கவிராயர்

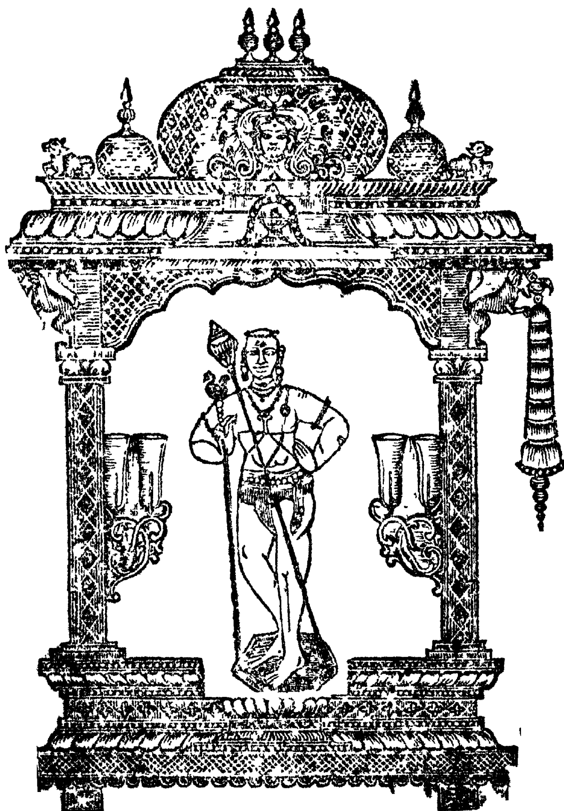
இயற்றிய

ப[illegible]த் தலபுராணம்

[illegible]

19[illegible]

[illegible]

சிவகுகமயம்.

பழநிக் கந்தநாதன் றுணை.

பொருள் அட்டவணை.

* நித்தியநாதச் சருக்கத்தை நித்தியானந்தச் சருக்கம் என்றுங்கொள்க. பின்னர்க் கிடைத்த ஏட்டுப் பிரதியொன்றில் அவ்வாறுள்ளது. அச்சருக்க முதற் செய்யுளின் மூன்றும் அடியில் "ஞான நித்தியா னந்தனும்" என்று பாடபேதமு முளது.

இந்நூலின் உரைக்கண் காட்டப்பட்ட

உதாரண நூல்கள்.

அதர்வணவேதச்சரப உபநிடதம்.
சுவேதாச் சுவதரோப நிடதம்.
வாசுதேவ உபநிடதம்.
பாஸ்கர சங்கிதை.
காமி காகமம்.
கார ணாகமம்.
வாது ளாகமம்.
விம்பாகமம்.
சந்தான ஆகமம்.
சர்வோத்தம்.
சுவாயம்புவ ஆகமம்.
குமார தந்திரம்.
தேவாரம்.
திருவாசகம்.
திருமந்திரம்.
பெரியபுராணம்.
சிவஞானபோதம்.
சிவஞானசித்தியார்.
உண்மை விளக்கம.
சிவப்பிரகாசம்.
நெஞ்சுவிடுதூது.
தத்துவப் பிரகாசம்.
சித்தாந்த சாராவளி.
ஞானோத்தரம்.
சங்கர சங்கிதை.
சிவாகமியம்.
கந்தபுராணம்.
சூதசங்கிதை.
உபதேசகாண்டம்.
கூர்மபுராணம்.
விண்டு புராணம்.
காசிகண்டம்.
பிரமாண்டபுராணம்.
சிவராத்திரி புராணம்.
வர்மன புராணம்.
பாதஞ்சலம்
பார்கவ புராணம்.
காஞ்சிப் புராணம்.
தணிகைப் புராணம்.
திருமுறைகண்ட புராணம்.
திருவிளையாடற் புராணம்.
திருப்பெருந் துறைப்புராணம்.
தொல்காப்பியம்.
கூத்த நூல்.
சுத்தானந்தப்பிரகாசபாத நூல்.
சீவக சிந்தாமணி.
சிலப்பதிகாரம்.
மணிமேகலை.
வளையாபதி.
பரிபாடல்.
நாடகத்தமிழ்.
இசைத்தமிழ்ப் பதிறுபடலம்.
இசை நுணுக்கம்.
புறப்பொருட்பன்னிருபடலம்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.
கல்லாடம்.
திருமுருகாற்றுப்படை.
திருக்குறள்.
திவாகரம்.
பிங்கலந்தை.
நான்மணிக் கடிகை.
இலக்கணக் கொத்து.
வாதராசசியம்.
நள வெண்பா.
இனிய நாற்பது.
நன்னூல்.
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்.
தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.
திருவருணைக் கலம்பகம்.
நைடதம்.
கதிர்காம மான்மியம்.
வருண சிந்தாமணி மறுப்பு.
தமிழ்ப் போகாரதி.
சைவசமய நெறி.
சைவபூஷண சந்திரிகை.
சுப்பிரமணியபராக்கிரமம்.

உரை நூல்கள் வருமாறு.

திராவிட மாபாடியம்.
தொல்காப்பியசூத்திரவிருத்தி.
கூர்மபுராண விருத்தியுரை.
சிவராத்திரிபுராணவிருத்தியுரை.
திருவருணைக் கலம்பக விருத்தி.
தகராலய ரகசிய விருத்தி.

இவ்வுரைக்கண் காட்டப்பட்ட

நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் பெயர்கள்.

சர்வாத்ம சம்பு சிவா சாரிய சுவாமிகள்.
சிகண்டி முனிவர்.
மதிவாணனார்.
ஔவையார்.
திருசிற்றம்பல நாடிகள்.
அடியார்க்கு நல்லார்.
நச்சினார்க் கினியர்.
சிவஞான யோகிகள்.
இரட்டைப் புலவர்.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியர் திருவாவினன்குடி எனப் பெயர்பெற்ற பழநித்தெய்வத் தலத்திலே இற்றைக்குச் சுமார் முந்நூறு வருடங் களுக்கு முன்னர்ச், சைவ சித்தாந்த மெய்ந்நெறி கடைப்பிடித்து அதன்வழியொழுகிய துளுவவேளாளகுலத்திலேபிறந்தார். சிலர், "நல்லன புரிவைகாவூர்நாடுசீர்நாளும் வாழ்க" என இப்புராணத்திறுதிச் செய்யுளிற்றெரித்தமை கொண்டும் பிற ஏதுக்களானும் சோழநாட்டிலே யுள்ள "திருவைகாவூரிற் பிறந்தவர்" என்றுங் கூறுப. அது அத்துணைத் தெளிவன்றென்க.

இவரது தந்தையார் பெரிய கவிராயர் எனப் பெயர் பெறுவார். அவர், பழநித் தலத் திருக் கோயிலிலே அகம்படித் தொழிலினும், தேவார திருவாசகங்கள் ஆகிய திருவருணெறித் தமிழ்வேதத்தை நியமப்படி யோதுதற் றொழிலினும் அமர்ந்திருந்தார். அவ்வாறு இருக்குங் காலத்தே தமக்குப் புத்திரப்பேறின்மை குறித்து மிக்கவருத்தமுடையராய், பழநிக்கடவுளை யுபாசித்துவந்தார். சத்தி தீர்த்தம், சண்முக தீர்த்தம், தேனு தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி, சந்தியாவந்தனமுடித்து, குமாரக்கடவுட்குச் செங்கழுநீர்மலர், கடப்பமலர், வெட்சிப்பூ என்னும் இம் மலர்கள் மிக்கவிருப்பின என்றுன்னி, அவற்றைத்தேடி, அவைகளால், இண்டை, கண்ணி, தொடை முதலிய பலவகைப் பட்டமாலைகளைச் சமைத்து மெய்யன்புடன் சாத்துவித்தும், அபிடேகத்திற்குப்பால்தேடிச்செய்வித்தும்தொழுது

வந்தார். சின்னாட் சென்றபின் கந்தநாதன்றன் றிருவருளி ளாலே பாற்கடலிடை மதியந் தோன்றினாற் போலவும், சலஞ்சலத்தினின்று வெண்டரளம் உதித்தாற் போலவும், சுபவோரையில் ஒருபுத்திரர் பிறந்தார்.

தாய் தந்தையர் அகமகிழ் பூத்து, பழநிக் குழந்தை வேற் பெருமானது திருவருளினாலேயுதித்த இவர்க்குப் "பாலசுப்பிரமணியன்" என நாமகரணஞ் செய்தனர். அன் புடனே வளர்த்துவருங்காலத்திலே கண்கள் ஒளிமழுங்கக் காதுஞ்செவிடாயின. அதுகண்ட தந்தை தாயார் வருந்தி அந்தோ! "கொச்சைமக்களைப் பெறுதலினக்குடி-யெச்ச மற்றேமாந் திருத்தனன்றே" என்றபடி குழந்தை யில்லாத துயரத்தைப் பார்க்கினும் இத்துயர்சகித்தற்கு முடியாதே? ஓ! பரம கருணாநிதீ! பழநிக் குருவே! நின்னருள் இருந்த வாறு இஃதேயோ என்றுமுறையிட்டு, அகத்தியமுனிவர்க் குக் கந்தக்கடவுள் ஞானாசாரிய வடிவங்கொண்டு ஞானோப தேசஞ்செய்தருளிய பழநியம்பதிச் சிவகிரிச்சாரற் கோயி லிலே கொடுவந்து வைத்து நோன்பு கொண்டார்.

பழநிப்பெருமான் சங்கமவடிவங் கொண்டு தோன்றி, விபூதியினாலே அக்குழந்தையின்சரீரத்தைத்தடவிக்கடப்ப மலரொன்றைக் கொடுத்து, இதனைக் கண்களில் ஒற்றிக் காதின் இடத்தே வைக்க என்று மறைந்தருளினார். அங் ஙனே தாய்தந்தையர் கனவினும் வழங்கியருளினர். மூவ ருங் கனவினின்றும் விழித்துப்பார்க்க மூவரதுகைகளினுங் கடப்பமலர் இருக்கவே அதிசயங் கொண்டு, தாய் தந்தை யர்கள் இருவரும் மைந்தர் கையில் கொடுத்து அவ்வாறே செய்விக்க, உடனே கண்களுங் காதுஞ் சிறந்த ஒளியும் கூர்ந்த அறிவு முற்றன. பகலிற் றானும் விண்மீன்கள் பால சுப்பிரமணியற்குக் காணப்பட்டன.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

அது தொடங்கிப் பால சுப்பிர மணியர் வடமொழி தென்மொழிகள் பயில்வாராய், தந்தையாரிடத்துப் பயில்வன எவை யெவையோ அவற்றை யெல்லாங் கற்று, ஆங்காங்குள்ள நல்லிசைப் புலவருழையுஞ்சென்று பலகலைகளெல்லாவற்றையும் பயின்று, இலக்கிய, இலக்கண தருக்க வேதாந்தங்களை யினிதுணர்ந்து முற்றீவினை வயத்தானே ஏகான்ம வாதம் என்னும் மாயாவாத மதத்தைக் கைக்கொண்டு, எல்லாம் பிரமமே, நித்தியப் பொருள் பரப்பிரமமொன்றே; சகசீவபரம் என்னும் இவை கானல் நீர், கிளிஞ்சில் வெள்ளி, கட்டையிற் கள்வன், கயிற்றிற் பாம்பு, முயலின் கொம்புபோல மித்தையாகத் தோன்றுகின்றன. உலகேது! நாம் யார் என்று ஆராயுங்கால் பூதமுதலாக ஒவ்வோர் தத்துவங் களையும் நானல்ல நானல்ல என்று நேதி களைந்து சென்ற காலதது அறிவே யெஞ்சும். அதுவேநான்; அதுவே பிரமம்; அச்சுத்த சைதன்னியமாக் கண்டு நிற்கு நிலையே அத்துவிதமுத்தியென்று, சங்கராசாரியர் செய்த மாயாவாத பாஷியத்தைக் கைக்கொண்டு, சைவ சித்தாந்தத்தை யுணராமையால் அதனைத் துவைதம் என்றும் பிபீலிகா மார்க்கம் என்றும் நிந்தித்துத் திரிந்தார்.

முருகக் கடவுளுடைய திருவருளினாலே திருவாவடுதுறைச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் பழநித் தலதரிசனஞ் செய்வான் சென்று தரிசித்த காலை, பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர் ஆங்குச் சென்று அவருடன் வாதிக்கத் தொடங்கினர். வாதித்த காலத்துச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் விடைவிடுத்து மாயாவாதமதத்தைக் கண்டித்து இவர்வாயை யடக்கினின்றார். பின்னர் நூலாசிரியர் அவர்கள் சங்கராசாரி மதம் மாயாவாத மதம் என்றும், அவர் கொள்கைகள் யாவும் வேதாகம விரோதமானவை யென்றும், அத்துவித மல்ல வென்றும் இனிதுணர்ந்து, சுவாமி

கள் இடத்தே சிவஞானபோத முதலிய மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கையும், சிவாகமங்களையும் நன்கு உணர்ந்து, வேதாந்தத் தெளிவான அத்துவித மதம் சைவசித்தாந்தமே யென்று தெளிந் தொழுகுவாராயினர்.

இங்ஙனம் ஒழுகி வருநாளிலே அக்கதீபிகை, சைவசித்தாந்த தரிசனம், பாஞ்சராத்திர மதசபேடிகை, வேதாந்த சித்தாந்த சமரச தீபம், மாயாவாத சகசிர தூஷணி, குகோத்கர்ஷம், கூவிளதீப மாகாத்மியம் என்னு நூல்களைச் செய்தார். தஞ்சாவூரிலே அரசசமஸ்தானத்துச் சென்று, நவராத்திரி காலத்திலே அரசன் கொலுவீற்றிருக்கும்போது சபையிலே பலயானைக் கூட்டங்களுட் செல்லும் சிங்கேறுபோற் புகுந்து, ஆங்கிருந்த கவிகளை யெல்லாம் வெறுங் கவிகளாக்கி, இராசனாலே "கவிராசன்" என்னும் பட்டமும் விருதும் அளிக்கப் பெற்று வந்தார். பின்னர்ச் சேரசமஸ்தானத்திலே அவர்களால் நன்கு மதிக்கப் பெற்று, சம்ஸ்கிருதத்தில்வல்ல பிள்ளை லோகாசாரியர் வந்துசிவாகம சிவசின்ன, சிவதாசாதி தூஷணங்கள் செய்வதுகேட்டு அவருடன்வாதித்துத் தோற்கடித்து, தேவாரதிருவாசகங்களே தமிழ்வேதம் ஆகும், பிரபந்தம் வேதம் என்பதற்கு ஒரிலேசந்தானும் ஒவ்வாது என்று திராவிட வேத நிர்ணயம்" என்னும் கிரந்த மொன்றியற்றி நிறுவினர்.

இங்ஙனம் இருக்கும் நாளிலே சேர சமஸ்தானத்தாரும் பழநித் தலத்துள்ள பெரியோர்களும் பிற குகனடியார்களும் பழநிமான்மியங்களை விரித்து ஒருபுராணம் பாடுக என்று வேண்ட, சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருப்புகழ்களையெல்லாம் விரிக்கும் அவாவுமுந்த, புலவர் பெருமான் கந்தபுராணத்திலே கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே இருபத்து

நான்காம் அத்தியாயத்தின் மேற்கூறிய வராககிரி மான்மியத்தை யறிந்து, சுபமுகூர்த்த வோரையிலே தொடங்கி மூன்று தினத்துட் பாடிமுடித்தனர் என்றுதெரிகின்றது.

கொங்கார் பழனிக் குடியார் முதுக் குறைவோ
ரெங்கார் மயிற்கடவு ளின்பழனி - மங்காத
நற்புகழைச் செய்யெனமூன் றுநாளி னல்கிட்டான்
சிற்புகழான் மெய்ப் புலவன் றேர்.

என்னும் வெண்பாவினாற் றெரிகின்றது. இவர் நூல் செய்த காலத்தை யிந்நூலிற்றானே யுரைத்த பாயிரச் செய்யுளான் உணர்க.

மலர் தலை யுரகந் தாங்கு மணிமுடிச் சகம தென்னு
நிலை பெற நிறுத்த மூவைஞ் ஞூற்றின்மேற்றிகழுமைம்பான்
றலை செறி பருவந் தன்னிற் றனிநெடுங் கதிர்வே லண்ண
லலனுறு பழநி மூதூர்ப் பெருமையை நவில லுற்றேன்.

இச்செய்யுளானே யிந்நூல் செய்த காலம் சாலிவாகன சகவருடம் ஆயிரத் தைஞ்ஞூற் றைம்பதாம் வருடத்திற்செய்து முடித்தனர் என்று தெரிகின்றது. இப்போது சாலிவாகன சகவருடம் ஆயிரத் தெண்ணூற்றுப் பதினைந்தாம் வருடம் ஆகலால் இற்றைக்கு இருநூற் றெழுபத்தைந்து வருடங்கட்கு முன்னர்ச் செய்யப்பட்டதாகும். அக்காலத்தில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் இருந்த தாகவும் 'காலத்தா லுணரப் படுகின்றது. இந்நூல் சொற்சுவை, பொருட்சுவை முதலிய எச்சுவைகளானும் மிக்கு விளங்குவது. எமக்குத் தெரிந்த வரையில் இதனை எழுதினம்.

இங்ஙனம்:

நா-க.

சிவமயம்.

புறச்சந்நிதிக் கந்தநாதன் துணை.

உரை வரலாறு

ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் நாற்கவி களிலும் வல்லவராய்,

கவியே கமகன் வாதி வாக்கியெனப்
புவிமேற் சொல்லும் புலவர் நால்வர்.

என இலக்கண விளக்கங் கூறிய வாறு, கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி என்னும் நாற்பெரும் புலமைபடைத்தவராய், சுப்பிரமணிய சுவாமித் தொண்டராய், வடமொழி தென் மொழி யென்னும் இருமொழிப் பெருங் கடல்களி னிலை கண்டு நன்குணர்ந்த கவிமேகமாய் விளங்கிய பாலசுப்பிர மணியக் கவிராயர் அவர்கள் பாடியது பழநித் தலபுராண மே. அதனைக் காண்டொறும் காண்டொறும் செய்யுள் வனப்பு முப்பானுன்குட் பற்பல செறீஇ, தண்டியலங்காரத் திலே "பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை" எனக் கூறப் பட்ட காப்பிய விலக்கணங்கள் நிரம்பப் பெற்று, சொன் னோக்கு, பொருணோக்கு, தொடைநோக்கு, நடை நோக்கு முதலிய எந்நோக்கமும் இனிது வாய்ந்து காணப்படும். குமாரக் கடவுளின் பெரும்புகழ் மலிந்து தேங்கும். பழநித் தலத்தின் மான்மியங்க ளெல்லாம் பல்கி விளங்கும்.

*இத்தகைய புராணநூலை யுரை செய்விக்க விரும்பிய சென்னை வித்தியாரத்நாகர அச்சியந்திரசாலைச் சொந்தக் காரராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ பி - நா - சிதம்பர முதலியார் அவர்கள்

உரையாசிரிய ரென்று இச் சென்னையின்கணிருப்பாரு ழைச் சென்று உரை செய்து தருக என்று கேட்க, அவர் இந்நூலின்பாமாட்சி நோக்கி, திரிசொல்லுடைமை யாற குறித்த காலத்துள் அளிக்க, எம்மாலியலா தென்றார். அது நோக்கி முதலியார் அவர்கள் பெரிதும் இன்னலுற்று உறுங் காலத்து, சென்னையம் பதிக்கண் மாட்சிமை யுற்று விளங்கு வோரும், வித்தியா விநோதச் செல்வரும், நல்லி சைப் புலவரிடத்தே பேராதர முடையவரும் ஆகிய ம-௱-௱-ஸ்ரீ செஞ்சயநாயடு அவர்களுடன் யாம் அளவ ளாவி யிருக்குங் காலத்து, முதலியார் அவர்களும் வர, இருவருக்குந்தொன்மை நண்புற்றது. அது நோக்கிய நாயடு அவர்கள் எவரு முன்னுத நண்பு இப்போது இயைந்த மையாற் பழகிப் பெருமானே யிப்புலவசிகாமணியின் நட் பைத் தந்நூற்கு உரை செவிப்பான் தந்தார் ஆகலால் பங் குனி உத்திரத்திற்குப் பழநிக்குப் போவதாக இருத்தலின் அதற்குள் இவ்வுரை முடித்தல் வேண்டுமென்று வேண்டிய படி யாமும் ஒப்புக் கொண்டு உரை செய் வான் புக்கேம்.

புகுந்த யாம், அச்சிட்ட மூலப் பிரதியையும் எமக்குக் கிடைத்த சில ஏட்டுப் பிரதிகளையும் வைத்து நோக்குழிப் பற்பல பேதங்களும் திருத்தங்களுங் காணப்பட்டன. அவைகளை யெல்லாம் ஒருவாறு திருத்தி யுள்ளேம். இதற் குப் பதவுரை செய்யவும், வேண்டிய விசேடவுரை யாங் காங்கு எழுதவும், எம்மனம் பிடர்பிடித் துந்தியும் அதற் குக் காலமின்மையால்விட்டுப் பொழிப்புரையும், ஆங்காங்கு வேண்டுமிடங்களில் விசேடமும் எழுதி யுள்ளாம். பதி னைந்து தினத்துள் உரையும் எழுதி, பிரதிகளையும் ஒத்து நோக்கித் திருத்தமுஞ் செய்து, அச்சினும் பதிப்பித்து முடிக்கப் பட்டது. அதனை யறிந்த புற்பலரும் நூலாசிரியர்

மூன்று நாளிற் புராணம் பாடிய உண்மை, இவ்வுரை பதி னைந்து நாட்குள் முற்றியதனால் நன்கு புலப்படுமென்று கொண்டாடி, எல்லாம் பழநிப் பெருமானது திருவருளே என்று வியப்புற்றார். ஆகவேயிதனைப் படித்தோர், கேட் டோர், முதலிய யாவரும் குகப்பெருமானது திருவருளை யடைவர் என்பதற்குச் சந்தேகமின்று. எமக்கு உள்ளு ணர்வி னின்று அரும்பொருள்களை யினிது விளக்கிய, எமது யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி யென்னும் மூதூர்க்கண் உள்ள புதுச்சந்நிதி யென்னும்பெயருடைய உபயகதிர்காமத் திருக்கோயில் வீற்றிருந் தருளும் சிவகுருநாதன் அருட்டுணை யால் ஈது பதினைந்து தினத்துள் முற்றிடக் கண்டேம். ஆக லால் பெரியோர் செவ்வே கொள்வர் என்பது திண்ணம். இவ்வரலாறு நாந்தி யென்னும் உரிமை பற்றி யாமே யுரைத் தேம்.

நூலுரை போதகா சிரியர் மூவரு
முக்குண வசத்தான் முறைமறந் தறைவரே.
யிம்முறை யெல்லா மெவர்பகுத் தறியினு
மவத்தை வசத்தா லலைகுவர் திடனே.
அதிமதி நுட்பமோ டதிகலை கற்பினும்
விதிய்து வசத்தால் விதிவிலக் கயர்ப்பார்.
இவ்வழக் கறிந்தோ ரிகழுதல் வழக்கே
யிவ்வழக் கறியா ரிகழுதல் வழக்கே.

ஆரணிநகரசமஸ்தானம்
பிலவங்கஹு தைமீ
1908.

இங்ஙனம்:
நா. கதிரைவேற்பிள்ளை,
யாழ்ப்பாணம்.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நூற் சிறப்புப் பாயிரம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

புலமையிற்சிறந்ததுளுவர்தங்குலத்தான்
  புகழ்பெரியவண்கவிராயன்
சொலவருமதலைசங்கமன்பால
  சுப்பிரமணியனுங்கவிஞன்
புலவருந்துதிக்கவருணிலைப்பெரியோர்
  புகல்பழநிப்புராணத்தைச்
சிலமொழியறிந்துகுமரவேளருளாற்
  செழுந்தமிழுரைபகர்ந்தனனே.

(இதன் பொருள்.)

புலமை வகையில் உயர்ந்து விளங்கிய துளுவவேளாள குலத்தவன், யாவராலும் புகழப்படுகின்றவளமுடைய பெரிய கவிராயர் அவர்களது, பெயர்சொல்லவந்த புத்திரன், சங்கமத்தை மேன்மையாகக்கொண்டவன் ஆகிய, பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயன், புலவர்களாயுள்ளாரும் போற்றிக் கொள்ளுமாறு, திருவருள் நிலையினின்ற பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்ட பழநித் தலத்தின் மான்மியங்களுட் சிலசொற்களையறிந்து குமாரக் கடவுளின் திருவருளினாலே, பழநிப்புராணத்தைச் செந்தமிழ்ப்பாவிற் செய்தான் என்க.

புலமைவகை கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி, சாத்துக் கவி, வெள்ளைக்கவி, பிள்ளைக்கவி என அறுவகைப்படுமென இலக்கண

விளக்கத்தார் கூறலின் அவைகளுட் சிறந்தோன் என்பார் "புலமையிற் சிறந்த" என்றார்.

இளந்திரையன் எனப்பெயரிய ஆதொண்டைச் சக்கிரவர்த்தியாற் குடியேற்றப்பட்ட வேளாளர், கொண்டை கட்டிகள் (கொணடல்கட்டிகள், அல்லது கொண்டு கட்டிகள்) சோழிய வேளாளர், துளுவவேளாளர் என மூவகைப்படுவர். அவருள் இந்நூலார் குலம் துளுவவேளாளகுலம் என்பதாம். துளுவவேளாளர் ஆவார்—கன்னட தேசத்தினகணுள்ள துளுவ நாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறினோராம். மிருதியாக மானியம் பெற்று வசிப்போர் தொண்டை நாட்டில் துளுவவேளாளரே சங்கமர் என்றது, முத்தியுபாயமெனப்படும் குரு, இலிங்கம், சங்கமம் என்னுமூன்றனுள் சங்கமத்தையுடையானை. சங்கமம் என்பது அடியார் கூட்டத்தைச் சிவமெனக் கொண்டொழுகலாம். இக்காலத்துள்ள ஓர்வகைச சங்கமர் என எண்ணற்க. பெரியவன் கவிராயன் எனவும்பாடம். இது நூலாசிரியர் தம்மைப் பிறன்போலக் கூறிய நாந்திச செய்யுள். இங்ஙனம் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய பரமாசாரிய சுவாமிகளும், சந்தான நாயன்மாரும், பதினெண்கீழ்க் கணக்குக் காரரும், பிறதொல்லாசிரியர் பலரும் உரைத்துளார். வடமொழியாரும் தாமே நூலும்பாயிரமுங் கூறுவர். "பெரும்புல் கவர்புகழ் போதாயனிசுப்பிரமணிய-னரும்புங் குருகையிற் கோதில் குலோத்துங்க னரிடமாய் - விரும்பும் பொருளைத் தரும்பிர யோகவிவேகக தன்னைக்-கரும்புங் கனியு மெனப்பாடி னன்றமிழ் கற்பவர்க்கே" எனப் பிரயோக விவேகத்தாருமுரைத்ததுணர்க. இஃதறியாதார் "தான்றற்புகழ்த றகுதி யன்றே" என்று மயக்காநிற்பர். இவ்வுண்மை கொண்டே யாமும் உரைவரலாறு கூறினம். ஏனையவற்றை நூலாசிரியர் வரலாற்றிற் காண்க.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பழநித் தலபுராணம்

மூலமும்—உரையும்.

பழநி என்பது முருகக் கடவுளின் படை வீட்டுத் தலம் ஆறனு ளொன்று. இதனை முற்காலத்தார் திருவாவி னன்குடி யென்ப. திரு = இலக்குமியும், ஆ = பசுவும், இனன் = சூரியனும் பூசித்த தலமாகலின் அப்பெயர் பெற்றது. குடி என்பதற்குத் தலம் என்று பொருள் கூறுவதன்றி, கு = பூமியும், டி = அக்கினியும் பூசித்த தென்று உரைப்பாரு முளர். இதற்குச் சித்தன்வாழ்வு என்றும் பண்டை யாசிரியர் கூறினர். அதனை,

நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச சித்தன்வாழ்
வில்லந் தொறுமூன் றெரியுடைத்து—நல்லாவப்
பாட்டுடைத்துச சோமன் வழிவந்த பாண்டியநின்
னாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்.

எனத் தெய்வப் புலமை ஔவையார் உரைத்ததனானு முணர்க. சித்தன் என்பது முருகக்கடவுளின் ஆயிர நாமத்து ளொன்று என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியா. பழம்—நீ என்னுஞ் சொற்றொடர், "அல்வழி யெல்லா மெல்லெழுத்தாகும்" என்னுந் தொல்காப்பியப் புள்ளிமயங்

கியப் சூத்திர விதியால் மகரங் கெட்டு, பழநீ எனப் புணர்ந்து, "நீயெனொருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்" என்ற உருபியற் சூத்திரப்படி பழநி என முடிந்தது.

பிரம புத்திர ராகிய நாரதமுனிவர் சிவபெருமானிடங் கொடுத்த மாதுளங்கனியைப் பெறும்படி, உலகை வலம் வரவேண்டு மென்று சிவசுப்பிரமணியக் கடவுள் மயிலேறி வந்தாராக, அதற்குள் விநாயகப் பெருமானார் தமது தந்தை யாரை வலம்வந்து பெற்றனர். அதுகண்ட முருகவேள் சினமுற்றுத் திருக்கயிலையினின்றும் வெளிப்போந்து, இத் தலத்த ணிருந்தார். உமாபிராட்டியார் தஞ்செல்வப் புதல் வரான குகக்கடவுளின் பிரிவுக் காற்றுதவராய், தம் நாயக ரான சிவபெருமானுடன் இங்குவந்து அவரை யெடுத் தணைத்து, "பழம் நீயே, உனக்கு வேறுபழமும் வேண்டுமோ" என உரைத்துப பிணககினைத தீர்த்தமையால் பழநி எனப் பெயராயிற் றென்க. இதன் விரிவெல்லாம் இப்புராணத் துப் பதின்மூன்றாவது திருவாவினன்குடிச் சருக்கத்திற் கண்டு கொள்க. இச்சரிதம் புராணங்களில் வேறு விதமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டுளது.

காப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

வீதிவேழமாவுலாவுமாவினன்குடிவேத
மோதிவேழமாமூலமென்றுரைத்தவன்போற்று
மாதிவேழமாவொருபிடியாகவந்துதித்த
சோதிவேழமாமுகவனைத்துதித்திடல்செய்வாம்.

(இதன்பொருள்)

வேதங்களை அத்தியயனஞ் செய்கின்ற பிரமனும், கயேந்திரன் என்னும் யானை ஆதிமூலமே யென்று போற்றிய விட்டுணுவும் துதிக்கின்ற முதற்பொருளாகிய சிவபெருமான் ஆண்யானை யாகவும், உமாதேவியார் ஒரு பெண்யானை யாகவுஞ் சேர, வந்து திருவவதாரஞ் செய்தருளிய, தெருக்கடோறும் யானைகளுங் குதிரைகளும் உலாவாநிற்கும் பழநித் தலத்தின்கண் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஒளிவடிவராகிய யானைமுக விநாயகக் கடவுளைத் துதிப்பாம்.

இந்திரத் தியும்நன் என்னும் அரசன் அகத்தியரது சாபத்தினாலே யானையாகிக் காட்டிற் றிரிந்து நின்றான். தேவல முனிவர் சாபத்தினாலே ஆகா என்னும் கந்தருவன் முதலையாகித் தடாகத்தில் இருந்தான். அப்போது கயேந்திரன் என்னும் யானை தன் பிடிகளோடுந் தடாகத்திற் சென்று நீராடி நின்றது. முதலை வந்து கௌவ, உய்யும் வழி தெரியாது வருந்திய யானை, இனிப் பரம்பொருளே யெனக்குத்துணை யென்னும் நல்லுணர்வு தோன்ற, ஆதிமூலமே! ஆதிமூலமே! என்று கூப்பிட்டது. அப்போது அநாதி மூலமாகிய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையானே காத்தற்றொழில் செய்யும் திருமால் வந்து சக்கரத்தால் முதலை வாயைப் பிளந்து யானையைக் காத்தனர் என்பது புராணசரிதம். ஆதலால் "வேழமா மூலமென் றுரைத்தவன்" என்றார்.

வேதமோதி - பிரமன். பிறைசூடி, வீணை தடவி என்றாற் போல நின்றது. வேழம்=ஆண்யானை. பிடி=பெண்யானை. அது "வேழக்குரித்தே விதந்துகளி றென்றல்" எனவும், "பிடியென் பெண்பெயர் யானை மேறறே" எனவும் வரூஉந் தொல்காப்பிய விதியானுணர்க. ஆதி=சிவன்.

சிவபெருமான் பரப்பிரணவம் ஆகவும், உமாதேவியார் அபரப் பிரணவமாகவும் இருக்கின்றார் என்னும் வேதத் துணிபுபற்றி, அப் பிரணவங்களாகிய யானைகளை ஆதியாகவும் உமையாகவுங் கூறினர். பிள்ளையாரது திருவவதாரங்களையும் பேதங்களையும் கந்தபுராணம், பார்க்கவபுராணம் என்பவற்றிற் பரக்கக் காண்க. (௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மந்தரகிரியைச்சற்றுமனிதராலசைக்கவொணாது
சுந்தரமாருதத்தைத்துரும்புகளானுகொணாது
செந்தழறன்னையீக்களசேர்ந்திணிமொய்க்கவொணாது
கந்தனைப்போற்றுவார்மேறகாலனுமணுகவொணாதே.

இ-ள். மந்தரமலையை மனுடராற் சிறிதும் அசைத்த லியலாது, அழகிய வாயுவைத் துரும்புகள் சேராவாம், சிவந்த நெருப்பை ஈக்கள் அடைந்து மொய்த்தல் ஒருக்காலு மில்லை, அதுபோல, கந்தக் கடவுளைத் துதிக்கும் அடியவரிடத்து யமனும் அடைதலில்லையாம்.

சற்று என்னுந் திரிபிடைச்சொல் சிறிதென்னும் பொருட்டு. "பல்லூழிகாலம் பரனை யர்ச்சித்தால் - நல்லறிவு சற்றே நகும்" எனத் தாயுமானார் பாட்டினும் பயிறல் காண்க. ஒன்றாது என்னுஞ் சொல் ஒணாது என மரூஉவிற்று. வாயுக்கள் பலவகைப்பட்ட பெரும்பய னுடைமையால் "சுந்தரமாருதம்" என்றார். "சுரும்புக ளணுகொணாது" என்ற பாடம் தவறு. கந்தன்=சேர்க்கப்பட்டவன். அதாவது உமாதேவியாரால் ஆறுருவும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்

பட்டவன். சத்துருக்களாகிய கடலை வற்றச்செய்பவன், மூவுலகினும் பராக்கிரமத்துடன் தடையின்றிச் சஞ்சரிப்பவன் எனவும் பொருள் உரைத்தலுமாம். (உ)

ஒருவானமுதலாயபூதமுடனேரிரவி
  மதியான்மாவே
திருவானவட்டமதாமூர்த்தமெனச்சீவகா
  ருணியம்பற்றிக்
கருவீணர்கொள்கையதாங்காதுகின்றமதநொடியிற்
  கண்டித்தாளுந்
திருஞானசம்பந்தத்தேசிகனார்திருவடியே
  சிந்தைசேர்ப்பாம்.

இ-ள். ஒப்பற்ற ஆகாய முதலாகிய ஐம்பூதங்களுடன் சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்னும் இவைகளே அழகிய அட்ட மூர்த்தமென்றுணரும்படி, உயிர்கள்மீது வைக்கும் கருணையினாலே, கருப்பத்திற் பிறந்துழலும் பயனிலிகளாகிய சமணர் புத்தர் என்பவர்களின் கோட்பாடுகளாயுள்ள வருத்துகின்ற சமயங்களை ஒருமாத்திரைப் பொழுதினுட் கண்டித்து அடக்கியாண்டருளிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்திநாயனாரது திருவடிகளையே (எமது) மனத்தின்கண் வைப்பாம்.

ஐம்பூதங்களாவன—ஆகாயம், வாயு, தீ, நீர், மண். ஆகாயத்திலிருந்து இடியிடித்துப் புத்தநந்தி தலையை யிடறச்செய்தும், தம் நாவால் ஓடமேறச்செய்தும், அக்கினியிற் பதிகமிட்டு வேவாமல் எடுத்தும், வையை நீரில் எட்டை யெதிரேறவியற்றியும், மண்ணைத் தம்வழிப்படுத்தியும் ஐம்பூதங்களும் தமதுருவெனக் காட்டி நின்றாராகலின் "ஒருவானமுதலாய பூதமுடன்" எனக்கூறினார். ஏனையவற்றிற்கு மிவ்வாறே யுரைத்துக் கொள்க. இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அடியார்பெருமை கூறப்பட்டது. (௩)

பழநித் தலபுராணம்.

பிதாவணக்கம்.

வீரமுடன்கொலையுடனேவிளங்குகின்றசைவமுதன்
மதங்களெல்லாஞ்
சாரலொழித்தேயுயிர்பாற்சாந்தகுணமாதியடைந்
தரமேசெய்வோர்
காரணராங்குருவாகிக்காசினியிற்பெறலடைந்து
கடையிற்றிவ்ய
வாரணஞ்சொலுருமேவவநுக்ரகிக்குமெமதுகுரு
வடிகள்போற்றி.

இ-ள். வைரத்துடன் கொலைத்தொழிலுங் கொண்டு விளங் குஞ் சைவ முதலிய சமயங்களை யெல்லாஞ் சாருதலைச செயயாது, உயிர்களினிடத்துச சாந்தகுண முதலியவற்றைக் கொண்டு தரு மத்தையியற்றுவோர், (முதகிசகுக) காரணராகிய குருவாகிப் பூமியி னிடத்துப் பெறுபொருளை யடைந்து. முடிவில் தேவத்தன்மை வாய்ந்த வேதங்களாற் சொல்லப்படுகின்ற சிவவுருவாகிய அத்து வித முத்தியைப் பொருந்தும்படி திருவருள்செய்த எமது ஆசாரிய மூர்த்திகளாந் தந்தையாரது திருபபாதங்கள் எம்மாற் றுதிக்கப் படுவன.

வீரமாவது தம்மதத்தை வெல்லுந் தன்மை மற்றைய மதத் தார்க்கில்லை யென்னும வீரமொழி. கொலை விளங்குஞ் சமயம் புத தம், சமணம், உலோகாயதம முதலியன. சைவம் என்றது அகப் புறச சமயமாகிய சைவம். அகசசமயமாகிய சைவங்களையும் அடக் கிக்கொள்க. இதனை யுணரார் சைவம் என்றதனைச சைவசித்தாந்த மென மயங்குவார்.

மாதாவணக்கம்.

கருவினுருத்தரித்தபினைகருணையுடன்றனுண்ட
விரதம்பார்த்துத்
தருவதுடன்றலைமைபெறாஞ்சிசுவாகியுற்பவிக்கத்
தவமேயாற்றி

கடவுள் வணக்கம்.

பொருபது திங்களிற்பிறக்கவொருபோதிலொருவடிவாய்
வளர்த்தித்திமை
மருவாதுவாழவெனையருள்புரிந்தவனை துதி
மகிழ்ந்துகொள்வாம்.

இ-ள். கருப்பத்தில் (யான்) வடிவுகொண்ட பின்னர், அருளுடன் தான் புசித்த உணவுச சுவையைப் பகுத்து அளித்ததன்றி, முதன்மைபெற்ற பிள்ளையாகித் தோன்றவும் தவத்தைச செய்து, பத்துமாதத்திற் பிறக்கும்படி ஒருபொழுதில் ஒருவடிவாகி, (என்னையும் அவ்வாறு) வளர்த்து, பாவம் பொருந்தாமல் வாழும்படியென்னையீன்றருளிய தாயாரது தோத்திரத்தைவிரும்பிசசெய்வாம்.

கடவுள் வணக்கம்.

சபாநாதர்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

பூமேவுதுளபனுளம்பரிந்துகாண்பரியபவன்
காமேவுபுலிமுனியும்பதஞ்சலியுங்கண்டுவப்ப
மாமேவுமறைதொடராப்பரஞ்சுடராமன்றினடி
தேமேவுநளினமலர்ச்சேவடிகளிறைஞ்சுவமால்.

இ-ள். பொலிவு பொருந்திய துழாய் மாலையினராய் திருமாலும் மனம்விரும்பிக் காண்டற்கு மரிய பவன் என்னும் திருப்பெயரையுடையவராய், சோலைக்கண் பொருந்தும் வியாக்கிரபாத முனிவரும் பதஞ்சலி முனிவரும்கண்டுமகிழும்படி. அழகுகொண்ட வேதங்களும் அறிதற்கரிய பரஞ்சோதிவடிவாகிய கனகசபையின் கண் நடனஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாதப் பெருமானது, தெய்வத் தன்மை பொருந்திய தாமரைப் பூப்போலுஞ் செவ்வியதிருவடிகளை வணங்குவாம். (க)

பிரகதீச்சுரர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

முண்டகன்காண்பரியபெரும்தண்டமுகடுதிரு
        முடியாய்ச்சோதி
கொண்டசுடரொருமூன்றும்விழிகளாய்த்திசைமுழுதுங்
        குலவுந்தோளா
யெண்டருமேழ்தலங்கழிந்தகழிவுசெழுமலரடியா
        யெங்குமோங்கு
மண்டர்பிரானெனும்பெரியாவுடையநாயகன்மலர்த்தா
        ளகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். பிரமதேவனாலும் அறிதற் கரிய பெரிய பழமையாகிய அண்டத்தின் உச்சியே திருமுடியாகவும், ஒளியையுடைய சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யென்னும் மூன்று சுடர்களும் மூன்று கண்களாகவும், (கிழக்குமுதலிய) திசைகள்யாவும் விளங்காநின்றதோள்களாகவும், எண்ணைப்படுகின்ற (பாதலமுதலிய) ஏழுலகமும் கடந்த கீழிடமே செழுமையாகிய தாமரை மலர்போலுஞ் சிவந்த பாதங்களாகவுங்கொண்டு வியாபித்து விளங்கும் தேவர்க்கு அதிபனாகிய பெரிய ஆவுடையநாயகனது மலர் போன்ற திருவடிகளைமனத்துள் வைத்துத்தியானிப்பாம். (உ)

கைலாசநாதர்.

மன்னிநவலருமங்கமிருமூன்றுமருவுமொரு
        நான்கும்வேதச்
சென்னியுபனிடதமுமாய்த்தனிநெறியபொருளாகித்
        திகழ்ந்துமீள

முன்னியகிலாண்டமுதலெவ்வுயிருமெய்பொருளு
முழுதுமீன்ற
கன்னியுடனிருந்ததிருக்கைலைநாயகன்மலர்த்தாள்
கருத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். நிலைபெற்றுச்சொல்லுதற் கரியதானவேதாங்கம் ஆறும், அவற்றை யுறுப்பாகக் கொண்ட நான்கு வேதங்களும், அவற்றின் சிரமென்று சொல்லப்படும் உபநிடதமுமாகி, ஒப்பற்ற முத்திப் பொருளாகவும் விளங்கி, பின்னர் அருள் முகிழ்ப்பினாலே பூமியண்டங்கள்முதலிய எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களையும் எவ்வகைப் பொருள்களையும் பாரமிலாது பெற்ற கன்னியாகிய சிவசத்தியுடன் அபேதமுற்று விளங்கிய அழகிய கைலாயநாதரது தாமரைப் பூவைப் போலும் திருவடிகளைமனத்தில் வைத்துத் தியானிப்பாம். (ரு)

சிவலோக நாயகர்.

ஒளிவந்துதிகழுமனத்தறிநிறுவியுணர்வுகயி
றொருங்கவீக்கிக்
களிவந்துகடையவெழுந்தெள்ளமுதையளியில்விளை
கனியையுள்ளே
யளிவந்துவந்தனையாரனந்தபரவசராகி
யருந்துஞானத்
தெளிவந்தசெழுந்தேனைச்சிவலோகநாயகனைச்
சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். அறிவு பொருந்தி விளங்கும் மனம் ஆகிய தூணை (*அசையாது) நிறுத்தி, அறிவாகிய கயிற்றை யொன்று சேரக் கட்டி, ஆனந்தமுறக் கடையத் தோன்றுந் தெளிவாகிய அமிர்தமும்,

அன்பில் விளைகின்ற பழமும் மனத்தின் இடத்து அன்புற்று வணங்குகின்ற அடியவர்கள் முடிவில்லாத பரவசத்தை யுடைய வராய் உண்ணுகின்ற செழுமையாகிய ஞானத்தேனும், ஆகிய சிவ லோகநாயகரை மனத்தினினைப்பாம். (௪)

பிரகன்னாயகி.

அருவுருவந்தணிந்தசச்சிதானந்தநிமலனருட்
சத்திமுத்திக்
கொருமுதல்விதொழிலைந்துமியற்றி நால்வகைத்திறனு
முயிர்க்குநல்கி
யிருவினையொத்தவிரத்தமனத்தவிசிலினிதுவீற்
றிருக்தெஞ்ஞான்றுங்
கருணைபொழிபெரியநாயகிமலர்ச்சிறடியெமது
கருததுள்வைப்பாம்.

இ-ள். அருவ வடிவமும் உருவமும் இல்லாத, சத்துச சித்து ஆனந்த மென்னும் உண்மை யறிவு இன்ப மாகிய மூன்றனையு முடைய நிருமலரான சிவபெருமானது திருவருட் சத்தியும், முத் திக்கு ஒருதலைவியும், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும ஐநதொழில்களையும் செயது, ஆன்மாக்களுக்கு அவற்றால் தனுகரண புவன போகங்களாகிய நால்வகைப் பொருளை யுங்கொடுத்து, நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைகளுஞ் சமமான அதிதீவிர பக்குவமுடைய அடியவர் துதிசக, அவரது மனமாகிய கமல ஆசனத்தின்கண் இனிமையுடன் வீற்றிருந்து, எந்நாளும் திரு வருளைப்பொழிகின்ற பெரியநாயகி யம்மையாரது தாமரை மலர் போலுஞ் சிறிய திருவடிகளை எமது மனக்கண் வைத்துத் தியா னிப்பாம். (௫)

சுப்பிரமணிய கணபதி.

அணிமுனிவருருகியிடுந்தளைநெகிழ்க்கமாட்டாதிவ்
வகிலம்போற்றுங்
கனிவிரவுசிவசயிலமதலையுடனுலவுமழ
களிற்றைறவேணிப்
பணிமணிகள்வெயில்விரிப்பச்சிறுமதிவெண்ணிலவுகால்
பரப்பத்தான
மணியருவிகொழித்தசுப்ரமணியவிநாயகவரையை
வழுத்தலுற்றும்.

இ-ள். அழகிய முனிவர் உருக்கமுற்று இடுகின்ற பந்தத்தை யசைக்கமுடியாமல் இவ்வுலகத்தார் யாவராலும் துதிக்கப் படுகின்ற (பிறையாகிய) கண்ணி கலக்கப்பெற்ற சிவகிரியமரும பழனியலைப் பிள்ளையாருடன் சேர்ந்து விளையாடுகின்ற இளயானையும், சடாமுடியினுள்ளசர்ப்பங்களின் இரத்தினங்கள் வெயிலைப் பரப்பவும், பால சந்திரன்வெள்ளிய சந்திரிகையைக் கான்று விருப்பவும், மதம், இரத்தினங்களைவாரிச செல்லும் அருவிபோலக் கொழித்தோடவும் நின்ற சுப்பிரமணிய விநாயகரும் ஆகிய மலையைத் துதிப்பாம.

தளை யென்பது அன்பாற் பிணிக்குந் தியானத்தை யென்க. "பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க" என்றார் திருவாசக முடையாரும். எவ்வகைத் தளையையு மறுத்து நீக்க வல்ல பெருமான் முனிவரா விடப்பட்ட தளையை நீக்க வல்லமையில்லா னென்றபடி, சுப்ரமணிய விநாயகர் என்பது அத்தல விநாயகர்க்குரிய திருநாமம். இஃதறியார் சுப்ரமணியரும் விநாயகரும் என உம்மைத் தொகையாக்கி யிடர்ப்படுவாரென்க. சுப்பிரமணியனோடு விளையாடுகின்ற கணபதியாகலின், "சிவசயிலமதலை (புத்திரன் ஆன) சுப்பிரமணியனுடன

விளையாடும் மழகளிற்றை" யெனக் கூறினர் சிவமலையாகிய தாணு டன் சேர்ந்துவிளங்கும் மழகளிறு என விநாயகருக்கே யாக்கலு மாம் வரை-ஆகுபெயர். (சு)

தண்டபாணிச் சுவாமிகள்.

ஆரநூபுரவடியுமுடிமிசையொண்மீக்குடுமி
யழகுமந்தண்
சேரலவோர்கரனுமொக்கல்சேர்த்தியதோர்கரனுமெழில்
சிறக்கமென்றூர்ப்
பாரணுதிபர்விபுதர்பரவுசிவகிரிவருபச்
சிமத்துவாரச்
சேரர்கோனுலயத்தினின்றிலகுபரஞ்சுடரைச்
சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். சதங்கை வடமுஞ் சிலம்பு மணிந்த பாதங்களும், தலை யின்மீது உள்ள அழகுமிக்க குடுமியின் வனப்பும், தண்ணளிமிக்க தண்டம் எனனும் ஆயுதந் தரித்த ஒரு திருக்கரமும, இடையிற் சேர்த்திய ஒரு திருக்கரமும் அழகுறறிலங்க, மிருதுவாகிய மாலை யைத்தரித்த பூமியிலுள்ள அரசர்களும் தேவர்களும துதிக்கும் பழநி மலைக்கண் ணமைந்த மேலைச சாரலில், சேரமகாராசனாற் புதுப் பிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலின்கண் நின்று விளங்கும் பரஞ்சோதி யாகிய தண்டபாணிச சுவாமிகளை மனததிற் றியானிப்பாம்—எறு.

இம் மூர்த்தத்தைக் குமார தந்திரம், கந்த மூர்த்தம் என்று கூறுகிற்கும். தணிகைப் புராணத்தாரும் "வைவாய்க் கணிச்சிப் படையென்ன வதிவித் திடுகோ வணத்தண்டு - கைவாய் வலத்தி னமைத்தருளிக் கடியி லிடக்கை பதித்தருளி - யைவாய் வழங்கும் பொறிபுலனை யவித்த வுறவ ரிமை யவர்க - ளுய்வா னிறைஞ்ச வருள் வழங்குங் கந்தனுரு முனுற்றுநரும்" என்றுரைத்து நிறுவினர்.

ஆரம்-தண்டையென்னும் அணியுமாம். அலம்=படை. அதாவது மழுப் படைபோன்ற கோவணத்தனை "மென்காற் பாரணுதிபர்" எனக் கொண்டுமிருதுவாகிய காற்றைப் புசித்தலை யுடைய முனிவர் என்று முற்றத்தலுமொன்று. வாரம்=பக்கம். (எ)

செல்வக் குமாரர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சேயிரவியொளிகவற்றுமாமணிப்பொன்முடியுஞ்
செம்முகமுங்கருணைபொழிநயனமுஞ்செவ்வாயுந்
தூயநறும்புழுகொழுகுஞ்செழுமணிப்பொற்குழையுந்
தொடைநிறைந்ததுணைத்தோளுஞ் சுடரிலைவேற்படையு
மாயுமறைநூன்மார்புங்களவநறுஞ்சாந்து
மணிபணிப்பூணாரமும்பொன்னொலியலுடையழகும்
பாயொளிக்கிண்கிணிபுனைந்தசீரடியுமபடைத்த
பழநிமலைக்குமரனையாமபணிந்திடுதல்செய்வாம்.

இ-ள். சிவந்த சூரியனது ஒளியையும் வருத்துகின்ற (வெல்கின்ற) சிறந்த இரத்தினங்கள் அழுத்திச செய்யப்பட்டபொற்கிரீடமும், செவ்விய திருமுகங்களும், அருளைப் பொழிகின்ற திருக்கண்களும், சிவந்தவாயும, சுத்தமாகிய நல்ல புழுகு சிந்துகின்ற செழிய இரத்தினங்கள்பதித்த பொற்குண்டலங்களும், மாலை நிறைந்த வலியபுயங்களும், ஒளிபொருந்திய இலைபோலும் வேலாயுதமும், ஆராயப் படுகின்ற வேதமாகிய உபவீதத்தை யணிந்த மார்பும், நல்ல கலவைச சந்தனமும், அழகாகச செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களும், பீதாம்பரமாகிய உடையினழகும், பரந்த ஒளியை யுடைய கிண்கிணி யணிந்த சிறிய திருவடிகளும்பெற்றுள்ள பழநி மலையின்கணெழுந்தருளி யிருக்குஞ் செல்வக்குமாரரை யாம் வணங்குவாம். ()

ஆறுமுக நாயனார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆறுமணிமவுலியுங்கண்ணீரா றுங்குழைகளீரா றும்பால
மாறுநற்பவளவாயாறுமாறாவெழுத்தாறுமானோ
னாறுமிளிர்தண்டமுந்தோளீரா றுங்கரங்களீரா றுஞ்சோதி
யாறுவதனமுந்தொழுவோராறாதபிறவியிளைப்பாறுவாரே.

இ-ள். மாறுபடாத ஆறெழுத்தின் பொருளாகவும் விளங்குகின்ற சண்முகக் கடவுளது. ஆறு இரத்தின கிரீடங்களையும், பன்னிருதிருக்கண்களையும், பன்னிரு குண்டலங்களையும் ஆறு நெற்றிகளையும். ஆறுநல்ல பவளம்போன்ற திருவாய்களையும் ஆறாக விளங்கும்நாசிகளையும், பன்னிரு திருப்புயங்களையும் பன்னிரு திருக்கரங்களையும் ஒளிகொண்ட அறுமுகங்களையும்வணங்குகின்றவர் ஒழியாத பிறவியினின்றும் நீங்குவார்கள்.

ஆறெழுத்தாவது-சடக்கர மந்திரம் அது "நமக்குமாராய" என்பது ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கருத்து. சிலர் வேறு விதமாகவுங் கூறுப. அவ்வுண்மை யெல்லாம் குருமுகமாகத் தேர்ந்தறிக. குமாரக்கடவுளுக்குப் பன்னிரு விழி யன்றி, நெற்றிக் கண் ஆறுஞ் சேர்த்துப்பதினெட்டு எனவுஞ் சிலவிடத்துக் கூறப்பட்டது. இது சொற்பின் வருநிலை யலங்காரம். (க)

தெய்வயானை யம்மையார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பழுதிலறுதொழின்மறையோர்துதிக்கையுந்தா
னமும்படைத்துப்பருவந்தாங்கிச்
செழுமணிப்பூணிழைத்தமுலைத்துணைமருப்பும்
பூணுதலுந்திருவினோங்கிச்

கொழுமலர்க்கூதளங்தொடுத்தகண்ணியும்பூங்
கடம்புநறுங்குரவுந்தோய்ந்த
வெழிறரும்பாகனுக்குவகையுதவுதெய்வ
யானைபதமிதயஞ்சேர்ப்பாம்.

இ-ள். குற்றமற்ற ஆறு தொழில்களையுடைய பிராமணர்க ளால்துதிக்கப்படுதலையும் சுவர்க்கத்தையும் பெற்று, கன்னிப் பருவந் தரித்து, அழகிய இரத்தினபரணம் புனைந்த இருதனங்களாகிய கொம்புகளும், ஆபரண மணிந்த நெற்றியும் அழகினுடன் பெற்றுயர்ந்து, கொழுவியபூக்களும் வில்வ விலைகளுந் தொடுத்துக் கட்டிய மாலையும் பொலிவாகிய கடப்பமாலையும் வாசனை கொண்ட குரா மாலையும் தோய்ந்ததனாலுண்டாகும் அழகை வாய்ந்த (முருகவேளாகிய) பாகனுக்கு மகிழ்வைத் தருகின்ற தெய்வயானை யம்மையாரது திருவடிகளை எம்மனதின்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம்.

யானைகளுக்குத் துதிக்கை, தானம் (மதம்) பருவம் (வயது) மருப்பு, நுதல், பாகன் இருத்தல் போலத் தெய்வயானை யென்றதற்கேற்ப இங்ஙனம் வருணித்துக் கூறினர். இதனை சிலேடையணி என்ப. பாகன=பாகத்திலிருப்பவன், யானையைநடாத்துவோன். ()

வள்ளி யம்மையார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நண்ணகன்மாவிரும்புவியிலின்றொர்புதிதென்னவுமுட்
கவன்றுவேடர்
துண்ணெனமூவிருமுகமுமேனையவும்படைகளுந்தோன்
றுமகற்றோன்றிப்

பண்ணவர்கண்கவரவளர்வேங்கைகொழுகொம்பரெனப்
படர்ந்துபற்றுந்
தண்ணமலர்பொதுள்வள்ளிப்பசுங்கொடிச்செந்தளிரடிகள்
சரண்புக்கேமால்.

இ-ள் இடமகன்ற சிறந்த பெரிய பூமியில் இதுபோன்ற வியப்பு வேறில்லையென்று (உலகர்) கூறவும், வேடர்கள் மனம் வருந்தி நடுங்கவும், ஆறு திருமுகங்களும மற்றைய உறுப்புக்களும் ஆயுதங்களுங் காணப்படாது முளைத்து, தேவர்களது கண்களை யெல்லாங் கொள்ளை கொள்ளும்படி வளர்ந்த வேங்கை மரத்தைக் கொழுகொம்பாகக் கொண்டு படர்ந்து பற்றிநிற்கும், குளிர்ந்த அழகிய பூக்கள் நெருங்கிய பசிய வள்ளிக் கொடியினது சிவந்த தளிர் போன்றபாதங்களையே அடைக்கலமாகக்கொண்டு(யாம)புகுந்தேம்.

வள்ளியம்மையாரைக் களவொழுக்க வழியிற் கொள்ளும்படி நினைப்புடன்சென்ற முருகக்கடவுள் தமதுருவைக்கரந்து வேங்கை மரமாயினர். அதுகண்டவேடர் ஒருகாலத்து மில்லாத வேங்கை இதுபோது முளைத்ததெவ்வாறு என்று மன நடுக்கமும், அற்புதமுங்கொண்டுநின்றார் என்பது கந்தபுராண சரித்திரம் ஆகலின இங்ஙனங்கூறினர். வள்ளியம்மை யாரைக் கொடி யென்றதற் கேற்பக் குமரவேளைக் கொழுகொம் பென்றார். கொழு கொம்பாவது- கொடிகள் படருதற்காக ஊன்றுங் கொம்பு. இச்சாசத்தியா ராகிய வள்ளியம்மையார் வள்ளிக்கிழங் கெடுத்தகுழியிற் றோன்றினமையால் வள்ளியம்மை யெனப்பெயர் பெற்றார். அதனை,

பாத்தி படுவள்ளிப் படுகுழியில் வந்திடலால்
வாய்த்த விவளுமம் வள்ளியெனக் கூறினரே.

"எனவரூஉங் கந்தபுராணச் செய்யுளால் அறிக. இதனாற் சத்திமான் எவ்வுருக் கொள்கின்றாரோ அதற்கேற்பச சத்தியு முருக் கொள்வள் என்னும் உண்மை பெறப்படும். (கக)

தலைவன்.

முந்தநனுவா திவடிவாகிமுதலந்தமின்றி
மூலஞால
மந்தணமாருயிர்களொடுறநிறைவியாபகன்சிவமா
மலையின்மீது
கொந்தணவுங்குடுமியுங்கோவணவுடையுநூன்மார்புங்
கோலுங்கொண்டோ
ரந்தணனாய்ப்பிரமசாரிவடிவந்தரித்துநின்றானவனடிகண்
முடிமேல்வைப்பாம்.

இ-ள் முற்பட்ட சாக்கிர முதலிய வடிவங் கொண்டு முதலும் முடிவுமில்லாமல், பிரகிருதியின வழிப்பட்ட பூமியின்கணுள்ள அரிய உயிர்க் கூட்டங்களோடும் நிறைந்த வியாபகமுடைய சிவமாகிய மலையின்மேல், பூங்கொத்துகள் நெருங்கியகுடுமியும், கோவண ஆடையும், உபவீத மணிந்த மார்பும தண்டுங் கொண்டு ஒருபிராமணனாகி, பிரமசாரி வடிவங்கொண்டு நின்றிருந்த நாயகன் உடைய திருவடிகளை (எமது) சிரமேல் வகிப்பாம்.

சனு என்பதற்கு எதிர்மொழி நனு. நனவு - சாக்கிரம். மூலம்= பிரகிருதி; மாமாயையுமாம். மந்தணம்=இரகசியம் எனக் கொண்டு இருதயமாகிய குகையென்பாருமுளர். வடுகன் என்பது வடுகு என நின்றது. கொல்லன் என்பது கொல் எனநின்றாற்போல. பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு நின்ற சரிதத்தைச் சிவரகசியத்துச் சம்பவ காண்டத்திற் காண்க. (கஉ)

துளங்குமறந்தெறுபிறைவாய்க்கறைகெழுவெங்
கொலைமழுமான்றுணைக்கைபற்றி
விளங்குமரன்குன்றிமிழத்தனிவிழிச்சேய்
செழுமலர்தாய்விரும்புவோருட்

களங்குமரந்தையுங்களைந்தகதிரிலைவேற்
கடவுள்சிவகிரியில்வைகு
மிளங்குமரனிணைமலர்க்கிண்கிணிச்சரணஞ்
சரணெனத்தாழ்ந்திறைஞ்சுவாமால்.

இ-ள். நடுக்கத்தைத் தருகின்ற பாவங்களை யழிக்கும் பிறை போன்ற வாயிலே யிரத்தந்தோய்ந்த வெவ்விய கொலைத் தொழிலைக் கொண்ட மழுவாயுதத்தையும் மானையும் இருகரத்திலுந் தாங்கி விளங்காநின்ற சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலை மலையை விட்டு நீங்கிய அந்த ஒப்பில்லாத (நெற்றிக்) கண்ணையுடையசேயும், செழுமையாகிய பூக்களைத் தூவி விரும்பி வழிபடுவோரது மனக் களங்கத்தையும் துன்பத்தையும் நீக்கிய ஒளிபொருந்திய இலைபோலும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த கடவுளும் ஆகிய பழநி மலைக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் இளைய பிள்ளையாரது இரு தாமரை மலர் போன்ற கிண்கிணி யென்னும் ஆபரணமணிந்த திருவடிகளே புகலிடமெனக் கொண்டு விழுந்து வணங்குவாம். ஆல் - அசை. (௧௩)

குழந்தைவேலப்பர்.

இருவருங்காண்பரியவொருமுதல்வனுதல்கிளர்த்தவிழி
யெரியிற்றோற்றும்
பொருவருஞ்சேயெனத்தெரியாதிகலுமடல்கெழுமிடும்பன்
பொன்றவீட்டி
வெருவறமீளவுந்தடுத்தாட்கொண்டுசிவகிரிக்காவல்
*விளைப்பநாளுந்
திருவருணல்கியகதிர்வேற்சேவகன்சேவடிக்கமலஞ்
சென்னிசேர்ப்பாம்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவராலு முணர்தற் கரிய முழுமுதலான சிவபெருமானது நெற்றியினின்றும் வெடித்த அக்கினிக்கண்ணில் நின்றும் அவதரித்த ஒப்பில்லாதகுமாரனென்பதை யறியாமல் எதிர்த்த வலிமை பொருந்திய இடும்பன் என்பவனை வரங்களழிய வழித்து, பின்னரும் பயநீங்கும்படி (அவனைத்) தடுத்தடிமைக் கொண்டு சிவகிரியாகிய பழநிமலையை யென்னாளுங் காவல் செய்யுமாறு திருவருளைப்புரிந்த ஒளியையுடைய குழந்தைவேற்பெருமானது செவ்விய பாதங்களாகிய தாமரை மலரை (எமது) தலையிற்றரிப்பாம். (௧௪)

அரவினிழலுமிழ்மணிசீதளவயிரகோமளந்தண்
டரளராசி
விரவிநிழலருவிகொழித்திழியுமுயர்சிவகிரியில்
விளங்கிநாளு
மிரவிநிழலுமைழநுழைவானெழுந்துலவவிசும்பினக
டெரிஞ்சிநீடு
குரவினிழலுறைகுழந்தைக்குமரனிருகமலபதங்
குறிதது வாழ்வாம்.

இ-ள். சர்ப்பங்களினது ஒளியைக் காலுகின்ற இரத்தினங்களும், குளிர்மையாகிய வயிரமும் கோமளமும் தண்ணிய முத்துக்கூட்டங்களும் ஒன்று கலந்து, சாய்ந்த அருவிநீரானது கொழித்துக்கொண்டிறங்கும உயர்வாகிய சிவமலையின் கணிருந்து, நாடோறுஞ் சூரியன் தன்னிழலின்க ணுழைந்து செல்லும்படி மேலோங்கி, விளங்குகின்ற அவ்வாகாயத்தின் வயிற்றைக் கிழித்து அப்பாற் சென்ற திருக்குராமர நீழலின்க ணெழுந்தருளி யிருக்கும் குழந்தை வேற் பெருமானது இருதாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைத் தியானித்து வாழுவாம். (௧௫)

திருஆவினன்குடிக் குழந்தை வேலாயுதர்.

சேவினன்வந்தனமாசானெனத்தெரிந்துதாழ்த்தியசெஞ்
செவியில்ஞானந்
தூவினன்வந்தனைபுரிபுத்தேளிரருந்துயர்துமித்த
சுடர்வேற்றோன்றல்
பூவினன்வந்தனைமுனிவரிறும்பூதுற்றுவகைபெறும்
பூமான்பூமி
ஆவினன்வந்தனைபுரியாவினன்குடிவேளடிமலர்க
ளகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். இடப வாகனராகிய சிவபெருமான் குருவே வந்தன மென்று சொல்லி அறிந்து சாய்த்துக் கொடுத்த திருச்செவியின் கண், ஞானோபதேசத்தை யோதி யருளினவரும், வழிபாட்டைச் செய்கின்ற தேவர்களது பெருந் துன்பத்தைக் களைந்த கதிர்வேலா யுதப் பெருமானும், பூமியின்கண் வந்த அவ்வளவு முனிவர்களும் வியப்படைந்து மகிழ்வையடையச் செய்யும் அரசரும், இலக்குமியும் காமதேனுவும் சூரியனும் வழிபாடு செய்த திருவாவினன் குடியின்க ணெழுந்தருளி யிருக்கும் கந்தசுவாமியினது திருவடிகளாகிய புட் பங்களை யெம் மனத்தின்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம். (கசு)

முத்துக்குமார சுவாமி.

தருவருவிண்ணவர்முதலோர்பரசமணிமுரசியம்பத்
தைப்பூசத்திற்
பொருவருபொற்றேரினருள்வழங்கியிருதலைச்சூலங்
குலிசம்பொற்பத்

திருவரதாபயமிலங்கத்தென்றிசையிலருட்கடைக்கண்
சேர்த்திமாத
ரிருவருடனரசுவீற்றிருக்குமொருதலைவனையா
மிறைஞ்சுவாமால்.

இ-ள். (சந்தானம் அரிசந்தானம் மந்தாரம் பாரிசாதம் கற்பகம் என்னும் ஐவகைத) தருக்களும் பொருந்திய விண்ணுலகத்து வசிக்கும் தேவர்கள் முதலாயினோர் துதிக்க, மணிகளும் முரச வாத்தியங்களும் ஒலிக்க, தைமாதத்துப் பூசநட்சத்திரத்திலே ஒப்பில்லாத பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தேரின்கண் எழுந்தருளி (யாவர்க்கும்) அருளைக்கொடுத்து, இருபக்கதனுஞ் சூலமும வசசிராயுதமும் அழகைச்செய்ய, சிறந்தவரதம் அபயம் என்னுந் திருக்கைகளும்விளங்க, தெற்குத் திசையினிடத்தே தமது திருவருட் கடைக்கணோக்கத்தை வைத்து (இச்சாசத்தி கிரியா சத்திகளாகிய வள்ளியம்மையார் தெய்வயானையம்மையார் என்னும்) பெண்கள் இருவரோடும் கொலுவீற்றிருக்கும் ஒரு தலைவாகிய முத்துக் குமார சுவாமியை யாம் வணங்குவாம். (௧எ)

திருநந்தியடிகள்.

கருநந்தியிடுமொறுமுனிவர்கரஞ்சிரமுகிழ்ப்பக்
கனகமேரு
பொருநந்திமழவிடைமேற்பொன்மலர்மாமழைபொழிந்து
புலவர்போற்ற
வருநந்திவடிவமுமாலயன்பணியுங்கணங்கடொழு
வாழ்வும்பெற்ற
திருநந்தியடிகளிணையடிகண்முடிபுனைந்துவினை
தீர்துமன்றே.

இ-ள். கருவிலுற்றுப் பிறக்கும் பிறவி கெடும்படி இருடிகள் தமதுகைகளைத் தலைக்கண் வைத்து அஞ்சலி செய்யவும், பொன் மயமாகிய மேருமலையை யொத்த தருமநந்தியாகிய இளமை பொருந்திய இடப வாகனத்தின்மேற் கற்பக மலரை விடா மழைபோலத் தேவர்கள் யாவருஞ் சொரிந்து துதிக்கவும வந்து அருளுகின்ற சிவபெருமானது திருவுருவத்தையும் விட்டுணு பிரமர்களுமவணங்குஞ் சிவகணத்தவர்கள பூசிக்கும் பெருவாழ்வையும் அடைந்த திருநந்திதேவரது இருதிருவடிகளையும் சிரமேற் றரித்து வினைகளினின்றும் நீங்குவாம். (௧அ)

நவவீரர்.

பாலொளிவெண்ணீற்றினர்செம்பவளவொளிச்
சடையினர்பார்வதிதன்பாலர்
சூலொளிவாட்பலகையர்சூர்முதறடிந்த
வேற்கிறைவர் துணைவர் தூய
வாலொளியகூரெயிற்றர்வீரவாகு
வைமுதலமணியிற்றோற்றம்
போலொளிரொன்பதின்மரையும்விரைமலர்தூய்த்
தாய்ப்பணிந்துபோற்றுவாமால்.

இ-ள். பால்போலும் நிறத்தையுடைய வெள்ளிய திருநீற்றை யுடையவரும், பவளம்போலுஞ் சிவந்த நிறத்தையுடைய சடைமுடியினரும், உமையம்மையாரின புதல்வரெனச சொல்லப்படுவோரும், சூலம் ஒளிபொருந்திய வாள் கேடகம் என்னும் ஆயுதங்களை யுடையவரும், சூரபன்மனுகிய முதல்வனைக் கொன்ற வேலாயுதத்திற்குத் தலைவரான சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குத் தம்பிமாரா யிருப்பவரும், வெண்ணிறத்தையுடைய கூரிய பற்களை யுடையவரும் ஆகிய வீரவாகுதேவர் முதலாகவுள்ள, இரத்தினங்களின் காட்சிபோலவிளங

கும் வீரர்கள் ஒன்பதின்மரையும் வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைச சொரிந்து சொரிந்து வணங்கித்துதிப்பாம்.

சதாசிவ மூர்த்தியின் ஆறு திருமுகங்களினின்றும் ஆறுபொறிகள் தோன்றி உலகெங்கும பரத்தல் கண்டு இறைவி யஞ்சினள் போல ஓடாநின்றாள். அதனாலே யவள் திருவடிச சிலம்புகளிற் பதிந்துள்ள நவரத்தினங்களும் வீழ்ந்தன. அவை யொன்பதும் ஒன்பது சத்திகளாகி, இறைவனைப் பார்த்தமாத்திரையிலே மோக முற்றுக கருப்பவதிகளாயினர். அவரிடத்தினின்றும் தோன்றின வரே நவவீரர் எனப்படுவார். அவர் பெயர் வருமாறு—வீரவாகு, வீரதீரா, வீரமாபுரந்தரர், வீரமார்த்தாண்டர், வீரகேசரி, வீரமாமகேசர், வீரமாமகேந்திரர், வீரராக்கதர், வீராந்தகா, தாய்த்தாய என்னும் அடுக்குப் பன்மைப பொருட்டு. (௧௬)

திருஞானசம்பந்தநாயனார்.

முரசதிரும்பிரமபுரமுனையெழுந்துதமிழ்முழங்க
முழக்கிவேதந்
தரைசெறிநன்மாக்களுய்யமறைவனமொரீஇக்கடம்பா
டவிசாரந்தங்க
ணரசுநிழலெண்பெருங்குன்றமண்வெள்ளதிரண்முருக்கி
யகிலங்காக்கும்
பரசமயகோளரியைவேதியர்குளாமணியைப்
பணிதல்செய்வாம.

இ-ள். முரசவாத்தியம் முழங்குஞ் சீகாழிப் பதியாகிய குகையினின்றும் எழுந்து, தமிழ்மொழி முழங்க, வேதமென்னுந் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைச் சர்சித்து, பூமியின்க ணுள்ள நல்ல மனிதர்கள பிழைக்கும்படி வேதாரணியத் தலத்தினின்றும் நீங்கிக் கடம்பாரணியம் எனப்படும் மதுரைநகரை யடைந்து, ஆவ்விடத்துக் கூன் பாண்டிய அரசனது காவலுக்குட்பட்ட எட்டுப் பெரிய மலைகளி

னும் இருந்துவந்த சமணவெள்ளத் தொகுதிகளை யழித்துப் பூமியி லுள்ளாரைக் காத்தருளிய பரசமய கோளரியும், அந்தண குலசிகா மணியும ஆகிய திருஞான சமபந்த நாயனாரை வணங்குவாம்.

முரசு - கொடை முழவு, வெற்றி முழவு, மண முரசு என மூவகைப்படும். பிரமனாற் பூசிககப்படலாற் சீகாழிக்குப் பிரமபுர மென்று பெயராயிற்று. பரசமய கோளரி - புறச சமயஙகளாகிய யானைகளை யழிக்குஞ் சிஙகம் கோளரி என்றதற் கேறபப் பிரம புரத்தைக் குகையாகவும், தேவார வோதையைக் கர்ச்சனையாகவும, குலசசிறைநாயனார் மங்கையர்க்கரசியார் முதலாயினோரை மாக்க ளெனவும், மறைவனம், கடம்பாடவி எனவும் கூறினர். எண் பெருங்குன்று - பசுமலை, ஆனைமலை முதலாயின. "எண் பெருங் குன்று அமண் வெள்ளம்" என்பதற்கு, பெரிய மலைகளில் வசித்த எண்ணாயிரஞ் சமணவெள்ளம என்று முரைக்கலாம். சூளா=சிகை, மணி=இரத்தினம். தலையிலணியப்படும் இரததினம. (உ0)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

மலராசிநெறியரிமெகற்பிணைவாரிதிமிதப்ப
மறைவல்லோர்பற்
பலராசிபகர்திருப்பாதிருப்புலியூர்க்கரைசார்ந்து
பவநோய்தீர்வான்
புலராசிநெறியொருவிச்சிவசமயநெறியினிடைப்
போந்துஞானச்
சலராசிபடிந்ததமிழ்வாகீசர்சரணமலர்
தலைமேற்கொள்வாம்.

இ-ள். மும்மல சம்பந்தமுடைய ஒழுக்கவழியினிற்குஞ்சமணர் களா விடப்பட்ட கல்லானது தெப்பமாகக் கடலின்கண மிதக்க,

வேதங்களில்வல்ல பிராமணர்கள் பற்பலர் வாழ்த்துக்களைக்கூறுகிற்கும்திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கரையை யடைந்து, பிறவிப் பிணியை நீக்கும்படி ஐம்புலக்கூட்ட வழியைவிட்டுசைவசித்தாந்த மார்க்கத்திற் புகுந்துசிவஞானமாகிய கடலின் மூழ்கிய தமிழ்வல்ல வாகீசப் பெருமானது திருவடிகளாகிய தாமரைமலரை சிரமீது வகிப்பாம். (உக)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

முடிதடவவிருவிசும்புநதடவவொருமலரடிபார்
முழுதுமற்றோ
ரடிதடவவளரறியுமயனுமிருவருமடியு
முடியும்பார்ந்தட்
கடிதடவல்லிளமுலைவாணுதற்பரவைகிரணமணிக்
கனகவாயிற்
படிதடவவிடுநதமிழ்த்தெள்ளமிழ்தகவிநாவலன்றாள்
பணிதல்செயவாம்

இ-ள். திருமுடியை, பெருமை விளங்கும் ஆகாயத்தினுந் தேடவும், ஒப்பற்ற தாமரை மலர் போலும திருவடியைப் பூமிமுழுதினும இன்னுமோர் முறை தேடவும், வளர்கின்ற திருமாலும பிரமனுமாகியஇருவரும் அடியையும் திருமுடியையும், சர்ப்ப படத்தை யொத்த நிதம்பமும் சூதாடு கருவியை நிகரா தத இளமை கொண்ட தனமும் ஒளிபொருந்திய நெற்றியுமுடைய பரவை நாயகியாரது ஒளி பொருந்திய இரததினங்க ளழுத்திப் பொன்னாற் செய்யப் பட்ட வாயிற்படியில தேடும்படி தூதாகவிட்ட தமிழில் வல்ல தெளிந்த அமிழ் தகவியாகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது திருவடிகளை வணங்குவாம.

முன்னோர்கால் சிவபெருமானது முடியையும் அடியையும் தேடிக்காணாத பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவரையும் இன்னுமோர முறைபரவை வாயிறபடியைத தேடுவீராயின அவை நுமக்கெளிதிற புலபபடுமென, இறைவனைத் தூதாகவிடுதத சுநதரனென்பது கருத்து. (உஉ)

வாதவூரடிகள்.

கரைசெறியும்வாதவூர்ப்பிறந்துகுருந்தடியின்மதிப்
பாகன்கையு
ளுறைசெறியங்குசத்தடங்கியருட்டளையோ டானந்த
வொளிநீராடிக்
குறைசெறியுமுணர்வுசேவகம்பயின்றுபொதுவிலிளங்
கொம்போடாடு
மரசுநிழலடிவைகுமாணிக்கமழகளிற்றை
யகத்துள்வைப்பாய்.

இ-ள். (வைகைநதிக்) கரையை யடுத்த திருவாத வூரிற் றோன்றி, குருந்த மரத்தடியின்கீழ் வீற்றிருந்த பிறைத் துணை முடைய பரமசிவனது திருக்கரத்தின்கணுள்ள சிவஞான போத மென்னும் அங்குசத்தி லடங்கி, திருவருள என்னும் பிணிப்புடனே சிவானந்தம் எனனும் பிரகாச முள்ள வாரிதியின் முழுகி, (சிவத் துவ) விளக்க மமைந்த தம்மறிவு செவ்விய உண்மைப் பொருளிற் கலந்து, அம்பலத்திலே (கனகசபையின்கண) இளமைகொண்ட பூங்கொம்பு போன்ற சிவகாமி யம்மையாருடன் திருநடனஞ் செய் தருளும் நடராசப் பெருமானது குளிர்மையுடைய திருவடிக்கண் சேர்ந்திருக்கும் மாணிக்க வாசகரென்னும இளயானையை மனத் தின்கணிருத்தி நினைவாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை யானை யென்றதற் கியைய மதிப் பாகன், அங்குசம், தளை, நீராடல், சேவகம், நிழலடிவைகுதல் கூறப் பட்டன. மதிப்பாகன்-புத்தியுள்ள யானைப் பாகன் எனவும், சந்திர னாகிய பகுதியைத் தரித்தவன் எனவும் பொருள். அங்குசம்= தோட்டி. உரை செறி அங்குசத்து அடங்கி=சிவஞானபோத உப தேசம் காதிற்செறிந்த அடபொழுதே உண்மைப்பொருள் பதிந்து என்னலுமாம். அம்குசத்து அடங்கி=அழகிய திருவடித் தாமரையி

னடங்கி என்றலுமொன்று. செம்மை அகம்—செவ்விய உண்மைப் பொருள். சேவகம்-யானை துயிலுமிடம், (உ௩)

சிவனடியார்.

பண்டசரெனக்குவித்தமணலிலாப்பயம்பெய்து
பணியும்போழ்திற்
கண்டசரென்றுசிதைத்ததந்தைதாண்மழுவாற்
கடிந்துசேட
முண்டசர்சூடியதுசூடிமகப்பேற்றினரு
ளுயர்வுபூண்ட
தண்டசர்முதலதிருத்தொண்டர்பதஞ்சார்ந்தவர்தாட்
சார்நதுமன்றே.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்திற் சிவலிங்கமெனப் பாவித்துக் குவித்தமணலிலே பசுக்களின பாலையபிடேகஞ் செய்து பூசிக்குங் காலத்தில், அதனைப் பார்த்து, சிவமேயென்று கருதாது (வெறு மணல் எனககருதி) அழிக்கத் தொடங்கிய தமது தந்தையின் பாதத்தை மழுவாயுதத்தாற் றுணிதது, சிவநிருமாலியததை யுட் கொண்டு, சிவபெருமான் றரித்த கொன்றை மாலையைத் தாமுந் தரிதது, சிவனுககுக குமாரரென்னும பேற்றினோடு திருவருள் உயர்வையும பெறற சணடேசுர நாயனார் முதலிய திருததொண் டர்களுடைய பாதஙகளைக் கதியாக அடைந்த அடியார்களது திரு வடிகளை யடைவேம். (உ௪)

குகனடியார்.

உய்வதேகருதியருச்சனைபுரிவோர்வரியைந்து
முறைப்போர்செம்பொன்
பெய்வதேற்றேற்றபணிபுரிவிப்போர்புரிவோர்தம்
பெருமைகேட்போர்

சைவமேசமயமெனத்தலைநிற்போர்சிவகிரியிற்
றயங்கும்வைவேற்
றெய்வமேதெய்வமெனத்தெளிந்திடுவோர்மலர்ப்பாதந்
தெரிசிப்போமால்.

இ-ள். முத்தியடைந்து உய்வதொன்றையே நினைத்து அருச்சனைசெய்கின்றவரும், பஞ்சாக்கரங்களையுஞ் செபிக்கின்றவரும், சிவந்தபொன் முதலிய கொடுத்த பொருள்களை (அன்புடன்) வாங்கித் தகுந்த திருப்பணிகளைச் செய்விப்பவரும், அவ்வனமுள்ளாரது பெருமைகளைக் கேட்போரும், சைவசித்தாந்த சமயமே மெய்ச்சமய மெனக்கண்டு அதன்வழிநின்று ஒழுகுவோரும், பழநித் தலக்கணுள்ள சிவமலையின்கண் விளங்கும் கூறியவேலாயுதத்தைத் தரித்த தெய்வமே முழுமுதற் றெய்வ மென்று தெளிந்து வழிபடுவோரும் ஆகிய குகனடியார்களது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் தரிசிப்போம். ஆல்-அசை. (உ௫)

நனிதவநாடொறும்புரிந்துசாத்துவிகருணமடைந்து
நவைகடந்து
தனுமுழுதுமுழுத்ததிருநீற்றினொளிபழுத்தொழுகுந்
தலைமைசார்ந்து
புனிதமுறவிளங்கிவைவேற்குமரனுறைசினகரஞ்சூழ்
போந்துபோற்றி
யனுதினமேவலிற்பரிவுபுரிந்ததிருவகவடிமைக்
கடிமையாயால்.

இ-ள். மிகுந்த தவத்தைத் தினந்தோறுஞ் செய்து, சாத்துவிககுணங்களைப் பொருந்தி, குற்றங்களினின்றும் நீங்கி, தம உடம்பு முழுதும் உத்தூளனமாகத் தரித்த விபூதியி னொளி முதிர்ந்து காணப்படும் பெருமை கொண்டு அகத்தூய்மையும்

பொருந்த நின்று, கூறிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக் கடவுள் வீற்றிருக்கருளுங் கோயிலை வலமவந்து துதித்து, நாடோறும் (அவனுடைய) திருப்பணி செய்தலில் அன்பாக விரும்பிய திருவகம்படித் தொண்டர்க்கு (யாம) அடிமையாவேம்.

தவம் என்பது ஈண்டுச் சரியை கிரியா யோக ஞானங்களை, "ஐம்புலவேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தனை - தமமுதல் குருவுமாய்த் தவத்தினிலுணர்த்தவிட் டன்னிய மின்மையி னரனகழ் செலுமே" எனனுஞ் சிவஞானபோத சூத்திரத்தா னுணர்க.

சாத்துவிக குணமாவன—ஞானம, தவம, மேன்மை, அருள், மோனம், வாய்மை, பொறுமை, புலனடக்கல் என்பனவாம். அதற்குமேற்கோள்.

பிங்கலந்தை.

ஞானந் தவ மேன்மை நல்லருண் மோனம்
வாய்மை பொறைபுல னடக்கல்சாத் துவிகம்.

குற்றங்களாவன - காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்பன, அகத் தூய்மை யின்ன தென்பதை, புணரிய நன்னீராடல் கடவுளர் பூசையாற்றல்" எனவருஉங் கூர்ம புராணச் செய்யுளாலும், "சத்தியந்தானஞ் சமந்தம மின்சொற் சாறுத லொருவழிப்படுதல் - புத்தியேமுதல கரணமோர் நான்கு மடக்குஞ் புலன்கள் போம்வழியி னுய்த்திடாதமைத்தல்" எனவருஉங் காசிகாண்டச் செய்யுளானு முணர்க.

அகம்படித் தொண்டாவது கண்ணி, தொடை, பிணையல், இண்டை முதலிய மாலைகள் சமைத்தல், திருவாபரணம், திருப்பரிவட்டம், கொடி, குடை, சாமரம் முதலிய மங்கலப் பொருள்களைத் தாங்குதல், அவற்றான் அலங்காரஞ் செய்தல்முதலாயின. அவற்றை,

பொங்கிய திருவி னீடும் பொற் புடைப் பணிகளேந்தி
மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுக்

தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் றகும்பணி தலைநின் றுய்த்தே
யங்கணர் கோயி லுள்ளா லகம்படித் தொண்டு செய்வார்.

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளாற் றெரிக. அடிமை என்பது, தசசு என்றாற்போல விகுதிகெட்டுநின்ற பெயர் என்பர் இலக்கணக்கோத்தார். (உசு)

சந்தான குரவர்.

நந்தாவுள்ளொளிஞானமுதிப்பமல
விருடுமிநதுநவிறற்கொண்ணு
முந்தாயபொருளிதுவென்றருளுருக்கொண்
டுயிர்மெய்பொருண்மூன்றுமேற்று
வந்தாளும்பெண்ணைநதியுடுத்தவெண்ணெய்
மெய்கண்டான்வழியிற்றோற்றுஞ்
சந்தானகுரவர்பதம்பிறவிநோய்
தவிர்க்குமருந்தெனவுட்கொள்வாம்.

இ-ள். குறையாத வுண்மைச சிவஞானந் தோன்ற, அதனால் மல இருள் அகன்று, சொல்லுதற்கியலாத முதன்மையுடைய பதிப் பொருள் இதுவே யென்று தெளியும்படி அருளே யுருவமாகக் கொண்டு, எமது உயிர் உடல் பொருள் என்னு மூன்றனையும் ஏற்று விரும்பி யடிமைகொண்ட பெண்ணையாற்றினாற் சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரி லமர்ந்தருளியமெய்கண்ட தேவப் பெருமானையும், அவன்து சந்தான வழியாய்த் தோன்றிய ஆசாரியர்களான அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள் மறைஞான சம்பந்த நாயனார், உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் ஆகிய ஆசாரியர்களது திருவடிகளைப், பிறவியாகிய நோயைநீக்கும் மருந்தாக உட்கொள்வாம். (உஎ)

கடவுள் வணக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பாயிரம்.

பாயிரம் என்பது நூல் வரலாறுரைத்தல். "ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்-பாயிர மில்லது பனுவலன்றே" என்று இலக்கணத்தார் கூறலின், எவ்வகைச் சிறப்புடைய நூலாயினும் பாயிர மில்லாக்கால் அது நூலெனப்படாது. ஆகலின் இங்குப்பாயிர முறைந்தார். அதன்வரலாறுவது:-

முன்னர்க் காலத்திலே, வேதம் சிவாகமம் என்னும் இருநூல்களின் உண்மைப் பொருள்களின் சாரங்களையெல்லாம் அடக்கி அநாதி மலமுத்தபதி யாகிய சிவபெருமான் பதினெண்புராணங்களையுமருளிச்செய்தார். அவையாவன:- பிரம புராணம், பதும புராணம், விஷ்ணு புராணம், சைவ புராணம், பாகவத புராணம், பவிடிய புராணம், நாரதீய புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், ஆக்கினேய புராணம், பிரமகைவர்த்தபுராணம், இலிங்கபுராணம், வராகபுராணம், கந்த புராணம், வாமன புராணம், கூர்ம புராணம், மற்ச புராணம், காருட புராணம், பிரமாண்ட புராணம், என்பனவாம்.

இவற்றுள் சைவம், பவிடியம் மார்கண்டேயம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மற்சம், பிரமாண்டம் என்னும் பத்தும் சிவபுராணங்களாம்.

விஷ்ணு புராணம், பாகவதம், நாரதீயம், காருடம் என்னும் நான்கும் விட்டுணு புராணங்களாம். பிரமம், பதுமம் என்னும் இரண்டும் பிரமபுராணமாம். ஆக்கினேயம் என்னும் ஒன்று அக்கினிபுராணம் ஆகும். பிரமகைவர்த்தம் என்பது சூரியபுராணம் ஆகும்.

இப்புராணங்கள் பதினெட்டுக்கும் மூலமாக அநாதியே யிறைவன் ஓர்புராணஞ் செய்தனன். அதனையே பின்னுள்ளோர் பதினெட்டாக்கினர். முதலிற் சிவபெருமான் திருநந்தி தேவர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சனற்குமார மகா முனிவர்க்குப் போதித்தார். அவர் வேத வியாதர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சூதமகா முனிவர்க்கு உபதேசித்தார் அவற்றுட் கந்தபுராணமே மகா விசேட முடையது. அதனிற் கூறப்படாத சரிதங்களும் பொருள்களும் உலகத்தில் இல்லை "எந்தப் பொருளுங் கந்தத்தி லுண்டு" என்ற பழமொழியும் அதனை விளக்கும். அது ஓரிலக்கங் கிரந்த முடையது. இத்துணைச் சிறப்புக்களை யுடைய கந்தபுராணத்திலே கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே இப்பழநித் தல மான்மியம், இருபத்து நான்கு அத்தியாயத்தின் மேற் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. அதனை யாராய்ந்து செந்தமிழ் நடையிற் பாடுகவென்று பேரறி வுடையோர் பணித்தாராகலின், அவர் மொழியைத் தலைமேல் வகித்துச் சிறியேன் விருத்தப் பாக்களிற் பாடினேன். இதன் கண் சருக்கம் இருபத்து மூன்று உள்ளன. குமரனே! குருபரனே! சரவண பவனே! சண் முகனே! குகனே!

என்று சொல்லும் நாமங்களைக் கேட்ட வளவிலே, அவர் பெறுதற்கரிய பேறெல்லாம் பெறுவர் என்றால் அக்கடவுளது பெரும் புகழையெல்லா மீடுத்த இப்புராணத்தைக் கேட்போர், பாராயணஞ் செய்வோர், பதிப்பிப்போர், பொருள்விரிப்போர் யாவரும்ளததுணைப் பெறும்பேறுகளையும் எளிதில் அடைவர் என்பது சத்தியம்! சத்தியம்! முக்காலுஞ் சத்தியமே. இவ்வாறு சூதமுனிவரர் ஆணையிட்டுக் கூறினராயின இப் புராணத்தையும யாவரும் கைக்கொண்டொழுகலே மானுடப் பிறவிக்கு இன்றியமையாப் பயனாகும.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இறைவனருள்வழிநந்திபாற்றெரிந்துசனற்குமர
 னியல்வியாதற்
கறையவவன்சூதமுனிக்கருளியமூவாறுபுரா
 ணத்திற்காந்த
முறைபிறழாதுதவுசிரிப்பிரகாசகாண்டத்தின்
 மொழியுமிந்நூற்
குறைவிலததியாயமறுநான்குநடைபெற்றதன்மேற்
 கூறுமாதோ.

இ-ள். சிவபெருமான் அருள் வழிப்பட்ட திருநந்திதேவரிடத்துக்கேட்டுணர்ந்து, சனற்குமார முனிவர் நல்லிலக்கண முடைய வியாச முனிவர்க்கு உபதேசிக்க அவ்வியாத முனிவர் சூத முனிவர்க்கு உபதேசித்த பதினெண் புராணங்களுட் காந்தபுராணமானது, இயல்புவழுவாமற்சொல்லப்பட்ட சிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே கூறப்பட்ட இப்புராணக் கதைகள், குறைவில்லாத இருபத்து நான்கு அத்தியாயம் சொல்லிமுடிந்ததன் பின்னர்க் கூறினிற்கும். மாது - ஓ - அசைகள். (௧)

அள்ளிலைவெள் வேற்குமரகன் சிவகிரியி
லரசுவீற்றிருக்குமநகண்
கள்ளவிழ்பூங்கழனிவளந்திகழ்பழநிக்
காதைவடமொழியையாய்ந்து
தெள்ளுதமிழாற்றருதிறந்தெனவத
தலனவைகுந்தெளிமெய்ஞ்ஞான
வுள்ளுணர்முதுக்குறைவோர்வெள்ளறிவி
னெனைவிளித்தியம்புரையென்றுரால.

இ-ள். கூரிய தட்டுவடிவாய வெள்ளிய வேலாயுதத்தைத் தரித்தகுமாரக்கடவுள் சிவகிரியினிடத்து அரசு செலுத்துமருமையைப் பெற்ற, அழகிய குளிர்ந்த தேனை சொரிந்த பூக்களை நெருங்கிய வயல்களின் வளங்கள் விளங்கும் பழநி மான்மியத்தை, வடமொழியையும் ஆராய்ந்து தெளிந்த தமிழ் மொழியாற் செய்து சிறக்கத் தருகக்கடவாய என்று, அந்நகர்க்கண் வைகும் தெளிந்த மெய்ஞ்ஞானமாகிய உண்மையறிவை யுடைய பெரியோர்கள், வெறுமை யறிவுடைய (கல்விகேள்விகளிற்) சிறியேனாகிய என்னை அழைத்து உரைத்தனர்.

அத்திருமாநகர்வதிநுண்ணறிவுடையோர்
சிறியேன்புலநெறியின்றாறு
மித்தமிழின்றுறைதீரப்பசொல்வகைசொற்
பொருணிரப்பியெடுப்பரென்றே
வைத்தமுறைச்சருக்கமிருபான்மூன்று
வரவினிதுவழங்குமாற்றான்
மெய்த்தமிழின்சுவையொழுகும்விருத்தயாப்
பதுவிளங்கவிளம்பலுற்றேன்.

இ-ள். அந்த அழகிய பழநியென்னும் பெரிய நகரத்தில் இருக்கும் கூறிய அறிவினையுடைய பெரியோர், சிறியவனாகிய யான் அற்ப

மதி கொண்டு செய்த இத்தமிழ் நூலிற் பொருந்திய குறைகளை நீக்கும்படி நினைத்து, சொல் வகைகளையும் சொல்லின் பொருள் வகைகளையும் நிறைத்து ஏற்றுக் கொள்வா ரென்று எண்ணியே, முறையாக வைக்கப்பட்ட சருக்கங்கள் இருபத்து மூன்று பொருந்த, உறுதிப் பயனைக்கொடுக்குந் தன்மையுடன, நிலைபெற்ற செந்தமிழ்ச் சுவை தேங்கும விருத்தப் பாக்கள் விளங்கும்படி சொல்லத் தொடங்கினேன். (௩)

நூற் பெருமை.

குமரகுருபரசரவணோற்பவகுகாசண்
முகாவென்றோதி
லமரரறிவரியபரசதிபுவியிலெளிதினில்வந்
தடையுமென்றால்
விமலமுடனிருசெவிபாலவனது தொல்கதையமுத
மிசைநதோர்முற்றுந
தமலமதுவிளியநனிபெறும்பயனெல்லையையொருவர்
சாற்றற்பாலரோ.

இ-ள். குமரனே! குருபரனே! சரவணோற் பவனே! குகனே! சண்முகனே என்று சொன்னால், தேவர்களும் அறிதற் கரிய பரமுத்தி யிப்பூமியிலேயே இலகுவாக வந்து சேரு மென்றால், பரிசுத்தமுடன் இருகாதுகளினாலும் அக்கடவுளது புராண சரித்திரமாகிய அமிர்தத்தையுண்ட பெரியோர்கள், தம்மை யநாதியே பந்தித்து நிற்கும ஆணவமலசத்தி யெல்லாங்கெட, மிகவும் அடையும் உறுதிப் பயன்களின் அளவினை யொருவர் சொல்லும் பகுதி யுடைத்தோ? (௪)

நூல் செய்த காலம்.

மலர்தலையுரகந்தாங்குமணிமுடிச்சகமதென்னு
நிலைபெறநிறுத்தமூவைஞ்ஞூற்றின்மேற்றிகழுமைம்பான்
றலைசெறிபருவநதன்னிற்றனிநெடுங்கதிர்வேலண்ண
லனுறுபழநிமூதூர்ப்பெருமையைநவிலலுற்றேன்.

இ-ள். பரந்த தலையையுடைய ஆதிசேடனாற் றாங்கப் படுகின்ற இரத்தின மமைந்த முடிக்கணுள்ள சகம் என்றும் சொல்கின்ற, நிலை பெற வைத்தோதிய ஆயிரத்தைஞ்ஞூற் றைம்பது என்னும் மூதன்மை யுற்ற வருடத்தில், ஒப்பற்ற நீண்ட ஒளிபொருந்திய வேலாயுதப் பெருமானது, நன்மை யுள்ள பழைய பழநித் தலத்தின் மான்மியத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

ஆதி சேடன் ஆயிர தலைகளை யுடையதாகலின் "மலர்தலை யுரகம்" என்றார், உர=மார்பினால், கம=சஞ்சரிப்பது. இந்நூல் சாலிவாகன சகவருடம் ஆயிரத்தைஞ்ஞூற் றைம்பதாம் வருடத்திற் செய்யப்பட்டது. ஆகவே இறலைறகது இருநூற் றெழுபத்தைந்து வருடத்திற்கு முனனர் என்க. நலம் - நலை எனப்போலி. (௫)

நூற் பெயர்.

பொருந்துமுக்குணமுமந்தக்கரணமும்புலனுமுள்ளுந்
திருந்தமுற்றொருங்குணர்ந்தோர்செவிப்புலன்றேக்கவாரி
யருநதமுதனையதொன்னூல்வழிநடாயசலமேநதி
பெருந்தமிழ்புனைந்தவிநூற்பெயர்பழனிப்புராணம்.

இ-ள். அநாதியே வந்த பொருந்திய முக்குணங்களும் மனமுதலிய அந்தக் கரணங்களும் ஐம்புலன்களும் ஏனைய உட்கருவிகளுந் திருந்த முறும்படி கல்வி கேள்விகள் முற்றையும் ஒருசேர அறிந்த பெரியோர்கள் தமது செவியறிவிற்கு நிறைக்கும்படியள்ளியெடுத்து உண்ணுகின்ற அமுதத்தை யொத்த முதனூலின் வழியே நடந்து, மலையை வில்லாக ஏந்திய சிவபெருமானால் அநாதியே உண்டாக்கப் பட்ட பெரியசெந்தமிழால் அலங்கரித்துச் செய்யப்பட்ட இந்நூலின் பெயர் யாதெனிற் பழநிப் புராணம் எனப்படும்.

முக்குணமாவன—சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம். அந்தக்கரணமாவன—மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். என்பனவாம். புலன்களாவன—சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம் என்னு

மைந்துமாம். உள் எனவே மெய் வாய் கண் மூக்கு, செவி என்னும் ஐம் பொறிகளும், தசவாயுக்கண் முதலியவுங் கொள்க அசலம்= சலித்தலில்லாதது. சிவபெருமான் சம்ஸ்கிருதத்தை யருளிய காலத்தே தமிழ்மொழியையும் அருளினர் என்பது தோன்ற "அசல மேந்தி பெருந் தமிழ்" என்றார். இதனானே தமிழ் சம்ஸ்கிருதத தினின்றும் பிறந்ததென்பார் கூற்றும், இடையிற் சிலராலே கட்டப் பட்டதென்பார் மதமும் மறுக்கப் பட்டன. (௬)

நூல் செய்த காரணம்.

இந்தநூலாரியத்தைதயிர்ந்தமிழ்த்தொடர்புசெய்ய
வந்தகாரணம்யாதென்னில்வண்டமிழ்நிலத்தில்வைகுங்
கந்தவேளடியாராயங் கலந்தருட்கடலின்மூழ்கு
மந்தவாழ்வடையலாம்பேரின்பமுமடையலாமே.

இ-ள். வடமொழிக்க ணுள்ள இந்த நூலை, தண்டமிழ்ப் பாக்க ளாலே செய்யவந்ததற்குக் காரணம யாதென்று கேட்பின், சொற் பொருள் வளங்களையுடைய தமிழ் வழங்குந் தேயத்தின்க ணிருக் கும் கந்தக் கடவுளின் அன்பர்கூட்டங்கள் ஒருவரோ டொருவர் கலந்து பாராயணஞ் செயது, அக்கடவுளது திருவருட் கடலிலே மூழ்கசசெய்யும் அந்தப் பெருவாழ்வையு பெறலுமாகும், அத்து விச முத்தி யாகிய பேரின்பத்தையு மடையச் செய்தலு மாகும் என்னுங் காரணமே.

தமிழ் என்பதற்குத் தனித்த ழகரத்தை யுடைய மொழி யெனவும், தனிமையான மொழி யெனவும, இனிமையை யுடைய மொழி யெனவும் பொருள் கூறுப. வடக்கண் வேங்கடமுந் தெற் கட் கன்னியா குமரியும் எல்லையாக வுடையது எனவும், வடக்கின் கண் வடுகும் தெற்கின்கண் கடலும் எல்லையாக வுடையது எனவும், பாண்டிநாடே யது வெனவும், சோழநாடே யதுவெனவும் பலரும் பலவாறு கூறுப. (௭)

பாயிர முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

அவையடக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வானமுட்பருகும்வீரைமலியுவரிநீரும்பூநதண்
கானிருங்குளவிமேவிநககவாபசுங்கீடமுமபோற்
றேனிமிர்விசாகனன்பருளங்கொளிற்சிறியேன்புன்சொற்
றூனிதுநன்காம்யாலுநெறிண்டெனபபுரிவதாமே

இ-ள். மேகங்கள் உட்கொள்ளுகின்ற சமுத்திரத்தி னிறைந்த உப்பு நீரும், பொலிவாகிய குளிர்ந்த காட்டினிடத்துப் பெருமையை யுடைய குளவியானது சென்று எடுக்கின்ற பசியபுழுக்களும் போல, தேன்வண்டுக ளொலிக்கின்ற ஆட்டுக்கடா வாகனத்தாராகிய கந்தக்கடவுளின் மெய்யன்பாது மனத்தில் இது கொள்ளப்படுமானால், (கல்வி கேள்விகளிற) சிறியவனாகிய எனது இழி மொழிகளை யுடைய இந்நூலும் யான தொண்டுபட இயற்றுவதனாலே சிறந்த தாகும். (௧)

வார்கடற்புலவுமோரார்மைநிறச்சேறுமோரார்
நீர்மலியுவருமெண்ணார்நித்திலமணிகொள்வார்போற்
சீர்தபவிருண்டதீனுஞ்சொற்பொருசுவைதிரிதறோரார்
கூர்வெயிற்படைவேளசாவைகுறித்துளங்கொள்வாநல்லோர்.

இ-ள். நீண்ட கடலின்கணுள்ள புலால் நாற்றத்தையும் அறிய மாட்டார், கருநிறத்தை யுடைய சேற்றினையும் கவனியார், நீரி னிறைந்த உப்புத் தன்மையையும் நோக்கார், முத்துக்களையும் இரத் தினங்களையும் விரும்பி யெடுப்பார், அதுபோலப் பெரியோர்களும்,

சீரொழிய இருள் போன்ற கொடுஞ் சொற்களும், பொருள்களும், சுவைகளும் வேறுபட்டவைகளையும் பாராதவராய், கூறிய கதிர்வேற் பெருமானது கதையைச் சொல்லுவதெனறுணர்ந்து மேலாகக் கொள்வர். (௨)

புலவரும்போற்றுந்தாளைக்கொன்மொழிபகன்றுயவெற்பிற்
புலவனுக்கரம்போதித்தப்பொருளவைகைவிரிவுங்கூட்டிப்
புலவருக்கருளியும்பாரபுகழ்ச்சிவகிரியிலுவைகும்
புலவனுட்கொளவான்பாடப்புக்கவென்புலமைநன்றே.

இ-ள் தேவர்களுந் துதிக்கின்ற தாதை தந்தையாராகிய சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப்பொருளை யுபதேசித்தும், பொதிய மலையிலுள்ள அகத்திய முனிவர்க்குத் தருமநெறியைப் போதித்தும், அப்பொருளின் வகையுரை விரிவுரைகளையுஞ் சேர்த்து ஆராய்ந்து அவற்றின் உண்மைகளைக் கடைச்சங்கப் புலவர்க்குத் தெரித்தும், பூமியிலுள்ளவர்களாலே புகழப்படுகின்ற சிவகிரியில் எழுந்தருளி யிருக்கும் பொதுப்புலவராகிய குமாரப் பெருமானை விரும்பும்படி பாடுதற்குப் புகுந்த எனதறிவு நன்று நன்று. (௩)

மூதுணர்வுடையோர்களருதலியந்தெரிந்தெஞ்ஞான்று
போதுசொலமுதருணவுதேக்குமௌவிலைவேற்சேய்பொற்
காதுகளென்சொனஞ்சங்கைக்கம்பாதுய்க்குமேயோ
யாதுசொல்லறிவேனாசைதுரப்பபாடுகேனென்செய்கேனே.

இ-ள் பேரறிவுடைய புலவர்கள் வேதமுதலாய பற்பல நூல்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து, எந்நாளும் ஓதிய சொற்களாகிய அமிர்தத்தையுட்கொண்டு நிறைந்த ஒள்ளிய இலைத்தொழின் முற்றிய வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக் கடவுளினது அழகிய செவிகள், எனது சொற்களாகிய விடத்தை வெறுத்து விடுமோ, அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளுமோ, எதுவுஞ் சொல்வதற்கு அறிகிலேன், பாடவேண்டுமென்னும் ஆசை பிடித்துச் செலுத்துதலால் யான் என்செய்வேன். பாடத்தொடங்கினன்) (௪)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

முதலாவது,

கிரிச் சருக்கம்.

முனிவர்களாலே துதிக்கப் படுகின்ற வியாத முனிவர் மாணுக்க ராகிய சூதமுனிவர் நைமிசாரண்யத்திற் சென்றார். அவ்விடத்திருந்த தவத்தினர் யாவரும் அவரைக் கண்ட அளவில் எதிர்சென்று உபசரித்து எமக்குக் கிடைத்தற்கரிய பெருவிருந்து வந்ததென்று மனமும் முகமும் மலர்ச்சிகொண்டு, உபசார மொழிகளைச் சொல்லி, அவரை யாசனத் திருத்தினர். ஏனைய உபசாரங்களையுஞ் செய்து, கல்விகேள்விகளில் வல்ல முனிவரரே! சூலபாணிய ராகிய சிவபெருமானது புகழை விரிக்கும் புராணங் கேட்பதற்கு மிக்க அவாவுள்ளேம். தேவரீர் கருணை கூர்ந்து திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டு மென்று குறை யிரந்தார். அது கேட்ட சூதமுனிவர் கூறுவார்.

எந்தையாம் பரம னிணையடி மறவா வுளத்தீர்! புராணத்தை யோதுதற்கு இடம், காலம், பாத்திரம் வேண்டும். இவ்வனம் தெய்வ வனமாகலானும், இக் காலம் நல்ல காலமாகலானும், சிவனடியராய நீங்க ளிருத்தலானும் இங்குப் புராண மோதற்குரித தருதி வந்தது என்றார். முனிவர் ஐய கேள், முன்னர்ப் பதினெண் புராணங்களையும் உபதேசித்

தீர். அவற்றுட் சிறந்த கந்தபுராணத்திலே கிரிப் பிரகாச காண்டத்திலே மேருமுதலிய மலைகளையும் புவனங்களையுங் கூறிய பாகத்திலே, எல்லாமலைகளினும் விசேடித்த தாகித் தென்றிசையிலே வராககிரி என்று ஓர் மலையுளது. அதனிடத்தே யிருமை யின்பங்களையும் அளிக்க வல்ல ஒரு தலமிருக்கின்றது என்று சொன்னீர். அதன் பெருமைகளை யெல்லாம் விரித்துக் கூறுதிர் என்றிரந்தனர். முனிவர் பெருமான் உவகையுடையராய், குகதாசர்களே! அதனது பெருமை யாவராலும் அளவிடக் கூடாது. ஆயினுஞ் சுருங்கச் சொல்வேன். கேண்மின்.

இப் பூவுலகின்கண் மலைகள் அளவிலவாக விருந்தாலும் மேரு, ஏமகூடம் (கதிர்காமமலை) இமயம், மந்தரம், கயிலை, கந்த சைலம் என்பவற்றில் குமாரக்கடவுள் எந்நாளும் வீற்றிருப்பர். இன்னுங் கடம்புமலை, சம்புமலை, போதிமலை, ஆலி, கேதார பருப்பதம், சீபருவதம், திருக்காளத்தி, திருக்கழுக்குன்றம், திருத்தணிகை, வேங்கடம், குகனேரி, திருவண்ணாமலை, முதுகுன்று, திருச்சையம், திருச்செங்கோடு, நாராயணகிரி, கொல்லி, ஈங்கோய்மலை, திருக்கற்குடி, திரிசிராமலை, சுவாமிமலை, குன்றக்குடி, திருப்பரங்குன்றம், பழமுதிர் சோலைமலை, திருச்செந்தூர்க் கந்தவெற்பு, பொதியகிரி, திரிகூடாசலம், வெண்ணெய்வரை, கொடுமுடிக்கிரி, கோங்குமலை, மருதமலை, அத்திரி, பேரூர் வெள்ளியங்கிரி, காளமலை, வராககிரி யென்னும் பெயர் கொண்ட மலைகளிலே குமாரசுவாமி எஞ்ஞான்றும் வீற்

றிருந்தருளுவர். இவற்றுள் வராகமலை என்னும் அம்மலைக்கு வடசாரலில் விட்டுணுமலை யொன்றுளது. வாயு திக்காகிய வடமேற்குத் திசையில் ஒருகுரோச தூரத்தில் பிரமன்மலையுளது. அதற்குக் கிழக்கே சிவபெருமானுறை யுஞ் சிலம் பொன்றுளது. அம்மலை பூமியிலுள்ளாராலும் விண்ணுலகத்தாராலும் அளவிடற்கரிய பொலிவையுற்று, சத்திமலையோடுகூடி, குமாரக்கடவுள் நடுவே தங்குதலாற் சிவமலை யென்னுமது சிவனையே போன்று நின்றது. சிவனது சடையைப் போலவும், திருவிழி போலவும், திருமுகம் நேரவும் விளங்குவது. அச்சிவமலையிற்றான் சூரபன்மனாதி யசுரரைக் கொன்று தேவரைக் காத்த பெருமான் வீற்றிருந்தருளுகின்றார். அதன் பக்கத்திற்றான் திருவாவினன்குடித்தலம் என்னும் பழநித்தலம். அதன் பாங்கர்க் கூவிளவனம் உண்டு. கோங்குவனம் என்னுமோர் தலமும் உளது. இவற்றின் பெருமைகள் சொல்லற்கு அரியனவாயிருந்தாலுஞ் சிலவற்றை யெடுத்துக் கூறுவோம் என்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர்.

புனிதமாமுனிவர்போற்றும்பொருவருவியாதவேத
முனிபுகன்றபுராணமுழுதொருங்குணர்ந்தசூதன்
பனிமுதல்வருத்தும்பருவங்கட்குடையாதென்று
நனிதவம்புரிவோர்வைகுநைமிசாரணியமேர்ந்தான்.

இ-ள். பரிசுத்தமுடைய பெரிய இருடியர்கள் துதிக்கும் ஒப்பில்லாத வேதத்தில் வல்ல வியாச முனிவர் சொல்லிய பழைய புராண முழுவதையும் ஒருசேர அறிந்த சூதமுனிவர், பனிமுதலிய வருத்துகின்ற பருவகாலங்களுக்கு (தம்முடல்) வருந்த மாட்டா

தென்று, மிக்கதவத்தைச் செய்கின்ற முனிவர் இருக்கும் நைமி சாரணியத்தை யடைந்தார். (க)

சென்றமா தவனைவேதச்சிரப்பொருளுணர்ந்துமூன்றும்
வென்றமாமுனிவர்நேர்ந்துவேணவாவுறத்தழீஇக்கொண்
டின்றுநல்விருந்துவந்ததெனமனமகிழ்வுதூங்க
நன்றுறக்கொணர்ந்தோர்பீடத்திருத்தினர்முகமனல்கி.

இ-ள். அவ்விடத்துப் போன சூத முனிவரை, வேதாந்தப் பொருளையறிந்து, முக்குற்றங்களையும் வெற்றி கொண்ட பெரிய முனிவர்சேர்ந்து, வேணும் அவாவானது மிகத் தழுவிக் கொண்டு, இற்றைத்தினம் நல்ல விருந்து வந்ததென்று மனமகிழ்ச்சி மிகுக்க, நன்மைபொருந்தக் கொண்டுவந்து ஒருபீடத்தில் இருத்தி உபசாரங் களைச் சொல்லி. (உ)

அருக்கியமுதலநல்கியதரிளைப்பாற்றியந்தண்
முருக்கிதழ்ச்சருக்காபீட்டுமுகநயகவிளவிகூறிச்
சுருக்கமிலகேள்வியோய்முச்சுடரிலைப்பெருமான்றொல்சீர்
பெருக்குதொல்புராணங்கேட்குமவேட்கையோமபெரிதுமென்றார்.

இ-ள். அருக்கியம்முதலான உபசாரங்களை யெல்லாஞ்செய்து, வழி நடத்தலா லுண்டாகும் ஆயாசத்தையும் போக்கி, அழகிய குளிர்ந்த முருக்கமலரை யொத்த உதடுகளாக குவித்துப் பின்னரும் உபசார மொழிகளை உரைத்து, குறைவின்றி விரிந்த கேள்வியுடைய முனிவரே! மூன்று ஒளிகொண்ட இலைபோலும் வேலாயுதப் பெருமானது பழமையான சிறப்புகளை மிகுதியா யெடுத்துச் சொல்லுகின்ற பழையபுராணங்கேட்கும் விருப்பம் பெரிதும் உடையேம் என்று கூறினர் (முனிவர்.) (ந)

அவ்வுரைகேளாநன்னரருளினீராரணங்கள்
செவ்வனுகமங்களுந்தொல்புராணங்கடெளிடவோதி

லெவ்வமிறேசகாலபாத்திரமிவைகள்வேண்டும்
வெவ்வியல்பில்லீர்சொல்லில்விரியுமோர்சிறிதுசொல்வாம்.

இ-ள். முனிவர்கள்கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் (சூதமுனிவர் சொல்வார்) நன்று சொன்னீர், வேதங்களையும், செவ்விய சிவாகமங்களையும் பழமையாகியபுராணங்களையும் தெளிவுறும்படி சொல்லுங்கால், குற்றமில்லாத இடம், காலம், பாத்திரம் என்னு மிவைகள் வேண்டும், கொடிய குணமில்லாத முனிவர்களே ! அவற்றைச் சொல்லுங்காலத்து விரிவுபடும். ஒருசிறிது எடுத்துச சொல்வாம். ()

நற்பெருந்தேசநற்பூதரந்தெய்வநதிதீர்த்தங்க
ணற்பெருந்தவவனங்களுநன்னகர்மடங்க
ணற்பெருங்கோயிலாதியவற்றினுநற்காலத்தி
னற்பெருந்தவத்தோர்கேட்பநவிற்றுகென்றனர்நன்னூலோர்.

இ-ள். நல்ல பெரிய தேசம், சிறந்த மலைகள், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஆறு, புண்ணிய தீர்த்தஙகள், நல்ல பெருந தவத்தைச செய்யும் ஆரணியங்கள், நாடு, நல்ல நகரம, மடஙகள், சிறநத பெரிய தேவாலயங்கள் முதலிய இடங்களில், சுபகாலத்திலே நற்குணமுடைய பெரிய தவத்தினர் கேட்கும்படி சொல்லுக வென்றுரைத்தார் நல்லநூலில் வல்ல புலவர்கள். (௬)

ஆதலின்வனத்துட்டெய்வவனமிதுவன்றேநும்மைக்
காதலினிறைஞ்சுமிந்தக்காலநற்காலமன்றே
தாதலரிதழிவேணிச்சங்கரன்றொண்டர்தமமின்
மூதறிவினிர்நீரன்றேமொழிகுவனும்பாலென்றான்.

இ-ள். ஆதலால் காடுகளுள் இக்காடு தெய்வத்தன்மை பொருந்திய காடுஆகும். உங்களை (புராணங் கேட்கவேண்டு மென்னும்) விருப்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றஇக்காலமும் நல்லகாலமாகும். மகாநதம்

பொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையைத்தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானது அடியவர்களுட் பேரறிவுடையவர் நீவிரல்லவோ, இன்னை காரணத்தால் உங்களிடத்து அதனைச் சொல்வேன் என்றார் (சூதமுனிவர்.) (சு)

என்பதுமுனிவர்கேளாவெதிர்முனிவரனை நோக்கி
முன்பருளினை புராணமுழுவதுமவற்றுட்காந்த
மின்பொலிகிரிப்ரகாசகாண்டத்தின்மேருவாதி
நன்கெழுகிரிகளுந்தானங்களுநவிற்றுமெல்லை.

இ-ள். எனற சொன்னதை நைமிசாரணியத்து முனிவர்கள் கேட்டு, எதிரில இருந்த முனி சிரேட்டராகிய சூதரைப் பார்த்து, புராணங்கள எல்லாவற்றையும் முன்னமே எமக்கு உபதேசித்தருளினீர். அப்புராணங்களுட் காந்தபுராணத்தில் ஒளிவிளங்கும் கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே, மேருமலைமுதலாகிய நன்மைவாய்ந்த மலைகளையும், தலங்களையுஞ் சொல்லுங் காலத்தில். (எ)

சிறந்தனகிரிகளுட்டென்றிசையினினீர்கொண்மேக
நிறந்தருவராகவெற்பொன்றுளததனீழலின்கண்
ணுறைந்துளதின்பமுத்திதருவதோர்தலனுண்டென்றே
யறைந்தனைவகையினன்றின்றருளுதிவிரிவினென்றார்.

இ-ள். சிறப்புடைய மலைகள் யாவற்றினுஞ் சிறந்ததாக, தெற்குத்திசையிலே கருக்கொண்ட கரிய மேகத்தை யொத்த நிறத்தை யுடைய வராகிரி யொன்று இருக்கின்றது. அதனடிக்கண் இவ்வுலக வின்பங்களையும் முத்தியையும் அளிப்பதாய ஒருதலம் உளதென்று சுருங்கக்கூறினீர். இப்போது அதனை விரிவாகச் சொல்லியருள்க வென்றார். (அ)

என்றவரிசைப்பக்கேளாவிருந்தவன்சிரந்துளக்கி
நன்றிதுநன்றிதென்றேநமதுநன்கருத்துமற்றப்

பன்றிவெற்பியல்புமந்தப்பாங்கரின்பெருமையும்யா
ரொன்றறப்புகல்வார்சேடனுரைக்கவுமரியவென்றான்.

இ-ள். என்று அம்முனிவர் கூற, பெரிய தவத்தினரான சூத முனிவர் தலையை யசைத்து, முனிவர்காள்! நீவிர் கூறிய இது நல்லது நல்லதே. நமது எண்ணமும் இதுவே. அவ் வராகமலையின் தன்மைகளையும், அதன் பக்கத்துள்ள தலத்தின் பெருமைகளையும் ஒன்றும் விடாது சொல்லவல்லவர் யாவர்? ஆதிசேடனுஞ் சொல்லுதற்கு முடியாதெனறான். (க)

ஆயினுமரியவற்றுளரியதைத்தெரியுமாறெந்
தாயினுமினியஞானதேசிகன் சாற்றல்வேண்டு
நீயவையறைதியென்றீர்நீமலவாக்குணர்ந்துநெஞ்சிற்
பாயிருடீந்துளீர்யாமறிந்தவைபகருமென்றும்.

இ-ள். அவ்வாறு சொல்லற்குக் கூடாதாயினும், அரியவைகளுட் சிறந்த விஷயத்தை யுணருமபடி நமது தாயைப் பார்க்கினுஞ் சிறந்த ஞானகுருவே யுண்ணின்று தெரித்தல் வேண்டும். நீர் சொல்வீராக என்று கூறினீர், சுத்தமான சொற்களைக் கேட்டறிந்து மனத்தின்கட் பொருந்தும் பரந்த மல இருளை நீக்கியுள்ள முனிவர்களே, யாம் அறிந்தவற்றைச் சொல்கின்றேம. (௧0)

எனமனத்தடர்ந்தொண்ஞானதேசிகனிணைப்பொற்பாத
நளினமலர்நளினமென்போதலர்த்திநாணமலர்ப்பூங்கொன்றை
வளையும்வேணியர்க்கோர்வாய்மைபுகன்றதேசிகர்கோமானை
நினைவரமுகூர்த்தமொன்றுநினைத்துளங்குமிழ்ப்பநேர்ந்து.

இ-ள். என்றுரைத்து, மனத்தின்கணெருங்கி யுள்ள அழகிய ஞானசாரியாது அழகிய இருபாதங்களாகிய தேன்பொருந்திய மிருதுவான தாமரைமலர்களை விரியச்செய்து, அன்றலர்ந்த கொன்

றைப் பூமாலையைத்தரித்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு ஒரு உண்மைப் பொருளை யுபதேசித்த பரமாசாரியாராகிய பழநிப் பெருமானை நினைவிற் பொருந்தும்படி ஒருமுகூர்த்த காலந் தியானித்து, மனங் குவியப் பெறும். (கக)

மாமறைத்தலைவிர்கேண்மோவரையளப்பிலவுண்டேனுங்
காமர்பொற்குவட்டிலேமங்கவினிமாசலத்திற்றெய்வத்
தூமணிமரகதநிலவெள்ளியங்கிரியிற்றொல்லை
மீரமுறைவைகுங்கந்தகிரியில்வேளுறையுமென்றும்.

இ-ள். பெரிய வேதங்களுக்குத் தலைமை வாய்ந்த முனிவர்களே! கேட்பீராக, (இப் பூவுலகினகண்) மலைகள் அளவில்லாதன விருந்தாலும், அழகிய மேருமலையினும், ஏமகூடம் என்னுங் கதிரைமலையினும், சிறந்த இமயமலையினும், தெய்வத்தன்மையுடைய சுத்தமாகிய அழகிய மரகத மலையினும், வெள்ளிய மலையினும், பெரியோர் இன்புற்று இருக்குங் கந்தகிரியினும் கந்தசுவாமி எக்காலத்தும் நீங்காது வீற்றிருப்பர்.

மறை - இரகசியப்பொருளை யுடையது என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கேண்மோ - மோ, முன்னிலை யசை. "ஏமங்கவின" என்பதற்கு, இன்பஞ்சிறந்துள்ள என இமாசலத்திற்கு அடையாக்குவாருமுளர். கதிரை மலையாவது - இலங்கையிலே தென்பாகத்துள்ள திவ்வியதலம். இதுவே சூரபன்மனுதி யசுரரை யழித்தற்குக் கொண்டபாசறை யென்பது துணிபு. என்னை? மகேந்திரக் கடல் என்னும் இந்துசமுத்திரம் பக்கத்தில் இருத்தலானும், கந்தபுராணத்தார் கருத்தும் அதுவே யாகலானு மென்க. (கஉ)

தண்மலர்க்கடம்புசம்புதண்சிலைப்போதிமேலை
விண்ணிவராவிநான்குமேருவின்குணபாலாதி

நண்ணுநாற்றிசையின்னீடுநாவலந்தீவின்மேவு
மண்ணலங்குமரிகண்டத்துளபலவடுக்கன்மாதோ.

இ-ள். குளிர்ந்த புட்பங்களை யுடைய கடம்புமலை, சம்புமலை குளிர்மையான போதிமலை மேலாய ஆகாயத்தையளாவிய ஆலிமலை யென்னும் நான்கும், மேருமலையின் கிழக்குத் திசை முதலாகப் பொருந்தும். நான்கு திக்குகளினும மிக்க சம்புத்தீவினுள்ள பெருமையிற் சிறந்த குமரி கண்டத்தினிடத்தே பலமலைக ளுள்ளன. (அவற்றையுஞ் சொல்வேம.)

மேருவின் றென்பாகத்துள்ள வெள்ளை நாவற் பழத்தினிரசம் ஓடுகிற காரணத்தால் இத்தீவிற்கு நாவலந்தீவு எனவும், சம்புத்தீவு எனவும் பெயர் குமரிகண்டம் இந்தியா இலங்கை முதலாயின. (௪)

கலிநிலைத்துறை.

ஒளிவிளங்குகேதாரமென்றுரைப்பதோரோங்க
றெளிவுகொண்டசீர்ப்பருப்பதநதேமலாபிலிற்றி
யளிவிழைநதவர்தொழுந்திருக்காளத்தியசலந்
தளிர்நறுமலர்ச்சோலைசூழ்தருங்கழுக்குன்றம்.

இ-ள். புகழ் விளங்கப்பெற்ற கேதாரம் என்று சொல்லப் படுவதோர் மலையுளது தெளிவுபொருந்திய சீசயிலம், தேன் பொருந்திய பூக்களைச் சொரிந்து அன்பை விரும்பிய அடியவர்கள் வணங்குந் திருக்காளத்திமலை, தளிர்களும் நல்ல புட்பங்களு முள்ள சோலைகளாற் சூழப்பட்ட திருக்கழுக்குன்றம். (கச)

கொல்சினத்தவெங்கொடுமறக்கிராதர்தஞ்செருவிற்
றொல்லைநல்லெழில்காட்டிவெள்குவர்க்கருள்சுரந்து
வல்லிருங்குவிவளமுலைவள்ளிமென்குறமான்
செல்வியோடரசிருப்பதுசெருத்தணிக்குன்றம்.

இ-ள். கொல்லுகின்ற கோபத்தையுடையமிக்கதீவினைவாய், வேடர்களோடு செய்த யுத்தத்தில், பழமையாகிய தமது நல்ல அழகைக்காண்பித்து, தம்மை விரும்பிப் பூசிப்பவர்க்குக் கருணையளித்து, சூதாடுங் கருவியைப் போன்ற திரண்ட அழகிய தனங்களையுடைய குறமகளாகிய வள்ளியம்மையாராஞ் செல்வ நங்கையுடன் அரசு வீற்றிருப்பது திருத்தணிகை மலையாகும்.

செரு=யுத்தத்தினின்றும், தணி=தணிந்த இடம். அதாவது சூரபன்மன் முதலிய அசுரரோடுசெய்த யுத்தத்தினின்றும், நம்பி முதலியவேடரோடுசெய்த போரினின்றும் வந்து தணிந்த இடமாதலால் இப்பெயர் பெற்றதென்க. செருத்தணி யென்பது, இக்காலத்துத் திருத்தணி யெனவழங்கப் படுகின்றது. "வெள்வாக்கருள் சுரந்து" என்னும் பாடஞ் சிறப்பன்று. மான் செல்வி=இலக்குமியாகிய மானினது மகள் என்றலுமாம். (சரு)

தண்டுழாய்குரவணிந்துசக்கரமயிறுங்கி
மண்டுபொற்கலைசெய்யகோசிகமருங்கசைத்துக்
கொண்டல்செந்நிறநதிகழ்நதிருப்புட்கொடிகொண்டு
விண்டுவேளுறைவேங்கடமிளிர்குகனேரி.

இ-ள். குளிர்ந்த துழாய் மாலையும்குராமாலையும் அணிந்து, சக்கராயுதமும் வேலாயுதமுந் தரித்து, நெருங்கிய பீதாம்பரமும் சிவந்தவத்திரமும் இடையிற் சுற்றி, மேகம் போன்ற கருநிறமும், சிவந்தநிறமுங் கொண்டு, கருடன் சேவல் என்னும் இருபறவைக் கொடிகளுந்தாங்கி, விட்டுணுவும் சுப்பிரமணியக் கடவுளும் வீற்றிருக்கின்ற திருவேங்கடமலையும் குகனேரியு முள்ளன.

விட்டுணு - துழாய்மாலை, சக்கராயுதம், பீதாம்பரம், கருநிறம், கருடக்கொடியென்னும் இவற்றையும், சுப்பிரமணியப்பெருமான் - குராமாலை, வேலாயுதம், சிவப்பு ஆடை, செந்நிறம், கோழிக்கொடி

என்னும் இவற்றையுந் தாங்கி வீற்றிருக்கின்றனர் என்பதாம். வேங்கடம் திருப்பதி எனவும், குகனேரி கோனேரி எனவும் இக்கால வழக்கு. திருவேங்கடம் அநாதியேசுப்பிரமணியதலம் என்பது கந்த புராணத்தானும், பிரமாண்டபுராணத்தானும், தணிகைப் புராணத்தானும், வேங்கட சுப்பராயன் என்னும் பெயருண்மையானும் பெறுதும். பிரமதேவரைச் சிறையில் வைத்துச், சிருட்டி செய்ய நினைந்த கந்தக்கடவுள் வேங்கடப்பதி சென்று படைத்தனர் எனப் புராணங் கூறுகின்றது. இதுபற்றியே.

"உலகங்கடந்த நெடுமுடி யண்ணலை நோக்கி உலகந் தவஞ் செய்து வீடுபெற்ற மலையாகலானை" என இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர் எனனும பழைடையாசிரியரும உரைகூறினா.

தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியிலும், மாதவப்பெருந்தகையாசிரியா சிவஞான யோகிகள், "தமிழ் நாட்டிற்கு வடக்கட் பிற வெல்லையு முளவாக வேங்கடத்தை யெல்லையாகக் கூறினர், அகத்தியனார்க்குத் தமிழைச் செவியறி வுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனாகிய அறுமுகக் கடவுள் வரைப்பு என்னு மியையு பற்றி" என்றுரைத்தமைகாண்க. விட்டுணுவுந்தவஞ்செய்து அம்மலைக்கண் வசிக்கும் வரத்தைக் குமாரக் கடவுளிடம பெற்றமையால் அவரும் அமர்வது கூறப்பட்டது.

செங்கண்மாயனுந் திசைமுகக்கடவுளுமகந்தை
பொங்கியேனமுமன்னமுமெனப்புவியகழ்ந்து
மங்கண்வானுறீஇநேடியுமடிமுடிகாணுச்
சங்கரன்றழறபிழம்பெனத்தயங்குதொல்விலங்கல்.

இ-ள். சிவந்த கண்ணை யுடைய விட்டுணுவும் நான்கு முகங்களை யுடைய பிரம தேவரும் (நாமே பிரமம் என்று ஒருவர்க்கொருவர்) அகங்காரம் மிகுந்து, பன்றியும் அன்னமும் ஆக வடிவெடுத்துப் பூமியைத் தோண்டிச் சென்றும், அழகிய இடமகன்ற ஆகாயத்தை

யுருவிச் சென்று தேடியும் அடிமுடிகள் காணப்படாத சிவபெரு மான் அக்கினித்தாணு வடிவாக விளங்கிய பழைய திருவண்ணு மலையு முளது.

இச்சரித விரிவைக் கந்தபுராணம் அடிமுடிதேடு படலத்தும், உபதேசகாண்டம் சிவவிரத முரைத்த சருக்கத்தும், சிவராத்திரி புராணம் சிவராத்திரியுற்பவச சருக்கத்துங் கண்டு தெளிக.

திருவருணைக் கலம்பகமும்,

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளரு மாயவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மலராத சதுமுகனும்
ஞானககண ணதுகொண்டு நாடுமா றுணராதே
யேனத்தின் வடிவாகி யெகினத்தின் வடிவாகி
யடிதேடி யறிவ லெனவவனியெலா முழுதிடந்தும்
முடிதேடி வருவலென மூதண்ட மிசைப்பறந்துங்
காணரிய வொருபொருளாய்க் களங்கமற விளங்குபெருஞ்
சோணகிரி யெனநிறைந்த சுடரொளியாய் நின்றருள்வோய்,

என்று விளங்கிற்று. விட்டுணு மூர்த்தி பன்றியாக அடிதேடினர் என்பதைச சில வைணவர் ஒப்பாது வேதப்பிரமாண மிருப்பின் உடன்படுவேம் என்னலால், அந்தப் பிரமாணங்களையுங் காட்டி யவரைய மயக்கங்களை யகற்றுவாம். பிரமர் அன்னமாகத் தேடினர் என்பதனை வாதிப்பரின்மையின் விடப்பட்டது. அதனையும் சிவ ராத்திரி புராணவுரைக்கண் தெளிவாக நிறுவியுள்ளாம். ஆங்குக் கண்டு கொள்க.

விட்டுணு பன்றியாகிச்சிவபெருமானது பாதத்தைதேடியுங் காணார் ஆயினர் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

இருக்கு வேதம்.

விஷ்ணூர்வை வாராகம் ரூபமாஸ்தாய, பூமின் விதாரயன் சகஸ் ரம் ஸமா ஆசன் - பாதாங் விஷ்ண பரோ பூத்வா, த்வமேவ மாதாவனி

த்வமேவப்பிதாஸி, தவமேவப்ப்ராதாஸி, த்வமேவ ஜியேஷ்டோஸி, த்வமேவ சிரேஷ்டோஸி, யயேவம் மகிமாநம்வேதாதருஷ்டாபவதி, விக்ஞாதா பவதி, காததா பவதி, காரயதா பவதி, யயேவம் வேதா, சிவஸாயுஜ்ய மாப்நோதி, சிவஸாயுஜ்ய மாப்நோதி.

பாஸ்கர சங்கிதை யென்னும் வேதபாகம்.

ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ரஜஸா பத்த வைமௌன மத்யேதயோ த்ரு ஸ்யதிஜாத வேதா: ஸதாணூருதரஸ் திஷ்டத புநஸ்ய கோப்தா தறு ஷ்ட்வாஷ்தாணூ முபாமய யுத்தம் ப்றதஸ்த தூர்தூர மமௌனதித றக்ஷ: வராகோ விஷ்ணுர் நிமமஜ்ஜபூமௌ ப்ரஹ்மோதபாத பூமேர் திவமாசுக் ருத்ர.

அதர்வண வேதச் சரப உபநிடதம்.

யத்பாதாம் போருஹத் துவம் தவம் மிருக்யதே விஷ்ணுநா து நாஸ்து, த்வாஸ் துததியம் மஹேசாநம வாங் மாந ஸகோசரம், பகதி யாக மிர்தரே விஷ்ணௌ ப்ரசாத மகரோத விபு:

வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்.

அருச்சுனன் றவநிலைச் சருக்கம்.

"ஒரோனாக தனைதசேட வெளித்தருளு மிருபாதத்
தொருவனாகப்
போரோனந் தனைதசேடிக் கணங்களுடன்
புறப்பட்டான்"

"புள்ளுடைக் கொடியோ ரிருவருங் காணுப் புண்ணியன்" என்னும் இவற்றுனும் பிறவற்றுனும் கண்டமைக. (சஎ)

வெய்யசூர்முதறடிந்தசெவ்வேற்கிறைதோன்றுஞ்
செய்யகண்ணுதலுறுவதுதிருமுத்குன்றம்

வய்யமுய்யவண்காவிரிமலிபுனல்விளங்கச்
சய்யமாமுனிகும்பநீர்தருதிருச்சைசயம்.

இ-ள். கொடிய சூரபன்மன் முதலிய அசுரரைக் கொன்றசெவ் விய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய பழநிப் பெருமான் தோன் றிய சிவந்த அக்கினி கண்ணையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருப்பது விருத்தாசலம், பூமியிலுள்ளார் உய்யும்படி வளப்பமுடைய காவிரி யாற்றில்நிறைந்த நீர் விளங்குமாறு அகத்தியமுனிவர் தமது கமண் டல நீரைவிடுத்த இடமாகிய திருசசைய மலையாகும். (கஅ)

தளவவாணகைச்சாம்பவியருந்தவங்காணு
விளகியோர்புறம்பசப்பநல்கிறைவனின்றதுவெம்
பளகறுத்தசெஞ்சீறடிப்பன்னிருபுயத்தாக்
குழகன்வீற்றிருப்பதுதிருக்குலவுசெங்கோடு.

இ-ள் முல்லை மலர்போன்ற வெள்ளிய பற்களை யுடையபார் வதி தேவியாரது அரிய தவத்தைக் கண்டு மனமிளகி (தமது திரு வுருவில்) ஓர்பாதி பசுமை நிறமாகும்படி (அவர்க்கு இடப்பாகத் தைக்) கொடுத்த சிவபெருமான் வீற்றிருப்பதும், (எமது) வெவ் விய வினைகளை நீக்கிய சிவந்த குறுகிய திருவடிகளையும் பன்னிரு திருப்புயங்களையு முடைய குமாரப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருப் பதுமாக வுள்ளது அழகுவிளங்குந் திருச செங்கோட்டு மலையாம்.()

அம்புயத்திருமார்பனாராயணகிரிதண்
கொம்பரிற்பசுந்தேன்சொரிகுளிர்பொழிற்கொல்லி
யெம்பிரானருள்விளங்குமிங்கோய்மலையென்று
மும்பர்போற்றுமாணிக்கமாமலையெனுமோங்கல்.

இ-ள். தாமரை மலரின்மேல் இருக்கின்ற இலக்குமி தங்கிய மார்பினை யுடையவிட்டுணு மூர்த்தியின் நாராயண கிரியும், மிருது

வான கொம்பின்கண் பசிய தேனைப்பொழியும் குளிர்ந்த சோலைகளை யுடைய கொல்லி மலையும், எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருவருள்விளங்காநின்ற திருவீங்கோய் மலையும், எந்நாளுந் தேவர்கள் துதிக்கும் பெரிய மாணிக்கமலை யென்னு மலையும் உள்ளன. (௨0)

அற்றவர்க்கருள்புரிதிருக்கற்குடியடுக்கல்
செற்றமுக்குறும்பினர்தொழுஞ்சிராமலைச்சிகரி
கற்றையஞ்சடைக்கடவுடன்றுதைநற்செவியிற்
சொற்றதாமொழித்தேசிகன்சுவாமிமால்வரையால்.

இ-ள். ஆன்ம போதம் அற்றவர்க்குத் திருவருளைச் செய்யும் திருக்கற்குடிமலையும், முக்குற்றங்களையும்நீக்கிய அடியவரால்தொழப்படுந் திரிசிராமலையும், அழகிய சடைத்தொகுதியை யுடைய கடவுளாகியதமது தந்தையான சிவபெருமானது திருச்செவியினிடத்து, சுத்தமாகிய பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த குருபரனது பெரிய சுவாமிமலையும் உள்ளன. (௨௧)

எருக்கைவேணியனிடத்திளுங்குமரவேளிருக்கும்
வருக்கைதுன்றுகுன்றக்குடிவரைமலர்த்தருவி
னிருக்கைமன்னவனிபமகளிளமுலைமுயங்கித்
திருக்கைவேற்கிறையிருப்பதுதிருப்பரங்குன்றம்.

இ-ள் எருக்கம்பூ மாலை யணிந்த சடையை யுடைய சிவபெருமா னிடத்தில் அழகிய குமாரப் பெருமானும் இருந்தருளும் பலாமரங்கள் நெருங்கியுள்ள குன்றககுடி மலையுளது, பூக்கள் செறிந்த ஐந்தருநீழலில் வசிக்கும் இந்திரனது குமாரியாகிய தெய்வயானை யம்மையாரது இளமை பொருந்திய தனங்களை யணைந்து, திருக்கையின்கண் தரித்த வேலாயுதத்திற்குத் தலைவர் ஆகிய சண்முகக்கடவுள் அமர்வது திருப்பரங்குன்றமாகும். (௨௨)

கண்ணொராயிரமேற்கொடுகொண்பரிதாமெம்
மண்ணறுரையிலுதித்தகண்ணிரண்டுடையோன்
விண்ணறுதகாரமேனியன்வீற்றிருப்பதுபூந்
தண்ணொழுவுமிழ்பழமுதிர்சோலைவேதண்டம்.

இ-ள். ஆயிரங் கண் கொண்டுங் காணுதற் கரிய எமது பரம சிவனது நெற்றிக் கண்களினின்றும் அவதரித்தருளிய பன்னிரு திருக்கண்களையுடைய வேலாயுத மூர்த்தியும், ஆகாயத்தினின்றும் நீங்காத மேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய மாயவனும்பெருமை யோடும் அமர்ந்த தலம் யாதெனில், பூவினின்றுங் குளிர்ந்த தேனைப் பொழிகின்ற பழமுதிர் சோலை மலையாகும். (உக)

தாதுதூற்றுபூந்துணர்பொதுளியகவிழ்தலைச்சூர்ச்
சூதமோர்நொடிகூறிடுஞ்சுடர்மணிவேலோன்
சீதவார்பொழிலுடுத்தமூதூர்த்திருச்செந்தூ
ரோதநீரலைவாயிலோர்கந்தவெற்புளதால்

இ-ள். மகரந்தத்தை யுதிர்க்கின்ற புட்பக் கொத்துக்கள்நெருங் கிய கவிழ்ந்த தலையையுடைய சூரபன்மனாகிய மாமரத்தை ஒரு கணப்பொழுதுட் பிளந்த ஒளிபொருந்திய அழகிய வேலாயுதத்தை யேந்திய முருகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, குளிர்மையுடைய நீண்ட சோலைகளாற் சூழப்பட்ட பழைய ஊராகிய திரைகொண்ட நீர்நிறைந்த கடற்கரையிலுள்ள திருசசெந்தூரிலும் ஒருமலையுளது.

சூரபன்மன் போர்க்களம் விடுத்துக் கடலிடைத் தலைகவிழ் மாமரமாய் நிற்க, அதனை வேல் செலுத்தியோர் கணத்துட் பிளந் தனர் என்பது சரித்திரம். (உஉ)

சாம்பவிக்கொருதலைவனதடிமலர்ச்சார்பின்
மேம்படும்பெருந்தவம்புரிகுறுமுனிமேவுந்

தேம்பொதிந்தசந்தனமணந்தமிழொடுந்திளைத்துப்
பூம்பொதும்பரிற்றைறவருந்தென்றலம்பொதியம்.

இ-ள். உமா தேவியார்க்கு ஒருநாயகரானசிவபெருமானது திருவடி மலர்களையடைவது குறித்து மேம்பட்ட பெரிய தவத்தைச் செய்யும் அகத்தியமுனிவர் இருக்கின்ற, இனிமை மிக்க சந்தன மணம் தமிழோடுங் கலந்து பொலிவாகிய சோலைகளிற் றடவிச் செல்லுந் தென்றற் காற்று விளங்கும் பொதிய மலையுமுண்டு.

சம்புவின்மனைவி - சாம்பவி. அங்குட்ட வளவினதாகிய உருவுடையாதல் பற்றிக் குறுமுனி யென்ப. (உ௫)

நெருக்குறும்பலமுனிவருமமரருநேர்நின்
றிருக்குறும்பலகலைகளாலேத்திவீழ்ந்திறைஞ்ச
மருக்குறும்பலவளைத்தளிர்க்கரத்தளோர்வாமன்
றிருக்குறும்பலவுருக்கொளுந்திரிகுடாசலமே.

இ-ள். நெருக்கமுற்ற பல இருடியர்களுந் தேவர்களும் முன்னின்று உறுதிப்பொரு ளிருக்கப் பெற்ற பலகலைகளாற் றுதித்து வணங்குகின்ற, பக்கத்தில் இருக்கின்ற, பல வளையல்களைத் தரித்த தளிர்போன்ற கரத்தினை யுடைய பார்வதி தேவியாரும் ஒப்பற்ற அழகினராகிய சிவபெருமானும் அழகிய குறும்பலா வுருவங் கொண்டு விளங்குந் திரிகுடாசலமு முளது. (உ௬)

கலிவிருத்தம்.

செங்கதிர்மணிமுடிச்சேரலன்றிகழ்
கொங்குநன்னாட்டிடைக்கொன்றைவார்சடைப்
புங்கவன்குமரவேளுறையும்புண்ணியத்
துங்கவெற்புளசிலசொல்லுவாமரோ.

இ-ள். சிவந்த ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்கள் குயிற்றிச செய்த கிரீடத்தைத் தரித்த சேர ராசன் விளங்கா நின்ற நல்ல கொங்கு நாட்டிலே கொன்றை மாலையைத் தரித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானும் குமாரக்கடவுளும் வீற்றிருக்கும் உயர்வுடைய புண்ணியமலைகளு மிருக்கின்றன. அவற்றுட் சிலவற்றையுஞ் சொல்லுவாம். (உள)

மழைதவழ்வஞ்சியாரணியத்தும்பரும்
விழைபொருடருவதுவெண்ணைமால்வரை
தழைதருகரசையிற்றயங்குசங்கவெண்
குழையினனுறுவதுகொடுமுடிக்கிரி.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற வஞ்சி யாரணியத்திலே தேவர்களும் விரும்புகின்ற பொருளைத் தருவது பெரிய திருவெண்ணை மலையாகும். வயல்கள் பொருந்தியகரசைநகரத்தில் விளங்காநின்ற வெள்ளிய சங்கக் குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமான் இருப்பது கொடுமுடி மலை யாகும். (உஅ)

கைதவமிரியுமாகருதிநன்னரின்
மொய்தவமபுரிகுறுமுனிநெடுங்கிரி
வைகதிர்வேலினன்மருதமாமலை
செய்தவர்வணங்குதென்சேரியத்திரி.

இ-ள். வஞ்சனைகள் அகலும் விதத்தை நினைத்து, நன்மையுடன் நெருங்கிய தவத்தைச செய்கின்ற அகத்திய முனிவரது நீண்ட மலையும், தரித்த ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்கடவுளது பெரிய மருதமலையும், தவஞ் செய்கின்றவர் வழிபடும் தென் சேரிக்கண் அததிரி மலையும் உள்ளன. (உகூ)

தொல்விடைப்பாகர்பேருரின்சூழலின்
வில்கெழுமணிமுடிவெள்ளியங்கிரி

நல்லெழினன்முகநவிரம்பூந்துழாய்
மல்லலந்தொடைப்புயல்வண்ணன்மால்வரை.

இ-ள். பெரிய இடபவாகனத்தை நடாத்துகின்ற பேரூர்நகரத்தில், ஒளி பொருந்திய அழகிய சிகரங்களையுடைய வெள்ளிமலையும், சிறந்த அழகுடைய நானகு முகங்களுடைய பிரமமலையும், பொலிவாகிய வளப்பமுடைய துழாயமாலையைத் தரித்த மேகமேனியரான திருமான் மலையும் இருக்கின்றன. (௩0)

கோலநன்மணிமுடிகுலவிமார்பின்முந்
நூலணிந்துலகெலாநுகர்ந்துநின்றமால்
போலகல்விசும்பெபரீஇப்பொலிவுகொண்டதோர்
மாலைவெள்ளருவிதாழ்வராகமாகிரி.

இ-ள். அழகு பொருந்திய சிறந்த இரத்தின கிரீடந் தரித்து, மார்பினிடத்தே உபவீதத்தை யணிந்து உலக மெல்லாவற்றையும் உண்டு நின்றதிருமால் ஆனவர் அகன்ற ஆகாயத்தைவிட்டு இறங்கி வந்தாற்போன்ற பொலிவையுடைததாய வரிசையான வெளளிய அருவி தூங்குகின்ற பெரிய வாரகமலை யுளது. (௩௧)

ஆயதோர்கிரியுதக்கடுத்தசாரலின்
மாயவனசலமொன்றுண்டுவாயுதிக்
கேயநாற்குரோசமென்றிசைக்குமாயிடைத்
தூயவெள்ளோதிமன்சுரும்பொன்றுண்டரோ.

இ-ள். அவ்வாறாய வாரகமலைசகுத் தெற்கின்கணுள்ள பாங்கரில் விஷ்ணுமலை யொன்றுளது. வாயு திசை யாகிய வடமேற்கில் நாற்குரோச தூரமென்று சொல்லுமிடத்தில், சுத்தமாகிய வெள்ளிய பிரமனது மலையொன்றுளது.

மாயவன் - கரு நிறத்தையுடையவன். குரோசம் - கூப்பிடு தூரம். ஆயிடை என்பது வழியசை புணர்ந்தசொற்சீரடி. அ-இடை என்பன ஆயிடையெனப் புணர்ந்தன. "வடவேங்கடந் தென்குமரி-யாயிடைத் தமிழ் கூறுநல் லுலகத்து" எனத் தோல்காப்பியப் பாயிரச் சூத்திரத்தும் வந்தமை யுணர்க. சுரும்பு - மலையின் பரியாயப்பெயர். (௩௨)

உரைத்தகேழலங்கிரிக்குதக்கிணெண்மலர்
விரைததடந்தாமரைப்பொருட்டுவேதியன்
வரைத்தலமதன்குணபாலின்மாமறைச்
சிரத்துறைசிவனுருச்சிலம்பொன்றுண்டரோ.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட வராகமலைக்குத் தெற்கின்கண் அழகிய பூவினையுடைய வாசனைபொருந்திய பெரியதாமரைக் கொட்டையின்மேலிருக்கின்ற பிரமனது மலைகளுக்கு கிழக்குத்திசையில் பெரிய வேதசிரசின்க ணிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய திருவுருவமான மலையொன்றுளது. அரோ - அசை. (௩௩)

தொன்னெடுநாளினிற்சு[illegible]திவேதிய
னன்னரின்வகுத்தன நவிரம்யாவினுந்
தன்னிகரில்லதுசத்தியென்றொரு
மின்னிகர்வரையொடுமிளிர்ந்துமேயது.

இ-ள். பழைய முற்காலத்தில் வேதத்தில் வல்ல பிரமதேவன், நன்மையாகச சிருட்டி செய்த மலைகள் யாவற்றினும தனக்கு வேறொன்று மொப்பில்லாதது, சத்தியென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு மின்னலையொத்த மலையோடு விளங்கி யிருந்தது. (௩௪)

புவனிவிண்ணளக்கரும்பொலிவுகொண்டுமா
தவர்புகழ்சத்தியோரிடந்தரித்தொரீஇ

நவைதவிர்குமரவேணடுவண்வைகலாற்
சிவமலைசிவனையேசிவணிநின்றது.

இ-ள். பூமியிலுள்ளவர்களாலும் ஆகாயத்திலுள்ளவர்களானும் அளந்தறிதற்கரிய பொலிவைக் கொண்டு, பெரிய தவத்தையுடைய முனிவராற் புகழப்படுகின்ற சத்தி மலையையுந் தன் பக்கத்திற் கொண்டு, குற்றங்களை (அநாதியே) விட்டுநீங்கிய குமாரக்கடவுள் நடுவிடத்தே யிருத்தலாற் சிவமலை யென்னும் அந்தமலை சிவபெருமானையே போன்று நின்றது. (௧௫)

மஞ்சிளமதிநதிவனைந்துமாமறை
யஞ்சனுமனமுறவானமீதுறீஇ
யெஞ்சலிற்சேயொளியிலங்கலாற்சிவ
னஞ்சடைகடுப்பதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். இன்னும் விளங்காநின்ற அசசிவமலை எத்தன்மைய தென்னில், மேகத்திற் சஞ்சரிக்கும் பாலசந்திரனையும் கங்கை யாற்றையுந் தரித்தது, பெரிய வேதங்களில் வல்லபிரமனும் அன்னத்திற் பொருந்த, ஆகாயததின் மேற்சென்று வளர்தலாலும், சிவந்த ஒளி விளஙகலாலும, சிவ பெருமானது அழகிய கபர்த்தமென்னுஞ் சடைமுடியையு மொதது நிற்பதாகும்.

மஞ்சு—மேகம். அஞ்சன்—அன்னவாகன முடையவன். அஞ்சம்—அன்னம். ஹம்சம என்னும் வடமொழி அஞ்சம என்றாயிற்று. அனம்—அன்னம். (௧௬)

மையறுமெரியொளிமணிவிளங்கிவான்
வெய்யவனுடுபதிமிளிர்கண்மேன்மரீஇத்
துய்யசெவ்வேற்கிறைதோன்றலாற்சிவன்
செய்யகண்ணனையதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். பழமித் தலத்து விளங்காநின்ற சிவமலையானது, குற்ற மற்ற அக்கினியும், ஒளி பொருந்திய மணியும் (இரத்தினங்களும்) விளங்கப்பெற்று, சிறந்த சூரியனும் சந்திரனும் விளங்குந் தன்னி டத்தில் மருவப்பெற்று, சுத்தமாகிய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவ ராகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளுந் தோன்ற நிற்றலினால், சிவபெருமா னது சிவந்தநெற்றிக் கண்ணையும் போல்வது. சிவ - அசலம்=சிவ மாகிய மலை. அசலம=அசைதலில்லாதது.

நெற்றிக் கண் அக்கினி யாதலின் "மையறு மெரி" என்றும், கண்ணின் இடத்துக் கருமணி யிருத்தலால் "ஒளிமணி விளங்கி" என்றும், சூரியனாகிய வலக்கண்ணிற்கும, சந்திரனாகிய இடக்கண் ணிற்கும் மேலேயிருப்பது "அக்கினிக்கண்ணாதலால்" வான் வெய் 'ய னுடுபதி மிளிர்கண் மேன் மரீஇ" என்றும், குமாரசுவாமி நெற் றிக்கண்ணிடத்தினின்றுந் திருவவதாரஞ் செய்தலின் "வேறகிறை தோன்றலால்" எனவுங் கூறினார். மரீஇ=மருவி. சொல்லிசை யள பெடை. (௩௭)

குருநிறமணிவனத்தோடுகுண்டலை
மருவிமுச்சுடர்நெடுங்கண்வயங்கிவா
னருணதியருவிதந்தருளலாலரன்
றிருமுகநிகர்வதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். பொன்னிறமும்இரத்தினங்களும், காடுகளுடனேசுனை களும் போதுமானவைபொருந்தி, சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என் னுந் திரிசுடர்களும் நீண்ட தன்னிடத்தில் விளங்கப் பெற்று, ஆகாய கங்கையாகிய அருள் பொருந்திய ஆற்றின் அருவியைக் கொடுத்து நிற்றலினால் சிவனது திருமுகத்தை நிகர்ப்பதாகும்.

குண்டு - அலம் எனக் கொள்க. அலம் போதுமான அளவு. பிரகாசமெனலுமாம். அரன்=பாசங்களை யகற்றுவோன். "உயிர்க்

குண் மலமொடுக்க லாலே யுயிர்க்கு - ளுயிர்க்கு மானெனும்பே ருண்டு" என்னுஞ் சைவசமய நெறித் திருக்குறளா னுணர்க.

சிவபெருமானது திருமுகத்திற்கு உவமைக்குங்கால், வெள்ளிய நிறத்தினையுடைய இரத்தினங்கள் குயிற்றப்பட்ட அழகியதோடும், குண்டலங்களும் பொருந்தி, திரி சுடர்களாகிய மூக்கண்களும் விளங்கி, ஆகாய கங்கையையும் உண்டாக்கி யருளுஞ் சிவம் என்க.

சிவபெருமானது திருக்கண்களை ஓர் திருவிளையாட்டினிமித் தம் உமையம்மையார் திருக்கைகளால் மூட உலகமெல்லாம் இரு ளாயிற்று. அது கண்டு இறைவன் நெற்றியில் ஓர் திருவிழியைத் திறந்து ஒளிசெயதான். அதனுல் மிகப் பயமடைந்த இறைவி கையினை யெடுக்க, அக்கைகளின விரல்களினின்றும் சிந்திய வியர் வைத் துளிகள் கங்கையாகப் பெருகி உலக மெங்கும் பரந்துவருதல் கண்டு, பரமன் அதனைத் தஞ்சடையிற நிவலையாகச சூடினர். இக்காரணம் பற்றி "அருணதி யருவிதந்தருளலால்" என்றார். (௧அ)

அக்கிரியடைகுநர்க்கருள்சுரந்துவெங்
கைக்கிரியுரியினனினியகாதலன்
கொக்கிரிதரவுயிர்குடித்தவேலினன்
மைக்கிரிவண்ணமான்மருகன்வைகுமே.

இ-ள். அந்த மலையை யடைந்து பூசிப்பவர்க்கு, திருவருளைப் பெருகவளித்து, கொடிய கைம்மலையாகிய யானைத் தோலையுடைய சிவபெருமானது இனிய குமாரரும, (சூரபன்மனை) மாமரம் உலே வுறும்படி அதனுயிரைப் பருகிய வேலாயுதத்தை யுடையவரும், கரு மலைபோன்ற திருமேனியை யுடைய விட்டுணுவின் மருகருமாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்.

ஆங்கொருசார்திருவாவினன்குடிப்
பாங்கர்முற்கூறுதொல்பதிபவானிநோற்

றோங்குகூவிளவனமோதிலன் றியுங்
கோங்குநீள்வனமதொன் றுளதுகூ றினேம்.

இ-ள். அசசிவ மலைக்கு ஓர்பக்கத்திலே முற் சொல்லப்பட்ட திருவாவினன்குடி யென்னுந் தலமுளது, அதுவே பழைய திருத் தலமாகும். அதன்பக்கத்து உமாதேவியார் தவஞ் செய்துயர்ந்த கூவிள வனமும், சொல்லுமிடத்து நீண்ட கோங்க வனம் என்னுந் தலமும் உள்ளதென்பதுஞ் சொன்னேம். (௬0)

பேறுநல்கவற் றுளபெருமையாவையுங்
கூறுதுநமக்குமேற்கோலமால்வரை
மாறில்சீர்வளம்பலவுளவகுக்கரி
தீறின்மாதவிர்சிலவிளம்புவாமரோ.

இ-ள். முடிவில்லாத தவத்தையுடைய முனிவர்களே! பெரும் பேறனை யளிக்கும் அத்தலங்களின் பெருமைகள் எல்லாவற்றையும் நமக்குப் பின்னர்ச சொல்லுதும். பெருமைபொருந்திய வராக மலையினிடத்து ஒப்பில்லாத சிறப்பும் வளப்பங்களும் பலவுள்ளன. அவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லுதல் இயலாது, சிலவற்றைமாத்திரங் கூறுகின்றேம். கேட்பீராகவென்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர்.

கிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—௭௬.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இ ர ண் ட ா வ து,

வராககிரிச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மின்றிகழ்வேணியும்வென்றிவேலனு
மென்றும்வைகியவெழிலேனவெற்பையோர்
குன்றொடுசிவணியேகூறற்பாலதோ
தென்றிசையிரசதசிகரியென்பவே.

இ-ள். மின்னலைப் போல விளங்குஞ் சடையையுடைய சிவ பெருமானும் வெற்றி வேலாயுதப பெருமானும் எந்நாளும் வீற்றிருக்கின்ற வராக கிரியை, வேறோர் மலையுடனே பொருத்திச சொல்லும் பான்மைத்தோ? தெற்குத் திசைக்கணுள்ளவெள்ளியங் கிரியென்றே புலவர் கூறுவர்.

வேணியன் வேணி எனவிகுதி விகாரப்பட்டு நின்றது. இஃ தறியார் சினையாகு பெயரெனக் கொள்ப. (க)

உருவெழுதருமையினுயர்ந்துபூசுரர்
பொருள்வழிபயிற்றும்புனிதநல்கிவா
னிருநிலநிலைபெறவிசைவிளங்கலா
லருமறைப்பொருளொடவ்வசலமொத்ததே.

இ-ள். தனது வடிவத்தை யெழுதுதற் கியலாத தன்மையி னுயர்வுற்று, அந்தணர்கள் தன் பொருளிடத்தே பயிற்சி செய்யுந

தோறும் பரிசுத்தத்தைக் கொடுத்து, மேலுலகத்தும் பெரிய நில வுலகத்தும் நிலைபெறும்படி புகழ்விளங்குதலால் அரியவேதப்பொரு ளுடன் அம்மலையுமொப்பாய் விளங்கியது. (உ)

செய்யசெம்பொன்னிறந்திணிந்தகன்றுநீண்
டய்யவைமுதலதந்தசைதலின்றியே
வெய்யவெம்பாந்தண்மேல்விளங்கியேய்தலால்
வய்யகநிகர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். அழகிய சிவந்த பொன்னிறத்துடன் திண்மையற்று, பருத்து நீண்டு அழகிய யவைமுதலிய தானியங்களையும் பொருள களையு மளித்து, அசைவின்றி, கொடிய சர்ப்பங்கள்மேல் இலங்கி யிருத்தலால் பூமியைநிகர்ப்பது அப்பெரிய வராகமலை.

ஐம்பூதங்களையும ஒததிருககிறது வராகமலையென்று கூறவந்த நூலாசிரியர் முதலிற் பிருதிவியை யொத்ததென்று கூறினர். பிரு திவி பொன்னிறமுந திண்மையும அகலமும் நீளமும் யவைமுதலிய தாலும் அசைவின்மையும் அட்டநாகங்களின் மீதும் இருத்தலால் மலைக்கு உவமையாயிற்று. ஐயவை - மலை நெல், தானியம. (௩)

ஏரிறாலலைவன்வான்மீனினஞ்செறி
காரறலளிபுனவனங்கலநதெழு
பேர்வளங்கொண்டுதண்டலைபிறங்கலால்
வார்புனனேர்வதுவராகமாலவரை.

இ-ள். அழகிய தேன்கூடு, சந்திரன், நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் நெருங்கிய கரியமணல், சிறிய தினைப்புனமுள்ள காடுகளுங் கலக் கப்பெற்று, பொருந்திய பெரிய வளங்களையுமுற்று, சோலைகளையுங் கொண்டு விளங்கலால், நீண்ட நீரையொப்பது பெரிய வராகமலை யாகும்.

நீருக்கு உரைக்குமிடத்து, அழகிய இறான்மீன், நண்டு, வாலை யுடைய வேறு மீன்கூட்டங்கள், நெருங்கிய கருமணல், விரும்பத்

தக்க அன்னப் பறவைகள் என்னும் இவை கலந்திருக்கப் பெற்று, எழுவன்னன்மாலை யொத்த வளைகளைக் கொண்டு குளிர்ந்த இடம் விளங்கும் நீர் என்க. இதனால் அப்பு பூதத்தை யுவமித்தார். (ச)

அறுதொழிலினரிடமாதலால்வளர்ந
துறுமுதிரையனமுட்கோடலாலுள
மறுவிலகுறமனைவழங்கலால்வினை
தெறுமெரிபுரைவதுசிகரமால்வரை.

இ-ள். கொடுமுடிகளை யுடைய பெரிய வராகமலையானது, அறு தொழிலை யுடைய முனிவர் வசித்தலாலும், மேலெழுந்து மிகுந்த கூலவுணவுகளை யுட்கொள்ள லாலும், உள்ளே தெருக்கள் விளங்கும்படி வீடுகளைக் கொடுத்தலாலும், இருவினைகளையு மழிக்கின்ற அக்கினியையு மொப்பதாகும்.

அறு தொழிலினர்—கொலைத்தொழில் செய்யும் வேடர்; ஆறு தொழில்களை யுடைய பிராமணர் முதலினோர். கூலம் ஆவன—நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொசசை என்னும் பதினறுமாம்.

"நெல்லுப் புல்லு வரகுதினை சாமை
யிறுங்கு தோரை யிராகியெண் கூலம்."
எள்ளுக் கொள்ளுப் பயறுழுந் தவரை
கடலை துவரை மொசசை யென்றுவ
குடனிவை முதிரைக் கூலத் துணவே.

கூலம் பதினெட்டுவகைத் தென்பாருமுளர். அதனை, "அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக - வேந்தன் வேள்வியோடியாண்டு பலவாழ்க - வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க - பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" என்றார் கூத்தநூலார் ஆகிய

மதிவாணர் நாடக ஆசிரியர். அக்கினிக்கு உரைக்கு மிடத்து, ஆறு தொழில்களையுடைய பிராமணரிடத்து விளங்கலும், முத்தீயை யுணவு கொள்ளுதலும், உள்ளே மறு விளங்கு மண்டபம்வழங்கலும் எரிககாம் என்க. (௫)

சேயுயர்விசும்புபார்செறுமிநிற்றலா
லாயபல்லுடற்குயிராயளித்தலா
லோய்வருதிருகுகோட்டிரலையூர்தலால்
வாயுவையநிகர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். மிகவுமுயர்ந்த ஆகாயம் பூமியென்னு மிவற்றில்நெருங்கி யுயர்ந்து நிற்றலாலும், தகுந்த பலசரீரங்களுக்கும உயிராய் நன்மையைக் கொடுத்தலாலும், ஒப்பில்லாத முறுகிய கொம்புகளை யுடைய மானமேற் செல்லுதலாலும், வாயுவை யொப்பது, அவ்வராகமலையாகும். (௬)

கந்தரநிரைநிரைகவினிக்கங்கைநீர்
சுந்தரமுறநனிதோன்றிவானவ
ரிந்திரன்முதலியபதங்களேய்தலா
லந்தரமணையதவ்வணிகொண்மால்வரை.

இ-ள். மேகக் கூட்டங்கள் வரிசையாக மொய்த்து, கங்கை நீரானது அழகாகமிகவு முற்பவித்து, தேவர்கள் இந்திரன் முதலி னோரது பதங்கள் பொருந்துதலால் அழகிய அந்தப் பெரிய மலை யானது ஆகாயத்தை நிகர்த்தது. (௭)

கொண்டல்பொற்கச்செனமருங்கிற்கொண்டது
கண்டவர்கண்கவர்காட்சித்தாயது
முண்டகன்முடியினுமுடிவின்றுதலா
லெண்டருகதிக்கொருவேணியென்பவே.

இ-ள். மேகங்களை அழகிய கச்சினைப் போல இடையிற் கொண்டுள்ளது, தரிசித்தவர்களது கணைகளை கொள்ளை கொள்ளும் தோற்றத்தை யுடையது, பிரமன் இறந்தாலும் தான் அழியாமல நிற்பது, மதிக்கத் தகுந்த உயிர்களுக்கு ஒரு ஏணியைப் போன்றதென்று கூறுவர் புலவர்.

"எண்டரு கதிர்க கொரு கேணி யென்பவே - என்னும் பாடம் அத்துணை சிறப்பன்று. (அ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

முத்தொழிலினர்பேரெழிலுருவரசு
முதலறம்புகன்றதொன்மரமுங்
கத்திகைமலர்ப்பூங்கடுக்கையுந்திருச்செங்
காட்டில்வீற்றிருந்ததாதகியு
மொத்தசிந்தையராய்ப்பதினொருகோடி
யுருத்திரர்வழிபடுமருது
மத்திநீள்வனவெண்ணாவலுங்கூட
லணிநகர்விளங்குபூங்கடம்பும்.

இ-ள் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னு மூன்று தொழில்களையு முடைய பிரமன் விட்டுணு உருத்திரன் என்னு மும்மூர்த்திகளின் பெரிய அழகு பொருந்திய வடிவமெனப் படும் அரசமரமும, முதன்மையான சிவஞான போதத்தைப் புகலுதற் கிடமாய ஆலமரமும், மாலைபோன்ற மலரையுடைய பொலிவாகிய கொன்றை மரமும், திருச செங்காட்டிலே (சிவபெருமான்) வீற்றிருந்தருளும் ஆத்திமரமும், ஒத்த மனமுடையாராய்ப் பதினொரு கோடி யுருத்திரர்கள் வழிபடும் மருதமரமும், நீண்ட திருவானைக் காவிலுள்ள வெள்ளை நாவலும், அழகிய மதுரைப் பதியிலுள்ள பொலிவாகிய கடம்ப மரமும். (கூ)

ஒற்றியூர்மகிழுங்கற்பிணையொருவர்க்
குதவுமூர்மருவுபாதிரியு
நற்றவர்கலையார்நயந்தகுங்குலுவு
நலங்கெழுபராய்த்துறைப்பராயுஞ்
சற்குருவெனச்சங்கரனுறைகுருந்துஞ்
சம்புவையீன்றபைங்கழையும்
பொற்குறும்பலவுஞ்சண்பகாடவியும்
பொதியமேற்சந்தனடவியும்.

இ-ள். திருவொற்றியூர்க்கணுள்ள மகிழமாமும், கருங்கல்லைத் தெப்பமாகக் கொடுத்த திருடபாதிரிப் புலியூர்க்கணுள்ள பாதிரி மரமும், நல்ல தவத்தினரும் கலைஞானங்களை யுடையவரும் விரும்பிய குங்குலியமும், நன்மை பொருந்திய திருப்பராயத் துறையின்கணுள்ள பராய்மரமும், சற்குருவாகச் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்த குருந்தமரமும், சிவபெருமானைத் தோற்றுவித்த பசிய மூங்கிலும், அழகிய குறும்பலாவும், சண்பககாடும், பொதிய மலைக்கணுள்ள சந்தனவனமும். (௪௰)

மன்கருவூர்நீர்வஞ்சியுங்கரையூர்
வன்னியும்பொன்னிசூழ்நண்ணுந்
தென்பதியதனுள்வதரியும்பேரூர்ச
சித்தமூலியுந்திகழெகினு
முன்புகாஞ்சியினிற்காஞ்சிநுண்மருங்கு
முதல்விகோற்றிருந்ததேமாவும்
பின்பவள்கன்னிகாரநீள்வனத்திற்
பெருந்தவம்புரிந்தகூவிளமும்.

இ-ள். நிலைபெற்ற கருவூர்க்கணுள்ள குணமுள்ள வஞ்சியும், திருக்கரையூரினுள்ள வன்னி மரமும், காவிரி சுற்றியிருக்குந் தென

பதிக்கணுள்ள இலந்தை மரமும், மேலைச் சிதம்பர மென்னுந்தலக்கணுள்ள சித்தமூலியும் விளங்குகின்ற புளியும், மூதன்மை பொருந்திய காஞ்சித் தலத்திருக்குங் காஞ்சி யணிந்த சிறிய இடையையுடைய இறைவி தவஞ்செய்திருந்த இனிய மாமரமும், நீண்ட கோங்கவனத்திற் பெரிய தவத்தைச் செய்த வில்வமும். (கக)

மாமணிக்கதிர்வேன்முருகனதுருவா
லரிச்சினைவேங்கையும்பூந்தண்
டேமலர்த்திரடோடசெச்சையுஞ்செங்கேழ்க்
கோடலுஞ்செழுமலர்க்குரவுந்
தாமவேணியனருளன்பினர்போலுந்
தண்ணிழற்காஞ்சியுமுதல
காமருதெய்வத்தருக்களுமகவான்
கற்பகவனங்களுநெருங்கும்.

இ-ள். சிறந்த அழகிய ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்தக் கடவுளின் உருவாகிய சுத்தமான பொன்போன்ற கொம்பர்களை யுடைய வேங்கைமரமும், பொலிவாகிய தணிய வாசனை பொருந்திய பட்பங்களை யுடைய வெட்சியும், சிவந்த நிறத்தை யுடைய காந்தளும், செழிய (முருகன் திருப்புயத்தணிந்த) மலர்கள் கொண்ட குராமரமும், கொன்றை மாலையைத் தரித்த சடையை யுடைய சிவபெருமானது அன்பினர் போலும் தண்ணிய ஒளியை யுடைய காஞ்சிமரமும், இவை முதலாய அழகு பொருந்திய தெய்வத் தன்மையை யுடைய மரங்களும் இந்திரனது கற்பகச் சோலைகளும் நெருங்கா நிற்கும். (கஉ)

அன்றியும்பசுங்காய்த்தாற்றிளங்கமுகு
மகருவுமரிதகிச்செறிவுந்
துன்றுமுப்புடைக்காய்த்தாழையுங்குருக்குந்
துருக்கமுமிரவெரிதருவு

மின்றவழ்சினைநெட்டாயுமாசினியும்
விளவுமாமலகமுமுருக்கும்
பொன்றரும்பலாசுமதிங்கமும்புன்கும்
புன்னையுஞ்சாதியுமதவும்.

இ-ள். இவை யல்லாமல், பசிய காய்கள் பொருந்திய குலைகளை யுடைய இளங்கமுக மரங்களும், அகில் மரங்களும், கடுக்காய் மரக் காடுகளும், நெருங்கிய மூன்று பக்கங்களை யுடைய காய்கள் நெருங்கிய தாழை மரங்களும், வடலி முதலியன வடர்ந்த தோப்புக்களும், குங்கும மரங்களும், சோதி விருக்ஷமும், ஒளி விளங்கிய சொம்பரை யுடைய காம்புகள்கொண்ட பளாமரமும், விளாமரங்களும் நெல்லி யும் முருக்க மரங்களும் அழகு விளங்கும் பலாச விருட்சமும், அதி மதுரமும், புன்குமரங்களும் புன்னையும் சண்பகமும் அத்திமரமும்.

சாலமுஞ்சிறுமாரோட்டமுந்தேருந்
தமாலமுங்கதலியுங்களவுங்
கோலமுங்காயத்திரியுமற்கடியுங்
குடசமுந்திலகமுமுனியு
மேலமுங்கோவிதாரமுமொடுவு
மிரத்தியுங்கனகமுந்தகரு
மூலமாயுளதாவரங்களுங்கொடியு
முண்டகாதிகளுமங்குளவாம்.

இ-ள் ஆச்சா மரமும் செங்கருங்காலியும் உண்ணுதற் குரிய பசிலை மரமும், வாழையுங் களாமரமும் அழிஞ்சிலும் கருங்காலி யும் மற்கடியும் மலைமல்லிகையும் மஞ்சாடியும் அகத்திமரமும், ஏல மும், காட்டாத்தியும் ஒடு என்னு மரமும் இத்திமரமும் பொன்னும் புன்முருக்கும் வேராயுள்ள தாவரங்களும் கொடிகளும் முள்ளிச் செடி (அல்லது தாமரை) முதலியவைகளும் அம்மலைக்க ணுள்ளன வாம். (கஎ)

தைத்தவத்திரஞ்சத்திரந்தணித்திடு
சல்லியகரணியுந்துணியாக்
கைத்தனசந்துபுரைந்தசந்தான
கரணியுமிரணமுந்தழும்பு
மொய்த்தனநீவித்தகைமைசெய்சமான
கரணியுமுடிந்தபல்லுயிரு
மெய்த்தொகைதோறும்வந்துயிர்ப்பனபுரியு
மிரதசஞ்சீவினிமருந்தும்.

இ-ள். அத்திரங்களுஞ் சத்திரங்களுந் தைத்ததனு லுண்டாகிய புண்களை மாற்றும் மருந்தாகிய சல்லிய கரணியும, துணிபட்ட உறுப்புக்களைப் பொருத்தும் மருந்தாகிய சந்தான கரணியும், விரணங்களையுந் தழும்புகளையு முடைய உறுப்புக்களிற் றடவிச சமஞ்செய்யு மருந்தாகிய சமனிய கரணியும், இறந்துபோன பல உயிர்களையும் உடம்புத் தொகுதிக டோறும் பொருந்தி யுயிர் பெறச செய்யும் சுவை பொருந்திய சஞ்சீவினி மருந்தும்.

பிங்கலநிகண்டு மரப்பெயர் வகை.

சல்லிய கரணி சந்தான கரணி
சமனிய கரணி முதலி லுதித்த
மிருதசஞ் சீவினி மருந்துநால் வகையே.
தைதத வததிரஞ் சததிரந தணிக்கு
மெய்த்தரு மருநதே சல்லிய கரணி
துண்டமான வுறுப்புத் துணியினைச
சநதுசெய் மருநதே சநதான கரணி.
விரணமுந தழுமபு நீக்கி மெய்யினைத்
தகைமைசெய் மருந்தே சமனிய கரணி
யுயிர்தரு மருந்தே மிருதசஞ் சீவினி. (௪௰)

விருத்தர்நல்லிளமையாவதுமிளைஞர்
விருத்தராவதும்புரிதக்க
தருக்களும்புகலும்வல்லியுமுதிர்ந்த
சருகுகல்லெனவலிபுனலுங்
கருத்தினினைநதவரந்தருமரிய
மூலியுங்காயமேவலியத்
திருத்துபன்மருந்துங்குருதியந்தடமு
முதலியதிகழ்வனசெறிந்தே.

இ-ள். கிழவர் நல்ல இளமைப் பருவத்தை யடைவதும், பாலியப்பருவமுடையவர் கிழவராவதும் செய்யத் தகுந்த மரங்களும், சொல்லப்பட்ட கொடிமருந்துகளும், உதிர்ந்த சருகுகளும கல்லென வலிபெறத் தக்க நீரும, மனத்திலே நினைந்த வரங்களைக் கொடுக்கும அரிய மூலிகளும, சரீரம வலிமையுறும்படி திருத்தின்ற பலமருந்துகளும் இரத்தத் தடாகங்களும, இவைபோனறன பிற விசேடப் பொருள்களும் நெருங்கி (அவ்மலையில்) விளங்குவன வாகும். (கக)

எழுசீரடிச் சந்தவிருத்தம்.

ஆயவரைமேல்விசயைகாரியவரூர்திக
ளுசாவிவிளையாடுமொருசார்
மாயன்விழிகூரணையும்வாகனமும்வேன்முருகன்
வாகனமுமேவுமொருசார்
தூயமதிவேணியுடையாயதும்வெள்ளேறுமுறை
சூழுறுமேயுமொருசார்
மேயபரன்மார்பணியும்வேழமுகனூர்தியும்
விராவியளைசேருமொருசார்.

இ-ள் இவ்வாறுள்ள வராகமலையின்மேல் காளி அரிகர புத்திரர் என்னு மிவர்து வாகனங்களாகிய சிங்கம் யானை யென்பன ஒன்றற்கொன்று சுகங்களை விரும்பி ஒருபக்கத்தில் விளையாடுவன, திருமால் அறிதுயில் புரியும் பாம்பினங்களும முருகக்கடவுளது வாகனமாகிய மயிலினங்களும் ஓரிடத்திற் கூடியிருப்பனவாகும், சுத்தமாகிய சந்திரனைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமானது உடையாயுள்ள புலியினங்களும் வெள்ளிய எருதுகளும தாந்தாமிருக்கின்ற இடங்கடோறும மேய்வன ஓரிடத்துளதாம. ஆன்மாக்கடோறும் பொருந்தி யிருக்கின்ற சிவபெருமானது மார்பிற் றரிக்கப்பட்ட நாகங்களும, யானைமுக விநாயகக் கடவுளது வாகனமாகிய பெருச்சாளியினங்களும் ஒன்றோடொன்றுகலந்து ஓரிடத்தே யோரளைகளுள வசிக்கும். (சஎ)

ஆதவனடத்திரதமேழ்புரவியூடுசெலு
மல்லததின்மீதுநடவாச
சீதமதியோர்புடைபகற்பொழுதினுவினின
மோடுசிவணித்திகழுமான்
மீதுசெறிசோலையில்விண்மீனினநழுவொழுகு
வீயெனவிளங்கவதியு
மாதவருநீடுகுறவாணருமகிழ்ந்தொருமை
கூறவனவாசமுயல்வார்.

இ-ள். சூரியனை செலுத்துகின்ற தேரிற் கட்டப்பட்ட குதிரைகளேழும (அம்மலையில்) நடுவே செல்லுவ தன்றி அதன்மேற் சேறல் இல்லையாம. குளிர்சசி பொருந்திய சந்திரன பகற்காலத்தே (அம்மலையின், ஓர்பக்கத்தே பசுக்களி னினங்களோடு ஒன்றாய்த் தோன்றி நிற்கும. மேலே யுயர்ந்த சோலையில் காணப்படும் நட்சத்திரக் கூட்டங்கள்தேனொழுகுகின்ற பட்பங்களைப்போல விளங்கியிருக்கும், பெரியதவத்தை யுடையமுனிவர்களும நீண்ட வேடர்களும மகிழ்ச்சிகொண்டு ஒற்றுமை யத்ந்கரிக்க வனத்தில் வாசஞ் செய்யப் பிரயத்தனிப்பார். (சஅ)

தானநிலைகாறுநறுமாமணிவராகநெடு
மாமுனிகடாம்வளர்தலாற்
கானமடவாரருகுசேர்வரரமாமகளிர்
காமர்சுனையாடவருவா
ரேனவிடியோவினிதிருனறவமோவினிதி
யாமுமுணவேண்டுமெனவே
வானமுதைவாரிவிலைகூறியிடுவார்கவரு
வார்நுகருவார்தினமுமே.

இ-ள். நல்ல சிறந்த இரத்தினங்கள் பொருந்திய நீண்ட பெரிய வராகமலை வளர்தலினால், காட்டிலுள்ள பெண்கள் (சுவர்க்கத்தின்) அருகை யடைவார், தேவமகளிர் அழகிய சுனையின்கண் நீராடவருவார், தினைமாவோ நல்லது, காட்டிலுள்ள தேனோ நல்லது நாமுண்ண வேண்டு மென்று, சுவர்க்க லோகத்துள்ள அமிர்தத்தை (கையில்) வாரிவிலை கூறுவார (தினைமா தேன் முதலிய வற்றை) நாடோறும் கொள்ளை யிடுவார் உண்பார். (கக)

வேறுநறுமாமணியிஞரமணியீர்மறு
விளங்குகுருவிந்தமணிவீர்
கூறைபுனையீர்புனைகுவீர்நமைமுபொன்மாளிகை
குலாவியுறையீரிதணினமீ
தேறுவிரெனுமணிபொனுகூடசிலநல்லதிரு
வீரெனவிகழ்ந்துநகைகூர்
மாறில்குறமாதரையணங்கினரியற்கையரி
தென்றிவைவகுத்துரைசெய்வார்.

இ-ள். குற்றமுள்ளன குன்றிமணி தரிக்கும் குறத்திகளே, சேருயுள்ள நல்ல சிறந்த இரத்தினமாலையை யிதோ தரியுங்கள்,

தழைகளைத் தரிக்கும் நீங்கள் கூறையை யுடுப்பீராக, பானின்மே லேறும் நீவிர்பொன்னாற் செய்த மாளிகைகளி லேறி யுலாவுவீராக என்று, இரத்தினங் களையும் பீதாம்பரங்களையும் மிகுதியாகக் கொடுத்து எம்வீட்டிற்கு வருவீராக வென்று விகழ்சசி செய்து குறமுறுவல் பூத்த ஒபபில்லாதகுறப் பெண்களை, தேவமகளிர் அழைத்தும் (அவர் செல்லாமையின்) இவை யிவரியற் கையாதலின் வருதல் அரிதென்று எடுத்துச சொல்வார். (௨0)

> கொய்தினைநறுங்குரல்விழுங்கிளிவருந்தமணி
> யினைகுழைவைவாரிநடுவே
> பெய்துகவம்ஞசசிபொருசாரிபமருப்பரை
> பிறங்குறமெருங்கநிரையே
> பொய்மெனவிடிப்பாசிறைபியலையவிப்பருழை
> யினறைசையரிநதுசிறுக
> நொழுமெரிமடுபபாநறவநதனினனைப்பர்குற
> வாணருடனேறுகருவார்.

இ-ள். முறிககப்படுகின்ற தினைகளின் நல்ல கதிர்களில் விழு கினற கிளிகள வருநதுமபடி இாததினக கறகளை வாரிக கவணின நடுவேயிட்டு எறிநது, ஒருபககததே யானையின கொமபுகளபோனற தனஙகளால் (தம நாயகர்) நெருங்க அவரைவரிசையாக விலாவி னிடிப்பார், சிறகுகளை யுடைய ஈககூட்டம அலைதலை நீககுவார், மானினது இறைசசியை யரிநது மிகக கொயதான அககினியிற காயசசுவார். தேனில் நனைபபார் (தமநாயகராய) வேடுவருடனே உண்பார் (குறமகளிர்.) (௨௧)

> மன்னிறமறக்குருதிபெய்துதினையோடலரின்
> வண்டெழிநறுவிரவியே
> கன்னலொடுபன்னமிசைவைத்தனபடைத்தழலி
> லையவிநறும்புகையிடாச்

சென்னிறவிழிக்கவிரிதம்ப்பொருவுசெந்தலைய
சேவலொடுதூவிமயிலும்
பன்னிருபுயக்கடவுண்முன்னரின்விடுத்தெதிர்
பராவிவெறியாடல்புரிவார்.

இ-ள். ஆட்டின் மார்பிலுள்ள சிவந்த இரத்தத்தைப் பலி யிட்டு, தினைமாவுடன் புட்பங்களினின்றுங் கொண்டுவந்து வண்டுகள் கக்கிவைத்த தேனையுங் கலந்து, காகத்துடன் (தேக்கு) இலை முதலியவற்றில் வைத்துள்ள அவைகளைப் படைத்து, அக்கினியிற் சுடுகினது நல்லபுகையை யிட்டு, சிவந்த நிறமுற்ற கண்களையும் முருக்கமலரை யொத்தசிவந்த தலைசூட்டையு முடைய கோழிகளோடு, இறகுகளை யுடைய மயிற் பீறவைகளையும், பன்னிரண்டு திருப்புயங்களை யுடைய குமாரக் கடவுளது திருமுன்னர் விடுத்து நேர்நின்று துதித்து, வெறியாட்டைச் செய்வார்கள். (௩௨)

சிறடியர்வெண்கவடிமாலையர்சிறூர்கள்சின
வெம்புலிமடங்கலுழையின்
வீறுகுருளைத்திரள்கயந்தலைபிடிப்பர்கொடி
வீக்குவர்விடுப்பர்பழகி
மாறுபுரியாதுவிளையாடுவர்களாகுளிமு
ழக்குவர்கைகால்விழிகொள்வா
ரேறுபொருவித்திரிவர்காளையருடுப்பளையெ
னப்பணியெடுப்பர்விடுவார்.

இ-ள். சிறந்த கால்களை யுடையரும், வெள்ளிய சோகி மாலையை யணிந்தவருமான வேட்டுவச சிறுவர்கள், கோபமுள்ள கொடிய புலிசிங்கம் மானென்னும் இவற்றின் குட்டித் திரள்களையும் யானைக் கன்றுகளையும் பிடிப்பார், கொடிகளாற் கட்டுவார், பின்னர்

அவிழ்த்து விடுப்பார், அவையோடு பழகி மாறான கொடுஞ்செய்கை கள் செய்யாத வாறு விளையாடுவார், சிறுபறையை யடிப்பார்கள், கை கால் கண் என்னுமிவற்றைக் கொள்ளுவார், இடபம் போலச் செருக்கித் திரியும் காளைப்பருவ முடைய வேடர் உடும்பினது புற றென்று (கையை யோட்டி) பாம்புகளை யெடுப்பர், அவை பாம்பா யிருக்கக் கண்டு விடுவார்கள். (௨௬)

கல்லருவியோதைபுனலாடுநர்தமோதைகரை
யேறுநர்தமோதைமுதிரைக்
கொல்லையினெழுங்கிளியினோதைகடியோதைநெடி
யோதைகவணோதைகுதலைச்
சொல்லினர்தம்மோதைதினைகொய்யுமவரோதைதுணை
தோறுமிபவோதையெதிரே
செல்லசனியோதைமுரசோதைவரையோதைமலை
வாணர்சிலையோதையுமரோ.

இ-ள். அவ்வாறாக மலையினிடத்தே, கல்லென்னு மொலியோடு வீழும் அருவியின் ஒலியும், நீரின் முழுகுவார் ஒலியும், கரையி னேறுவார் தொனியும், கூலங்கள் விளையுங் கொல்லைகளி னின்றும் எழுங் கிளிகளின் குரலும், அவற்றைத் துரத்துவாரோசையும், மூங்கில்கள் (ஒன்றோ டொன்று உரோஞ்சுதலா லுண்டாகுஞ்) சத்தமும், கவண் எறிதலா லுண்டாகுமொலியும், மழலைமொழிகளை வசனிக்குஞ் சிறார்களின் குரலும், தினைக்கதிர் கொய்வார் தொனி யும், நீர்த்துறைகள் தோறும் யானைகளின் முழக்கமும், அதற்கு மாறாக இடிக்கும் இடியின் முழக்கமும், முரசவாத்தியங்களி னொலி யும், மலையின் எதிரொலியும், மலைக்கண் வாழும் வேடர்களது வில் லோசையும் எந்நாளும் நீங்காவாம். (௨௭)

பூசலெனின்மேவலரைவென்றுசினமாறுவர்பொ
றிடைவிடார்தடைபடார்
நேசமுறவேயடையிலாரமுதமேயனையர்
நீடுலகுவாழ்வுமுடையார்

தேசுபொலிதேவர்சிறைமீளவடிவேல்விடுசெவ்
வேளலதுதெய்வமறியார்
வாசமலர்தூவிவழிபாடுபுரிவார்பணியின்
மீள்வர்மலைவாணர்திறனே.

இ-ள். இன்னும் அம் மலைக்கண் வாழும் வேடர் வலிமை யைக் கூறுமிடத்து, போரொன்று கேட்பின் உடனே பகைவரை வெற்றிகொண்டு தங்கோபத்தைக் நீக்குவர், அன்றிப் பொறுக்க மாட்டார், ஓய்ந்துசிலகாலந் தங்கமாட்டார், தடைப்பட்டுநில்லார், அன்பு பொருந்த (ஒருவர்) அவரை யடைவாராயின் அவர்க்கு அரிய அமிர்தமபோன்றவராவர், நீணட உலகவாழ்வையுஞ் செய்விக்கு நன்மையு முடையர், பிரகாசம் மிக்க தேவர்களது சிறை மீளும்படி வேலாயுதத்தை எவிய கந்தநாதனை யல்லாது வேறொரு தெய் வத்தையுணரமாட்டார், அக் கடவுளை மணமுள்ள பூவைசசொரிந்து வழிபாட்டைச செயவார், அதுசெய்தே தந்தொழிற்குச செல்வார்.

அன்றுசிவனார்விழிசெனீர்சொரியவாளிகொ
டகழ்ந்துதமதங்கணணிவார்
வென்றிபுனைதிண்ணர்குலமேன்மையுடையார்திருவி
ரும்புமடமான்மகளைமுன்
மன்றல்புரியும்படிசெவ்வேண்முருகனுக்குதவு
மாமர்பரசாரல்வதிவார்
நன்றறமலாதுபுரியார்தவமலாதுமுய
லார்நலமிலாததுசொலார்.

இ-ள். அந்த நாளில் திருக்காளத்தி யப்பரது திருக் கண்ணி னின்றும் இரத்தஞ் சொரிய (அதனைக் கண்டு பொறுமல்) அம்பி னல் தோண்டித் தங்கண்ணை யவர்க்குச் சாத்தினவரான, அகப்பற் றைப் புறப்பற்றுக்களை வெற்றிகொண்ட திண்ணனர் என்னுங் கண்

ணப்ப நாயனாது குலத்திற் பிறந்த பெருமையையுடையவர், இலக்குமியும் விரும்பத்தக்க இளமையுடைய மானின் மகளாகிய வள்ளியம்மையாரை முன்னர் விவாகஞ் செய்யுமாறு சென்நிற வேளாகிய முருகக்கடவுளுக்குக் கொடுத்த மாதலரா முரிமையை யுடையவர், மேற்சாரலில் இருப்பார், நன்மையான அறசெய்கையைச் செய்வதன்றி வேறானவற்றைச செய்யார், தவமல்லாது வேறொன்றற்கும் முயற்சிசெய்யார், நன்மையில்லாததை ஒருகாலும்உரைககமாட்டார்.

கலிநிலைத்துறை.

ஏனமால்வரையடைகுநர்யாவரேயெனினும்
வானநாடவர்வழுத்தவும்வாழ்ததவுந்தகுவார்
ஞானவாலகில்லியர்முனிவரர்சித்தர்நாகர்
கானர்விஞ்சயர்கின்னரர்கடவுளர்தொழுவார்.

இ-ள். பெரிய வராகமலையை யடைவோர் யாவரே யாயினும், அவர்தேவ லோகத்தவரால் வணங்கப்படவுந் துதிககப் படவுமான தகுதியை யுடையராவர், அறிவினை யுடைய வாலகில்லியர், முனிசிரேட்டர், சித்தர், சர்ப்பர், இசையை யுடைய கந்தருவர், வித்தியாதரர், கின்னரர் முதலிய கணங்களாலும் வணங்கபபடுவார்.

வாலகில்லியர் - அறுபதினாயிரம் இருடியர். வித்தியா தரர் = மாலி காஞ்சன முதலிய வித்தையைத் தரித்தவர். (உ௭)

இயக்கர்சாரணரரக்கர்வசுக்கள்யோகீசர்
மயக்கமொன்றிலர்முதலியர்வைகுவர்தேவர்
வியக்கமாநதிக்கரையில்வெண்பளிக்கறைமீதி
னயக்கநாண்மதிச்சடையனையருச்சனைநவில்வார்.

இ-ள். இயக்கர்களும் சித்திபெற்றோரும், அரக்கர்களும் வசுக்களும் யோகீந்திரர்களும ஒருமயக்கமு மில்லாராய் முதன்மை யுற்று இருப்பர், தேவர்கள் வியக்கும்படி பெரிய ஆற்றின் கரையில் வெள்

ளிய பளிக்கறையின் மேல் விருப்பமுற, புதிய பால சந்திரனைத் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானை அருச்சனை செய்வார கள்.

பிரமதேவன் படைக்குங் காலத்திலே கோபமும் பசியு முடையராயினர், அப்போது அச்சத்தைக் கொடுக்கும் மீசையுந் தாடியு முடையராய் விகாரவடிவினராயச சிலர்தோன்றினர். அவ ருட் சிலர் பசிபொறுக்கலாற்றாது பிரமதேவரை (யக்ஷாம) உண்ணு வேம் என்று பாய்ந்தனர். அவர் (யக்ஷர்) இயக்கர் எனப்பட்டார். சிலர் (ரக்ஷாம) காப்பேம் என்றார். அங்ஙனமுள்ள அவர் அரக்கா எனப் பெயர் பெற்றார். இவ்வாறு கூர்மபுராணம், விஷ்ணுபுராணம் என்பவற்றிற் கூறப்பட்டது. (உ௦)

அண்ணலஞ்சினகரங்களுமுளவுளவருவி
தண்ணதிக்குழாம்பலவுளவுளதடஞ்சுனைக
ணண்ணியாநேர்க்கருணிவழங்கிநாடோறும்
வெண்மதிசசடைவிளங்கியகஙகைவீற்றிருக்கும்.

இ-ள். அம்மலையிற பெருமையிற் சிறந்த கோயில்களும் பல வுள, அருவிகளும் பலவுள்ளன, குளிர்ந்த ஆற்றுக் கூட்டஙகளும பலவுள்ளன. பெரிய சுனைகளும பலவுள, அவற்றை யடைந்து தோய்வார்க்குக் கிருபையை மிகவுங் கொடுத்து, வெள்ளிய சந்திர னுலாவுஞ் சடைகளுள்ள கஙகையானது தினந்தோறும் ஆங்கு வீற்றிருக்கும். (உக)

இமயமீன்றவெம்பிராட்டியோர்புடையில்வீற்றிருப்பச்
சமரவேற்கிறைநனந்தலைசுடரெனத்தயங்கச்
சிமயமால்வரைக்குவடுகடொறுந்தொறுந்தினமு
மமரருக்கருள்வழங்கியாயிடைவைகுமமலன்.

இ-ள். இமயமலையரசன் பெற்ற எமது பெருமாட்டியா ராகிய உமையம்மையார் ஒருபாகத்தில் வீற்றிருப்பவும், போர்த்தொழிலில் வல்ல வேலாயுதத்திற்குத் தலைவரான கந்தக்கடவுள் நடுவே சூரியனைப்போல விளங்கவும், சிகரங்களை யுடைய பெரிய மலைகடோறும வந்து பூசிக்குந் தேவர்க்குக் கிருபையைப் புரிந்து அவ்விடத்து வீற்றிருந் தருளுவர். (௯0)

சூகராசலஞ்சேணெறிகாண்பினுந்துன்ப
நாகராசிகள்பீதித்திடுநவிலுதற்கெளிதோ
மோகராசிகண்முனிந்திடுமுனிவாகாளென்றான்
யோகராசிமுற்றிருங்குணர்சூதமாமுனிவன்.

இ-ள். மோகமுதலிய தீக்குணங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்த முனிவர்களே! வராககிரியை மிகக தூரவழியிற் கண்டாலும் துன்பமென்னும் மலைக்கூட்டங்கள் பயப்படும். ஆகலால் அதன்பெருமை சொல்வதற் கெளிதாகுமோ என்று, யோகசாதன வியல்கள் முழுதையும் அறிந்த சூதமா முனிவர் கூறினர். (௯௧)

வராககிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச செய்யுள்—௧௧0.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

மூன்றாவது,

மாயாத்திரிச் சருக்கம்.

பழநிப் பதிக்கணுள்ள வராகமலைக்கு மாயாத்திரி என்றபெயர் வருதற்குக் காரண மென்ன என்று, நைமிசாரணியத்து முனிவர்கள் கேட்ப, சூதமுனிவர் கூறுகின்றார். ஐம்புலன்களையும அறவொழித்த மாதவர்களே! முதன் முதல் மகாசங்கார காரணராகிய சிவ பெருமான் பராசத்தியின் அருளாலே சிவதத்துவ முதற் பிரகிருதி யீறாக வுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் தோற்றுவித்துக் காத்து ஒடுக்கிப் பின்னர்ப் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் இயற்றற்கு அதிகார கர்த்தாக்களைப் படைக்க வுன்னிப் பராசத்தியின் கூறும் தமதுகூறுமாயுள்ள மாமாயை என்னுஞ் சத்தியைத் தோற்று வித்தனர். அதுவே குடிலை உத்கிரைத, சுத்த வித்யை எனப் பெயர் பெறும். அதனது பலவகைப் பட்ட சத்திகளுள் ஒரு கூற்றின் சத்திபேதங்களுள் ஒன்றினின்றும் சாதாக்கியமுதிக்கும். அதனோர் கூற்றினின்றும் சதாசிவ நாயனார் தோன்றுவர். அவரினின்று மனோன்மணி சத்தி தோன்றும். அதனினின்று மகேசுரர் தோன்றுவர். அவரிலிருந்து மகேசுவரி தோன்றிவள். அசசத்தியி னின்றும் உருத்திர மூர்த்தி தோன்றுவர். அவரினின்றும் உமை

யம்மையார் உதிப்பர். உமாசத்தியி னின்றுந் திருமால்பிறப்பர். அவரினின்றும் இலக்குமியும், அவ்விலக்குமியிலிருந்து பிரமரும், அவரினின்று சரசுவதியும் உதிப்பர். இவருள் பிரம விட்டுணுக்கள் இருவரும் தவஞ் செய்தார். அவர்க்கு முன் பரமேஸ்வரி பிரசன்ன மாய் வேண்டியது என்ன வென்றாள். அவர்கள் வணங்கிச் சாம்பவீ, தேவீ, உலகங்களிலே பலதானங்க ளிருப்பினும், மிக விசேடித்ததாகி, நின்னை வணங்குதற்கு ஒரு வடிவத்தைக் கொடுத்தருளுதி என்றார். அப்போது சிவ சத்தி அவர்க்குச் சைவசித்தாந்த போதகஞ் செய்து, தனது கலையி னொன்றாகிய மாயாசத்தியினாலே ஒருமலை வடிவெடுத்து நின்றனள். அதற்குத் தக்கபடி பரமேசுரனும் ஓர்மலை யுருக்கொண்டு நின்றனர். பிரம விட்டுணுக்கள் இருவரும் பூசித்து முறையே படைத்தற் றொழிலையும் காத்தற் றொழிலையும் பெற்றுத் தேவர்களுண் மேலவராகவும் விளங்கினர். அன்றியுஞ் சத்தியையுஞ் சிவத்தையும் வணங்கி யொன்று வேண்டினர். சர்வலோக சுதந்திர சுந்தரீ, கருணாநிதி, காத்தவ்விய முழு முதற் பொருளே! உங்க ளிருவரது திருவடிகளையும் அடியேங்கள் மறவாதிருத்தல் வேண்டும். ஒருகால் மல வயத்தாலே மறந்து தீவினைக் குள்ளாயினும் வந்து ஆட்கொள்ளல் வேண்டுமென்று இரந்தபடி வரம்பெற்றார். இவ்வாறு பிரம விட்டுணுக்கள் வேண்டியபடி சிவ சத்தியாகிய முதல்வி தன் கலையு ளொன்றாய மாயையாய் மலையுருவானபடியால் மாயாத்திரி எனப்பெயர் பெற்றதென்றார் சூதமுனிவர்.

மாயா - அத்திரி என்னுந் தொடர் மொழிகள் வடநூன் முடிபு பற்றி மாயாத்திரி எனப் புணர்ந்தன. மாயையாகிய மலை என்பது பொருள். வராகமலை மாயாத்திரி எனவும் பெயர் பெறும். இச்சருக்கத்தால் வராகமலையின் தோற்றங் கூறப்பட்டது.

கலி நிலைத்துறை.

முற்றொருங்குணர்சூதனைமுனிவர்கைம்முகிழாச்
சொற்றரும்புகழ்சூகராசலச்சிறப்புணர்ந்தோ
நற்றவத்தினோயதனதுதோற்றமுநவிற்றி
மற்றதன்பெயர்வந்ததுந்தந்துரையென்றார்.

இ-ள். ஞான நூல்கள் யாவற்றையும் ஒருசேர அறிந்த சூத முனிவரை ஆங்கிருந்த இருடியர்கள் கைகுவித்து, சொல்லுதற்கரிய புகழை யுடைய வராகமலையின் பெருமைகளையெல்லாம் அறிந்தேம். நல்ல தவத்தினையுடைய முனிவரே! அதுவந்த வரலாற்றையுஞ் சொல்லி அதற்கு மாயாத்திரி எனனும் பெயர் வந்ததையுங் கூறியருளுதிர் என்று பிரார்த்தித்தார். (க)

மேயமாற்றமாதவன்செவிதாழ்த்துமெய்ம்முனிவீர்
நீயிர்சொற்றனகுய்யமேநிகழ்த்துதற்கரிதா
லாயினுந்தவத்துயர்ந்தவர்க்கறைதலையறனாந்
தூயவக்கிரிநெறிவரக்கேண்மெனச்சொல்வான்.

இ-ள். பொருந்திய அச்சொற்களுக்குச் சூதமுனிவர் செவி சாய்த்து, உண்மையுணர்ந்த முனிவர்களே! நீங்கள் சொன்னசொற்கள் வஞ்சனைச் சொற்களே! ஏனெனில் அது சொல்லற்கரியதாகும் ஆயினும் இந்தப் பொருள் உயர்ந்தோர்க்குச் சொல்லுதலே தருமமாகும். பரிசுத்தமாகிய அவ் வராகமலை வந்த வரலாற்று முறையைக் கேளுங்களென்று சொல்வாராயினர். (உ)

ஆதியிற்பரசிவையருளாற்சிவமுதலா
யோதுபாரிறுவாயவைதோற்றிவைத்தொடுக்கிப்
பேதமின்றியெம்பிராற்கொருபிராட்டியும்பெற்ற
மாதுமாகியகுடிலையிலொருசத்திவடிவில்.

இ-ள். முற்காலத்திற் பராசத்தியின் அருளாலே சிவதத்துவ முதற் பிருதிவி யீறாகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவ சமூகங்களாகிய உலகங்களை யெல்லாம் வெளிப்படுத்தி, காதலுப் பின்னர் ஒடுக்கி, ஒரு பராசத்தி யானவள் எமது பெருமானாகிய தற்பரசிவத்திற்கு வேறுபாடின்றிப் பெற்ற குடிலையென்னும மடமகளின் ஒருசத்தி யுருவில். (ரு)

மாற்றருஞ்சதாசிவனுமாய்மகேசனுமாய்ப்பின்
றோற்றுருத்திரக்கடவுளுங்கடவுள்பாற்றோன்றி
யேற்றமாயுறையிருவருமிதயமூடெழுதிப்
போற்றிநிற்றலுஞ்சகளையாய்முன்னரிற்போந்தாள்.

இ-ள். குடிலையின் சத்திவடிவாகிய பஞ்ச சாதாக்கியங்களுள் ஒன்றாய கர்த்திரு சாதாக்கியத்தினின்றும சதாசிவனாகி, அதினின்றும் மகேசுரன் றோன்றி, பின்பு அதினின்றுந் தோற்றினர் உருத்திரக் கடவுள், அவரிடத்தினின்றுந் தோன்றிய விட்டுணு பிரமன் என்னும் இருவரும் தம்மனக்கிழியி னெழுதித் துதித்து நிற்கு தலும், சிவசத்தியானவள் உருவ முடையவளாய் அவர்க்குமுன் வந்தாள்.

இங்ஙனமாய நவபேதத் தோற்றங்களை யெல்லாம் சிவஞான சித்தியார், சிவப்பிரகாசம், உண்மை விளக்கம், சித்தாந்த சாராவளி, தத்துவப் பிரகாசம் முதலியவற்றிற் பரக்கக் காண்க. (௬)

போந்தபேதையைப்பழிச்சினர்புதுமலர்பொழிந்தார்
பாந்தளாயிரம்பஃறலைப்பணமுடிசசுடிகை

யேந்துபாரிடையிடம்பலவிருப்பினும்யாங்க
ளோர்ந்துனைத்தொழநல்கலாயோருருவென்றார்.

இ-ள். அவ்வாறு தோன்றிய சிவசத்தியைத் துதித்து அன்றலர்ந்த புட்பங்களைத் தூவினர், ஆதிசேடன் ஆயிரக் கணக்கான பல தலைகள் என்னும் படமுடியி னுச்சியில் தாங்குகின்ற இப்பூமியினிடத்தே பல இடங்க ளிருப்பினும் அடியேம் ஆகிய நாங்கள் உன்னை யறிந்துவணங்க ஒரு திருவுருவத்தைக் கொடுத்தருள்வாயாக என்றார். (ரு)

சொற்றவாய்மொழிகேட்டதுமெமதுதொல்கலையி
னுற்றசத்திகளனந்தமுண்டோரொருபேத
மற்றவற்றினுக்களவிலைவரன்முறைவழாமை
முற்றுமைந்தொழினடக்குமென்ஞான்றுமூவுலகும்.

இ-ள். பிரம விட்டுணுக்கள் சொன்ன சொற்களைக் கேட்குதலும் (சிவசத்தி சொல்வாள்) அடியவர்களே! எம்முடைய பழைய கலைகளுட் பொருந்திய சத்திகளோ அளவில்லாதன வுளவாம். ஒவ்வோர் சத்திகளின் பேதங்களுக்கோ அளவில்லை. அவை வரலாற்று முறை வழுவாமல் மூவுலகங்களையும் எக்காலத்தும் ஐந்தொழிலை நடத்துமென்க. (சு)

ஐந்தொழிற்கும்விந்தாயிருந்தனமவையாற்றற்
கைந்தெனும்பெயர்நம்மையும்வகுத்தனமடவே
யைந்துசததியும்யாமெனவைகினமன்றி
யைந்தவித்துயர்ந்தோரகத்திருந்தனமன்றே.

இ-ள். ஐந்து தொழில்களுக்கும் நாமே காரணமா யிருந்தேம். அவ்வைந்தொழில்களையும் இயற்றுதற்கு ஐந்தாகிய மூர்த்திகளான தங்களையும் சிருட்டித்தேம், முறையே பஞ்ச சத்திகளும்நாமென்று சொல்ல இருந்தேம். அல்லாமலும் பஞ்சப் புலன்களையும் நீக்கின ஞானிகளது உள்ளக் கோயிலினும் இருந்தனம்.

அன்று - ஏ - அசைகள், ஐந்தொழில்-படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அருளல். ஐந்துமூர்த்திகள் - பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன். ஐஞ்சத்திகளாவன-ஆதிசத்தி, பராசத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி. ஐம்புலன்கள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. (எ)

நித்தமாய்த்தனுவாதிகணிகழ்த்தியெவ்வுயிருந்
துய்த்தொழிந்துமீண்டுதிப்பதற்கொன்றெனத்தோன்று
மத்தமாயைமால்வரையெனவருதுமென்றரனோ
டெய்த்துமற்றையோரிருவர்க்குந்திரோதமாயுறைந்தாள்.

இ-ள். எக்காலத்தும் உடம்பு, மனமுதலிய கருவிகள், புவனம், போகம் என்பவற்றைக் கொடுத்து, அவற்றால் ஆன்மாக்கள் தமது இருவினைப் பயன்களையும் அநுபவித்து, இறந்து, பின்னரும் தோற்றுவித்தற்குக் காரணமான மாமாயை என்னும் ஒருசத்தியாகக் காணப்படும் மாயாசத்தியானவள் யாமே பெரியமலையாக வருகின்றேமென்று சிவபெருமானுடன் பொருந்தி, பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவருக்கும் மறைவாக இருந்தாள். (அ)

ஆயகாலையிலசலமுமாகியெவ்வுயிர்க்குந்
தாயுமாயவண்மாயைமூவுலகமுந்தயங்க
மேயநின்றுநித்தசலமாய்விளங்கினன்யாரு
மேயிலானுமங்கிருந்தனனிருவருமிறைஞ்ச.

இ-ள். அவ்வாறாகிய சமயத்தில் எவ்வுயிர்களுக்கும் தாயுமாகி நிற்கும் சிவசத்தியானவள் மலையாகி மூன்றுலகமும் விளங்க, எவர்களும் பொருந்துதற்கரிய முத்தியாக இருக்கும் சிவபெருமானும் பிரமவிட்டுணுக்களாகிய இருவரும் வணங்குமாறு அதற்குப் பொருந்தநின்று ஓர்மலையாக விளங்கினர். (கூ)

மூவருளொருவனென்றேமு தல்வியையிறைஞ்சிநின்றான்
மேவரும்பாரியாகவிரவினன்விகாரமின்றித்
தாவரவிருவரோடத்தடஞ்சிலம்புறையாய்வந்தான்
யாவனென்றறிகிற்பாமெம்மிறைவிளையாடலம்மா.

இ-ள். எமது பரமபதியாகிய சிவபெருமான், மும்மூர்த்திக ளுள்தாமு மொருவர் என்று பராசத்தியை வணங்கி நின்றனர். கலக்கின்றமனைவியாக அவளுடன் வேறுபாடின்றிச சேர்ந்து நின் றனர், ஆதாரமாக நிற்கும் பிரமவிட்டுணுக்க ளென்னும் இருவ ருடன் அந்தப் பெரியமலையிருக்கை டாகிவந்தனர் எத்தன்மைய னென்று அறிவேம் எமது சிவபிரான் திருவிளையாடலை. (௯0)

ஆதலினுலகமூன்றுமான்றளித்தழிக்குமாயா
பூதரமெனும்பேர்முற்றும்புனைந்ததெவ்வுலகும்போற்ற
மாதவிரந்தவெற்புவராகவெற்பெனும்பேர்பெற்ற
தோதுவன்கேண்மினென்றான்சூதனென்றுரைசகுமேலோன்.

இ-ள். இவ்வாறாகிய காரணத்தால் மூவுலகங்களையும் விரித் துக் காத்து அழிக்கின்ற மாலையயினுருவாகலின் (மாயாபூதரம்) மாயாத்திரிஎனப் பேர்பெற்றது, எந்த வுலகத்துள்ளவருந் துதிக்க, மாயாசத்தியெழுந்தருளி யிருக்கின்ற அந்தமலை வராககிரியெனப் பேர்பெற்றதற்குங காரணஞ் சொல்வேம். கேளுங்கள் என்றார் சூதமுனிவர். (௯௧)

மாயாத்திரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௯௨௧.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

நான்காவது,

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்தச் சருக்கம்.

நைமிசாரணிய முனிவரைச் சூதமுனிவரர் நோக்கிச்சொல்வார். முனிவர்காள்! வராக கிரி யென்று பெயர் வந்ததற்குக் காரணமுறைப்பேம். கேளுங்கள்! சிங்க முதலிய விலங்குகள் இருக்குங் காடுகள் நெருங்கியதாய், வியாச முனிவர் இருந்து தவஞ்செய்த திருக்குருநதுறை யென்று ஓர் தலமுண்டு. அங்கு ஒரு முனிவர் சென்று, இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணுயாமம், பிரத்தி யாகாரம, தாரணை, தியானம், சமாதிஎன்னும் எட்டுறுப்புக்களையுமுடைய சிவயோகம், புரிந்து, பின்னர்ப் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நின்று அரிய தவத்தைச் செய்தார் அப்போது பிரமதேவரின் வமிசத்துப் பிறநத சுகல முனிவரின் புத்திரர்கள் பன்னிருவரும் அங்குச்சென்று அவரது வடிவத்தை யசைத்துத் தவத்திற்கு இடையூறு செய்தனர். முனிவர் அதனுல் தந் தவத்தைவிட்டு விழித்து, இக்கொடுந் தொழில் செய்தமையினுல் நீங்கள் பன்னிருவரும் மலையில் வாழும் பன்றிகளாகப் பிறக்கக் கடவீர் என்று சாபஞ் சொன்னுர்.

அதனைப் பெற்ற பன்னிரு முனி குமாரர்களும் மிக்க வருத்த முற்று, வித்தியாதரன் என்னும விஞ்சையர் பதியும் அவன் மனைவியும் பன்றிவடிவாகி மாயாசலத்தி லிருத்தல் கண்டு, அப்பெண் பன்றி வயிற்றிற் குட்டிகளாகப் பிறந்திருநதார். அந்த நாளில் மதுரைமாநகரத்தில் அரசுபுரிநதபாண்டியராசன்மிருகவேட்டையாடநினைந்து, யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைச சேனைகளுந் தன்னைச சூழ்நதுவர, அம் மலைச் சாரலிற் சென்றனன். சேனைகளுட்சிலா, மிருகங்களைக் கொன்று வெற்றிபெற்று நிற்பது கண்டபனறிகள், அச்சேனைகளை யெதிர்த்துச் சின்ன பின்னமாக்க அது கணட பாண்டிய ராசன், மிக்க கோபங் கொண்டு வில்லைவளைதது; மிருகங்கள் ஒன்றுமில்லையென்னும்படி பாணஙகளைச்சநதிததுச் செலுத்திக்கொன்ருன்.

அதனை இவ்வாண் பெண் பன்றிகள் இரண்டுங் கண்டு மனநொநது மூாக்கமும் கோபமுமமுன்வநது அலைப்ப, பிரசண்ட வாயுவோடு இருண்ட மேகக்கூட்டம் முழங்கி வநதாற் போல, உறுமிச் சீறிச சென்று அரசனது எஞ்சிய சேனைகளை யெலலாம் கால்வேறு, கைவேறு, குடல் வேறு கிழியுமபடி கொம்புகளாற் குத்திக கொன்று ஆர்பபரித்து நின்றன. ஆண்பன்றியை யரசன் கொன்ருன். அதுகண்ட பெண் பனறி, நாயகனிறக்க நாம் ஒர் கணமேனும் உயிர் வைத்திருத்தல் தகாதென்று எதிர்த்து வர அதனைச் சரசன் என்னும் வேடன் கொன்ருன். பெற்ற தாய் தந்தையரை யிழந்துநின்ற பன்றிகுட்டிகள் நொந்து நொந்து

தாயின் முலைதேடி யலைந்து வீரிடும், கதறும், சிலகுட்டிகள் வாய்பிளக்க இரங்கும். பாலில்லாமல் வயிறுகாய்ந்து நாவுலர்ந்து விம்மிவிம்மிச் சோர்ந்து உயிர்போகுந் தருணமாயிருக்கும் போது, சரா சரங்களாகிய உலகையும் உயிரையும் பெறாது பெற்ற உலக மாதாவாகிய உமாபிராட்டியார், சர்வஞ்ஞத்துவ பதியாகிய பரமேசுரனைத் தொழுது, சர்வலோபதீ, பன்றிக்குட்டிகளின் பரிதாப நிலையைப் பாராதிருத்தல் தேவரீர் திருவருட்கு அடுக்குமோ என, சிவபெருமான் இயற்கையே கருணையுடையனுகலின் முறுவல் பூத்து, அப்பன்றிக் குட்டிகளின் தீவினை கழியுங் கால நோக்கி, இதுகாறுந் தாழ்த்தேம், இனி யவற்றை யாட்கொளளுதும் என்று வேதாகம வடிவாகிய ஓர் பன்றியுரு வெடுத்துச் சென்று மாயாததிரி என்னும் பழநி மலைக்கணுள்ள பன்றிக்குட்டிகட்குப் பாலையூட்டினர். தாயினும் பார்க்கக் கருணையுடைய தாய்மார்க கெல்லாம பரமதாயாம் பரமேசுரனது பாலையுண்ட மாத்திரையே அக்குட்டிகளெல்லாம் மகாதேச சுள்ள அரசிளங் குமாரரானா தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன. வானவர் பூமழை பொழிந்தார். மண்ணவா யாவருமு அதிசயித்தார். பாண்டியன் பேரற்புதங் கொண்டுநின்றான்.

இறைவன் அப்பன்னிரு குமாரர்களையும் நோக்கி நீவிர்பாண்டியனுக்கு மந்திரியாக விருப்பீராக என்று மறைந்தனர். பாண்டியராசன் அம்மலை முடியில் ஒரு சிவலிங்கந் தாபித்து அருச்சித்தான். அதன்பெயர் பாண்டீசா என்பதாம். அதுதொடங்கி அத்தலம் நேத்திரபுரி எனவும் பெயர் பெற்றது.

இதுவல்லாமல் காசிப முனிவரின் வழிவந்த வராக முனிவர் என்பார், மாயாசலத்தி லிருந்த வன்னிமர நீழலில் சிவபெருமானைக் கருதி நோற்றிட்டார். சிவபெருமான் தோன்றி, இருஷியே! நீ விரும்பியவற்றைச் சொல்வாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். முனிவர், கொன்றை மாலை புனைந்த குழகனே! என்பிறவி தொலையச சிவயோகத்தை யருளக் கடவாய். நின் றிருவடியையும பின்னர் அருளுதல் வேண்டுமென்று இரந்தார். அவற்றிற் கிசைந்து, இம்மலைவராககிரி எனப் பெயர்பெறுக என்று வேண்டு வரங்களையும் அருளி அந்தர்த்தான மாயினா. சிவபெருமான வராகமாக வந்து பாலகொடுதத மலையாகலானும, வராகமுனி தவம்புரிந்து அருள் பெறற மலையாகலானும வராக கிரியெனப் பெயர் பெற்ற தென்று சூதமுனிவர் வதரிகாசிரமதது முனிவாக்கு உரைத்தா

கலி நிலைத்துறை.

செருவின் றிரனுற் றியசீயம்வழங்குகானில்
வெருவின் றியோரைமபுலன்வென் றவியா தனென்போன்
பொருவின் றியருந் தவம்போற் றிவிளங்குவைகுங்
குருவின் றுறையென்பதொன் றவ்வழியுண்டுகூறின்.

இ-ள். போரின் வலிமையில் மிக்க சிங்கங்கள் சஞ்சரிக்குங் காட்டிலே. பயமில்லாமல் ஐஞ்சப் புலனகளையும வெற்றிகொண்ட வியாசமுனிவர், தமக்கு ஒருவருநிகரில்லாமல் அரிய தவத்தைக் காத்து விளங்கி யிருந்த திருக்குருத்துறை என்னும் ஒருதலம் அவ்விடத்துளது. (௪)

தொன்மாநகராயிடையோர்முனிதோன்றிமோன
நன்மாமரபிற்சலியாதடையோகநாளும்
பன்மாமறையோர்ந்துணர்நதெண்பொருட்பான்மைநேர்ந்து
முன்மாதவமைந்தமுனைப்பண்முயங்குமெல்லை.

இ-ள். பழைய பெரிய அத்திருக்குருத்துறை என்னும் தலத்தில் ஓரிடத்து ஒரு முனிவர்வந்து மௌனநிலையாகிய நல்ல சிறந்த முறைமையோடு கலங்காதுசெய்யும் யோகத்தையும் நாடோறும் பலபெரிய வேதப்பொருள்களையும் ஆராய்ந் தறிந்தும் எண்ணத் தகுந்த மெய்ப்பொருட் பகுதியை யறிந்தும் முதன்மையை யுடைய பெரிய தவத்தைப் பஞ்சாக்கினி மத்தியிற் செய்யுங் காலத்தில். (உ)

சுகலன்சதுத்தொல்குலத்தோன்றன்முன்றொல்லையீன்ற
விகலந்தருபன்னிருமைந்தர் தீவினைகளாற்றும்
புகலொன்றுசெருக்கறப்புண்ணியமோனிமெய்யை
யிகலொன்றவசைத்திடையூறுறுமின்னல்செய்தார்.

இ-ள். பிரமதேவாது வமிசத்திற் பிறந்த சுகல முனிவர் முன்னர்க் காலத்துப் பெற்ற வெறுப்பை யுண்டாக்கும் தீவினையாரான பன்னிரு புத்திரர்களும், சொல்லப்பட்ட அநாதியே பொருந்திய அகப்பற்று நீங்கும்படி தவத்தைச செய்யும் மௌனநிலை கொண்ட இருடியினது உடம்பை, மாறுபொருந்த அசைத்துத் தவத்திற்கு இடையூறுநேருந் துன்பங்களைச செய்தனர். (ங)

மோனம்புரிமாமுனியோனன்மோனநீங்கி
மானந்தல்புரிந்தசிறுருவன்மைநோக்கி
யூனம்புரியுங்களிநெஞ்சினீரோங்கல்வைகு
மேனங்களதாகுதிர்நீவிரெனச்சபித்தான்.

இ-ள். மௌன நிலைகொண்டு தவத்தைச செய்யும் அம்முனிவர், தாங்கொண்ட சிறந்த மௌனநிலையை விட்டு நீங்கி, பெரிய

டைச செய்த பிள்ளைகளின் கொடுமையைப்பார்த்து, சிறுமையைச் செய்யும் மதம் பொருந்திய மனத்தினை யுடையீர், நீங்கள் மலைகளில் வசிக்கும் பன்றிகளாகப் பிறக்கக்கடவீர் என்று சபித்தார். (௪)

இரங்கிவித்தியாதரனெனும்விஞ்சையற்கிறையுந்
தரங்கொள்கற்புடைத்தலைவியுமுன்பெறுந்தவத்தா
லுரங்கெழுந்துணைக்கேழலினுருவுகொண் டடைந்தார்
வரங்கிடந்தமாயாசலத்துறைந்துவைகினரால்.

இ-ள். விஞ்சையர்களுக்குத் தலைவனாகிய வித்தியாதரன் என்பானும் தகுதியையுடைய கற்பினைக் கொண்ட அவன் மனைவியும் இப்பன்னிருவர்களும் நேர்ந்த துன்பங் கண்டு, இரக்கமுற்று, முன்னர்ச்செய்த தவப் பேற்றினாலே வலிமை பொருந்திய இருபன்றிகளின் வடிவத்தைக் கொண்டு சென்று மேன்மைதங்கிய மாயாசலம் ஆகிய அம்மலையினிங்கா திருந்தனர். (௫)

குன்றிமாமணித்தெறுவிழிக்கோலவெங்கேழற்
பன்றியாயவரகட்டுழிப்பன்னிருசிருருஞ்
சென்றுதித்தனர்முனிவர்சொற்றிறம்புமோமறங்கூர்
வன்றிறற்சிறுமழலையம்பறழெனவளர்ந்தார்.

இ-ள். சிறந்த குன்றிமணிபோன்ற சிவந்த கண்களையுடைய ஆண்பன்றியாகவும் பெண்பன்றியாகவு முருவெடுத்த அவர்வயிற்றினிடத்தில் அப்பன்னிரு முனிபுத்திரர்களுஞ்சென்றுதோன்றினர். நிறைமொழிமாந்தர் ஆகிய முனிவர்சொற் பிழைபடுமோ? கொலைத்தொழில் மிக்கவலிமையை யுடைய சிறுதொனிசெயும் குட்டிகளாக வளர்ந்தனர். (௬)

முதிர்பசுங்கடம்பரும்பொருட்சுருதிகண்முழக்கு
மதுரைமீனவன்வேட்டைமேன்மனம்புரிவித்துச்

சதுவிதப்பெருந்தானையுந்தலைத்தலைதயங்க
விதுவிளங்குமாயாசலச்சாரன்மேயினனால்.

இ-ள். பழமையாகியபசிய கடம்பமரநீழலில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சொக்கநாதப் பெருமானால் அருமைவாய்ந்த பொருளையுடைய வேதங்கள் ஒலிக்கின்ற மதுரைப் பதியிலுள்ள பாண்டியன் வேட்டைத்தொழிலில் மனத்தைச செலுத்தி, யானை தேர் குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைச சேனைகளும் இடமிடங்கடோறும் சேர்ந்துவர, சந்திரன் விளங்காநின்ற மாயாத்திரி என்னும் மலைச் சாரலை யடைந்தான். (எ)

சாரலிற்சிலதானைமாவேட்டையிலடைந்து
போருடற்றிமாக்குலஞ்சளைச்சயித்திடும்போழ்திற்
கார்மிடைந்தெனவல்லுழிக்கணங்கணைந்தரசன்
வீரவன்றிறற்றானையைமுருக்கிவென்றனவால்.

இ-ள். அம்மலைப் பக்கத்திலே சிலசேனைகள் மிருகவேட்டைக்குச சென்று போர்புரிந்து மிருகக் கூட்டங்களை வெற்றிகொள்ளும் போதில், மேகங் கவிந்தாற்போல வலிய பன்றிக்கூட்டங்கள் வருத்தமுற்று அரசனது வீரமிக்க வெற்றிகொண்ட சேனைகளை யெல்லாம அழித்து வெற்றிகொண்டன. (அ)

வெற்றிகொண்டநம்மாக்கணம்வேட்டைநன்றெனவெங்
கொற்றவன்கொடுமரங்குழைத்தடுசரங்கோத்து
முற்றும்வென்றதிரண்டுமாமோழலுங்காணுப்
பெற்றவன்பறட்குழாம்விடப்பெயர்ந்தெதிர்ந்தனவால்.

இ-ள். வெற்றிகொண்ட நமது சேனைகளினதும் நம்முடையதுமான வேட்டைத் தொழில் நன்ருயிருந்தது என்று, வெவ்விய பாணடியராசன் வில்லைவளைத்துக் கொல்லுந் தொழில் வாய்ந்த அம்பைச சந்தித்து, மிருகங்கள் முழுதையும் வெற்றி கொண்டதை

இரண்டுபெரிய பன்றிகளுங் கண்டு, தாம் ஈன்ற குட்டிக் கூட்டங்களை விட்டகலச்சென்று எதிர்த்தன. (க)

முத்தவெண்பிறைக்கோடுகொண்டடுபடைமுழுது
மத்திடுந்தயிரெனவுடைத்துயிர்தபவதைத்துத்
தத்துவாம்பரிச்சவுரியர்தலைவனைச்சருவி
மத்தமாக்கரியெனப்பொருதன துணைமாவும்.

இ-ள். இருபன்றிகளும், முத்துகள் தோன்றுதற் கிடமாய வெள்ளிய பிறைபோன்ற கொம்பைக் கொண்டு, எதிர்த்த அரசனது சேனைகளை எல்லாம் மத்திட்ட தயிரைப்போல உடைத்து உயிர்கள் அழியும்படி கொன்று தாவிச செல்லும் குதிரைசசேனையையுடைய பாண்டியனை எதிர்த்து உன்மத்தமுடைய பெரியயானைகள் என்று சொல்லும்படி போர்புரிந்தன. (க0)

இரண்டுமாவினதெறும்வலியென்சொல்கேமெமது
திரண்டதானையைச்செகுத்தனவெனவெதிர்சென்று
முரண்டருஞ்சுடர்வாளியான்முதல்வருமாவைப்
புரண்டுவீழ்தரவெய்தனன்புரவலர்பெருமான்.

இ-ள். இருபன்றிகளினுடைய பன்றிகளின் மிக்க வலிமையை யென்னென்று கூறுவேம், எமது கூட்டமாகிய சேனைகளைக்கொன்றன வென்று அவற்றிற்கு எதிரேபோய், வலிமை பொருந்திய ஒளியையுடைய அம்புகளால் முதலில் வந்த பன்றியைப் புரண்டு வீழும்படி அரசர்க்கு அதிபனாகிய பாண்டியராசன் எய்தான். (கக)

சருவுமற்றையோர்கேழலைச்சரசரனென்னும்
பொருதடஞ்சிலைப்புளினனெய்தகன்றனன்சாப
மொருவிவிஞ்சையன்றனைவியோடொளிர்விமானத்திற்
கருணையங்கடல்வளர்திருக்கயிலையையடைந்தான்.

இ-ள். எதிர்த்த மற்றப் பன்றியைச் சாசான் என்னும்பெயரை யுடைய, போர்த்தொழிலையுடைய பெரிய வில்லையேந்திய வேட னெய்து சென்றான். வித்தியாதரன் தன்மனைவியுடனே சாபம் நீங கப் பெற்று, பிரகாசிக்கின்ற விமானத்திலே யேறி, அருட்கடலா கிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கயிலாய மலையையடைந் தான். (சஉ)

இருந்தசூகரமென்பறழிடம்பிறிதின்றி
யருந்துதாய்முலைதேடிநின்றலம்வருமஞ்சும்
வருந்தும்வீரிடும்வாய்பிளந்தலறிடும்வரிக்கண்
பொருந்துறுதுயிர்போமெனும்போலிளைப்புறுமே.

இ-ள். (பன்றிக ளிரண்டும் இறந்து இவ்வாறாக) மலைக்க ணிருந்த அப்பன்றிகளின் இளங்குட்டிகள் துணையொன்று மில்லா மல், தாம பருகுகின்ற தாயப்பன்றியின் முலையைத் தேடிநின்று சுழ லும் பயப்படும். வருத்த முறும் வீரிட்டழும், வாயைத திறந்து கதறு கிற்கும், புள்ளிகளை யுடைய கணகள் தூஙகப் பெறாது உயிர்செல் லுந் தன்மைபோல இளைப்படையும். (சஙு)

பதங்கனுத்தலமுறைத்துளம்பதைத்துடல்வெதும்பும்
விதந்துதாயணைப்பின்றியுண்மெலியுமவ்வேலைக்
கதம்பநீள்வனத்தண்ணலைக்கயற்கணுயகிபார்த்
திதங்கொடாருயிர்க்கிரங்குதனீயலதுண்டோ.

இ-ள். சூரியனது வெயிலுறைத்ததனுல் மனம் பதைபதைத் துச சரீரமுழுதும் வெதும்பும், இரங்கித் தாயின் சேர்க்கையில்லா மல் மனம்வருத்தும். (அவ்வாறு பன்றிக்குட்டிகள் வருந்துஞ்) சம யத்தில், கடம்ப வனத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சொக்கநாதப் பெருமானை அங்கயற்கணம்மையார் பார்த்து, இன்பத்தினுல் அரிய ஆன்மாக்களுக்கு இரக்கஞ் செய்தற்குத் தேவரீரல்லது வேறு மொருவருளரோ? (சச)

ஆதிநாளுதித்துயர்ந்தமாயாசலச்சிகிரி
மீதுதாயிழந்தனமெனக்குருளைகண்மெலித
லீதுநின்னருட்கிசையுமேயெனக்கரமுகிழ்த்த
மாதுமென்முகமிளநகைவரமுறுவலித்தான்.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்திற் றோன்றியுயர்ந்து விளங்கும் மாயாத்திரி யென்னும் மலையின்மேல் தாயை யிழந்தேமென்று அதன் குட்டிகள் வருந்துதலாகிய இச்செய்கை தேவரீரது திருவருட்குப் பொருந்துமோ? என்று கைகுவித்த உமாதேவியாரது மிருதுவான முகத்தினின்றும் (சிவபெருமான்) புன்னகை தோன்றப் பார்த்து நகைத்தனர். (௧௫)

ஆசிலருமறையோநான்கடிகளாரணமுடியின்
றேசுபொலிமெய்ஞ்ஞானத்திரட்சியோதிருமேனி
பேசரியகருணைநதிபெருக்கோபேரொளிவதன
மாசிலாமணிகேழல்வடிவுகொண்டதெவ்வாறே.

இ-ள். (சிவபெருமான்) நகைத்து அக்குட்டிகளுக்கு அருள் செய்யும்படி பெண்பன்றி வடிவத்தை யெடுத்தருளினர் (எவ்வாறெனில்) அதன்நான்கு கால்களும் குற்றமற்ற அரிய வேதங்களோ? அதனுடல் வேதமுடியினுள்ள ஒளிமிக்க மெய்ஞ்ஞானத்தின்கூட்டமோ? பெரிய ஒளியையுடைய முகம் சொல்லுதற்கு அரிய அருள் வெள்ளப் பெருக்கோ? குற்றமற்ற இரத்தினம்போன்ற சிவபிரான் பன்றி யுருக்கொண்ட தெத்தன்மையோ யாமறிகிலேம். (௧௬)

கோச்சகக்கலிப்பா.

இன்பாலன்பாலொழுகுமிளமுலையாமனைவடிவோ
முன்பாறருதவமாயாசலம்பெறுமொய்வரமேயோ
பின்பான்பறழின்முன்பிழைத்தபெருந்தவமேயோ
வன்பாளன்கோலவடிவாகியெழுந்தருளியதே.

இ-ள். இங்ஙனஞ் சிவபெருமான் பன்றி யுருவமாகி யெழுந் தருளியது, இன்பத்தாலும் அன்பினாலும் சிறந்து விளங்கும் இளமையாகிய தனங்களையுடைய தூர்க்காதேவியின் உருவமோ? முன்னர் அழிவில்லாத் தவத்தைச் செய்த மாயாசலம் பெற்றவரமோ? அல்லது பன்றிக்குட்டிகள் செய்த பெரியதவமோ? யாதோ வறிகிலேம். (கஎ)

நொந்தழுகைநீங்கிமுகநோக்கியிளம்பறழினினம்
வந்ததுதாயெனச்சென்றுமுலையுண்ணமகிழ்ந்தளித்தா
னந்தமுமாதியுமில்லோனுறுமெவ்வுயிர்கட்குந
தந்தையுந்தாயுந்துணையுந்தமருமெனச்சமைந்தோனே.

இ-ள். முடிவுமுதலும் இல்லாதவராயினும் எவ்வகைப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும் பிதாவும் மாதாவும் உடன் பிறப்புஞ் சுற்றமுமாக விளங்கும் சிவபெருமான, பன்றியுருக்கொண்டு சென்று, நொந்து அழுதலினின்றும் நீங்கி, முகத்தைப் பார்த்து, இளங் குட்டிகள் யாவும், தம்முடையதாய வந்ததென்று போய் முலை குடிக்கும்படி பாலை யுவகையுடன் கொடுத்தருளினர்.

சிவபெருமான் அந்தமும் ஆதியு மில்லார் என்பதனை,

பலகலை யாகம வேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
பதிபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமே யதுதா
னிலவுமரு வுருவின்றிக் குணங்குறிக ளின்றி
நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி
யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி
யகண்டிதமா யானந்த வுருவா யன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிந்து ளோரே.

என்னுஞ் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தாற் றெளிக. இக்காரணத்தாலே சிவபிரானும் பன்றியாயினரே, அதுபோல நந்திருமா

லும் வராகவடிவெடுத்தலிற் சிறுமை யென்னோ? எனவைணவர் கூறிமயங்குவார். அதற்கு மிதற்குமுள்ள வேறுபாடுபெரிதே. விட்டுணு பன்றியுருவெடுத்தது, தான் பரப்பிரமம் என்பதை யுண்மைப் படுத்தும் பொருட்டு, பாதந் தேடுவதற்காக எடுத்த அகங்கார வடிவம். சிவபெருமான் எடுத்தது, எவ்வெவ் வான்மாக்கட்கு எவ்வெவ்வாறு கருணைபுரிய வேண்டுமோ, அவ்வவ்வாறு கருணைபுரியும் பதியென்பதை யறித்தற் கெடுத்த அருட்கோலமாம். ஆகலால் அதனையும் இதனையும் ஒப்பிடல் நியாய விரோதமும் மாபாவமுமாகும். (௧அ)

துந்துபியார்த்தன நறும்பால்சுரந்தூணநல்கியகாட்சி
யந்தரர்காண்டொறுமலர்தூயருச்சித்தாரருந்தவர்க
ளெந்தையருளிருந்தவாவெனவிழிநீரிழியநின்றார்
பைந்தமிழ்மாறனும்பாரிற்பரிந்துபரவசனானான்.

இ-ள். நல்ல பாலைப் பெருக்கி யுண்ணும்படி (பெருமான்) அளித்தருளிய காட்சியைக் கண்டு தேவதுந்துபிக ளொலித்தன, தேவர்கள் காணுந்தோறும் புட்பந்தூவி அருச்சனை செய்தார்கள். அரியதவத்தையுடைய முனிவர்கள் எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது கிருபையிருந்தவாறு என்னெனக் கண்களினின்றும் நீர் சொரிய நின்றார்கள். பசிய தமிழ்வளர்க்கும் பாண்டியனும் பூமியில் அன்புற்றுப் பரவசமானான். (௧௯)

உண்டமுலையருள்வான்கொண்டிழிகேழலுருவமொரீஇ
யெண்டருமீராறுகுமரரெனவெழில்பூத்திறைஞ்சினர்
வண்டமிழ்மாறனுக்கமைச்சராய்வாழ்மினென்றருளி
யண்டர்பிரான்கதம்பவனத்தெழுந்தருளினன்விடைமேல்

இ-ள். பால்குடித்த முலையின் அருட் சிறப்பைப் பெற்று, இழிந்த பன்றிவடிவத்தைவிட்டு, மதிக்கத்தகுந்த பன்னிருகுமாரர்களென்று சொல்லும்படி யழகுமிகுத்து வணங்கினர், வளப்ப

முடைய தமிழிற் சிறந்த பாண்டியனுக்கு மந்திரிமாராய் வாழக் கடவிர் என்று அருள்புரிந்து, தேவர்க்கு அதிபராகியசிவபெருமான் கடம்பவனத்திற்கு இடபவாகனத்தின்மீதிவர்ந்து சென்றருளினர்.

மைத்தலைவானுரிஞ்சுகிரிமணிமுடியில்வழுதியர்கோன்
மெய்த்தலைநின்றருச்சித்தாெனாருகுறியவ்விமலனைவெம்
பைத்தலைமாசுணம்புனையும்பாண்டீசரெனப்பகர்வ
ரத்தலநேத்திரபுரியென்றறைந்திடுமார்கலிஞாலம்

இ-ள். கருநிறமுற்ற இடத்தையுடைய ஆகாயத்தை யுரோஞ்சுகின்ற வராகமலையின் அழகிய சிகரத்திற் பாண்டியராசன் உண்மையான இடத்தில் நின்று ஒரு சிவலிங்கத்தை அருச்சனைசெய்தனன். அச்சிவலிங்கப் பெருமானை வெவ்விய படத்தலையையுடைய சர்ப்பத்தையணிந்த பாண்டீசர் என்று சொல்வர், அந்தத் தலத்தை நேத்திரபுரி என்று கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகமானது கூறா நிற்கும். (உக)

இன்னுமிதுவன்றிநுமக்கியம்புதுமொன்றெழின்முனிவீர்
மன்னியகாசிபன்றாயவழித்தோன்றல்வராகமுனி
மின்னிவர்மாயாசலத்தின்மிசையொருவன்னியினீழ
றன்னின்மழவிடையோனைவணங்கியருந்தவம்புரிந்தான்.

இ-ள். இன்னும் இதுவல்லாமல் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்வேம், அழகுபொருந்திய முனிவர்களே! நிலைபெற்ற காசிபமுனிவரது பரிசுத்தமாகிய சந்ததியான வராகமுனி என்பவர், மின்னல் விளங்குகின்ற மாயாசலத்தின்மேல் உள்ள ஒரு வன்னிமரத்தினிழலில், இளமைபொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய பரமசிவனை வழிபட்டு அரிய தவத்தைச் செய்தனர். (உஉ)

புரிகின்றதவமுனிமுன்புரிசடையோனெழுந்தருளி
விரிகின்றசதுமறையோய்விளம்புதிவேட்டதுவென்னக்

சொரிகின்றநறவிதழித்தொடையோய்சூழ்பவந்தொலைய
வரிகின்றசிவயோகமருணின்றாளடையவென்றான்.

இ-ள். தவத்தைச செய்கின்ற வராகமுனிவர்க்கு முன்னர் முறுகிய சடையுடைய சிவபெருமான்றோன்றி, விரிந்து விளங்கும் நான்கு வேதங்களிலும் வல்லமுனிவனே? நீ விரும்பியதைச சொல்லக்கடவாயென்ன, தேன் பொழிகின்ற கொன்றை மாலையைத் தரித்த கடவுளே! சுற்றிய பாவங்கள் நீங்கும்படி, அவற்றை யழிக்கின்ற சிவயோகத்தை அருளுக்கின் திருவடிகளைச சேர்தற்கு என்று கூறினர் (முனிவர்) (உ௩)

யமமுதலானசமாதியினுருவமயன்விரிவின்
மயர்வறநல்குவன்மாயாசலமிதனைவராககிரிப்
பெயர்பெறவோதுகவெனுஞ்சொற்பெய்துவரம்பலவருளி
யுயர்மழவெள்விடைமீதெம்மிறைவனுமையொடுமறைந்தான்.

இ-ள். வராகமுனிக்கு இயமம் முதலாகிய சமாதியின் வடிவைத் தைப் பிரமன் மிருதியாக மயககமின்றி விளங்க உபதேசிப்பான், மாயாசலம் என்னும் இம்மலையை வராககிரி என்னும் பெயர் பெறும்படி சொல்க என்னுஞ் சொல்லைத் திருவாய் மலர்ந்து, பலவரங்களையும் கொடுத்து, உயர்ந்த இளமையாகிய வெள்ளிய இடபத்தின்மேல் எமது தலைவராகிய சிவபெருமான் உமையம்மையாரோடும் மறைந்தருளினர். (உ௪)

மாமுனிவன்யோகலிங்கமொன்றுவரைமிசைநிறுவிக்
கோமுனிவரொடும்வழுத்திக்கொட்புறும்வெவ்வினைப்பிறவி
போமுனிவுதரும்யோகம்பொருவறச்செய்தருமறையோர்
தாமுனிவந்தனைபுரியுந்தலைவனதுசரணடைந்தான்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய வராகமுனி யென்பர் சிவயோக லிங்கமொன்றை மலையின்மேல் தாபித்து, தலைமைபெற்ற இருடிகணங்களோடுந் துதித்து, சுழற்றுகிறகொடிய வினையாலுண்டாகும்

பிறவி நீங்குகின்ற விரத்தியையுண்டாக்கும் சிவயோகத்தை யொப்பில்லாமற் செய்து, அரிய பிராமணர்கள் உன்னி வழிபாட்டைச் செய்யுந் தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவடிப்பேறாகிய முத்தியைச் சார்ந்தனர்.

சிவபெருமான் வராக வடிவெடுத்துப் பன்றிக் குட்டிகளுக்குப் பால் ஊட்டினமையாலும், பிரமதேவரின் வழிததோன்றலாகிய வராகமுனி யென்பவர் தவம்புரிந்து அருட்பேறுற்று, சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து, முத்திபெற்றமையாலும் மாயாத்திரி என்னும் மலை வராககிரி எனப்பெயர் பெற்றது. (உ௬)

பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பால்கொடுத்தசருக்கம்

முற்றிற்று

ஆக௪ செய்யுள்—௧௪௯

சிவமயம்.

வேலும்மயிலுந் துணை.

ஐந்தாவது,

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம்.

காமம் வெகுளி மயக்கம என்னு மூக் குற்றங்களையும் நீக்கிய முனிவர்களே! வராக கிரியின் பெருமைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவருதல் பெரியோர்க்கு நகையை யுண்டாக்கும். அம்மலையின் பெருமையைச் சொல்ல வல்லவர் யாவர்? முன்னோர் காலத்து மதுரைக்கணுள்ள வெள்ளியமபலம் வரைக்கும தேவர்களுமமுனிவர்களும் நிறைந்து நிற்க, பிரமவிட்டுணுக்கள் பககத்தே நின்று துதிக்க, தேவேநதிரன் பின்வருமாறு மதுரைச் சொககநாதப் பெருமானைப் பின்வருமாறு துதித்தான்.

நெற்றிக் கண்ணரே! சர்ப்ப ஆபரண முடைய கடவுளே! கால காலனே! விடை யூர்தியே! நஞ்சுண்ட திருக் கண்டரே! விட்டுணுவாகிய பன்றியின் தநதத்தையும, கூர்மத்தின் ஒட்டையும், மற்சத்தின் கண்ணையும், நரசிங்கத்தின் தோலையும், வாமனரின் கங்காளத்தையும் இன்னும் பலவற்றையுந் தரித்த பரமபதியே! காட்டிலே வேட வடிவங் கொண்டு சென்று அருச்சுனனது வில்லாலடிபட்ட வேதமுதலே! என்று பலவாறு துதித்து, அடியேங்களுக்குத் தேவரீரன்றி வேறு களைகணுண்டோ? ஆக

லால் உய்யும்வகைபணியாய் என்றிரந்தான். அதனைத் திருநோக்கஞ் செய்தபெருமானார் புன்முறுவல் பூத்து அவ்விந்திரற்கு வேண்டுவரம் அளித்தருளினர். அப்போது அங்கயற் கண்ணியாம் மீனாட்சி யம்மையார், ஐயனே! தேவரீர் அருச்சுனனை யாட்கொள்ளற்காக வேடவடிவங்கொள்வது எப்போது என்றுகேட்டனர். பரமனார் கூறும். நம் அருட்சத்தியே! அவ்வடிவங் கொள்ளுங் காலமு முண்டு. அப்போது நீ அதனைக் காணக் கடவாயென் றருளினர். நாட்கழிந்ததும் அக்காலம் வந்தது.

துரியோதனன், வீட்டுமன், சகுனி, கன்னன் முதலினோர் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து, சகுனி உபாயத்தால் பாண்டவரை வரவழைத்துச் சூதாடுவித்து அவரது இராச்சியம் நாடுநகர முதலிய வெல்லாவற்றையும் அபகரித்துக்கொண்டு காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டனர். பாண்டவர் காடு சென்று வராக மலை சென்று இருந்தார். அங்குத் தவம் புரிந்தமையாற் கண்ண பிரானைக் கண்டனர் வணங்கினர். சிவசின்னம் பொலிந்து விளங்குஞ் சீதர மூர்த்தி அவரை வாழ்த்தி, பாண்டு குமாரர்களே! மார்க்கண்டேயம் என்று ஒரு மலையுளது. அங்கே தவஞ் செய்யின் சந்திர மௌலியாகிய சிவபெருமான் நினைத்த வரம் அருளும். நுங்கள் துன்பமும் நீங்கு மெனச் சொல்லித் துவரை போந்தார். அங்ஙனமே அருச்சுனன் றவஞ் செய்தான். அவனை யாளுதல் வேண்டிப் படப்பாம்பணிந்த பெருமான் சிகைவகுத்து, வாகைமாலைசூடி, நெற்றிக் கண்ணை மறைத்து, மழுவையும்

மானையும் பிடித்த திருக்கரத்தில் அம்பும் வில்லு மேந்தி, சோகி மாலை தரித்து, நீலநிறக் கச்சுப் பூட்டி, செருப்பைக் காலில் மாட்டி, வேடவுருவங் கொண்டு சென்றார். கருங் கயற் கண்ணியாம் உமாபிராட்டி வேடுவிச்சி யுருவங் கொண்டு, கந்தனாகிய இளங்குதலைப் பாலனையும் கையி லேந்திக் கூடையுடன் புவனங்கள் அதிசயிக்கப் பின்னர்ச் சென்றார். சிவகணர்கள் வேடகூட்டங்களாகப் போயினர். வேதங்கள் நான்கும் நாய்களாகத் தொடர்ந்தன. இவர் நிலை யுணர்ந்த யமன் பன்றியாகிச் சென்றான். சிவபெருமா னாகிய கிராத மூர்த்தி வில்லைவளைத்துப் பன்றி மேலுருவிப் பாயுமாறு பாண மொன்று விரைவின் விடுத்தார்.

பன்றி யர்ச்சுனனைத் தேடியோடிச் சரண் புகுந்தது. அருச்சுனன் றவத்தை விடுத்து அடைக்கலம் புகுந்த பன்றி யைக் காக்கத் தொடங்கவே வேடமூர்த்திக்கும் அருச்சுன னுக்கும் பெரும்போர் மூண்டது. அந்தப் போரில்வேட மூர்த்தி பார்த்தனை யெடுத் தெறிந்து வில்லை யுந் துணிபடுத்தி னர் கிரீடி பெருங் கோபமுற்றுத் தன் வில்லா லடித்தான். சர்வ லோகாதிபதியாய், சராசரப் பொருள்களெல்லாவற்றி னும் வியாபித்து விளங்குவோராய் இலங்குஞ் சிவபெரு மான்மீது அடிபட்டகாலத்தே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அடிபட்டன.

வேதமடி யுண்டன விரிந்தபல வாகம
விதங்களடி யுண்டனவொ ராரம்
பூதமடி யுண்டன விகாழிகை முதற்புகல் செய்
பொழுதொடு சலிப்பில் பொருளின்

பேதமடி யுண்டன பிறப்பிலி யிறப்பிலி
பிறங்கலா சன்றன் மகளார்
நாதனம லன்சமர வேடவடி வங்கொடு
நான்கையடி யுண்ட பொழுதே.

விண்ணிலுறை வானவரில் யாரடி படாதவர்
விரிஞ்சனரி யேமு தலினோர்
மண்ணிலுறை மானவரில் யாரடி படாதவர்
மனுக்கண்முத லோர்க ளதலக்
கண்ணிலுறை நாகர்களில் யாரடி படாதவர்கள்
கட்செவி மகிபன் முதலோர்
எண்ணில்பல யோனியிலும் யாவடி படாதன
விருந்துழி யிருந்துழியரோ.

என்றவுண்மையை மாபாரதமும் முழங்கி விளக்கிற்று. மல்யுத்தம் புரிந்து வேடமூர்த்தியா லெடுத்து மேலே யெறியப்பட்ட அருச்சுனன், கீழ் வருவதற்கு முன் பரம மாதாவாகிய கருணையந் தடங் கடற் பெருமாட்டி, அருள் வள்ளால்! தேவரீர் திருவிளை யாட்டை யினிமேற் காட்டுதலை விடுத்து அருள் புரிய வேண்டு மென்று வேண்டினள் உடனே சிவபெருமான் இடபாரூடராய்ப் பார்வதி சமேதராய்க் காட்சி கொடுத் தருளினர். அருச்சுனன் பலவாறு மெய் யன்புடன் றுதித்துத் தான்கருதிய வரங்களைக் கேட்டான்.

கண்ணுதற்பெருமான் அவைகளை யெல்லாங்கொடுத்து அருளி, அன்பனே! இத்தலத்திற்கு வடமேற் றிசையில் பிரமமலை யொன்றுளது. ஆங்குச் சென்று நீவிர் ஐவரும்

வசிப்பீராக. இந்த இடம் யாம் யுத்தஞ் செய்தமையாற் சாபவில்லி யெனப் பெயர் பெறுக இம் மூல்லைக் கொடி யிடத்திற் சடக்கர மந்திரத்தை யுச்சரிப்பவர்க்கு முருகன் அருள் புரியும். இது சத்தியம் இவ்வராக மலைக்கண் ஐம் பூத வடிவு கொண்டு நால்களுக்குக் காட்சி யளிப்பேம் என்று பெருமானூர் சகலகணர்களோடும் மறைந்தார். அருச்சுனன் சென்று துணைவர்க்கு நிகழ்ந்த வெலாங் கூறி, அவருடன் பிரமகிரிகருபபோனன் சிவபெருமான் பெண் பன்றியாகப பால் அளித்தமையாலும, வராக முனிபூசித்து முத்தி பெற்றமையாலும், யமன் பன்றி வடிவங் கொண்டு அருச்சுனன இடம் அடைக் கலம் புகுதலாலும், இம் மியாத்திரிக்கு வராக மலை யெனப்பெயர் வந்த தென்று சூதமுனிவர் கூறினர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

காமமாதிமுக்குறும்பெறிந்தைமபுலக்
கள்வரூர்நெறிதூர்த்துத்
தூமவொள்ளழற்கருத்தினேன்பாற்றியே
துய்க்குமாமுனிவீர்காண்
மாமலர்ச்சுரும்பிமிர்பொழில்வராகமா
மலைப்பெருமையைமுற்றும்
யாமுரைபபதுகேண்மினென்றிசைப்ப
தேனோர்க்கொருநகையாமால்.

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் முப்பகைகளையுங் கடிந்து, பஞ்சப்புலங்க ளென்னுந் திருடர் செல்லும் வழியை யடைத்து, புகைகொண்ட ஒள்ளிய அக்கினிக்கு அவிமுதலியன

இட்டுத் தவம் புரிந்து, சிவாநந்தத்தை யநுபவிக்கும் முனிவர்களே! சிறந்த புட்பங்கள்தோறும் வண்டுகள் வீழ்ந்தொலிக்கும் பெரிய வாராகமலையின் பெருமைகளை யெல்லாம் யாஞ் சொல்வேங் கேட்பீராக என்று சொல்வதே மற்றையோர்க்கு நகையை யுண்டாக்கும்.

யாவரக்கிரியாற்றலைவரையறுத்
திசைப்பவர்தமிழ்க்கூடற்
றேவர்கடேவன்வெள்ளியம்பலத
திருடகந்தெரிகாறு
பூவருஞ்சதுவேதனுமாயனும்
புலவருமபுடைபோற்றக்
காவருஞ்சதமகன்சிரங்குவித்தசெங
கையினனெதிர்போற்றி.

இ-ள். அவ்வாராக மலையின் பெருமை முழுமையும் எடுத்து அளவு படுத்திசசொல்லவல்லவர் எவர்? தமிழ் வளஞ்செறிந்த மதுரையம் பதிச சோமசுந்தரக் கடவுள் வெள்ளியம்பலத்திற் றிருநடனஞ் செய்கின்றதைத் தரிசிக்கும் நாளில், தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற பிரமனும் திருமாலும் இருபக்கத்தும் நின்று துதிப்ப, கற்பகசோலைக் கிறைவனுகிய இந்திரன் தலையிற் கூப்பியகையினனுயப் பெருமான் முன் நின்று துதித்து. (உ)

பாலலோசனமாசுணப்பூணின
பாய்நரைவிடைப்பாக
காலகாலபார்ப்பனமடவார்வளை
கலைகவர்காபாலி

சூலபாணிநீறுடிபேயாடிய
சுடலையிலெரியாடீ
மேலையோரமுதுண்ணவெண்பாற்கடற்
கரியவெவ்விடமுண்டாய்.

இ-ள். நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே! சர்ப்ப ஆபரணரே! பாய்கின்ற வெள்ளிய இடபத்தை வாகனமாக வுடையவரே! யமனுக்கும் யமனாக இருப்பவரே! பிராமணப் பெண்களது வளையல்களையும் ஆடைமுதலியவற்றையுங் கவருங் காபாலியே! சூலமேந்திய திருக்கையரே! விபூதியை யுத்தூளனமாகத் தரித்தவரே! பேய்களாடிய சுடலையிலே அக்கினியினின் றாடுகின்றவரே! தேவர்கள் அமிர்தத்தை யுண்ணும்படி வெள்ளிய பாற் கடலினிடத்தே தோன்றிய கரிய கொடிய நஞ்சை யுடையவரே. (௯)

ஏனவெள்ளெயிறென்புதோலாமையோ
டெருக்குமத்தணிந்தாய்வெங்
கானவேடுருத்தரித்தனைபஞ்சவன்
கைப்பிரம்படியேற்று
யானவாறுகண்டிறைஞ்சினேன்காண்குறு
முறுதியோருன்றொண்ட
ருனவெம்பவந்துடைப்பவர்யாரினி
யுய்யலாய்வகைநல்காய்.

இ-ள் (விட்டுணுவாகிய) பன்றியின் கொம்பு, வாமனரின் எலும்பு, நரசிங்கத்தின் தோல், ஆமையின் ஓடு எருக்கமலர், ஊமத்தம்பூ என்னும் இவைகளை யணிந்தவரே! கொடிய வேடவுருவங் கொண்டு சென்றாய், அருச்சுனனது கையில்வில்லி னடிபட்டாய்;

இவ்வாறான தன்மைகளை யான்கண்டு வணங்கேன், அவற்றைக் கண்டடையும் உண்மைநெறியார்தேவரீரது தொண்டரேயாம். இழிவாகிய வெவ்விய பாவங்களை நீக்குவோர் வேறுயாருளர். ஆதலால் தேவரீர் உய்யும் வகையை எளியனேனுக்கு அருள்புரிவாய். (ச)

என்றிறைஞ்சலுந் தண்பிறைக்கண்ணிபோனிள
நிலாநகையாடி
யன்றவன்றனக்கருள்சுரந்தளித்திடும
போதிலங்கயற்கண்ணி
கொன்றைவார்சடையாயருச்சுனனையாட்
கொள்வதுகுறிக்கொண்டு
நின்றுநீபொருங்கிராதருபங்கொள
நிகழ்வதென்றினியென்றாள்

இ-ள். என்று இவ்வாறு இந்திரன் துதித்து வணங்குதலும் குளிர்ந்த பாலசந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் இளமையாகிய சந்திரிகை காலும் பற்கள்தோன்றப் புன்முறுவல் பூத்து, அவ்விந்திரனுக்குக் கிருபை சுரந்து திருவருள் புரியுங்காலத்தில், மீனாட்சியம்மையார்(சுவாமியைநோக்கி)நீண்டகொன்றைமாலையைத் தரித்த திருச்சடா முடியையுடைய பரம்பரனே! அருச்சுனனை அடிமைக் கொள்ளும் அருளைமுன்னிட்டு, தேவரீர் நின்று போர்புரிந்த வேடருபங்கொள்ள வருங்காலம் எக்காலம் எனக் கேட்டனள். (ரு)

எம்மையாளுடையான்கயற்கண்ணிநா
ளெழின்மதிமுகநோக்கி
மைம்மலர்க்குழலாயினிமேல்வருங்
காலமுமுளதென்று

மம்மையெய்துமப்போதுநீகாண்டிமா
　　யாசலத்தெனப்பூவை
கைம்முகிழ்த்தனள்கழிந்தனநாளசில
　　காலம்வந்ததுவன்றே.

(இ-ள்) எங்களை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் அங்கயற் கண் அம்மையாரது அழகுபொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, மல ரணிந்த கரிய அளகத்தையுடைய நங்காய்! இனிமேல் அவ்வுருவை யெடுக்குங் காலமும் இருக்கின்றது.

அது வருங்காலத்தில் நீமாயாத்திரி என்னும் பழசி மலையிற் பார்த்தறிவாயாக என்றருள, உமையம்மையார் கை கூப்பினள். சிலநாள் கழிந்தன. கழியவே காலமும் வந்தது.　　(௬)

வெந்திறற்துரியோதனன்முதலினர்
　　மேவினர்விறற்பாண்டு
மைந்தரைவருமபொருந்தியசூதில்வண்
　　பதியிழந்தருங்கான்புக்
கந்தநீள்வரையியக்கரங்கொடுமுடி
　　யதனிடத்தடைந்தெம்பூம்
பைந்துழாய்புனைகண்ணனைக்கண்டனர்
　　பயிறவம்புரிந்தம்மா.

(இ-ள்) மிக்க வலிமையையுடைய துரியோதனன் (கன்னன்; விட்டுமன், துரோணன், சகுனி) முதலாயினோர் கூடினார்கள். வீர முடைய பாண்டுராசன் புத்திரர்கள் ஐவரும் பொருந்திய சூதாட் டத்தில் தமது வளப்பமுடையநகரையிழந்து அரியகாட்டிற்புகுந்து, அந்த மாயாத்திரி மலையின்கண் ஒளிபொருந்திய உச்சியிற் சேர்ந்

இருந்து செய்த தவத்தினாலே எமது பொலிவாகிய பசிய துழாய மாலையைத் தரித்த கண்ணபிரானைக் கண்டனர். (௧)

இறைவர்கண்டடிதொழலுங்கண்ணனுமவ
 ரெழிற்றிருமுகநோக்கி
மறையுயிர்த்தமார்க்கண்டயமென்றொரு
 வரையுளததன்மீதி
னறையுயிர்க்குமோர்முல்லைநன்னீழல்
 னனிதவம்புரிந்தால்வெண்
பிறைமுடிப்பிரான்வரந்தருமருந்துயர்
 பெயருமென்றுரைசெய்தான்.

இ-ள். பாண்டவ மன்னர்கண்டு பாதங்களை வணங்குதலும், கண்ணபிரான் அவரது அழகிய முகத்தைப்பார்த்து, வேதங்களை யொலிக்கும் மார்க்கண்டேயம் என்று ஒருமலையிருக்கிறது, அம்மலையில் தேனைப்பொழியு மொருமுல்லைக் கொடியுள்ளது அதனது நிழற்கணிருந்து தவம் புரிந்தால் வெண்மையிய பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவபெருமான் றோன்றி வரங்கொடுப்பர். உங்கட்குற்ற பெரியதுன்பங்களும் நீங்குமென்று கூறினர். (௨)

செய்யதாமரைக்கண்ணினனகன்றபின்
 றேமலர்க்கொடிமுல்லைத்
துய்யநீழலிற்றவம்புரிவிசயனைத்
 தொழும்புகொள்ளுதல்வேண்டிப
பையராமுடிப்பண்ணவன்றண்ணளிப்
 பார்வையோர்புடைவைத்தான்
வையமீன்றவளுணர்ந்திளநகைவிருந்
 தளித்தனண்மகிழ்நன்பால்.

இ-ள். சிவந்த தாமரைக் கண்ணராகிய கண்ணபிரான் இவ்வாறுகூறி (துவாரகாபுரிக்குச) சென்றபின, தேன்பொருந்திய புட்பங்களையுடைய முல்லைக்கொடியினது பரிசுத்தமுள்ளகிழலிலிருந்து தவஞ்செய்த அருசசுனனை யாட்கொள்ளத் திருவுள்ளங் கொண்டு படத்தையுடைய சர்ப்பத்தைத்தரித்த சிவபெருமான் தண்ணிய கிருபா நோககததை யோர்பக்கத்து வைததனர். உலகமெல்லாவற்றையும பெற்ற பரமேசுவரி யதனையறிந்து தம் நாயகரிடத்துக் குறமுறுவலாகிய விருந்தைக் கொடுததனள். (கூ)

வேணியோன்சிகைவகுத்தனன்வாகைமேன்
மிலைந்தனனுதல்காதில்
வாணிழற்சுடர்விழிகரந்தனன்மறைத்
தனனமழுமானோர்
பாணியிற்சிலைபிடித்தனன்வடிக்கணை
பாணிபொன்றினிற்கொண்டான்
றாணிவீக்கினன்வரிநிடைக்கரியதோர்
கோதைகைதொகுவித்தான்.

இ-ள். சடாமுடியையுடைய பெருமானுர், குடுமிவைத்தார், நெற்றிமீதும் செவிமீதும் வாகைமாலையைசசூடினர், மிக்க ஒளியையுடைய அக்கினிக்கண்ணை யொளித்தார். மழு வாயுதத்தையும் மானையும் மறைத்தார், ஒரு திருக்கரத்தில் வில்லைத்தாங்கினர், மற்றைத்திருக்கரத்தில் கூரிய அமபினையேந்தினர், முதுகினிடத்தே அம்புககூட்டைக் கட்டினர், கருநிறமுடைய தோற்போர்வையைக் கைக்கு இட்டார். (க0)

நூலொளித்தமார்பிடைவரிக்கவடியி
னூலணிவருவித்தா
னீலமாசுணக்கச்சொரீஇநீனிறக்
கச்சரைவருவித்தான்

றோலடிக்கழறெட்டனன் சிலம்பணி
துறந்தன னுகர்கா ள
மேல்பரந்தெனக்கறுத்தனன் கிராதர் போல்
வீறினனிகரிலலான்.

இ-ள். ஒருவாற்றானும் ஒருபொருளும் தமக்குச சமானமாகப் பெறாதபரமசிவன், உபவீததைமறைத்த மார்பினிடததேவரிகளை புடைய சோகிகோத்த நூல அணிந்தார், கரிய பாம்பாகிய சசைை விடுத்து நீலநிறமுடைய தோரசசை வரும்படிசெய்தார். சிலம்பு முதலிய ஆபரணங்களை நீககினவராயச செருப்பைக காலில் மாட்டினார், தாம முன்னர் உண்ட நஞ்சு உடம்பெங்கும்பரந்தார்போலக் கருநிறமுற்றா வேடரைப்போல வேடங்கொண்டார். (கக)

குரும்பைமென்முலையஞ்சாயற்கொழுங்கயற
கண்ணிதண்ணந்
கரும்பிமிரளகம்பாதிசுவற்புறம
விரிந்துதாழத்
திரும்பவோர்பாதிவாரிச்செருகிமென
குரவஞ்சேர்த்தாள்
கருங்கயலருட்கணேற்றகாட்சியி
லிருப்பதாளுள்.

இ-ள். தென்னங் குரும்பைபோன்ற மிருதுவாகிய முலையையும் அழகிய சாயலையுமுடையசெழிய அங்கயற்கணம்மையார், தணரிய சுரும்புகள் ஒலிக்கின்ற கூந்தல் பாதி பிடரின் பக்கததில் விரிந்து தாழவும், மற்றைப் பாதியைச (சீப்புக்கொண்டு) சீவி, மிருதுவான குராமலரைச சூடினள், கரியகயன்மீனையொத்த பெரு மாட்டி யிவ்வாறு ஏற்ற கோலத்தைக் கொள்வதிலிருந்தாள். (கஉ)

துய்யபைங்குழைகரந்துசங்கவெண்டோடுசேர்த்தாள்
செய்யவாய்வெள்வாயாறுடெளிபொன்மங்கலங்கழுத்துள்
வைகிடவொளித்தவெய்கைவள்ளுகிர்த்தாலிபூண்டாண்
மொய்யிளம்பாசிகுன்றிமணிவடமுலையிற்சூழ்த்தாள்.

இ-ள் சுத்தமாகிய பசிய குண்டலத்தைநீக்கி வெள்ளியசங்கக் குண்டலத்தை யணிந்தாள், சிவந்தவாய்வெண்மையாகிய வாயாகக் கொண்டாள், தெளிந்த பொற்றாலிகழுத்துள் அடங்கும்படிசெய்து புலியினது கூர்மையாகிய நகங்களாலான தாலியைத் தரித்தாள், நெருங்கிய பாசிமணிகளாலும் குன்றிமணிகளாலுஞ் செய்யப்பட்ட மாலைகளை முலையிற் சேர்த்தனள். (௧௩)

மணிவளைமறைத்துச்சங்கில்வளைத்தவெண்காப்பணிந்தா
ளணிவிரலாழிவஞ்சித்தழுங்குமோதிரந்தரித்தாள்
கணியிளநதளிர்மருங்கிறகநந்துணியறுவைசூழ்ந்தாள்
பிணிமுகமயிலஞ்சாயலபிறங்கவேமறைத்துவந்தாள்.

இ-ள். இரத்தின வளையல்களை மறைத்துச சங்கினால் வளைத்துச செய்யப்பட்ட வெள்ளைககாப்பைத் தரித்தாள், ஆழி விரலில் (குறிசொல்லி) வஞ்சித்து வாங்கியணியும் மோதிரம் போன்ற ஒன்றை யணிந்தாள், வேங்கைமரத்தின் இளந்தளிர்களாற் செய்யப் பட்ட கரியதுணியாம் உடையைசசுற்றினள், மயில்போன்றசாயலை மறைத்து இவ்வாறுருக் கொண்டுவந்தாள். (௧௪)

பாரினுக்கறங்களாற்றப்பணித்ததோவேதநன்றாற்
சீரியபொருளினீட்டந்திறைந்தபெட்டகமோபெட்பி
னேர்கெழுபிரணவத்தைநவளைத்தெடுத்ததுவோகண்டற
கூர்கெழுநூலாற்செய்கொடுங்கையிற்கொண்டகூடை.

இ-ள். தாழையினாலும் கூர்மை பொருந்திய பிரம்பினாலுஞ் செய்து கொடுங்கையிலேகொண்ட கூடையானது, பூமிக்குத் தருமங்களைசசெய்தற்காகச செய்ததோ? வேதங்களாகிய சிறந்த நூல்களின் பொருட் கூட்டங்களை யெல்லாஞ் சேமித்த பெட்டகமோ? விருப்பத்துடன் அழகு விளங்காநின்ற பிரணவத்தை வளைத்துக் கோலியதோ? (யாதென்று கூறுவேம்.) (கரு)

இன்னணங்கிராதரூபமெடுத்தனன்செருமலைக்கே
மன்னினரினநால்வேதம்வளைத்தனருமலிமான
வங்கிலையுணர்ந்துகாலனடைந்தனன்கேழலாகிக்
கன்னியுமிறையுமாயாசலங்களின் விளங்கச்சென்றார்.

இ-ள். இவ்வாறாக வேட்டவடிவத்தைக் கொண்டனர் யுத்தஞ் செய்யும் மலையிடத்திற்குச சிவகணங்களுஞ் சென்றனர். நான்கு வேதங்களும் நாய்களாகவளைத்தன, அந்த நிலைமைகளைப் பார்த்து யமன் பன்றிவடிவாகச் சென்றான். உமாதேவியாரும் சிவபெருமானும் வேடவடிவங்கொண்டு, மாயாத்திரி என்னும் மலையின் அழகு உலகம் விளங்கும்படி சென்றனர். (கசு)

சந்தக் கலிவிருத்தம்.

விசயன்றவமுயலுங்கிரிமிசைமுல்லைவனத்திற்
றிசைதுன்றியகருமாவடிசரத்தோடுமுன்னடப்பத்
திசைகொண்டுதொடர்ந்தோடிவளைப்பத்திரண்ஞாளி
யசைகொண்டுநடந்தானெமையாள்கின்றகிராதன்.

இ-ள். எம்மையாளுதலுடைய வேட மூர்த்தியானவர், அருச்சுனன் றவஞ்செய்யும் மலையின மீதுள்ள முல்லைவனத்தில் அத்திசை வழியாவந்த பன்றியைக்கொல்லுதற்குரிய பாணத்துடன் முன்னரே நடந்துசெல்ல, அப்பன்றி செல்லுந் திசையையறிந்து நாயகள் ஓடி வளைப்ப, அசைத்தலைக்கொண்டு நடந்து சென்றார். (கஎ)

கிராதன்குனிசிலைசீர்கெழுமியவாளிமெய்யுருவி
வராகஞ்சரணெனச்சென்றுழிவளைகின்றசெந்நாய்கள்
விராவுந்தொனிசெவியிற்புகவிழித்தான்றவமொழிந்தான்
பராவுந்தொழின்மறந்தான்விறற்பார்த்தன்புடைபார்த்தான்.

இ-ள். வேடமூர்த்தி வளைத்த வில்லினின்றும் சிறப்பாக வந்த அம்பானது (பன்றியின்) உடலை யுருவியதனால், பன்றியானது (அர்ச்சுனனுக்கு) அடைக்கலமெனச் சென்றபோது, வளைகின்ற செந்நாய்கள் மொய்க்குஞ் சத்தமானது தனசெவியிற் புகாநிற்க, அர்ச்சுனன் கண்களை விழித்தான், தவத்தை விடுத்தான், சிவபெருமானைத் துதிக்கின்ற தொழிலையும்விட்டான், பக்கத்திற்பார்த்தான்.

சாலத்தெருமந்தேதனதாணீழலடைந்த
ஞாலக்கருமாமீதடுதொழின்ஞாளிவிடுத்துக்
கோலுய்த்ததுவரிக்கார்முகங்குழையக்கொலைவேடன்
காலிற்கடிதடருஞ்செயல்கண்டானுள்வெகுண்டான்.

இ-ள் மிகவுஞ் சுழன்று தன்னுடையகாலின்கீழ் அடைக்கலம் புகுந்த பெரியகரியபன்றியின்மேற் கொல்லுந்தொழிலையுடைய நாய்களைவிடுத்து, வரிந்து கட்டப்பட்டவில்லை வளையவாங்கிக்கொலைத் தொழிலுடையவேடன் பின்னரும் அம்பைச் செலுத்தியதையும், அப்பன்றி தன்காலின்கீழ் விரைவாகவந்து சரண் புகுந்ததையும் அருச்சுனன்கண்டு மனத்திற் கோபங்கொண்டான். (கக)

வேடாசரணெனவந்ததைவிடுவேனலன்மனத்தி
னூடாதொழியென்றானிதுநன்றென்றுநகைத்தே
நீடாரணியத்தேயுடனெறிதப்பியிந்நெறியின்
பாடானதுதானேநரபழுதென்றனன்மொழிவான்.

இ-ள். வேடனே! அடைக்கலமென்று வந்ததை யான்காவாது விடமாட்டேன். இனி யதனை நீ விரும்பாதே போவாய் என்று அருச்சுனன் சொன்னான், அப்போது வேடமூர்த்தி, நானே! இது உனதுயிருக்கிறதென்று நகைத்து, நீண்ட காட்டினிடத்தே வழி தவறியோடி யிவ்வழியிற் றனைவே வந்துசேர்ந்தது, நீ சொல்வது தவறாகும் என்று பின்னரும் சொல்வார். (உ0)

பின்னுஞ்சடைமுடியாய்பிறைமுடியானடியவர்போ
லுன்னுந்தவமுடையாயிதுதகுமோவுனையடைந்தா
லெனனம்பொடுவருமாவினையென்பால்விடுவதுவே
மனனுந்தவமென்றானதுமறுத்தான்கொறுகொறுத்தான்.

இ-ள். முறுகிய சடைமுடியையுடைய நானே! பாலசந்திரனை யணிந்த தலையையுடைய சிவபெருமானது அடியவரைப் போல, நினைக்குந் தவக்கோலமுடையாய், இது சிறகுத் தகுதியாமோ? உன்னைச சரண்சேர்ந்தாலும் எனது அன்புடன்வரும் மிருகத்தையென்னிடம் விடுவதே நிலைபெற்ற தவமாகுமென்று வேடமூர்த்தி கூறினர். அருச்சுனன் அதுகேட்டு மறுத்துக் கொறுகொறுத்தான.

கொறுகொறுத்தான் என்னும் அடுக்குவெகுளிப் பொருளில் வந்தது. பிறை=பிறத்தலுடையது, சந்திரன். தவம் - தப் என்னுந் தாதுவினடியாகப் பிறந்த வடமொழி. (உக)

ஒருவேடனென்றெறுத்தாய்செருமுடிப்பேனுலகெல்லாங்
கருவேரறநின்னைப்பொருகின்றேனதுகாணென் [ன்
றிருகால்வளைத்தொருகார்முகமெடுத்தான்கணைதொடுத்தா
குருமாமரபோனுஞ்சிலைகுழைத்தான்செருவிளைத்தான்.

இ-ள். ஒரு வேடனென்று நினைத்துக் கோபிக்கின்றாய், அருச்சுனனே! உலக மெல்லாவற்றையும் போர்புரிந்து அழிப்பேன். கரு

வேரும் இல்லாமற் போகும்படி உன்னுடன் போர் புரிவேன், அதனை நீபார்ப்பாயாகவென்று, ஒரு வில்லையெடுத்து இருகாலினும் பொருந்த வளைத்து அம்பை விடுத்தனர். குருகுலாதிபதியாகிய அருச்சுனனும் வில்லை வளைத்துப் போர்புரிவானாயினான். (உஉ)

ஓமந்திரமுதலானதொல்லுருவந்தெரிவரியோ
னாமந்திரவேடன்னெனநடித்தாலறிகுவனோ
மாமந்திரமன்போடுறப்பெய்தானவைமகிழ்வீற்
பூமந்திரமன்பொட்டியவாறிற்றுகள்போன்ற.

இ-ள். ஓம் என்னும் பிரணவமந்திரமுதலான பழைய வடிவங்க ளொன்றுந் தெரிதற்கரிய சிவபெருமான், ஊசசத்தைக் கொடுக்கு முறுதியுடைய வேடனென நடித்தால் அறிவானோ? சிறந்த மந்திரங்களை அன்புடனே யுச்சரித்துப் பாணங்களைப் பொழிந்தான், அவையெல்லாம் பூவாகிய வீட்டின்கண் அன்புடனே ஒட்டிய பராகம் போன்ற தன்மைத்தாயின. (உங)

உள்வாங்குவில்வளைவுங்கணையுமிழ்கின்றதொர்விரைவும்
விள்வாயெழுநகையும்மறைகூவுநதெறுவிறலுந்
துள்வாகுதிசிறுகும்படிபெருகுநதொழில்விதமு
மெள்வார்சிலரிலதாயிருவருமேற்றெதிர்பொருதார்.

இ-ள். உள்ளாக வளையும் வில்வளைவும், பாணங்களைக் காலுகின்ற விரைவும், திறந்த வாயினின்று தோன்றும் வெகுளிச் சிரிப்பும், போர்க்கு வருகவென அறைகூவும் வீரமும், துள்ளுகின்ற தோளுஞ்சிறுக்கும்படி பெருகாநின்ற தொழில்வகையும், இகழத்தக்கவர் ஒருவருமில்லையென்னும்படி யிருவரும் எதிர்த்தெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார். (உச)

முடித்தார்செருமுடிவிற்றவமுயல்வோன்வரிவில்லா
லடித்தானடியுண்டானவன்சரணூறிவார்மற்

பிடித்தான்பிடியொடுங்கீழொடுமேலும்பெருமானுங்
கடித்தார்விசயனும்வீழ்ந்துடனெழுந்தானுமைகண்டாள்.

இ-ள். போரினை முடித்தார், முடிவுகாலத்தில் தவத்தைச செய்வோனாகிய அருச்சுனன் வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்லினாற் சிவபிரானை அடித்தான், அடிபட்டவராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை யெவர் அறிய வல்லவர், சிவபெருமான் அருச்சுனனுடன் மற்போரைக் கொண்டார், பிடியுடனே கீழும்மேலும் ஆகப் பெருமானும் புரண்டனர், அர்ச்சுனனும் விழுந்தெழுந்தான். அதனை யுமையவள் பார்த்தனள். (உச)

சிலையாலடிபடும்வேளையிலெவர்தாமடிசொள்ளா
ரிலைமாலயன்முதலாமுயிர்யாவுந்தழும்புற்ற
மலைபார்த்தனினுடன்மீதினும்படவிம்மிதமுற்றான்
கலைசூடியுமுலகெங்குறைபதியென்பதொர்காட்டே.

இ-ள். வில்லினால் (சிவபெருமான்) அடிபட்ட சமயத்தில் யாவர்தாம் அடிபடாதவர்? ஒருவருமில்லை, விட்டுணு பிரமன் முதலா முயிர்கள் எல்லாம் தழும்புகொண்டன, போர்புரிந்த அருச்சுனனது உடலினும் அவ்வடிபட அவனும் ஆச்சரியமுற்றான், ஓர் பிறைக கலையைத் தரித்தசிவபெருமானும் உலகமெங்கும வியாபித்திருக்கின்ற பதியென்பதற்கு இதுவுமோர் உதாரணமாம்.

கண்ணன் சராசந்தனா லடிக்கப்பட்டு ஓடிய காலத்தும், அசோதையினால் உரலிற் கட்டப்பட்டு அவளால் அடிக்கப்பட்ட போதும், இறைவறகு மலராகச சாததும்படி கண்ணைத் தோண்டிய போதும், வாலியால் அடிக்கப்பட்ட சமையத்தும் ஒருவருக்காயினும் அவ்வாறு நிகழாதாக, இது நிகழ்ந்தமை எங்கும் வியாபகனென்பதற் கிலக்கியம் என்பார் "காட்டே" என்றார். (உரு)

அண்டாதிபர்மலர்தூவினாரார்த்தாரருமறைகள்
பண்டாயினதுதிகொண்டனதருமன்பழவடிவங்
கொண்டான்மலரடிபோற்றினன்குழகன்மழவிடைமேல்
விண்டாவியெழுந்தான்விசயன்கண்டுவிழுந்தான்.

இ-ள். தேவலோகத்தி லிருப்பவர் ஆகாயத்தில் மலரைச் சொரிந்து ஆரவாரித்தார், பழமையாயுள்ள அரியவேதங்கள் தோத்திரஞ்செய்தன, யமனும் பழைய உருவத்தைக்கொண்டு (சிவபெருமானது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்தனன், மணக்கோலத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமான் இளமையாகிய இடபத்தின்மேல் ஆகாயத்திற் றாவியெழுந்தனர், அருச்சுனன் கண்டு விழுந்து வணங்கினன். (உஎ)

வாயிற்கைபுடைத்தான்முகமலரிற்கையறைந்தான்
றீயிற்புகையெழவீழ்பவர்சிவணப்பதைபதைத்தான்
றாயிற்கனிவுடையாயறிவில்லேன்றவறிழைத்தே
னாயிற்கடைபடுவேனுய்வதுண்டோவெனநைந்தான்.

இ-ள். அருச்சுனன், வாயிலே கையா லடித்தான், முகமாகிய தாமரைமலரில் கையாலறைந்தான், நெருப்பிலே புகை யெழும்படி மாறுவீழுகின்றவர் போலப் பதைபதைப்புற்றான், தாயைப் பார்க்கினுங் கனிவுடையவரே, அறிவில்லாதவனாகிய யான் குற்றஞ் செய்தேன், நாயினுங் கடையேனாகிய அடியேன் பிழைக்கும் வழியும் உண்டோவென்று வருந்தினன். (உஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நைவாள்முகமலர்ந்துநகைநிலவுபரப்பியலா
    நளினம்விண்டு
மைவாளொண்கண்ணியொடுமெதிர்ந்துமழவிடைக்காட்சி
    வழங்கிமன்று

மெய்வாய்மையுடையவில்லியாதலிஞல்விஞேதமொன்று
விளேத்தேமஞ்ச
லுய்வாழிவேணவாவுரைத்தியென்ருனன்பர்தம
துணர்வினின்ருன்.

இ-ள். வருந்துகின்ற அருச்சுனன் முகமலர்ச்சி கொண்டு பற்கள் நிலவைப் பரப்புந்தன்மையாக, தாமரை மலர்போலும் வாய் திறந்து, கரிய வாள்போன்ற அங்கயற்கணம்மையாரோடும் முற்பட்டுக் காட்சிகொடுத்து, அருச்சுனனே நோக்கி, அரசனே! உண்மையுடைய வில்வீரன் நீயாகலால் ஒரு விளையாட்டைச் செய்தேம், அதனுல் (சிறிதும்) பயப்படாதே, நீயுய்ந்து வாழுதி, வேண்டிய விருப்பங்களே யெல்லாம்சொல்லக்கடவாய் என்ருர், அன்பரது இருதயங்கடோறும் நின்றவராகிய சிவபெருமானுர். (உக)

புன்மலத்துக்கிடமொருபொருளோபல்லுயிர்க்குதவும்
பொருணீயன்ருே
நின்மலர்த்தாளுணர்ந்தருச்சித்தொருபணியும்புரிந்திலே
னீயாட்கொண்டா
யென்னறிவுபோயரியவுனதறிவுமெனதறிவு
மிரண்டிலாமை
புன்னதெனக்கலந்தன்ருேவுலகொழுகுமாறெழுதி
ஞுமெந்தாய்.

இ-ள். எனது தன்மையே மலத்தினுள்ள புழுக்கள் ஒருபொருளாகுமோ? பல ஆன்மாக்களுக்கும் திருவருளைக் கொடுப்பவர் தேவரீரன்ருே? தேவரீருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளே யறிந்து அருச்சனை செய்து ஒருதிருப்பணியையுஞ் செய்திலேன்,

அவ்வாறான சிறியேனையுந் தேவரீர் அடிமைக் கொண்டீர், எனது தற்போத வுணர்ச்சி யொழிந்தது, தேவரீரது அறிவு என்றும், என்னுடைய அறிவு என்றும் இரண்டறிவில்லாமல் உன்னுடைய அறிவாக வன்றோ இவ்வுலகம் இன்பத்தை யனுபவிக்கும், அவர் எத்தன்மையராய் ஒழுகினாலும் அவர்க்குத் தற்போத முனைப்பில்லை யென்பதாம். (கO)

வேண்டவிருதன் றியுநின்றொண்டருக்காட்
படவேண்டும்விரவியாண்டுங்
காண்டொறுங்காண்டொறுங்காட்சிதரல்வேண்டுங்
கன்னன்முதலியரைக்காதி
மூண்டமரிலடல்வேண்டும்பாசுபதம்
வேண்டுமமர்மூளுங்காறு
மாண்டகையேவைகவொருதலன்வேண்டும்
பவந்தொறுநீயாளல்வேண்டும்

இ-ள். (யாவரும்) விரும்பாநிற்க வெற்றிவேண்டும். அஃதல்லாமல், தேவரீரது திருத்தொண்டருக்கு அடிமையாதல் வேண்டும், எவ்விடத்துங் கலந்துநின்று தரிசிக்குந் தோறும் தரிசிக்குந் தோறும் தேவரீர் பிரசன்னமாதல் வேண்டும். கன்னன் முதலாய அரசர்களை யெல்லாம்மூளுகின்றபோர்க்களத்திற் கொன்று வெற்றி யடைதல் வேண்டும், அதற்குப் பாசுபத அத்திரம் அருளல் வேண்டும், ஆண்டன்மையையுடைய கடவுளே! போர்தொடங்கும் வரையும் அடியேம் இருத்தற்கு ஓரிடமும் வேண்டும். பிறவிகடோறும் தேவரீர்வந்தெனை யாட்கொள்ளுதலும் வேண்டும். (கக)

என்றனவ்வாறுனல்கியிதற்குமாருதத்
திசையிலெழுந்தெஞ்ஞான்றும்
பொன்றுதபிரமகிரியொன்றுளதைவருநீவிர்
போகிவாழ்மி

னின்றாடல்புரிதலினலிவ்விடனுஞ்சாபவில்லி
யெனும்பேர்பெற்றுக்
குன்றாமல்விளங்குகவென்றனமலன்மீட்டுமொன்று
கூறுகின்றான்.

இ-ள். என்று (அருச்சுனன்) பிரார்த்தித்தான். மலரகிதராகிய பரமசிவன் அவ்வாறே வரங்கொடுத்து, இதற்கு வடமேற்குத்திசையில் வளர்ந்து எக்காலத்தும் அழியாதிருக்கின்ற பிரமமலை ஒன்று இருக்கின்றது நீங்கள் ஐந்துபேரும் அவ்விடஞ்சென்று இருக்கக்கடவீர்! யாமங்ஙனம் போர்புரிதலால் இந்த இடஞ் சாபவில்லி எனனும் பெயரைப் பெற்று, குறையாது விளங்கக்கடவது என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பின்னரு மொன்று கூறுகின்றார். (௩௨)

புரியிதனுண்மார்க்கண்டன்முதலினர்க்கும்பகவதிக்கும்
பொடிக்குநெற்றி
யெரிவிழியில்வருமுருகனருள்வழங்குமினிமேற்றண்
ணிழன்மென்முல்லை
வரிமலர்ப்பூங்கொடியிடத்தாறெழுத்தையுமுச்சரித்தவர்பாண்
மஞ்ஞையூர்தி
தெரிசனநன்களித்துமுத்திவீடுதவுந்திண்மையின்னுஞ்
செப்புவோமால்.

இ-ள். இந்நகரத்துள் மார்க்கண்டேயன் முதலாயினோர்க்கும், துர்க்காதேவிக்கும், அக்கினிக் கண்ணின்றுந் தோன்றிய நமதுகுமாரன் கிருபைசெய்வான், இனிமேல் குளிர்ந்த நிழலையுடைய மிருதுவான நிறமுள்ள பூக்களைக் கொண்ட பொலிவான முல்லைக்கொடியிடத்துஇருந்து (அவனது) சடக்கர மந்திரங்களையும் உச்சரித்த அன்பரிடத்து மயில்வாகனனாகிய நங்குமரன், நன்மையொடுந் தெரி

சனைக் கொடுத்து முத்திப் பேற்றையுங் கொடுப்பான். இது சத்தியம். இன்னுஞ் சொல்லுதுங் கேட்பாயாக. (கக)

வரையிதன்கணைம்பூதவுருவுகொண்டந்தலத்திமையோர்
　　முனிவர்மற்றோர்
பரசிவழுத்திடவுறைதுநுங்களுக்குங்காட்சிபரிந்
　　தளிக்குவாமென்
றுரைசெய்துமையொடுமமலன்மறைந்துபூம்புரையினூற்று
　　ளெழிந்தநால்வ
ரரசரும்பெற்றுயர்ந்தவிசயனும்பிரமகிரியிணைச்சென்
　　றடைந்தாரன்றே.

இ-ள். இம் மலையி னிடத்தே ஐம்பூத வுருக்கொண்டு அழகிய இடத்து வசிக்கும் தேவர் முனிவர் ஏனையோர் யாவருந்துதித்து வணங்கவிருப்பேம், உங்களுக்குக் காட்சியை யன்புடனே கொடுப்பேம் என்று திருவாய் மலர்ந்து உமாதேவியாரோடும் சிவபெருமான் மறைந்து பொலிவாகிய குகையுட்சென்றார் இவ்வரத்தைப் பெற்ற அருச்சுனனும் மற்றைய சகோதரர் நால்வரும் பிரமகிரியை யப்போதே யடைந்திருந்தனர், பூம்புரை-ஓர்தானமுமாம். (கஉ)

ஆதலினேனப்பறழைக்கவ்வுருக்கொண்டவிர்சடையோ
　　னளித்தலானு
மாதவங்கூர்வராகமுனிசிவயோகமிழைத்துமுத்தி
　　மருவலானு
மேதகுகூற்றேனமெனமுணையெழுந்துவிசயனுழை
　　மேவலானு
மேதமின்மாயாசலந்தான்வராககிரியெனவழங்கிற்
　　றென்றான்சூதன்.

இ-ள். இவ்வாறு யிருத்தலால், பன்றிக குட்டிகளுக்கு அந்தவடிவத்தைக கொண்டு விளஙகா நின்ற சடையையுடைய பரமசிவன பால்கொடுததனாலும, பெரிய தவததின் மிககவராகமுனிவா சில யோகமசெயது முததி யடைதலாலும, மேன்மை மிகக யமன் பன றியாகப் போர்முனையி னின்றும் ஒடி யருசசுனனிடஞ் செல்லுத லாலும் குற்றமில்லாத மாயாததிரி எனபதறகு வராககிரி எனப் பெயா பொருந்திற றென்றார் சூதமுனிவர் (௫௫)

அருச்சுனன் றவச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள்—கஅ௯.

சிவமயம்.

வேலும்மயிலுந்துணை.

ஆறுவது,

வராககிரிச் சிவத்தான சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தொன்மறைமுனிவர்சூதமுனிவனைத்தொழுதுநோக்கி
நன்மறைவியாதமாணவரினுநன்குணர்ந்தோய்ஞால
மன்மறையவர்சூழ்வனவரையின்மால்விடையோன்வைகும்
பன்மறைபயிறுனங்கள்புகலெனப்பகரலுற்றான்.

இ-ள். பழமை யாகிய வேதங்களில் வல்ல நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப் பார்த்து, சிறந்த வேதங்களைத் துறைப்படுத்திய வியாச முனிவரது மாணாக்கர் அறுவருட் சிறந்த பொருளை யறிந்த முனிவரே! பூமியின்கண் நிலைபெற்ற அந்தணர்கள் சூழாநின்ற பெரிய வராக மலையின்கண், இடபவாகன ராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற பலவேத மந்திரங்கள் ஓதப் படுகின்ற இடங்களைச்சொல்லி யருள்வீராக வென்னச சூதமுனிவரும் சொல்வா ராயினர். (க)

பண்டுதம்பணிகளாற்றுதகந்தைவெம்பரவைமூழ்கி
யண்டர்கோனகரின்மேவுதருக்களந்தணராய்கேழல்
விண்டொடுகுடுமிவெற்பில்விளங்குமோர்யிலத்தினுற்றுத்
துண்டவெண்பிறையோற்போற்றித்துறுகலினிணர்கவேி.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் தம்முடைய தொழில்களைச் செய்யாமல் அகங்காரமாகிய கொடியகடலில் முழுகி, தேவர் தலைவ னாகிய இந்திரனது நகரத்தில் இருக்கின்ற தருக்கள் பிராமணராகி, பன்றி

மூங்கில் என்னு மிரையோடு கூடிய சிகரத்தை யுடைய வராக மலைக் கண் விளக்கும் ஒருகுகையுட் பொருந்தி, பிறைச சந்திரனைத் தரித்த பெருமானைத் துதித்து, முழைகளிற் பூவ கொத்துக்களைச சொரிந்து. (உ)

மூலத்துவாயுவூர்த்தமுகமெனவுதித்தமேனற்
பாலத்திற்பிரமரநதிரத்தின்மீதுருவநிற்கும்
காலத்திற்கடவுள்காட்சியளித்தனன்கருணைபொங்கச்
சாலத்தாங்கருணைபெற்றுத்தருக்களுஞ்சார்ந்ததானம்.

இ-ள். மூலாதாரத் துள்ள பிராண வாயுவானது, மேன்முக மெனத்தோன்றிய மேலான நல்ல நெற்றியிலுள்ள பிரமரந் திரத் தின்மேல் உருவும் படியான காலத்திலே, அருளான துசுரக்கச சிவ பெருமானதுமிக்க அருளை யடைந்து, அம் மாஙகள யாவும் தத்தம இடத்தை யடைந்தன. (௩)

பிரமரந்திரத்துதித்துப்பெருகமிழ்திழிந்ததானம்
விரவுதென்னருவியாகவீழ்ப்பபவததுறுகன்மீதி
லரன்முடிவீழ்நதுமென்பூவாயிடைவிளங்கலாற்போற்
புரவரசமருங்குன்றுபூம்புரையாயிற்றன்றே.

இ-ள். பிரமரந்திரத்தினின்றுந் தோன்றிச சுரக்கின்ற அமிழ்த மானது இறஙகிய இடத்திற் கலந்த அழகிய அருவியாகத துளித்து விழ, அம்முழையின்மீது அமரும் சிவபெருமானது திருமுடியில் இருந்து விழுந்தமிருதுவானபூ அவ்விடத்தில் விளங்குதலால், அழ கிய புரவரசு (பூவரசுமரம்) இருக்கும் மலை பூம்புரை எனப்பெயர் பெற்றது. (௪)

தவந்தருபுரியுந்தானஞ்சார்குநர்விழைந்தயாவு
முவந்துடனெய்தவன்போடளிப்பர்யோகிசர்பாசப்
பவந்தெறுமுனிவர்வைகிப்பழமறைதெரிதற்கொண்ணுச்
சிவந்தனையடைந்தார்யாரேயதன்பயன்றெரிகிற்பாரே.

இ-ள். தருக்கள் தவத்தைச்செய்யும் அவ்விடத்தை யடைகின்றவர் விரும்பின எல்லாவற்றையும் மகிழ்வுடன் பெறும்படி யோகீந்திரர்கள் அன்புடன் கொடுப்பர், மும்மலங்களால் உண்டாகும் பிறவியை யறுக்கின்ற இருடிகளும் (அவ்விடத்து) இருந்து (அங்ஙனம் கொடுப்பர்) பழையவேதங்களாலும் அறிதற்கரிய சிவபெருமானை யடைந்த அடியவரே அதனது பிரயோசனங்களை யறியவல்லவராவர். (ரு)

அன்னதன்பாங்கர் விண்ணோர்க்கலைகடலமுதைவாங்கிப்
பன்னருஞ்சிறப்பினல்கும்பசுந்துழாய்ப்படலைமாயன்
முன்னரசியற்றுந்தானமொன்றுளததனைமுன்னோர்
மன்னவனென்பர்யாவர்வரைவளம்வகுத்துச்சொல்வார்.

இ-ள். அம்மலையின் பக்கத்திலே, திரைகொண்ட சமுத்திரத்திற்றோன்றிய அமிர்தத்தை யெடுத்து, தேவர்களுக்குச, சொல்லுதற்கரிய் சிறப்புடன் கொடுக்கும் பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த விட்டுணுவானவர் முன்னர் அரசுசெய்யும் இடம் ஒன்று இருக்கின்றது, அதனை முன்னோர் அரசனெனறு கூறுவர், அம்மலையின் வளத்தை யெடுத்துச சொல்ல வல்லவர் எவர்? (சு)

புண்ணியநதியுந் தண்ணஞ் சுனைகளும்பொலன்பூங் கொன்
கண்ணியனுருள்பூந்தண்டார்கடிமலர்கடம்பமார்ப [றைக்
னண்ணியகோயின்மற்றுமளப்பிலநணுகுமேனும்
வெண்ணிலாமுடியோன்றானமைந்துள விசேடித்தோங்கும்.

இ-ள். புண்ணிய தீர்த்தங்களும், குளிர்சசி பொருந்திய அழகிய சுனைகளும், பொன்மயமாகிய பொலிவான கொன்றைமாலையைத்தரித்த சிவ பெருமானும், வட்ட வடிவான பொலிவான குளிர்ந்த கடப்பமலர் மாலையையணிந்த மார்பினையுடைய குமாரக் கடவுளும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயில்களும் பிரவிசேடதான க்

களும் அளவில்லாதனவாக இருக்குமாயினும், வெள்ளிய பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாக விசேடித்து விளங்கும் ஐந்து தானங்கள் உள்ளனவாகும். (எ)

ஐம்பெருந் தலத்திறூற்றல்கேட்பினன் கறையிற்சென்னி
கம்பிதங்கொளினுட்கொள்ளிற்கதிதருங் கநிவந்தெய்தும்
வெம்பவவிருளையுள்ள விளக்கினெலரித்துவீட்டின் [ன்.
செம்பொரு ளுணர்வீரையந் திரிவின்றித்தெளிநதுகேண்மி

இ-ள். அந்த ஐந்து பெரியதலங்களின் பெருமைகளைக் கேட்டாலும், நன்மையாகச சொன்னாலும் தலையசைப்புக் கொண்டாலும், உயர்வையளிக்கும் முத்தியுண்டாகும், கொடிய பிறவியாகிய இருளைமனத்தகழியி னுள்ள ஞான தீபத்தினு லெரித்து அழிக்கின் செவ்வியபொருளென்னும் உண்மைப்பொருளை யுணரவல்ல முனிவர்களே, சந்தேகம் விபரீத மில்லாமல் (யாஙகூறுவனவற்றைக்) கேட்பீராக. (அ)

சூழ்மலர்ப்பொதுள்பைங்கானிற்றூரைகைமேகாரமாலுங்
கேழ்கிளர்மேககாரகிரகமொன்றுளதொன்றூண்டு
தாழ்வரக்குறிநிறீஇமாதவந்திளைத்துருவந்தாங்கி
வாழ்வுறவழிபாடாற்றிப்பிருதிவிவணங்கிற்றன்றே.

இ-ள். மலர்நெருங்கிய சோலைகளாற் சூழப்பட்ட பசிய அவ்வனத்தில் கலாபம் போன்ற மேகங்கள் ஆரம்போலத் தூங்குகின்ற, நிறம்விளங்குகின்ற மேககாரகிரகம் ஒன்று அவ்விடத்துளது. ஆங்கு, ஆழும் படியாகச் சிவலிங்கம் ஒன்று தாபித்து, பெரியதவத்தைச் செயதுஉருவெடுத்து, வாழும்படியாக வழிபாட்டைச செய்து, பிருதிவி பூதமானது அருச்சனை செய்தது. (கூ)

பிருதிவிவணங்கலோடும்பிறைநறுங்கண்ணிவேய்ந்தோ
னருளினங்குணர்திகழ்ந்தகாட்சிநன்கருளிச்சென்றூன்

பொருவிறென்மறைகளுன்கும்போற்றுமக் குறிக்கெஞ்ஞா
மிருடிமிபிருதிவீசனெனும்பெயர்விளங்கிற்றெங்கும். [ன்று

இ-ள். பிருதிவி பூதமானது (இங்ஙனம்) வழிபாட்டைச் செய்தலும், பிறையாகிய நல்ல கண்ணியைத் தரித்த சிவபெருமான், அருள்வடிவாகிய சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரசம் கந்தம் என்னும் ஐந்துகுணங்களும் விளங்கும் வடிவைநன்மையோடுங் காட்டிச் சென்றனர், ஒப்பில்லாத பழைய நான்குவேதங்களாலுந் துதிக்கப் பட்ட அநாதச சிவலிங்கத் திற்கு, எந்நாளும் மலமாகிய இருளை யழிக்கும் பிருதிவீசர் என்னும் பெயர் எவ்விடத்தும் விளங்கிற்று.()

கலி விருத்தம்.

ஓதுதொல்வாயுவின் றிசையிலும்பரெண்
வேதகூபத்துறைவேங்கைநீழலிற்
காதலித்தப்புவோர்கடவுட்கன்னியாய்த்
தீதரநோற்றதொராறுதிங்களே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட வடமேற்றிசையில் தேவர்களும் மதிக்கின்ற வேதகூபம் என்னுந் தீர்த்தக் கரையி லிருக்கின்ற வேங்கை மர நிழலில், அப்பு பூதமானது அன்புகொண்டு ஓர் தேவகன்னியாகி, ஆறுமாதந் தவத்தைச்செய்தது. (கக)

தேவர்கோனுற்குணந்திகழத்தோன்றினின்
றூவறுகாட்சியும்வரனுமீந்தொரீஇ
மேவியதொருகுறியதனைமேலையோர்
யாவருமேத்துமப்புலிங்கமென்பவே.

இ-ள். தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் சத்தம் பரிசம ரூபம் இரசமென்னும் நான்கு குணங்களும் விளங்கும்படி பிரசன்னராகி, ஒழிதலில்லாத காட்சியையும் வரத்தையுங்

கொடுத்து மறைந்திருந்தது ஒரு சிவலிங்கமாகும். அந்தலிங்கத்தைப் பெரியோர்கள் யாவரும், துதிக்கப்படுகின்ற அப்புலிங்கம் என்று கூறுவர். (கஉ)

பூவனனுழியனகந்தைபொன்றமுன்
மேவனலுருவினதடியின்மீதரோ
மாவனநீர்வழிபாடிழைத்தலாற்
சீவனவனமெனச்சிறந்ததவ்வனம்.

இ-ள். பிரமதேவனதும் திருமாலினதும் அகங்காரம் அழியும்படி, முன்னர்க்கொண்ட அக்கினி யுருவினது அடியின் இடத்து, சிறந்த அழகையுடைய அப்புவானது வழிபாட்டைச் செய்தலால், சீவனவனம் என்னும் பெயரிற் சிறப்புற்றது அந்த வனம்.

அக்கினி யுருவானதைக் கந்தபுராணத்தும, சிவராத்திரி புராணத்தும், அருணாசல புராணம், அருணகிரிபுராணம் என்பவற்றும் காண்க. சீவனவனம்—சீவனம்=நீர், வனம=காடு. நீராற் பூசிக்கப் பட்ட வனம் என்பது பொருள். (கங)

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

வாழ்தலஞோர்பகற்றென்கீழ்த்திசையிலிசைமறைபயினு
வேழ்விதநாவெரிக்கடவுளேழ்பிரமசாரியர்போற்
பேழ்வனவெண்மதிமவுலிக்குறிநிறுவிப்பூசைமுற்றித்
தாழ்விலொருபருவமருந்தவம்புரிநததற்போழ்தில்.

இ-ள். அவ்விலிங்கம் இருக்கும் இடத்திற்குத தென்கிழக்குத் திக்கில், இசைபொருந்திய வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்யும் எழ்வித நாக்களையுடைய அக்கினித தெய்வம் எழு பிரமசாரிகளைப் போலவடிவெடுத்து, பிளக்கப்பட்ட அழகினையுடைய வெள்ளிய சந்திரசேகரனது உருவாகிய சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து, பூசை செய்து, குறைவில்லா ஒருபருவம் வரையும் அரியதவத்தைச செய்தது, அது காலத்தில். (கச)

மூன்றுகுணங்கெழுங்காட்சிமுதல்வழங்கப்பெற்றருளா
லான்றவடமீன்கற்பிற்கன்னியரோரெழுவரைவேட்
டான்றபுகழ்திகழ்தலனையக்கினீச்சுரமென்பர்
வான்றொழுமக்குறியதற்குப்பெயரதுவாய்வழுத்துவார்.

இ-ள். முதல்வராகியசிவபெருமான், சத்தம் பரிசம் ரூபம் என்னும் முக்குணங்கள் பொருந்திய காட்சியைக்கொடுக்கப்பெற்று, அவரதுகிருபையிறசிறந்து, அருந்ததியை நிகர்த்த கற்பினையுடைய எழு கன்னியர்களை விவாகஞ்செயது, பெரிய கீர்த்தி விளஙகப் பெற்ற அத்தலத்தை அக்கினீசசுரம் என்பர், சுவர்கக லோகத்தாராலும் வணஙகப் படுகின்ற அந்தச சிவலிஙகத்திற்கு அக்கினீசசுரன் என்னும் பெயர் கூறித்துதிட்பர் (பெரியோர்) (க௫)

கலிநிலைத்துறை.

றாமத்தலந்தனக்கொருபாற்குணதிசையின்
மாறின்மாதவம்புரிந்தொலிநந்திதன்வடிவும்
பேறுஞானமும்பெற்றதெம்பிரானிடத்ததுமுன்
னீறில்வந்தனைபுரிகுருஞானவிலிங்கம்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அககினீசசுரத்திற்கு ஒருபகுதியிற் கிழககுத்திசையில், வாயுவானது குற்றமில்லாத பெரிய தவததைச செயது, நந்தியினது வடிவததையும பெறவேணடிய செல்வஙகளையும் சிவஞானத்தையும் எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்துப் பெற்றது. அவ்வாயு முன்னர் முடிவில்லாத வழிபாட்டைச செய்த தலம் வாயுவீசசரம் எனவும், இலிஙகஙகுருஞான விலிங்கம் எனவுஞ் சொல்லப்படும். (கசு)

காசின்மாமலைமிசைப்பிரகற்பதிபுரியிற்
றேசுசூழசுரர்சுரர்குருத்தேவாகளேனை
மாசிறைதன்முதலியருடன்வான்பூத
மேசின்மாதவம்பருவநான்கியற்றியபின்னர்.

இ-ள். இரத்தினங்களையுடைய பெரிய மலையின்மீது பிரகற்பதிதலத்தில், ஒளிவிளங்கும் அசுரர் குருவாகிய சுக்கிரனும் தேவ குருவாகிய வியாழபகவானும், ஏனைய தேவர்களும் குற்றமில்லாத நாரதமுனிவர் முதலாயினோரும் உடனிருக்க, புகழப்பட்ட பெரிய தவத்தை ஆகாய பூதமானது நான்கு பருவகாலம் இயற்றிய பின்பு.

பிரகற்பதி - வியாழன். பிரகத - வாக்கு, பதி=தலைவன். பருவமாவது இரண்டு மாதங் கொண்டது. நான்கு பருவம் எனவே எட்டு மாதம் எனக் கொள்க. (கஎ)

குருமுதற்றவமுனிவரர்குழுமியகுழாத்திற்
பிரமசாரியவுருக்கொடுபிறங்குவான்வணங்கிச்
சுருதிமாமனுததிளைததிடுமெல்லையிற்றொலைலா
ஞெருகுணப்பரபபிரமமாயுதவினன்காட்சி.

இ-ள் வியாழன் முதலாகிய தவத்தையுடைய தேவர் முனிவர் நிறைந்த கூட்டத்தில், பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு, விளங்கா நின்ற ஆகாய பூதமானது வணங்கி, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட பெரிய மந்திரங்களைச் சொல்லித் துதிக்குங் காலத்தில், அநாதிப பழம்பொருளாகிய சிவபெருமான் சததம் என்னும் ஒருகுண முடைய பரம்பொருளாகக் காட்சி கொடுத்தனர். (கஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நானந்தநோன்பிழைக்குமுனிவீர்காளவ்வரையை
நவிலப்பாறறோ
வூனந்துபவமொழிகருஞ்சிற்பராகாயமுள
தோங்குமாஙகண்
வானநதமின்றிநிறைபொளிவான்மனுதியுங்கா
ணுதஞான
வானந்தநடம்புரிந்தானிரந்தரமாய்ப்பொதுபொதுவி
லாடுங்கோமான்.

இ-ள். நான் என்னும் அகங்காரத்தை யழிக்கின்ற தவத்தைச செய்யும் முனிவர்களே! அம்மலையின் பெருமையைச் சொல்லத் தக்கதோ? உடம்பை வளர்க்கின்ற பிறவியைக் கெடுக்கும் ஞான முடைய பராகாயம் உயர்வாய் அவ்விடத்து விளங்கா நிற்கும். ஆகா யத்தின் முடிவில்லாமல் நிறைந்த ஒளியையுடைய சிதாகாயம் மன முதலிய எவற்றிற்குங் காணப்படாத ஞானக்கூத்தைச செய் தருளுவார், யாரெனில், கனகசபையின்கண் எப்போதும் ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளுஞ் சபாநாயகப் பெருமான். (கக)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

புராதனனங்கணன்பங்கனிருவிகற்பன்மலரகிதன்
பொருவிலாத
நிராமயனிர்க்குணனிராதாரனிரஞ்சனனி
ராகாரன்ஞான
பராபரன்மாயாசலத்திற்சிற்பராகாயத்திற்
பயிலுஞ்சோதி
விராவியநாடகநடமேயிலங்கமங்குலேசனென
விளங்கிற்றன்றே.

இ-ள். பழமையா யிருப்பவரும், அழகிய நெற்றிக் கண்ணை யுடையவரும், (உமாதேவியைப்) பாகத்தி லுடையவரும், விகற்ப மில்லாதவரும், மலசம்பந்த மில்லாதவரும், ஒப்பில்லாத நோயற்ற வரும், குணமில்லாதவரும், தமக்கு ஓராதாரமில்லாதவரும், களங்க மில்லாதவரும், அநாதியே ஞானமுடைய பராபர மூர்த்தியும், மாயாசத்திரி யென்னும் இம்மலைக்கண் சிற்பர ஆகாய மாகப்பொருந் தும் ஒளிவடிவரும், அநாதியே பொருந்திய ஞானநாடக மாகிய திருக்கூத்தே விளங்க மங்குலேசன் என அசலலிங்கம் விளங்கா நிற்கும். (உ0)

மெய்ஞ்ஞானசபையைவிழைந்திசைப்பினுங்கேட்பினுமுத்
  தி, விளக்குமுண்மை
யஞ்ஞானமகற்றியவைம்பூதலிங்கமான்மியமீ
  தன்றியாங்க
ணெஞ்ஞாலமும்பரவுந்தக்கிணகேதாரமென்றோர்
  தலனுண்டெய்தின்
மெய்ஞ்ஞானம்விளைவிக்குமடைவிக்குங்கதியதன்மான்
  மியமுங்கேண்மின்.

இ-ள். (அத்தலத்துள்ள) மெய்ஞ்ஞான சபையை விரும்பிச சொன்னாலும், அதனைக் கேட்டாலும் முத்தியையுண்டாக்கும் இது சத்தியம். அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் பஞ்சபூத லிங்கத்தின் மகிமைக ளிவையல்லாமல், ஆங்கு எவ்வுலகத்தாராலும் துதிக்கப் படுகின்ற தக்ஷிண கேதாரமென்று ஒரு தலமுளது. அதனை யடைந்தார்க் குண்மையறிவாகிய சிவஞானத்தைக் கொடுக்கும். அன்றி மோக்ஷத் தையும் கொடுக்கும். அத்தக்ஷிண கேதாரத் தலத்தின் மகிமை யையும் கேட்பீராக. (உக)

வஞ்சந்தபமாதவமுனைற்றும்வராகமிரு
  தனெனுமுனிவன்
புஞ்சங்கெழுபொன்முடிக்கேழற்பொருப்பில்வதிந்து
  பொறிபுலன்போக்
கஞ்சலறவென்றறையுதகம்யாக்கைவலியு
  மாறயின்று
நெஞ்சிலணிமாமுதலவியமாதிநிகழு
  மாபயின்றான்.

இ-ள். வஞ்சனைகள் நீங்கப் பெரியதவத்தைச் செய்யும் வராக மிருத னென்னும் இருடியானவர், முழைகள் பொருந்திய பொன்

மயமான சிகரத்தையுடைய வராகமலைக்கண் வசித்து, இந்திரியம் புலன்கள் போகும் வழிகளும் அஞ்சுதலும் ஒழியும்படியென்று, சொல்லப்பட்ட நீர்கொண்டு வலிமையுறும்படி பருகி, மனத்தின் கண் அணிமாமுதலிய சித்திகள் முதலியன நிகழும்படி செய்தார்.()

உலகுதொறுஞ்சென்றுண்டுளபல்லுயிரு
மொழுகுமாறொழுகி
யிலகுபுதுமையயாவுளமற்றவையெல்லா
மேற்பனவியற்றி
யலகின்மறையுமறைபயிலந்தணருஞ்
சுரருமருந்தவரு
மலர்கடூவிவழுத்தியதொல்வடகே
தாரவரையடைந்தான்

இ-ள். உலகங்கள்தோறும போய், அவ்விடத்துள்ள பல உயிர் களும தம்வயப்படடு ஒழுகும்படி நடப்பார், விளங்காநின்ற புதுமை யாயுள்ளன வெல்லாவற்றையுமசெயது, அளவில்லாத வேதங்களும் வேதங்களை யததியயனஞ்செய்யும பிராமணரும்தேவர்களும், அரிய தவத்தையுடைய இருடிகளும், புட்பங்களைச சொரிநது அருசசித்த பழமையாகிய வடகேதார பருப்பதததைச சோநதனர். (உ௬)

சென்றுசினவெள்விடையோனைச்சேவித்
தொருசார்மலர்த்தடக்கை
யொன்றவெடுத்துப்பணிநதுமனதுருகி
யுருவகதருதீர்த்த
மன்றநுகாந்துமுன்வைகும்வராக
கிரியைமருவியிவ்வா
றென்றுமொருவாதிருவரையும்வரையா
திறைஞ்சிவருநாளில்.

இ-ள். வடகேதாரத்திற் சென்று கோபம் பொருந்திய வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி, ஓரிடத்தில் நீண்டகைகளிற் புட்பங்களை யன்புபொருந்த எடுத்து அருச்சித்து, மனமுருகி, சிவசாரூப்பியத்தைக் கொடுக்கின்றதீர்த்தத்தை மிகவுமுண்டு, முன்னர் இருக்கும் வாரகமலையையும் தவறாமல்வந்து வணங்கி வருங்காலத்தில். (உச)

கோலவரையிற்குறிசிருங்கமுடியிற்
குடிலவடிவரையிற்
சீலமுனிவர்சிவயோகர்செறிவதனைக்
கண்களிவரக்கண்
டேலவவர்வைகிடன்வைகியவரோடொழுகி
யிருந்துதவஞ்
சாலவிழைப்பிற்பானுபபமுதிக்கு
மெனவத்தலைசார்ந்தே.

இ-ள். வாரக மலைக்கண் சிகரத்திலுள்ள சிவலிங்கத்தையும், மாயாத்திரி என்னும் அம்மலையின் அடிக்கண் தவவொழுக்கமுடைய முனிவர்களுஞ் சிவயோகிகளும் வீற்றிருப்பதைக் கண்கள் களிப்புறும்படி பார்த்து, பொருந்தும்படி யவர் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து, அவர்களோடு கலந்து ஒழுகி, மிக்க தவத்தைச்செய்தாற் சுவானுபவந்தோன்றுமென்று அவ்விடத்தை யடைந்து. (உரு)

எழுதுமணிபொண்சுடரினிருந்தெழுதா
மறையின்சிரப்பொருளை
முழுதுமுணர்ந்தோரொடுமுயல்வோனொருநாண்
முனிவர்தொடர்பொருவா
தொழுகிவரவுங்கேதாரந்தொழுது
வரவுமுளம்வலிக்கும்
வழுவையுரியோய்புரிவதியாதெனவுட்
கவன்றுவருந்துதனும்.

இ-ள். எழுதப்பட்ட அழகிய இரத்தின தீபம்போல அசையாம லிருந்து, எழுதாமறையாகிய வேதமுடிபின் பொருள் முழுவதையும் அறிந்த அந்தணரோடுகூடி யொழுகுவாரான வராகமிருதமுனிவர் ஒருதினம், முனிவர்களது சிநேகத்தை நீங்காது கலந்து வரவும், திருக்கேதார லிங்கத்தைத் தரிசித்துவரவும் எனது மனம் இழுக்கின்றது, யானைத்தோலையுடைய கடவுளே! யான் செயலது என்னையென்று மனம்விசாரமுற்று வருந்துதலும். (உசு)

தாதாரிதழிச்சிழிகைதாழ்சடிலன்
விசும்புதடவுவட
கேதாரத்தினளித்தபெருங்காட்சி
கேழல்வரைமீதில்
வேதாமுதலினோர்பரசவிடையினுமை
யோடளித்தெதிர்ந்தான்
மாதாபதர்வீழ்ந்தெழுந்துபரவசராய்
விழிநீர்வாரநின்றார்.

இ-ள். மகரந்தமுள்ள கொன்றைமாலை தூங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் ஆகாய மளாவிய வடகேதாரத்திற் கொடுத்த காட்சியை, வராகமலையின்கண் பிரமன் முதலாயினோர் துதிக்க, இடபவாகனத்தில் உமாதேவியாரோடுஞ் சென்று காட்டி முன் நின்றார், பெரியமுனிவர்கள் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து பரவசமுடையராய்க் கண்களினின்றும் நீர்வரும்படி நின்றனர். (உஎ)

வாசத்துளவோன்முதலினருக்கரியை
நினதுவழித்தொழும்பி
னேசித்திடுமன்பினர்க்கெளியையென்ப
தறிந்தேனிறைந்தபெருந்

தேசிற்பொலிகின் னுருவுதருதீர்த்த
மளித்தாய்சருமவரித்
தூசிற்பொலிவோயெனத்தாழ்ந்துதொழுதான்
வராகமுனிவனென்போன்.

இ-ள். வராகமுனிவர் என்பார் அதனைக் கண்டு, புலித்தோலாகிய உடையிற் பொலிந்து விளங்குங் கடவுளே! வாசனைபொருந்திய துழாய்மாலையைத் தரித்த விட்டுணுமூர்த்தி முதலிய தேவர்களுக்கு அரியவராயிருக்கின்றீர், தேவரீரது அருள்வழி நிறை தொண்டருக்கு எளியவரா யிருக்கின்றீர் என்னும் உண்மையையின்று அறிந்தேன், விடாபித்த பெரிய ஒளியின் மிகுத்த தேவரீரது சாரூப்பிய முதலியவை யளிக்கின்ற தீர்த்தத்தையும் கொடுத்தீர் என்று துதித்துவணங்கினர். (உ௮)

பிறைவார்சடையன்விடையிழிந்துபெறுதற்
கரியபிரணவங்கூ
றறைமீதரியசிவயோகமாற்று
முனிவரெதிர்போற்ற
மறைமேயாலிடமேலவர்தாழவாணன்
மணிமாமுழவார்ப்ப
விறையாள்காணவராககிரிப்பெறும்பே
ரிறைவனடம்புரிந்தான்

இ-ள். பிறைசசந்திரனைத் தரித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான், இடபவாகனத்தை விட்டு இறங்கி, அடைதற் கியலாத பிரணவ ஆகாரமான அறையின்மீது நின்று, அரியசிவயோகத்தைச செய்யும் [1]இருடியர்கள் எதிர்நின்று துதிக்க, வேதங்களோலமிட, தேவர்கள் வணங்க, வாணசுரன் மார்ச்சனைகொண்ட அழகிய முரசத்தை முழக்க, உமாதேவியார் (இடப்பாகத்துநின்று) தரிசிக்க வராகமலையின்கண் அமரப் பெறும் தனிமுதல்வர் திருக்கூத்தாடியருளினர். (உகூ)

புரியும்போழ்தின்மழவிடையோனருளாற்
புனிற்றுப்பிறைநிலவு
விரிசெஞ்சடையிற்பரந்ததிரிபதகை
யிழந்துவெண்கூவ
துருவந்திகழ்ந்தானிறைநடனமொழிந்தான்
வராகமிருதன்முதற்
செருமுமுனிவர்சுதரிசனவெனுமஞ
சிறப்பித்திறைஞ்சினர்.

இ-ள். (சிவபெருமான் திருநடனத்தைச்) செயதருளுங்காலத்தில், இளமைமிக்க இடபவாகனத்தை யுடைய பரமனது திருவருளினாலே, புதிய பிறைச்சந்திரன் விரிந்த சிவந்த சடையில் நிலவைப் பரப்பிற்று, கங்கைநதி சிந்தி வெள்ளிய கூவநீர் வடிவாயிற்று. அதுகண்டு இடபவூர்தியாகிய பரமசிவன் நடனத்தை விட்டனர், வராக மிருத முனிவர் முதலாய நெருங்கிய இருடிகள் சுதரிசன என்னும் பெயரைச் சொல்லினர். (ரு0)

நகுவெண்கூவற்சுதர்சனவெனுமந
திகழுங்கேதாரோ
தகநீர்மூழ்கிநுகர்ந்துசதாசிவராய்
வராகமிருதன்முதற்
புகழ்தாபதருமடைந்தனரப்புனலை
யிவையோர்யாரேனு
மகனுளறிந்துமறியாதும்புரிமா
பாவமதுதீரும்.

இ-ள். ஒளிர்கின்ற வெள்ளிய தீர்த்தத்தையுடைய சுதரிசனவென்னும் நாமம்விளங்கும் கேதாரதலத்துள்ள தீர்த்தநீரில் முழுகி

யும் அதனையுண்டும், வராகமிருத முனிவர் முதலாய இருடிகள் சதா சிவ வடிவமுற்று முத்தியடைந்தார். அத்தீர்த்தத்தை யடைவோர் யாவராயினும் மனம் அறிந்தும் அறியாதுஞ் செய்த பெரிய பாதகங்க ளெல்லாம்நீங்கும். (கக)

பெறுதற்கரியபிரணவொண்பாரை
யதனுற்பணிமவுலி
யுறுதக்கிணகேதாரமெனும்பெயர்பெற்
றுயர்ந்துவிளங்கியது
மறுவற்றொலிமங்கலசிருங்கமுளதொன்
றருமாமறைக்கடலின்
றுறையிற்படிவீரதனதுமான்மியமு
மக்குத்தொகுத்துரைப்பாம்.

இ-ள். அரிய பெரியவேதமாகிய சமுத்திரத்தின் றுறையிற் றோயுமுனிவர்களே! அடைதற் கரிய பிரணவமாகிய அழகிய அறை யிருத்தலால் சர்ப்பத்தைத் தரித்த திருச்சடா முடியை யுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் தக்கிண கேதாரம் என்னும் பெயரை அவ் வாரகமலைபெற்று விளங்கியது. குற்றமற்று விளங்கும் மங்கல சிருங்கம் என்னும் ஒருதலமு மிருக்கின்றது. அதனுடைய பெருமைகளையும் உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்வாம். (கஉ)

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

துயிலாயன்றுறந்தயன்மாதவர்சுரரோடயல்போற்றக்
குயிலாயமொழியிமவான்கொம்பொருபாற்குழைந்துவரக்
கயிலாயனயிலோனைங்கரனிருபாற்கலந்துமொய்ப்ப
மயிலாயஞ்செறிகயிலைமருங்கணைந்தான்மழவிடைமேல்.

இ-ள். திருமால் நித்திரையினின்றும் நீங்கிப் பிரமதேவர் முனிவர்தேவர் என்னு மிவரோடு கூடிநின்று பக்கத்திற் றுதித்துச்

செல்லவும், குயின் மொழிபோன்ற மொழியையுடைய இமயமலை யரசன்பெற்ற பூங்கொம்புபோன்ற உமாதேவியார் ஒருபக்கத்தில் மனமுருகிச் செல்லவும், சுப்பிரமணியக் கடவுளும் விநாயகக் கடவுளும் இருபக்கத்தும் களிகொண்டு செல்லவும், மயிற்கூட்டங்கள் நிறைந்துள்ள திருக்கயிலாயமலையின் இடத்தைச் சிவபெருமான் இடபத்தின்மீதேறி யணைந்தார். (௩௨)

தளர்நடைவந்திளஞ்சிறுகாலடிவருடத்தளவிலா
விளவரும்பேடவிழ்ந்துமணம்நிறைப்பவிமசலந்துளிப்பக்
களபநறும்பனிதநறைகமழவருகாண்ஞிமிறு
விளரியின்பாட்டயரவிஞ்சையோர்வீணைவிரலிசைப்ப.

இ-ள். இளஞ்சிறு தென்றற் காற்றானது, தளர்ந்த நடையுடன் வந்து திருவடிகளை வருடவும், முல்லையினது வெள்ளிய இளவரும்பு இதழ்விரிந்து வாசனைவீசவும், பனித்துளி சிதறவும், கலவைச் சாந்தும் நல்ல பசைக்கருப்பூரமும் வாசனை வீசவும், பறக்கின்ற காலையுடைய வண்டுகள் விளரிப் பண்ணையுடைய பாட்டுக்களைப் பாடவும், கந்தருவர்கள் தத்தம் யாழ்கொண்டு விரலால் இசை செய்து பாடவும்.

தென்றல் தளர்நடை யுடைத்தாகலின் "மந்தமாருதம்" எனப் பட்டது. இமம்=பனி. இமசலம்=தளிர்ந்தநீர். பனிநீருமாம். வண்டுகள்தேன், சுரும்பு, வண்டு ஞிமிறு என நால்வகைப்படும். அது "மங்கைநல்லவர் கண்ணுமனமும்போன் - றெங்குநாடி யிடறுஞ் சுரும்புகாள்" எனவரூஉம் சிந்தாமணிச் செய்யுளாலும், இங்ஙனமே நைடதத்தும், வில்லிபுத்தூரார்பாரதம் சல்லிய பருவத்தும் கூறப்பட்டதுணர்க. ஈண்டு ஞிமிறு என்பதும் வண்டுகள் என்னும் பொதுப்பெயராகின்றது.

விஞ்சையர் ஆவார் - தும்புரு, நாரதர், ஆகா, ஊகூ, விசுவாவசு, அததிர சேனன, வசிருசி, சருவாசு, சித்திரசேனன், ஊருகன், திருதராட்டிரன், சூரியவர்சசன் என்னுந் துவாதச கந்தருவர் முதலாயினோர்.

வீணைகளாவன. விபஞ்சிகை, சித்திரிகை, சித்திரகோடா வணி, இலவுலாட்சி, கூர்ம்மிகை, குசசிகை, பரிவாதினி, கின்னரி, வல்லகி, கீசகி, இராவணேசுவரம், சகளவல்லகி, ஆளவாளி, ஆளா விதை, கைசிபம், பிரமவீணை, சாரங்கம, சரவீணை, ஆகாயவீணை, அந்தரவீணை, உருத்திரவீணை என்னும் இருபத்திரண்டும்பிறவுமாம்.

கோகிலங்காளங்குறிப்பக்குளிர்மதிவெண்குடைநிழற்றப்
பூகநறுமபொதுமபரிற்பூங்கணையுமுடல்குழைத்தவில்லு
மோகமதன்றரித்திருகைமுகிழ்த்தொருபால்விளையாட
வோகைபலாதரவுமையோடொருதவிசின்மிசையிருந்தான்

இ-ள். குயில்கள் எக்காள மூதவும், குளிர்மையாகிய சந்திரன் வெள்ளிய குடையாக நின்று நிழலைசசெய்ய, நல்ல கமுகஞ் சோலை யில் புட்பஙகளாகிய பாணஙகளையும் உடல்வளைநத (கரும்பாகிய) வில்லையும், மயக்கததைச செய்யும் மன்மதன் தரித்து இருகைகளை யும் அஞ்சலிபண்ணி ஒருபககதது விளையாடிநிற்பவும், இஙஙனம் பலர் மகிழ்வுசெயய உமாதேவியாரோடும் ஒப்பறற சிஙகாசனததின் கண் சிவபெருமான் வீற்றிருநதனர். (௬௫)

நடைபெறுபல்விலங்கொடுபன்னகவைரிமுதலபுள்ளுந்
தொடைபெறுவேணியன்மலர்ததாடொழுதனசூழ்வநதபணி
விடைபெறுமால்புரிநதபெயராயிரமுமென்சீரை
யுடைபெறுமாதவாபுரையவோதுபுநின்றுருகுவான்.

இ-ள். நடத்தலைச செயகின்ற பலமிருகங்களுடன், கருடன் முதலாகிய பலபறவைகளும், கொன்றை மாலைதரிதத சடாமுடி யினராகிய சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணஙகிநின்றன, வலம்வநதன, குற்றேவலைக் கொண்ட திருமா லானவர் யாவரானும் விரும்பப்பட்ட சகத்திர நாமஙகளையும் மிருது

வான மாவுரிவத்திரமூடுத்த பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர் போலச் சொல்லிநின்று மனமுருகி நின்றார். (நகூ)

வருவினை சஞ்சிதவினைமாவடிவினைவாய்ந்துயிர்பருகு
பொருவினைமூவினையுமொருவினையுமாறுவ்வாவா
லிருவினையொன்றுமளவுமெவ்வுயிரும்புரியும்வினைக்
கருவினையாயவனுறைந்தானஃறிணைசெய்வினைதனையே.

இ-ள். அஃறிணைப் பொருள்களாய் மிருகங்களும் பறவைகளுஞ் செய்த வினைகளுக்கு, ஆகாமியமும் சஞ்சிதமும் பெரிய (தூல) வடிவத்தையெடுத்து ஆன்மாக்கள் அநுபவிக்கும் பிராரத்துவ வினையும் ஆகிய மூவகைவினையும் ஒழியும்படிசெயயுஞ் சிவபுண்ணியங்களும நிகராகாவாம், நல்வினை தீவினை யென்னும இருவினைகளும் சமமாகு மளவும் எந்த ஆன்மாக்களும் புரியும் தொழில்களுக்கெல்லாம் அரியவினையாய் அப்பெருமான் அன்றே இருந்தனன். (நூஎ)

அவ்வேலையடுதிறற்சூரவுணருயிர்குடிப்பவடற்
செவ்வேலைவிடுகுழகன்றேவருயிர்பருகவெழு
மைவேலைவிடநுகர்ந்தாய்வேட்டமெனமனம்புரிந்த
திவ்வேலையருளெனமாயாசலஞ்செல்கெனச்சென்றான்.

இ-ள். அவ்வாறாகச சிவபெருமான் திருவோலக்கம் உற்று இருக்குங்காலத்தில், கொல்லுந் தொழிலையுடைய சூரபன்மன் முதலாய அசுரரது உயிர்களை யெல்லாம் பருகும்படி, வலிமைபொருந்திய சிவந்த வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய இளமைப்பருவத்தை யுடையவர் ஆகிய முருகக்கடவுள் (சிவபெருமானை நோக்கி) தேவருடைய உயிரைப்பருகும்படி யெழுந்த கரியகடலின் எழுந்த நஞ்சினை யுண்டுகாத்த இறைவனே! இச்சமயத்தில் என்னுடைய மனம் வேட்டையாடுதலில் விரும்பா நின்றது. ஆதலால் விடை

யருள வேண்டுமென்று கேட்ப மாயாத்திரிக்கு (பழநிமலைக்கு) போகக்கடவாய் என்று சிவபெருமான் கூறியருள, கந்தக்கடவுளும் அவ்வாறே சென்றார். (கூஅ)

பிரணவவொண்பாறைவைகிப்பெட்புறமுன்னுறைந்துமலர்ச
சரணமிசைதாழ்முனிவர்தமைநோக்கியாதிதனி
லரணநமக்கெனவதிந்ததிதுவென்றனதுகொண்டு
மரணமின்மாதவர்மூலத்தானமெனவழுத்துதலும்.

இ-ள். பிரணவ வடிவாகிய அழகிய மலையறையில் (கந்தப்பெருமான்) விற்றிருந்து, விருப்பம் பொருந்தத் தாம் வருதற்கு முன்னரே வந்திருந்து, தம்மைக் கண்ட அளவிலே தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களில் விழுந்து வணங்கிய முனிவர்களைத் திருநோக்கஞ் செய்து, (முனிவர்களே!) படைப்புத் தொடக்கத்தில் இத்தலம் நமக்குப்படைவீடாகிய காவலிடமாகும் என்று கூறினர். அச்சொல்லைக்கேட்டு இறத்தலில்லாத முனிவர் மூலத்தானம் இத்தலமே என்று துதித்தலும். (கூகூ)

பூந்தார்வண்குரவனருள்புரிந்தொருவிப்பொருவில்புட்ப
காந்தாரத்தெழுந்தருளிகனல்விழிப்பேழ்வாய்மிருக
வேந்தாதிவிலங்குவணமுதலியபுள்ளினமிடைந்து
தாந்தாமாறிரிநதுபதந்தாழ்வரையணுயினன்.

இ-ள். பொலிவாகிய வளப்பமுடைய குராமாலையைத் தரித்த குழந்தைவேற்பெருமான் அம்முனிவர்க்குக் கிருபைசெய்து, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, ஒப்பில்லாத புட்பகாந்தார வனத்தின்கணெழுந்தருளி, அக்கினிசிந்தும் பெருத்த வாயையுடைய மிருகராசனாகிய சிங்கங்கள் முதலாகிய மிருகங்களையும் கருடன்முதலாய பறவைகளையும் நெருங்கிச்சென்று அவை யஞ்சியோடலால் தாம் மலையிற்பொருந்தும் திருவடி யுடையாராய்க் (கீழ்வரைக்கண்)வந்தார்.

அணிக்கோலவரைமுனிவரமரர்தமக்கரியசெருத்
தணிக்கோலமெனவிசும்புதடவுதடஞ்சிலைமலர்த்தண்
கணிக்கோலம்புரிந்துமுதற்காட்டியசெவ்வேணீல
மணிக்கோலவள்ளிதிருமணக்கோலமவழங்கினன்

இ-ள் அழகிய வடிவத்தையுடைய அம்மலையின் கீழிருந்த முனிவர்களும் தேவர்களும், அறிதற்கரிய செருத்தணித் தலத்தில் எழுந்தருளுங் கோலத்தைப்போல, ஆகாயத்தை யளாவிய நீண்டவில்லை யேந்திய மலர்போன்ற திருக்கரத்தையுடைய வேட்டுவக் கோலத்தை முதலிற் காட்டிய முருகப்பெருமான், நீலரத்தினம்போன்ற வடிவத்தையுடைய வள்ளி யம்மையாரது திருமணக் கோலத்தைக் காட்டினர். (௬௧)

வெள்ளியங்குன்றொருவிவள்ளிமென்கொடியிற்சிமிழ்ப்புண்டு
பள்ளியங்குன்றெனமுருகமழகளிறுபரிவுறலாற்
றுள்ளியங்குன்றருவிநெடிதுவைத்தெழுமக்குளிர்குவடு
வள்ளியங்குறறெழிற்கெழுமங்கலசிருங்கமெனவழங்கும்

இ-ள் கயிலைமலையை விடுத்து, வள்ளியம்மையாராகிய மிருதுவான கொடியிற் கட்டப்பட்டு, பள்ளிசெய் தருளும் அழகிய மலைபோல முருகக்கடவுளாகிய இளயானை யன்புடன் இருந்தலால், சிறந்த மலையின் அருவி துள்ளிப் பாய்ந்து ஒலிசெய்து வீழ்ந்து செல்லும் அந்தக்குளிர்மையாகிய மலையானது, வள்ளிமலையின் சிறப்புக்களைப் பொருந்தி மங்கல சிருங்கம் என்று சொல்லப்படும்.

வள்ளி மலைக்கண் நடந்த திருமணக் கோலத்தையிங்குத்தேவர் முனிவர்க்குக் காட்டினமையால்மங்கலசிருங்கமெனப்பெயர்பெறும்.

முல்லைவனத்தயில்வேற்கைமுருகனெழுந்தருளிமுன்னி
யெல்லையின்மாதவம்புரிமார்க்கண்டனுக்குமீர்ந்தொடைப்பைங

குல்லைபுனைபகவதிக்குங்காட்சிகொடுத்தருளிநித்தந்
தொல்லையபல்லுயிர்க்குமருள்சுரந்துபூம்புரைவதிந்தான்.

இ-ள். பழநிப் பதிக்கணுள்ள திருமுல்லைவனத்தின் இடத்து, வேலாயுதத்தைத் தரித்த திருக்கரதத்தையுடைய கந்தக் கடவுள் எழுந்தருளி, தம்மைமிகுந்த அளவில்லாத பெரிய தவத்தைச செய்யும் மார்க்கண்டேய முனிவர்கரும், குளிர்ச்சிகொண்ட வெட்சி மாலையைத்தரித்த துர்க்காதேவிக்குங, காட்சி கொடுத்து அருள் புரிந்து, நாடோறும் பழமையாகிய பல ஆன்மாக்களுக்கும் கிருபை செய்து பூம புலா யென்னுந் தானத்தில் வீற்றிருந் தருளினர். ()

மைத்தவழ்மங்கலசிருங்கமான்மியமிதனையபோற்
கொத்திதழியோன்றானம்பலவுளவன்றியுங்கோல
வத்திரியினிற்றெய்வநதிகளுமுண்டாடினரை
முத்தியினுய்ப்பிக்குமென்றான்முற்றுமொருங்குணர்சூதன்

இ-ள். மேகங்கள்தவழுகின்ற மஙகல சிருங்கம் என்னுந் தானத் தின்மகிமை யிதுவாகும் அதுபோல, கொன்றைப்பூ மாலையின னாகிய சிவபெருமானது தானங்கள் பல உள்ளன, அல்லாமலும் வராகமலையின்கண் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய யாறுகளும் பல வுள்ளன. அவைதயமிற் றோயநதாரை முத்தியின்கட் சேர்கரு மென்று சாத்திரங்க ளெல்லாவற்றையு மறிந்த சூதமுனிவா கூறினர். (சச)

வராககிரிச சிவத்தான சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசச செய்யுள்—உஉரு.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஏழாவது,

நதியுற்பவித்த சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

விதியிணங்கிநான்மறைவழிவிழைவுறமுயல்வோர்
துதிபுரிந்திருகரஞ்சிரங்கொண்டுசூதனையே
மதிமிலைந்தபொன்மணிமுடிவராகமால்வரையி
னதிவருஞ்சரிதையைநவிற்றுதியெனநவிலும்.

இ-ள். ஊழானது வந்துபொருந்தி நான்கு வேதங்களின் வழியே உண்மைப்பொருளை யுணர்ந்து விருப்பமுற்றுப்பெறும்படி பிரயத்தனஞ் செய்யும் முனிவர்கள் துதிசெய்து இருகைகளையுந் தலைமேற்கொண்டு, பிறைசசந்திரனைத் தரித்த அழகிய இரத்தினங்கள் நிறைந்த சிகரங்களையுடைய வராகமலையினின்றும் நதியுற்பவித்த சரித்திரத்தைச் சொல்லி யருள்வீராகவென்று சூதமுனிவரையே கேட்குதலும், அவர் சொல்வாராயினர். (க)

தொலைவின்மாதவர்தொழும்பெருங்கயிலையிற்றூய
கலையிலாயமூலப்பிரகிருதிகன்னிகையாய்த்
தலைவணங்கிநீடலையெறிகடல்வலயத்தி
னிலைபுரிந்தவந்தனைக்கிடநிகழ்த்துகென்றதுவே.

இ-ள். அழிவில்லாத பெரிய தவத்தினை யுடைய முனிவர்களால்வணங்கப்படுகின்ற பெரிய கயிலாயமலையின்கண், சுத்தகலா தத்துவத்தினின்றுந் தோன்றிய மூலப்பிரகிருதி என்னும் மாயை

யானது கன்னிப் பெண்ணின் வடிவெடுத்து, தலைபொருந்த வந்தனைசெய்து, நீண்ட திரைகள் வீசுகின்ற கடலாற் சூழப்பட்டபூமியில் நிலையுடைய வழிபாடு செய்தற்கு ஓரிடத்தையருளுதல்வேண்டுமென்று கூறிற்று. (உ)

எஞ்சுபல்லுயிருயிர்ப்பதற்கேதுவாயிருந்த
வஞ்சுளாடவியெனுங்கர்ப்பபுரியினைமருவி
விஞ்சுதேனுவினுருக்கெழீஇவிழைந்தெமைப்பூசித்
துஞ்சிடும்படியுலகெலாநதருதியென்றுரைத்தான்.

இ-ள். மிகுந்த பல ஆன்மாக்களையும் படைத்தற்கு ஏதுவாயிருந்த, பஞ்சபூத லிங்கமுள்ள முல்லைவனமென்னுங் காப்பபுரியையடைந்து, மிக்க காமதேனுவி னுருவத்தைக் கொண்டு விருப்பமுற்று எமமைப் பூசித்து, (ஆன்மாககள்) உய்யும்படி உலகமெல்லாவற்றையும் தோன்றச செய்வாயாக வென்று (சிவபெருமான்) ஆஞ்ஞாபித்தருளினர். (ங)

கண்ணுதற்பெருமானருள்கடிநகர்போகி
யுண்ணிகழ்ந்தவாபுரிநதவக்கேழலோங்கலின்மே
னண்ணிநோற்றனளாவெனமாவெனநணுகு
மெண்ணிறேவர்நோன்பிழைத்தனளிழைத்திடுநாளில்.

இ-ள். நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் அருளிச செய்த புதுமை பொருந்திய தலத்திற்குசசென்று, மனத்தின்கண தோன்றிய வாறுசெய்த அந்த வராக மலையின்மீது அடைநது, பசுவென்னு மிருகம்போல உருவத்தைக் கொண்டு, அளவில்லாத தேவர்கள்செய்த தவத்தையெல்லாம் பிரகிருதி மாயையானவள் செய்தாள், அவ்வாறு செயயுங் காலத்தில். (ச)

கலி விருத்தம்.

கொந்தார்நறவக்குளிர்பொன்னிதழிப்
பைந்தார்புனைபண்ணவனேவலினால்

விந்தார்சலம்வென்றவன்வேரிநறுஞ்
சந்தார்பொதியந்தனிலெய்தினனால்.

இ-ள். பூக்கொத்துகள் நிறைந்த தேன்பொருந்திய குளிர்மையாகிய பொன்மயமான பசிய கொன்றைப்பூ மாலையையணிந்த சிவபெருமானது ஆஞ்ஞைப்படி விந்தமலையை வெற்றிகொண்டவராகிய அகத்தியமுனிவர் தேன்பொருந்திய வாசனையை யுடைய சந்தனமரங்களையுடைய பொதிய மலையினை யடைந்தார். (ரு)

பண்பாருயிருய்ந்திடமுன்பரவை
யுண்பாலவனொண்சிகரத்துறையு
நண்பார்பொருநாநதியின்புனலைத்
திண்பாருலகஞ்செலவுய்த்தனனால்.

இ-ள். நற்குணமுடைய ஆன்மாக்கள் உய்யுங் காரணமாக முன்னர்க் காலத்திற் சமுத்திரத்தையுண்ட பாவில்வல்ல அகத்தியமுனிவர், அப் பொதிய மலையின் அழகியசிகரத்தின்கணிருந்த, உறவினையுடைய பொருநை யாற்றினீரை, திண்ணிய பெரியபூமி யுய்யுமபடி செல்ல விடுத்தார். (சா)

ஒருசீருணவெற்புழிநின்றுயர்பார்
வருநீரமையுமவ்வடிவங்கொளலாற்
பெருநீர்வருதாம்பிரவன்னியென
வருள்சேரொருபாதியடைந்ததுவே.

இ-ள். ஒப்பற்ற செம்புமலையி னின்றும் உயர்ந்த நிலத்தில் வரும் அளவும் அததாமிரம் ஆகிய வடிவதனைக் கொண்டு வருதலால், மிகுந்த நீர்வருகின்ற தாம்பிரவன்னி நதியென்று, கிருபை மிக்க ஒரு பாதிபேர் பெயர்பெற்றது.

சேருணம்=செம்பு. உழி - எழனுருபு. செம்பு மலையினின்றுந் தீப்போலும் நிறத்தையுடைத்தாக வருதலால் தாமிரபர்ணி எனப் பெயர் பெற்றது என்க. தாமிரவன்னி என்பதற்குத் தாமிரம் போன்ற வர்ணத்தை (நிறத்தை) யுடையது எனலுமாம். (எ)

ஒருபாதியுதக்கினடந்துபிலந்
தருமோர்நெறிசாரந்துவராககிரி
வருதேனுவுமாழையும்வைகிடமீ
தருள்கூரவெழுந்ததளக்கரினே.

இ-ள். (ஒருபாதி தாமிரவன்னி யெனசசெல்ல) மற்றைப்பாதி நீர் வடக்குத் திசைக்கண் ஓடிசசென்று, பாதலம் அளவுஞ்செல்லும் ஓர் வழியாகச் சென்று, வராக மலைக்கண் வந்து பசுக்களும் பொன் னும் இருக்கும் அவ்விடத்தின்கண் கிருபைமிகும்படி சமுத்திரத் தைப்போலப் பெருகினறது. (அ)

விண்ணாந்தருகார்வரைமீதுவிராய்த்
தண்ணந்துறையைந்தினையுந்தழுவி
வண்ணந்தருபல்பொருளும்வாரிக்
கண்ணன்றுயில்பைங்கடல்கண்டதுவே.

இ-ள். ஆகாயத்தை யளாவிய தருக்கள் நிறைந்த பெரிய வராக மலையின்கண் கலந்து, குளிர்சசி பொருந்திய அழகிய ஐந்து துறை களையுஞ் சேர்ந்து, அழகுகொண்ட பலபொருள்களையும் அள்ளிக் கொண்டு, தாமரைக் கண்ணராகிய நாராயணர் தூங்குகின்ற பாற் கடலிற் சென்றது. (க)

திரையிற்செறிசித்திரநன்னதியென்
றுரையிற்புகழ்கொண்டொழுகொள்ளருவி

குரையிற்பொலியுந்திரிகூடசல
வரையிற்கலையொன்றுவழங்கியதே.

இ-ள். கடலி னிடத்திற்குப் போகும் சித்திர நதி யென்று சொல்லப்படுகின்ற கீர்த்தியையுடைமையாக் கொண்டு ஒழுகுகின்ற அழகிய அருவியாறுனது, ஒலியாற் பொலிவுபெற்ற திரிகூடாசலம் என்னும் மலையில் ஒருசிறுபகுதி தங்கநின்றது. (௧0)

கலையொன்றுகணந்தவழுஞ்சிகரத்
தலையொன்றருவித்திரடாழுமணி
மலையொன்றிவருந்திகழ்வைகையென
வலையொன்றுவராழியினார்த்ததுவே.

இ-ள். ஒருசிறிது பகுதி நீரானது, பாய்ந்து செல்லும் மலை முடியினின்றும் வரும் அருவித் தொகுதியுடன் தாழ்ந்து செல்லும் இரத்தினக் கூட்டங்களும் பொருந்தி வருகின்ற விளங்கா நின்ற வைகை என்னும் பெயருடன், திரைகள் பொருந்திய உவர்ப்பினை யுடைய சமுத்திரத்தைப்போல ஆரவாரித்தது. (௧௧)

நீராழிநிலம்புகழுங்கலையொன்
றோராழியுதக்கெழல்போலொழுகிப்
பேராழிபுனைந்துபெருங்குடபாற்
காராழிபுகுந்துகலந்ததுவே.

இ-ள். நீர் பொருந்திய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தாராற் புகழப்படுகின்ற சமுத்திரத்தில் ஓர்கலை வடக்கேயெழுந்து செல்லுதல்போலச் சென்று, பெரிய வட்ட வடிவத்தைக் கொண்டு, பெருத்த குடகடலிற்சென்று சங்கமமாயிற்று. (௧௨)

பொற்பார்பொதியம்பொருவில்குமர
வெற்பானவைமின்மிளிருஞ்சிகரத்

தற்பால்வருநன்னதிதன்பெருமை
நற்பான்மையையாவர்நவிற்றுவரே.

இ-ள். அழகு நிறைந்த பொதியமலையும் குமரவெற்பும் ஆகிய இவற்றில மின்னல் விளங்குஞ் சிகரத்தினின்றும், அன்புடனே யோடிவரும் நல்ல ஆற்றின பெருமையின நல்லபகுதியை எவர் எடுத்துக்கூற வலலவர். (கங)

கலி நிலைத்துறை

ஆனமாயைவெற்படைதலாலருட்பிரகிருதி
தானமெய்தலாலந்தமான்றடம்பொழிற்கருவூர்க்
கோனவற்குநனபாலுடனுட்டலாற்கொணர்ந்து
மாநிலத்திலம்பாநதியெனபர்நான்மரபோர்.

இ-ள். நன்மையான மாயாத்திரியைசசேர்தலாலும், பிரகிருதியீாற் பூசிக்கப்பட்ட இடம் இருத்தலாலும், அழகிய பெரிய நீண்ட சோலைகளையுடைய கருவூர்க்கணுள்ள சோராசனுககுநல்பொலுடன் கொண்டுவந்து ஊட்டலாலும், நால்வழக்கறிந்த பெரியோர் பெரிய இப்பூமியில் அந்த ஆற்றை அம்பாநதி என்று சொல்வார்கள். (கச)

மாழைநீழல்போநதாம்பிரவதியெனவழங்கி
யேழைதேனுவினுருவுகொண்டினிதுவீற்றிருக்குஞ்
சூழல்போதலின்றாஞ்சமான்பொருநையென்றெருபே
ரேழிருங்கடலுடுத்தபாரிசைப்பமேவியதே.

இ-ள். மாமரத்தினிழலிலே போகின்ற தாம்பிரவதி எனச சொல்லப்பட்டு, உமாதேவியார் பசுவினுருக்கொண்டு நன்மையுடன் வீற்றிருககின்ற இடத்திற்குப் போதலால் பெரிய பொருநை என் னும ஒரு நாமத்தை, எழு பெரியசமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமியி லுள்ளவர்கள் யாவரும சொல்லும்படி பொருநதிற்று. (கரு)

மணிமுத்தாறுகாவிரிவரிவாளைபாய்பொருநை
யணிமொய்த்தோங்குமுகக்கூடலினணிமணியீசன்
றிணிமொய்த்தோங்குமெண்டோட்டிரிகுலேசன்வீரேசன்
பிணிமொய்த்தேறுவநதேறுமெமபிரான்பிரமேசன.

இ-ள் மணிமுத்தாநதியும் காவிரியாறும் வாளைமீன்கள் பாயும் தாமிரபாணி நதியும, அழகு நெருங்கி விளஙகும முக கூடலில் அழகிய மணி யீசரும, வலிமை நெருங்கி மிகுந்த எட்டுத் தோள் களையுடைய திரிகுலேசப் பெருமானும, வீரேசரும் விருப்பம மிகுந் தேறுகின்ற எமது இடபாரூடேசரும, பரமேசரும. (கரு)

தாரகேசுரன்றயங்குகொங்கணேசன்வாகீச
ஞறணிநதகாளீசசுரனருளவிசாலேச
னேருறுங்கரேசசனெடகததியவீசன்
சிரிணங்கனநதேசன்வைகிடங்களைரதிகழும்.

இ-ள் தாரகேசுரரும, விளங்கா நின்ற கொஙகணே சுரரும், நதியைத தரித்த காளீசசுரரும, கிருபையை யுடைய விசாலேச சுரரும, அழகு பொருநதிய கரேசச சுரரும, அகததியேச சுரரும, சிறப்புப் பொருநதிய அனநதேச சுரரும, ஆகிய இம மூர்த்திகள வீற்றிருககின்ற தானங்கள் அநேகமாயினகண விளஙகும.

இன்னநம்பதிமற்றுளபுடைபுடையிலங்கு
முன்னருநதுறைதொறுமபலதீர்த்தங்களோங்கு
பின்னமெங்கிடையுமைபசுவுருக்கொடுமேவு
மன்னெடுங்கொடுமுடிபசுமலையெனபர்கண்மாதோ.

இ-ள். இவ்வாறுய நமது சிவதலஙகள் மற்றைய பக்கம் பக்கங் கடோறும் விளங்கும், நினைததற்கரிய துறைகள்தோறும் பலதீர்த்

தங்கள் விளங்கும், மின்னல் போன்ற நுடங்கிய இடையை யுடைய உமாதேவியார் பசுவடிவத்தைக் கொண்டு இருக்கின்ற சிகரங்கள் நிலைபெற்ற நீண்ட பசுமலை யென்று கூறுவர் புலவர். (கஅ)

முன்னையானபொருநாநதியன்றிமாமோழ
னன்னெடுங்கிரிமீதுசண்முகநதியுளதா
லன்னவற்றினன்சரிதைமேலறைகுதுமன்றி
முன்னருந்திரிவேணிசங்கமமுளதுரைப்பாம்.

இ-ள். முதன்மையையுடைய தாமிரவன்னியல்லாமல், பெரிய பன்றியாகிய நல்ல நீண்ட மலையின்மேல் சண்முகநதி யுள்ளதாகும், அவற்றின் சரித்திரத்தைப் பின்னர்க்கூறுவாம், அல்லாமல் முன்னர்க காலத்துள்ள திரிவேணிசங்கமதீர்த்தமும் உளதுசொல்வாம்.

கலி விருத்தம்.

கீற்றிளம்பிறைமுடிக்கிரீசனைப்பரா
யேற்றமேவழ்மகளிர்குற்றேவலாற்றமுன்
வேற்றடங்கட்டளிர்மேனியம்பிகை
யாற்றினடவமிமயாசலத்தினே.

இ-ள். வேலாயுதம் போன்ற நீண்ட கண்களையும் தளிர் போன்றமேனியையும் உடைய உமாதேவியார், இமயமலையின்கண், கீற்றாகிய இளம் பிறையைத் தரித்த தலையையுடைய கிரீசனைத் துதித்து, தகுந்த எழு பெண்களுங் குற்றேவலைச் செய்யத் தவமிருந்தாள். (உ0)

அரியமாதவந்தெரிந்தணங்கையாய்வுழி
வரிமலர்க்கொன்றையோன்வதுவையாற்றினன்
பிரிவுறுதொழுகுமேழ்பேதைமார்குழீஇப்
புரிசடையோனடிபோற்றினின்றனர்.

இ-ள். அருமையாகிய பெரிய தவத்தை யாராய்ந்து தெரிந்து அவ்விமயத்திலேயே நிறமுடைய கொன்றை மாலையைத் தரித்த சிவபெருமான் திருமணஞ் செய்தருளினர். உமாதேவியாரைவிட்டு நீங்காது குற்றேவல்செய்யும் பெண்கள்கூடி, முறுகிய சடையை யுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து நின்றார். (உக)

ஆங்கவர்கூடிவிழைவறிந்தரண்களி
றோங்கலின்வேதகூபத்திளுண்கரை
வேங்கைநீழலிற்றவம்புரிதிர்மென்மலர்ப்
பூங்கொடியீர்வரந்தருதும்போமென்றான்.

இ-ள். அப்பெண்களின் புதிய விருப்பத்தையுணர்ந்து, காவலை யுடைய வராகமலையின்கணுள்ள வேதகூபத்தின் அழகிய கரைக்கண் நிற்கும் வேங்கைமாதத்தின் நீழலிலே, மிருதுவாகிய பூங்கொடியைப் போன்ற பெண்களே! தவஞ்செயவீராக, அப்போது யாம் வந்து வரங்கொடுப்பேம் என்று கூறினர். (உஉ)

அருளியவாற்றினேபெயருமாயிடை
மருவினர்தென்றிசைநோக்கிமம்மர்தீர்
திருமலனிருபதநினைவினெஞ்சுநேர்ந்
துருகினரருந்தவமுஞற்றலுற்றனர்.

இ-ள். சிவபெருமான் திருவாய மலர்ந்தருளியபடி ஏழு பெண்களும் அவ்விடத்தை யடைந்து தெற்குத் திசைநோக்கி யிருந்து மயக்கமில்லாத சிவபெருமானது இரு திருவடிகளையும் மனநினைவிருத்தி உருகி அரிய தவத்தைச் செய்வாராயினர். (உங)

கள்ளவிழ்குழலியருளங்கவற்றவென்
றள்ளிலைச்சூலிறையருளின்வாளியுர்

துள்ளுசாவித்திரிப்புனலுஞ்சூதநீர்
வெள்ளமும்வெகுண்டொலிவிழைத்தவேலைபோல்.

இ-ள். தேன் பரந்த கூந்தலையுடைய பெண்களது மனத்தைப் பயமுறுத்த வென்று, கூர்மையாகிய இலைபோலுஞ் சூலாயுதத்தை யுடைய சிவபெருமான் திருவருளினால், காயத்திரி தீர்த்தமும் பொருநையாற்றுநீரும் பொங்கிச சமுத்திரம்போலப் புரண்டன.

வளைத்தனநெருங்கினவளரிளம்பிறை
முளைத்தனநுதலியர்முகிழ்த்தநெஞ்சிலீண்
டிளைத்திலரெம்பிரானிணைமலர்ப்பதந்
திளைத்தனர்வலங்கொடுசென்றநீத்தமே.

இ-ள். அப் பிரவாக மானது எழு பெண்களையும் வளைத்தன, நெருங்கிச சென்றன, கலை வளருகின்ற இளஞ் சந்திரன் முளைத்தாற்போன்ற நெற்றியை யுடைய பெண்கள் குவிந்த மனத்திற் சிறிதேனும் இளைப் பில்லாதவராயச சிவபெருமானது தாமரை மலர் போன்ற இரு திருவடிகளையும தியானித்தனர். வெள்ளமானது அவரை வலங்கொண்டு சென்றது. (உரு)

பைந்தொடியோர்புடைவிளங்கப்பால்விடை
யுந்திநின்றிறையவனும்பரேத்தவேழ்
செந்துவர்வாயினார்திளைப்பக்காட்சியு
நந்தலில்வரங்களுநல்கியேகினான்.

இ-ள். பசிய வளையல்களை யணிந்த உமா தேவியார் ஒருபக்கத்தில் விளங்கவும், வெள்ளிய இடபவாகனத்தைச செலுத்திவந்து சிவபெருமானும், தேவர்கள் துதிசெய்ய, செவ்விய பவளம்போன்ற வாயினையுடைய பெண்கள் தரிசிக்கும்படி காட்சிகொடுத்து, குறைவில்லாத வரங்களும் அளித்துச சென்றனர். (உசு)

ஆதலின்வைகுமப்பீசர்நாமமு
மாதரீச்சுரமெனவழங்கிற்றவ்விடத்
தோதுமாயாசலத்துடனுதித்தலாற்
றீதின்மாயாபுரிபெயர்சிறந்ததே.

இ-ள். இவ்வாறாகிய காரணத்தால் அப்பீசர் என்னும் பெய ரும் மாதரீசசுரம் என வழஙகப்பட்டது. அவ்விடத்திலே சொல்லப் பட்ட மாயாசலம் என்னும் மலையுடனே கூடத் தோன்றுதலால், கொடுமை யில்லாத மாயாபுரி என்னும் பெயருடன் சிறந்து விளங கிற்று. (உஎ)

மன்றலங்கோதையர்பொருட்டுவல்லுழிக்
குன்றினின்னதிகளோர்மூன்றுங்கூடிய
மின்றருதலநதிரிவேணிசங்கம
மென்றனருணர்வினரின்னுங்கேட்டிரால்.

இ-ள். வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்கள்காரண மாக, வலிய வராகமலையினிடத்துத் தோன்றிய (காளிந்தி, சாசு வதி நதி, பொருநையாறு என்னும்) மூன்று நதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து விளங்குந் தலம் திரிவேணி சஙகமம் என்று அறிவுடை யோர் கூறினர். இன்னும் கேட்பீராக. (உஅ)

விளம்புமாயாபுரியதற்குமேற்றிசை
யளந்திடுமூவிருகுரோசமற்றபின்
களங்கொள்காளிந்தியுங்காமர்வாணியுங்
குளிர்ந்தவான்பொருநைநன்னதியுங்கூடுமே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட மாயாபுரி என்னுந் தலத்திற்கு மேலைத் திசையில்அளக்கப்பட்ட ஆறுகுரோச முடிவின்பின் கருநிறமுடைய காளிந்தி நதியும் அழகிய சாசுவதி நதியும் குளிர்மையுற்ற சிறந்த தாமிர பர்ணி யென்னும் நல்ல ஆறும் ஒன்று சேரும். (உகூ)

மேவிடனுந்திரிவேணிசங்கம
மாவயினிருமலன்சகளனுகிமென்
பூவைவண்ணனைமலர்ப்புண்டரீகனைத்
தாவரவிருபுடைதரித்துநின்றனன்.

இ-ள். (இம்மூன்று நதியும்) ஒன்று சேரும் இடம் திரிவேணி சங்கமமாகும். அவ்விடத்தில் மலாகிதாரகிய சிவபெருமான்உருவங் கொண்டு, மிருதுவான காயா மலர்போன்ற நிறத்தை யுடைய திரு மாலையும, தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும பிரமனையும் ஆதாரமாக இருபக்கத்தும் தரித்து நின்றனர்.

திரிவேணி சஙகமம்-திரி=மூன்று, வேணி=நதி, சங்கமம்= கலப்பது. பிரமனும விட்டுணுவும் முறையே சிவபெருமானது வலப் பக்கத்தும் இடப்பக்கத்தும் தோன்றுவர் என்க. இதற்குப் பிரமா ணம்:—

கூர்ம புராணம்.

மைந்த நின்னையென் வலப்புறத் தளித்தன னறிய
பைந்து ழாய்மணி வண்ணனை யெனதிடப் பாலிற்
றந்த ளித்தன னீவிர்வெங கரிமுகன் றழலவேற்
கந்த னேரெனக் கருணையி னுசசிமோக துரைத்தான்.

வாமன புராணம்.

தத: பிதாமஹோரா தேவ: கேசவசச ஜகத் பதி:
ஆஜக் மதுஸ்த முத்திசய யத்ரலிஙகம பவசயது இத்யாதி
நைவாந்த மம்பராத பாஹ்மா விஸ்மித: புகரா கத:
விஷ்ணுர் கத்வாத பாதாளாந் ஸப்தலோக பராயண:
சக்ர பாணிர் விநிஷ் க்ராகதோ லிங்கம் நலபதே முநே
விஷ்ணு: பிதாமஹஸ் சோபௌ ஹரலிங்கம் ஸமேத்யஹி
க்ருதாம்ஜலி புடௌ பூத்வா ஸ்தோத்ரம் தேவஸ்ய சக்ரது:

ஏகபாதத் திரிமூர்த்தியாகச சகளீகரித்த சிவபெருமானது திருமேனியிலே ஆயிர மமசமாக உருத்திரமூர்த்தி தோன்றுவர். கோடியம்சமாக வலப்பக்க இடப் பக்கங்களி னின்றும் பிரம விட்டுணுக்கள் தோன்றுவர் என்று, வாதுளாகமம், ஆதித்திய புராணம், இலிங்கபுராணம், அதர்வசிகோப நிடதம், மாபாரதம் - அநுசாஸிக பருவம் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாதுளாகமம்.

சர்மே சஸ்ய ஸகஸ் ராமசாக மஹேசஸ்ய ஸமுத்பவ:
மஹே சஸ்ய ஸஹஸ் ராம்சாத் ருத்ர தேவஸமுத பவ:
ஏதம மஹேச கோட்யம் சாத் ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஸமுதபவ: (1)

வடிவுடைமுதலைமாப்பிரபுவென்பநீண்
முடிநெடுமுகுந்தனுமுளரிச்செம்மனுங்
கடிமலர்பொழியநன்கருளிக்கன்மிசை
யடிமலர்நிறீஇயறிவரியனாகினன்.

இ-ள். இத்தன்மையை யுடைய உருவத்தைக் கொண்ட முதற்பொருளாகிய பரமசிவனை மகாப்பிரபு என்றுகூறுவர், நீண்ட கிரீடத்தை யுடைய விட்டுணுவும் தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும் பிரமனும் வாசனையுள்ள புட்பங்களைத் தூவ, நன்மையோடும அவர்க்கு அருள்புரிந்து, வராகமலையின்கண் தமது திருவடியை நிறுத்தி யறிதற்கரியவ ராயினர். (நக)

அருவடிவிலனுருவம்புபச்செழுந்
திருவடியமலருட்டிளைந்துக்காண்பது
கருவடியினிலுறஞ்சமலர்காண்பதற்
குருவடிவறிவரிதுண்மையாமரோ.

இ-ள். அருவுரு வில்லாத சிவபெருமானது திருவுருவின் தாமரை மலர்போன்ற செழுமையாகிய திருவடியானது மலமற்ற விஞ்ஞானகலருட் னிடையிற் றரிசிப்பது, கருவினிடத்தில் இருக்,

கின்ற மலசம்பந்திகள் காண்பதற்கு அவ்வுருவின் றன்மை யுணர்தற்கரியது. இது சத்தியம். (௬௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சீதமலர்த்திரிவேணிசங்கமத்தெண்ணீர்செழும்பொற்
றசும்பிறபெய்தேழ்
மாதர்வழிபாடிழைக்குமாதரீச்சுரநாடி
யருளவுய்ப்பின்
மேதினியெவ்விடனுமிருவிசும்புசொரிதருமாரி
வியந்தெஞ்ஞான்றுஞ்
சோதிபதச்சுவடுவைகுஞ்சூழறனைச்சோதிபதத்
தானமென்ப.

இ-ள் குளிர்மையாகிய புட்பங்களையுடைய திரிவேணி சஙகமம் என்னுந் தீர்த்தத்தின் தெளிந்த நீரை, செழிய பொனனாலாய கும்பத்திற் கொண்டு, எழுபெண்களும் பூசனைசெய்த மாதரீசசுரம என்னுந் தலத்தை யாராயந்து சொல்லின, பூமி யெவ்விடத்தும் பெரிய மேகத்தாற் பொழிகின்ற மழைவியப்புற்று எந்நாளும் பதிகின்ற, சிவபெருமான் றமது அடிசசுவட்டைப் பதித்திருககும் இடமாம் அதனைச சோதி பததானம் என்பர் புலவர். (௬௩)

கலி விருத்தம்.

மைத்தடம்பொழில்சூழும்வராகவெற்
புத்தரத்தினெண்மாநதிமேற்கரை
சித்தவொண்கிரியுண்டதிற்சித்தர்கண்
முத்தர்மொய்த்திருப்பார்முத்திமுன்னியே.

இ-ள். கரிய நீண்டசோலைகள் சூழ்ந்த வாரகமலைக்கு வடக்கே யுள்ள பெரிய ஆற்றினது மேலைக் கரையில், அழகிய சித்தகிரி என்

னும் மலையிருக்கின்றது. அம்மலையி னிடத்தே முத்திப்பேற்றை நினைத்துச் சித்தர்களும் சீவன் முத்தர்களும் நெருங்கியிருப்பர். ()

அன்னநற்கிரிமீதுண்டரனரு
ளென்னுமேழ்பெருந்தீர்த்தமவற்றினுட்
பன்னிரண்டுபெருவநதொறும்பரன்
றன்னுவேணிசுரநதிதோன்றுமே.

இ-ள். அவ்வாறுய சிறந்த சித்தகிரியின் மேல், சிவபெருமானது திருவருள் வடிவென்று சொல்லப்பட்ட பெரிய தீர்த்தங்கள் எழுள்ளன. அவற்றுள் பன்னிரு வருடத்திற் கொருமுறை, சிவபெருமானது திருச்சடைக்கணுள்ள கங்காநதி பிறக்கும். (டரு)

தெய்வநன்புயலாயவத்தீர்த்தத்தி
னுய்யுநெஞ்சினிருதுசென்றுடினோர்
வெய்யவெம்பிணியாவுமவிளிநதிடு
மெய்யெனக்கதிசேருவருண்மையே.

இ-ள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சதத தீர்த்தங்களினும், உய்ய வேணடுமென்னும் மனததுடன சென்று இருதுககளதோறும மூழ்கினவர் உடைய மிகக கொடிய நோயகளெல்லாம நீங்குவ, அவர் விரைவின முத்தியை யடைவார், இது சததியம. (டசு)

அறையுமக்கிரியானபொருகைகேகார்
சிறைவலாரிதிசைச்சநதிரகிரி
யுறையுமொண்புனற்றண்ணளியுண்டது
பொறைஞர்போற்றுமப்புண்ணியதீரத்தமே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட சித்தமலைக்கணுள்ள தாமிரவன்னி நதிக்கு ஒருபக்கத்திலே, கிழக்கு திசையில் (இநதிர திககில்) சநதிரகிரி இருககின்றது. நல்ல நீரினது அருள் அதன்கண் உண்டு. சசி

தீர்த்தம் என்னும் அது பொறுமையையுடைய பெரியோரால் துதிக்கப் பட்டது. (௬௭)

தண்ணந்திங்களோர்சாபத்திலுற்றுடற்
கண்ணதாங்கயரோகங்கடிதலா
லெண்ணருஞ்சசிதீர்த்தமென்றெங்கணு
முண்ணலங்கொடுரைககவிளங்குமே.

இ-ள். குளிர்ந்த சந்திரனானவன் ஒருசாபத்திற் பொருந்தி, அதனாலுடலினிடத் துண்டாகிய கயரோகத்தை (ஆங்குவந்து பூசித்து) நீக்குதலால், மதித்தற்கரிய சந்திர தீர்த்தமென்று எவ்விடத்துமுள்ளவர்களாலும், மன அன்பினால் சொல்லித் துதிக்கும்படி விளங்காநிற்கும்.

சந்திரனுக்கு உண்டாகிய சாபமாவது-பிரமனது புத்திரனாகிய தக்கனென்பான் அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களாகிய பெண்களை யீன்று, அத்திரிமுனிவரின் புத்திரனாகிய சந்திரனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான். ஒவ்வொர் தினத்தும் ஒவ்வோர் பெண்களுடன் வாழுதல் வேண்டு மென்னும் நியமத்தை விடுத்து, மிக்க அழகுடைய உரோகிணி யிடத்தில் மோகங்கொண்டு அவளுடனே மருவியிருந்து மற்றவர்களை யெண்ணாமல் இருந்தான். அந்த மடந்தையர் சென்று தமபிதாவாகிய தக்கனிடம் முறையிட்டனர். அவன சந்திரனை வரவழைத்து நியதப்படி யிருப்பாயாக வென்று கூறினன். அவ்வாறே சிலநாள் இருந்து, பழையபடியே உரோகிணி யிடத்தையே விரும்பினன். அதனைத் தந்தைக்குப் பெண்கள் முறையிட்டு வருந்த, தக்கன் சினந்து கலைதேயக் கடவது என்று சபித்தான். அச்சாபத்தை யிங்குவந்து பூசித்து நீக்கினன் என்பது சரித்திரம். (௬௮)

வாலவிந்துவளரவளர்ந்திடுங்
கோலமேனிகுறையிற்குறைந்திடு

மேலுமோர்புனலெவ்வந்தொலைக்குநோய்
சாலும்வெய்யபவமுந்தணிக்குமே.

இ-ள். பால சந்திரன் வளருந் தோறும் தானும் வளர்ந்து நிற்கும், அவனது கலைகள் குறையுந் தோறும் தானுங் குறையா நிற்கும், அத்தனைமைத்தாய வேறோர் தீர்த்தமும் அத்தலத் துள்ளது. (அது தன்னின் மூழ்கினவரது) துன்பங்களை யெல்லாம நீக்கும், நோயைக் கொடுக்கின்ற கொடிய பாவங்களையும் ஒழிக்கும். (௩௯)

துய்யபூரணையிற்சுனைதோய்ந்திடிற்
பையுடர்கங்கைதோயும்பலனெய்து
மையமில்லையதகம்பலவுள
தெய்விகம்பலவுண்டச்சிலம்பினே.

இ-ள். சுத்த மாகிய பௌர்ணிமை திதியிலே சுனையின்கண் மூழ்கினல், துனபங்களை நீக்குகின்ற கங்கை யாறறின்கண் மூழ்கும் பலன் வந்து சேரும், இதற்குச சந்தேக மில்லை. அம்மலையின்கண் பெருமருந்துகள் பல வுள்ளன வாகும், தெய்வத தன்மைகளும் பல வுள்ளன வாகும். (சO)

அதன்மருங்கிலென்றாழ்படிவோடினோர்க்
குதவுஞானமதற்கொருசார்வைகுஞ்
சிதைவிலசூலசிருங்கத்தொர்வாவியற்
புதத்துறும்பல்புதுமைகணல்குமே.

இ-ள். அதற்குப்பக்கத்திலேசூரியதீர்த்தமுள்ளதாகும், அதன்கண் மூழ்கினவர்க்குச் சிவஞானத்தைக் கொடுக்கும், அந்தச சூரிய தீர்த்தத்திற்கு ஒருபக்கத்தில், அழி வில்லாத சூல சிருங்கம் என்னும் மலைக்கண் ஒரு தீர்த்தம் அதிசயமாக வுள்ளது, அது பல அற்புதங்களைக் கொடுக்கும். (சக)

கிளைக்குமக்கிரியின்வடகீழ்த்திசை
துளக்கமின்றிநுமக்குமுன்சொற்றிடு
மளக்கரும்பிரமாசலமாங்கதன்
விளக்கமுற்றபலன்யார்விளம்புவார்.

இ-ள். குவடுகள் பொருந்திய அசகுல சிருங்கம் என்னும் மலைக்கு வடகிழக்குத் திக்கில், நடுக்க மில்லாமல் உங்களுக்கு முன்னர்ச் சொன்ன, அளவிட்டு அறிதற்கரிய பிரம மலை உள்ளது. அம் மலையின் விளக்கங்கொண்ட நன்மைகளை யெல்லாம் எவர் விளம்புவார். (சஉ)

ஆங்கணுச்சியினைங்கரன்வைகுமீ
தோங்குபல்குகையுண்டவற்றினடுத்
தாங்கரும்பராசத்திவதிந்திடும்

இ-ள். அம்மலையி னுச்சிக்கண் விநாயகக்கடவுள் வீற்றிருப்பார், அதன்மேல் உயர்வாய பலகுகைகள் உள்ளன, அக்குகைகளின் நடுக் குகையுள் உலகங்களை யெல்லாந் தாங்குகின்ற அரிய பராசத்தி வீற்றிருப்பள், அதனிடத்தே சித்தர்களும் தேவர்களும் அடைந்துவசிப்பார். (சங)

சிற்பராபரைதீர்த்தமுமாதவர்
சொற்பராவன்னதீர்த்தமுஞ்சூழுமா
னற்பராபரையைத்தொழுநான்முகன்
சற்பராயனெனுமுருச்சார்ந்தரோ.

இ-ள். ஞான வடிவாகிய பராபரைதீர்த்தமும், பெரியதவத்தை யுடைய முனிவர்கள் சொற்களாற் றுதிக்கின்ற அன்னதீர்த்தமும் சூழ்ந்திருக்கும், பிரம தேவர் நாகராச வடிவங் கொண்டு, சிறந்த பராசத்தியை வணங்கினர். (சச)

அன்னதீர்த்தம்படிந்தைங்கரற்பராய்ச்
சின்மயப்பரையைப்புரைதீர்த்தமு
மன்னுமான்லங்கொண்டுவந்திப்பவ
ருன்னருங்கதியெய்துவருண்மையே.

இ-ள். அன்ன தீர்த்தத்திலே முழுகி, ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகக் கடவுளைத் துதித்து, ஞானமய மாகவுள்ள பராசத்தியை யொத்த பரைதீர்த்தமும் நிலைபெற்றிருக்கும், நன்மை கொண்டு பூசிப்பவர், நினைத்தற் கரிய முத்தியை யடைவர். இது சத்தியமே யாம். (சரு)

பூரணையிற்புகர்மகமெய்துநா
ளோரணையமுன்சொற்றவியற்கையிற்
சீரணையுஞ்சிவையைவழுத்திய
பாரணையர்பரபதம்பற்றுவார்.

இ-ள். பௌர்ணிமை திதியிலே வெள்ளிக்கிழமையிலே மக நட்சத்திரம் வந்த காலத்தில், அழகானது பொருந்த முன்னர்ச் சொல்லப்பட்ட விதியால, சிறப்புப் பொருந்திய உமாதேவியாரைப் பூசித்ததொண்டர்கள் மேலான முத்திப்பேற்றை யடைவார். (சசு)

அரவெனச்சதுர்வேதனமர்தலாற்
பிரமவொண்கிரிபபேர்பெற்றுயர்ந்தது
மரபினோர்புடைமற்றொருவெற்பின்மேற்
பரவுதெய்விகப்பன்மடுவுண்டரோ.

இ-ள். நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமதேவர் பாம்புருக் கொண்டு அம்மலையி னிருத்தலால் அழகிய பிரமமலை யெனப் பெயர்கொண்டு உயர்வுற்று விளங்கியது, முறைமையுடைய ஓர் பக்கத்திலேயுள்ள வேறோர் மலையின்மேல் (யாவராலும்) துதிக்கப் படுகின்ற தெய்வத்தன்மை யுடைய பலமடுக்கள் உள்ளன. (சஎ)

முற்றுகொற்றவர்முற்றுணர்கேள்வியர்
பற்றுநீத்தவர்பாங்கரிற்பற்றுவார்
மற்றதன்றென்குணக்கில்வராகமா
வெற்புதக்கினுள தரிவெற்பரோ.

இ-ள். கடந்த வெற்றியையுடைய அரசர்களும், எல்லாவற்றையும் அறிந்த கேள்வியில் வல்ல ஞானியரும், இருபற்றுக்களையும் விட்ட முனிவர்களும் பக்கங்கடோறும் இருப்பார், அதற்குத் தென்கிழக்கிற் பெரியவராக மலையுளது, அதற்கு வடக்கே நாராயணகிரி யுள்ளதாகும். (சஅ)

காசைவண்ணன்கபிலையுருவுகொண்
டோசைதீர்சத்ததீர்த்ததத்தின்கரை
யாசைதீர்சித்தருமபர்க்கருணல்கிப்
பூசையீசனைப்போற்றிப்புரிந்திடும்.

இ-ள். காயாம் பூவண்ணராகிய திருமால் பசுவருக் கொண்டு, ஒலிமிக்க சததீர்த்தத்தின் அழகிய கரையின்கண் ஆசைமிக்க சித்தருக்கும் தேவருக்கும் அருளைக் கொடுத்து, சிவபெருமானைத் துதித்துப் பூசைசெய்யாநிற்பர். (சக)

மாயன்வைகலினற்பெருமாள்கிரி
யாயதந்தவசலதத்துதக்கினிற்
சேயசத்திசிவகிரிரண்டுள
மேயவற்றைசசொல்வாமினிமேலரோ.

இ-ள். திருமால் பசுவடிவமகொண்டு இருத்தலினால் அம்மலைக்குப் பெருமாள் கிரி என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அந்த மலைக்கு வடக்கிற் செவ்விய சத்திகிரி, சிவ மலையென இருமலை யுள்ளன, அவற்றின் பெருமையை யினிமேற் சொல்லுதும். (ரு0)

சூகராசலத்தொல்வளங்கூறநா
வேகரானவருக்கெளிதோவுமை

பாகராரமென்ளுேதப்பயன்பெறு
நாகராயனவிற்றினவிற்றுமே.

இ-ள். பன்றி மலையினது பழைய வளங்களைச் சொல்ல, ஒரு நாவுடையர்க்கு எளிதாகுமோ, உமாதேவியை ஒரு பாகத்தினுடைய சிவபெருமானது ஆரமென்று சொல்லுதற்குரிய பயனைப் பெற்ற நாகராச ளுகிய ஆதிசேடன் சொன்னுலுஞ் சொல்லப்படுமோ. (௬௧)

வன்றிறற்பன்றிமால்வரைச்சாரலி
னென்றுமுத்தரதத்துள்ளதுதென்றலங்
கனறுலாங்கன்னிகாரவனநதனிற்
கொன்றைநாறுங்குறிகுய்யமென்பவே.

இ-ள். வலிமை மிகக பெரிய வாரக மலையின் பக்கத்தில், பொருந்திய வடதிசைகக ணுள்ளது, தென்றற் காற்ருகிய குழவி தவழுகின்ற கன்னிகார வனமேயாம், ஆங் குள்ள சொன்றைப் பூநாறுஞ் சிவலிஙகம் குய்யலிங்க மெனப்படும. (௬௨)

அரியயன்ருெழுமவ்விலிங்கத்தையுட்
பரிவினேத்திபபணிந்தருச்சித்தவர்
தெரிவருங்கதிசேர்குவர்திண்ணமே
துரியமாதவிரென்றனன்சூதனே.

இ-ள். துரிய நிலையை யடைந்த முனிவர்களே, விட்டுணு பிரமன் என்னு மிருவராலும் வணஙகப்படுகின்ற அவ்விலிஙகத்தை மனத்தின் கண் அன்புடன் துதித்து வணங்கிப் பூசித்தவர், அறிதற்கரிய மேற்கதியை யடைவர், இது திண்ணம என்ருர் சூதமுனிவர். (௬௩)

நதி யுற்பவித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச செய்யுள்—உஎஅ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

எட்டாவது,

கன்னிகார வனச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சுருதிவேதியர்சூதனைத்துதித்துநீர்
சூழ்புவியிருள்சீக்கும்
பரிதிபோலுளவிருள்கெடவிமைத்தசெம்
பரிதிநீபகர்காதை
பெருகுமின்சுவையமிழ்தினைக்கருணையாற்
பெட்புறவினிதூறு
மிருசெவிப்புலனுகர்வதற்குவகைபூத்
தின்னமும்விழைகின்ற.

இ-ள். வேதங்களில் வல்ல முனிவர்கள், சூதமுனிவரைத் துதித்து, நீராற் சூழப்பட்ட இப்பூமியினக ணுள்ள இருளை யழிக்கும் சூரியனைப்போல, எமது உள்ளத்தின்க ணுள்ள அஞ்ஞான மாகிய இருள் அழியும்படி பிரகாசிக்கின்ற சிவந்த சூரியனாகிய நீர் சொன்ன கதைகள், சுரக்கின்ற இனிய சுவையாகிய அமிர்தத்தை அருளாலே விரும்பும்படி நன்றாக ஊறுகின்றன, அதனால் எமது செவிகளாகிய புலன்கள் அதனையுண் ணுவதற்கு மகிழ்ச்சி சிறந்து இன்னும் கேட்க விரும்புகின்றன. (க)

புனிதமாதவபொங்கொளியிலிங்கமொன்
றுளதுபோற்றினருளுளங்
கனியுமாறுபேரின்பமேதருமெனக்
கழறினைபவநோயிற்
றுனியுறுதியாமறியுமாறதனது
பெருமையைத்துகடீர்க்க
நனிவிழைந்துரையெனத்தொழுதார்பெற
நவிலுவானெதிர்போற்றி.

இ-ள். பரிசுத்த முடைய தவத்தை யாற்றுஞ் சூதமுனிவரே! மிகுந்த பிரகாச முடைய சிவலிங்க மொன்றிருக்கின்றது, அது தன்னையடைந்து பூசித்தவர்களது மனமான குழையும்படி பெரிய முத்தி யின்பத்தைக் கொடுக்குமெனச் சொல்லி யருளினிர், நாங்களும் பிறவியாகிய பிணியாற் பயப்படாது அதனை யறியும்படி, அப் பெருமையை யெங்கள்குற்றத்தைப் போக்குமாறு மிகவும்விருப் புற்றுச சொல்வீராக வென்று (முனிவர்) வணங்கினார், அதனை யவர் பெறும்படி எதிரிலிருந்து துதித்து சொல்லத் தொடங்கினார். (௨)

மருளிலிங்கநீருளம்புரியாதுமா
தவம்புரிந்துயர்ஞானத்
தெருளிலிங்கதுவீதெனும்பான்மறை
தெரிவருஞ்சிவரூப
வருளிலிங்கமறறதன்றிறமறைகுத
லறநெறித்தெனவேசிற்
பொருளிலிங்கநெஞ்செழுதிமுன்பார்த்தபின்
கேண்மெனப்புகல்கின்றான்.

இ-ள். (முனிவர்களே) நீவிர் மயக்கத்தில் நமது அறிவை விடாது, பெரிய தவத்தைச் செய்து, சிவஞான மாகிய தெளிவில்,

அது இது என்று பலவகைப் பட்ட வேதங்களாலுஞ் சொல்லுதற் கரிய சிவரூபமாகிய அருளிலிங்கத்தையும். அதன் பெருமைகளையும சொல்லுதல் தருமவழிப்பட்டதாகும் என்று, ஞானப் பொருளா கிய குறியைத் தம்மனத்தின்கணெழுதி அதனைத் தரிசித்து பின் கேளுக வென்று சொல்வாராயினர் (சூதமுனிவர்) (ங)

அண்ணலுக்குநஞ்சருத்தலிறபத்திநாந்
தாங்குதலறனென்றொ
வெண்ணருந்தவமிழைத்ததிருநிலத்தின்மீ
தெறிதிரைபபாலாழி
விண்ணெடுங்கிரியுருவெடுத்தாங்கொளி
விளங்கிவேதியர்விண்ணோ
ருண்ணிகழ்த்தமாமறைப்பிழம்பெனநிமிர்ந்
தோங்குமோர்வேதண்டம்.

இ-ள். சிவபெருமானுக்கு நஞ்சினை யுண்ணக் கொடுத்தமை யால், நாம் அன்பு கொண்டு அவரைச் சுமந்திருத்தலே தரும மாகும் என்றுமதித்தற் கரிய தவத்தைச் செய்து, பெரிய பூமியின் மேல், திரை யெறிகின்ற பாற்கடலானது, ஆகாய மளவு நீண்ட மலை வடிவைக் கொண்டு இருந்தாற் போல, வெள்ளொளியாற சிறந்து, அந்தணர் தேவர் என்னு மிவரது மனத்தின்க ணுள்ள பெரிய வேத சாரத்தைப் போல ஓங்கிவிளங்கும் வெள்ளி மலை. (ச)

அந்தநீள்வரைச்சிகரியிலாயிரங்
கோடியாதவரொன்றாய்
வந்துதித்தனசினகரத்தரியயன்
வானவர்முதலேனோர்

ஞூந்துறச்சிரமிசைகரமுகிழ்ப்பவெண்
முடங்குழையரிமான்சூழ்
தந்தமாமணியாசனத்திறைவியோ
டிருந்தனன் றனிநாதன்.

இ-ள். அந்த வெள்ளி மலையின் உச்சியில் ஆயிரகோடி சூரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து உதயஞ் செய்தாற் போன்ற கோயிலின்கண், விட்டுணு பிரமன் தேவர் முதலாயினோர், முதன்மை பொருந்தத் தந் தலையினமீது கைகூப்பி யஞ்சலிக்க, வெள்ளிய பிடர் மயிரினை யுடைய சிங்கங்களாற் றாங்கப்பட்ட சிறந்த இரதசிங்காசனத்தினிடத்து, ஒரு முதல்வராகிய சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடும் வீற்றிருந்தனர். (௭)

அருளுருப்பொலிநந்தியெம்மடிகள்கைப்
பிரம்பொலியவைநாப்பண்
டெருளுநெஞ்சினன்சுராகுருச்சென்றெதிர்
தாழ்ந்தெழுந்தனன்சென்னி
மருமலர்க்கரங்கூப்பினனிருகண்ணீர்
வாரருவியின்மூழ்கி
யுருகினன்பரவசத்தடைத்தனன்விழித்
தொருவனதடிபோற்றி.

இ-ள். திருவரு ளுருவாற பொலிந்து விளங்கும் எமது அடிகளாகிய திருநந்தி தேவரது கையின்க ணுள்ள பிரம்பு விளங்கும் சபையின் நடுவே, தெளிந்த மனத்தை யுடையாராய தேவகுருவான வியாழபகவான் எதிர் சென்று (சிவபெருமானை) வணங்கி யெழுந்து, தலையின்கண்வாசனை பொருந்திய தாமரை மலர் போன்றகைகளைக் குவித்து, இருகண்களி னின்றும் நீர் அருவியைப் போலப் பொழிய அதின் முழுகி, மனமுருகிச சிறந்த பாவசப் பட்டு, பின் விழித்து ஒப்பற்ற முதல்வராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை யேத்தெடுத்து. (அ)

குறிகுணங்களாயினையவையொழிந்தனை
கோதின்மாமறைச்சென்னி
யறிபழம்பொருளாயினையறிவதற்
கரியையாயினைமூல
நெறியினின்றகன்றனையுயிர்தொறுந்தொறுந்
தருப்பணநிழல்போலச்
செறியநின்றனையிறைவநின்றிருவுளச
செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ள். குறியுங் குணங்களு மாயினீர், அவை யொழிந்தீர், குற்றமில்லாத பெரிய வேதசிரசின்கண் அறியப்படும் பழம்பொருளானீர், பசுபாச ஞானங்களா லுணர்வதற்கு அருமை யுடையரானீர், எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரண மாகநின்று, அதுவல்லவாகவும் நின்றீர், ஆன்மாக்கடோறும் கண்ணாடி விம்பம்போல அதுவதுவாகக் கலந்துநின்றீர், தலைவரே! தேவரீரது திருவருட்டன்மைகளை யாவரறிய வல்லவர். (எ)

அற்புதத்தினைமனநிகட்கணுகொணு
வருவுருவெனநின்றாய்
முற்புரிந்தமுததொழிலினைதொழில்புரி
மூவராயினைமூவாய்
சொற்பொருட்டெரிவோருளந்தெரிந்தனை
சூக்குமதூலத்தோய்
சிற்பரஞ்சுடருருவநின்றிருவுளச்
செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ள். ஆச்சரிய குணமுடையரானீர், மனமுதலிய கருவிகளால் அறியப்படாத அருவவடிவும் உருவமுமாக நின்றீர், முதலிற் செய்யும் படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னும் முத்தொழில்களையு

முடையீர் அத்தொழில்களைச் செய்தற்கு மும்மூர்த்திக ளாயினீர், முதிராத தன்மையரே ! சொல்லும் அதன்பொருளும் அறிந்தவாது மனத்தாலறியப்பட்டவரே ! அணுவிற்கு அணுவாகியும் மகத்திற்கு மகத்தாகியும் இருக்கின்றவரே! ஞானமாகிய பெரியசோதிவடிவரே' தேவரீரது திருவருட் செயல்களை யறிவோர் யாவர். (அ)

எனத்துதித்தருட்கடைவிழியேற்றிமை
யவர்குருத்தொழுமேல்லை
மனத்துதிததபேரன்பினவொருபுறம
வாழ்ந்திருப்பவள்வானோர்
சினத்ததீப்பொறியுமிழ்சிறுகட்பெரி
யகிம்புரிக்கோட்டுக்
கனத்துதிக்கைமாலியானைவீழுரியினன்
கனைகழற்பதம்போற்றி.

இ-ள். என்று இவ்வாறு துதித்துத் திருவருட் கடைக்கண் பார்வையை விரும்பித் தேவகுருவாகிய வியாழன் துதிககுங காலத்தில், அடியவரது மனத்தின்கண் தோன்றும பெரிய அன்புருவானவளும், சிவபெருமானது ஒரு பக்கத்து வாழ்ந்திருப்பவளும ஆகிய உமாதேவி, தேவர்மீதுள்ள கோபத்தினால் அக்கினிப் பொறிகளை கக்கும் சிறியகண்களையும் பெரியகிம்புரிப் பூணணிந்த கொம்பனையும், மேகம்போன்ற துதிக்கையையும் மதிமயககத்தையு முடைய கயாசுரன் என்னும் யானைததோலையுடைய சிவபெருமானது ஒலிககின்ற வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளைத் துதித்து. (கூ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருந்தம்.

பாலலோசனமான்முதலியர்கடம்பருவம்
வீயினும்வீயாக்
காலகாலநால்வேதமோதுபீதகன்
கழறியவற்றுட்

லேசுக்குமவுருவினையெனநினைத்துதித்தது
தோமாறன்
றேலவோதெனவிரண்டுமோர்தொடர்புகொண்டிருக்கு
மென்றனனெந்தை.

இ-ள். நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே! விட்டுணு முதலிய தேவர்களது ஆயுள்முடிந்தாலும் அழியாத யமனுக்கும் யமனாயிருப்பவரே! நான்கு வேதங்களையு மோதியுணர்ந்த வியாழன் தோத்திரஞ் சொன்னவற்றுள், தூலம் சூக்குமம் ஆகிய வடிவங்களை யுடையாய் எனத் தேவரீரைத் துதித்ததைத் தெளியமாட்டேம், மாறுபாடில்லாமல் அதனையறியும்படி திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, (சிவபெருமான் கூறுவார், நகைையே!) அவ்விருவகை யுருவும் ஓர் சம்பந்தத்தைக் கொண்டிருக்குமென்று சொன்னார். (௪0)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தூண்டவெண்பிறைநுதலிகேட்டிறைஞ்சித்
துணைவருக்குமதூலமென்றிரண்டுங்
கொண்டதோர்தொடர்பென்றனைபிரித்துக்
குவலயத்தருச்சிப்போர்க்கருள்வாய்
விண்டெனக்கிரிமுழுவதுங்கொள்குவம்
விளங்குகோபுரஞ்சிகரமும்பலிதூ
மெண்டருந்திருப்பீடமதியாவு
மிலங்குதூலமாமிலிங்கமற்றவையே.

இ-ள். பாதிச் சந்திரன் போன்ற நெற்றியை யுடைய உமாபிராட்டியார் அதனைக்கேட்டு, வணங்கி, நாயகரே! சூக்குமம்தூலம் என்னும் இரண்டும், தேவரீர் கொண்டதாய ஒரு சம்பந்தமுடைய

வடிவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினீர், பூமியின்க ணவற்றைத் தியானித்துப் பூசிப்பவர்க்குக் கிருபை செய்வீர்! ஆகாயத்தைப் போல மலைமுழுவதையும் கொள்ளுவேம், கோபுரங்களுந் தூபியும் பலியிடுகின்ற மதிக்கத் தகுந்த அழகிய பலிபீடமும் ஏனையவை களும் ஆகிய அவையெல்லாம் விளங்குகின்ற தூல லிங்கமெனப் படும். (கக)

அவ்விலிங்கமற்றேழ்வகைத்தாருமற்
றவற்றுண்மற்றொருகாரணமின்றிச்
செவ்விபெற்றொருசுடர்க்கிரிவடிவந்
திகழ்ந்துபாதலக்கீழின்வேரோடிப்
பௌவநீணிலத்தருட்கொழுந்துருவம்
படைத்துநாலிரண்டொன்றெனுமியல்பிற்
சைவநன்னெறித்தலைசிறந்தொன்றாய்த்
தயங்கியோங்கொளியாயதுசயம்பு.

இ-ள். அத்தூல லிங்கம் ஏழுவகைப்படும். அவைகளுள் வேறதமக்குக் காரணமொன்று மில்லாமல், அழகு கொண்டு ஒப் பற்ற ஒளிவடிவமுள்ள மலையாகவிளங்கிப் பாதலலோகத்திற்கும் அப்பால் வேரோடிச் சென்று, கடலாற் சூழப்பட்ட நீண்ட பூமி யின்கண் திருவருட்கொழுந்து உருவைக்கொண்டு, நான்கு, இரண்டு ஒன்று என்னுந் தன்மையல் சிவசம்பந்த முள்ள சித்தாந்த நன் மார்க்கத்தின் விளங்கப்பெற்று ஒன்றாயிலங்க, மிக்கபிரகாச முடை யது சயம்புலிங்கம் ஆகும். (கஉ)

இலங்குமச்சிவகிரியினிலொருபோ
தேனுநீப்பரிதெனவுறைருவம்யாம்
விலங்கலஞ்சுடர்ச்சிகரிவான்கொழுந்து
மேவருங்குறிதைவிகலிங்கம்

புலன்களைந்தையுங்களைந்தொருங்குணர்ந்த
பொதியமாமுனிமுதலமாமுனிவர்
தலங்களெங்கணும்வழிபடல்புரிவான்
சாரிலிங்கமஃதாரிடலிங்கம்.

இ-ள். விளங்காநின்ற அசை சிவலிங்க சொரூபத்தில் ஒருகண மேனும நீக்கமின்றி யாம சாதகித தியாா யிருப்பேம். விலகி விட் டொளிரும முடியாது ஆகாயத்தி னுசசியின் காறுஞ் செல்லுஞ் சிவ லிங்கம் தைவிகலிங்கமாகும், பஞ்சப் புலன்களையும் வென்று பர சிவத்தை யுள்ளவாரறிந்த அகத்தியர் முதலிய சிறந்த இருடிகள் தலங்க ளெவ்விடத்து வழிபாடுசெய்து தாபித்தது ஆரிட லிங்கமாகும்.

செய்யதாமரைக்கிழவனுந்துளபத்
தெரியன்மார்பனுங்குலிசனுஞ்சுரரும்
வெய்யசொற்றயித்தியருமற்றையரும்
வேணவாவுறல்காணவரலிங்கம
மையமாமனுமுதலியநிருபர்
வழிபடுங்குறிமானிடலிங்க
மெய்யராகியெனோர்பெறநிறுவி
யலரிடுங்குறியதுநரலிங்கம்.

இ-ள். சிவந்த தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமனும் துழாய் மாலையைத்தரித்த திருமாலும் வசசிராயுதத்தை யுடைய இந்திர னும் தேவர்களும், கொடுஞ்சொற்களை வசனிக்கின்ற அசுரர்களும் ஏனையகணர்களும் விருப்பத்துடன் தாபித்தது காணலிங்கம், பூமி யின்கண் சிறந்த மனுமுதலிய சிறந்த அரசர்களாலே தாபித்து வழி படப்பட்ட இலிங்கம் மானிடலிங்கமாம், அறிவுடையவரான மற் றைய நரர்களால் நிறுத்திப் பூசிக்கப் பட்ட இலிங்கம் நரலிங்க மாகும். (கச)

உயிர்பிரிந்திடுங்களேபரங்கழிய
　வுண்டுதேக்குமொள்ளெரிதவழ்கானி
னியமமுற்றுயர்சினகரங்கோலி
　நிறுவுமக்குறிமயானநீடிலிங்கங்
கயனெடுங்கணுமீராறுபருவங்
　கழிந்தபின்பதிற்கவினிவீற்றிருப்பேம்
பயில்வுகொண்டமுன்பகர்சயம்புவினீ
　பரிந்துவந்தனைபுரிநதிடுகென்றான்.

இ-ள் ஆன்மாநீங்கிய பிணங்கள் முழுவதையும் இல்லையென்னும்படி உண்டு ஏப்பமிடுகின்ற மிக்க அனல்பொருந்திய இடுகாட்டில் நியமமாகவுள்ள கோயில்செய்து தாபிக்கின்ற இலிங்கம் நீண்டமயானலிங்க மெனப்படும், கயல்மீன்போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்ணே! பனிரண்டுவருடங் கழிந்தபின்பு அவ்விலிங்கத்தில் அழகுடன் வீற்றிருப்பேம், யாம இடைவிடாது வீற்றிருக்கின்ற சுயம்புலிங்கத்தின்கண் நீயன்புற்று வழிபாட்டைச் செய்க என்று (சிவபெருமான்) திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இந்நூலாசிரியர் சுயம்பு லிங்கம், தைவிக லிங்கம், ஆரிடலிங்கம், காணலிங்கம், மானிட லிங்கம, நர லிங்கம், மயான இலிங்கம் என எழுவகைப்படுமென்று கூறியுளார். இவை யாகம விரோதமாகலின் இசசெய்யுள் பதிப்பித்தவாது செய்கையா னேர்ந்த பிழைபோலும். சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட சிவலிங்க விதியைக் காட்டுவாம்.

இலிங்கம் எழுவகைப்படும். அவையாவன—பரார்த்த லிங்கம், சுயம்பு லிங்கம், காணலிங்கம், தைவிகலிங்கம, ஆரிடலிங்கம், மானுட லிங்கம, கணிகலிங்கம் (க்ஷணிகலிங்கம்) என்பனவாம். அவற்றுள்,

(க) பரார்த்த லிங்க மாவது—சிவபெருமான் மகாசங்கார காலம் வரையும சாந்நித்தியரா யிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிர

கிக்கப் பெறும் இலிங்கமாம். இது தாவர லிங்கம், திரலிங்கம் எனவும் பெயர் பெறும்.

(உ) சுயம்பு லிங்கமாவது—தானே தோன்றியது.

(ஙு) காணலிங்க மாவது—விநாயகர், வைரவர், வீரபத்திரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய சிவகணநிபர்களாலும் கணங்களாலுந் தாபிக்கப்பட்டது.

(ச) தைவிக லிங்கமாவது—விட்டுணு, பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது.

(ரு) ஆரிட லிங்கமாவது—அகத்தியர், புலத்தியர், நாரதர், அத்திரி, வசிட்டர், விசுவாமித்திரர், காசிபர், வாமதேவர், பிருகுமுதலாய முனிவர்களாலே தாபிக்கப் பட்டது. அசுரர் இராக்கதர்முதலினோராலும் தாபிக்கப்பட்டதும் இதுவே.

(சு) மானுட லிங்கமாவது—மனுமுதலிய அரசர்களானும் அறிவுடைய கண்ணர், பாசுபாயர், இராமர் முதலாயினோராலுந் தாபிக்கப் பட்டதாகும.

(எ) கணிகலிங்கமாவது—பூசித்தவுடன் விடப்பட்ட இலிங்கம் இது மண் அரிசி. அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்ஷம், சந்தனம், கூர்சசம, புட்பமாலை, சருக்கரை, மா என்னும் பன்னிரு பொருள்களு ளொன்றாற் செய்யப் படுவது.

இவற்றுள் க்ஷணிகலிங்கத்தி னுயர்ந்தது மானுடலிங்கம். மானுடலிங்கத்தினுயர்ந்தது ஆரிடலிங்கம். அதினுயர்ந்ததுதைவிக லிங்கம். அதின் உயர்ந்தது காண லிங்கம். அதினு முயர்ந்தது சுயம்புலிங்கமாம். இவ்வாறு விம்பாகமம், காமிகாகமம், வாதுளாகமம், காரணாகமம், சுவாயம்புவாகமம், சந்தான ஆகமம், சர்வோத்தம முதலிய சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்டன. (கசு)

நீலவாட்கணியுளங்குமிழ்த்திறைவ
 நினைச்சயம்புவிலருச்சனைபுரிவா
னேலவோர்தலனருள்கெனத்தென்பா
 லேனமால்வரைமூவிருகன்னற்
கோலுமுத்தரங்கொங்குநீள்வனத்திற்
 குரவனுந்துளவனும்புரிகின்றதவத்தான்
மூலமாயுதித்தனமவணெய்தி
 முயன்றுவந்தனைபுரியெனமொழிந்தான்.

இ-ள். கருநிறமுடைய வாளாயுதத்தை யொத்த கண்களையுடைய உமாதேவியார் மனங்குவிந்து, இறைவனே ! தேவரீரைச சுயம்புலிங்கத்தில் அருச்சனை செய்யும்படி தகுந்த வொருதலத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, தென்றிசையிலே பெரிய வராக மலைக்கு ஆறுநாழிகை வழிகொண்ட வடக்கில் கன்னிகார வனத்திலே பிரமனும் விட்டுணுவும் முன் செய்த தவத்தினாலே மூலகாரணமாகத் தோன்றி யுளளோம், மாதரசே நீ யவ்விடஞ்சென்று வழிபாட்டைச செய்வாயாக வென்றார் ()

கலி நிலைத்துறை.

கேட்டாளுமைமீளவுங்கேழலனைப்போற்றிமாலுந
தாட்டாமரைச்செல்வனுந்தாழ்ந்துதவங்களாற்றி
வேட்டாயிடையுய்ந்தாரெனக்குவிரித்துவாக்காற்
காட்டாயெனக்கார்மிடற்றெந்தைகழறுகின்றான்.

இ-ள். உமாதேவியார் கேட்டுப் பின்னரும் வராகமலைக்கணெழுந்தருளும் சிவபெருமானைத் துதித்து, விட்டுணு மூர்த்தியும், நாளத்தையுடைய தாமரைமலரின்மீது இருக்கும் பிரமனும் வணங்கித்தவங்களைசசெய்து, என்னவாத்தை விரும்பி அவ்விடத்தி·

லடைந்து உய்ந்தனர் அதனை யளியானாகிய எனக்கு விரிவு படுத்தி, தேவரீர் திருவாக்கால் காட்டி யருளுதிர் என்று பிரார்த்திக்க, சிவ பெருமான் கூறுவாராயினர். (கஎ)

கேளாயதுமுன்புகிரேதாயுகத்தில்வையந்
தாளாலளந்தோனுலகந்தருமாறுநாபி
நாளார்நளினததிடைநான்முகனைப்பயந்து
மூளாரணத்துட்பொருளாகியமூலநல்கி.

இ-ள். உமையே யதனைக் கேட்பாயாக, கிருத யுகத்திலே, பூமியைத் தனது கால்களால் அளந்த விட்டுணு உலகத்தைப் படைக்குமாறு, தனது உந்தியினுள்ள நாளமுடைய தாமரை மலரி னின்றும் பிரமனைப் பெற்று, அன்பு மூளுதற் குரிய வேதத்துட் பொருளாகிய முதற்பொருளை உபதேசித்து. (கஅ)

சார்வாய்வியாகிருதிப்பொருடானும்வீசிப்
பார்வானமுதலாயபடைத்தியெனப்படைத்தோ
னோர்வாய்மறைப்பொருள்யானெனுமுள்ளந்தோன்றிச்
சோர்வாய்க்கருத்தனகந்தையிற்றோயலுற்றான்.

இ-ள். அதற்குத் துணையாகப் பிரிக்கப்பட்ட பொருள்களின் இலக்கணங்களையும் உபதேசித்து, பூமி ஆகாய முதலியவற்றைப் படைப்பாயாக வென்றுகூறச் சிருட்டித்த பிரமன், தனிமை பொருந்திய பிரணவவேதங்களி னுண்மைப்பொருள் நானேயென் னும் அது தன்மனத்திற்றோன்றப் பெற்றுச் சோர்வுற்று, நானே பரம்பொருளென்னும் அகங்காரத்தில் முழுகினான். (கக)

பூப்பானும்பூதம்பாலவையும்பூத்தவண்ணங்
காப்பானுங்காப்பவைமுற்றுங்கடந்துநின்று

நீப்பானுமீளநிறுத்திநிறுத்துவேதங்
கோப்பானும்நானேயென்றுரங்கொட்டிநின்றான்.

இ-ள். பூதமுதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கின்றவனும், படைத்தவாறு காக்கின்றவனும், காத்தவைக ளெல்லாவற்றையுந் தாண்டி நின்று அழிப்பவனும், திரும்பவுநிறுத்தி, பொருள்களை நிறுத்துகின்ற வேதத்தைப் படைக் கின்றவனும் நானேயென்று பிரமன் தன்மார்பைத் தட்டிநின்றனன். (உ0)

தண்டாமரையோன்செயறாமரைக்கண்ணனோர்ந்துட்
கொண்டான்குறிப்பிற்பிறந்தார்குழைக்காதிரண்டி
ரண்டானவராயமதுகைடவரென்பேனா
ருண்டாய்மறையைக்கவர்ந்தேகினரோதைவேலை.

இ-ள் குளிர்ந்த தாமரை மலராசனனாகிய பிரமனது செய்கையைத் தாமரைக்கண்ணனாகிய திருமால் அறிந்து, அவன் அகங்காரத்தை யொழிக்க நினைந்தனன், அவன் மனக் குறிப்பின்படி அத்திருமாலது குண்டலங்களணிந்த செவிகளினின்றும் மது, கைடவன் என்னும் இரண்டு அசுரர்கள் தோன்றிப் பிரமனிடத்துள்ள வேதங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு திரைகள் பொருந்திய சமுத்திரத்திற் சென்றனர். (உக)

தோட்டின்கமலத்தன்றுழாய்ப்புயல்சொற்றிறம்பி
வீட்டின்பொருளாரணநான்கையும்வேறுபோக்கிக்
கோட்டுந்திரநெஞ்சுடைத்தாய்ப்பிறர்கொள்ளநாளு
நீட்டும்பொருள்போக்குமகந்தையரென்னநைந்தான்.

இ-ள். இதழ்களையுடைய தாமரை மலராசனனாகிய பிரமன், துழாய மாலையைத்தரித்த மேகம்போன்ற கரிய விட்டுணுவின் சொல்லைமீறி, முத்திப்பொருளை யுரைக்கும் வேதங்கள்நான்கையும்

தன்னினின்றும் போகவிட்டு, உலோபமானது நிலைத்த மனமுடை யாராய், அக்கியர் அபகரிக்க நாடோறும் தாநதேடிய பொருளைக் கொள்ளை கொடுக்கும் அகங்காரிகளைப்போல வருந்தினன். (உஉ)

நானேபிரமப்பொருளென்பதுநைந்துவேதன்
றானேதுதிப்பத்தளரேலெனத்தந்தவேலை
மீனேயெனத்தானவர்ச்செற்றுயர்வேதநான்கும்
வானேழ்நிலம்பண்டையினேங்கவழங்கலுற்றான்.

இ-ள். பிரமன் நானே பரப்பிரமம் என்று கொண்ட அகங்கா ரத்தினின்றும் நீங்கி, தானுகவேதுதிக்க, விட்டுணு, பிரமனே வருந் தாதே யென்று அபயங்கொடுத்து, சமுத்திரத்துள் மீனுருவங் கொண்டு சென்று, அவ்வசுரர் இருவரையுங் கொன்று, நான்கு வேதங்களையும், ஆகாயமுதலிய எழுலகங்களும் முன்னர்ப்போல விளங்கும்படி கொடுத்தான். (உங)

ஆர்த்தானுவகைக்கடன்மூழ்கியறிவின்றாசு
போர்த்தான்கரியோன்செழும்பொன்முடிமீதுபோது
தூர்த்தானவனாயிரநாமமுஞ்சொல்லிச்சொல்லி
நாத்தான்றழும்பத்துதித்தானவைதீர்த்தியென்றான்.

இ-ள். பிரமன் மகிழ்சி யாகிய கடலில் மூழ்கி யாரவாரித் தான், ஞானமாகிய வஸ்திரத்தால் தன்னை மூடினன், விட்டுணு வின் செழியபொன்னாற செய்யப்பட்ட கிரீடத்தின்மேல் புட்பங் களைத் தூவினன, அத்திருமாலின் ஆயிர நாமங்களையுஞ் சொல்லிச சொல்லி நாத்தழும்புபடத் துதித்தான் என்னுடைய குற்றத்தை நீக்குதி யென்று வேண்டினன். (உச)

அவ்வாறுதுதித்தவனைக்கதிராழிதாங்குங்
கைவானவன்கையமைத்தெண்டிசைக்காவலரு

மெவ்வானுலகத்திமையோர்களும்யானுநீயு
மொவ்வாவொருவன்றனைப்போற்றிடஞ்ஞதுகின்றான்.

இ-ள். அங்ஙனம் துதித்த பிரமனை, ஒளிபொருந்திய சுதரிசன மென்னுஞ் சக்கரத்தைத் தரித்த திருமால்கையாலமைத்து, அட்ட திக்குப் பாலகரும் எந்த எந்த மேலுலக வாசிகளும் யானும் நீயும் ஒப்பாகாத தனிமுதற் பொருளாகிய நம்மைத் துதித்து வழிபடும இடத்தைக் கூறுகின்றான். (உரு)

நின்றேற்றெழுவோற்றெழுமாறுமைந்நீலமேனிப்
பன்னகணையாய்பகர்கெனறிடும்பாலனோடு
மந்நாளடைந்தான்கருமார்வரையந்தண்சார
னன்றண்மலர்க்கோங்கவனத்தைமுன்னாலமுண்டோன்.

இ-ள். உன்னாலே தொழப்பட்ட சிவபெருமானை நான் வணங்கும்படி, கரிய மேனியை யுடைய படங்கொண்ட சர்ப்ப சயனமே (அவரிருக்கு மிடத்தைச) சொல்லி யருளுதி யென்று கேட்ட புத்திரனை பிரமனுடன, முன்னா மணையுடை திருமால், வாரண மலையின் சாரற்கு வடக்கேயுள்ள கோஙகவனத்தை யடைந்தான்.

தண்பாலின்மலர்ததடஙகண்டதன்றண்ணந்திரத்
தெண்பார்வையோனைபபணியாத்தவமாற்றுகென்று
வெண்பாற்கடற்றுனவர்க்கொல்வினையிட்டமீனின்
பண்பாற்றவமாற்றினனீருட்படிக்துமாயன்.

இ-ள். குளிர்ந்த இடத்தில் மலர்கள் பொருந்திய தீர்த்த மொன்றுசெயது, அதனது தண்ணென விருக்குங கரையினகண் எட்டுக் கண்களையுடைய பிரமனையீண்டிருந்து தவஞ்செய்கவென்று கட்டளையிட்டு, வெள்ளிய பாற்சமுத்திரத்தில் மது கைடவரைத்

கொன்ற தொழிலைச் செய்த மீனுக்கு ஏற்ற தன்மையால் திருமால் (அத்தடாக) நீருக்குள் மூழ்கித் தவஞ்செய்தான். (உஎ)

உழைத்தாரணமோதியைந்தாறமைத்துண்டிநீத்து
விழைத்தாரனந்தம்பதப்போதில்விழைந்துகுல்லைத்
தழைத்தார்ப்புயல்வண்ணனுந்தாமரைக்கண்ணியோனுந்
திழைத்தார்தவமெண்ணைந்துநாள்வரத்தெய்வவாண்டில்.

இ-ள். இடைவிடாது வேதங்களையோதி, மெய் வாய் கண் மூக்குச செவி என்னும் பஞ்சப் பொறிகளையும், காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மார்ச்சரியம் என்னும் அறுபகைகளையும் உள்ளடக்கி, உணவைவிட்டு, அளவில்லாத சூரியர்களைப் போன்ற ஒளியையுடைய பாததாமரையை விரும்பி, துழாயிலை மாலைதரித்த மேகநிறத்தனுகிய திருமாலும், தாமரை மாலையையணிந்த பிரமனும் தேவவருடத்தில் நாற்பது தினம் வரையும் தவத்தைச செய்தனர்.

அருண சம்பந்தமான பாடல்களையுடைமையான் வேதத்திற்கு ஆரண மெனப்பெயர் வந்ததென்ப. ஐந்து ஆறு என்பன தொகைக் குறிப்புச சொற்களாய், பொறிகளையும் உட் பகைகளையுங் கருத நின்றன. தேவ வருடம் நாற்பது நாள் எனவே மனுட வருடம் நாற்பது ஆணடு காறுந் தவஞ்செய்தனர் எனக்கொள்க. (உஅ)

பாதாளவித்தோங்கலிஞேங்கொளியாகப்பாரின்
மீதார்சிவலிங்கவுருக்கொடுமேற்குநோக்கிப்
போதார்திருப்பாற்கடல்போலும்பொய்கைவாயிற்
காதார்குழைக்காரிகைகாட்சிவழங்கினேமால்.

இ-ள். காதி லணிந்த குண்டலங்களை யுடைய உமையே, பாதலத்தினின் றும் முளைத்த மலையைப்போல, மிக்க ஒளியுடையதாக, பூமியின்மேல் சிவலிங்க வடிவங் கொணடு, மேற்றிசைத் திருமுக

மூற்று புட்பங்க ணிறைந்த திருப்பாற் கடலையொத்த தடாகத்தி னிடத்திலே தோன்றி அவ்விருவர்க்குங் காட்சி கொடுத்தேம்.

அஞ்சேலுருப்பாப்புருவாயபுத்தேளிர்யாங்க
ளஞ்சேஞ்சிறியோமையாள்பெரியோமையென்று
நெஞ்சேறுருவந்தனையாற்றிநிச்சநிச்சஞ்
செஞ்சேவடிபோற்றினரைபசிததிங்கண்முற்றும்.

இ-ள். அழகிய மீன்வடிவும் பாப்புருவுங் கொண்ட விட்டுணு வும் பிரமனும் நாங்கள் உய்ந்தேம, சிறியேங்களாகிய எங்களை யடி மைக்கொண் டருள்வாய் பெரிய பொருளா யிருப்பவரே யென்று, தம்மனத்தில் இம்மாண்புள்ள வடிவத்தைத தியானித்து, நாடோ றும் ஐப்பசிமாத முழுதும் செவ்விய சிவந்த எமது பாதங்களை பருசித்தனர். (ந௦)

மழவெள்விடைவந்தெதிர்கேண்மின்வரங்களென்னக்
குழைவந்திடுதானவர்ச்சிந்தியகோதுநீங்க
பிழையுள்ளனவாற்றினுநிற்பிழையாமையெற்குப்
பழையோய்வரந்தருளென்றனன்பைந்துழாய்மால்.

இ-ள். (யாம்) இளமை பொருந்திய வெள்ளிய இடபத்தின் மீது வெளிப்பட்டு எதிரில்வந்து (நீவிர் நினைத்த) வரங்களைக் கேட் பீரகவென்று கூற, பசிய துழாய் மாலையைத தரித்த விட்டுணு, பழமபொருளே, குண்டலமுடைய அசுரர்களைக் கொன்ற பாவம் அகலல்வேண்டும், குற்றமான செய்கைகளைசசெய்தாலும் உன்னைப் பிழையாமை வேண்டும இவ் வரங்களைத் தந்தருள வேண்டு மென் றான். (நக)

ாெனென்னுமகந்தைதகழிந்துனைநாளும்போற்றத்
தானன்னரளித்தியென்றான்றுமறைத்தாமமார்பன்
மீனன்னநோக்கியிருவர்க்கும்விழைந்தநல்கி
யானன்னிகிலேயோய்விலாமேவினமவ்விலிங்கம்,

இ-ள். தாமரைப்பூமாலையைத்தரித்தபிரமன் (எம்மைக்கேட்டதாவது) நான் என்னும் அகங்காரம் விடுபட்டுத் தேவரீரைத் தினந்தோறுந் துதித்தலாகியநன்மையைக் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று கேட்டனன், மீன்போன்ற கண்ணையுடைய நங்கையே, அவ்விருவர்க்கும் வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்து, யாம் அந்த இலிங்கத்தில் ஒருகணமேனும் நீங்கா திருந்தேம். (௩௨)

ஆயும்பசுந்தார்த்துளவோனும்பொருகத்தி
னேயுஞ்சதுர்வேதனுந்தத்தமிருக்கைசார்ந்தார்
நீயும்புரிவந்தனைமுன்னர்நிகழ்ந்தவாறுற்
றீயோன்கரியாகவருங்கடிசெய்துமன்றே.

இ-ள். ஆராயப்பட்ட பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலும், தாமரை மலரின்மே லிருக்கும் பிரமனும் தங்கடங்கள் இருப்பிடஞ் சார்ந்தார்கள், நீயும் முன்னர்ச் செய்தபடியே யாங்குச் சென்று அருச்சனை செய்யக் கடவாய், அக்கினிசாட்சியாக உன்னை அரிய திருமணஞ் செய்வேம். (௩௩)

கரியோன்வேதியன்புரிநாட்கனிந்துசிறியோமையாள்
பெரியோனென்பதனாலும்பிரமமாதலினாலும்
வரியோடுமதர்நெடுங்கண்மடநல்லாய்குறியையரு
ளுரியோர்தொழுவர்பெரியாளுடையநாயகனென்றும்.

இ-ள். கருநிறமுடைய திருமாலும் பிரமனும் பூசைசெய்த நாளில் மனங் கனிந்து சிறியேமாகிய எங்களையாளுவாய் பெரியோனே என்று துதித்தமையாலும், பிரமப் பொருளா யிருத்தலினாலும், வரிகொண்ட மதர்த்த நீண்ட கண்களையுடைய பெண்ணே, அச்சிவலிங்கத்தை அருளுக்கு உரியரான பெரியோர்கள், பெரியாளுடைய நாயகன் என்று எக்காலத்தும் தொழுவார். (௩௪)

அன்றரிவராலெனவந்தனையாற்றலானுமய
னின்றுபரவுதலானிகழ்கன்னிகாரவன
மென்றுமதுசபரபுரம்பிரமபுரமெனுநாம
மொன்றிவிரவியதுமூன்றுலகமெனவோதுதலும்.

இ-ள். அக்காலத்தில் விட்டுணு மீனாக இருந்துவணக்கத்தைச் செய்தலாலும், பிரமன் நின்று துதித்தலாலும், விளங்கா நின்ற கன்னிகார வனம் என்னும் அத்தலம் சபாபுரம் பிரமபுரம் என்னும் பெயர்மூவுலகத்தும் பொருந்திவிளங்கினது என்று சொல்லுதலும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வென்றிவெங்கணிச்சிதாங்கும்விமலனைமீட்டுநோக்கி
யென்றனைத்தலைவமுன்னரிசைப்பதோர்மாற்றங்கொண்டு
நின்றெனைவதுவைசெய்வாய்நிரப்புகபூசையென்ற
தொன்றறவுணர்த்தென்றாள்பல்லுலகமீனறளித்தகன்னி.

இ-ள். வெற்றிபொருந்திய கொடிய மழுப்படையைத் தரித்த நிருமலராகிய பரமசிவனைப் பின்னரும் பார்த்து, எனக்கு நாயகராக வுள்ள பதியே முன்னர்ச சொல்லிய வார்த்தையை உறுதியாகக் கொண்டுநின்று எளியேனைத் திருமணஞ்செய்தருள்வாய், பூசையை நிறைவாகசசெய்ச. என்றதை ஒன்றும் விடாது அறித் தருள்வீராக என்றாள் பல உலகங்களையும் பெற்றுககாத்த கன்னிப்பருவமுடைய உமாதேவி. (௯௬)

தாழிருளோதிகேட்டிதாருகாவனத்துள்வைகி
வாழ்குநர்மறைநூற்கேள்விவழிபிறழ்ந்தாற்றினர்தா
மூழ்முறைகுறியாரன்றேரொழுக்கம்வேறொழுக்கமாகப்
போழ்துமென்றுணரும்போழ்திற்போந்தனன்பூவைவண்ணன்.

இ-ள். தாழ்ந்த இருள்போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே கேள், தாருகா வனத்தின்கணிருந்து வாழும் முனிவர்கள் வேத

நூல் வழியைவிட்டு ஊழ்வழிகுறியாதவராய் ஒழுகினர், அவரொழுக்கத்தை நீககுவேமென்று அறிந்த காலத்தில் திருமால் சென்றான்.

தாமரைக்கிழவனேனோர்சார்ந்தனரவ்வனத்தி
னுமுனிக்கணத்தர்வேள்வியகம்பிரமத்தினெற்றுந்
தோமுறுமொழுக்கநம்பாற்சொற்றனர்தொழுதுபோனர்
தேமலர்த்துளவோனந்தங்குறிப்பினைத்தெரிந்தநிற்ப.

இ-ள். தாமரை யாசனனாகிய பிரமனும் மற்றையரும் அத்தாருகவனத்தை யடைந்து, முனிவர் கூட்டங்கள் நாமே பிரமம் என்று யாகத்தைச செய்யும் குற்றமான ஒழுக்கத்தை நம்மிடத்துச் சொல்லி வணங்கிச சென்றனர், தேன் பொருந்திய புட்பங்களாலாகிய துழாய் மாலையைத் தரித்த திருமால், நம்முடைய குறிப்பையறிந்துநிற்க. (௧அ

விண்டவன்பாற்புன்முரல்விளைத்தருட்கடைக்கண்சேப்பத்
தண்டுழாய்ப்புயலுணர்ந்துதாபதர்வனத்துட்சேறல் [ம்
கொண்டதுகுறிப்பென்றங்கைகுவித்தயல்பெயர்காற்கோல
பண்டையையைந்திலொன்றுகொண்டகாபாலியென்ன.

இ-ள். வெளிப்பட்ட அன்பினாலே சிறு முறுவல் செய்து திருவருட் கடைக்கண் சிவப்ப யாம் இருத்தலைக் குளிர்ந்த துழாய் மாலையை யணிந்த மேகம்போன்ற திருமால் அறிந்து, முனிவர் இருக்கும் தாருகாவனத்துட் செல்லுதலே யாங்கொண்ட கருத்தாகும் என்று தனது கையைக் குவித்துப் பக்கத்திற் செல்லும் முன்னர்த் திருவருவம் இருபத்தைந்தனு ளொன்றாய பிக்ஷாடமூர்த்தியாக,

இருபத்தைந்து வடிவங்களாவன:—சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாரூடர், சபாபதி, கல்யாணசுந்தரர், பிக்ஷாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபுராரி, சலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், அரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசுரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாநுக்கிரகர், நீல

கண்டர், சக்கரப்பிரதர், கசமுகாநுக்கிரகர், சோமாக்கந்தர், ஏக பாதர், சுகாசீனர், தக்ஷிணாமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்துமாம். (கூக)

மாகநீணெறிச்செல்காலைமைந்நிறமணிநீர்வண்ணன்
மோகினிவடிவுதாங்கிமுன்புகைகுவித்துநின்று
நாகிளவடிவுமாதர்நவிலபிநயமுங்காணு
வாகமுள்ளுறுத்துக்காமநுய்ப்பதற்கருத்திவைத்தாம்.

இ-ள் ஆகாயத்தில் நீண்டவழியாகப் போகுங்காலத்தில், கரிய இந்திரநீல ரத்தினம்போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால், மோகினி யுருவங்கொண்டு, எமது முன்னாக கையைக்குவித்து நின்று, மிக்க இளமை பொருந்திய வடிவத்தையும், பெண்கட்குச் சொல்லப் பட்ட அவிநயங்களையுங் கண்டு, உடலையுட்சேர்த்துக் காமவின் பத்தை யநுபவிக்க ஆசைகொண்டனம்.

அவிநயம் என்பது பாவகம் அஃது இருபத்துநான்கு வகைத்து. வரலாறு—வெகுளல், ஐயமுறல், சோம்புதல், களித்தல், உவத்தல், அழுகைசாறுதல், இன்பமுறல், தெய்வமுறுதல், ஞெஞ்ஞெயுறுதல், உடன்படல், உறங்கல், துயிலுணர்தல், சாதல், மழைபெய்யப் படுதல், பனித்தலைப்படல், வெயிற்றலைப்படல், நாணமுறல், வருத்த முறல், கண்ணோவுறல், தலைநோவுறல், அழற்றிறம்படல், சீதமுறல், வெப்பமுறுதல், நஞ்சுணணுதல்எனபனவாம. இவைற்றை "வெகுண் டோனவிநயம விளமபுங்காலை-மடித்தவாயு மலர்ந்தமார்புந-துடித்த புருவமுஞ் சுட்டியவிரலுங் - கன்றினவுள்ளமொடு கைபுடைத்திடு தலு - மன்ன நோக்கமோ பாய்ந்தனர் கொளலே" என வருஉம் நாடகத்தமிழ்ச் சூத்திரங்களா னுணாக. (௨0)

மாமலரிளைஞர்கண்மாமலரொடுசொருகுமைம்பாற்
காமர்மோகினிமென்சாயற்காண்டலுங்கலவிவேட்டு

யாமுனை முயலுமென்னமா றடுத்திறையகற்புந்
தாமுனிவரார் தம்வீறுந் தணித்தபின் றழுவுகென்றான்.

இ-ள். சிறந்த பூக்களுடன் இளைஞாது கண்களாகிய அழகிய பூக்களோடு, சொருகிய ஐந்துவகைப்பட்ட கூந்தலையுடைய அழகிய மோகினியின் மிருதுவாகிய சாயலைப் பார்த்தலும், கலவியை விரும்பி யாம் உன்னைச் சேருவேம் என்று கூறுதலும், திருமால் தடுத்து இறைவனே முனிவப்பெண்களது கற்பும் முனிவர்களது அகங்காரமுந் தணித்தபின்பு என்னைச சேர்வீராக வென்றான்.

ஐம்பாலாவன—முடி, குழல், தொங்கல், பனிச்சை, சுருள் என்பன. அவற்றுள், முடியாவது மயிரை யுச்சியின் முடித்தல். குழலாவது—சுருட்டி முடித்தல். தொங்கலாவது—மயிரைமுடிந்து விடுதல். பனிச்சை ஆவது—பின்னி விடுதல். சுருள் ஆவது—பின்னே சொருகல். (சச)

அங்கதுநிகழ்ந்தபின்னரகல்விசும்பொருவிவேள்வி
தங்குமல்வனம்பொருந்தித்தாமமுத்தாரந்தாங்கும்
பொங்கெழின்முலையார்முல்லைப்புறத்தலர்செறியப்புக்கேஞ்
செங்கணன்முனிவர்சிந்தைதிறைசொரிதரச்சென்றானால்.

இ-ள். அது நடந்த பின்பு அகன்ற ஆகாயத்தை விட்டு நீங்கி, யாகங்கள் பொருந்திய தாருகவனத்தை யடைந்து, பூமாலையும் முத்துமாலையும் தரித்த மிக்க அழகினையுடைய இருடி பத்தினி மாரது கற்பின்கண் பழிமொழி யுண்டாகும்படி யாம் சென்றேம், மோகினி ஆகிய திருமால் இருடிகளது மனம் திறையாகக் கொடுக்கும்படி சென்றான்.

முல்லை - கற்பு, முல்லைச்செடி. அலர் - பழிமொழி, பூ. இது சிலேடை. (சரு)

தெருத்தலைதொறுநாமையந்தேர்தலைமலைவில்கற்பின்
கருத்தலைவரவாண்டேற்றுக்காதலைகுழையாற்காதற்

பெருந்தலைகடல்போற்பொங்கிப்பெயர்த்தலையிலாய்க்கையோ
டுருத்தலையோடோவென்பாரொருதலைக்காமமுண்பார்.

இ-ள். தெருவி னிடங்க டோறும் யாம் பிச்சை யெடுக்கின்ற தலையோட்டில் மயக்க மில்லாத கற்பினையுடைய மனம் அலைய, அவ்விடத்திற் பலியெடுத்து, காதிற் றூங்குங் குண்டலத்தைத் தரித்த பெண்கள் விருப்பமிருந்து, இரைபொருந்திய சமுத்திரத்தைப்போலப் பொங்கி, நீங்குதலில்லாதவராய், கையின்கணுள்ள வடிவுதலையோடோ வென்று ஒருதலைக் காமங்கொண்டனர். (சக)

உறுசிறுதுடியொலிக்கோவொழுகியுள்ளாழங்கொள்ளு
மறுவில்சீரொலிக்கோமம்மர்மனங்கொடுவளைவார்வந்து
குறுநகைநிலவுகொள்ளைகொண்டுவெண்சகோரம்போல்வார்
தெறுவுபூணணிசங்கோசஞ்செய்யசெங்கலைகள்சோர்வார்.

இ-ள் கையின்கணுள்ள சிறிய உடுக்கைச் சத்தத்திற்கோ காமமானது ஒழுகி யுள்ளே ஆழங்கொள்ளும், குற்றமில்லாத சிறந்த யாழினொலிக்கோ மயக்கங்கொண்ட மனத்தையுடையவராய் வந்து சூழ்வார்கள், வந்து சிறியபற்களின் ஒளியைக் கொள்ளைகொண்டு அழகிய நிலாமுகிப் புள்ளையொத்தார், நெருங்கிய ஆபரணங்களும் வெட்கமும் அழகியசிவந்தவதிரங்களும் அவிழ்ந்துவிழப்பெறுவார்.

மன்னியமுல்லைசாய்கையாற்செலவந்துகாமம்
பின்னியநெஞ்சராயெம்பிரானிர்நங்கேள்வரில்லை
யன்னியமல்லலங்கேட்குமையமுண்டையமில்லை
யென்னினைவொருசற்றங்கேயிருந்தெழுந்தருளுமென்பார்.

இ-ள். நிலைபெற்ற கற்பாகிய முல்லைக் கொடி சாய்தலால், மெல்லவந்து காமாசை முறுகிய மனத்தை யுடையவராய், எமது பெருமானே தேவரீர், நமதுநாயகரும் அவ்விடத்திலில்லை, யாங்களும்

நமக்கு வேறல்லேம், நீவிர் கேட்கின்ற பிச்சையோ எம்மிடத் துண்டு, இதற்குச சந்தேகமில்லை, நமது நினைவென்ன? சிறிது காலம் எமது வீட்டிற்கு எழுந்தருளியிருந்து செல்வீராகவென்பார் (முனிவபத்தினிமார்.) (௬௫)

செய்யறங்கரந்தசெவ்வாய்ப்புண்டரஞ்சிறந்தநெற்றி
துய்யவோர்பொருளாய்த்தோன்றினீர்தொடர்மனத்தராகி
மையல்கூர்காமங்காழ்த்துநமதுகைவசத்தராஞே
மையமென்றுழல்வீர்மேவீர்வீட்டின்பமன்றேவென்பார்.

இ-ள். செய்யத்தகுந்த தருமமில்லா தொளித்த சிவந்தவாயும் முக்குறிசிறந்து விளங்கும் நெற்றியும் உடைய சுத்தமாகிய ஒரு பொருளாகவந்தீர், உம்மைத்தொடரும் மனவிருப்ப முடையயராய் மயக்கம் மிகுந்த காமாசை மூறுகி நமதுகைவசப்பட்டேம், பிசசை யென்று கேட்கின்றீர், எமது வீட்டிற்கு வருவீர், வரின் இன்ப முண்டாகுமென்று கூறுவார். (௬௬)

வேணவாவுடையேங்காமவெள்ளத்துட்டாழவைத்தீர்
பாணிசைநீரரானீர்சரவளைபறித்தீர்வாளா
நாணிறையாவிதூசுநலன்கலன்பலிக்கபாலத்
தோணியுட்சுமத்திச்செல்வீர்பழியுநீர்சுமநதிரென்பார்.

இ-ள். மிக்க பேராசையுடைய எம்மைக் காமசாகரத்துள் முழுகும்படி வைத்தீர், பண்களைப் பாடுகின்ற குணத்தையுடையரானீர். வரிசையாகவுள்ள வளையல்களைக் கவர்ந்தீர், பிரயோசன மில்லாமல் எமது நாணையும் (வெட்கத்தையும்) கற்பையும் உயிரையும் புடைவையையும் அழகு ஆபரணம் என்பவற்றையும் பிசசை யெடுக்கும் கபாலமாகிய மரக்கலத்துள் வைத்து செல்கின்றீர், நீர் பழியையுஞ் சுமந்தீர் என்று கூறுவார். (௬௭)

சேண்பலியென்பீர்கொண்டுசெல்கின்றீர்வளையோமுற்று
நாண்பலிகொள்வீர்கண்டார்நகுபலியன்றிமாத

ஊண்பலிகொள்வீரல்லீருயிர்ப்பலிகொள்வார்போலும்
வீண்பலிதேர்வீர்போகமிசைப்பலிதேரீரென்பார்.

இ-ள். தூரத்தே நின்று பிசைையென்று கேட்கின்றீர், வளை யல்களைத்தரித்த எம்மிடத்துவந்து எமது வெட்கத்தைப் பலியாகக் கொள்கின்றீர், பார்த்தவர்கள் சிரித்தற் கிடமாய பிசைையையெடுக் கின்றீரன்றி, பெண்களாலிடப்படும் அன்னப்பிசைையைக்கொள்ளு கின்றிலீர், உயிர்ப்பலியைக் கொள்ளுகின்றவரைப்போலப் பிரயோ சனமற்ற பலியைக் கொள்கின்றீர், எமது போகமென்னும் மேலாய பலியைக் கொள்ளக்கடவீர் என்று கூறுவார். (சஅ)

தொடர்வர்பின்றொடர்ந்துபக்கஞ்சூழ்வர்சூழ்போழ்துமோக
பிடர்பிடித்துந்தவோடிப்பிடித்துமென்றடிக்கீழ்வீழ்வ [ம்
ரிடரின்முன்பிறந்தகோலமெமக்கறிவிப்பார்போல்வார்
மடநல்லார்திறனீதாற்றுமாதவாதிறனுஞ்சொல்வாம்.

இ-ள். (இவ்வாறு கூறிய பெண்கள்) பிசசாடன மூர்த்தியின் பின்னர்த் தொடர்ந்து செல்வார், தொடர்ந்து சென்று பக்கத்தே போவார், சூழுங் காலத்திற் காமாசை பிடர் பிடித்துத தள்ள ஓடிச சென்று பிடிப்போம் என்று அவரது பாதங்களினிடத்து விழுவார், துன்பத்துடன் தாம் முன்னர்ப்பிறந்த வடிவததை யெமக்கு அறி விப்பவரைப் போன்ற உருவமுடையரா யிருக்கின்றார் என்பார் அறியாமையுள்ள முனிவருடைய மனைவிமார்களின் தன்மை யிது வாகும். பெரிய தவததைசசெயயும முனிவரது தன்மையையுங் கூறுவாம். (சக)

ஏவலிற்றலைமைசார்ந்தவீர்ந்துழாய்திவுலிப்புத்தே
ளாவயினமுருபூப்பமோகினியாயகாலை
யோவறுவேள்வித்தூமமணம்வெறுத்துறுவோர்துண்டம்
பூவலரோதிநாணப்புதுமணமோர்ந்துயிர்ப்ப.

இ-ள். சிவபெருமானது குற்றேவல் புரிதலிற் றலைமையாக விளங்கும் குளிர்ந்த துழாய்மாலை தரித்த கிரீடத்தினாகிய திருமால், அவ்விடத்தில் பேரழகு சிறக்கும்படி மோகினி வடிவத்தைக் கொண்டபோது, ஒழிதலில்லாத யாகப்புகைமணத்தை வெறுத்து, முனிவரது நாசிகள், பொலிவாகிய மலர்செறிந்த கூந்தலையுடைய மோகினி வெட்கமுற, அந்தப்புதிய மணத்தையறிந்து முகப்பன. ()

மந்தணமறைநூற்கேள்வி நீத்துமாமுனிவர்கேள்வி
கொந்தலரோதிவண்டின்குரலின்யாழிசையுங்கோலப்
பைந்தொடிமுரல்வுஞ்செம்பொற்பருமமேகலையினார்ப்பு
மந்தளிரடியினார்சில்லரிச்சிலம்பிசையுங்கேட்ப.

இ-ள். பெரிய முனிவரது செவிகள், இரகசியப் பொருளையுடைய வேதநூலின் கேள்வியறிவை விடுத்து, பூங் கொத்துக்கள் செறிந்த அளகத்தையுடைய மோகினியின்மேலுள்ள வண்டுகளினிசையையும், இனிய வீணையி னிசைபோன்ற சொற்களையும், அழகிய பசிய வளையல்களி னொலியையும், சிவந்த பொன்னாலாய பருமம் என்னும் பதினெண்கோவை மணியினதும் மேகலையினதும் ஒலியையும், அழகிய தளிர்போன்ற கால்களிற்செறிந்த நண்டகற்கள் பெய்து செய்யப்பட்ட சிலம்புகளினொலியையுங் கேட்பனவாகும்.

யாவராயினுந்தீதாற்றற்கிடம்பிறிதில்லாத்தாரு
காவனநலன்யாவிந்தன்காமருட்கவர்ந்துகொள்ளத்
தூவிழுதுஞ்சுருக்குந்தொழில்களுஞ்சோர்ந்துகாமத்
தீவளர்தொழிலராய்மாதவர்மனந்திறப்பச்சென்று.

இ-ள். எவராயிருப்பினுந் தீமைசெய்தற்கு இடம் வேறில்லாத தாருகாவனத்தின்கணுள்ள அழகுகள் எல்லாவற்றையும் மோகினி தனது அழகுள்ளே யபகரித்துக் கொள்ள, சுத்தமாகிய நெய்யுஞ்

சுருக்கும் யாகத்தொழில்களும் சோர்வுற்று, காமாக்கினியை வளர்க் குந்தொழிலையுடையவராய், முனிவர் மனந்திறட்பப்போய். (குஉ)

பொருந்துபாலெகினப்பேடும்பூ ணுதற்பிடியும்போற்று
மருந்தவருயிரும்பின்போயடிக்கடிதொடரவெங்கும்
பருந்தலைநெடுவேலொண்கண்பரப்பிவிண்குழைவில்வீச
முருக்கிளநிலவுதட்பமுறுவலித்தோங்கிநின்று.

இ-ள். பால்போலப்பொருந்திய பெண் அன்னங்களும்பட்டந் தரித்த நெற்றியையுடைய பெண்யானையும் துதிக்கின்ற அரியதவத் தினையுடைய முனிவரது உயிர்களும் பின்சென்று பன்முறை தொடர்ந்துவர, எவ்விடத்தும், பருத்த நுனியையுடைய வேலாயுதத் தைப்போன்ற அழகிய கண்பார்வையைப் பரப்பி, வளப்பமுடைய குண்டலங்கள் ஒளியைக்கால, கண்டவரை வருத்துகின்ற இள நிலாப்போலப் புன்னகைபுரிந்து அழகுடனின்று. (குங)

பணைத்தடியிறுகிவிம்மிப்பளபளத்திளகிச்செம்மாந்
திணைக்கவின்முடியிலண்ணாந்தெழில்சுமந்தறவோராவித்
துணைத்தவமுழுதும்வெளவித்தொழுங்கழைக்காமன்றாவு
கணைக்குநன்கொடைவழங்குங்கதிர்முலைத்திருவங்காட்ட.

இ-ள். அடிபருத்து, இறுக்க முற்றுப் பூரித்து, பளபளப்புக் கொண்டு, இளகி, இறுமாந்து இரண்டு அழகிய மன்மத கிரீடம் போல மேனோக்கி, அழகுக ளெல்லாவற்றையுந் தரித்து, முனிவர்க ளுடைய உயிர்போன்ற துணையாகவுள்ள தவங்கள் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்து, வணங்கிய கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதன் சொரியும் அம்புகளுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுக்கும் ஒளிபொருந்திய தன மானது அழகைக்காட்டவும். (குச)

காமர்பைங்குவளைவள்ளைகயிரவஞ்சண்பகஞ்செந்
தாமரைமலர்ந்துகோங்கமுகைபிளந்தளிர்தளிர்த்துப்

பூமலர்க்கொம்புபோன்றுபுனமயிற்சாயல்வாய்ந்து
தேமலரன்னமென்னவருவதுதெரியக்கண்டார்.

இ-ள். அழகிய பசிய நீலோற்பல மலர்களும், வள்ளைக் கொடியும், ஆம்பற் பூவும், சண்பக மலரும், செந்தாமரை மலரும் பூத்து, கோங்கம் அரும்பும் இளந்தளிருந் தளிர்த்து, பொலிவாகிய பூங்கொம்புபோன்று, புனத்தின்கணுள்ள மயில்போன்ற சாயல்பொருந்தி, தேன்பொருந்திய தாமரை மலரின்கணிருக்கும் அன்னப்பறவையைப்போல வருவதைத் தெரியக் கண்டார். (ருரு)

கண்டனர்காமமுற்றுங்கண்களின்முகந்துவாரி
யுண்டனர்யார்கொல்லோவானமரர்மாதருமுண்டேயிப்
பெண்டகையார்போலுண்டோபெருந்தவமுடையேமாகிற்
றொண்டைவாயூறலுண்டேமுயங்கலாமென்றுசொல்வார்.

இ-ள். (முனிவர்கள்) பார்த்து, காமம் முழுவதையுங் கண்களினால் மொண்டு அள்ளிப்பருகினர், இம்மடந்தையாவளோ? சுவர்க்கலோகத்து வசிக்கும் தேவமகளிரு ளொருத்தியோ? இப்பெண்ணரசியைப்போலயார் உளர்? பெரியதவமுடையேமானல், (இப்பெண்ணினது) கோவைக் கனிபோன்ற வாயூறலைப் பருகிச சேரலாகுமென்று சொல்வார். (ருசு)

தலைமலரைம்பால்வைத்தகண்ணியிற்றழலார்வெய்ய
வுலைமலிவேற்கட்பார்வைவலையிலொண்முத்தம்பூண்ட
மலைமுலையொழுக்குவாரின்மாமுனித்தலைவராய
கலைகள்கோட்பட்டவென்றால்யாவார்காமத்தைவெல்வார்.

இ-ள். தலையின்கண்மலரை ஐந்து பகுதியாகவைத்த கண்ணியினாலும், அக்கினியிற் பொருந்திய கொடிய உலையினிறைந்த வேலாயுதத்தைப்போன்ற கண்களுக்கமாகியவலையினாலும், அழகியமுத்துமாலைதரித்த மலைபோலும் தனவொழுங்கின் கச்சினாலும், பெரிய

இருடிசிரேட்டர்களாகிய கலைமான்கள் அகப்பட்டன வென்னில், எவர்காமத்தை வெற்றி கொள்வர். (௧௭)

நிலம்படிவார்கைகூப்பிநிற்பர்முற்பரசுவார்போற்
சிலம்படிதாழச்சிந்தைமயக்குறுந்திர்த்தராயும்
புலம்படியென்முன்பாற்றும்புண்ணியம்போந்தீர்காமப்
பலம்படினுய்வேமென்பார்படிற்றொழுக்கினருமானார்.

இ-ள். நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்குவார், கைகுவித்து நிற்பார், முன்னர் நின்று துதிப்பவரைப்போல, சிலம்புகளணிந்த பாதங்களைவணங்க, மனமயக்கங் கொள்ளும் திருத்தமுடையா யிருந்தும், புலம்புகின்ற அடியேன் முன்னர்ச்செய்த புண்ணியத்தினாலே யிவ்விடம் வந்தீர், காமத்தி னுண்டாகும் பலன் உண்டாகுமாயிற் பிழைப்போமென்று கூறுவார், வஞ்ச ஒழுக்கத்தினருமாயினர் முனிவர்கள். (௧௮)

பங்கயந்தளவசோகம்பானன்மாமலருந்தூய
மங்கையர்முனிவர்மெய்யும்வைகிடந்தொறுந்தொறுந்தூ
பைங்கணைக்கிழவன்போந்தங்குரகுவீற்றிருத்தலாலப்
பொங்கெழில்வனமநங்கபுரமெனப்பொலிந்ததன்றே.

இ-ள். தாரை மலர், முல்லை, அசோகமலர், நீலோற்பலப்பூ, மாம்பூ ஆகிய ஐங்கணைகளையுஞ் சுத்தமுடைய பெண்களும் முனிவர்களும் இருக்கும் இடங்கடோறும் இடங்கடோறும் தூவி, பஞ்சபாணங்களை யுடைய தலைவனான மன்மதன்வந்து அவ்விடத்துக் கொலுவிருத்தலால், அந்தமிக்க அழகையுடைய தாருகாவனமானது மன்மத நகரம்போலப் பொலிவுற்று விளங்கியது. (௧௯)

இம்முறைபிறழ்வித்தென்பான்மாயவனெய்துமேல்வை
மம்மர்சற்றொருவியுற்றதவர்மனத்துணர்ந்துசாபஞ்

சம்மதித்திடசாராமைதெரிந்துசெந்தழல்வளர்த்து
வெம்மையிற்பிறந்தயாவும்வெகுளியில்விடுத்துநின்றார்.

இ-ள். இவ்வாறு முனிவர் யாவரையும் மோகினியாகிய திருமால் முறை பிறழச்செய்து, எம்மிடத்து வருங்காலத்தில், மயக்கஞ் சிறிதுநீங்கியிருந்த முனிவர் தம்மனத்தால் அறிந்து, சாபஞ் சொல்ல, அது எம்மையும் திருமாலினையும் அடையாமை யறிந்து, சிவந்த அக்கினியை வளர்த்து அபிசார வோமஞ்செய்து, கொடுமையோடுந் தோன்றிய எல்லாவற்றையும் சினத்தினால் எம்மீது விடுத்தார். (௬0)

வரவரவேற்றும்போர்த்துமருங்கினிலசைத்துமார்த்தும்
விரவுவெம்படைகளாகநிறுத்தியுமிதித்துமாண்டும்
பரவசராயினோருட்பருவரலாற்றியும்மீச்
சுரர்முதலினர்க்குநன்னர்சுரந்தருள்புரிந்தகாலை.

இ-ள். (அம்முனிவர் விடுத்தவைகளெல்லாம்) வரவர அவற்றை வாங்கியும் போர்த்தல் செய்தும், அரையில் அணியாக உடுத்தும், சுற்றியும் கலந்த வெவ்விய ஆயுதங்களாக நிறுத்தியும், காலால் மிதித்தும், அடிமைப் படுத்தியும் பரவச மடைந்தவரது மனத்துன்பங்களை நீக்கியும், மேலாயதேவர் முதலாயினோர்க்கு நன்மை பொங்கிக் கிருபைபுரிந்த சமயத்தில். மந்திரங்களையும் அக்கினியையும் விடுத்தனர், அதனையுரித்துப் போர்த்தனர். சர்ப்பங்களை விடுத்தனர் அவற்றை ஆபரணங்களாக அணிந்தனர். மழுவாயுதம் மான் இவற்றைப் படைகளாகத் தரித்தனர் முயல்களைக்காலின் கீழடங்க மிதித்தனர். இவற்றையெல்லாம் கூர்மபுராணம், கந்தபுராணம், என்பவற்றிற் பார்க்கக்காண்க. (௬௧)

மோகினியுருவினின்றமுராரிநம்மூரலேற்று
லோகையனுனன்பாதுவேணவாவுரைத்திடென்ன

வேகநாயகனீயானின்றேவியென்றிரந்தானுண்மை
யாகலின்பயனுநல்கியருட்கடிபுரிதுமென்றும்.

இ-ள். மோகினி வடிவாகி நின்ற திருமால், நமது முறுவலைக் கொண்டு மனம் மகிழ்ச்சி யடைந்தான், திருமாலே உனக்கு வேண்டியது யாது கூறக்கடவாயென்று வினவ, பரமபதி, தேவீர் எனக்குத் தனிநாயகன் அடியேன் தேவரீர்க்கு மனைவியாகும் இவ் வரத்தை யருளுதல் வேண்டுமென்று குறையிரந்தனன், அது உண்மை யாதலால் அவ்வரத்தைக் கொடுத்துத் திருவருளாலே விவாகமுஞ் செயவேம் எனககூறினேம். (சுஉ)

ஆங்கதுநிகழநததிவ்வாறந்தமாலெலந்தஞான்றும்
பாங்கரின்வைகுநதேவிநீயதுபகரிற்றுண்மை
யீங்கிதற்கையமிலலையிறைவிநின்கலைபேதத்தொன்
றோங்குமாலெனவேதாவைத்தநதுபாரொருங்குதாங்கும்.

இ-ள். பின்னர் அதுவம் நடநதது, இடபடி யந்தத் திருமால் எக்காலததும் பக்கததில் இருக்குந தேவியாகிய நீயேயாம், அது சொல்லுஙகாலத்தில் உண்மையாகும், இதற்குச சநதேகமில்லை, தலைவியே யுன்னுடைய கலைபேதஙகளுள் ஒருகலை உயர்ந்த விட் டுணுவாகி, பிரமனைப் படைத்துப் பூமிமுழுதையும் ஒருங்கே காககுமே. (சுங)

நம்பராபரையுமாதிநாரணன்றானுநீயென்
றும்பருமுணரவேநாமுணர்த்துமாமறையின்சென்னிச்
செம்பொருட்சிவம்யாம்நீயேசிவசத்தியுயிர்கட்கெல்லாந்
தம்பமாயிருப்பேமன்றிமற்றொருசார்வுமுண்டோ.

இ-ள். நமது பர அபர சத்திகளும், ஆதி சத்தியும் விண்டுச் சத்தியும் நீயேயென்றுதேவர்களும் அறியும்படி தெரித்தேம், பெரிய வேதசிரசுகளாகிய உபநிடதஙகளுட் சொல்லப்பட்ட உண்மைப்

பொருளாகிய சிவம் யாமேயாகும், நீயே சிவசத்தியாகும், நாம் இருவருமே ஆன்மாக்கட்கெல்லாம்ஆதாரமாக விருப்பேம், நாமன்றி வேறோர் ஆதாரமு முண்டோ (இல்லை யென்றபடி) (௬௪)

ஆருயிர்க்கிரங்கியன்றோவைந்தொழிலாற்றிமுத்தீச்
சாரலினிறுத்தறத்தோர்சிற்பொருடணைநதுமற்றோர்
சோரினுற்பிரமமென்றேதுணிபொருண்மயக்கந்தீர்வா
னேரதாத்தொழில்விளைதமிழைத்தருள்வழங்கினோமால்.

இ-ள். அரிய ஆன்மாக்கட்கு இரக்கங்கொண்டே (யாம்) படைத்தல் காத்தல் அழித்தல், மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந தொழில்களையுஞ்செய்து, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கிணாக் கினியம் என்னும் மூன்றக்கினிகளுமுடைய மலைப்பக்கத்தி னிறுத் திய அறத்தினை யுடைய தாருகாவனத்து முனிவர்கள் உண்மைப் பொருளை நீக்கி, வேறொருசோர்வினாலே தாமே பிரமமென்று துணிந்த பொருள் மயக்கத்தினின்றும் நீங்கும்படி அழகாகத் தொழில் விளையாட்டொன்றைச செய்துநமது அருளை யளிததேம்.

சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் இயற்றுதல் ஆன்மாக் களினது மும்மலங்களையும் நீக்கி, அத்துவித முத்தியை யளிக்குங் கருணையென்பார் "ஆருயிர்க் கிரங்கி யன்றோ வைந்தொழி லியற்றி" என்றார் அது,

தன்னை நேரிலாப் பரம்பொரு டனியுருக் கொண்ட
தென்ன காரண மென்றியே லைந்தொழி லியற்றி
முன்னை யாருயிர்ப் பாசங்கண் முழுவது மகற்றிப்
பின்னை வீடுபே றருளுவா னினைந்தபே ரருளே.

என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தானுணர்க. ஆன்மா என்னும் உண்மைப்பொருள் எதுவென்று ஆராயப் புகுந்து, "தாம் பிரமங் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண் டாங்கதுவே - நாம்பிரம

மென்பவர்பானன்ஞதே" என்று திராவிட உபநிடதத்துள் ஒன்றாய நெஞ்சு விடுதூதினும், "பன்முகச் சமய நெறிபடைத்தவருமியாவகளே கடவுளென்றிடும் பாதகத்தவரும்" என்னும் தாயுமான சுவாமிகள் பாடலினும் கூறியவாறு தாமே பிரமம் எனமயங்குவார் மாயாவாதிகள் (ஏகான்மவாதிகள்) எனப் படுவாராகலின, "இற்பொரு டணாது மற்றோர் - சோரினும் பிரமமென்றே துணிபொருண் மயக்கம்" என்றார். (௬௫)

நிகழ்ந்தனமாற்றமுன்னர்நினையவேநெடுந்தவத்தோர்
புகழ்ந்தகொங்கடவியிற்கூவிளநிழற்போதுகென்றைந்
திகழ்ந்தவர்மனததுவண்ணலிசைப்பவேதண்டநீங்கித்
திகழ்ந்தனளாயிடைப்பார்முழுவதுமீன்றதேவி.

இ-ள். முன்னர் நடந்த காரியங்கள் இவைகளே, மிக்க தவத்தையுடைய முனிவர்களாலே புகழப்பட்ட கோங்குவனத்திலே யுள்ள வில்வவனத்திற் போகக் கடவா யென்று, பஞ்ச இந்திரியங்களையும் வென்றஞானியாது இருதயத்தின்கணிருக்கும் சிவபெருமான் திருவாய்மலாந்தருள, கயிலைமலையை விட்டுநீங்கி, அவ்விடத்திற்கு உலகமெல்லாவற்றையும் பெற்ற சிவசத்தியாராகிய உமாபிராட்டியார் சென்றார். (௬௬)

கருதுதொல்வாமைசேட்டையிரவுத்திரிகாளியாதி
தெரியிருநால்வராயசிலதியரேவலாற்ற
மருமலிகன்னிகாரவனத்தினிற்பூசைசெய்தா
ளருளியவில்வநீழலருந்தவமுயல்வதானள்.

இ-ள். நினைக்கப் படுகின்ற பழைய வாமை, சேட்டை இரௌத்திரி காளிமுதலாய ஆராயப்பட்ட எட்டுவகைச சத்திகளாகிய தோழியர்கள் குற்றேவலைச செய்ய, வாசனை மிக்க கன்னிகார வனத்திலே பூசைசெய்தனள், (அதன் பின்னர்ச சிவபெருமானல்) அருளப்பட்ட வில்வகீழலின்கண் அரிய தவத்தைச் செய்யும்படி பிரயத்தனஞ்செய்தனள். (௬௭)

கோச்சகக் கலிப்பா.

தையலறம்புரிகாலந் தருதிரேதாயுகத்தி
லையனைவந்தனையாற்றியரியவரந்தரவுயர்ந்தாண்
மையிறவம்புரிந்ததுவாபரயுகத்திலாயிரவாய்ப்
பையுரகபதிபணிந்துதனதுபருவரலொழிந்தான்.

இ-ள். உமாதேவியார் தருமத்தைச செய்யுங் காலமாகிய திரேதயுகத்தில், சிவபெருமானை வணக்கஞ் செயது, அருமையாகிய வரங்கொடுக்க வுயர்வை யடைந்தனள், குற்றமில்லாத தவத்தைச செய்த துவாபர யுகததிலே ஆயிரம் வாய்களையுடைய படத்தைக் கொண்ட ஆதிசேடன வணங்கித் தனது துன்பததை யொழிந்தான். (கூஅ)

ஒள்ளிலைவேற்குரிசில்கவுசலனுலாம்யுகந்தன்னிற்
கள்ளலர்தூய்வழிபாடுபுரிந்துபரகதியடைந்தான்
வள்ளல்கன்னிகாரவனப்பெருமைநினைபபினும்வாயால்
விள்ளினும்விள்ளருங்கதியுண்டெனசசூதன்விளம்பினன்

இ-ள். நான்காவதா யுகமாகிய கலியுகத்திலே, ஒளிபொருந்திய இலைதொழில் முற்றிய வேலாயுதத்தை யேந்திய கௌசலராசன், தேன்பொருந்திய பூக்களைததூவி வழிபாடுசெயது, முத்தியை யடைந்தனன், திருவருள் வள்ளலாகிய சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்குங்கன்னிகார வனத்தின் பெருமையை நினைததாலும, வாயாற் சொன்னாலும், சொல்லுதற்கரிய முத்தியுண்டாமென்று சூதமுனிவர் கூறினர்.

கன்னிகாரவனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—உசஎ.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஒன்பதாவது,

அக்கினிசேடர்

அருச்சனைச் சருக்கம்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

௧

சூதனைமீளவுந்தொழுதுசுடர்மணிவெண்
குழைதூங்கு
காதனையங்கியும்பணியுங்கவுசலனும்
பணிந்துவினை
வேதனைதீர்ந்ததைவிரைவில்விளம்புதிதொல்
வியாதனுக்கு
நீதனயனவனிகரியானென்றார்
நெறிநின்றார்.

இ-ள். சிவஞான நெற்றியினின்ற முனிவர், சூதமுனிவரைப் பின்னரும் வணங்கி, ஒளி பொருந்திய அழகிய சங்கக் குண்டலந் தூங்குகின்ற திருச்செவியையுடைய சிவபெருமானை, அக்கினி தேவனும் ஆதிசேடனும் கவுசலாசனும் வணங்கி, தீவினையாலுண்டாகும் துன்பத்தினின்றும் நீங்கியதைச் சீக்கிரமாகச் சொல்வீராக, பழமையான வியாசமுனிவர்க்குப் புத்திரனையொத்த முனிவராகிய நீவிர் என்றனர். (௧)

அறுதொழின்மாமுனிவர்பணிசடைமவுலி
யவனன்றிச்
சிறுவிதியாற்றியமகத்திற்செறிதேவர்
முதலினரைக்
கறுவியெறும்வலிவீரன்கடிகாலைக்
கதமெரிநா
வுறுகையிழந்துளநாணிக்களபுத
வரையுறைந்தான்.

இ-ள். அற்ற தொழில்களையுடைய பெரிய சிறந்த முனிவர்களாலே வணங்கப்படுகின்ற சடாமுடியையுடைய ஈசானருத்திரரல்லாத தக்கன்செய்த யாகத்திற் போயிருந்த தேவர்கள் முதலாயினோரை மிக்க வலிமையினையுடைய வீரபத்திரமூர்த்தி கோபித்துத் தண்டனைசெய்த காலத்துச் சுவாலித்து எரிகின்ற அக்கினிதேவன் தன்னுடைய நாவும் கையும் இழந்து மனம் வெட்கமுற்று வள்ளிமலையையடைந்தான். (உ)

காய்சினவெள்விடையுடையாய்கவரிதழ்மா
தொருபுடையாய்
நீசினவப்பட்டார்க்குநீயலது
புகலுண்டோ
சேய்சினவவாமனமுற்றிமைத்திழைத்த
தாற்பயந்த
தாய்சினவுதொழின்மீளத்தாயலது
துணையுண்டோ.

இ-ள். சொல்லுகின்ற கோபத்தினையுடைய வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய கடவுளே! முருக்கமலர் போன்ற அதரத்தினையுடைய உமாதேவியை யொரு பாகத்துடையவரே தேவரீரால்

கோபிக்கப் பட்டவர்க்கு தேவரீரல்லாமல் வேறு புகலிடமுண்டோ? குழந்தைகள் மிக்க ஆசைபொருந்திய மனத்தினால் ஒரு குற்றத்தைச செய்யின் அவற்றைப் பெற்ற தாயானவள் கோபித்துக் கொள்வாளாயின் அப்பிள்ளைகளுக்கு அத்தாயே யன்றி வேறு துணையுமுண்டோ? (இல்லையென்றபடி.) (ஈ)

தக்கனூழியடைந்தபெருந்தவறுபொறுத்
தருள்கவென்றான்
மிக்கசூகரவரையில்விளங்குகன்னி
காரவனத்
தக்கினிசெல்கெனப்போகிறையொன்பான்
றினம்பூசித்
தூக்ககனல்வல்வினைதீர்ந்தொருதென்கீழ்த்
திசைபுக்கான்.

இ-ள். தக்கனுடைய யாகத்திற் சென்றிருந்த பெரியகுற்றத்தைப் பொருத்தருள வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தான். (சிவபெருமான் அகனியைநோக்கி) மேம்பட்ட வாராகமலையினிடத்து விளங்குகின்ற கன்னிகார வனத்தில், அகனியே! சென்று பூசிப்பாயாக வென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, அவன் அவ்வாறு சென்று நாற்பத்தைந்து தினம பூசித்துத் தாங்கொண்ட வலிய தீவினையினின்றும் நீங்கித் தென்கீழ்த்திசைக்குசசென்றான். (ரு)

வன்னிவழுத்தலின்வன்னிநாதனென
வழங்கியது
தன்னிகரில்குறிவன்னிபுரமெனச்சார்ந்
ததுவனமும்

பன்னகவேந்தருச்சித்தபான்மையிவ்வா
றெனவுளங்கூர்ந்
துன்னருமாதவர்கேண்மினென்றுசௌண
முனியுரைப்பான்.

இ-ள். கன்னிகார வனத்தின்கண் இருக்கும் தனக்கு நிகரில்லாத சிவலிங்கமானது அக்கினிதேவன் பூசித்தமையால் வன்னிநாதனென வழங்கப் பட்டது. அத்தலமும் வன்னிபுரமெனப் பெயர் பெற்றது. இனி, சற்பராசனாகிய ஆதிசேடன் பூசனைசெய்த தன்மையும் இவ்வாறென்று கூறுவோம். மனமகிழ்ச்சி கூர்ந்து, நினைத் தற்கரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! கேட்பீராக வென்று, சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். (௫)

மகதிவீணைக்கிழவன்புணர்ப்பின்மனங்
கொதித்தெழுந்து
சிகரமேருவைமறைத்தகணபணத்தீ
விழிச்சேட
னிகலியூதைக்குடைந்துவெள்கியிரு
நிலத்தொருகா
னிகரின்மாதவந்திளைத்துநின்றுநெடு
நாட்கழித்தான்.

இ-ள். மகதியென்னும் யாழினையுடைய நாரத முனிவரது உபாயத்தால் மனஞ் சினங்கொண் டெழுந்து கொடு முடிகளையுடைய மேருமலையை மறைத்த கூட்டமாகிய படங்களையும் அக்கினிகாலும் கண்களையு முடைய ஆதிசேடன் பகைகொண் டெதிர்த்த வாயுதேவனுக்குத் தோற்று வெட்கமுற்றுப் பெரிய பூமியினிடத்து ஒருகாலத்து ஒப்பில்லாத பெரிய தவத்தைச் செய்து அதனால் இளைப்புற்று நின்று பலநாட்கழித்தான். (௬)

துளங்காதைந்தவித்துணவுதுறந்துறுங்
　　　　கியபபணிப்பால்
விளங்கொணுரதன்மகதியாழினிசை
　　　　வருவித்துக்
களங்காணுமணிமிடற்றேன்பாடல்கரை
　　　　யக்கறைநதா
னுளங்காணுமுணர்வொடுங்கேட்டுருகினு
　　　　ணுரகாபதி

இ-ள். மனகசலக்கமின்றிப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கி உணவை விட்டு யோகநித்திரையிலிருந்த ஆதிசேடனிடத்து விளங்காநின்ற அழகிய நாரதமுனிவாசென்று மகதி வீணையினின்றும் இசையையெழுப்பிக் கருமைவிளங்கும் திருக்கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமானது சாமகானங்களை மனங்கரையும்படி பாடினுர் ஆதிசேடன் அப்பாடல்களை மனத்தால் அறியப்படுகின்ற நல்லறிவோடும் கேட்டு மனமுருகினுன். (எ)

எதிரிறைஞ்சினேன்றனைப்பார்த்திதுமுயன்ற
　　　　தெவண்கொலெனச்
சதுமறைமாமுனிகேட்பச்சதாகதியை
　　　　வெல்லவென்முன்
கதுமெனப்போகுதிகன்னிகாரவனத்
　　　　தீரமதி
நதிபுனைவேணியன்பெரியநாயகனை
　　　　வழுத்துகென்ருன்.

இ-ள். எதிரில்வந்து வணங்கிய ஆதிசேடனைப் பார்த்து இத்தவத்தைச செய்வது எதற்காக என்று நான்கு வேதங்களிலும்

வல்ல நாரதமுனிவர் கேட்ப ஆதிசேடன் வாயுதேவனை வெல்லு தற்கு என்றுகூறினன். (அது கேட்ட முனிவர்) சர்ப்பவேந்தே கன்னிகார வனக்கரைக்கு விரைவாகப் போகக் கடவாய். ஆங்கு எழுந்தருளி யிருக்கும் கங்கா நதியைத் தரித்த திருச்சடையை யுடைய பெரிய நாயகனைப் பூசிக்கக்கடவாயென்று கூறினர். (அ)

நாரதன்சொற்றதுகேளாநாகபதி
மேவுகன்னி
காரவனத்திறைவன்மலர்க்கமலபத
நனிவழுத்தி,
யாரவருச்சனைவிதியெண்ணுறுதிவா
வாற்றுதலு
மீரமதிக்கண்ணியவன்வெள்ளேற்றிலெழுந்
தருளினன்.

இ-ள். நாரதமுனிவர் சொன்னதை ஆதிசேடன் கேட்டு நன்மை பொருந்திய கன்னிகார வனத்தின்க ணிருக்கும் சிவ பெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை மிகவும் வணங்கி மன ஒருமையுடன் அருச்சனையை விதிப்படி நாற்பத்தெட்டுநாள் செய்தலும் குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் வெள்ளிய இடபவாகனத்தின் கண் எழுந்தருளினர். (கூ)

ஆயிரமாயிரங்கோடியயிர்கதிரா
தவர்நெருங்கு
மாயிரமாயிரங்கோடியாதவரில்
விரொளியோ

ஞாயிரமாரணமோதுமாயிரநா
மங்களுமீ
ராயிரநாவாற்றுதித்தாஞயிரமா
முடிச்சேடன்.

இ-ள். பத்துலட்ச கோடியாக விளங்கும் கிரணங்களை யுடைய சூரியர்கள் மிக்க ஒளியையுடைய பரமசிவனது, பல்வகைப்பட்ட வேதங்கள் சொல்லுகின்ற ஆயிரந் திருநாமங்களையும், ஆயிரம்பணா மகுடங்களையுடைய ஆதிசேடன் தனது இரண்டாயிரம் நாவினாலுஞ் சொல்லித் துதித்தான். (௧0)

வேட்கையாவுளகேட்டியனநதவென
விளம்பவண்ணல்
பூட்கைவீழுரியுரிவைபுனைபுனித
நினதுமலர்த
தாட்கையாலருச்சிப்பச்சதாகதியைச்
சயிக்கவருள்
கேட்கையாவனவிவைகளெனத்தாழ்நது
கிளத்தினன்.

இ-ள். சிவபெருமான் ஆதிசேடனைத் திருநோக்கஞ் செய்து அநந்தனே! உனது விருப்பங்கள் எவையுள்ளன? அவற்றைக கேட்குதி, என்று சொல்ல, யானைத் தோலை யுடையாகப் போர்த்த புனிதத்தரே! தேவரீரது திருவடிகளை நெறியோடு அருச்சனை செய்யவும் வாயுவைவெல்லவும், அருள்செய்தலே என்னுடைய வேண்டு கோளென்று வணங்கிச சொன்னான். (௧௧)

இன்றுமுதனமையருச்சித்தெஞ்ஞான்று
மிவணிருத்தி
யின்றுமுதற்பூஞைகநாஞக
வெமையடைதி

பின்றமுதனுலவைநினக்கிரையாக
நுகர்வாயா
லின்றிவைநல்கினமென்ருக்குறியிலெழுந்
தருளினன்.

இ-ள். ஆதிசேடனே இற்றைத் தினம் முதலாக இவ்விடத்தில் அருச்சனை செய்திருப்பாயாகில், இற்றைத்தினம் முதல் எமக்கு ஆபரணமாகவும் வில்லி ஞணகவும் எம்மை அடையக்கடவாய். இந்த நாள்முதல் வாயுவை உனக்கு உணவாகக் கொண்டு உண்பாயாக. இவ்வரங்களை உனக்குக் கொடுத்தே மென்று சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர். (௪௨)

பணிபணியாதலினு காபரணனெனும்
பெயர்காள
மணிமிடற்ருேற்காகிவழங்கியதுகன்னி
காரவனந
திணிநிலத்திற்புயங்கபுரமெனத்திகழ்ந்த
தருமறையீ
ரணிகொள்கவுசலன்பரனையருச்சித்த
திறனைரைவாம்.

இ-ள். அரிய வேதங்களை அறிந்த முனிவர்களே ஆதிசேடன் ஆபரணமானமையால் நாகாபரணனென்று நஞ்சார்ந்த கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானுக்குப் பெயர் வழக்கத்தில் வந்தது. திண்மையாகிய பூமியின் கணுள்ள கன்னிகாரவனம் என்பதும் புயங்கபுரமென வழங்கியது. அழகினையுடைய கௌசல ராசன் சிவபெருமானை அருச்சித்தவகையை இனிமேற் கூறுவாம். (௪௩)

அக்கினி சேடர் அருச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ௧௪0.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பத்தாவது,

பௌசல சேரன்

அருச்சனைச் சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

கொழுமலர்த்திருவுங்கலைமடந்தையுங்கொற்றந்
தழுவுமங்கையுந்திருவமுந்தருமமும்வயங்கி
யெழுநிலக்கணியாய்த்திசையெங்கணுஞ்சீர்த்தி
முழுநிலாககதிர்பரப்புமத்திரிகிரியெனுமூதூர்.

இ-ள். கொழுமையாகிய தாமரை மலரின்மே லிருக்கும் இலக்குமி தேவியும் சரசுவதி தேவியும் தனலக்குமியும் தரும லக்குமியும் விளங்கி, ஏழுலகங்களுக்கும் ஓராபரணமாகி, திக்குக ளெவ்விடத்தும் தன்புகழாகிய பூரண சந்திரிகையைப் பரப்புகின்ற அத்திரிகிரி என்னும் ஓர் பழைய ஊரொன்று உளது. (க)

கற்றவர்க்கொருதுணைகலிக்கிருநிதிக்கடவுள்
பற்றலர்க்கரிமாவடைந்தவர்க்கருட்பரவை
மற்றைநீணிலங்குளிரப்புறவருமதிக்குலவன்
கொற்றவெண்குடைக்கோமனங்குசத்துசவரசன்.

இ-ள். படித்த புலவர்களுக்கு ஒப்பற்ற சகோதரன், வறுமைக்கு இரண்டாகிய நிதித் தெய்வமாகும், பகைவர்க்கு ஒருசிங்கம்,

தன்னைச் சரணாக வந்தடைந்தவர்க்கு அருட்கடல், எல்லா நிலங்களும் குளிர்மையுண்டாகத் தோன்றுகின்ற சந்திரகுலத்தோன், வெற்றி பொருந்திய வெண்குடையை யுடைய அரசன் அங்குசத்துசன் என்னும் நகரத்திற்கு அதிபதியானவன். (உ)

இழைத்தமாதவத்துதித்தசேயின்பமன்பூறிக்
குழைத்தநெஞ்சினன்ஞானநூற்கேள்வியன்கொண்மூத்
தழைத்தசெங்கையன்றடவுவாட்படையினன்றரளக்
கழைத்தடஞ்சிலைக்காமவேள்கவுசலனென்போன்.

இ-ள். உலக மெல்லாம் செய்த பெரிய தவத்தினாற் பிறந்தவன், இன்பமும் அன்புஞ் சுரந்து இளகிய மனத்தினை யுடையவன், ஞானநூல்களை நல்லாசிரியரிடம் கேட்டவன், மேகங்கள் குடியிருந்தாற்போன்ற சிவந்தகைகளை யுடையவன், உறையுட் செருகப்பட்ட உடைவாளை யுடையவன், முத்துக்களை யீனும் நீண்ட கரும்பாகிய வில்லைத்தரித்த மன்மதனைப் போன்றவன், அவன் பெயர் கௌசல னென்பது. (ங)

கரைந்தவுள்ளமுங்கலைமதிக்கண்ணியனருளில்
விரைந்தவார்வமும்பல்லுயிர்த்தொகையின்மேல்விழைவுஞ்
சுரந்தபேரருளுடைமையுங்கண்டுதொல்லுலகம்
புரந்ததந்தையுமமைச்சருமுவகையிற்பொருந்தார்.

இ-ள். இளகிக் கனிந்த மனமும் ஒருகலையை யுடைய பிறைமதியைத் தரித்த சிவபெருமானது திருவருளைப் பெறுதற்கு விரைந்து செல்லும்அன்பும், பல உயிர்க்கூட்டங்களின்மீது விருப்பும், ஊற்றெடுக்கின்ற பெரிய அருளுடைமையும் அக கௌசல குமாரனுக்கு இருத்தல் கண்டு பழைய உலகத்தைக் காத்த தகப்பனும் மந்திரிமார்களும் மிக்கமகிழ்ச்சியை யடைந்தனர். (ச)

மணவணித்திறனுற்றிமாற்றலர்திறைவழங்கக்
கணமணிச்சுடர்மாமுடிகவிழ்த்தினன்முதை

துணைவரைப்புயப்பூச்சுமையிறக்கினன்சுதன்ற
னிணைவரைப்புயத்தேற்றினனேற்றரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். விவாகச சடங்கையுஞ் செய்வித்துப் பகைவர் யாவரும் திறைப்பொருள் கொடுக்கும்படியாகவுந் தன் குமாரனுக்குப் பட்டாபிடேக விதிசசடங்கைசசெய்து சிறந்த இரத்தின கிரீடத்தையுஞ் சூட்டினன், அதனல் தந்தையான அரசன் இருபுயங்களினுஞ் சுமந்த பூமிபாரத்தை யிறக்கினன், அப்பாரத்தைத் தன் மகனது மலைபோன்ற இரு புயங்களினும் ஏற்றினன், ஏற்றித் தான் தவஞ் செயது இருந்தான். (ரு)

தந்தைநல்கியதிருவமுந்தனதுதொல்லுணர்வுஞ்
சிந்தையிற்றெளிந்துலகெலாந்திகிரியொன்றுருட்டி
மந்திரக்கிழவோர்புகன்மனுநெறிநடாத்தி
யைந்தருப்பணிகவுசலனரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். தன் றந்தை தனக்குக் கொடுத்த செல்வங்களையும், தனது பழைய அறிவையும் மனத்திற் றெளிந்தறிந்து, உலகமுழுதினும் ஏகசசக்ராதிபதியஞ் செலுத்தி, மந்திரிமார்கள் சொல்லும் மனுதருமவழியை நடத்தி, சந்தானம், அரிசசந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம் என்னும் ஐந்தருக்களும் வணஙகுகின்ற கௌசலராசன் அரசுசெயதிருந்தான். (சு)

இருந்துசில்பகலகன்றபினிருங்களிற்றுரியோன்
றிருந்துசேதிமம்பரசுவானுள்ளிடைத்தெரிந்து
வருந்துமுதுலகளிப்பிரென்றமைச்சரைவைத்துப்
பொருந்திறற்படைபொருநரோடெழுந்துபோயினனல்.

இ-ள். இவ்வாறு அரசு வீற்றிருந்து சிலநாட்சென்ற பின்னர், பெரிய யானைத்தோலைப்போர்த்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்றசேதுமுதல் இமயமலையீறாகவுள்ள தலங்களெல்லாவற்றையும்

வழிபடவேண்டுமென்று மனத்தினினைத்து, வருத்தப்படாமல் உலகத்தைக் காப்பீராகவென்று மந்திரிமாரைத் தன்னிடத்திற்கு நியமித்து, போர்செய்யுந் தொழிலில் வல்ல சேனைகளுடனும் அரசர்களுடனும் எழுந்துசென்றனன். (எ)

காசியும்பிறதலங்களுங்கடிமலர்தூவி
யேசிறின்னார்கண்மலர்புனையிடனுமேனையவும்
பாசிழைப்பரைதவம்புரிபதிமுதலனவும்
பேசருந்தழற்கிரிபழமலைமுதற்பிறவும்.

இ-ள். காசித்தலமும் பிற தலங்களுஞ் சென்று வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைச் சொரிந்துவணங்கி, குற்றமில்லாதகண்ணப்பநாயனார் தமது கண்ணாகிய மலரைச் சாத்தியகாளத்திமலையும் ஏனைய தலங்களும், பசிய ஆபரணங்களைத் தரித்த உமாதேவியார் தவம் புரிந்த திருக்கேதார முதலிய தலங்களும், சொல்லுதற் கரிய திருவண்ணாமலை விருத்தாசல முதலிய பிறதலங்களும். (அ)

நடித்தபொற்பொதுமுதனீர்நாட்டுளநகரும்
வடித்தமுத்தமிழ்மதுரையுங்குமரியும்பிறவுங்
கொடித்தடஞ்சிலைக்கோதைநாட்டினிலெழுபதியுங்
கடித்திகழ்ந்தமென்மலரினாற்கைகுவித்திறைஞ்சி.

இ-ள். அநவரத திருத்தாண்டவஞ் செய்தருளுங் கனகசபை முதலாகிய சோழநாட்டின்கணுள்ள தலங்களும், தெளிந்த இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும் முத்தமிழ்களும்பொருந்திய மதுரை குமரிமுதலிய தலங்களும், வெற்றிக்கொடி நாட்டிய நீண்டவில்லையேந்தியசேரநாட்டின்கணுள்ள எழுதலங்களும்சென்று வாசனைகமழும் மிருதுவான பூக்கள்கொண்டு கைகூப்பி வணங்கி.

மல்லலம்புகழ்க்கொங்குநாட்டொருமலைச்சாரல்
செல்லலுந்தருமிடைக்துசிள்வீடுசில்லென்னக்

கொல்சினப்புலிவயப்புலிகுஞ்சரங்கலைமான்
பல்விலங்குறையொருவனமிருப்பதுபார்த்தான்.

இ-ள். வளப்பம் பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய சோழதே யத்தின்கணுள்ள, ஒரு மலைப்பக்கத்திற் போதலும், மரங்கள் நெருங்கி, சிள்வண்டு சில்லென்று ஒலிக்க, கொல்லுகின்ற கோபத்தை யுடைய புலியும் சிங்கமும் யானையும் கலைமானும் முதலான பலமிருகங்க ளிருப்பதான ஒருகாடு இருப்பதைக் கண்டான் (கௌசலராசன்.) (௩0)

பார்த்திவன்புடைத்தூதுவர்ப்பார்த்தனன்றூதர்
சீர்த்தவேத்திரர்வேட்டைமேற்செலவெனத்தெரிந்து
கூர்த்தவெங்கணைக்கொடுந்தொழிற்புளினரைவிளிக்கக்
கார்த்தடம்புயலிழிந்தெனக்கடிதின்வந்துற்றூர்.

இ-ள். கௌசலராசன் பக்கத்தினின்ற தூதுவர்களைப் பார்த்தான், தூதர்கள் அழகிய பிரம்பு தாங்கினவராய் வேட்டைத் தொழில்மீது செல்லவென்று நினைத்து, கூரிய பாணங்களை யுடைய கொடுந் தொழில்கொண்ட வேடர்களை யழைக்க. அவர், கார்காலத்துப் பெரிய மேகங்கள் இறங்கி வந்தாற்போல வந்தனர். (கக)

வெஞ்சினத்தினர்பொறித்தழல்விழியினர்நீலக்
கஞ்சுகத்தினர்கச்சினர்கழலினர்கமஞ்சூன்
மஞ்சிடித்தனவார்த்தையர்மறலியிற்கொடியர்
குஞ்சியிற்புனைவாகையர்கொடுமரக்கிராதர்.

இ-ள். வில்லை யேந்திய அவ் வேடர்கள், மிக்க கோபத்தினை யுடையவர், அக்கினிப் பொறிகளைக் கான்று சுடுகின்ற கண்களை யுடையவர், சுசசினை யுடையவர், வீரக்கழல் அணிந்தவர், நிறைந்த கருவுடைய மேகங்கள் இடித்தாற்போன்று வசனிப்பவர், யமனினுங் கொடியவர், தலைகுடுமியிற்சுற்றிய வாகைமாலையையுடையவர்.

சூரொழுக்குறத்தொழுதனர்கட்டிடியெறிந்து
வாரொழுக்கினர்மணிவலைபிணித்தனராத்தி
நாரொழுக்கியகண்ணிகணிறைத்தனர்நவிலுங்
காரொழுக்கெனத்துவைத்தனர்கலைத்தனர்விலங்கு.

இ-ள். மலைத் தெய்வத்தை யொழுங்கு பொருந்த வணங்கினர், வாயகன்ற குறிஞ்சிப் பறையை முழக்கி, வார் பூட்டினர், சிறந்த வலையைக்கட்டினர் ஆத்திப் பூவாலாகிய மாலைகளை நிறையச் சூடினர், சொல்லப்பட்டமேகத்தின் ஓட்டம்போல நடந்துவிலங்குகளைத் துரத்தினார்கள். (கூ)

செந்நிறத்தவெண்ணிறத்தனகரியதீவிழிய
பின்னெடுஞ்சுருள்வாலவாளெயிற்றடும்பேழ்வாய்
முன்விழுந்ததோர்செவியநீண்முகத்தவான்குரைய
வின்னபன்றுமலிகள்விரைந்தெழும்வனமெங்கும்.

இ-ள். சிவந்த நிறத்தை யுடையனவும், வெள்ளிய நிறத்தை யுடையனவும் கரியனவும், அக்கினிபோன்ற கண்களையுடையனவும் பின்னர் நீண்ட சுருண்ட வால்களையும் வெள்ளிய பற்களையும் கொல்லுகின்ற பெருதத வாய்களையும் முன்னர்த் தூங்கும் காதுகளையுமுடையனவும், நீண்ட முகத்தை யுடையனவும் பெரிய குளம்புகளை யுடையனவும் ஆகிய இத்தன்மையனவான பலநாய்க் கூட்டங்கள் காடு எவ்விடத்தும் வேகங்கொண்டு எழுந்திருக்கும்.

கலி விருத்தம்.

சூழ்கொலைவேடர்துவக்குவலைக்கே
வீழ்குவசிந்திவெருண்டுகைவேழம்
போழ்குவசென்னிபுடைத்தபுணீரின்
மூழ்குவமீளமுழங்குவசிங்கம்.

இ-ள். சுற்றிய கொலைத்தொழிலை யுடைய வேடர்கள் கட்டிய வலைக்குள் யானைகள் சிதறப்பட்டுப் பயந்து விழுவன, சிங்கங்கள் அடித்த அடியினால் மண்டைபிளந்து, ஒழுகும் இரத்தத்தின் முழு குவ, பின்னர் எழுந்து முழங்குவன. (கசு)

பெய்வனவாளியிழைத்துவெகுண்டு
நெய்யெரிகால்விழிசீறிநெருங்கி
யொய்யெனவாவியுடம்பிடியோடு
மெய்யுயிர்போயெதிர்வீழ்வனவேங்கை.

இ-ள். புலிகள் செலுத்தப்பட்ட அம்புகளுக்குத் தப்பிக் கோப முற்று, நெய்சேர்ந்த அக்கினிபோன்ற பொறிகளைக் காலுகின்ற கண்கள் கோபித்துநெருங்கி, திடீரெனத் தாவிப்பாய்ந்து, வேடர் கையாற் செலுத்தப்பட்டவேலாயுதத்துடன் உயிர்மாண்டுவிழுவன.

போர்புரிமள்ளர்புறத்தொலிகேளாப்
பேர்வனபொங்கர்பிடுங்குவபின்பே
சோர்பிடிநேடுவசூழ்குலமீள்வ
வீரெனவாழ்குழிவீழுவவேழம்.

இ-ள். போர்த் தொழிலைச் செய்யும் வீரரது பக்கத்தொலி களைக் கேட்டுத் தம்மிடத்தை விட்டுப் பெயர்வன, மரங்களைப் பிடுங்கியெறிவன, பின்னர்ச் சோர்கின்ற பெண்யானைகளைத்தேடிச் செல்வன, தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் இனங்களைத் தேடிப்போவன, வீரென்று படுகுழியுள் விழுவன யானைகள். (கஎ)

கண்ணியிலாவிகரைந்துகழிந்தும்
பண்ணியநாண்வலையிற்பலவாயுந்
திண்ணியவாளிசிதைப்பவுலர்ந்து
மெண்ணில்விலங்கினமின்னணமெய்த.

இ-ள். வேடர்களா லிடப்பட்ட கண்ணிகளி லகப்பட்டு உயிர் வருந்தியிறந்தும், கட்டிய கயிற்று வலையில் பல அகப்பட்டன வாகியும், வலிமையுள்ள அம்புகள் துணிக்க இறந்தும், அளவில்லாதமிருகக் கூட்டங்கள் இவ்வாறு அழிய. (கஅ)

மாய்ந்தகலைக்குலமோடிளமான்கள்
வீந்துமுயிர்த்துயிர்விம்மியுமோய
ரேய்ந்தவரோடுயிர்தோற்றமின்றாரு
மேய்ந்துயிர்கொண்டிடைவாரையுமொத்த.

இ-ள். இறந்த கலைமான்களுடன் இளமையாகிய மான்டங்கள், இறந்தும், நெட்டுயிர்ப் பெறிந்தும், தம்முயி ரிரங்கியும் இளைத்தல், தம்மையணைந்த நாயகராது உயிரையிழந்த பதிவிரதைகளையும், குற்றுயிர்கொண்டு வருந்துவாரையும போன்றது. (கக)

வேடர்கைவாளிபிழைத்துவெருண்டு
பாடுறுநாண்வலையிற்படுமாக்க
ளோடிவினைக்குளமொல்குநர்மீள
வாடிமனைக்குண்மயங்குதல்போன்ற.

இ-ள். வேடர் கையினின்றும் விடுபட்ட அம்புகளுக்குத் தப்பிக்கோபித்துப் பக்கத்திலிருந்த கயிற்று வலையில் அகப்படும் மிருகங்கள் எவ்வாறிருந்ததெனில், தீவினைக்குப் பயந்து ஓடி மனம் வருந்துகின்ற விரத்தர் திரும்பவும் வாட்டங் கொண்டு சமுசாரத்துள் வந்து மயங்குதல் போலும். (உ0)

நூலுறுநாண்வலைநூறியமாவிற்
கோலியவாளிகுனிப்பமெய்சோர்வ
ஞாலம்வெறுத்தகல்வோர்நனிகன்மத்
தாலலர்வாளியடுந்தொழில்போலும்.

இ-ள். நூலினாற் கட்டப்பட்ட கயிற்று வலையையறுத்துவெளி வந்த மிருகங்களில், (வில்லிற்) சந்தித்து விடுத்த அம்புகள் சென்று தைக்க, அதனால் உடல் சோர்ந்து விழுந்தன்மை, உலக வாழ்வை வெறுத்துச செல்லும் ஞானியர்கள் மிகுந்த கன்மத்தினால், மன்மதனது புட்பபாணங்களால் வருத்தப்படுந் தன்மைபோலும். (௨௧)

சிந்தவராகமுறாஞ்சினமூரி
வந்தவராகமருண்டுவெகுண்டு
நொந்தவராகவெதிர்த்துயிர்நூறு
மந்தவராகவநந்தமுலர்ந்த.

இ-ள். கடலினிடத்துள்ள அந்தச் செவ்வனல் போலுங் கோபத்தையுடைய வலிமைகொண்டு வந்தபன்றிகள், அரசனது சேனைகளைக்கண்டு மயங்கிக் கோபித்தது, பகைவரால் வருத்தப் பட்டவரைப்போல எதிர்த்துப் போர்புரிந்து, உயிரை விடுகின்ற வாழ்நாள் முடிந்தார்போல அளவில்லாதன இறந்தன. (௨௨)

வெருவுவவெழுவனவிழுவனமுயல்கள்
வருவனபிரிவனமருள்வனமரைக
ளுருள்வனதிரிவனவுழல்வனவுளியந்
துருவுவவிரிகரிதுடியடிபிடிகள்.

இ-ள். முயல்கள்பயப்படுவன, மேலெழுந்துதுள்ளுவன, கீழே விழுவன, மரைகள் ஒன்றோடொன்று கூடிவருவன, பிரிந்து செல்வன மருண்டோடுவன, கரடிகள் உருளுவன, எங்குந் திரிவன, உழலுவன, பரந்தயானைகளும் பெண்யானைகளும் உடுக்கைபோன்ற கால்களையுடைய யானைக்கன்றுகளும் ஓடிச்செல்வன. (௨௩)

செருவிடைசருவுவசிலசிலமிருகங்
குருதிகள்சொரிவனகுரைகடல்புடைமே

வெருவைகள்விரிவனவிரைவனகுருகு
பொருநர்கணிரைநிரைபுரிவனபொழுதில்.

இ-ள். யுத்தமுனையில் எதிர்த்தன சில மிருகங்கள், இரத்தத்தைப் பொழிவன சில மிருகங்கள், ஒலிக்கின்ற அவ்விரத்தக் கடலின்மேல் பருந்துகள்வந்து விழுந்து பாவியிருக்கும், பறவைகள் ஒலிப்பன, போர் செய்வார் வரிசை வரிசையாக நின்றுயுத்தத்தைச செய்யுங் காலத்தில். (உ௪)

நீர்மலிவேணியனீடருளோவைந்
தார்மலிவேநதுதவப்பயனோதண்
கார்மலிசாரலெழுந்ததுகாசி
லோமலிகின்றபொன்னின்வடிவோர்மான்.

இ-ள். நீர் நிறைந்த திருசசடா முடியை யுடைய சிவபெருமானது திருவருளோ, பசிய மாலை விளங்கிய கௌசல ராசனுடைய தவத்தின் பிரயோசனமோ, மகிழ்சசி பெருகுதற் கிடமான குற்றமில்லாத பொன்னிறமான வடிவத்தையுடைய ஒரு மானனது குளிர்ந்த மலைசசாரலினக ணின்றும் தோன்றிற்று. (உ௫)

கண்டனர்பின்புதொடர்ந்துகவன்றே
பெண்டகர்போலவணின்றுபெயர்நதா
ரெண்டிசைகாவலவீண்டொரிறும்பூ
துண்டதுகேளெனவொண்கைகுவிததார்.

இ-ள். அரசனது சேனைகள் அந்தமானைப்பார்த்து, அதன்பின்னர்த் தொடர்ந்துசென்று, அது அகப்படாமையால் வருந்தி, பேடிகள்போல அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பினவராய் மன்னனிடம் வந்து, எட்டுத்திக்குகளுக்கும் காவலாயிருக்கும் மகிபதியே! இவ்விடத்து ஓர் ஆச்சரியம இருக்கின்றது. அதனை (தயை கூர்ந்து) கேட்குதி என்று அழகிய தமது கையைக்குவித்து நின்றனர். (உ௬)

செம்பொனிறஞ்சுதைசேர்நுதல்சென்னிக்
கொம்புமெய்ந்நான்குமுழந்திகழ்கோலம்
பைம்பொறிமான்வெருள்பார்வையதிங்கே
வம்பவிழ்பொங்கரின்வந்ததையென்றார்.

இ-ள். சிவந்த பொன்னிறமும் வெண்ணிறமுமுடைய நெற்றியும், சிரத்தின்க ணுள்ள கொம்பர்களும், நான்குமுழங்களை யுடைய வடிவமும், பசிய புள்ளிகளும், வெருண்டநோக்கமும் உடைய ஓர் மான்வாசனைபரந்த வனத்தின்கண் வந்தது ஐயனே! என்று கூறினர் (உஎ)

வேட்டமிழைப்பவர்மாற்றம்விழைந்தே
சேட்டெழின்மார்பிறைசென்றதுகண்டான்
வாட்டமினவ்வியைவெளவுதுமென்றுக்
கோட்டுவில்வாளிகைக்கொண்டுதொடர்ந்தான்.

இ-ள். வேட்டை யாடுதலைச் செய்பவரது சொற்களை விரும்பிக்கேட்டு, பெருமை பொருந்திய அழகினைக் கொண்ட மார்பினையுடையகௌசல ராசனும் போய அதனைப் பார்த்தான், வாடுதலில்லாத அந்தமானைக் கவர்வேமென்று வளைந்த வில்லையும் அம்பையும் கையிற்கொண்டு தொடர்ந்தனன். (உஅ)

காவதநாலஃதோர்கணமாகப்
போவதுவானகமோபுவியோகால்
பாவுவதோவுழைபார்மனமேவு
மேவதுபோமுனமேழ்வரைதாவும்.

இ-ள். இந்த மானானது நான்கு காததூரவழியை ஒரு கணத்திற் குள்ளாகத்தாண்டிச்செல்கின்றது, ஆகாயத்திலோ பூமியிலோ இதன்கால்கள் பாவிச் செல்வது, பூமியின்கண் மனோ வேகமாகச

செல்கின்றது, நமது அம்பு செல்வதற்குமுன்னர் எழ்மலைகளையுந் தாண்டிச்செல்லுகின்றது. (௨௬)

நெஞ்சநினைக்குமுனீணிலவேந்தன்
வெஞ்சமர்வில்லுமிழ்வெங்கணைசேண்போ
மெஞ்சலிசாயகமேகுடனேகு
மஞ்சினுமாருதவைப்பினுமோர்மான்.

இ-ள். மனம் நினைத்தற்கேழிலைச் செய்தற்குமுன் நீண்ட பூமிக்கு அதிபனாகிய கௌசல ராசனது, கொடிய யுத்தத்தில் வல்ல வில்லினின்றும் விடப்படும் வெவ்விய அம்புகள் ஆகாயத்திற்றாவும், அவ்வாறாயபாணங்கள் போதற்கு முன்னரே, ஒப்பற்ற மானானது மேகமண்டலத்திலும் தாவிச் செல்லும். (௩0)

கேழ்கிளராசைசெழீஇயசரங்கள்
சூழ்கருமாவரைதோய்ந்ததுகாணு
னேழ்நிலவேநதெழில்வில்லிடமேந்தி
வாழ்கன்னிகாரவனத்துளடைந்தான்.

இ-ள். நிறம் விளங்குகின்ற திக்குகடோறும் மருவிய பாணங்கள் சுற்றிய வராகமலையிற சென்றுழுந்தியதை அறியாதவனாய, சப்த தீவுகளுக்கும் அரசனாகிய சௌசலமன்னன், அழகுடைய வில்லைத் தனனிடந் தரித்துக் கொண்டு, மான் இருந்த கன்னிகார வனத் துள்ளே சென்றான் (௩௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பல்வகைமம்மராற்றும்பைம்பொன்சாரங்கஞ்செம்மல்
செல்செழுகன்னிகாரவனத்திடைச்சேர்ந்தகாலைத்
தொல்லையவினைப்பயன்களளவைதுய்க்குமேல்வை
வல்லியின்மயக்கால்குயாமையிற்போயிற்றன்றே.

இ-ள். பலவகைப் பட்ட மயக்கங்களைச் செய்த பசிய பொன் போன்ற மானானது, பெருமையிற்சிறந்த மேகங்கள் நிறைந்த கன்னிகாரவனத்தைச சேர்ந்த போதில், பழைய வினைகளது பிர யோசனங்களின் அளவை அநுபவித் தொழுக்கு மிடத்து, விரை வில் மயக்கத்தைக்கொடுக்கும் மாயை யொழிவதுபோலக் காணப் படாதாயிற்று. (கஉ)

அவ்வனத்தொருசாரப்தனிணிமுனின்றபொன்மா
னெவ்வனத்தகன்றுபோயிற்றினிப்புரிவதியாதென்றுக்
கௌவனப்பகழிமன்னன்கவலுறுங்காற்கானேக்கி
மௌவனககிராதருப்போர்மன்னரும்வந்துபுக்கார்.

இ-ள். அக்காட்டி னொரு பக்கத்துள்ள அழகிய குளிர்ந்த சோலையினின்றும் வெளிப்பட்ட பொன்மான் ஆனது, எக்காட்டி னிடத்துச சென்று ஒளித்ததோ? இனி யாம் செய்வது என்னை யென்று, கௌவுகின்ற கூறிய அம்பினை யுடைய அரசன் துன்பு முறுங் காலத்தில், அககாட்டை நோக்கி, குறிஞ்சிப்பூச சூடிய வேடர்களும யுததத்தில் வல்லஅரசர்களும் வநது புகுந்தனர். (கங)

மள்ளரைநோக்கிநீவிர்வருதிரால்வாவிகூவல்
வெள்ளம்யாண்டுளதென்றற்குவிரைவினிற்போகிநேடிப்
பள்ளநீர்தசுமபிறபெய்தாாபரிசனமீண்டுமுண்ணக் [ன்.
கொள்ளுநீரகொணாவானபோலக்கடலினிற்குளித்தான வெய்யோ

இ-ள். வீரர்களைப்பார்த்துநீங்கள் தடாகம், கிணறு என்பவற் றின் நீர் எவ்விடத்திருக்கின்றது தேடிக் கொண்டு வருவீராக என்றுகேட்க அரசனுககு (அந்நீர் கொண்டு வருமாறு) சென்று தேடி, நீர்நிலைக்கணுள்ள சலத்தைக் கும்பத்தின் மொண்டு வந்தார், பின்னரும் சேனைகளும் பருகுதற்கு வேண்டும் நீரைக் கொண்டு வரத் தான்செல்பவனைப் போல மேலைசமுத்திரத்திற் சூரியன் குளித்தான். (கச)

தீம்புனல்கொணர்ந்தார்தம்மைச்செம்மனுமம்மெலோதிக்
காம்புநல்லிளமென்றோளிகணவனைத்தொழினல்லாதி
யாம்புனலருந்தேமுண்மினெம்மொழிவழாதுநீவிர்
தாம்புனலென்றூணுண்டாரேவலிற்றடையொன்றில்லார்.

இ-ள். இனிய நீர் கொணடு வந்தவரை யரசன் பார்த்து, அழ கியமிருதுவான கூந்தலையும், சிறந்த மூங்கில்போன்ற தோள்களையு முடைய உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமானைப் பூசித்தல்லாமல், யாம்நீரும் உண்ணமாட்டோம், நீங்கள் எமது சொற்றவறாது கொண்டு வந்த நீரையுண்ணக் கடவீர் என்று கூறினன், குற்றேவல் செய் வோர்தடை யொன்று மின்றிப் பருகினர். (கூரு)

காடுறுவேட்டமீதிற்கவலுறுமவலங்கொண்டு
தோடிதழியினற்போற்றுநியமமுநதொலைந்ததென்று
வாடுறுமரசனுள்ளதமிலைப்பினைமாற்றுவான்போ
லீடிணர்விரித்துவெய்யோனீர்முகநதெதிர்வந்துற்றான்.

இ-ள். காட்டிற் செல்லும் வேட்டைத் தொழிலில் மனத்துன் பங்கொண்டு வருடபி, அதனுற்கொன்றைப்பூ மாலையைத் தரித்த சிவபெருமானைத் துதிக்கும நியமமும் கெட்டதென்று, வருந்து கின்ற அரசனுடைய ஆயாசத்தை நீக்குவானைப் போல, மிகப் பூங் கொத்துக்களை விரித்து, நீரை மொண்டு கொண்டு சூரியனும் எதி ரில் வந்துதித்தான். (கூசு)

அற்றைநாட்கடிகையைந்தொன்றூற்றுவகடன்களாற்றிப்
பொற்றடப்புயக்கோமானும்போவதற்குளம்வாராமை
மற்றதிசயம்பிறந்தகருத்தொடுமனத்தன்பூறி
யொற்றினர்க்கூவிக்கோயிலுளதெனிற்பார்மினென்றான்.

இ-ள். அந்தத் தினத்தில் விடிய ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னரே அரசனெழுந்து தான் செய்யவேண்டிய நித்திய கடனகளை யெல்லாஞ்செய்து, இலக்குமி குடியிருக்கப் பெற்ற விசாலித்த கௌசல ராசனும் அக்கோவை வனத்தை விட்டுப் போதற்கு மனம் வராது, அந்த அதிசயந் தோன்றிய மனத்தினால் அன்பு மிகுந்து, தூதுவரை யழைத்து இவ்விடத்திற் கோயில் இருக்குமாயிற் பார்த்து வருவீராக என்றான். (௧௭)

அங்கவர்கன் றாரண் மனைகத் திருள் விரித் திருந்தா
னுங் துலத் தோன்றனெட்டுறுதுமியைபுற்றுக் கொங்கக்
தங்கியவனத் தடைந்தா னென்றுமார்த்தசாண்டன் மேல்பாற்
றிங்களுக் குவகை சொல்லச் செல்லல் போலச் சென்றான்.

இ-ள். அந்தத் தூதுவர் பார்த்திருந்து சென்றாரகள், பெருமையிற் சிறந்த கௌசலராசன் றன் கூடாரத்தை மனம் விழிப்புற்றிருந்தான், தமது குலத்திற் றோன்றிய அரசன் செற்றிக் கண்ணையுடைய பரமசிவனை வணங்குதற்காகச் சோலைமாங்கனிநிறைந்த வனத்தின்கண் வந்தனன் என்று, சூரியனானவன் சந்திரனுக்கு மகிழ்ச்சிச் செய்தி சொல்ல மேற்குத்திசைக்குச் செல்வது போல அஸ்தமித்தான் (௧௮)

ஆலய நேடிக் காணார் மீண்டிறைக் கறையும்போழ்திற்
சோலையங் கன்னி நாரவனத்தினைந் தோனற்காணக
காலையிற் பெயர்ந்தான் வெய்யோன் யாமினி கொண்டு மென்னு
மாலையில் வருதல் போலத் தோன்றினன் மதியப்புத்தேள்.

இ-ள் ஆலயத்தைத் தேடித் தேடிக் காணாதவராய தூதுவர் திரும்பிச் சென்று, அரசனுக்கு அறிவிக்குங் காலத்தில், சோலைகளின் அழகுவாய்ந்த கன்னிகாரவனத்தில் இருக்கும் நமது வழித்தோன்றலைப் பார்க்கும் பொருட்டுப் பகற்காலத்திற் சூரியன் போயினன், யாம் மாலைக்காலத்திற் போய்ப் பார்த்து வருவேமென்று வருதல் போலச் சந்திரன் தோன்றினன். (௧௯)

மின்னவிர்செக்கர்வானில்விளங்குவெண்பிறையையெங்கை
பொன்னவிர்சடையிற்றோற்றும்பிறையெனப்போற்றிவைகு
மன்னவற்கன்றுகாட்சிமழுவலான்வழங்குகின்று
னன்னதுகாணப்புக்கான்போன்றுதித்தருக்கன்போந்தான்.

இ-ள். மின்னல் விளங்குஞ் சிவந்த வானத்தில் விளங்கா நின்ற வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை, எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானது பொன்போலவிளங்குகின்ற திருச்சடையிற் காணப்படுகின்ற பிறையென்று துதித்திருக்கும் கௌசல ராசனுக்கு அற்றைத்தினம் கோடரிதரித்த பரமர் காட்சி கொடுத்தருள்வர். அதனை யானுங் காண்பே னென்று வந்தனைப் போலச் சூரியனும் உதயஞ் செய்தான். (௪௦)

முத்தினமாயகாலைமுத்தினன் கவிகைநீழத்
நத்தினமாலோன்வைகுஞ்சூழலிற்றாமரைப்பூங்
கத்திகைமார்பனாதிசைவமாமறையோன்கஞ்ச
னத்தினன்போதினார்க்குநாண்மலர்கொய்யச்சென்றான்.

இ-ள். மூன்றுநாட் சழிந்தபின்பு, முத்துக்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட குடையானது நிழலைச் செய்ய, சூரியனுஞ் சந்திரனுங் குடிகொண்ட சோலைக்கண், தாமரைப்பூ மாலையையுடைய ஓர் ஆதிசைவப்பிராமணர், தாமரை மலரை யுடைய பிரமனும் விட்டுணுவும் பூசித்த சிவபெருமானுக்காக அன்றலர்ந்த புதிய புட்பங்களைக்கொய்யும்படிசென்றார். (௪௧)

கண்டனன்பணிந்தான்செம்மல்விறையினன்கலைநூன்மார்பன்
விண்டனனாரும்பெருமடைந்தனும்விரைதார்வேந்தன்
பண்டருமறைவலாளன்பார்த்தனன்பணிகளாற்றற் [டான்.
கண்டர்கோனருளிற்போந்தவுரையனென்றகனுட்கொண்

இ-ள். அரசனானவன் ஆதிசைவப் பிராமணரைப் பார்த்து வணங்கினான், மான்றோல் கட்டிய உபவீத மணிந்த மார்பினை யுடைய ஆதிசைவர் நீயாவன் என வினவினர், வாசனை பொருந்திய மாலையைத்தரித்த அரசன் தன்னுடைய ஊரையும் பேரையும், தான் வந்த காரணத்தையும் எடுத்துக் கூறினான், பழமை யாகிய அரிய வேதங்களில் வல்ல பிராமணர் மனதில் ஆராய்ந்து, திருப் பணிகளைச் செய்தற்காகத் தேவாதிபரான சிவபெருமானது திரு வருளால் வந்த அரசனுகுமென்று தமமனத்து ணிவைத்தார் (சஉ)

மன்னவகன்னிகாரவனமிதுஞானபூமி
பன்னருமிலிங்கமாகிப்பரப்பிரமநதானோங்கிற்
றந்நிலைக்கண்ணென்றான்முன்னிகழ்ந்தனயாவுங்கூறிச்
சந்நிதிதிகழ்பாலோடைதனிற்படிவித்தான்றக்கோன்.

இ-ள். அரசனே கன்னிகார வனம் என்று சொல்லப் படும் இத்தலம் ஞானபூமி யெனப்படும். சொல்லுதற்கரிய இலிங்க வடி வாகிப் பரப்பிரமமாகிய சிவம் வளர்ந்து நின்றது, அந்தத் தானத்தி லாகுமென்று, முன்னர் நடந்தவைகளெல்லாவற்றையுஞ் சொல்லி அக்கோயிற சந்நிதியின் பக்கத்திலே விளங்கும் தீர்த்தத்தில் அரசனை முழுகுவித்தார் ஆதிசைவப் பிராமணர். (சந)

ஞானநோக்கருளிஞானவாய்மையுநவிற்றுவேத
ஞானதேசிகனென்ஞானநகுமணிக்கோயிலுட்புக்கு
ஞானநற்குறிமைஞானநாட்டமோடருச்சிததோதி
ஞானவாரிதிபடிந்துழுந்கிநாஞெருவிநின்றான்.

இ-ள். ஞானப் பார்வையைக் கொடுத்து, ஞானத்தின் உண் மை யிலக்கணங்களையுஞ் சொல்லிய ஞான குருவாகிய ஆதிசைவப்

பிராமணரால் சௌசலராசன் சின்மயம் விளங்கும் ஒளியைக் கொண்ட அழகியகோயிலுட் புகுந்து ஞானக் கண்ணுடன் அருச்சனை செய்து, துதித்து ஞானசாகரத்துள் தோய்ந்து அமிழ்ந்திரான் என்னும் அகங்காரத்தினின்றும் நீங்கி நின்றான். (௪௪)

மெய்ம்மயிர்பொடிக்கவுள்ளம்விதிர்விதிர்விதிர்த்திரண்டு
கைம்மலருச்சிகூப்பிக்கண்கணீ ரருவிதாழ்த்தி
நெய்ம்மலிநெடுவேலண்ணலிணைப்பதமினைந்துநின்றான்
மைம்மலிமிடற்றோனேற்றில்வந்தெதிர்காட்சிதந்தான்.

இ-ள். நெய் நிறைந்த நீண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த சௌசலராசன், தேகம் உரோமப் புளகிதங் கொள்ள, நடுநடுங்கி, இரண்டு கரங்களாகிய தாமரைமலர்களையுந்தலையிற் குவித்து, கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் அருவி போலச் சொரிந்து, தற்போத மின்றித் தியானித்து நின்றனன், கருமைநிறைந்த திருக்கண்டத்தையுடைய பரமசிவன் இடபவாகனத்தி லாரோகணித்து வந்து காட்சி கொடுத்தனர். (௪௫)

காட்சியிற்கலந்துமூலமாமனுக்கழறிநெஞ்சு
ளாட்சியிற்சீருருத்ரமாயிரநாமத்தாலு
மாட்சியிற்றுதித்தான்வேட்டவரம்பலவழங்கிவள்ள
னீட்சிநன்னெறியிலாருநெறிநின்றார்நெஞ்சுளானான்

இ-ள். அருள் ஞானத்திற் கலந்து நின்று, பெரிய சிவமூல மந்திரத்தைச் செபித்து, மனத்தி லுள்ள அன்பினாலே, சிறப்புப் பொருந்திய உருத்திர மந்திரத்தாலும் ஆயிரநாமத்தினாலும் முறைப்படி அரசன் றுதித்தான், அருள் வள்ளன்மையால் விரும்பிய பல வரங்களைக் கொடுத்து நீட்சியையுடைய சிவலிங்கத்திலதேர்த்தானமாயினர், நன்மார்க்கத்தினின்ற தொண்டரது இருதய கமலத்தினீங்காது நிற்பவரான சிவபெருமான். (௪௬)

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

வெள்ளைமால்விடையுகைத்தோன்மிளிர்குறிமறைந்ததற்பி
னுள்ளமார்வங்கெழுமொள்ளிலைவேலோனேங்கலருள்
வள்ளைவார்குழையன்னைவைகிடம்யாண்டுளதுமன்னோ
தெள்ளுநான்மறைமுனிவவருள்கெனச்சேவடிதாழ்ந்தான்.

இ-ள். வெண்ணிறமுடைய பெரிய இடபத்தைக் கொடியாக வுடைய சிவபெருமான், விளங்காநின்ற சிவலிங்கத்தின்கண் மறைந்தபின்பு, மன அன்பு மிக்க அழகிய இலைத்தொழில் முற்றிய வேலாயுதத்தையுடைய அரசன், உயர்ந்த இசைசோலையுள் வள்ளைக் கொடிபோலும் நீண்ட காதுகளையுடைய உமை யம்மையாராகிய மது தாயார் எழுந்தருளியிருக்குமிடம் எவ்விடத்துளது, தெளிந்த நான்கு வேதங்களில் வல்ல முனிவரே அருள்வீராகவென; பிராமணரது செவ்விய பாதங்களை வணங்கினன். (சஎ)

பூபதிகேள்பவானியும்பொன்னியும்பொருந்துநன்னாவிற
லுபதர்கோன்றுருவாசன்றமனியவிண்ணவர்வைகு
மாபயனன்கழைத்தேவலிழைப்பவாய்மறைநெறியின்
மாபரனைவழிபாடுபுரிந்துவைகுஞான்றொருநாள்.

இ-ள். உமை யம்மையாரதும் இலக்குமி தேவியினதும் அருள் பொருந்திய நல்ல நாவினையுடைய அரசனே கேட்பாயாக, முனிவர்க்குத் தலைவராகிய துருவாசமுனிவர், பொன்மயமாகிய தேவர்கள் வசிக்கும் சுவர்க்கலோகத்துள்ள காமதேனுவின பஞ்சகவ்வியத்தையும் நன்மையோடு வருவித்துப் பெற்று, அக் காமதேனு தாமிட்ட குற்றேவல்களைச்செய்ய, ஆராய்ந்த வேதவிதிப்படி, மேலான பரமபொருளாகிய சிவபெருமானை வழிபாடுசெய்து இருக்கின்ற நாளில் ஒருநாள். (சஅ)

காலமறிந்தடைவதொருகடிகைபிரிந்தடைந்ததென்றுச்
சீலமுனிவரன்சினவித்தேனுவேசிவபூசைக்
கேவலிடையூறிழைத்தாயேலாதுன்பணிபாவங்
கோலினையென்முனைவாராதேகுதிநீகொடியையென்றான்.

இ-ள். பூசாகாலத்தையறிந்து அக்காலத்தில்வரும் காமதேனு, ஒருநாழிகை தாமதித்துவந்ததென்று, ஞானவொழுக்கத்தையுடைய திருவாசமுனிவர்கோபித்து, காமதேனுவே! சிவபூசைக்கேகொடிய இடையூற்றைச செய்தாய், இனி உன்னுடைய தொழில் தகாது, பாவத்தைச சுமந்தாய், நீ கொடுமையை யுடையை, ஆதலால் என் முன் வாராது போகக்கடவாயென்றார். (௪௯)

அம்மாற்றமதுகேளாவழுங்கிநெடிதுயிர்த்திதனுக்
கெம்மாற்றமிசைப்பதெனவிடைந்தறியாமையினிழைத்த
வெம்மாற்றுமுனிவமுனிவொழிந்தளியேன்வாழ்வுறவோர்
செம்மாற்றமருள்கெனச்செஞ்சேவடிதாழ்ந்ததுதேனு.

இ-ள். காமதேனு, முனிவர் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு இரங்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு, இதற்கு என்னமொழிகூறுவது என்று வருந்தி, அறியாமற் செய்த குற்றத்தை நீக்கும் முனிவரே! தேவரீர் கொண்ட கோபத்தைவிடுத்து, எளியேனுகிய நான் உய்யும்படி ஒரு செவ்விய சொல்லைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று, திருவாசமுனிவரது சிவந்த பாதங்களை வணங்கிற்று. (௫௦)

எனவரைநீழல்வைகுமேர்கொள்கன்னிகாரவனந்
தானடைதியெனச்சார்ந்துதபனதிசையொருதடங்கண்
டானதவமுயன்றமலனருளொடுவிண்ணடைந்ததந்தத்
தேனிமிர்பூந்தடந்தேனுதீர்த்தமெனச்சிறந்துளதால்.

இ-ள். வராக மலையி னடிக்க ணிருக்கும் அழகு பொருந்திய கன்னிகாரவனத்தை அடைந்து பூசிப்பாயாக வென்றுகூற, காம தேனுவந்து கிழக்குத்திசையில் ஒருதடாகம் உண்டாக்கி, நன்மை யான தவத்தை முயன்று செய்து, சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றுச சுவர்க்கத்தையடைந்தது, அந்தத் தேனிறைந்த புட்பங் களையுடைய தடாகம் தேனுதீர்த்த மென்று பெயர் வழங்கிற்று.

தீர்த்தமதன்றென்கரையிற்செறியலர்க்கூவிளவனத்திற்
பார்த்திபமாதெனவுலகம்பரித்தபார்ப்பதியரிய
மாத்தவநாளும்பயின்றுவைகினளதுகொண்டு
கோத்தமறைதிருக்காமக்கோட்டமெனக்கூறியவே.

இ-ள். அந்தத் தேனுதீர்த்தத்திற்குத் தெற்குக்கரையில், பொரு ந்திய பூக்களையுடைய வில்வவனத்தில், அரசப் பெண்போல உல கத்தைத் தாங்கும பார்வதி தேவியார் அரிய பெரிய தவத்தை நா டோறும் செய்தனர், அதனால் அதனைக் கூட்டமாகிய வேதங்கள் திருக்காமக் கோட்டம் எனச சொல்லின. (௩௨)

இதுகுய்யமியாவருமெய்துதற்கரியதென்றேனை
விதுவின்றொல்குலவேந்தன்போற்றிமினிர்விமலைபதப்
பதுமங்காண்பதற்கொன்றுபகர்கெனத்தாழ்ந்தனன்கமல
மதுமென்றார்மறைமுனிவன்வருந்தலையென்றருள்வழங்கி.

இ-ள். இது இரகசியமாகும். எவர்களும் அடைதற் கரியது என்றுகூறிய ஆதிசைவப் பிராமணனை, பழமையாகிய சந்திரகுலத் தோன்றலாகிய கௌசலசேர மன்னவன் துதித்து, விளங்காநின்ற -உமையம்மையாரின் பாதங்களாகிய தாமரைமலரை அடியேன் தரி சிப்பதற்கு ஒருபாயம் உபதேசித்தருள வேண்டுமென்று வணங்கி னன். தேன்பொருந்திய தாமரைப்பூ மாலையையுடைய ஆதிசைவப் பிராமணர் வருந்தாதே யென்று கிருபைபுரிந்து. (௩௩)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சாலுமகாகோடமேசத்திகாமஞ்
　　சக்கரமேபுவனையாகாசஞ்சத்தி
கோலியகாமஞ்சகளம்புவனைசத்தி
　　கோடமாதங்கோடசக்கரமேபுவனை
வேலுடைச்செவ்வேள்விளம்பவிளங்காநின்ற
　　வித்தியாமந்திரமாமிவற்றைத்தேனு
வாலியதீர்த்தக்கரையிற்செபிக்கிலுன்பான்
　　மாதொருமண்டலஞ்செல்கால்வந்துவரந்தருமே

இ-ள் பொருந்திய மகாகோஷமேசத்திகாமம், சககரம்புவனையாகும், ஆகாயம் சத்தியாகும், கொள்ளப்பட்ட காமம் சகள மாகும் புவனை சத்தி கோடம் மாதஙகோடம் புவனேசுவரி சக்கரம், வேலாயுதத்தைத்தரித்த கநதசுவாமி சொல்லும்படி விளங்காநின்ற வித்தியா மநதிரமாகும், இவற்றைச சுத்தமாகிய தேனு தீர்த்தத்தின் கரையினிடத் திருந்து செபிக்கில் உன்னிடத்து உமையம்மையார் ஒருநாற்பது நாளைக்குள் தோன்றி நீயினைத்தவரத்தைக்கொடுப்பார்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆயமறையோனுரையேற்றுயிடையவ்வாறிழைப்பத்
தாயுமுதுபார்ப்பனத்தியுருவுகொண்டுதண்டேன்றிப்
போயிறைமுன்யாரையுன்னிப்புரிகின்றாய்தவமென்று
ளேயுலகமீன்றளித்தவிறைவிதனைநோக்கியென்றான்.

இ-ள். அவ்வாறாய ஆதிசைவப் பிராமணர்சொன்ன வார்த்தைகளையேற்றுக்கொண்டு அவ்விடமடைந்து அவ்வாறு செய்ய, உலகமாதா ஆகிய உமையம்மையார் கிழப் பிராமணப்பெண் வடிவங்

கொண்டு, தண்டினை யூன்றிக்கொண்டு அரசன்முற்சென்று, யாரை நினைத்து இத்தவத்தைச் செய்கின்றாய் என்று கேட்டனர். உலகத்தைப்பெற்ற பரமேசுவரியை நினைத்துச் செய்கின்றேனென்று அரசன் சொன்னான். (௫௫)

நன்றுவரவுநற்கேள்விநலனுமாதவத்திறனுந்
தன்றுணைக்கேள்வனைத்தவமுத்தவம்புரிகின்றாளன்பா
லின்றுவெளிவரவரியளளியுடையையாயினிமேன்
மன்றலணிகாணடியெனமறைந்தாண்மாமறையுணின்றாள்.

இ-ள். அரசனே! உன்னுடைய வருகையும், கேள்வியறிவும் பெரிய தவவலையும் நன்றாயிருக்கின்றன, அந்த அம்மையானவள் கணநாயகனைச்சேரும்படி தவத்தைச்செய்கின்றாள், உன்னிடத்து இறந்த தினம் வெளி வருதற்கு அரிடன், அன்புடையவனே இனிமேல் திருமணக் கோலத்தைக் காண்பாயாகவென்று மறைந்தனள், யாவரினும் பெரிய வேதப்பொருளாய் நின்றவராகிய பார்வதி தேவியார். (௫௬)

அன்னையெழுந்தருளினளென்றானந்தபரவசமுந்
தன்னுணர்வுங்கமலப்பொற்றுரைவிழிநீர்தாழ
வென்னையுமாண்டனளன்றுமலிக்கினித்தவிசுமிடுவனென்றே
முன்னிமணங்காணமொழிந்தான்மாதவமுயன்றான்.

இ-ள். அரசனானவன் எமது அன்னையார் எழுந்தருளினர் என்று ஆனந்த பரவசமும், தன்னையறியு மறிவுபெறாது, தாமரை மலர்போன்ற சிவந்தகண்களினின்றும் நீர்சொரிய, என்னையும் அடிமைக் கொண்டனள், நாயகற்கு இனி ஆசனமும் இடுவனென்று, பெரிய தவத்தை முயற்சிகொண்டு முற்பட்ட திருமணக் கோலத்தைத் தரிசிக்க இச்சிப்பேன் என்று அரசன் தவத்தைச் செய்தான்.

சில்பகல்செல்காலமகதித்தியாழ்முனிமேழ்வர்
கொல்புலத்தாபதர்கோங்குவனங்குறுகிக்குழகனடி
தொல்பவந்தீரத்தொழுதார்தமிற்சிலர்காய்மலர்கொய்ய
வில்வவனந்தனிற்றேனுதீர்த்தமினிர்கரையடைந்தார்.

இ-ள். சிலநாட் செல்லுங் காலத்தில், தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மகதி என்னும் வீணையுடைய நாரதமுனிவர் முதலாய எழுபேரான, புலன்களை வென்றவொண்ட முனிவர்கள் கோங்கு வனத்தையடைந்து, சிவபெருமானது திருப்பாதங்களை, பழையபிறவிகள் நீங்கவணங்கினர், அவருட்சிலர் காயும் மலரும் கொய்யும் படியாக வில்வ வனத்தினக னுள்ள தேனு தீர்த்தத்தில் விளங்கும் கரையடைந்தனர். (௫அ)

கைக்கமலர்கொய்வார்கன்னியர்பலர்வைகிடங்களுஞ்செங்
கைக்கதிர்வேற்குரிசிறவமபுரிந்ததுங்கண்டதிசயித்தார்
தெக்கணநோக்கினரமுதசீதளவொண்ணிலவொருங்கு
புக்கெனவோங்கொளிவிளங்குபொலிவுகண்டுவெருவினார்.

இ-ள். கைக்கு அழகிய புட்பங்களைக் கொய்யும் முனிவர்கள், கன்னியர்கள் பலர் இருக்கும் இடங்களையும், சிவந்த கையினகண் ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்தசுவாமி தவத்தைச் செய்ததையும் பார்த்து அதிசயித்தனர், தென் றிசையைப் பார்த்தனர், அங்கே அமிர்தமாகிய குளிர்ந்த அழகிய நிலாக்கூட்டம் ஒருங்கு சேர்ந்தாற்போல், மிக்க ஒளிவிளங்கும் அழகைக் கண்டு பயந்தார். (௫௯)

தருணமணிநிலவுமிழுந்தபனரளவிலகோடி
பெருகொளிவானுழைமடங்கற்பிடரினருமறைமுடிவி
ளொருகுடிலைவடிவினொளியொழுகுவிமானத்தினிடைக்
கருணைதிருவுருவுகொண்டுகன்னிமுயல்வதுகண்டார்.

இ-ள். சிவந்த அழகிய ஒளியைக் காலுகின்ற சூரியர் அளவில்லாதகோடியரின் மிக்க ஒளியைக் கொண்டுவெள்ளிய பிடரிமயிரை யுடைய சிங்கத்தின் முதுகில் உபநிடத ஆசனத்தில் ஒப்பற்ற பிரணவ வடிவத்தின் ஒளி விளங்குகின்ற விமானத்தி னிடத்திலே அருளே உருவமாக்க கொண்டு கன்னிப் பருவத்தையுடைய உமா தேவியார் தோன்றுவதைக் கண்டார்கள். (௬௦)

அஞ்சினர்நோற்றிருந்தாரன்னையெனச்சேணிடைநின்
றஞ்சினாமுய்ந்தோமென்றிறைஞ்சியேயுவகைகொண்டு
பிஞ்சுநாண்மதிவேணிப்பெருமான்வைகிடம்போகி
விஞ்சைநாரதன்முதலோருளங்குளிரவிரும்பினர்.

இ-ள். தவஞ் செய்திருந்தவர்கள் உலகமாதா வந்தாளென்று பயமுற்றுத் தூரத்தில் நின்று யாம உய்ந்தோம் உய்ந்தோமென்று வணங்கி மகிழ்ச்சி கொண்டு இளஞ்சந்திரனைத்தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்குச்சென்று இசையில்வல்ல நாரதமுனிவர் முதலாயினோர் மனங்குளிர விருப்ப முற்றார். (௬௧)

முழுத்தலங்கூவிளவனத்தின்முதல்விமுயல்வதுகேளாச்
செழுத்தவம்பெற்றனமெனமேற்றிசைநோக்கிநறுமலர்தூய்
வழுத்தினர்பின்மழவிடையோன்பரிந்துமணக்கோலமனத்
தழுத்துவமிஞ்ஞான்றெனநின்றார்க்குணர்த்தினனமலன்.

இ-ள். மேன்மை பொருந்திய தலமாகிய கூவிள வனத்திலே பார்வதி தேவியார் பிரசன்ன மாயதைக்கேட்டு அழகிய தவத்தின் பிரயோசனத்தை யடைந்தோமென்று திக்குநோக்கி வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைத் தூவித் துதித்தனர். பின்பு இளமை பொருந்திய இடபவாகனராகிய சிவபெருமான் அன்புகூர்ந்து திருமணக்

கோலத்தை இவருடைய மனத்திற் பதிப்பேமென்று அங்கு நின்றார்க்கு அறிவித்தனர். (௬உ)

உம்பர்பரசிடும்பெரியாவுடையநாயகனுவந்து
செம்பவளவாய்மலர்ந்தவகைதெரிந்துநோற்றிருந்தார்
விம்பவிதழமுதமென்சொல்வேல்விழிகோல்வளையுமையை
வம்பவிழ்சேயிதழியண்ணான்மணம்புரிந்தவாறுரைப்பாம்

இ-ள். தேவர்களாற் றுதிக்கப்படுகின்ற பெரியாவுடையநாயகரென்னுந் திருநாமத்தையுடைய சிவபெருமான் மனமகிழ்ந்து (திருமணக்கோலம் இந்நாளிற் காட்டுவேமென்று) சிவந்த பவளம் போன்ற திருவாய் மலர்ந்த விதத்தை யுணர்ந்து தவஞ்செய திருந்தார்கள். இனி கோவைக்கனிபோன்ற அதரத்தையும், அமிர்தம் போலும் மிருதுவான சொற்களையும், வேற்படையையொத்த கண்களையும் அழகிய வளையல்களையுமுடைய உமாதேவியாரை, வாசனை பரந்த சிவந்த கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபெருமான திருமணஞ்செய்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுவாம். (௬௩)

கௌசலசேரன் அருச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௪உ௩.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினொன்றாவது,

திருமணச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

வான்றரைமுதலவீன்றருட்குமாலயன்
றோன்றவுந்தோன்றிடாத்தோன்றலார்க்குமின்
றேன்றவாறெழின்மணமென்றெழுந்துதான்
மூன்றுலகமுமணமுரசமார்த்தவே.

இ-ள். ஆகாயம் பூமி முதலாகிய சராசரப் பொருள்களைப் பெற்ற உமாதேவியார்க்கும், விஷ்ணு பிரமர் முதலாயினோர் பிறக்கவும் தாமொருகாலும் பிறக்காத சிவபெருமானுக்கும் இற்றைத் தினம் தக்கபடி அழகிய விவாகம் நடக்குமென்று மணமுரசானது திரிலோகத்திலு மெழுந்து குமுறியது. (௧)

கரம்பயின்மழுவினோன்வனத்திற்காஞ்சன
புரம்பயில்புலவரும்பிறரும்போந்தனர்
சரம்பயில்விழியுமைதவஞ்செய்கானிடை
யரம்பையர்முதலினோரடைதன்மேவினார்.

இ-ள். கரத்தி னிடத்திலே பொருந்திய மழு வாயுதத்தை யுடைய சிவபெருமானது கூவிளவனத்திலே பொன்னுலகத்திலிருக்கின்ற தேவர்களும் ஏனையரும்வந்தார்கள். அம்பினையொத்த கண்களையுடைய பார்வதிதேவியார் தவஞ்செய்த கன்னிகாவனத்தின் இடத்திலேதேவஸ்திரீகள் முதலாய பெண்களும் வருவாராயினார்.

மருந்துவானவருணவாரிவெய்யநஞ்
சருந்தினேன்வனங்கயிலாயமேயது
கருந்தடங்கண்ணிருட்கருதிமாதவ
மிருந்தகாந்தாரநீடிமையமேயது.

இ-ள். திருப்பாற் கடலிற் றோன்றிய அமிர்தத்தை தேவர்க ளுண்ண, கொடிய நஞ்சைத்தாம் உண்டுகாத்த சிவபெருமான் எழுந் தருளி யிருக்கின்ற அவ்வனம்கைலாயததையொத்தது. கரியநீடை கணகளையுடைய பார்வதிதேவியாரை நினைத்து முனிவர்கள தவ மிருந்த காநதாரவனம நீண்ட இமயமலையை யொததது. (ரு)

மரகதனளகையென்றயிர்ப்பவானவன்
விரவுபொன்னுலகெனமயங்கிவெள்குறச்
சுரர்புரிமயன்புரிதொழில்வனப்பினு
லரியயன்குயிறமறறழகுவேண்டுமோ.

இ-ள். குபேரன்தனது அளகாபுரியென்று சந்தேகங்கொள்ள வும், இந்திரன் தானிருக்கின்ற பொன்னுலகோ வென்று மயங்கி வெட்கமுறவும் தேவர்களும் விசுவகர்மாவும் செய்கின்ற தொழிற சித்திரங்களினல் விஷ்ணுவும் பிரமரும் அலங்கரிக்க வேறும ஓர் அழகு வேணடுமோ? (சு)

பைந்தருவைந்துநீள்பந்தராய்மலர்க்
கொந்தவிழிணர்களாற்குளிர்நிறைத்தன
சந்தனமணமுறைத்திளகுந்தண்டமிழ்
மந்தமாருதமளாய்வந்துலாயது.

இ-ள். பசியசந்தானம் அரிசந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம் கற் பகம் எனும் ஐந்தருக்களும் நீண்டபந்தராகிமலர்க்கொத்துகள்பூத்த குலைகளால் குளிர்நிறைத்தன. சந்தனமரங்கள் வாசனைவீசிச்செந் தமிழொடு கலந்து சிறுதென்றற் காற்றனது வந்துலாவிற்று. (எ)

வாயுவுமல்கிடுதொழிலின்வாய்ந்தவத்
தோயுதண்டுளிசுரலூர்த்திசிந்திடத்
தேயுமெனகுய்ப்புகைசெறிவித்தும்பரி
னேயவெங்கணுஞ்சுடரேற்றிநின்றதே.

இ-ள். வாயுதேவனும் குறைதா வீசுந் தொழிலினால் இந்திர வாகனமாகிய மேகங்கள் நீரைப்பருகிக் குளிர்ந்த மழைத்துளிகளைச் சிதறச்செய்ய, அக்கினியும் மிருதுவான தாளிதப்புகைகளை நிறைவித்து ஆகாயம் எவ்விடத்தும் தன்சுவாலையை விட்டு நின்றது.

மாசுணவேந்தினமவனவனந்தொறும்
வீசுறுநறுமணிவிளக்கஞ்செய்தன
பூசுறுகலவைபூணணிநிறைந்தன
கூசிறெள்ளமுதபொற்கலசமேந்தின.

இ-ள். சர்ப்பங்களுக்குத் தலைமையான நாகக்கூட்டங்கள் அழகிய காடுகள் தோறும் வீசுகின்ற நல்ல இரத்தினங்களாகியவிளக்குகளை உண்டாக்கின. பூசுகின்ற கலவைச்சாந்துகளையும் தரிக்கின்ற ஆபரணங்களையும் நிறைத்தன, குற்றமில்லாத தெளிந்த அமுதத்தைப் பொற்கும்பங்கள் தோறும் ஏந்தி நின்றன. (எ)

தேனுவினினமபணிவேட்டுச்சென்றன
வானுறையிருநிதிமருங்கினோங்கின
மீனுறுமுவாமதுவிழிந்தவிரைக
ளானவையைந்துமற்றடைந்தமேயின

இ-ள். காமதேனுவின் கூட்டங்கள் ஏவல்களை விரும்பிச்சென்றன. சுவர்க்கலோகத் திருக்கின்ற சங்கநிதி பதுமநிதி யென்னும் இருநிதிகளும் பக்கத்தில் உயர்வுற்று விளங்கின. மீன்கள் பொரு

திய உப்புக்கடலும் சுராக்கடலும் ஆகிய இருசமுத்திரங்களும் நீங்க லாக மற்றைய ஐந்து சமுத்திரங்களும் அவ்விடம் வந்து நின்றன.

விண்ணுளார்பரதலமிடைந்துளார்புவிக்
கண்ணுளார்காட்சியிற்கண்ணுளாரெனப்
பண்ணுளாரணத்தினுட்பயின்றபான்மொழிப்
பெண்ணுளார்வடபிரானபெருக்கினரோ.

இ-ள். மேலுலகத்தி லிருப்பவரும்பாதலத்தில் நெருங்கியிருப் பவரும பூமியின்கண் இருப்பவர்களும் திருமணக்கோலங் தரிசித் தற்கு வந்தனரென்று சொல்ல, இசையுள்ள வேதத்தினுட் பொருந் திய பால்போலுஞ் சொற்களையுடைய உமா தேவியாரிடத்துச சிவபெருமான விருப்பத்தை மிகவும் கொண்டனர். (௬)

திப்பியலிங்கமுட்டிகழ்ந்துபோநதுசெந்
துப்புவார்சடைமுதற்றென்றத்தோன்றினன்
மைப்பிறழ்கண்ணியைவதுவையாற்றுவான்
மெய்ப்பெருந்தவிசின்மேல்வீற்றிருநதனன்.

இ-ள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சிவலிங்கத்தினிடத்தும் விளங்கித் தோன்றிச சிவந்தபவளத்தையொத்த நீண்ட சடை முத லாகிய உறுப்புகள் காணும்படிதோன்றினார். அங்ஙனந்தோன்றிக் கருமையையுடைய பிறழ்தலைகொண்ட அழகையுற் கண்ணியாரைத் திருமணஞ் செய்யும்படி உண்மையாகிய பெரிய ஆசனத்தின்கண் வீற்றிருந்தனர். (௭0)

திருவுளச்செயலைவச்சிரவணன்றெரிந்
துரியகண்புடைத்தவமுனன்றநீர்மையா
லருளுருவாயினும்வதுவைக்காவன
பொருவில்பூணணிமுதற்புனைந்துபோற்றினன்.

இ-ள். சிவ பெருமானது திருவுளச செய்கையைக் குபேரன் தெரிந்து சிறந்த பூமிமுதலிய இடங்களினுள்ளார் தவத்தைசசெய்த தன்மையினால், திருவருளே வடிவாயிருந்தாலுந் திருமணஞ் செய்தற்காக உள்ள ஒப்பில்லாத ஆபரண முதலாயினவற்றைச சாத்தித் துதித்து நின்றான். (௯௧)

இநதுகாந்தத்திடையிரவிகாந்தமொன்
றுநதியாங்கொருமழவிடையுகைத்தனன்
றந்தமினிரைநிரைசாரூகக்குறள்
கொநதவிழ்மாலைவெண்குடைநிழற்றவே.

இ-ள். சந்திரகாந்தக்கல்லினிடத்துச்சூரியகாந்தக்கல்லொன்று ஏறியிருந்தாற்போல ஒரு இளமை பொருந்திய இடப வாகனத்தின் மேல் ஏறிச செலுத்தினார். குறள் வடிவுள்ள பூதக் கூட்டங்கள் தங்கள் தங்களுக்குள்ளே வரிசைவரிசையாகநின்று பூங்கொத்துகள் பரந்த மாலைகட்டப்பட்ட வெள்ளிய குடையைப்பிடித்து நிழலைச் செய்யவும். (௯௨)

வீசணிசாமரையிளரத்தூயவெண்
டேசணிகதலிகைதுவன்றிசசூழ்தரக்
காசணியடைப்பைகாளாஞ்சிமற்றுள
தேசணிபரிசனமிடைந்துசென்றவே.

இ-ள். இரட்டுகின்ற அழகிய சாமரங்கள் விளங்கவும் சுத்தமாகிய வெண்ணிறமுள்ள வஸ்திரத்தாற் கட்டப்பட்ட குடிகள் நெருங்கிச சூழவும இரத்தினங்களாற் செயயப்பட்ட வெற்றிலைப் பைகளையும் காளாஞ்சிகளையும் மற்றுள்ளவற்றையும பிரகாசமுள்ள சேனைகள் கொண்டு செல்லவும். (௯௩)

பண்டையநான்மறைப்பரியுஞானமே
கொண்டிரண்டாயிரக்கோட்டுவேழமுந்

தண்டுழாய்மால்விடைதனிப்பதாகையு
மெண்டிசைப்பெருங்களிற்றினமுமீண்டின.

இ-ள். பழமையாகிய நான்கு வேதங்களாகிய குதிரைகளும், ஞானவுருவங்கொண்டு இரண்டாயிரங்கொம்பர்களையுடைய அயிராவணம் என்னும்யானையும் தண்ணிய துழாய்மாலையைத்தரித்த விட்டுணுவாகிய இடபமும், ஒப்பற்ற இடபக்கொடியும் எட்டுத்திசைகளினுமுள்ள பெரிய யானைகளும் நெருங்கின.

பரி=பரிப்பது. (பரித்தல்=சுமத்தல்) இரண்டாயிரங் கொம்புள்ளயானை ஐராவணமென்பதனை "வான்கோடிரண்டாயிரம்" எனவரூஉம் அமுதாம்பிகையம்மை பிள்ளைத்தமிழ்ச் செய்யுளானு மறிக. வேழம்=ஆண் யானை. வேழக்குரித்தே விதந்து களிறென்றல், என்றார் ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியனாரும்.

மால்=பெருமை. அது பண்பாகு பெயராய் உடையான்மேனின்றது. விஷ்ணு விடையான சரித்திரமாவது—தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்துன்மாலி என்று மூவசுரர் இமையவர்க்கிடுக்கண் செய்வாராயினர். அவர் இறைவனிடஞ்சென்று முறையிட, பெருமான் ஆயிரந்தேவவருடம் திருக்கண்களை விழித்திருந்தார். திருமால் புத்தவடிவங்கொண்டு நாரதர் சீடராக உடன்வர அசுரரிடஞ் சார்ந்து அவரைமயக்கிப்புத்தராக்கி இறைவருக்கறிவித்தார். இறைவர் உலகமாகிய ஒரு நெடுந்தேர் மீது இவருவான் சென்றகாலை, தேர்வடிவாயமைந்த தேவர்முதலாயினோர் எம்மைக்கொண்டன்றோ இறைவன் பகைகடக்க உன்னினன் என்று இறுமாந்தாராக, அன்னதையறிந்த ஆலகண்டப்பெருமான் தந்திருவடியைவைத்தகாலத்து அச்சுமுறிந்து தேர்முதலியன குலைந்தன. அதுகண்ட திருமால் வெள்ளேறாகி யெளியேனை யூர்ந்தருளவேண்டுமென் றிரப்ப அடியார் வேண்டுவன வேண்டியாங் கருளும் விமலமூர்த்தி அதன்மேல் ஆரோகணித் தருளினார். இடபமானேன் எளியனேனும் இறை

வலிமைமிக்கும் எறுழ்வலி படைத்தே னென்று இறுமாப்ப, எம் பரமனுதன் தன்னியல்காட்ட, ஏறு இருவிழிகளும் பிதுங்கித் தன்னிடங்கடோறும் இரத்தம் இருங்கடல்போ லொழுக இளைத்து எந்தையே எந்தையே என்றிரங்கி யிரங்கி இடிபோல் இருநிலத்திற் புரண்டு இறந்ததுபோற் கிடந்தது. இவ்வாறு கந்தபுராணம் உபதேச காண்டம் முதலியன முழங்கா னின்றன. இன்னும் திருவருணெறித தமிழ் வேதப் பிரமாணமுங் காட்டி நிறுத்துவாம்.

திருவாசகம்.

தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலு
மச்சு முறிந்ததென் றுந்தீ பற
வழிந்தன முப்புர முந்தீ பற.

கடகரியும் பரிமாவுந் தேரு முகந் தேறாதே
யிடப முகந்தேறிய வாறெனக் கறிய வியம்பேடி
அட மதில்க ளவை மூன்றுந் தழலெரித்த வந்நாளி
லிடப மதாயத் தாங்கினான் திருமால் காண் சாழலோ. (கச)

புங்கவர் பதியொரு புங்கவங்களு
மெங்களீசானன் வெள்ளேறுந் தாமரைச்
செங்கணனென் கணனூர்தியுஞ் செழுந்
தூங்கவெள் விடைவலஞ் சூழ்ந்துபோதவே.

இ-ள். ஏகாதசருத்திரர்களுடைய இடபவாகனங்களும், எமது ஈசானருத்திரரது வெள்ளிய இடபவூர்தியும் தாமரைமலர்போலுஞ் சிவந்த கண்களையுடைய விட்டுணுவினதும் பிரமனதும் வாகனங்களும் அழகிய உயர்வாய வெண்ணிறமுடைய (சிவபெருமானது) இடபவாகனத்தை வலம்வந்து போகவும். (கரு)

உரவியபுரத்தவன் றவளவும்பனு
மிரவிகளிரதமா திரண்டும் பூண்டபைம்

புரவியினீட்டமும்புரந்தரன்படாம்
விரவியநான்மருப்பிபமுமேவர.

இ-ள். வலிய உருவத்தையுடைய மாசாத்தாது வெள்ளையானையும், பன்னிருசூரியர்களுடைய பன்னிருதேர்களும், அவற்றிற் கட்டப்பட்ட பசிய குதிரைக் கூட்டங்களும், இந்திரனது முகபடாம் போர்த்த நான்குகொம்பர்களையுடைய ஐராவத யானையும் வரவும்.

தட்பகலாமதிதனதனித்திலப்
புட்பகவிமானமும்புலவரேனையர்
விட்பகல்கெடமிளிர்விமானபுஞ்சமு
மெட்பகவிடமபிறிதின்றியெய்தவே.

இ-ள். குளிர்மையாகிய சந்திரிகையுடைய சந்திரனதும்குபேரனதும் முத்துவிமானமும் புட்பகவிமானமும், ஏனையதேவர்களது, விரிந்தசூரியனது ஒளியுங் கெடும்படி விளங்கும் விமானக் கூடுகளும், எள்ளின் பிளவிடமும் வேறில்லை யென்னும்படி வரவும்.

நாரதர்மகதியாழ்நரம்புதைவரச்
சீரதரேழிசைதெளிப்பவிஞ்சையர்
காரதரரவுசேகரக்குறுஞ்சடைச்
சாரதர்வெள்ளமுநதழங்கிச்சாரவே.

இ-ள். நாரத முனிவர் மகதி வீணையின் நரம்புகளைத் தடவிப் பாடவும், வித்தியாதரர்கள் சிறப்பாகிய வழியையுடைய எழு இசைகளையும் தெளிக்கவும், பெரிய சர்ப்பங்களையணிந்த குறிய முடியையுடைய பூதவெள்ளங்கள் ஒலிசெய்துவரவும். (௧அ)

நனிதவரெழுவர்தாபதர்நலங்கெழு
புனிதர்புள்ளடியர்கிம்புருடர்சித்தர்கள்

பணிதரவிம்மியபவளவாயருட்
கனிதரவுருகியவிரதர்கைதொழ.

இ-ள். மிக்க தவத்தை யுடைய எழு முனிவர்களும், நன்மை பொருந்திய பரிசுத்தரான கீருடர்களும் கிம்புருடர்களும் சித்தர்களும் உடல் நடுங்க விம்மலுற்ற பவளம்போலும் வாயினையுடையராய், மனங் கனிந்துருகும் விரதத்தினை யுடையவராய்க் கைகூப்பி வணங்கவும். (கக)

அங்கமாமறையொலியருணந்தீசர்கைத்
துங்கவேத்திரவொலிதொண்டரார்ப்பொலி
சங்கொலிமுழவொலிதழங்குவாக்கியம்
பொங்கொலிபுணர்ப்பவாய்புதைத்தொலிப்பவே.

இ-ள். சிட்சை வியாகரண முதலிய அங்கங்களை யுடையசிறந்த வேத முழக்கமும் கிருபை யுடைய திருநந்தி தேவரது கையினுள்ள உயர்வாய பிரம்பி னொலியும், அடியவர்கள் ஆரவாரிக்கும் ஒலியும், சங்கு முழக்கமும் முரச வாத்தியத்தின் ஆரவாரமும் சத்திக்க, ஒருவரோ டொருவர் பேசும் ஒலியும் அவையோடு கூட எவ்விடத்தையும் மூடி யொலிக்கும். (உ0)

சிலைமலிவாணுதன்மணத்தின்செய்கையுங்
கலைமலிகவுசலன்கருத்துமுற்றவே
கொலைமலிமழுவலங்கொண்டவெம்பிரா
னிலைமலிகூவிளவனஞ்சென்றெய்தினன்.

இ-ள். வில் பொருந்திய ஒளிகொண்ட நெற்றியை யுடைய உமை யம்மையாரின் திருமணக் காட்சியும், நூலறிவு மிகவுள்ள கௌசல ராசனது எண்ணம் நிறைவேறவும், கொலைத் தொழின் மிக்க மழுவாயுதத்தை வலக்கரத்திற் றரித்த சிவபிரான், இலைகள் நிறைந்த வில்வவனத்தை யடைந்தனர். (உக)

மதிநுதலணங்குகுற்றேவன்மங்கையர்
புதுநறுஞ்சுண்ணமும்பூவுந்தூவினர்
துதிவரமங்கலச்சுடர்கைசுற்றின
ரெதிரெதிர்புகுந்துபல்லாண்டிசைத்தனர்.

இ-ள். அர்த்த சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியை யுடைய உமை யம்மையாரது குற்றேவலைச் செய்யும் பெண்கள், புதிய வாசனை கொண்ட சுண்ணச் சாந்தையும் புட்பங்களையுஞ் சிந்தினர், துதிகள் பாட மங்கல தீபங்களைக் கையா லெடுத்து ஆலத்தி சுற்றினர், முன்னர் முன்னராகச்சென்று பல்லாண்டு பாடினர். (உஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தொல்விடையிழிந்துவிண்ணந்தொடுமணிமண்டபத்தின்
மல்லல்வாலுழைமடங்கலாசனத்திருந்தான்வள்ளல்
செல்கெழுபூவைவண்ணன்றிருமணபபநதரின்கீ
ழொல்லையிலேவலாற்றற்குரியரையுஞற்றிநின்றுன்.

இ-ள். அருள் வள்ளலாராய சிவபெருமான் பழைய இடபத்தினின்றும் இறங்கி, ஆகாயத்தை யளாவிய அழகிய மண்டபத்தின்கணுள்ள, வலிய வெண்மையான உரோமத்தை யுடைய சிங்காசனத்தின்க ணிருந்தனர். மேகத்தைப் போன்ற திருமேனியை யுடைய விட்டுணுதிருமணப் பந்தரின் இடத்து விரைவிற் குற்றேவல் செய்தற்கு உரியாரைச் செலுத்தி நின்றனர். (உ௩)

சேயரிபரந்தபுன்கட்சிலதியர்விரைவிற்போடு
மாயிரும்புவனமுற்றும்வயிறுவாய்ந்துயிர்த்தகன்னித்
தாயருந்தவங்கனிந்ததையல்சிறடியிற்றாழ்ந்து
தூயலர்தூயினர்சோபனஞ்சொல்லித்தொழுதுநின்றார்.

இ-ள். செவ்வரி பரந்த சிறிய நோக்குடைய வேற் றோழியர்கள் விரைவிற் சென்று, கரிய பெரிய பூமி முழுவதையும் தன்னிடத் [illegible]ங்கித் தோற்றுவிக்கும் கன்னிப் பருவ முடைய மாதாவும் அரிய தவத்தின் முதிர்ந்தவருமான உமை யம்மையாரது, சிறியபாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, சுத்தமாகிய புட்பங்களைச் சொரிந்தார், மங்கலவாழ்த்துக்களைக் கூறி வணங்கி நின்றனர். (௨௪)

கொண்டவோகையிலெருத்தங்கோட்டுவாண்முகமுஞ்செவ்வாய்
விண்டபுன்னகைமுகிழ்ப்பும்வேட்கையுங்கருணைதாங்கு
கெண்டையங்கண்ணுமுள்ளேகிடந்தபேரன்புந்தன்பா
லண்டர்கோன்போந்தகேள்வியார்வமுந்தோன்றநின்றாள்.

இ-ள். பார்வதி தேவியார், தாம் கொண்ட பெரு மகிழ்வினாலே பிடரைவளைத்த ஒள்ளிய முகமும், சிவந்த வாய் திறக்கப்பெற்ற குறுநகைத் தோற்றமும், விருப்பும் அருளைத் தரித்த கயல்மீன் போலுங் கண்களும், மனத்துட் பதிந்த பெரிய அன்பும், தன்னிடத்துத் தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் தேடி வந்தனர் என்னும் ஆசையும் கண்டார் யாவருக்குந் தோன்றும்படி நின்றார். (௨௫)

அன்னையாடுவரீராட்டினாரணிவனவணிந்தார்
துன்னலர்மாலைமற்றுஞ்சூடுவசூட்டினார்செம்
பொன்னிறமார்தாமாதுபூசுவபூசினார்பைங்
கன்னலிற்கனிமென்சொல்லாள்கமழ்வனகமழச்செய்தார்.

இ-ள். (தோழியர்) பசிய கரும்பினும் மிருதுவான கனிந்த சொற்களையுடைய பார்வதிதேவியார் ஆகிய எமது தாயார்க்கு அபிடேகிப்பன வற்றை யபிடேகித்தார், அணிவனவற்றை யணிந்தனர் நெருங்கிய பூக்களாற் கட்டப்பட்ட மாலைகள் முதலியன சூட்டினார், பூசுவனவற்றைப் பூசினார், வாசனைப் பொருள்களை நாறச் செய்தனர். (௨௬)

மாககன்னியருந்தெய்வவரையரமகளிர்தாமு
நாககன்னியரும்வீணைநரம்புளர்நங்கைமாரும்
போககன்னியருமேனைப்புனங்கெழுமணங்கனரும்
போககன்னிகையைச்சூழவலம்புரியொண்சங்கொத்தாள்.

இ-ள். தேவப் பெண்களும் தெய்வத் தன்மை கொண்ட மலையர மகளிரும், நாகமாதர்களும், கந்தருவப் பெண்களும், போகபூமியின்கணுள்ள பெண்களும், மற்றைய தினைப்புனத்தி லுள்ள தெய்வ மகளிரும், தவஞ் செய்த உமை யம்மையாரைச் சுற்றி யிருத்தலால் வலம்புரியைப் போன்றிருந்தனர் அம்மையார். (உஎ)

இரதிமேனகையரம்பைதிலோத்தமையிந்திராணி
யருமுருப்பசிபணித்தவரிசையிறபணிகளாற்றத்
திருமகள்கலைமடந்தையிருபுடைசெங்கைநல்கப்
பரையொருகுமரியாகிப்பயப்பயவடிபெயர்த்தாள்.

இ-ள். இரதி, மேனகை, அரம்பை, திலோத்தமை, இந்திராணி அரிய ஊர்வசி, கட்டளையிட்ட முறைமையின்படி ஏவல்களைச் செய்யவும், இலக்குமி தேவியும் சரசுவதிதேவியும் முறையே வலப்பக்க இடப்பக்கங்களி னின்று கரங்கொடுக்கவும், பராசத்தியானவர் ஒரு கன்னிப்பெண்ணாய் நின்று மெல்ல மெல்ல அடிபெயர்த்து வைத்தனர். (உஅ)

நொய்யபஞ்சிடச்சிவக்துபரிவுற்றநொந்தயாமேல்
வெய்யகன்மிதிகலாற்றேமென்றுநீர்வெருவலையன்
கையதுபடும்பேறென்னக்கருதுகவென்றுபையச்
செய்யதாட்கறைதலேபோறசிலம்பொலிபுலம்புமாதோ.

இ-ள். நுண்ணிதாகிய பஞ்சை யூட்டுதலாற் சிவப்புற்று வருத்தங்கொண்டு துன்பப்பட்ட யாங்கள், இனிமேற் கொடிய கல்லின் மேல் மிதித்தற்குச் சகிக்கமாட்டேம் என்று நீவிர் அஞ்சற்க, அங்ஙனம் நடந்தால் சிவபெருமானது திருக்கரம் தீண்டும் பெரும்பேறு

உண்டாகுமென்று நினைக்கக் கடவீர் என, மெதுவாகச் சிவந்த திருப்பாதங்களுக்குச் சொல்வதுபோல, சிலம்புகளின் சதங்கைச் சத்திக்கும். (உக)

பொற்றசும்பிணைமென்கொங்கைப்பொறைசுமந்தொழிந்துமாழ்குஞ்
சிற்றிடையிருந்துபாதுகாத்தனமவிரைவிற்சென்மி
னுற்றதைவெண்குழையோன்பாற்செலவுகளதாட்கமலங்கேட்ப
மற்றவைபுகலுமாபோன்மணிக்கலையொலிப்பமன்றே

இ-ள் பொன்னாலாகிய கலசம்போன்ற இரண்டு மிருதுவாகிய தனங்களை ஆகிய பாரத்தைச் சுமந்து, அதனால் தேய்ந்து வருந்தும் சிறிய இடையின்மீது இருந்து யாங்கள் பாதுகாத்தோம், சீக்கிரம் செல்வீராக என்று, வெள்ளிய சங்கக் குண்டலத்தை யுடைய சிவபெருமானை நோக்கிச் செல்லும் இரு திருவடிகளாகிய தாமரை மலர்கள் கேட்கும்படி தாம் எடுத்துச் சொல்லுமாறு போல அழகிய மேகலை முதலிய ஆபரணங்கள் ஒலிக்கா நிற்கும்.

பெண்கள் இடையிலே தரிப்பன காஞ்சி, மேகலை, கலாபம், பருமம், விரிசிகை என்ப பல்வகைப் படலான் ஈண்டுப் பன்மையாற் கூறினர். அவற்றுட் காஞ்சி - எண்கோவை மணி. மேகலை யாவது - எழுகோவை மணியாகும் கலாபம் பதினாறு கோவை மணி. பருமம் பதினெட்டுக் கோவை மணி. விரிசிகை யென்பது பருமுத்தக் கோவை முப்பத்திரண்டாற் செய்யப் பட்டது. இது நீலநிறங் கொண்ட பூந்தொழிலை யுடைய நீலச்சாத ருடையின்மீது தரிப்பது மேற்கோள் வருமாறு:—

சிலப்பதிகாரம் - கடலாடுகாதை.

பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடீஇ. என்றதனாற் காண்க.

“குறங்கு செறியொடு கோய்யலங்கார - நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடீஇப் - பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்-அரிந்த

தமைவா வல்குற் கணிந்தாள்" என்னுஞ் சங்கநூல் கொண்டு வேறுறுப்பின் அணியெனக் கோடலு மொன்று. (௩௦)

தூயகைதீண்டினெம்மான்கைதொடப்பெறுதுமென்று
வாய்திறந்தறைதல்போலவரிவளைமுரலத்தூது
போயிறைசெவ்விநோக்கிமீள்குவானெழுதலேபோ
லாயிசையோதியோதியெழுநதெழுந்தளிகளாட.

இ-ள். சுத்த மாகிய (இறைவியின்) திருக்கரத்தைத் தீண்டி னேம், இனி எமது இறைவனது திருக்கரங்களையுந் தொடப் பெறு வேமென்று வாய்திறந்து சொல்லுதல் போல வரிவளைகள் சத்திக்க தூதாகச்சென்று பெருமானுடைய காலநிலையை யுணர்ந்து, திரும்பும் படி புறப்படுந் தன்மைபோல ஆராயப்பட்ட காமரப் பண்ணைப் பாடிப் பாடி யெழுந்து வண்டுகள் ஆடவும்.

வரிவளை எனவே, மாணிக்கவளை, முத்தவளை, சூடகம், பரிய கம், வெள்ளி வளை, பவளப் பல்வளை, நவரத்தின வளை, சங்க வளை, என்னும் இவைகள் கொள்ளப்படும்.

வளையாபதி.

புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கி
யெரியவிர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம்
பரியகம் வால்வளை பாத்தில் பவழ
மரிமயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்.

என்றதனுற் காண்க. (௩௧)

நீற்றினன்சீர்த்திதோய்ந்தாய்காண்குதுநின்முனென்றுச்
சாற்றுதல்போலவொண்கண்குழைமுகந்தடவிமீள
வேற்றிமையவர்கைகூப்பவெய்திநமிறையையுள்ளே
போற்றினள்பண்டுபோலோர்புடையில்வீற்றிருந்தாளன்னை

இ-ள். விபூதியை யணிந்த எம்மிறைவனது புகழெல்லாம் பொருந்தியோய், நினது முன்னழகைப் பார்ப்பே மெனறுசொல்லு தல் போல, (தேவியாரது) ஒள்ளிய திருக்கண்கள் (சிவ பெருமானது) குண்டலம் பொருந்திய திருமுகத்தைத் தடவி மீண்டுவர, பார்வதி தேவியார் ஏனைய தேவ கூட்டங்கள் எல்லாம் கைகூப்பி வணங்கத் திருமணசசாலையை யடைந்து, நமது தலைவராகிய சிவ பெருமானைத் தம் மனத்தினுள்ளே துதித்தனர், முன்னர்ப் போல அவரின் ஓர் பக்கத்தில் வீற்றிருந்தனர் பராசத்தி யம்மையார். ()

அங்கியுந்தூமமுஞ்செயலரியுமபுயனும்போலும்
பைங்குவளையுஞ்சிவந்தபசுத்தெளிரமணிகளுஞ்சூழ்
கொங்கவிழ்தருவும்பைமபூஙகொடியுமோருழிக்கண்டாங்கு
திக்களங்கண்ணியோனுந்தேவியுமுடனிருந்தார்.

இ-ள். அக்கினியும புகையும சிவந்த சூரியனும் மேகமும் போலவும, பசிய குவளை மலரும் சிவந்த பசுமை கொண்டு விளங்கும் இரத்தினங்களும, சூழ்ந்த வாசனை பரந்த மரமும் பூங்கொடியும் ஓரிடத்திற் காணப்பட்டாற் போலவும், பிறைச சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமானும் பரமேசுவரியும் ஓரிடத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

உறையிருவோருமொவ்வாவுவகையங்கடலினுப்பண்
முறையெழிலமுதுகண்களான்முகந்துண்டார்முற்று
மறைகழறபிரானுமெங்களமமையும்புரிவிநோத
மறைகளுமுணராவின்னும்யாவர்மற்றுணரவல்லார்.

இ-ள். பரமேசுரனும் பார்வதியும் ஒருங்கு இருந்த மகிழ்ச்சியாகிய கடலின் நடுவே முறையாக எழுந்த அமிர்தத்தைத் தமது கண்களினால் மொண்டு ஆங்கு நின்றவர் யாவரும் பருகினர், ஒலிக் கின்ற . வீரக் கழலை யணிந்த சிவபெருமானும் எமது இறைவியும்

செய்யும் திருவிளையாடல்களை வேதங்களும் இன்னும் அறிய மாட்டா, அவ்வாறாயின் எவர்தாம் அறிய வல்லவர். (௯௪)

தாமரைக்கிழவன்வேதச்சடங்குசெந்தழலினாற்றக்
காமர்பூங்கொடிசெங்கைப்பூங்காந்தளுங்கடுக்கைமார்பன்
மாமலர்த்தடங்கைச்செந்தாமரையையுமடுக்கிமாயன்
பூமலர்ச்சிரகநீர்பெய்தடிமலர்போற்றிநின்றான்.

இ-ள். பிரமதேவர் வேத விதிப்படி திருமணச் சடங்கைச் செவ்விய அக்கினி கொண்டு செய்ய, அழகிய பூங்கொடி போன்ற உமாதேவியாரது சிவந்த திருக்கரமாகிய காந்தள் மலரையும், கொன்றை மாலையணிந்த மார்பினை யுடைய சிவபெருமானது, சிறந்த பரந்த நீண்ட திருக்கர மாகிய தாமரை மலரையு மொன்று சேர்த்து, திருமால், பொலிவாகிய புட்பங்களை யுடைய கரகத்தின்க ணுள்ள நீரைவார்த்தருத், தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களைத் துதித்து நின்றார். (௯௫)

வேறு சந்த விருத்தம்.

வான்முழவைந்துமதிர்ந்தனவால்வளைபொங்கிமுழங்கின
நான்மறையங்கநவின்றனநாண்மலரன்பர்கைசிந்தின
மோனிகள்சிந்தைகனிந்தனமூவுலகுங்களிகொண்டன
வானுயரந்தணனம்பிகையாமிவர்மன்றல்சிறந்தது.

இ-ள். தேவ துந்துபிகள் ஐந்து மொலித்தன, வெள்ளிய சங்குகள் மிகுமுழங்கின, நான்கு வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் ஒலித்தன, அன்பருடைய திருக்கைகள் அன்றலர்ந்த புட்பங்கள சொரிந்தன, மோன நிலையை யுடைய முனிவர்களுடைய மனங்கள் கனிவுற்றன. திரிலோகமுங் களிப்புக் கொண்டன. மேலான உயர்வை யுடைய பிராமணத் தெய்வமாகிய சிவபெருமானதும் பார்வதிதேவியாரதும் திருமணஞ் சிறப்புற்றது. (௯௬)

எம்பெருமானையுமன்றலிலெம்பெருமாட்டியையுந்தொழ
நம்பெருமாதவானன்றிதுநன்றிதுநாமநவின்றெதிர்
வம்பலர்மாரிவழங்கினர்மந்திரமோதிவணங்கின
ரும்பருமாதவரும்பிறரும்பெறுமோகைமலிந்தது.

இ-ள். தேவர்களும் முனிவர்களும் பிறரும் இத்திருமணக் காலத்திலே, எமது பெருமானையும் பெருமாட்டியாரையும்வணங்க, நாங்கள்செய்த பெரியதவம் நல்லது நல்லது என்று. சகத்திர நாமங்களை எதிரிற் சொல்லி வாசனை பாந்த புட்பமழையைப் பொழிந்தார், மந்திரங்களைச சொல்லி வணங்கினார், யாவர்க்கும் மகிழ்சசி பொஙகிற்று. (௯௭)

நன்னெடுமாலனும்வேதனுநாரதருந்தவரேழவருங்
கன்னியருந்தவநீள்பெருங்கௌசலகோமகனுநதொழ
மன்னியகாட்சிவழங்கினன்மால்வடிவாகியமாதுமை
முன்னியவாறுமுயன்றனண்மூலமுமீறுமிலாதவள்.

இ-ள். நல்ல நீண்ட வடிவத்தை யுடைய திருமாலும் பிரமனும் நாரத முனிவரும் மற்றைய சப்த முனிவரும், கன்னிப் பெண்களும், தவத்தின் மிக்க பெருமையை யுடைய கௌசல சோராசனும தரிசித்து வணஙகும்படி நிலைபெற்ற திருமணக கோலத்தைக் காட்டி யருளினர் திருமாலி னுருவாகிய உமாபிராட்டியார் முதலும் முடிவும் இல்லாதவ ராணமையால், நினைத்ததைச செயதற்குத் தொடஙகினள். (௯௮)

என்னுடையன்னையுமெந்தையுமின்னணநன்னரின்மாமண
மன்னினர்பாலவழிபாடுகளாற்றிவரம்பெறுமன்னவன்
கன்னவிலுந்திரடோளினன்கௌசலன்மாசில்வளம்பெற
முன்னகர்கண்டதுகேண்மெனமூதுணர்சூதன்மொழிந்தனன்.

இ-ள். என்னுடைய தாயாகிய பார்வதி தேவியாரும் தந்தையாராகிய பரமேசுரனும் இவ்வாறு நன்மையாகப் பெரிய திருமணத்திற் பொருந்தினர், அவர்களிடத்து வழிபாடுகள் செய்து வரம் பெற்ற மன்னவனாகிய கல்லை யுவமானமாகச் சொல்லப்படுகின்ற திரண்ட புயங்களை யுடைய கௌசலசோராசன், குற்றமில்லாத செல்வத்தைப் பெறும்படி முன்னர் நகரஞ் செய்தது கேட்டீராக வென்று பழம்பொருளை யறிந்த சூதமுனிவர் கூறத் தொடங்கினர். (கக)

திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—சசுஉ.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பன்னிரண்டாவது,

நகர்செய் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

அந்தநீரெமையாளுடையாண்மணப்
பந்தரிற்றுளவோன்முதற்பண்ணவர்
தந்தமக்கருணல்கிமண்டாங்குகோன்
சிந்தையார்வந்தெரிந்துகண்சேர்த்தினான்.

இ-ள். அந்தக் காலத்தில் எம்மை யடிமையாக வுடைய உமா பிராட்டியாரது திருமணப் பந்தரிலே விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் யாவர்க்கும் கிருபையைப் புரிந்து, பூமியைத் தாங்குகின்றகௌசல சோராசனது மனவிருப்பத்தை யறிந்து அவன்மீது திருக்கண் வைத் தருளினார். (சிவபெருமான்.) (௧)

ஆயகாலையரசனெம்மண்ணறன்
சேயதாமரைச்சீரடிதாழ்ந்தெழீஇத்
தூயநான்மறைசூடித்துதிப்பநின்
னேயம்யாதறையென்றனனேரில்லான்.

இ-ள். அவ்வாறாகிய சமையத்திலே கௌசல சோ மன்னவன் நமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது சிவந்த தாமரை மலர்போலும் சிறந்த பாதங்களை வணங்கி யெழுந்து, பரிசுத்தமுடைய நான்கு வேதங்களைக் கொண்டு துதிக்க, ஒப்பில்லாதவராகிய சிவபெருமான் அரசனை நோக்கி நின்விருப் பென்ன கூறுதி யென் றருளினார்.

சீர்மணஞ்செய்சிவபுரமீதிந்தப்
பார்வரும்பல்லுயிரும்பணிந்துய்ம்மா
ரோர்வளம்பதியாற்றவுவந்தருள்
கூறகெனப்புரிகென்றனன்கோதிலான்.

இ-ள். திருமணஞ் செய்த சிவபுரமாகிய இந்தத் தலத்திலே, பூமியின்கணுள்ள பல ஆன்மாக்களும் வணங்கி யுய்யும்படி, ஒரு வளப்பத்தையுடைய நகரத்தைச் செய்வதற்குத் தேவரீர் மகிழ்ச்சிறந் தருள்க என்று பிரார்த்தித்தான், அதற்குச் சிவபெருமானும் அவ் வாறு செய்க என்றருளினர், (௯)

காட்சியும்வரனும்பெற்றகாவல
னாட்சிறந்துநகரங்குயிற்றுவா
னட்சியாநதன்னளிநகர்க்கோலையுஞ்
சூட்சியொற்றுந்துணைவரப்போக்கினன்.

இ-ள். திருமணக் கோல தரிசனமும் வரமும் பெற்ற கௌசல சோன, சுபமுகூர்த்தங் கொண்டு ஓர் நகரத்தைச் செய்யும்படி, தனது ஆளுகைக்குட்பட்ட அன்புடைய நகரத்திற்குத் திருமுக மும், உபாயத்தில் வல்ல ஒற்றனொருவனையுந் துணையாகச் செலுத் தினன்.

வரம் - வரன் எனப் போலியாய் நின்றது. காவலன் - காத்த லில் வல்லவன். நகரீ என்னும் வடமொழி நகரம் எனத் திரிந்து நின் றது. மலைபோன்ற மாடமாளிகைகளையும் செய்குன்றுகளையு முடை யது எனத்தாதுப் பொருள் கொள்க. ஓலை=திருமுகம். கடிதம். (௨0)

ஒற்றுடன்சென்மடங்கலையுள்ளுணர்ந்
துற்றதோதத்துணைவரொண்மாநிதி
முற்றுந்தானைமுதலகண்டொய்யெனக்
கொற்றவற்பணிந்தொன்றெனக்கூடினார்.

இ-ள். தூதுவரோடு அடைந்த அத் திருமுகத்தின் கருத்தை றிந்து, தக்க சூழ்ச்சிகளைச் சொல்கின்ற மந்திரி மார்களும், மலரன சிறந்த திரவியங்கள் முழுவதும் சேனைகள் முதலாயின வும், அரசனிடம் சென்று விரைவிற் கண்டு அரசனைப் பணிந்து ஒருங்கு சேர்ந்தார். (௫)

தேரும்யானையுமாவுந்திறற்படை
யோருந்தேர்ச்சித்துணைவருமொக்கலும்
பாருமுய்யும்படிமன்னன்வல்வினை
யீருமெந்தைகுற்றேவலனாயினான்.

இ-ள். இரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் வலிய சேனை ளும் மந்திரிமார்களும் சுற்றத்தார்களும் உலகத்தவர்களும், உய்யு று கௌசலராசன் வலிய தீவினையைப் போக்குகின்ற எமது பர மனது குற்றேவற்கார னானான்.

உலகத்தார் யாவரும் உய்யும்படி இந்நகரத்தைப் புரிவித்தலால் கௌசலசேர மன்னன் சிவபெருமானது ஏவலாளாக நின்றான் என் பது கருத்து. பார்=பார்க்கப் படுவது, பருமையை யுடையது, பூமி மன்னன்=பெருமையை யுடையவன். (௬)

கூறுமோர்திசைக்கைந்துகுரோசங்கொண்
டீறிலான்குதிசையுமியம்பிடின்
மாறிலபுண்ணியமாத்தலமாயிடை
யூறில்பல்கலையொண்மதித்தோன்றலே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு திசைகளுக்கும் ஐவைந்து குரோச தூரம் கொண்டு, முடிவில்லாத நான்கு திக்குகளிலுள்ள இடங்களா யுள்ளன சொல்லு மிடத்துக் குற்ற மில்லாத பெரிய புண்ணிய தலமாகும். அவ்விடத்துப் பிழையில்லாத பலகலைகளை யெல்லாம் கற்றுணர்ந்த அறிவினையுடைய சந்திர குலத் தோன்ற லாகிய கௌசல ராசனவன்.

ஒவ்வோர் திசைக்கும் ஐந்து குரோசமாக நான்கு திசைகளுக்கும் இருபது குரோச தூரம் புண்ணியதலமாகும். குரோசம் - கூப்பிடுதூரம். (எ)

கன்னிகாரவனமுங்கனங்குழை
மன்னும்வில்வவனமுமற்றேனையும்
பொன்னினீணகர்போலப்புரிவித்தான்
றன்னதன்புதழைத்துவிளங்கவே.

இ-ள். (சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற) கன்னிகார வனத்தையும், உமாதேவியார் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற வில்வ வனத்தையும் மற்றையஇடங்களையும் நீண்ட சுவர்க்க லோகம் போலச் செய்தான், தன்னுடைய அன்பு மிகுந்து விளங்கும்படி. (அ)

நகரமெங்கணுமந்தணனன்குறப்
புகரினாறுபொருவில்கிராமமு
நிகரில்வேள்விகளாற்றிடநீண்மறைப்
பகரவீராறுபள்ளியுங்கண்டனன்.

இ-ள். நகரங்களெவ்விடத்தும் ஆதிசைவப் பிராமணர் நன்மை பொருந்த, குற்ற மில்லாத உயர்வுடைய நூறு கிராமங்களையும், ஒப்பில்லாத யாகங்கள் செய்தற்காகவும் நீண்ட வேதங்கள் அத்தியயனஞ் செய்தற்காகவும், பன்னிரு ஊரும் செய்தார். (கூ)

நன்னரிற்றிருநாலிருமங்கலம்
பொன்னகர்க்கிணைபொற்பக்குயிற்றியே
தன்னிகர்த்தகுறியைத்தலந்தொறு
மன்னுவித்தடிபோற்றினன்மன்னவன்.

இ-ள். நன்மையுடன் அழகிய எட்டு மங்கலங்களை, சுவர்க்க லோகத்திற்குச் சமான மாகும்படி செய்து, தனக்குத்தானே ஜோதி

பாயுள்ளசிவலிங்கத்தை எட்டு மங்கலங்க டோறும் நிலைபெறத் தாபித்துத் திருவடிகளைப் பூசித்துத் துதித்தான் அரசன். (௩0)

ஆங்கவற்றுளளிமுரன்றுய்பிழி
தேங்கமழ்ந்துண்டுதேக்கும்பொன்றண்மலர்க்
கோங்குநீள்வனத்தின்குணபாற்றிசைப்
பாங்கர்வைகுமோர்பண்புடைத்தொண்கிரி.

இ-ள். அவற்றுள், வண்டுக ளொலித்து, தேன்மணம்வீசி, மது வுண்டு தேக்கிய அழகிய அன்றலாந்த புட்பங்களை யுடைய நீண்ட கோங்கவனத்தின் கீழ்த்திசையின் பக்கத்தில் ஓர் அழகிய மலை யுண்டு. (௩௧)

போதவிழ்ந்தபொன்னைப்பொலன்றார்ப்புய
ஞதரங்கொண்டருசசித்திறைஞ்சலாற்
றுதுகுந்தண்மலர்த்தடஞ்சோலைசூழ்
கோதைமங்கலமென்பர்சொற்கூறினர்.

இ-ள். விரிந்த பனம்பூவாற் செய்யப்பட்ட பொன்மயமான மாலையையணிந்த மார்பினை யுடைய கௌசல சேரன் அருசசித்து வணங்குதலால், மகரந்தம் பொழியும் குளிர்ந்த மலர்களை யுடைய சோலைகளாற் சூழப்பட்ட கோதை [illegible] மென்பர் சொற்பாகு பாடுணர்ந்த பெரியோர்கள். (௩௨)

தொக்கசேழற்சுரும்பினுக
நக்கசாமந்திக்குணத்திரத்த [illegible]
மிக்கநீள்குறிவெவவெரி [illegible]
லக்கினேயனென்றேது [illegible] [illegible]ர்

இ-ள். தொகுதி கொண்ட [illegible] த வடக்கே, நீர் மிக்கு விளங்கும் சாமந்தியென்னுஞ் சிற [illegible] [illegible]கரையின்கண் மிகுந்து

விளங்கும் நீண்ட சிவலிங்கமானது வெப்ப முடைய அக்கினி தேவனாற் பூசிக்கப்படுதலால் ஆக்கினேய லிங்கம் என்று கூறுவர் உண்மைப் பொருள் கொண்டவர்.

மருந்துகளும், மணி, பொன், சந்தனம், தேன் முதலிய வளங்களும் தொக்க தன்மையால் "தொக்க கேழற் சுரும்பு" என்றார். குறி என்பது உபசார மொழி. (௪௩)

மாதவந்தனின்மாமறையோர்குழீஇ
யோதலின்புற்றொருங்குணர்ந்தோதலிற்
போதலர்ந்துபொதுவயல்சூழ்சதுர்
வேதமங்கலமென்பர்சொன்மேதையோர்.

இ-ள். பெரிய தவத்தினை யுடைய சிறந்த அந்தணர் ஒருங்கு சேர்ந்து, ஓதுதலில் விருப்புக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் அறிந்து ஓத்தியயனஞ் செய்தலால், புட்பங்கள் மலர்ந்த வயல்கள் சூழும் சதுர்வேத மங்கலம் என்று கூறுவர் பொருளை யறிந்த புலவர். (௪௪)

பௌவநேர்நன்னதிக்குடபால்வைகு
மெவ்வமில்குறியெல்லவர்வந்தனை
செவ்விதிற்புரியச்சிறந்தோங்குவ
தவ்வியத்தசோதிப்பெயரானரோ.

இ-ள். கடலை நிகர்த்த நல்ல பொருநை நதிக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் குற்றமில்லாத சிவலிங்க மானது, சூரியர்கள் வந்து பூசனையை அன்புடனே செய்தமையால், அவ்வியத்த சோதி லிங்கம் என்னும் பெயரினால் விளங்கும். (௪௫)

விரவிமங்கலமேருவலங்கொளும்
புரவிமங்கலத்தோர்போற்றவவ்விடன்

பரவிமங்கலம்பாடகராடல்கூ
சிரவிமங்கலமென்றுவிளங்குமே.

இ-ள். பனி கலந்து விளங்கும் மேருமலையைச் சுற்றி யோடுங் குதிரைகட்டப்பட்ட மங்கலவடிவான இரதத்தையுடைய சூரியர்கள் துதித்தலால் அந்த இடம், பாடகர் மங்கலமாகப்பாடி யாடலைசெய்து துதிக்கின்ற இரவிமங்கலம் என்று கூறுவர் அறிவுடையோர்.

விமலைவில்வவனத்ததினமேறற்றிசை
கமழும்பானதிதீர்த்தத்திற்காமர்தெள்
ளமுதலிங்கமதுவைகுமவ்விட
னமுதமங்கலமென்பரறிஞரே.

இ-ள். திருமலையாகிய உமாபிராட்டி யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற வில்வ வனத்திற்கு மேற்குத் திசையில், வாசனைவீசுகின்ற பால் நதி தீர்த்தத்தின் கரையில் அழகிய தெளிந்த அமுதலிங்கம் இருக்கும். அதனால் அவ்விடத்தை அமுத மஙகலம் என்பர் புலவர். (௧௭)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

மங்கலஞ்சூழ்தலினட்டமங்கலக்ஷேத்திரமென்னுஞ்
சங்கரனேவலிற்றனிவெண்குடைநிருபன்றருதலினாற்
கங்கைபுணர்காசிநிகர்கௌசலமாபுரமென்றும்
பொங்குபெரும்பெயர்புனைந்துபொலிந்ததுபுண்ணியநகரம்.

இ-ள். அந்தப் புண்ணியத் தலமானது எட்டு மங்கலவூர்கள் நிறைதலின் அட்டமங்கலக்ஷேத்திரம் எனப்படும். சிவபெருமானது ஆஞ்ஞைப்படி ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய கௌசல சோமன்னவன் செய்தலால், கங்காநதி பொருந்தியகாசியைநிகர்த்த கௌசல மாபுரம் எனவும் மேலான பெரிய பெயரைத் தரித்து விளங்கிற்று. (௧௮)

பையணைமால்கிரிபிரமகிரிசிவபூதரஞ்சத்தி
சையமுயரியகருமாவரையெனுந்தென்கயிலாயந்
துய்யபரையோர்நதிசண்முகநதிசூழ்தருந்தொடர்பாற்
செய்யகவுசலபுரமேசிவபுரமென்பதுதிண்ணம்.

இ-ள். சர்ப்பசயனத்தையுடைய நாராயணமலையும், பிரமமலையும் சிவமலையும் சத்திமலையும், உயர்வாய வராககிரியும் தக்கிண கயிலாயமும், சுத்தமாகிய சத்தி தீர்த்தமும் சண்முக நதியும் ஆகிய இவைகள் சூழ்ந்திருக்கும் இயைபினுல் அழகிய கௌசல புரமானது சிவபுரமென்பது சத்தியமாகும்.

பை-ஆகுபெயர். பை=படம். பூதரம்—பூ=பூமியை, தரம்= தரிப்பது. வரை-கீறு. அது உவமையாகுபெயராய்க்கணுவுக்கு ஆகி அது சினையாகு பெயராய் மூங்கிலுக் காகி, அது தானியாகு பெயராய் மூங்கில் உண்டாதற்கு இடமாகிய மலைக்காதலின் மும்மடியாகுபெயர். சிலர் நான்மடியாகு பெயரென்ப. (கக)

கதிர்மணிமாளிகைநெருங்காமரெயிலுடுத்தோங்கு
பதியுமாபதிதிருவிழாபபொலியும்படைகுடிசூழ்
மதியமைச்சுமுதலியமாண்புறமகவுக்கரசுநல்கி
யதிர்கழற்காலரசரெமையாளுடையான்கழலடைந்தார்.

இ-ள். அங்ஙகாத்தில் ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்கள் குயிற்றிச்செய்யப்பட்ட மாளிகைகள் நிறைந்து விளங்கும், அழகிய மதில்கள் சூழ்ந்துதோன்றும், உமாதேவியாரின் நாயகரான சிவபெருமானது திருவிழாக்கள் பொலிந்துவிளங்கும், படை குடி கூழ் அமைச்சர் முதலிய அரசமாட்சிகள் பொருந்த ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த காலையுடைய சோராசர்கள் தமது மைந்தர்க்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்து எம்மை அடிமைக்கொண்ட சிவபெருமானது திருவடிப்பேருகிய அத்துவித முத்தியை யடைந்தனர்.

உமா என்னும் வடமொழிக்கு, உ=வேண்டாம், மா=அம்மா என்று உறுப்புப்பொருள் கூறுவர். மலையரசன்மகளாகத் தோன்றிய இறைவி யைந்தாம் வயதில் அரனைத் திருமணஞ் செய்ய வுன்னித் தவஞ்செய்ய முயற்சி கொண்ட போது, தந்தையான மலையரசன், நின்னுடல் பொறாது. ஆதலால் "அம்மையே தவஞ்செய்ய வேண்டாம" என்று தடுத்தமையால் வந்தபெயர். அன்றி உ-ம்-அ-என்னும் வியட்டிப் பிரணவங்கள் சேர்ந்து உமா என்று இருத்தலிற் பிரணவ மாகவும், பிரணவ வடிவாகவும், பிரணவப் பொருளாகவும் இருப்பவள் உமை யென்று கூறுதலு மொன்று.

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரணாறு
முடையா னரசரு ளேறு".

என்னுந் திருக்குறட் செய்யுளுமது கூறிற்று. இறைமாட்சி என்னும் அதிகாரத்தான் அவ்வியல் எல்லா முணர்க. முதலிய என்றமையானே நட்பு, அரண் என்பனவும்,

ஐம்பெருங்குழுவுள் அமைச்சரோடு கூறப்பட்ட, புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதர், சாரணர் என்பவரும்,

எண்வகைத் துணைவர் ஆகிய கரணத் தியல்வோர், கரும விதிகாரர், சுற்றத்தார், கடைகாப்பாளர், நகர மாக்கள், படைத்தலைவர், இவுளி மறவர், யானைவீரர் என்பாரும்,

ஐவகையுறுதிச் சுற்றமாகிய நட்பாளர், அந்தணாளர், படைத் தொழிலாளர், மருத்துவக் கலைஞர், நிமித்திகப் புலவர் என்பாரும் கொள்க. (உ0)

மறைபயின்மாதவிர்வில்வவனஞ்சிவமாமலைநாப்ப
ணிறைவனறுமுகன் றிருவாவினன்குடியென்றொருதலமற்
றறைமினுங்கேட்பினுமுத்தியடைவிக்குமதனாற்றல்
சிறிதறிந்தவாறுசொல்கேமென்றனன்செந்நெறிச்சூதன்.

இ-ள். வேதங்களை யத்தியயனஞ் செய்கின்ற முனிவர்களே! வில்வவனம் பெரியசிவமலை என்பவற்றிற்கு நடுவே, எமது கடவுளாகிய அறுமுகப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவாவினன்குடி என்று ஒருதல முளது. அது, தன்கண் வசிப்பினும் தன்பெயரைக் கேட்பினும் முத்தி கூடச் செய்யும், அக்காரணத்தினால் அதன் பெருமை முழுதுஞ் சொல்லுதல் கூடாது, ஒருசிறிது அறிந்தவாறு கூறுகின்றே மென்றார், செப்பமான வழியிற் செல்லுஞ் சூதமுனிவர்.

மறை=மறைந்த பொருளையுடையது என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர். இறைவ னறுமுகன் - இருபெய ரொட்டு. ஆதிசத்தி முதலிய ஐஞ்சத்திகளோடு குடிலை யெனுஞ் சத்தி யொன்று கூட்டி ஆறு சத்திகளே முகமெனக் கூறுவாரும், அறு குணங்களே முகமெனச் சொல்வாரும், சிவபெருமானது ஐம்முகங்களுடன் தேவி திருமுகமொன்றுங் கூட்டி யவையாமென்பாரும், அகர உகர மகரங்களோடு நாதம், விந்து, சத்தி என்னும் ஆறுஞ்சேர்த்துமுகமென்பாரும், ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்னும் ஐம் முகங்களுடன் அதோமுக மொன்றுஞ்சேர்ந்து முகமா மென்பாரும் ஆகப் பலரும் பலவாறு கூறுப. (உக)

நகர்செய் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—சஅக.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதின்மூன்றாவது,

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தேனிமிர்போதக்குரவன்றெரிவருப்போதககுரவன்
றானுதவவாரணத்தான்றழுவுதெய்வவாரணத்தா
னைகரவச்சிரத்தானறுயவசசிரத்தான்
வானபரங்குன்றத்தான்வளர்நதபரங்குன்றத்தான்.

இ-ள். வண்டுகளொலிக்கின்ற புட்பங்களாலாயகுராமாலையை யுடையவன, யாவர்க்கும் தெரிதற்கரிய ஞானத்தெளிவை யுடைய ஆசாரியன, தன்னாற்சொல்லப்பட்ட அநத மறைகளை யுடையவன, தேவியாகப்புணர்ந்த தெய்வயானை யம்மையாரையுடையவன், திருக்காத்திற்பொருந்திய வசசிராயுதத்தை யுடையவன், ஆறு தலைகளை யுடையவன் ஆகாயமுங் கீழாகிக் குறையும்படி அத்துணை வளர்ந்த திருப்பரங்குன்றத்தை யுடையவன். (க)

நாகவிர்கோலங்கையானவைதவிர்கோலங்கையான்
வேகமுடனூறாரான்விரிபொழிலினூறாரான்
மோகமொழிவாயினன்மோனமொழிவாயினன்
மாகமலைவாய்க்கரையான்மருவுமலைவாய்க்கரையான்.

இ-ள். இளமை விளங்குந் திருவுருவத்தை வெறுக்காதவன், குற்றத்தை நீக்குகின்ற கோவணத்தண்டினை யுடையவன், கோபமுற்று அசுரர்புரங்களை யழித்தவன் (அல்லது வேகத்துடன் இடை

பூறம்தன்னிடத்தில் ஊரப்பெறாதவன்) விரிந்தசோலைகளையுடைய நாறு ஊர்களை யுடையவன், மோகநீங்கிய இடத்தி லிருப்பவன், மௌனநிலையாகிய ஞானமொழிகளை யுபதேசிக்குந் திருவாயினை யுடையவன், தேவகிரியி னிடத்துள்ள தலத்தில்வசிப்பவன், சமுத்திரக்கரையிற் பொருந்திய திருசசெந்தூரில் வாழ்பவன். (உ)

வன்பணநாகரவரையான்மதலைகுகரவரையா
னின்பமயில்வாகனத்தானேற்றுமயில்வாகனத்தா
னன்பருளமலைவேலானணிகொள்சிவமலைவேலா
னன்கெழுமாவினன்குடியானலங்கெழுமாவினன்குடியான்

இ-ள். வலிய இளமை பொருந்திய படங்களையுடைய சர்ப்பங்களையரையிற்றரித்த சிவனதுகுமாரன், வராக மலையை யுடையவன், இன்பத்தையுடைய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய இலக்குமி குடியிருக்கும் மார்பினையுடைய விட்டுணுவும் அன்னவாகனராகியபிரமதேவரும் துதிக்கின்ற மயில் வாகனத்தை யுடையவன், அன்பரது உளத்தில் மலைவைப் பொருத்தாதவன், அழகுகொண்ட சிவமலையின்கண வீற்றிருக்கும் வேலாயுதன், நன்மைபொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய சிவனது குடியிற் றோன்றினன், வளங்கள் விளங்குந் திருவாவினன் குடியிலெழுந்தருளி யிருப்பவன. (௩)

சீலர்தமக்கறமறைந்தான்சேய்படிறர்க்கறமறைந்தான்
மாலவனின்பமருமகன்மறைவரரன்பமருமகன்
கோலமலர்க்கதம்பத்தான்குழைவினர்மிக்கதம்பத்தா
னூலவரினேரகத்தானுவலவருமேரகத்தான்.

இ-ள். தவவொழுக்க முடையவர்க்குத் தருமத்தையுபதேசித்த சிவனதுகுமாரன், வஞ்சவொழுக்க முடையார்க்கு மிகவும் மறைந்திருப்பவன், விட்டுணுவினது இன்ப மருகனா யிருப்பன், வேதங்களைத் திருவாய்மலர்ந்த சிவனதுசெல்வப் புதல்வன், அழகிய பூக்

கிளையுடைய கடப்பமாலையினன், குழைந்த மேலான மனமென்னுந் தம்பத்திற் பிணிக்கப்படுவோன், நூலின்பொருளையுணர்ந்த ஞானியாது அழகிய உளக்குகையில் வசிப்பவன், சொல்லுதற் குரிய திருவோகத்தின்கண் வீற்றிருப்பவன். (ச)

மெல்லியலாள்பழநிமலைவிமலைசேய்பழநிமலை
செல்வியர்மேகாரவனஞ்சிறந்தகன்னிகாரவன
மல்லல்வளநாட்டினன்வைகாவூர்நாட்டினன்
கொல்சினவேலாடலான்குன்றுதொறுமாடலான்.

இ-ள். மிருதுவான சாயலையுடைய பழமையாகிய மலாகிதையான பார்வதிதேவியாரின் புத்திரன், பழநிமலை மேகாரவனம் என்னும் வில்வவனம் கன்னிகாரவனம், வளப்பம்பொருந்திய இந்நாடுகளையுடையவன், திருவைகாவூர்த்தலத்தில் வீற்றிருப்பவன், கொல்லுந்தொழில்வாய்ந்த வேலாயுதத்தைத் தரித்த வீரன், குன்றுதோறுந் திருவிளையாடல் செய்பவன். (ரு)

வெவ்வியவாசகத்துறையான்வேதவாசகத்துறையான்
மைவணமாறுனனத்தான்வாழ்த்திடுமாறுனனத்தான்
பௌவமாவினைக்கொன்றான்பவமுறுமாவினைக்கொன்றான்
றெவ்வர்புரமலைக்குமரன்சேய்சோலைமலைக்குமரன்.

இ-ள். கொடிய குற்றங்களையுடைய மனத்தின்கணிருக்காதவன் வேதசசொற்களாகிய துறைகளையுடையவன், மேகம் போன்ற நிறத்தினையுடைய விட்டுணுவும் அன்ன வாகனத்தையுடைய பிரமனுந் துதிக்கின்ற ஆறு திருமுகங்களை யுடையவன், கடலின்கண் மாமரமாகநின்ற சூரபன்மனைக் கொன்றவன், பிறவியைச் செய்யும் தீவினைக்கு இயையாதவன், பகைவரது திரிபுரங்களையும் எரித்தழித்த சிவனது குமாரன், பழமுதிர் சோலைமலை என்னுந் தலத்தில் வீற்றிருப்பவன்.

வெவ்விய ஆசு அகத்து உறையான் எனவும், மை வண்ணம் மால் தான் அனந்தான் எனவும், பவம் உறும்மாவினைக்கு ஒன்றான் எனவும், தெவ்வர் புரம் அலைக்கும் அரன் சேய் எனவும் பிரித்துக் கொள்க.

கடலினிடத்தே சூரபன்மன் மாமரமாக நிற்க, அதனை வேல் விடுத்துப் பிளந் தழித்தார். அது பின்வருஞ் செயயுள்களானும், கந்தபுராணஞ் சூரபன்மன் வதைப்படலத்தானும் உணர்க.

திருமுருகாற்றுப் படை.

சூர மகளி ராடுஞ் சோலை
மந்தியு மறியா மரனபயி லடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார் முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்கு
சூர்முதல் றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்.

கல்லாடம்.

உயிர்புகுஞ் சட்டக முழிதொறு முழிதொறும்
பழவினை புகுந்த பாடகம போல
முதிர்புயல் குளிறு மெழுமலை புக்க
கட்டுடைச் சூருடல் காமங் கொண்டு
பற்றியுட் புகுந்து பசுங்கடல் கண்டு
மாவொடுங் கொன்ற மணிநெடுந் திருவேற்
சேவலங் கொடியோன்.

இங்ஙனமே "பாயிரும் பணிக்கடல்" என்னும் பரிபாடல் ஐந் தாஞ் செயயுள் உரைத்தது முணர்க. (க)

வாரிசுடுஞ்சரவணத்தான்மருகவேள்சரவணத்தான்
சூர்தபமுன்பொருமயிலான்சுரேசர்விரும்பொருமயிலான்

சீருணர்வுதருமடிகள்தேவரோ தருமடிக
ளார்வமுறப்பணிவாரேயமரர்சிறப்பணிவாரே.

இ-ள். கடலைவற்றச்செய்த பாணத்தையுடைய அழகினனாகிய திருமாலின் மருகனான வேள் ஆக வுள்ளவன, சரவணவாவியிற்றிரு வவதாரஞ் செய்தவன், சூரபன்மன் அழியும்படி முன்னர்ப் போர் புரிந்த வேலாயுதத்தையுடையவன், தேவர்களுக்குத் தலைவராயுள் ளார் ஆன இந்திர பிரமவிட்டுணுக்களால் விரும்பப்படுகின்ற ஒப் பற்ற மயில்வாகனத்தை யுடையவன், சிறந்த சிவஞானத்தையுபதே சிக்கின்ற பெரியோன், தேவர்களாலும் எடுத்துச சொல்லுதற்கரிய முதன்மையையுடையவன், இன்னன பெருமைவாய்ந்த கந்தக் கட வுளை அன்பு பொருந்தப் பணிகின்றவரே தேவர்களுடைய சிறப்புக் களைக் கொள்ளுவார். (எ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மீட்டுமுனிவர்மகிழ்தூங்கிவிரைவேலைபுரண்டனநீர்
நாட்டமுடையராகவுளங்குமிழ்த்துநவிலுந்தொறுஞ்சரிதை
வேட்டகருத்துப்புலநெறியில்விழாமைநிறுத்திசசிவகரணத்
தோட்டிமுகூர்த்தமொன்றுறங்கிவிழித்தார்சூதனுடனுரைப்பார்.

இ-ள். பின்னரும் நைமிசாரணியத்து முனிவர்கள் உவகை மிகுந்து, சமுத்திரம புரண்ட நீரபோ லெழுந்தகருத்துடையவராய், மனம்பொங்கி, சூதமுனிவர் சொல்லுந்தோறும் விரும்பியமனத்தை ஐம்புலவழியில் விழாது நிறுத்தி, சிவசெயல்களாகவேநிறுத்தி ஒரு முகூர்த்தகாலம் யோகநித்திரைகொண்டு எழுந்தவரான அவர் சூத முனிவரோடு கூறுவார். (அ)

வேதமுனிவர்வழுத்துமறையியாதமுனிபாலொருங்குணர்ந்த
சூதமுனிவநீயுணர்த்துங்கடவுட்சரிதையுபதேச

மாதனுணர்ந்தோம்வழியின்கணுதவிமாறிக்களிக்குநர்யா
ரேதமகலத்தெருட்டுதனின்கடனென்றுரென்றனுமுனிவன்

இ-ள். வேதத்தை, முனிவர்களால் துதிக்கப் படுகின்ற வியாச முனிவரிடத்து ஒருசேரக்கேட்டுணர்ந்த சூதமுனிவரே! தேவரீர் அருளிச்செய்த குற்றமில்லாதசரித்திரம் உபதேசப்பொருளாவதை யறிந்தேம், அவ்வழிக்காகப் பிரதியுபகாரஞ் செய்து களிப்படை வோர் யாவர், எமயிடத்துள்ள குற்றங்களை நீக்கத்தெளிவித்தல்தேவ ரீரது கடமையாகும என்றுசொல்லுதலும் சூதமுனிவா கூறுவார்.

பகர்ந்தசரிதையுபதேசமென்றீரன்றோபரிந்தொருகா [மை
லுகந்துதிருவாவி னன்குடியென் றுரைத்தோர் முத்தியடைவருண்
யகநதையிதுவன்றுமதற்பொருட்டடியேனறையப்பெற்றனவீர்
முகந்துகொளப்பெற்றீரெளிதோவென்றுனதனைமொழிகின்றான்.

இ-ள். (முனிவர்களே) நீவிர் யாங்கூறியசரித்திரத்தையுபதேச மென்று கூறினீர், அன்புகொண்டு ஒருதரம் மகிழ்வுடன் திருவாவி னன்குடி என்று சொன்னவர் முத்தியடைவார்கள் இது சத்தியம், இது அகங்காரத்தாற் சொல்வது அன்று, அது காரணமாக அடியே னுகிய யான்சொல்ல வந்தனன், நீங்கள் அதனுண்மையை எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றீர், அதுயாவர்க்கும் எளியதோ வென்று கூறிய சூதமுனிவர் பின்னரும் அதனைச சொல்வாராயினர். (௪0)

சூழ்கிரேதாயுகந்தோன்றுநாளிற்சூகராசலத்திற்
சூழ்வெள்ளருவிமனுசிருங்கமுடிமேற்றுளவத்தடமௌவி
வாழ்நஞ்சிவயோகிசனைநேர்ந்தமலன்சரணமலர்ப்போதில்
வீழ்வண்டெனச்சென்றடைமாறுவினுவும்விடையுமிகவிருந்தான்.

இ-ள். வந்தகிருதயுகம் தோன்றுங்காலத்திலே, வாரகமலையின் கண் சுற்றிய வெண்மையாகிய அருவிபாயும் மந்திர சிருங்கத்தின்

உச்சியின்மேல், துழாய்மாலைதரித்த நீண்டகிரீடத்தையுடைய திருமால் ஆங்கிருந்த நமது சிவயோகத் தலைவர்களையடுத்து, மலரகிதராகிய சிவபெருமான் திருவடிகளாகிய தாமரைப் பூவில், வீழ்ந்துண்ணும் வண்டுபோலப் போயடையுஞ் சாதனங்களைக் கேட்டும் விடுத்தும் இருந்தனர். (கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இருக்குமேல்வைநிலமகளுமெறிவெண்
டிரைப்பாற்கடற்பிறந்த
முருக்கினிதழ்வாய்ச்செழுந்திருவுமு
குந்தன்முளரிப்பதம்போற்றிப
பெருகக்குந்துதிகொண்டருகுசென்றார்
பிறிதொன்றுரையான்முகநோக்கான்
னுருக்கும்பணிவேணியன்றொண்டர்
கூறுங்கூற்றுக்கெதிர்கூறும்.

இ-ள். இங்ஙனம் இருக்குங் காலத்திற் பூமிதேவியும், திரையெறிகின்ற வெள்ளிய திருப்பாற்கடலிற் பிறந்த முருக்க மலர்போலுஞ் சிவந்த அதரங்களையுடைய வாயினளாகிய இலக்குமிதேவியும், திருமாலது தாமரைமலரடியை வணங்கி, மிக்க துதியைச் செய்துகொண்டுபக்கத்திற்போயினர், அவர்களைக்கண்ட திருமால்வேறொன்றனையுங் கூறாதவராய், அவர் முகத்தையும் பாராதவராய், வெள்ளையாகிய சர்ப்பத்தைத்தரித்த சிவபெருமானது அடியவர் யாதுஞ் சொன்னாலும் அவைக்கெல்லாம் எதிர் சொல்வாராயினர். (கஉ)

நின்றவருந்திநெடிதுயிர்த்து
நீங்கியொருசாரகறலுமக்
குன்றிலுறைபுண்டரீகனெனும்
பாகவதனைக்குவித்தெதிர்ந்து

கன்றியிதயங்கவன்றனையிர்
வருவதெவன்கொல்கழறுகென்று
னன்றுநிகழ்ந்தவாமுழுது
மறைந்தாரவனுமகந்தெரித்தான்.

இ-ள். பூதேவி சீதேவி என்னும் இருவரும் அங்கு நின்று வருத்தமுற்றுப் பெருமூச்சுவிட்டு, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி ஒரு பக்கஞ்செல்லுதலும், அம்மலையின்கணிருக்கும் புண்டரீகர் என்னும் பாகவதர் அவர்களைக்கண்டு கைகுவித்து எதிர்கொண்டு சென்று, தான் மனம்வருந்தி, தாய்மார்களே! இவ்விடம் வந்தது என்னகாரணம் சொல்வீராகவென்று வினவினன், அவ்விடத்து நடந்தவைகளை யெல்லாம் சொன்னார். புண்டரீகரும் அவற்றுண்மைகண்டார்.

அனையீரோதற்கரியபரம்
பரன்சேவடிகளகந்திழைக்கு
நினைவோர்வழியினொழுகியலந
நேரநீவிரடைதலினாற்
புனையீர்ந்துளவோனீத்தனனென்
றுரைத்தபுண்டரீகனைபபார்த்
தினையதறியாமையினிழைந்தே
மினிமேல்யாதுபுரிவதென்றார்.

இ-ள். தாய்மார்களே! சொல்லுதற்கரிய பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானது சிவந்ததிருவடிகளை மனத்தினிறுவும் சிவயோகியரின் வழியில்நடக்கும் அந்தகாலத்தில், நீவிர் சேர்ந்தமையால், குளிர்மையாகிய துழாய் மாலைதரித்த திருமால் உங்களை வெறுத்தனர், என்று சொல்லிய புண்டரீக முனிவரைப் பார்த்து, இவ்வாறுய குற்றத்தை அறியாமையாற்செய்தேம், இனிமேல்யாம்செய்யுங்காரியம் என்னென்றகேட்டனர் (பூதேவிசீதேவிஎன்னுமிருவரும்.)

மாதர்மலர்ச்சேவடிபாக
வதன்றுழ்ந்தனையீர்வடகீழ்ப்பாற்
சீதமலிதீம்புனற்சித்த
தீர்த்தக்கரையிற்கூவிளஞ்சூழ்
போதுவனத்தென்கீழ்ப்பாலா
மலகவனததிற்புரிதிர்தவந்
தாதுமலிதண்டுளவணிமைச
சாருமெனச்சாற்றினனகன்றுன்.

இ-ள். பூதேவி சீதேவி என்பாரின் செவ்வியபாதங்களைப் புண்டரீக முனிவர் வணங்கி, தாய்மார்களே! வடகிழகுத் திசைக்கணுள்ள குளிர்மை மிக்க இனிய நீரையுடைய சித்ததீர்த்தக் கரையிலிடத்தும், வில்வவனத்திற்குத் தென கிழக்கினுள்ள நெல்லிவனத்திலுந் தவத்தைச செய்யக்கடவிர், மகரந்தநிறைந்த குளிர்ந்த துழாய மாலையையுடைய விட்டுணுமூர்த்தி நுங்களைசசார்வார் எனசசொல்லிப் போனுர். (சு௫)

விண்டவுரையுட்கொண்டுசித்த
தீர்த்தக்கரையின்மேதினிமான்
பண்டைமகிழ்நனடைமாறு
பயிறற்கரியதவம்பயின்று
ளண்டர்முனிவர்தொழுங்குழகன்
மாழுதாராமலகவனங்
கண்டுபுரிநதாளருந்தவஞ்செங்
கமலத்தவிசினரசிருந்தாள்.

இ-ள். புண்டரீகமுனிவர் சொல்லிய வார்த்தைகளை யெல்லாம் எற்றுக்கொண்டு, பூமிதேவிசித்ததீர்த்தக்கரையின்கண் பழமைப்படி தன்நாயகன்சேரும்படி செய்தற்கரிய தவத்தைசசெய்தாள், செந்தா

மரைப்பூவின்கண் இருக்கும் இலக்குமிதேவியும், தேவர்கள் முனி வர்களால் வணங்கப்படுகின்ற சிவபெருமானது பழையதலமாகிய செல்விவனத்தைக்கண்டு தவத்தைச்செய்தனன். (கசு)

வருதிரேதாயுகந்தனிற்கோ
சிகன்போர்வலியும்வன்படையுஞ்
செருவிலுடையப்பொருதுமனஞ்
செருக்குங்காமதேனுவைமா
லொருவுவசிட்டன்முகநோக்கி
யகந்தையுடையாருலகிலுய்மா
றரிதுநீயுந்தவம்புரிந்தா
லடைவைதுறக்கமெனவறைந்தான்.

இ-ள். வந்த திரேதயுகத்திலே விசுவாமித்திர முனிவரது போர்வலிமையும், வலியசேனைகளும் போரிலழியசசெய்து அதனல் மனத்தில் அகங்காரங்கொண்ட காமதேனுவை, மயக்கம் நீங்கிய வசிட்டமுனிவர் முகம்பார்த்து, அகங்காரமுடையவர் உலகில் உய் யுந் தன்மையில்லை. ஆதலால் தவஞ் செய்தாற்றான் நீயுஞ் சுவர்க்க லோகத்தையடைவாய் என்று கூறினர். (கஎ)

மாற்றமதுகேட்டுளம்வெருவி
மறைவல்லோய்நின்பணிவிடைநீத்
தாற்றுவேன்யாண்டருந்தவமென்
றலுநின்கலையிலொன்றதுகொண்
டேற்றபணிநீபுரிதிகலை
யாவுமுருவுகொடுகேழ
ேற்றுகிரிகூவிளவனத்தின்
வடபான்மடுவினிடைத்தோன்றி

இ-ள். அவ்வார்த்தைகளைக் காமதேனு கேட்டு, மனம் அஞ்சி, வேதங்களில்வல்ல முனிவரே! தேவரீரது குற்றேவலை விட்டு எங்குச் சென்று அரியதவத்தைச் செய்வேன் என்று கூறுதலும், காமதேனுவே! நினது கலையி லொன்று கொண்டு எனக்குத் தகுந்த பணிகளைச் செய்வாயாக, மற்றைய கலைகளைக் கொண்டு வராக மலையினகத் துள்ள கூவிள வனத்திற்கு வடதிசைக்கணுள்ள தீர்த்தத்தினிடத்தே தோன்றி. (௯௮)

அறிவோடலர்மான்றவர்புரியா
 மலகவனஞ்சென்றரியதவ
முறுநிவரநின்றிறைத்திடுங்காற்
 றேனமூன்றாய்யுகந்தன்னின்
மருவிலருமாதவம்புரியும்
 போழ்தில்வரதன்வழங்குமருள்
பெறுவைநீயுமெனுமாற்றங்
 கேட்டுப்பிறழாதடைந்ததுவே.

இ-ள். நல்லறிவுடனே தாமரைமலரின்மேலிருக்கும் இலக்குமி தேவி தவத்தைச் செய்கின்ற கூவிள வனத்தை யடைந்து, அரிய தவத்தை நிலைவருமடி நின்றுசெய்து வருங்காலத்தில், மூன்றாம் யுகத்திலே, குற்றமில்லாத அரியபெரிய தவத்தைச் செய்யுங்காலத்தில், சிவபெருமான் கொடுக்கின்ற திருவருளைப் பெறுவாய என்ற சொற்களைக் கேட்டுத் தவறாமல் அங்குச் சென்றது (காமதேனு)

புரிசில்காலங்கழிதலுமுன்
 புகன்றவாற்றான்யுகநேதான்றக
கரியமணிவண்ணனுந்தண்ணங்
 கமலத்தோனுங்கடவுளரும்

விரிநீருலகவிருள்பருகி
மிளிரும்பரிதிவானவனுந்
தெரிமெல்லிழைபங்கினன்மலர்த்தாள்
பணியவெள்ளிச்சிலம்படைந்தார்.

இ-ள். தவஞ்செய்து சிலகாலம் நீங்குதலும், முன்னர் வசிட்ட முனிவர் சொற்படி மூன்றாவது யுகமாகிய துவாபரயுகம் பிறக்க, இந்திரநீலரத்தினம்போன்ற திருமாலும், தாமரைமலராசனராகிய பிரமதேவரும் தேவர்களும் பரந்தநீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்திலுள்ள இருளையுண்டுவிளங்கும் சூரியதேவனும், ஆராய்ந்த மிருதுவான ஆபரணத்தையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானது மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கும்படி கயிலை மலையை யடைந்தனர். (௨௦)

கடவுட்கயிலைதனையடைந்தோர்
குழுவிற்கதிரோன்முகநோக்கி
யிடனெங்கணுநின்றுதவஞ்செய
றிலதேன்மெலியாதிருக்குமோ
மிடையுமுயிர்களெனமகதி
வீணைக்கிழவன்விதந்துரைப்ப
வடலுறுதணவாவகந்தையுங்கொண்
டலரியடிகளடிபணிந்தான்.

இ-ள். தெய்வத்தன்மையுடைய கயிலைமலையடைந்த தேவகூட்டங்களுள், சூரியனது முகத்தைப்பார்த்து, நீ எவ்விடத்தும் நின்று வெயில் செய்தலில்லையேல், நெருங்கிய உயிர்களெல்லாம் அழியா திருக்குமோ? என்று இவ்வாறு மகதி வீணைக்குரிய நாரதமுனிவர் வியந்துகூற, வீரமும் நீங்காத அகங்காரமுங் கொண்டு சூரியனானவன் நாரதமுனிவரது பாதங்களை வணங்கினான். (௨௧)

எந்தையுணர்ந்துவலந்திகழ்கண்
ணிமைத்துவிழித்தானதுபோழ்தில்
வந்தரவிகாலமளவில்
சென்றனவந்தனையாக
நந்தவுலகமெலிவதுபா
ரென்றுனிரவிநடுநடுங்கிப்
பந்தவினையேனகந்தையெவ்வா
றொழிபபேனென்றுபணிந்திரந்தான்.

இ-ள். எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமான் அதனையறிந்து பக்கத்தில் விளங்குகின்ற கண்ணை யிமைத்துத் திறந்தார். அச்சமயத்திற் சூரியனுடைய காலம அளவில்லாதன சென்றன, சூரியனே இவ்வாறு வந்தாயாக, அதனால் ஒளிகுறைய உலகத்துயிர்கள் வருந்துவது பார்த்தாயோ என்று கேட்டனர், சூரியன் நடுநடுங்கி, பாசபந்தத்தால் தீவினைசெய்த நாயேனது அகங்காரத்தை யெப்படி நீக்குவேனென்று வணங்கிக் குறை யிரந்தான். (உஉ)

கோங்குவனததென்குணபாலா
மலகவனத்திறகோகநதந
தாங்குமலர்ப்பொன்சுரபிதவந
தினோக்குநதானத்தந்தணறு
யாஙகுவிரதமபுரிதருதும்
வரனென்றமலனருளியவா
றோங்குமிரவியகநதைதப
முயன்றுன்மழுங்குமொளிவீற.

இ-ள். கோங்க வனத்திலேதென்கிழக்குத் திசையின்கணுள்ள நெல்லிவனத்தின்கண், செந்தாமரை மலரின்மேலிருக்கின்ற இலக்

குமிதேவியும் காமதேனுவும் தவஞ்செய்யும் இடத்தில் பிராமண னாகவிருந்து தவத்தைச் செய்குதி, யாம் வந்து வரங் கொடுப்போ மென்று சிவபெருமான் கூறியவாறு, உயர்ந்த சூரியனானவன் அகங்காரத்தை நீக்குதற்கு மழுங்கிய கிரணங்கள் சுவாலிக்கத் தவத் தைச் செய்ய முயன்றனன். (உகூ)

நாறுமலர்பெய்தரியதவ
நவைதீர்தரநாடொறுமியற்றிப்
பேறுபெறுவானிவனுணர்வு
பிறழாதுழலும்பெற்றியினு
வீறின்முனிவரிருவிசும்பி
னிமையோரிறைஞ்சுமெழின்மூதூர்
வீறுதிருவாவினன்குடியென்
றுலகமூன்றும்விளங்கியதால்.

இ-ள். வாசனை வீசுகின்ற புட்பங்களைத் தூவி, குற்ற மில்லாது அரியதவத்தை நாடோறுஞ் செய்து, பெரும் பேற்றை யடையும் படி இச்சூரியன் றன் நல்லறிவு கெடாது செய்யுந் தன்மையினால், அழிவில்லாத இருடியர்களும், பெரிய ஆகாயத்தி லுள்ள தேவர் களும் வணங்குகின்ற பழமையாகிய பழநியானது, பெருமைமிக்க திருவாவினன்குடி என்று திரிலோகத்தும் விளங்கியது. (உ௦)

எந்தஞான்றும்பரசிவனெவ்
வுயிருமீன்றுளுடனிருக்கு
மெந்தஞான்றுமொருதனிவே
லிறைவனரசுவீற்றிருக்கு
மெந்தஞான்றும்பொறிபுலன்போக்
கெறிந்தோரிருக்கையாயிருக்கு
மெந்தஞான்றும்மடைகுநர்பே
ரின்பமிசையநுகர்விக்கும்.

இ-ள். எந்த நாளும் பரசிவப் பெருமான் உமாதேவியாரோடும் கூடிவீற்றிருந் தருளுவர், எந்தக் காலத்தும் ஒப்பற்ற வேலாயுதத் திற்குத் தலைவராகிய சண்முகக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருப்பர், எந் தககாலத்தும் ஐம்பொறிகளை பஞ்சப் புலன்கள் என்னும் விடயங் களை யில்லாமற்செய்த முனிவர் வாசமாக விளங்கும், எந்தக் காலத் தும தன்னையடைந்தவர்களைப் பேரின்பமாகிய அத்துவித முத் தியை யடையும்படி செயயும்.

மூவர்பெயரா நிலையின்மூ
தூரின்முருக்கினிதழ்ச்சூட்டுசெ
சேவலிமையாக்கருங்கணிறை
செறிபைந்தோகைச்சென்னியினென்
டேவிமயிறூர்முதறடிந்த
சுடர்வேற்குழகன்றொல்லையினன்
காவிவிரிபூங்கயிலையினின்
றடைந்தவாறுகழறுவாம்.

இ-ள். பிரமன் விட்டுணு உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்தி களும் அகலாதிருக்கும நிலைமையை யுடைய பழம்ப் பதியின்கண் (திருவாவினன் குடியில்,) முருக்க மலர்போன்ற தலைசூட்டை யுடைய சேவலை கொடியாக கொண்டு, இமையாத கரிய கண்களை யுடைய பசிய மயில்வாகனத்தின்மீதுஇருந்து, அழகிய கலாபத்தை யுடைய மயில்வடிவான சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக் கொன்ற ஒளி பொருந்திய வேலாயுததை யுடைய கந்தககடவுளானவர், முன் னர்க் காலத்திலே நல்ல சோலைகள்பரந்த பொலிவாகிய கயிலை மலை யினின்றுவந்தருளிய சரித்திரத்தையும் கூறுவாம்.

மும்மூர்த்திகளும் நீங்காது பூசித்திருக்கும் திருவாவினன் குடியில், மயிலில் நின்று மயில்வாகனமான சூரபன்மனைக் கொன்ற

சுப்பிரமணியப் பெருமான் கயிலையினின்றும் வந்தமர்ந்த சரித்திரத்தைக் கூறுவாம் என்பது கருத்து. இது கவிக் கூற்று.

மும்மூர்த்திகள் அகலாது பூசித்த சரித்திரமாவது - சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மன் முதலிய அசுரரைக் கொன்று திருப்பரங் குன்றத்து வந்து வீற்றிருக்க, பிரமன் முதலினோர் இந்திரன் குமரியாராம் தெய்வயானை யம்மையாரை மங்கன்றிக்காக விவாகஞ் செய்விப்பான் கருதி வேண்ட, இறைவனு மதற்கிசைந்து திருமணஞ் செய்திருந்தான். ஒருநாள் பிரமன், விட்டுணு முதலினோர் தம்மைச சூழ்ந்திருக்கும் பேரவையத்து, குகப் பெருமான் அவரை நோக்கி, "அளியீர்! எமக்குளெல்லாந் தந்தது இவ்வேல் என்ன" அங்கிருந்த பிரமன் "இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்றால் வந்ததன்றோ" என்றனை, "நங் கையில் வேலுக்கு நீ கொடுப்ப தொரு சத்தியுண்டா" என்று குழந்தை வேற்பெருமான் கோபித்து "இங்ஙனங் கூறிய நீ மண்ணிடைவேடனுப்போதி" என்றுசபித்தார் அவ்வாறு பிரமன் சேறலாலே, படைத்தற் றொழில் இல்லையாயிற்று அது இல்லையாகவே விட்டுணுவின் காத்தற்றொழிலும், உருத்திரனது அழித்தற் றொழிலும் இல்லையாயின. அதுகண்ட விட்டுணு உருத்திரர் பிரமனுடன் பழநிசென்று பூசித்து வேலாயுதப் பெருமானிடம் முந்திய வரம்வேண்டலின் "மூவர் பெயரா நிலையின் மூநாா" என்றார்.

பத்துப்பாட்டு - முதலாவது ஆற்றுப்படை.

கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பாம்புபடப் புடைக்கும பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீள்கொடிச செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமை யமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு

நாற்றப்பத் தழீஇய நாட்டத்து நூறுபல்
வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாழ் பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெருத்த மேறிய திருகிளர் செல்வனு
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர் புகழ் மூவருந் தலைவராக
வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவிலூழி
நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றோன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே றியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்.

என்றதனு லறிக. இனி, "மூவர் பெயரா நிலையின்" என்றதற்கு, திரு (இலக்குமி) ஆ=(காம தேனு) இனன் (சூரியன்) என்னும் மூவரும் அகலாது பூசித்தலால் என்று கூறுவர் ஒருசாரார்.

சூரபன்மனே சேவலும் மயிலும் ஆகவுந்தான் என்று அறியப்படலான், ஈண்டு அவனுடன் போர் செய்யும் போது சேவற்கொடியோடும் மயில் வாகனத் துடனும் சென்று பொருதார் என்று இந்நூலார் கூறியதுபொருந்துமாறு எங்ஙன் எனில், சூரபன்மன் போர் செய்யுங் காலத்தில் அக்கினிபகவான் சேவலங் கொடியாகவும், இந்திரன் மயில் வாகனமாகவும் நின்றார்.-சூரபன்மன் பின்னர் இருகூறாக்கப் பட்டுச் சேவலும் மயிலுமாகவர, அவற்றை யேற்று, அக்கினியையும் இந்திரனையு முன்னுருவி னமரச் செய்தனனென்று கந்தபுராணங் கூறிற்றாகலின் முரணின் றென்க. குழகன்=மணக் கோலத்தையுடையவன். இளமைப் பருவத்தை யுடையவன் கழறுவாம் - தனித்தன்மைப் பன்மை. (உ௧)

கலி நிலைத்துறை.

சுருதிவண்டிமிராயிரந்தோட்டிதழ்க்கமலப்
பொருவின்முகக்கடவுளையடைந்துபுத்தேளி
ரிருக்கநாரதன்மகதியாழொண்கையிலேந்தி
விரலுளாழ்ந்தனன்யாவரும்வியப்பவேதுதிப்பான்.

இ-ள். இசையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற ஆயிரம் இதழ்களை யுடைய தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் ஒப்பில்லாத நான்கு திரு முகங்களை யுடைய பிரம தேவரை யடைந்து, தேவர்கள் யாவரும் இருக்க, நாரத முனிவர் மகதி யாழைத் தமது அழகிய கையிலேந்தி விரலினால் தடவி யன்பி லாழ்ந்து எவரும் வியக்கும்படி துதிப்பா ராயினர். (உஎ)

முண்டகச்சதுமறையவன்முடிமுறைதுளக்கி
வண்டிருக்கையிலிருந்தமாதுளங்கனியொன்றைப்
பண்டுநல்கினன்பரமனுக்கென்றனன்பதுமத
தண்டாகோனுநங்கருத்துமற்றேயெனவறைந்தான்

இ-ள். தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரம தேவர் தலைகளை முறையே அசைத்து, தனது அழகிய கையின்க ணிருந்த மாதுளம் பழமொன்றை முன்னர்க் காலத்திற் கொடுத்தனர். நாரதர் அதனை யேற்று இது சிவபெருமானுக் காகும் என்று கூறினர். பிரம தேவ ரும் அதுவே நம்முடைய கருத்து மாகும் என்று சொன்னார். (உஅ)

மகதியாழ்முனிவிடைகொண்டுகனிவலகயிலைப்
பகவன்முன்புவைத்திறைஞ்சினனெடுத்ததைபரம
னிகல்கடந்தவைவேற்படைச்சேயினையானைப்
புகர்முகத்தனைநோக்கினன்புன்னகைமுகிழ்த்தான்.

இ-ள். மகதி வீணையில் வல்ல நாரதமுனிவர் அங்கு நின்றும் விடைபெற்றுச் சென்று அம்மாதுளம் பழத்தை வல்ல கயிலையின்க

னெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமான் முன்னர் வைத்து வணங்கினர், அப்பழத்தைப் பரசிவப் பெருமான் எடுத்து, பகைவரை யழித்து வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக் கடவுளையும், யானை முகத்தை யுடைய விநாயகக் கடவுளையும் திருநோக்கஞ் செய்து குறுமுறுவல் செய்தருளினர்.

முனி=இறைவனை மனனஞ் செய்பவன், மௌன நிலையை யுடையவன், இனித் தமிழ் மொழியாக் கொண்டு, அகப்பற்றுப் புறப் பற்றுககளை வெறுத்தவன எனனலுமாம். வல்ல என்பது வல எனத் தொகுததலாய் நின்றது.

பகவன் - பகம் என்னுந தாதுவி னடியாகப் பிறந்தவடமொழி. பகம்=ஆறு. அறுகுணஙகளை யுடையவன் பகவன் என்க. அறு குணஙகளாவன - ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ் திரு, ஞானம், வைராக்கியம் எனபன இவ்வறு குணஙகளும் சிவபெருமானுக் கன்றி யேனைத் தேவர்க்கில்லை யென்பது வேதத்தின் உட்கிடையாகும். மாம்பழத்தை நாரதாகொடுத்தா ரெனசசிலர் கூறுப. ஈண்டு மாது ளைம பழம் கொடுத்தாரெனக் கூறியதும் முரணென் றென்க. (உக)

யாவராயினுமிக்கனிவிழைந்துளோர்கணத்திற்
பூவலஙகொடுவருதிரேலவர்கனெனப்புகலத்
தாவியமபசுநதோகைமாமஞ்ஞைமேற்றேன்றித்
தேவர்சேனைகாவலன்கிரியிழிந்துபார்சேர்ந்தான்.

இ-ள். எவர்களாயிருநதாலும் இந்தப் பழத்தை விரும்பினவர் ஒரு கணத்திற் பூமியை வலம் வருவாராயின் அவர்க்கே இப் பழங கிடைக்கும் என்றுசொல்ல, தேவ சேனுபதி யாகிய குமாரக் கடவுள் கலாபமுடைய பசிய அழகிய மயில் வாகனத்தின் மீது ஏறிக் கைலைமலையை விட்டுப் பூமியை யடைந்தார். (௩௦)

ஆயகாலேயிலங்கரனுயிர்முதலீன்ற
தாயையெங்குமாந்தந்தையைவலங்கொண்டுதாழ்ந்து
சேயதாமரைச்சீரடித்துணைகளிற்றீந்தேன்
பாயுமாமலர்மாரிதூய்ப்பரவியொன்றுரைத்தான்.

இ-ள். அவ்வாறாகிய சமையத்தில் விநாயகக்கடவுள் உயிர் முதலாகிய சராசரப்பொருள்களைப் பெற்ற மாதாவையும் எவ்விடத்தும் வியாபித்திருக்கின்ற பிதாவையும் பிரதக்ஷிணமவந்து வணங்கி, சிவந்த தாமரைபோன்ற அழகிய இருபாதங்களினும இனிய தேனைப் பாய்கின்ற புஷ்பமழையைச சொரிந்து துதித்து ஒன்று கூறுவாராயினர். (௩௪)

அண்டரண்டமுமப்பிரமாண்டமுமப்பாற்
பண்டைநான்மறைச்சிரசின்மேற்படரொளிபரப்பும்
விண்டிடற்கரிதாம்வியாபகமுமாயுயிரா
யுண்டொரொண்பொருளென்பதுநீயலதுண்டோ.

இ-ள். அண்டங்களும் வெளியண்டஙகளும் பிரமாண்டமும் அதற்கு அப்புறத்துள்ள பழையநான்குவேதஙகளின் முடிவிலே கூறப்பட்ட பரந்திருக்கின்ற பரவெளியும சொல்லுதற்கரிதாய இவ்விடங்களில் வியாபித்தும் உயிராகியும் ஒருபொருள் உண்டென்று சொல்வது தேவரீரல்லாமல் வேறொன் றுண்டோ. (௩௨)

என்றலுங்கரத்திருந்தசெங்கனியையீர்ந்துளவோன்
றன்றடங்கணிற்பாப்புருச்சாபநீக்கியபூங்
கொன்றையஞ்சடையொற்றைவெண்கோட்டுமால்யானைக
கன்றினங்கையில்வழங்கினன்களங்கனிமிடற்றோன்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு விநாயகக் கடவுள் கூறுதலும் களாப்பழத்தை யொத்த திருக்கண்டத்தை யுடையராகிய சிவ பெருமான் குளிர்ந்த துழாய் மாலையைத் தரித்த விஷ்ணு மூர்த்தியினுடைய

பாம்புருவத்தை தம்முடையநீண்ட திருக்கண்ணோக்கத்தால்நீக்கிய, பொலிவாகிய கொன்றைப்பூ மாலையைத்தரித்த சடையையும் வெள்ளிய ஒற்றைக்கொம்பையும் பெருமையையும் உடைய யானைக்கன்று ஆகிய விநாயகக்கடவுளின் உள்ளங்கையில் தம்முடையகையிலிருந்த மாதுளங் கனியைக் கொடுத்தனர்.

பாம்பு என்பது பாப்பு என வன்றொடராயிற்று. அதனை "மென்றொடர் மொழியுட் சில வேற்றுமையிற - றமமின வன்றொடராகா மனனே" என்ற நன்னூல் விதியால் அமைததுககொளக. விட்டுணுவின பாம்புருவச சாபம நீக்கியதாவது:—

கைலை மலைக்கண் கறைமிடற்றிறைவனும் கௌரிதேவியும் ஓர் திருவிளையாடல் காரணமாகச சூதுவிளையாடினர். வெற்றிதோல்வி அறிந்து சொலவதற்காகத திருமாலை நியமிததார். ஒருமுறை இறைவன்வென்றான் இறைவிதோற்றாள் மறுமுறை இறைவி வெல்ல ஈசுதைதோற்றான. திருமாலைக கேட்கச சிவபெருமானே வென்றனரென்று பொயகூறினர். அதுகேட்ட உமாதேவியார் சிறிது சினமுற்று, கணணிருநதும பொய கூறினமையால் குருட்டுப் பாம்பாகி உழலக கடவாயென்றுசபித்தாா. அஙஙனநதிருமால்குருட்டுப் பாம்பாகி அளவிறநதகாலம வருநதா நிறகையில், ஐஙகரககடவுள்கயமுகாசுரனைக் கொனறுவரும் வழியிற பாமபை நோககவே அசசாபந் தீர்ந்ததென்று சிவ ரகசியத்தும், கந்த புராணம் அநந்தன் சாப நீஙகு படலத்துங கூறப்பட்டுளது. (கக)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஞூருளங்கிழியவென்றவேன்முருக
னிறைபுகன்றபடிசூழ்வலன்
பாரிடம்புரியவிரைதலுங்குழமு
பாரிடம்புடைபரந்தன

வீரவாகுமுதலியதொல்வீரர்கண
மிசைந்தொருங்குமருங்குறச்
சாரதத்தலைவரனிகம்வெள்ளம்வளை
தரநனந்தலைபெயர்ந்தனர்.

இ-ள். சூரபன்மனது மார்பு அழியும்படி வெற்றிகொண்ட வேலாயுதத்தையுடைய முருகக்கடவுள் சிவபெருமான் கூறியபடி பூமியைச்சுற்றி வலம்வரவேண்டுமென்று விரைந்தெழுதலும் கூட்டமாகிய பூதங்கள் பக்கத்திற்பரந்தன, வீரவாகு முதலிய பழைய வீரர்கள்கூடி யொருபக்கத்திற் பொருந்த, பூததலைவர்கள் சேனைவெள்ளம் பக்கத்தில்வர நடுவேசென்றார்கள். (௯௪)

ஆரநீள்கவிகைநீழல்வானில
வளிப்பமொய்த்துமிளிர்பிச்சநீ
டாரின்வீசணிமகோததிக்குளசை
சாமரைத்திரைகள்வீசிடச்
சீருறுங்கவிரலர்ந்தசெந்தலைய
சேவலந்துவசமீதெழுக
காரிநீடுமுதுகூடுபீலிதிகழ்
கதலிகைக்கொடியுரிஞ்சவே.

இ-ள். மாலைகள் கட்டப்பட்ட நீண்ட குடைகள் நிழலாகிய வெள்ளிய நிலவைச்செய்யவும், நெருங்கி விளங்கும் பீலிக்குடையாகிய நீண்ட ஒழுங்காக வீசும் அழகிய சமுத்திரத்துள், அசைகின்ற சாமரைக் கூட்டங்களாகிய திரைகள் வீசவும், சிறப்புற்ற முருக்கமரத்தின் பூவைப்போன்ற சிவந்த சூட்டுத் தலையையுடைய சேவற்கொடியானது மேலே எழுந்து, சனிமண்டலத்தின் முதுகினிடத்தே மயிற்பீலி விளக்கும் துகிற்கொடி யுரோஞ்சவும்.

தெண்டிரைக்கடலினான்மறைச்சுருதி
திசைதொறுந்தொறுமொலிப்பவே
வண்டுபாண்முரலவிண்டவேரிமலர்
கொண்டுவானவர்வழுத்தவே
பண்டைவிஞ்சையர்நரம்புளாழ்ந்திசை
ததும்பவீணைமுறைபாடவே
தொண்டர்கண்டுதுளிதூங்கவீங்கருள்
சுரந்துநெஞ்சொடுமிறைஞ்சவே.

இ-ள். தெளிந்த திரைகளையுடைய கடலைப்போல நான்குவேதங்களின் இசைகள் திக்குகள்தோறும் ஒலிக்கவும், வண்டுகள் பண்ணைப்பாடவும், அலர்ந்த வாசனை கொண்ட புட்பங்களைக் கொண்டு தேவர்கள் துதிக்கவும், பழமையாகிய வித்தியாதரர்கள் நரம்புகளை உள்ளிற்காணஞ்செய்து இசைபொங்கும்படி வீணைகளைக்கிரமமாகப் பாடவும், அடியவர்கண்டு உவகையதிகரிக்கவும், மிக்கஅருள்பெருகி மனத்தினின்று வணங்கவும்.

கடலின்-இன்-உவமவுருபு. சுருதி=இசைகள். தொறும் தொறும் என்னும் அடுக்கு மிகுதிப் பொருட்டு. தொறும் - இடப் பன்மைப் பொருளில் வரும் இடைச்சொல்.

வீணையை முறையே பாடுதலாவது—

சித்திரப்படத்துளிருந்து கோட்டிலேமாலைகட்டப்பட்டு, மணமகளிர் கோலம்போல அழகுற்று, பத்தர், கோடு ஆணி, நரம்பு என்னும் யாழுறுப்புகளைக் குறைவறப்பெற்று விளங்கும் குற்றநீங்கிய யாழை எடுத்து, மாதங்கி என்னுந் தெய்வத்தைத் தொழுது, பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னும் எட்டுக் கலைத் தொழில்களானும், இசையெழுப்பி, பண் பாகுபாட்டிற் குற்றந்தீர்த்து, மெல்லிய விரல்

கள்பாடுகின்ற வண்டுக் கூட்டங்களைப்போல நரம்புகளின் மீதுமடா வார்தல்வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் இசைக்கரண வுறுப்புக்கள் எட்டினுலும் நன்குபாடல் பொருந்தப் பாடுவதாம்.

சொல்லப்பட்ட எட்டுக் கலைத் தொழிலுள்,

(க) பண்ணலாவது—பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை, பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரை யறிந்து இறுக்குதல்.

(உ) பரிவட்டணையாவது—அவ்வாறு கட்டி யிறுக்கிய நரம்புகளை அகவிரலாலும் புறவிரலாலுமகாணஞ்செயதுதடவிப்பார்த்தல்.

(ங) ஆராய்தல் ஆவது—ஏற்ற இறக்க வகைகளால் இசையை யறிதல்.

(ச) தைவரல் ஆவது—அநுசுருதி யேற்றுதல்.

(ரு) செலவு ஆவது,

மகாததி ஞெற்றூற் சுருதி விரவும்
பகருங் குறினெடல பாரித்து—நிகரிலாத்
தென்ன தெனவென்று பாடுவரே லாளதி
மன்னுவிச சொல்லின் வகை.

குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து
நின்றூர்ந்த மந்தாரத் தவ்வொடு—நன்றாக
நீளத்தா லேழு நிதானத்தா னின்றியங்க
வாளதி யாமென் றறி.

என இசைநுணுக்க நூலுடையார் கூறியவாறு ஆளத்தியிலே நிரம்பப் பாடுதல்,

(சு) விளையாட்டு ஆவது—பாடநினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதல்.

(எ) கையூழ் ஆவது—வண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாம்.

(அ) குறும்போக்காவது—குடகசசெலவும் துள்ளற் செலவும் பாடுதல்.

இசைக் கரண மெட்டனுள்.

(க) வார்தல் ஆவது—சுட்டு விரலாற் செறுழில் செய்தல்.

(உ) வடித்தல் ஆவது—சுட்டு விரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பினை அகமும புறமும ஆராயதல.

(ங) உந்தல் ஆவது—நரம்புகளைத்தெறித்துவலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற் பட்டதும கிரல்பட்டது முணர்தல்.

(ச) உறழ்தல் ஆவது—ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடை யிட்டும் நரம்புகளைத தெறிததல்

(ரு) உருட்டல் ஆவது—இடக்கைச சுட்டுவிரல் உருட்டலும் வலக்கைச சுட்டுவிரல உருட்டலும சுட்டொடு பெருவிரற் கூட்டி யுருட்டலும, இரு பெருவிரலும் இயைந்துடன உருட்டலு மெனு மிவை பிறவறறைச சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், இசை நுணுக்கம் முதலிய பரந்த நூலகளுஞ காணக.

இசைத்தமிழ்ப் பதினறுபடலம்—கரண வியல்.

வலககைப் பெருவிரல் குரல் கொளச சிறுவிரல்
விலககின் றிளிவழி கேட்டு மிணைவழி
யாராய்ந் திணைகொள முடிப்பது
விளைப்பருமரபிற் பண்ணலாகும்.

எனவருவனவற்றாற் கலைத்தொழில் காண்க.

ஏனைய இசைக் கரணங்களை,

தெருட்ட லென்பது செப்புங் காலை
யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற

வொன்றன் பாட்டுமடை யொன்ற நோக்கின்
வல்லோ ராய்ந்த நூலே யாயினும்
வல்லோர் பயிற்றுங் கட்டுரை யாயினும்
பாட்டொழிந் தலகினி னொழிந்த செய்கையும்
வேட்டது கொண்டு விதியுற நாடி

என வருவனவற்றாற் காண்க. (௩௬)

பானுகன்பிரணவவலம்புரி
பதாதிவாரியின்முழங்கவே
ஞானவானர்குடமுழவுநான்முகமு
மொத்துநள்ளிடைபுரப்பவே
வானதுந்துமிவிண்ணசனியேற்றெதிர்
மலைந்துபேரொலிவழங்கவே
யேனைமொந்தைதுடிபதலைகல்லவட
மிரலைபேரியுமிரங்கவே.

இ-ள். பானுகம்பனது பிரணவவடிவான வலம்புரிச்சங்குசேனா சமுத்திரத்தில் முழங்கவும், அறிவினையுடைய தேவர்களது குடமுழாவும் மத்தளமும் ஒன்று சேர்ந்து நடுவிடத்தே யொலிக்கவும் தேவதுந்துபிகள் இடியேற்றைப்போல எதிர்த்துப்பெரிய ஒலியைச் செய்யவும், மற்றைய ஒருகட்பறையும், உடுக்கையும், வாய்கனற பறையும், கல்லவடமும், கொம்பு முரசமுதலியவும் ஒலிக்கவும். ()

மின்னிவர்ந்தகதிர்வேலன்வந்தனன்
விசாகனாறுமுகன்வந்தன
னன்னையம்பிகைகுமாரன்வந்தன
னலங்கலன்குரவன்வந்தன

னென்னையாளுடையபழகன்வந்தனனெ
னிறைவன்வந்தனனெனுமணிச்
சின்னமுன்புபணிமாறமஞ்ஞைமிசை
சென்றனன்குணதிசைக்கணே.

இ-ள். மின்னலினும் மேற்பட்ட ஒளியையுடைய வேலாயுதப் பெருமான் வந்தனர், விசாகநட்சத்திரத்திற றோன்றினவரும, ஆறு முகங்களை யுடைய கடவுளும் வந்தனர், பரம மாதாவாகிய உமா தேவியின் புத்திரர் வந்தார், குராமாலையையுடையகடவுள்வந்தனர், என்னை யடிமையாக வுடைய குழகப் பெருமான வந்தனர், என்னு டைய கடவுள்வந்தனா என்று, இரத்தின சின்னங்கள் முன்னரே ஊதிசசெல்லக் கந்தப்பெருமான் மயில்வாகனத்தின்மீது கிழக்குத் திசையிற் சென்றார்.

சீதவெண்டிரைவழங்குதெள்ளமுது
கொள்ளைகொண்டுநுகர்தேவரு
மோதுமண்டாகளுமாரணங்கினரு
முள்ளுவந்துதுதிகொள்ளவே
போதுகொண்டடிபணிந்துவெண்பக
டிவர்ந்துவிண்கெழுபுரந்தர
னாதரங்கொடயல்பெயரவேன்முருக
னங்கியந்திசையடைந்தனன்.

இ-ள். குளிர்மையாகிய வெள்ளிய அலைகள் பயிலும்பாற்கடல் கொடுத்த தெளிந்த அமிர்தத்தைக் கொள்ளை கொண்டு பருகிய தேவரும சொல்லப்பட்ட அண்டங்களி லுள்ளவர்களும் அரிய தேவப்பெண்களும், மனமகிழ்ந்து துதியைக கொள்ளவும, மலர்கள் கொண்டு திருப்பாதங்களை வணங்கி வெள்ளை யானையின்மீது ஏறி, ஆகாயத்தில் இருக்கும் இந்திரனானவன், அன்புற்றுப் பக்கத்தே

செல்லவும், வேலாயுதத்தை யுடைய முருகக் கடவுள் அக்கினி திசையாகிய தென் கீழ்த்திசையை யடைந்தார். (கூகூ)

அவிசொரிந்தெரிவளர்த்தருந்தவ
மிழைத்தரும்பொருடிளைக்குமஞ்
செவிகவர்ந்தசதுமாமறைத்தலை
சிறந்ததாபதர்சிரங்கரங்
குவியவந்தடிவணங்கவங்கிதிரி
கோட்டுமேழகநடாத்தவே
கவின்விளங்கியசிகண்டியூர்கருணை
வாரிதென்றிசைகலந்தனன்.

இ-ள். பலிகளை யிட்டு, யாகாக்கினியை வளர்த்து அரிய தவத்தைச் செய்து அரிய பொருள்களை நிறைத்துத் தங் காதுகளினுலே கிரகித்த நான்கு வேத வொழுக்கத்திற் சிறந்த முனிவர்கள் தமது தலையிலே கைகள் குவியும்படி வந்து பாதங்களை வணங்க, அக்கினி தேவன் முறுகிய கொம்பினை யுடைய ஆட்டுக்கடா வாகனத்தைச செலுத்த, அழகு விளங்கிய மயில் வாகனத்தைச செலுத்து கின்ற அருட் கடலாகிய குமாரக்கடவுள் தெற்குத் திசையடைந்தார்.(சO)

அம்பரத்தகடுரிஞ்சுசென்னியெரி
குஞ்சிபிஞ்சனமெய்யாரழற்
செம்பொறிச்சிதறுகட்படைத்தொகை
செறித்தகைப்படர்நெருக்கெனும்
பைம்பனிக்கடனடுச்சமன்பரவி
வெஞ்சினப்படர்மருப்பிடை
வெம்பகட்டுமிசைபோதமேதகுதென்
மேலைமாதிரம்விராயினன்.

இ-ள் ஆகாயத்தின் வயிற்றை உரிஞ்சுகின்ற தலையும் அக்கினி போன்ற குலைந்த தலை மயிரும் அழலுகின்ற தேகமும் சிவந்த நெருப்புப்பொறி சிதறுகின்ற கண்களையு முடைய சேனைக் கூட்டங்களும் நெருங்கிய கைகளையுடைய யமபடரும் ஆகிய நெருக்கமான பசிய சமுத்திரத்தின் நடுவிலே யமனானவன் நின்று துதித்து. மிகக் கோபத்தையுடைய பாந்த கொம்புள்ள கொடிய எருமைக் கடாவின் மேற் செல்ல, மேன்மை பொருந்திய தென்மேற்குத் திசையை அடைந்தார். (சஎ)

கங்குல்வெண்பிறைசெவ்வானணிந்துநடை
வந்தியங்குதல்கடுப்பவே
வெங்கண்வாளவுணரெயிறுசெஞ்சிகை
விளங்கவேலையினவளைநெருழப்
பொங்குபோர்நிருதிபோற்றிவீறுநர
வாகனத்தின்மிசைபோதரப்
பங்கயன்பொருண்மயங்கவெனறவ
னகன்றுபச்சிமமடைந்தனன்

இ-ள். இராக் காலத்தில் தோன்றும் வெள்ளியபிறைச சந்திரனானது செக்கர் வானததைத் தரித்து நடை கொண்டு வந்தாற் போலக்கொடிய கண்களையுடைய வாளாயுதததைத தரித்த அசுரர்கள் வக்கிரதந்தங்களும சிவந்த குடுமியும் விளங்கும்படி சமுத்திரத்தைப்போற் சுற்றிவர, மிகக போரில் வல்ல நிருதியானவன் குமாரக்கடவுளைத் துதிததுபெருமை பொருந்திய மனுஷ வாகனத்தின் மீது வரவும பிரமதேவா உண்மைப் பொருள் தெரியாது மயங்க வெற்றி கொணடவரான குகப்பெருமான் அவ்விடததி னின்றும் நீங்கி மேற்குத் திசையடைநதாா. (சஅ)

வந்துவநதனை புரிநதுமூழ்குநர்
மலங்கடிநதருள் புரிந்திடுஞ்
சிந்துதெண்டிரையிரங்குகங்கைமுத
லளவிறெய்வநதிமொய்கொள

வந்தநீர்வருணனடிவணங்கியுடன்
மகரமீவரவலங்கல்வேற்
கந்தன்விண்டொழுசிகண்டியம்பரி
கடாவிவாயுதிசைமேவினான்.

இ-ள். அடைந்து வழி பாடு செய்து தம்மிடத்துத் தோய்கின்றவரது மலத்தை நீக்கி அவர்க்கு அருளைப் புரிகின்ற சிந்து நதி தெளிந்த திரைகளை யுடைய கங்கா நதி முதலான அளவில்லாத தெய்வத் தன்மை யுடைய ஆறுகள் நெருங்கி வரும்படி வந்த நீர்வடிவத்தையுடைய வருண தேவன் கந்தக் கடவுளினது திருப்பாதங்களைப் பணிந்து வலிமைபொருந்திய மகரமீன் மீது வர, மாலையைத் தரித்த வேலாயுதத்தை யுடைய கந்த சுவாமி யானவர் மேலுலகத் தவரால் தொழப்படுகின்றமயில் வாகனத்தைசசெலுத்தி வாயுதிசையாகிய வடமேற் றிக்கிற் சார்ந்தார். (௬௪)

விரிதலைப்புவனமுழுதுமொக்கவிர
வியவொலிக்கடவுளெதிர்கொளா
முருகுயிர்த்தநறுமலரிறைத்துமுறை
பரவிமொய்த்தபரிசனரொடே
கருநிறத்திருகுபுரிமருப்பிரலை
கடிதினுய்த்தருகுதொடரவே
யருள்படைத்தவிழியளகைபெற்றதவ
மயில்படைத்தகரனருளினான்.

இ-ள். பரந்த இடத்தை யுடைய பூமி முழுவதினும் ஒருபடித்தாய்க் கலந்து நிற்கின்ற வாயுதேவன் எதிர் கொண்டுவாசனை வீசுகின்ற நல்ல புஷ்பங்களைத் தூவி முறையே துதித்து நெருங்கிய சேனைகளோடு கரு நிறத்தை யுடைய மாறுபட்ட முறுகிய கொம்

பிணக் கொண்ட கலைமான் வாகனத்தை விரைவிற் செலுத்திப் பக்கத்திற் றொடரும்படி செல்ல வேலாயுதம் விளங்கும் கையரா கிய குமாரக் கடவுள் அனகா புரிசெய்த தவத்தினால் அங் குள்ளவர் தரிக்கும்படி தம் திருவுருவைக் காட்டி யருளினர். (சச)

கானவிஞ்சையரியக்கர்கிம்புருடர்
கருடர்காந்தருவா முதலினோர்
வானநாடரசுரேசரேனையர்
கலாபவச்சிரவணன்றொழீ
மீனுலாமணிவிளங்குபுட்பக
விமானமீதுவரமேலையோர் •
சேனைகாவலன்வடாதுபாலொடு
செறிந்தகீழ்த்திசையுறைந்தனன்.

இ-ள். கீதத்தில் வல்ல வித்தியா தரர்களும் கின்னரர்களும் கிம்புருடர்களும் கருடர்களும் கந்தர்வர்களும இவா முதலாயி னோரும் தேவர்களும அசுராதிபர்களும மற்றையோரும் கலந்து வரக் குபேரனுடைய வணங்கி விண்மீன் போன்ற இரத்தினங் கள் பதிக்கப்பட்ட புட்பக விமானத்தின்மேல்வர, தேவ சேனாபதி யாகிய சுப்பிர மணியக் கடவுள் வடகுத் திசையையடைந்தார். ()

சீருருத்திராவசுக்கண்மாமுனிவா
தீர்த்தர்பூத்திரணிரப்பவே
மேருவாதிகிரிபுவனமெண்களிறு
விண்டுவாதிபுடைமண்டவே
சாரதத்தலைசிறந்துளோரொடு
மீசனஞ்சலிதிருத்தவே
கார்மயிற்பரிநடாவியோய்வினோர்
கணந்தனிற்கயிலைமேவினன்.

இ-ள். சிறப்பினை யுடைய உருத்திரர்களும் அட்ட வசுக்களும் பெரிய முனிவர்களும் சாரணர்களும் புஷ்பத் தொகுதிகளைச் சொரிய, மேருமலை முதலாகிய மலைகளும் புவனங்களும் எட்டுத் திக்குகளினு முள்ளயானை களும் குலாசலங்களும் பக்கத்தில் வந்து நெருக்க, பூதகணத் தலைவர்களோடும் ஈசானருத்திரர் அஞ்சலி செய்துவர நீலநிறம் பொருந்திய மயில் வாகனத்தைச் செலுத்தி ஒரு கண நேரத்துட் கந்த சுவாமியானவர் கயிலாயமலையை யடைந்தார்.

உருத்திரராவார்—ஆயிரகோடி உருத்திரர், நூறுகோடி உருத்திரர், பதினொரு கோடி உருத்திரர், ஏகாதச ருத்திரரெனப் பல வகைப்படுவர்.

அட்டவசுக்களாவார்—அனலன், அனிலன், ஆபற் சைவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன், எனுமிவர்களாம்.

சாரணராவார்—தலசாரணம், சலசாரணர், பலசாரணர், புட்ப சாரணர், தந்துசாரணர் சதுரங்குல சாரணர், சங்கசாரணர் ஆகாய சாரணர் எனுமிவர். (௬௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைமலர்க்கைசெழுங்கனிதன் றமையன் றளிக்கைதனிற்காணச்
சிந்தைதெளிந்தாண்டொருவியுயர்தேவகிரிச்சேதிமம்வைகி
யந்தவரைச்சாரலினெடுநாளாற்றுமரியதவமுனிவர்
தந்தநெறிவந்தனைபுரியத்தாமேபெறுநல்வரநல்கி.

இ-ள். தந்தை யாருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரத்தி லிருந்த செழுமையான மாதுளம்பழம் தமது தமையனுடைய தளிர் போன்ற கையினிடத்திற் காணப்பட மனந் தெளிவுற்று அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்கி உயர்ந்த தேவகிரியின் கண்ணுள்ள சேதிமத் தலத்திற்சென்று வீற்றிருந்து அந்தமலையின் சாரலில் நீண்ட

காளாகத்தவத்தைச செய்கின்ற முனிவர்கள் சிவாகம விதிப்படி பூசைபுரிய அவற்றையேற்று நல்ல வரங்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து. (௬௭)

பாயும்விடையூர்பகவனுக்குந்தனக்கும்பழையபதியென்றோ
வாயதிருவாவினனிவரையளித்துமென்றோவேனவரை
யேயசாரலுறுந்தவமோயாதோயாவரறிகிற்பார்
சேயதிருவாவினன்குடியிற்சென்றான்குன்றுதொறுநின்றான்

இ-ள். தாவிச்செல்லும இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபெருமானுக்கும் தமக்கும் பழமை யாக வுள்ள தலமென்று கொண்டோ? பூசித்தஇலக்குமி தேவி காம தேனு சூரியன் என்னும் இவரைக் காப்பமென்று நினைத்தோ? வராக மலையிற பொருந்திய சாரலானது செய்த தவமோ? யாதோ எவரறிய வல்லவர்? மலைகடோறும் தங்கி யருளும் குமாரக்கடவுள் செப்பமான திருவாவினன் குடியிற் சென்றனர். (௬௮)

போற்றியரியதவம்புரிசெம்பொறியாவினனின்னோர்தமக்குத்
தோற்றவரியகாட்சிநனிவழங்கிவடிவேற்சுடர்நிதியா
னூற்றினிமிர்நதநறும்புனலொண்டீர்த்தமொன றுவருவித்தா
னேற்றலுறநின் றிருபயனும்பெறுமாறுடினானன்றே

இ-ள். தம்மைத் துதித்து அரிய தவத்தைச செய்த சிவந்த இலக்குமி தேவிக்கும, காமதேனுவுக்கும், சூரியனுக்கும் மற்றையோருக்கும் தோற்றுதற் கரிய தமது உருவை மிகுதியு மளித்து, கூரிய வேலாயுதமாகிய ஒளிபொருந்திய நிதியினாலே குமாரக் கடவுள், பெருக்கின் மேம்பட்ட நல்ல சீர்நிறைந்த அழகிய தீர்த்த மொன்றை யுண்டாக்கினர், வலிமை பொருநதநின்று இம்மை மறுமைப் பிரயோசனங்களும் அடையும்படி சூழ்கினார்கள்.

இலக்குமி, காமதேனு, சூரியன் என்னும் இவர் பூசித்தமையால் திருவாவினன் குடியெனப் பெயர் பெற்றதென்க. திரு=இலக்குமி

தேவி. ஆ=காமதேனு, இனன்=சூரியன். கு=பூமி, டி=அக்கினி தேவனும் பூசித்ததெனவு முரைப்ப. (௪௯)

ஒருகணலிஞன்மறைக்கிழவனுவணமுயர்த்தோனுருவுகொள்ளு
மிருவருணரவரியவடிவெடுக்குமகேசனெனவைகு
மருவுமுருவுமருவுருவும்வாமத்தொழிலாற்றிடுமீளப்
பொருவிலுருவுகொளும்விளையாட்டொன்றேபலவும்புரிந்திடுமால்.

இ-ள். ஒரு கணத்துள் பிரமன் வடிவையும் கருடக் கொடியை யுடைய விட்டுணு வடிவையுங்கொள்வார், அவ்விருவரு மறிதற் கரிய உருத்திர வடிவையுங் கொள்வார், அவர்கரு மேற்பட்ட மகே சுர மூர்த்தியாகவும் இருப்பார், அருவமும் உருவமும் அருவுருவ மும் கொண்டு அழகிய பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்வார், பின்ன ரும் ஒப்பில்லாத வடிவங்களைக் கொள்வார், அவரது திருவிளை யாட்டு ஒன்றாகுமோ, பலவற்றையுஞ் செய்வார். (௫0)

எண்டிசைக்களிப்போருடல்பணிப்பநோக்குமிசைக்குமுடன்கருணை
கொண்டுசிறுபுன்னகைநகைக்குமிதவேனைகலைக்குவடென்று
மண்டர்தொழவீற்றிருக்குமெங்களடிகள்செயலீதந்நகரிற்
றொண்டையிதழம்பிகையோடுதோன்றலடைந்தவாபுகல்வாம்.

இ-ள். எட்டுத் திக்குகளையுங் காக்கின்ற திக்குப்பாலகரது சரீ ரம் நடுங்கப் பார்ப்பார், பேசுவார், உடனே அருள்கொண்டு குறு முறுவல்செய்வார், இம்மலையே கயிலை மலையென்று சொல்வார், தேவர்கள்வணங்க வீற்றிருப்பார், எமது குமாரக்கடவுளின் செயல் இதுவாகும், அத்தலத்திற் கோவைக் கனிபோன்ற அதரத்தை யுடைய உமையம்மை யாருடன் சிவபெருமான் அடைந்த வரலாற் றைச சொல்வாம். (௫௧)

எமதுமுருகனேபிரியுமென்றுவிரங்கியிமயமக
ளுமைபங்குலவமுவிடத்தந்தரதுந்துமிகளுமொலிப்ப

வமரிறைஞ்சப்பூதகணநெருங்கவயன்மால்புடைவணங்கத்
தமரனுறையாவினன்குடியிற்குடிகொண்டானகுடிவாழ்வே.

இ-ள். நமது குடிககு வாழ்வாகிய சிவ பெருமான், எம்முடைய முருகனே பிரிந்து செல்வான் என்று இரங்கி இமயமலை யரசன் புத்திரியாராகிய உமாதேவியார் பாகத்திலே விளங்க, மூவுலகத்தினிடத்தும் தேவதுந்துபிகள் ஒலிக்கவும், தேவர்கள் வணங்கவும், பூத கூட்டங்கள் நெருங்கவும், பிரம விட்டுணுக்கள் பக்கத்திலே நின்று வணங்கவும், குமாரக் கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவாவினன் குடியில் வந்தருளினர். (௬௨)

செஞ்செவ்வேலறசேய்சினகரத்திற்சிவபிரான்வெள்விடையிழிந்து
வஞ்சிறுமைமயோடெழுந்தருளுமள்விலளக்கரோடளக்க
ரெஞ்சலறவேற்பனபோலவந்தெதிர்ந்தகலந்தொகுதியிடைந்
விஞ்சுவிறன்மொய்மபினனந்தியடியாகரவேத்திரமொலிபப

இ-ள். சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக் கடவுளது கோயிலின்கண், சிவபெருமான் வெள்ளிய இடப வாகனத்தினின்றும் இறங்கி, அழகிய சிலவடிவ போன்ற கூந்தலை யுடைய உமாதேவியாருடன் போருங் காலத்தில், சமுத்திரத்துடன் சமுத்திரம் கலப்பதுபோல வந்து எதிர்ந்தக கலந்த கூட்டத்தினிடத்தில், மிகக திறலையுடைய வீரவாகு தேவரும், நந்தி தேவரும், கைப்பிரம்பி னொலியொலிக்கவும். (௬௩)

இன்னவாயவவையினிடையிகல்செவ்வேலோன்றாதையையு
மன்னையையுந்தாழ்ந்தனனைமையாளமலனிருகையாலெடுத்துத்
தன்னதகன்மார்புறப்புல்லித்தழுவியுச்சிமோந்துபணிப்
பொன்னந்தவிசிலினிதிருந்துபுடைவீற்றிருந்தான்காங்கொடுத்து.

இ-ள். இவ்வாறுய சபையி னிடத்திற் பிணக்குற்ற சிவந்த வேலாயுதப் பெருமான் தமது தந்தையாரையும், தாயாரையும் வணங்

கினர், எம்மை யடிமைக் கொள்ளும் திருமலாகிய சிவபெருமான் றமது இருகைகளாலு மெடுத்து, தம்முடைய அகன்றமார்பிற் பொருந்தத் தழுவி, உச்சி மோந்து, இரத்தினங்க ளழுத்திப் பொன் னாற் செயப்பட்ட ஆசனத்திலே பக்கத்திலே வீற்றிருந்த உமை யம்மையாரது திருக்கரத்திற் கொடுத்து. (௯௪)

வேறு சந்த விருத்தம்.

முருகவருகவருளுததிமுத்தேவருகமுராரிதிரு
மருகவருகவெமதுகுலமகவேவருகமுலைநறும்பால்
பருகவருகவெனவெடுத்துப்பருவங்கூறிமடியினில்வைத்
திருகையான்மீளவுமிறைவனெடுப்பவளித்தாளுலகீன்றாள்.

இ-ள். முருகனே யெம்மிடத்துவருக, அருட்கடலில் விளைந்த முத்தே வருக, திருமாலின் அழகியமருமகனே வாக்கடவாய் எ முடைய செல்வப் புதல்வனே வருக, தனத்திற் றோன்றும் நல்ல பாலையுண்ணவாக்கடவாய், என எடுத்துவருகைப் பருவஞ் சொல்லி, மடியில்வைத்து இருக்க, இரண்டுகையினால் எடுத்துப் பின்னரும் சிவபெருமான் எங்கக் கொடுத்தனள், உலகங்களை யெல்லாம் பெற்ற பெருமாட்டியாராகிய உமாதேவியார். (௯௫)

ஈசனுருகிமடியினில்வைத்தென்றுமிளையோயறிவுடையை
தேசுதருநம்வாணுதற்கண்மணிநீசிறுவனோபெரியை
வாசநறுமென்கனியுமொருகனியோமதுரமொழிவாயாற்
பேசவரியமறைஞானப்பிள்ளைபழநீயெனப்புகன்றார்.

இ-ள். சிவபெருமான் உருகி, தமது மடியில்வைத்து எக்காலத் தும் இளமைப் பருவத்தை யுடையவனே, அறிவை யுடையாய் ஒளிகொண்டநமது உமையின் கண்மணி யாகும், நீ சிறுபிள்ளையோ, பெரியவன் ஆயிருக்கின்றாய், வாசனைபொருந்திய நல்லமிருதுவான மாதுளம்பழமும் ஒருபழமாகுமோ? இனிய சொற்களை வசனிக்கின்ற

திருவாயினாலே, சொல்லற்கரிய வேதத்திற் கூறப்பட்ட ஞானக் குழந்தை யாகும் பழம்நீ யென்றுசொன்னார். (௫௬)

கலி நிலைத்துறை.

இவ்வாறுமாற்றமிசைத்தோதுபிதாவையின்சொன்
மைவாட்கண்ணனைதனையுந்துதிவாய்மையின்வழுத்திச்
சைவாகமத்தின்வழிபாடுபுரிந்தேதாழ்ந்து
மொய்வாசம்வீசுமலர்தூவிமுயனறுநின்றான்.

இ-ள். இவ்வனம் சொற்களை வகுத்துக் கூறிய பிதாவாகிய சிவபெருமானையும், இனிய சொற்களையும் அஞ்சனந் தோய்ந்த வாளாயுதத்தைப் போன்ற விழிகளையு முடைய உமையினையும், துதிச சொற்களாகக் கூறித்தோத்திரித்து. சிவாகம விதிப்படி பூசைபுரிந்து வணங்கி, நெருங்கிய வாசனைவீசும் புட்பங்களைச சொரிந்து வழிபாட்டு முயற்சிகொண்டு நின்றார.

நின்றானைநம்பன்வருகென்றுஞெமுங்கப்புல்லி
யின்றாவுசியபபிடாரதன்மீதுநாபப
ஞென்றாயமைத்துப்புரிபூசனையுண்மைநன்று
நன்றாயவீதுமனவையாவுநவிற்றுகென்றான்.

இ-ள். நின்ற குமாரக கடவுளைச சிவபெருமான் இங்கு வருக என்று குழையும்படி தழுவி, ஒளிநிலைத்த சிங்கப்பிடரியின் நடு விடத்து, ஒருசேர வைத்து, நீசெய்த பூசனை யுண்மையானது, நல்லது, நன்மையானவற்றைக கொடுப்பேம், அவைகளெல்லாவற்றை யுஞ் சொல்வாயாகவென்றார். (௫௮)

மூவாதமுன்னைப்பொருளாகியமுக்கண்மூர்த்தி
யோவாமையெஞ்ஞான்றுநின்னேடிவண்வைகலானு
மாவாதவன்போன்றுயர்திரவடையினீண்டுத்
. தாவாதியாருங்கதிசாரவுந்தந்திடென்றான்.

இ-ள். முதிராத முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாகிய திரிநேத்திரங்களை யுடைய தந்தையே! இடைவிடாமல் தேவரீரோடு எந்நாளும் யான் இவ்விடத்தி லிருத்தலால், இலக்குமி காமதேனு சூரியன் என்னு மிவர்போன்று உயர்வுநீங்க வந்து சேரினும், இவ்விடம்வந்தார் யாவரும் குறையாமல் நற்கதியை யடையவும் வேண்டும் அவ்வரத்தைத் தந்தருள வேண்டு மென்று கூறினர். (௫௯)

பூமேவுவாரிப்புரிமீதுபொருவில்வேலோய்
யாமேவுமூதூரிமையோர்களிறைஞ்சிவாழ்த்தத்
தாமேவுமாமுதலாயுவர்தாழ்வுநீங்கி
நீமேவுஞான்றுநிலைத்துய்த்தனர்நீக்கல்யாதே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத வேலாயுதத்தை யுடையாய்! பூமியின்கணிருப்பவர், இந்தத் தலத்தின்மேல் யாங்களிருவரும் இருக்கு மூர் என்றுபூசிப்பாராயின் அவர் தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க, எம்மைக் கண்டு முத்தியடைவர். இலக்குமி முதலானோர் தமது குறைவுநீங்கி, நீ இங்கேவந்தநாள் முதலாக நிலைபெற்றுப் பிழைத்தனர், அதனை நீக்குதல்கூடுமோ? (௬0)

வநதித்துநம்மைக்குகநீமலர்தூவுமூதூர்
சந்தித்தபேர்கள்கதிசார்குவர்தக்கதன்றே
பந்தித்தவெய்யகொடும்பாதகரேனுநின்னைச்
சிந்திக்கின்முத்தியளிப்பேமதுதிண்ணமாதோ.

இ-ள். குகனே! நீ எம்மை வழிபட்டுப் பூச்சொரிந்து அர்ச்சித்த பழமையாகிய இவ்வூரை யடைந்தவர்கள் முத்தியை யடைவார்கள், ஆதலால் இது தகுதியை யுடையது, மலத்தாற் பந்திக்கப்பட்ட மிக்ககொடிய பாதகர் ஆயினும் உன்னை நினைத்தால், உடனே யவர் முத்தியைக் கொடுப்பேம் அது உறுதி. (௬௧)

தனிநெடுவேலிற்றோண்டசரவணத்தீர்த்தமுழ்கும்
புனிதர்நங்கயிலைவைகும்பொருவினற்கணங்களாவர்
கனியமின்றுமங்கூறிக்கார்த்திகைத்திங்கண்முற்று
மினியவைகறையினீரிற்றோய்ந்தோரெம்முருப்பெறுவர்திண்ணம்

இ-ள். நீ ஒப்பற்ற நீண்ட வேலாயுதத்தினாற் றோண்டிய சரவணதீர்த்தத்தின் முழுகும் பரிசுத்தர்கள், நமது கயிலைமலையின்கணிருக்கும் சிவகணங்க ளாவார், கனிந்துருகுதற் கேதுவாய (அல்லது பழத்தன்மையை யுடைய, பழத்தை விரும்பிய) உனது பெயரைசசொல்லிக் கார்த்திகைமாதம் முழுவதும் இனிய உஷத்காலத்தில். நீரில் முழுகினோர் எமது வடிவைப் பெறுவர் இது சத்தியம்.()

சிற்றிலைப்பசுங்காய்நெல்லிவனத்திடைத்திறம்புசிந்தை
வெற்றறிவுடையரேனுமவிருச்சிகத்திங்கடன்னி
னற்றவம்புரிவோர்க்கேவலாற்றிநன்கியற்றினாலும்
பொற்றருவிசும்பில்வைகும்புலோமசைபோகந்துய்ப்பார்.

இ-ள். சிறிய இலைகளையும் பசிய காயையு முடைய நெல்லிவனத்தின்கண் மாறுபட்ட மனத்தையுடைய வெறுமையான அறிவுடையரா யிருப்பினும், கார்த்திகை மாதத்தில் நல்ல தவத்தைச செய்வோர்க்குக குற்றேவல் புரிந்து, நன்மையைச செய்தாலும், கற்பக தருப் பொருந்திய சுவர்க்க லோகத்தில் இந்திராணியினது போகத்தையநுபவிப்பார். (௬௩)

அமமதியினினற்பூசையாற்றியோராறெழுத்துந்
தம்மறிவொடுநதினைப்போர்தாபதர்க்கடிசினல்கிச
செம்மையினிலைத்துநெல்லிவனத்தினிற்செறியுந்தக்கோர்
மும்மையுமுணர்ந்துமூலமலமொரீஇமுத்தராவார்.

இ-ள். அந்தக் கார்த்திகை மாதத்தில் நல்லபூசையைச் செய்து ஷடக்ஷர மந்திரத்தைத் தமது நல்லுணர்வோடுஞ் செபிப்வரும், முனி

வர்க்கு உணவுகொடுத்துச் செப்பமுடனே அவ்விடத்தில் நிலைத் திருந்து நெல்லி வனத்தில்வசிக்கும் பெரியோரும் திரிகாசல சம்ப வங்களையும் அறிந்து மூல மலமெனப் படும் ஆணவமலத்தி னின் றும் நீங்கி முத்திபடைவார். (கச)

ஆடுறுநெல்லிநீழலயினியிட்டபின்றூரன்னூர்
தோடமதொருவித்தெள்ளாரமுதுணுஞ்சுரேசராவார்
பீடுறுசிராத்தஞ்செய்தோர்பித்தர்கண்மணிபுனைந்து
நாடுறச்செபித்தோர்யாருநம்முலகடைவர்மன்றே.

இ-ள். ஆடுகின்ற நெல்லிமா நிழலி னிடத்தே உணவைக் கொடுத்துத் தாமும் உண்டவர் தம்மிடத்துள்ள குற்றங்க ளெல் லாம் நீங்கப்பெற்றுத் தெளிந்த அமிர்தத்தை யுண்ணுகின்ற இந்திர ராவார்கள், பெருமைபொருந்திய சிரார்த்தத்தைச் செய்தவர்களும் பரமசிவத்தினது உருத்திராக்க மணியைத் தரித்து மனமடங்கச் செபித்தோர்களும் ஆகிய யாவரும் நமது சிவலோகத்தை யடைவர்.

விருச்சிகமதியில்வெள்ளிபூரணையதுமேமேவி
லருச்சனைமுதலமுன்னரறைந்தனயாவுமாற்றி
யெரிச்சிகைவளர்ப்பேராக்கூட்டியெழிற்சினகரம்புக்கன்று
குருச்சுடர்த்தீபநல்கிற்குரைகழலடைவர்திண்ணம்.

இ-ள். கார்த்திகை மாதத்திலே வெள்ளிக் கிழமையில் பூர ணைத்திதிவரின், அருச்சனை முதலாய முன்னர்ச் சொல்லப்பட்ட யாவுஞ்செய்து, யாகாக்கினியைக் கொழுந்தெழும்புமாறு வளர்ப் பவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து, அழகு பொருந்திய கோயிலிற் புகுந்து அற்றைத் தினம் நிறமுள்ள ஒளியையுடைய தீபங்கொடுக் கின், நமது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த பாதத்தை யடைவது உண்மை யாகும். (கரு)

ஈண்டொருகணம்வதிந்தோரெண்டிசையிறைவரேனை
மாண்டருமயன்மால்வைகும்வாழ்க்கையிற்கழித்தாங்கதஞ்
சேண்டருபுரியில்வாழ்வோரென்றிடிற்றினமுமேவிப
பூண்டறம்புரிவோர்பெற்றியாமன்றிப்புகல்வார்யாரே.

இ-ள். இப்பழநிப் பதியின்கண் ஒருகணப் போது இருப்பவர் எட்டுதிக்குப் பாலகராகவும், ஏனைய மாட்சிமை யுற்ற பிரமன், விட்டுணு முதலினோர்இருக்கும்வாழ்வில் இருந்து, பின்னர் அவற்றினின்றும் நீங்கி, நமது அதிகாரத்துள்ள சிவலோகத்தை யடைந்து வாழ்வாராயின், எப்போதும் இருந்து தருமத்தைச் செய்வோரது தன்மையை யாமன்றி வேறு யார் எடுத்துச் சொல்ல வல்லவர். (௬௭)

கந்தநிற்பூசையோர்நாட்கடிநகரதனிலாற்றி
னிந்தமாஞாலமாதிபுவனங்கடொறுமெஞ்ஞான்றும்
வந்தனைபுரியிலுண்டாம்பலனெய்துமனுவொன்றிங்ஙன்
சிந்தனைபுரியிலோரேழ்கோடியுஞ்சித்தியாமால்.

இ-ள். கந்தனே! உன்னுடைய பூசையை ஒருதினம் இந்தக் காவல் பொருந்திய பழநித்தலத்திற் செய்வார்களாயின, இந்தப் பெரிய பூமிமுதலாகப் புவனங்களை டோறும், எந்நாளும் வணக்கஞ் செய்யும் பலனுண்டாகும், ஒருமந்திரத்தை யிவ்விடத்துச் செபிக்கின், ஏழுகோடி மந்திரங்களுஞ் சித்தியாகும். (௬௮)

தெள்ளருவிகடாழ்கேழற்சிலம்புதென்கயிலையிந்த
வொள்ளியபதியொவ்வாதுசிவபுரியுறையும்யாமே
வெள்ளிலைவடிவேற்சேயிம்மேயினர்கணங்களீட்டம்
பள்ளநீர்முழுதும்பாகீரதிமயிற்பரிவல்லோயே.

இ-ள். மயில்வாகனத்தை நடத்தும் மைந்தனே! தெளிந்த அருவிகள் தாங்குகின்ற வராக மலை தென்கயிலாய மாகும், சிவ

லோகமும் இந்தப் பழநிப் பதிக்கு நிகராது, நாமே வெள்ளிய இலைத் தொழின் முற்றிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரனுங்கும், இவ்விடத்தி லிருப்பவர் யாவரும்சிவகணக்கூட்டங்களாவர், இடங்களி னுள்ள நீர்கள் எல்லாம் கங்காதீர்த்தமாகும். (௬௬)

புள்வரைபொடித்தவைவேற்பொறிமயிற்குழகன்கேட்ப
வெள்வளைத்தோளிபங்கன்விளம்பிவேண்டியவரங்கள்
வள்ளிதழ்க்கமலைகாமதேனுவிண்மணிக்குநல்கிக்
கள்ளலர்செறியும்வில்வவனந்தனிற்கலந்தான்மன்றே.

இ-ள். கிரவுஞ்ச மலையைப் பொடிபடச் செய்த கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் கேட்கும்படி வெள்ளிய வளையல்களைத்தரித்த தோள்களையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் கூறி, அழகிய இதழ்களை யுடைய இலக்குமிக்கும் காமதேனுவுக்கும் சூரியனுக்கும் வேண்டிய வரங்கள் கொடுத்து, தேன் பொருந்திய புட்பங்கள் நெருங்கிய வில்வவாரணியத்திற் கலந்தனர்.

ஓதைநீராடைநங்கையுறுதவமுணர்ந்துவேட்டு
மாதவன்புராரிவாக்கான்மலர்மகள்வதுவையாற்றிக்
கோதில்கூவிளவனத்திற்குடதிசைப்பரத்துவாசன்
போதுமாச்சிரமத்தோங்குமகிழின்கீழ்ப்பொருந்தினுல்.

இ-ள். விட்டுணு, ஒளிபொருந்திய நீரையுடைய சமுத்திரத்தை ஆடையாகக் கொண்ட பூமிதேவியின் பெரியதவத்தை யறிந்து விவாகஞ்செய்து, சிவபெருமானது கட்டளைப்படி பின்னரும் இலக்குமி தேவியையும் விவாகஞ் செயது, குற்ற மில்லாத வில்வவனத்தின் மேற்றிசையில், பரத்துவாச முனிவர் சஞ்சரித்திருக்கும் ஆச்சிரமத்தின்கண் உயர்ந்து விளங்கும் மகிழமரத்தின்கீழ்த் தங்கியிருந்தனர். (௬௭)

இன்னறும்பாற்சேதாமீளவுமிறைவனைச்செவ்வேளைப்
பன்னரும்பூசைமுற்றியடைந்ததுவசிட்டன்பாங்கர்
மின்னவிரொளிவிளங்கும்வெயிலுமிழ்பரிதிப்புத்தேண்
மன்னியதிருவிசும்பில்வந்துவந்தருச்சித்தம்மா.

இ-ள். இனிய பாலையுடைய காமதேனு வானது பின்னரும் சிவபெருமானையும் கந்தக்கடவுளையும் சொல்லுதற்கரிய பூசை செய்து வசிட்டரிடத்தை யடைந்தது, வெயிலைக காலுகின்ற சூரிய தேவன் நிலைபெற்ற அழகிய ஆகாயத்தின்கண் வந்து வந்து அருச சனை செய்து, மின்னலைப் போன்று (இடையறாது) விளங்கும் ஒளியைப் பெற்றனன். (எ௨)

பழநி என்ற பெயர் வந்த காரண முணர்த்துகின்றர்.

கூறுடையாளுங்குன்றாக்குணப்பெருங்குன்றுஞானப்
பேறுடைப்பழநீயென்னப்பெயரதுமருவியெங்க
ளாறுமாமுகவன்வைகுநகரமுமன்றுதொட்டு
வீறுதொல்பழநீயென்றேவிளம்பினவுலகமூன்றும்.

இ-ள். உமாதேவியாரும், குறையாத பெரிய குணமலைஆகிய சிவபெருமானும், ஞானம என்னும் பேற்றினை யுடைய பழம்நீ என்று குமாரக் கடவுட்குச சொல்ல, அப் பெயரைப் பொருந்தி, அற்றை நாட்டொடங்கி, எமது கடவுளாகிய பெருமை பொருந்திய அறுமுகக் கடவுள் வீற்றிருந் தருளுகின்ற திருவாவினன் குடியும், பெருமை மிகக பழநித் தலம் எனறு திரிலோகமுங் கூறின.

உமாதேவியார், பிருங்கிமுனி தம்மை வணங்காது விட்டதன் காரணம் நோக்கித் தவங்கிடந்து இடப்பாதிபெற்று விளங்கலாற் "கூறுடையாள்" என்றார் குணப் பெருங் குன்று என உருவக மாகச

சிவபெரு மானைக் கூறினர். கருநிற வேளாகிய மன்மதனை விலக்கற்கு "செவ்வேள்" எனப் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணங் கொடுத் தோதப் பட்டது. இங்ஙனங் கூறுவனவற்றை அந்நிய யோகவியவசேதம் என்பர் வடநூலார். சிவபெருமானும் உமையம்மையாரும் பழம்நீ என்று உரைத்தருளலால் அத்தலம் திருவாவினன்குடி யென்ற பெயரினுலே வழங்கப்படாது இக்காலத்தும் பழநி என வழங்கப்படுத லுணர்க இதனிலக்கண மெல்லாம் உரைத் தொடக்கத்து உரைத்துள்ளாம்.

"உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே" என்பது தொல்காப்பிய விதியாகலான், உலக மென்பதை யுயர்ந்தோர் என வுரைத்துக்கொள்க மூன்றுவன. பூமி - ஆதாரம் பாதலம். (எ௯)

தளிரியலிமயமீன்றதனையைதன்றனயன்பைம்பூங்
கிளிமறைபயில்குறிஞ்சிக்கிழவன்வீற்றிருந்துவானோர்க்
களிபுரிநகரிலாதியுகந்தனிலகங்குழைந்து
தெளிபிரமேந்திரன்சென்றடைந்ததுசிறிதுசொல்வாம்.

இ-ள். தளிர்போன்ற சாயலை யுடைய இமயமகளாகிய உமாதேவியாரது புதல்வரும், பசிய பொலிவான கிளிகள் வேதங்களைப் பயிலுகின்ற குறிஞ்சிநிலத் தலைவருமாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் வீற்றிருந்து தேவர்களுக்குத் திருவருள் செய்கின்ற பழநிப் பதியில், முதலாவது யுகமாகிய கிருத யுகத்தில் மனங்குழைந்து, தெளிவுடைய பிரமேந்திரன் சென்று பூசித்தது சிறிது கூறுவாம்.()

திருவாவினன்குடிச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௫௫ள.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினான்காவது,

பிரமேந்திரச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

பொங்கிராநீர்மணமாமலப்புன்மைதன்
பங்கிராவானமெய்ஞ்ஞானவாட்பற்றிமேற்
சங்கிராமன்சதுமாமறைத்தாபத
னங்கிராவென்னவோரையிருந்தானரோ.

இ-ள். மிக்க இருட் டன்மையையுடைய அநாதியே ஆன்மாவைப்பந்தித்த ஆணவமலத்தின் சிறுமைப்பகுதியைக் குறைக்கின்ற மெய்ஞ்ஞான வாளைக்கரத்தில் தரித்து, சந்திரனைப்போலப் பிரகாசிப்பவரும் பெரிய நான்குவேதங்களில் வல்ல முனிவரும் ஆகிய அங்கிரா ரிஷியையொத்த ஒரு முனிவரிருந்தார். (௧)

தோன்றுநால்வேதமுஞ்சொற்றவாறுற்றதோர்
மூன்றுநன்காற்றியேமுற்றினுன்முறறவே
தான்றனைத்தோர்ந்தனன்சந்நியாசத்தினு
னேன்றநாமப்பிரமேந்திரனென்பவே.

இ-ள். சிவபெருமானுடைய நான்கு முகத்தினின்றுந் தோன்றிய நான்கு வேதமும்சொல்லியபடி நன்மைபொருந்தியதாய மூன்றக்கினிகளையும் நன்குசெய்து முடித்தார் அவ்வாறு முடித்ததனால்

தாம் ஆன்மாவின் உண்மையை அறிந்தனர், சந்நியாச ஆச்சிரமத்தில் அவர்க்குப்பொருந்தியபெயர் பிரமேந்திரர் என்று கூறுவர் புலவர்.

அன்னவன்செய்யகற்றோய்ந்ததூசாடையோன்
சொன்னவேய்த்தண்டினான்றாங்குகுண்டிகையினான்
பன்னுநூண்சகுனனின்பாலின்வெண்பல்லினான்
றன்னைநேரின்மையோன்றன்மையார்சொல்வரே.

இ-ள். அம்முனிவர் சிறந்த காவிக்கல்லாற் றோய்க்கப்பட்ட வத்திரத்தை உடுத்தவர் நூலிற் சொல்லப்பட்ட மூங்கிற் றண்டினை யுடையவர் தாங்குகின்ற கமண்டலத்தை யுடையவர், சொல்லப்பட்ட நுட்பமான சகுன சாத்திரத்தில் வல்லவர், இனிய பாலைப் போன்ற வெள்ளிய பற்களையுடையவர், தமக்கு வேறொருவரும் ஒப்பில்லாத அவரது தன்மையை யாவர் கூறவல்லவர். சகுனம்= நிமித்தமுமாம். (௩)

ஒத்தமாணாக்கருமோர்த்தநோன்போர்களு
மொய்த்துமாடேகமூவாண்டுபூவலனுறீஇ
யத்தனுள்பொருநைகாவேரிமுத்தாறுசூழ்
கொத்துலாஞ்சோலைமுக்கூடல்வந்தெய்தினான்.

இ-ள் தமக்கு இயைந்தவராயுள்ள மாணாக்கர்களும் ஆராய்ச்சி யுடைய முனிவர்களும் நெருங்கித் தம்பக்கத்தில்வர, மூன்று வருடம் பூவலம்செய்து சிவபெருமானால் ஆளப்பட்ட பொருநை நதி காவிரிநதி முத்தாநதி யென்னு மிவைகளாற் சூழப்பட்ட பூங்கொத்துகள் விளங்கும் சோலைகளை யுடைய திருமுக் கூடற் பதியை யடைந்தார். (௪)

செய்யமாமணியிலிங்கேசனைச்சிந்தைதோர்ந்
தொய்யெனச்சையமால்வரையிலோர்மண்டல
மெய்திமுத்தாறுதாழ்சேரவெற்பெய்திமீண்
டையன்முக்கூடல்சென்றண்ணலைப்போற்றினான்.

இ-ள். அழகியபெரிய இரத்தினலிங்கேசப்பெருமானைமனத்தி லாராய்ந்து அறிந்துவிலாவாசக சைவமென்னும் பெரியமலையின்மே லேறி நாற்பதுநாள் வரைக்கும் இருந்து, முத்தாநதி வீழுகின்றசோ லையையடைந்து திரும்பி, சிவபெருமா னெழுந்தருளி யிருக்கின்ற மூக்கூடல் பதியிற்போய்ச சிவபெருமானைத் துதித்தார். (௬)

காலகாலன்கருவூருமூர்காவிரி
யேலநேடுங்கரையூருமற்றேனவுங்
கோலமாவூறுநீர்க்கோலமாண்பொருநையின்
மூலமுஞ்சென்றுகைகூப்பினான்முனிவனே.

இ-ள். யமனுக்கும் யமனாக விருக்கின்ற சிவபெருமா னெழுந் தருளியிருக்கும் திருக்கருவூரையும், காவிரியினது நீண்ட கரையிற் பொருந்திய திருக்கரையூரையும், ஏனைய வற்றையும் அழகு பொருந் திய நீர்க்கோலத்தையும மாட்சிமைப்பட்ட பொருநைத் துறையை யும் அடைந்து முனிவா கைகூப்பி வணங்கினர். (௬)

ஆதிதாள்கோங்கநீளடவிசென்றேத்தினான்
மாதினைக்கூவிளாடவியல்வந்தனைசெய்தான்
கோதில்சீராவினன்குடியில்வந்தலர்கடேய்க்
காதலித்தறுமுகக்கடவுளைப்போற்றினான்.

இ-ள். நீண்ட கோங்க வனத்திற் சென்று முதல்வராகிய சிவ பெருமானது திருவடிகளைத் துதித்தார், வில்வ வனத்திற் போய் உமாதேவியாரை வணக்கஞ் செய்தார், குற்றமில்லாத சிறப்பினை யுடைய திருவாவினன்குடியென்னும் பழநித் தலத்தில் வந்து மலர் களைத்தூவி அன்புடனே சண்முக கடவுளைத் துதித்தார். (எ)

வைகியோருழியுடன்வந்தமாணுக்கர்தா
முய்குவாராவினன்குடியினேன்காதையு

மெய்குழைந்தேனவெற்பாற்றலும்வெண்டிரை
மொய்கொளாண்பொருநையின்சரிதையுமொழிசெய்தே.

இ-ள். அவ்விடத்து ஒருதானத்திருந்து தம்முடனே கூடவந்த மாணாக்கர்கள் உய்யும்படியாகப் பழநித்தலத்தின் பெருமை பொருந்திய சரித்திரத்தையும் உடல்குழைந்து வராகமலையின் வலிமையையும் வெள்ளிய அலைகள் நெருங்கப் பெற்ற அழகியதாமிரபர்ணியின் சரித்திரத்தையுஞ் சொல்லி. (௨)

மைந்தர்காண்முத்திவீடருளுமிம்மாநகர்
தந்தைதாழ்செவியின்மந்தணமொழிப்பொருடருங்
கந்தர்தாளடையலாமெனமனுக்கழறியே
யைந்துமோர்நெறிநிறீஇயரியநோன்பாற்றினன்.

இ-ள். புத்திரர்களே! இந்தச் சிறப்புற்ற தலமானது முத்தி வீட்டைக் கொடுக்கும், பிதாவாகிய சிவபெருமானது தாழ்ந்திய செவியினிடத்திலே பிரணவ மந்திரத்தின் உண்மைப் பொருளை யுபதேசித்த கந்தசுவாமியினது திருவடிகளையடைதல் கூடுமென்று கூறி மந்திரத்தையுச்சரித்து, ஐம்பொறிகளையும் ஒருவழிப்படுத்தி அரியதவத்தைச் செய்தார். (௩)

சில்பகல்சேறலுஞ்சிற்றுயிர்த்தன்மையிற்
பில்குறுந்தத்துவப்பேதம்யாவையுமொரீஇத்
தொல்குணந்தோன்றிடத்தோன்றும்வெள்வேலினன்
மல்வளங்குலவுதாள்வனசவண்டாயினன்

இ-ள். சிலநாட்செல்லுதலும் சிறிய அறிவினையுடைய பசுத்தன்மையில் வருத்துகின்ற தத்துவவேறுபாடுகளெல்லாவற்றையும் விடுத்து, பழையசிவஞானங் கைகூட, பிரகாசிக்கின்ற வேலாயுதத்

னைத் தரித்தருளப் பெருமானது நிலைபெற்ற போரானந்தச் செல்வம் ஒழுக்கின்ற திருவடித்தாமரையில் விழுந்தவண்டுபோலாயினர்.

சிற்றுயிர் தன்மை யென்றது, ஆன்மபோதத்தை. தத்துவபேதங்களென்றது, ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும்வித்தியாதத்துவ மேழும், சிவதத்துவ மைந்துமாகிய முப்பத்தாறு தத்துவ சமூகங்களையாம்.

அவற்றை விடுதலாவது—தத்துவ ரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி முதலியன கொண்டு ஒவ்வோர் தத்துவங்களையும் சடமெனக்கண்டு நேதிகளைந்து உண்மைப் பொருளை அறிதலாம். ஒரீஇ—சொல்லிசை யளபெடை. தொல்குண மென்றது—ஆன்மா கேவல நிலையிற்கிடந்த சிவத்துவ நிலையை யென்க. அது,

அநாதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்
தனாது மலத்தாற் றடைப்பட்ட வாறே
தனாது மலமுந் தடைப்பட்டு நின்றாழி
யநாதி சிவ ரூபமாகிய தன்றே.

என்னுந் திருமந்திரச் செய்யுளான் உணரப்படும்.

திருவடிகளைத் தாமரை மலரென்பதற்கேற்ப அவற்றின் வியாபகத்தடங்கிநின்று பேரின்பத்தை அநுபவிக்கும் பிரமேந்திர முனிவரை வண்டாக உருவகித்தார் குமாரகடவுளின் திருவடியினடைதலே அத்துவித முத்தியென்பதைப் பின்வரும் பிரமாணத்தால் உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்.

இறுமாந்திருப்பன்கொலோ
வீசன்பல்கணத்தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன்சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங்
கிறுமாந்திருப்பன்கொலோ.

ஆதலாலாவினன்குடியையாரணமுதற்
கோதிலாமுத்திநற்றலனெனக்கூறுமான்
மாதவத்தலைவிர்காள்கேண்மினோர்மாதவன்
காதைசொல்லுதுமெனக்கழறினன்சூதனே.

இ-ள். பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! இவ்வாறாய காரணத்தால் திருவாவினன்குடியை வேதமுதலாகவுள்ள உண்மை நூல்கள், குற்றமில்லாத நல்லமுத்தித் தலமென்றுசொல்லாநிற்கும், அதற்கு உதாரணமாக ஒருமுனிவனது சரித்திர மொன்றைச சொல்லு இன்றேம், கேட்பீராக என்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். (கக)

பிரமேந்திரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௩௬௪அ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந் துணை.

பதினைந்தாவது,

நித்தியநாதச் சருக்கம்.

வஞ்சி விருத்தம்.

ஆனதோரிரண்டாம்யுகத்
தானமில்சிவயோகரின்
ஞானநித்தியநாயகன
ருனலதமெதார்தன்மையோன்.

இ-ள். நிகழ்ந்ததான இரண்டாவதுயுகமான திரேதயுகத்திலே குற்றமில்லாத சிவயோகஞ் செய்பவர்களுள் நித்திய ஞானத்தை யுடைய தலைவராகிய சிவபெருமானது நன்மையாகிய அருளைப் பெற்றவரான நித்திய நாதமுனிவர் இருந்தார். (௧)

மூன்றுகாலமுமுன்னினோ
னூன்றுமோர்பவமுண்டதிற்
றோன்றும்வீடெனச்சூழ்வினோர்ந்
தான்றமாதவமாற்றியே.

இ-ள். இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலத்தை யும் நினைத்தவராய் எமக்கு வரத்தகுந்த பிறவி யொன்றிருக்கின்றது அப்பிறவியில் முத்தியின்பம் உண்டாகும் யென்று ஆலோசித் தறிந்து பெருத்த தவத்தைச செய்து. (௨)

விளரிவண்டுமிழற்றுதார
னளனியற்றிடுநற்றவம்

வளருருக்கொடுவந்ததென்
றுளம்வியப்பவுதித்தனன்.

இ-ள். வண்டுகள் விளரிப் பண்ணைப் பாடுகின்ற மாலையை யுடைய நளமகாராச னென்பவன் செய்த நல்லதவமே ஒருருவ மெடுத்து வந்ததென்று கண்டோர்சொல்ல, மனம் அற்புதத்தைக் கொள்ளும்படியாக அவனுக்குக் குழந்தையாகத் தோன்றினர். (௩)

இராசராசனெனும்பெயர்
விராவிவெண்குடைவேந்தர்கள்
பராவிவீறுபணுடைவித்
தராதலந்தனிதாங்கினுன்

இ-ள். இராசராச னெனகின்ற பெயரை அக்குழந்தையானது கொண்டு வெண்கொற்றக் குடையினையுடைய அரசர்கள் துதிக்கும்படி பெரிய ஆதிசேடனுடைய படக் கூட்டங்களினிடத்தில் இருக்கின்ற பூமியைப் பொதுவின்றிப் பரிபாலனஞ் செய்தார்.

இராசராச னென்று வருதற்கு விதி பிரயோக விவேகத்திற் காண்க. இவ்வாறு சிவகசிந்தாமணியாரும் கூறுவர் பணுடைவி வடனூன்முடிபு அடவி யென்பது, பன்மைப் பொருள்பட நின்றது. தராதலம்—இதன்கண் தலனென்பது எழனுருபு. தனி தாங்கினு னெனவே ஏகசகராதிபதியாய அரசியற்றினுனென்பதுபெறப்படும்.

எண்ணருந்தவனெங்கணும்
பெண்ணிடங்கொள்பிரான்கழற்
கண்ணிடங்களிகொண்டுகண்
டண்ணல்கோங்கிலடைந்தனன்.

இ-ள். மதித்தற்கரியதவத்தினையுடையஇராசராசனென்பவன் எவ்விடத்துஞ்சென்று உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவ

பெருமானது திருவடிகளைத் தனது கண்களினாலே களிப்புடன் தரிசித்துப் பெருமையிற் சிறந்த கோங்கவனத்தை யடைந்தனன். (௬)

ஆயநாட்டிடையங்கணன்
கோயிலுள்ளனகொய்ம்மலர்
தூயினான்பரைதொல்பெய
ரேயும்யாற்றருகெய்தினான்.

இ-ள். அந்தக் கோங்கவனத்திலே அழகியநெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருக்கோயிலா யுள்ளனவற்றை யெல்லாம தரிசித்துக் கொய்யப்பட்ட புஷ்பங்களைச சொரிந்து வணங்கினான் பழைய பரமேஸ்வரியின் பெயரைக்கொண்ட சத்தி தீர்த்தக் கரையை யடைந்தான்.

நிகரிறன்பெயர்நீட்டுவார்
நகரநன்கினியற்றிவெம்
புகர்கடிந்துயிர்போற்புவி
திகிரியொன்றுசெலுத்தினான்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத தன்பெயரினால் மிகவும் நீண்ட கோயிலொன்றைநன்குசெய்து கொடிய குற்றங்களைக் கடிந்து தன்னுயிர்போல மன்னுயிர்களையும் பார்த்து, பூமியினிடத்திலே ஆஞ்ஞையாசக்கரத்தைச செலுத்தினான்.

குற்றமாவன—காமம், வெகுளி, மயக்க மென்பன. இனி, ஆணவம், கன்மம், மாயை யென்னும் மும்மலங்களினது குற்றமென்பாருமுளர். (எ)

ஏறறம்பொருளின்பமவீ
டேறிலாமையுணர்ந்தன
னாறுசூடியினடியலால்
வேறுசிந்தைவிருப்பிலான்.

இ-ள். மிகுந்த தருமம். அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்னும் உறுதிப் பொருள்களை யடையும் வழியை மேற்கொண்டு கங்காநதியைத் தரித்த சிவபெருமானது திருப்பாதங்களை யல்லாமல் தன் மனத்தின்கண் வேறொன்றனையும விரும்பாதவனுயினான்.

அறம்=(பெரியோர்களால்) இவைசெய்க, இவை தவிர்கஎன்று வரை அறுக்கப் பட்டது. இனி, பாவத்தை அறப்பதென்னலுமொன்று. அறமொன்றே ஏனைபொருளின்பம் வீடுகளாக கொடுததலால் "ஏறற" மெனக் கூறினார் அதற்குப் பிரமாணம் வருமாறு—

கந்தபுராணம் - காசிபனுபதேசப்படலம்.

தருமமே போற்றிடி னன்பு சார்ந்திடு
மருளெனுங் குழவி யனையு மாங்கவை
வருவழித் தவமெனு மாட்சி யெய்துமேற்
றெருளுறு மவ்வுயிர் சிவனைச சேருமால்.

காஞ்சிப்புராணம் - புராண வரலாற்றுப்படலம்.

அறமே மறங்கண் முழுதழிக்கு மறமே கடவுளுல கேற்றும்
அறமே சிவனுக் கொருவடிவ மாகுஞ் சிவனை வழிபடுவோர்க்
கறமே யெல்லாப் பெரும்பயனு மளிக்கும் யார்க்கு மெவ்விடத்தும்
அறமே யசசந் தவிர்ப்ப தென வரைந்தான் சாதா தபமுனிவன்.

பொருள், அறத்திற்கும் இன்பத்திற்குந் துணையாக நிற்றலால் நடுவில் வைக்கப்பட்டது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு உறுதிப் பொருள்களுள், வீடு என்பது மனத்துக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத நிலைமையையுடைய தாகலானும், துறவற மாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதே யல்லது, இலக்கண வகையாற் கூறப் படாமையால் நூல்களால் உரைக்கப்படுவன அஃதொன்றே யாகலானும் இறுதிக்கட் கூறினார். அறம் மூன்றையும், பொருள்

இன்பம் வீடு என்னும் இரண்டனையும், இன்பம் வீடு என்னும் ஒன்றனையும்கொடுத்தலால் முறையின் வைக்கப் பட்டது. (அ)

மூலஞானமுளைத்துமுக்
காலமுங்கரைகண்டுதன்
சீலமேன்மைதெரிந்தநீர்
வேலைஞாலம்வெறுத்தனன்.

இ-ள். முதன்மையாகிய சிவஞானந் தோன்றி மூன்று கால சம்பவங்களையும் அறிந்து, தன்னுடைய நன்னெறியும் மேன்மையும் அறிந்து, நீரையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகவாழ்வை வெறுத்தான். (௯)

ஆவினன்குடியன்றுபோய்
மேவினன்கதிர்வேலர்தாட்
பூவினாருள்பூண்டற
மோவிலாமையுஞற்றினன்.

இ-ள் அப்போது திருவாவினன் குடியிற் சென்று, அங்கெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒளியை யுடைய வேலாயுதக் கடவுளினது திருவடிகளாகிய தாமரைப் பூவினது அரிய திருவருளைத் தரித்து, தருமம் கெடாமற் செயது வந்தனன். (௧0)

தேன்றயங்கியசெச்சைவே
ளான்றதேசிகனாகிமுன்
பேன்றயோகமிழைப்பவே
தோன்றலானெதிர்தோன்றினன்.

இ-ள். பின்னர் அரசனானவன், முற்பிறவியிற்செய்த சிவயோகத்தைச செய்ய, தேன் விளங்கிய வெட்சி மாலையை யணிந்த குமாரக்கடவுளானவர், பெரிய ஞானசாரியாராகிய அரசனுக்கு முன்னர்த் தோன்றினர். (௧௧)

கண்டுபன்னிருகண்ணுடை
யண்டர்கோனிவனுமெனாத்
தண்டுபோற்படிதாழ்ந்தெழீஇ
விண்டுகண்ணினீர்வீழ்த்தினான்.

இ-ள். தரிசித்து, பன்னிரு திருக்கண்களையுடைய தேவசேனாபதி சுவாமி இவராகு மென்று அரசனானவன் தெளிந்து தண்டு போலப் பூமியில் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து, கண்களி னின்றும் நீரைவிழுத்தித் துதிக்கத் தொடங்கினான். (௪௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கூதளமென்றார்புனைதோட்குழகபசுந்துளவோனும்
வேதனுங்காண்பரியதந்தைதனக்கினியமிழற்றுமிளங்
காதலனுந்தேசிகனுங்கடவுணீயொருவனன்றோ
பேதமையன்றோநின்சீர்பேசுதுமென்றெழுந்துணிவே.

இ-ள். வில்வமாகிய மிருதுவான மாலையை யணிந்தபுயங்களை யுடைய குமாரகடவுளே பசியதுழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணு வும், பிரமனும் காணாதற் கரிய பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கு இனியபொருளை யுபதேசித்த இளங்குமாரனும், குருவாகிய கடவு ளுந் தேவரீரொருவரன்றோ? அங்ஙனமுள்ள தேவரீரது புகழ்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்வே னென்று எழுந்துணிபானது அறி யாமை யன்றோ?

முருகக் கடவுளினது இயல்களையெல்லாம் அறிதலும் சொல்லு தலும் கூடாதென்பது வேதாகமங்களின் கருத்தாகும். அதற்கு மேற்கோள் வருமாறு—

தணிகைப்புராணம் - பிரமன் சிருட்டிபெறுபடலம்.

ஊனாதி பூத முதலான யாவும் வருவித் தளித்தி யவைமற்
றூனாத வாவி தொழிலிற் கிளர்ப்ப வடைவிற் புணர்த்தி யவையா

யூனுதி யூனி னுயிராதி யெண்ணி னுயிருக்கு ணின்ற வுணர்வுந் தானுதி நின்னை யருளாகி நின்ற தவான்றி யாவ ரறிவார்.

கலங்காத நின்மெய் யருளிற் புகாத கலதிக் குணத்திழுதை யேன், விலககோ டிணைந்து மதியாத குற்றம் விரவாமை யன்று தயிலே, நிலகாதி விட்டி யருள் செயயும் வைப்பு நிமிர்ப்பூ ரணக்கிரி யெனுங், தலகமேகாடி நின்னை யருளாகி நின்ற தவான்றி யாவரறி வார். (௧௩)

பிறங்கியபல்லுயிர்க்குயிராயுறைபவைபிறழாமையென்று
மறங்கெழுசெககதிர்வேலோயருட்புணையொன்றுடைமையாற
கறங்கெனச்சூழ்தருபிறந்தைக்கடலிலடுத்தடுத்தாங்
கிறங்குதலென்கடன்கரையினேற்றுதனின்கடனுமால்

இ-ள். மாறுபடாமல் எக்காலத்தும் கொலைதொழில் பொருந்திய சிவந்த ஒளியை யுடைய வேலாயுதப் பெருமானே! இவ்வுலகத்துவிளங்காநின்ற பல ஆன்மாக்களும் பாமரன்யாவாக விருந்தருள்வீர், அன்றியும் திருவருளாகிய தெப்பமொன்று உடையீர் ஆகலால், காற்றுடியைப் போலச சுற்றிச சுற்றி வருகின்ற துன்பமொலிக்கின்ற பிறவியாகிய சமுத்திரத்திற் சேர்ந்து சேர்ந்து இறங்கி வீழல் எனது கடனும், அசசமுத்திரத்தி னின்றுங் கரையேற்றுதல் தேவரீரது முறையாகும். (௧௪)

இந்தவாறிசைக்குவருசிலையிகல்வேற்கிறையிண்டு
வந்தவாறறைதியெனவணங்கிவினைவலிபவநோய்
தந்தவாறிஃதிதுமேற்சாராதுனருளடையு
மந்தவாறடியேனுக்கருள்கசிவயோகமென்றான்.

இ-ள். இப்படி அரசன் சொல்ல, எதிரிற்றோன்றிய மலையைப் பொடிபடுத்திய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமாரக் கடவுள், அரசனே! நீ யிவ்விடத்திற்கு வந்த காரியத்தைச் சொல்லென்று

வினவ, அரசன் பணிந்து, இருவினைகளின் வலியானது பிறவியாகிய நோயைத் தந்தது, இத்தன்மையை யுடைய பிறவி யடையாது தேவரீரது திருவருளடையும்படி யடியேனுக்குச் சிவயோகத்தை யருள்புரிகவென்று குறையிரந்தான். (கரு)

என்றலுங்கவிழ்தலைச்சூர்மாவினின்னுயிரைவாட்டுங்
குன்றமுங்கொன்றவைவேற்குமரன்கோமகனைநோக்கி
வென்றவன்புலனைந்தும்வென்றனையருளின்ஞான
முன்றனக்குணர்த்துவமென்றுரைதருட்கடைக்கண்சேர்த்தி.

இ-ள். என்று சொல்லுதலும் கவிழ்ந்ததலையையுடைய சூரபன்மாவாகிய மாமரத்தினது இனிய உயிரைக்கொன்று, கிரவுஞ்ச மலையையும் பொடிபடுத்திய கூரியவேலாயுததத்தையுடைய குமாரக்கடவுள் அரசனைப்பார்த்து, மற்றையோர்களை வெற்றிகொண்ட வலிய ஐம்புலன்களையும் வென்றனை, ஆதலாற் சிவஞானத்தை யுனக்கு அறிவிப்பே மென்று சொல்லித் திருவருட் கடைக்கண்ணை வைத்து. (கசு)

மூவகையான்மாதத்துவத்தின்முத்திறனுமுற்று
மேவணுருபமாதிவிகற்பமும்விளக்கிமேலோ
னேவுறுவடிவுகாண்டலுணர்த்தியொண்பிரமனாதி
யாவுமோதரியயோகத்திருத்தலீதென்றுநல்கி.

இ-ள். மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களி னியல்களையும் மூவகைப்பட்ட தத்துவங்களி னியல்களையும் நிறைந்து விளங்கும் அணுபக்கம் சம்புபக்கம் என்னும் வேறுபாடுகளையும் உணர்த்தி, மேலவராகிய பரசிவத்தின் வடிவைக் காணுதலும் தெரித்து, அழகிய பிரமன் முதலாய எவருஞ் சொல்லுதற்கரிய சிவயோகத்தி லிருத்தல் இத்தன்மை யாகுமென்று உபதேசித்து. (கஎ)

ஆனந்தவுருவத்துள்ளேயனுதினம்விடாதுதூங்கி
நானந்தியொன்றுமின்றிநவிலருஞ்சிவானுபூதி

தானந்தலின்றிச்சோதிதயங்குறலுமன்கண்ட
லூனந்துகனவையொத்தலிவைசிவயோகமாமே.

இ-ள். இன்ப மாகிய வடிவத்துள்ளே நாடோறும் இடை விடாது அறிதுயில் புரிந்து, நான் என்னும் அகங்காரங் குறைந்து ஒருபற்று மில்லாமல், சொல்லுதற் கரிய சிவாநுபூதியிற் குறைவில் லாமல் ஒளிவடிவு பொருந்த, ஊமையானவன் கண்ட சொப்பனத் தைப் போல இருத்தல் சிவயோகமாகும். (௧௮)

நீணிலம்புரக்கப்பூண்டமணிமுடிநிருபனித்த
மாணுறுசிவயோகத்தையியற்றிநல்வழிவீட்டின்பம்
வேணவாவுறத்துய்ப்பாயென்றருளிமேனடுவுகீழுந் [தான்.
காணுவாய்த்தயங்கும்வேற்சேய் தனதுபொற்கோயில்சார்ந்

இ-ள். நீண்ட பூமியைக் காக்கும்படி தரித்த அழகிய கிரீடத் தையுடைய அரசன் நாடோறும் மாட்சிமைப்பட்ட சிவயோகத் தைசசெய்து, நல்வழியில் முத்தியின்பத்தை வேண்டிய விருப்பத் தைப் பொருந்த அநுபவிப்பாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்து, மேல், நடு, கீழ் என்னு மூன்றிடத்துஞ் சோதித் தம்பமாகி விளங் கும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக்கடவுள் தமது அழகிய கோயிலையடைந்தனர். (௧௯)

செய்கழறியவாறுற்றிச்சிவகதியடைதலானுண்
காய்கனிவதியூர்யோகவனமெனக்கவினியோங்கிற்
றுய் நதிர்வேலோன்காட்சியளிப்பவேதுவாபரத்தோர்
நாய்கனவீடெய்துமாறுகேண்மெனநவிலலுற்றான்.

இ-ள். சுப்பிரமனியக் கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறு சிவயோகத்தைச செய்து சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைதலால், உண்ணப்படுகின்ற காய் கனி முதலியன இருக்கும் அவ்வூரானது யோகவனம் என்னும் பெயருற்று உயர்வுடைத்தாயது. ஆராய்ந்த

ஒளிகொண்டவேலாயுதத்தைத் தரித்த குகப்பெருமான் காட்சி கொடுத்தருள, துவாபர யுகத்தில் ஒரு வணிகன் முத்தியடைந்த விதத்தையுங்கேட்பீராகவென்று (சூதமுனிவர்) சொல்லத் தொடங்கினார்.

சேய்=செந்நிற முடையவன்; குமாரக் கடவுள் மூன்றும் பாதமாகிய யோகமார்க்கத்தைச் சகமார்க்க மென்ப. அதனை யநுட்டித்தவர்சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைதலால் "சிவகதி யடைதலால்" என்றார்.

சிவஞான சித்தியார்

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ்
  சலிப்பற்று முச்சதுர முதலா தாரங்க
ளகமார்க்க மறிந்தவற்றி னருங்குபொருள்க ளுணர்ந்தங்
  கணைந்துபோய் மேலேறி யலாமதி மண்டலத்தின்
முகமார்க்க வமுதுடல முட்டத் தேக்கி
  முழுச்சோதி நினைந்திருந்தன முதலாக வினைக
ளகமார்க்க வட்டாங்க யோகமுற்று
  முழத்தலுழுந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர். (௨0)

நித்திய நாதச் சருக்கம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள்—௩௨அ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினோராவது,

சுவணகுத்தச் சருக்கம்.

அஃதாவது கோங்கவனமென்னும் யோகாரணியத்தில் இருந்த சுவணகுத்தன் என்னும் செட்டிமுத்தியடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறும் பகுதி யென்பது பொருள்.

சுவணம்=பொன், குத்தன்=வைசியன். அந்தணனுக்குச சர்மன என்பதும், அரசருக்கு வர்மன் எனபதும், வைசியருககுக் குப்தன என்பதும், வேளாளர்க்குத் தாசன் எனபதும் சாதிச சிறப்புப் பெயர் என்க. குப்தன் என்னும் வடமொழி குத்தன் என்றாயிற்று. ஸ்வர்ணம் என்னும ஆரியம் சுவணம் எனத்திரிநது நின்றதென்க. சருககம்=படைப்பு. அது ஈணடுச சஙகேதத்தாற் பகுதியெனப் பொருள்படும.

கலிநிலைத்துறை.

அந்நாட்டிடைவணிகர்தொல்குலத்துளோனளிசூழ்
கொந்தவிழ்ந்தார்ப்புயன்சொன்னகுத்தனுமவன்றன்
சிந்தையன்புடைக்காதலியருந்ததிசிவணி
வந்தமாநனிமகேசையுமனையறம்புரிவார்.

இ-ள்: அந்த நாட்டினிடத்திலே பழைய வணிகர் குலத்திலே பிறந்தவன், வண்டுகள் சூழ்ந்த பூஙகொத்துக்கள் விரிந்த மாலையை யணிந்த தோளையுடையவன், சுவணகுத்தன் என்னும் பெயருடையவன். அவனும் அவனது மனத்தில் அன்பினையுடைய மனைவி

யான அருந்ததியை நிகர்த்து ஒழுகுகின்ற மகேசை என்பாளும் இல்லறத்தை நடாத்தி வருவாராயினர்.

வணிகர்—வாணிகத் தொழிலுடையவர். "வைசியன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை" என்பது தோல் காப்பிய விதி. வைசியர் இப்பர், கவிப்பர், பெருங்குடியர் என மூவகைப்படுவர் என்று சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்துள்ள சிலர், வைசியர்—பூவைசியர், கோவைசியர், தனவைசியர் என மூவகைப்படுவர் என்றும், அவருட்பூவைசியர் வேளாளர் என்றுங் கூறியிடர்ப்படுவர். பிங்கலந்தையில் அங்ஙனே புதுச சூத்திரஞ்செய்து நுழைத்தும் சூடாமணியினும் அவ்வாறே சேர்த்தும் உள்ளார். அவையெலாம் வாதராச்சியந்நியாயசாரோயமகாபாசாற் கண்டிக்கப்பட் டொழிக்கப்பட்டன. கோவைசியர் இடையராகலின் அதுவும் பொருந்தாதென்க. ஸ்வர்ணம் என்பது சுவர்ணம் என்றாகி, அது சொன்னம் என்றாயிற்று. (௧)

நறைமுறுக்குடைந்தா றுபாய்நறிதழ்க்கொன்றை
பிறைமிலைச்சுகோடீரனைப்பிணைநெடுந்தடங்கட்
பொறைமலர்க்குழற்பூநதிருமார்பனைப்போற்று
முறைநெறித்தலைநிலைப்புறுமுயற்சியின்மிக்கார்.

இ-ள். தேனானது கட்டவிழ்ந்து ஆறுபோலப் பாய்கின்ற, வாசனைவீசும் பூக்களையுடைய கொன்றையினையும் பிறைச சந்திரனையுந்தரித்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானையும், பெண்மான் போன்ற நீண்டபெரிய விழிகளையும், பூக்களைசசூடிய அளகபாரத்தையுமுடைய அழகிய இலக்குமியைத்தரித்த திருமார்பினையுடைய விட்டுணுமூர்த்தியையுந் துதிக்கின்றவழியினிடத்தே நிலைத்தலைக் கொண்ட தொழிலில் மேம்பட்டவராயினர். (௨)

செல்லொழுக்கெனத்தருநிதியொழுக்கமுந்தெய்வச்
சொல்லொழுக்கமுமுறைமையுந்துலைநிகர்முல்லை

நல்லொழுக்கமுநாடொறுநாடொறுஞ்சிறந்த
வில்லொழுக்கினர்மைந்தரில்லாமையைநினைந்தார்.

இ-ள். மேகத்தின் ஒழுக்கத்தைப்போலப் பிரதி யுபகாரங் கருதாது கொடுக்கும் செல்வமும், சிவபெருமானாலே திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட வேதவொழுககமும், தாரசினையொத்தநன்மையாகிய கற்பொழுக்கமும், நாடோறும் நாடோறும் வளரப்பெற்ற அவ்வில்லொழுக்கத்தையுடைய இருவரும் தமக்குப் புத்திர ரில்லாமையை நினைத்தார்கள். (௩)

மற்றுமற்றுளதவநதிபடிந்துமாநிலத்தின்
மற்றுமற்றுளதலங்களில்வணங்கியும்வனத்தின்
மற்றுமற்றுளநோன்புகளாற்றியும்வருந்தி
மற்றுமற்றுளபுரிந்துமோர்மகவின்றிமெலிந்தார்.

இ-ள். வேறுவேறு தலங்களிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களிற் றோய்ந்தும், பெரிய பூமிக்கணுள்ள புண்ணிய தலஙகளிலே பணிந்தும், வனத்திலேசென்று பலவகைப்பட்டுள்ள தவங்களைச செய்து வருந்தியும், இன்னும் வேறுவேறு என்ன உள்ளனவோ அவைகளெல்லாவற்றையுஞ் செய்தும் ஒருபுத்திரனின்றி வருந்தினர்.

மைந்தருள்ளவர்நோற்குமாதவங்களேதவங்கண்
மைந்தருள்ளவர்பெறுகின்றவரங்களேவரங்கண்
மைந்தருள்ளவரில்லறவாழ்க்கையேவாழ்க்கை
மைந்தருள்ளவரிருமையும்வருபயனுகர்வார்.

இ-ள். புத்திரருள்ளவர்கள் அநுட்டிக்கும் பெரிய தவங்களே தவங்களெனப்படும், புத்திரருள்ளவர்கள் பெறுகின்ற மேன்மைகளே மேன்மைகளெனப்படும், புத்திரனைப்பெற்றவர்களது இல்லற

வாழ்க்கையே இல்லறமெனப்படும். புத்திரனைப்பெற்றவர்களே இம்மையிலுமறுமையிலும்வருகின்றபிரயோசனத்தையனுபவிப்பார்கள்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.
மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல நன் மக்கட் பேறு.

எனத் திருக்குறளினும்

பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனுமற்
றென்னுடைய ரேனு முடையரோ—வின்னடிசில்
புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ் செய்யவாய
மக்களையிங் கில்லா தவர்.

என நளவெண்பாவினும், கூறியவாறு மக்களை யில்லாத வாழ்வு வாழ்வெனப்படாது என்றார். மைந்தா - தாய தந்தையர்க்குப் பலமாக இருப்பவர் மைந்து—வலிமை. (௫)

உரியவாழ்வினுக்கழகுமாண்புடைமனைவாழ்தல்
பரிவுகூர்மனைக்கழகுகற்புடைமைபாரித்த
லரியகற்பினுக்கழகுதொல்லறத்தொடுமொழுகல்
புரியறத்தினுக்கழகுநற்புதல்வரைப்பெறுதல்.

இ-ள் சிறந்த வாழ்வினுக்கு அழகாகவுள்ளது மாட்சிமையுடைய இல்லறத்து வாழுதல், அன்புமிக்க மனையாளுக்கு அழகாகவுள்ளது கற்புடைமையைத் தாங்குதல், அருமையாகியகற்பினுக்கு அழகாகவுள்ளது பழைய இல்லறத்தோடும் பொருந்தி நடத்தல், அவ்வாறுநடத்தும் இல்லறத்திற்கு அழகாகவுள்ளது நல்ல புத்திரனைப் பெறுதலாகும். (௬)

என்றுசண்முகநதிக்கரைகுணதிசையெய்தி
முன்றல்வாழ்பரத்துவாசன்றனிருக்கையிலவைகிப்

பொன்றயங்குதோளிலக்குமிநாரணற்போற்றி
பன்றுசித்திரைத்திங்களிலரியநோன்பிழைத்தார்.

இ-ள். என்றிவ்வாறு நினைத்து, சண்முக நதிக்கரைக்குக் கீழ்த் திசையையடைந்து, புதிய வாசனைதங்கும்பாத்துவாச ஆசிரமத்தி னிருந்து, அழகு விளங்காநின்ற தோள்களையுடைய இலக்குமியை யும் விட்டுணுவையுந் துதித்து, அந்தத் தினமாகவுள்ள சித்திரை மாதத்தில் அரிய தவத்தைச் செய்தனர். (எ)

அறந்தவாதிழைப்புறவளித்துழாய்ப்புயலனைந்து
சிறந்துளீர்மகப்பேறுமக்கிலைதரித்திடினும்
பிறந்துவீழ்ந்துபோமாயினும்பெறத்தருகென்றார்
மறங்கடந்தவன்டிகிரியான்வழங்கினன்மறைந்தான்.

இ-ள். தவத்தை (சுவணகுத்தனும் மனைவியான மகேசை என் பாளும்) தவறாது செய்யாநிற்க, வண்டுகள் வீழும் துழாய் மாலையை யுடைய மேகம் போன்ற திருமால் தோன்றி, அன்பிற் சிறந்தவர் களே, புத்திரப் பேறு உமக்கு இல்லையாகும், தரித்தாலும் பிறந்து இறந்து விடும் என்றார். அவ்வாறாயினும் யாம் பெறும்படி தாக்கட வீர் என்று பிரார்த்தித்தார், பகைகளைக்கடந்த சுதரிசனசக்கரத்தை யுடைய திருமால் அவ்வாறே கொடுத்துச் சென்றனர். (அ)

மாலிடம்பரிவலம்புரிவளையினைநோக்கிப்
பால்வளாய்தவம்பயில்வணிகர்க்கொருமகவா
யேலவாவறப்பருவமோரைந்தெய்திமீள்கென்று
நீலமேனியன்பணித்திடும்பணியினின்றதுவே.

இ-ள். அவ்வாறுசென்ற திருமால் தமதிடத்திற்றரித்த வலம் புரிச்சங்காகிய பாஞ்சசன்னியத்தை நோக்கி, வெண்ணிற முடைய சங்கே, தவத்தைச்செய்த சுவணகுத்தன் என்னும் வைசியனுக்கு

ஒருகுழந்தையாகச்சென்று, அவனது அவா நீங்கும்படி ஐந்துவயது வரையுமிருந்து நம்மிடம் வருக என்றனர், சகரும் திருமால் கூறிய கட்டளைக்கு இசைந்து நின்றது. (௯)

மன்னலந்திகழ்நேமியோன்வரந்தரவாங்கி
யின்னலங்கடலொரீஇக்கரையேறிவைகுநாட்
பொன்னலங்கெழுவணிகர்கோன்புணர்முலைத்துணைவி
கன்னலஞ்சொலாள்வயிற்றினிற்கருப்பமுற்றதுவே

இ-ள். பெரிய நன்மைவிளங்காநின்ற சக்கரத்தையுடைய திருமால் வரத்தைக் கொடுக்கப்பெற்று, துன்ப சாகரத்தினின்றும் நீங்கி இக்கரையேறியிருக்கும் காலத்தில், பொனனினது நன்மைகள் பொருந்திய சுவணகுத்த னென்னும் வைசியத் தலைவனது நெருங்கிய தனங்களையுடைய மகேசையென்னும் மனைவியான, கருப்பஞ்சாற்றை யொத்த அழகிய சொற்களை யுடையாளிடத்து வயிற்றில், கருப்பம் பொருந்தியது. (௧0)

தோற்றுமோர்மதிக்கோர்மதிசுவைமுதலயிர்ந்து
வேற்றுருத்தழீஇயாவுநோய்மருங்கினில்வீங்கி
யீற்றுளோங்குசூற்சலஞ்சலமுத்தமீன்றென்ன
ஆற்றமிலொருசிறுவனைவயிறுவாய்த்துயிர்த்தாள்

இ-ள். தோற்றிய ஒருமாதத்திற் கொருமாதம உணவு முதலாயின வேறுபட்டு, வேறுவடிவங்கொண்டு கருப்ப வாதனையானது வயிற்றிலதிகப்பட்டு, பிரசவவேதனையுற்று, கருவுற்றசலஞ்சலமென்னுஞ்சங்கு முத்தையீன்றாற்போல, சோரவில்லாத ஒருபுத்திரனை; தன் வயிற்றினின்றும் பெற்றனள். (௧௧)

உதித்தவோரையிலந்தணர்க்கொண்ணிதிக்குப்பை
விதித்தவாறுவேணவாவுறவீசிநெய்யாடி

மதித்தவொக்கலுக்கறுசுவைவழங்கினன்றேவர்
பதித்தலந்தொறும்விழவணிநடப்பவேபணித்தான்.

இ-ள். புத்திரன்பிறந்த அசுபமுகூர்த்தத்திலேபிராமணர்க்கு அழகியதிரவியக் குவியல்களை வேதாகமங்களில் விதித்தவாறே, வேண்டுமளவுங் கொடுத்து, நெய் வழங்கி, தன்னை மதித்திருக்குஞ் சுற்றத்தார்களுக்கு அறுசுவையுணவுகளைக் கொடுத்தனர், தேவாலயங்க டோறும அழகிய திருவிழா நடக்கும்படிகட்டளையிட்டான்.

அயனுமாயனுமிளிர்சடைப்பிரானுமாறிரண்டு
நயனநாயகனெனத்திருநாமமுநவிற்றி
வயவைவேலினோய்மகவினைக்காத்தியென்றிறைஞ்சி
நியமமுற்றலர்பெய்துநித்தலுஞ்சென்றுநேர்வார்

இ-ள். பிரமனும் விட்டுணுவும் உருத்திரமூர்த்தியும், பன்னிரு கண்களையுடைய குழந்தைவேலன் எனநாமகரணஞ்செய்து, வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தையுடையோய், இக்குழந்தையைக் காத் தருள்வாயாக என்று வணங்கி, நியமத்துடன் பூக்களைத் தூவி நா டோறும் ஆலயஞ் சென்று மீள்வர். (௧௩)

நாடொறுந்திதிமதிதொறுநவிலுறுமயன
நீடுறும்பருவந்தொறுநிகழ்வனபுரிந்து
சூடுறும்பணிமுதலனசூட்டியேவளர்ப்பச்
சேடுறுஞ்சிலதிங்களிற்சிறந்துசேய்வளர்ந்தான்.

இ-ள். தினங்களிலும் திதி, மாதம், சொல்லப்பட்ட அயனம் (ஆண்டிற்பாதி) நீண்டவருடம் என்னும் இக்காலங்கடோறுஞ் செய் வனவற்றைச் செய்து, தரிக்கத்தகுந்த ஆபரணங்கள்முதலாயினவற் றையுந் தரித்துவளர்க்க, பெருமைபொருந்திய சிலமாதத்துட்சிறப் புற்று அப்புத்திரன் வளர்ந்தான். (௧௪)

பன்னருஞ்சிறுமதலைகேட்டுருகியும்பாலன்
றன்னுறும்விளையாட்டினும்சூழுதல்கண்டும்
பின்னருஞ்சிலபுரிவதுநோக்கியும்பிதாவு
மன்னையுங்களியடைந்திடப்பருவமைந்தடைந்தான்.

இ-ள். சொல்லுதற்கரிய இளங்குதலைச சொற்களைக் கேட்டு உருக்கமுற்றும், அப்புத்திரன் பொருந்தும் விளையாட்டின் ஆடல் கண்டும், பின்புஞ் சில செய்கைகளை செய்வது பார்த்தும், தன்னைப்பெற்ற தந்தையுந் தாயும் சந்தோஷங்கொள்ள ஐந்து வய தடைந்தான். (௪௬)

பூந்தடஞ்சுனையும்வாவியும்பொருந்திரையாறுந்
தேநதண்மாமலர்ச்சோலையுஞ்சேதிமம்யாவும்
வேந்தராதியர்சிறருடன்போய்விளையாடி
வாய்ந்தகேளினருரும்கொளவளர்கின்றநாளில்.

இ-ள். பொலிவாகிய குளிர்ந்த தடாகத்தும், வாவிகளிலும் மோதுகின்ற அலைகளையுடைய நதியினும், தேன்பொருந்தியபெரிய பூக்களையுடைய சோலைகளிலும் செய்குன்றுகளினும், அரசகுமாரர் முதலாயினோருடன் சென்று விளையாடி உரிமையாகவுள்ள சுற்றத்தார் விரும்பிசூழ வளர்ந்தனன். அவ்வாறு வளர்கின்ற காலத்தில்.

ஒருபகற்சிறுமைந்தரோடுயர்வில்வவனத்தி
னருகுதேனுமாதீர்த்தத்தினுடுறுமேல்வை
கருதுமூதுணர்வுதிப்பவக்கான்முளைவளையாய்த்
திருமுயங்குமால்செங்கையிற்சேர்ந்ததுவன்றே.

இ-ள். ஒருநாள், சிறுபருவத்தையுடைய பிள்ளைகளுடன் உயர்வாய வில்வவனத்தின் பக்கத்தில் உள்ள பெரியகாமதேனு தீர்த்தத்தினிடத்தில் நீர் விளையாடுங் காலத்தில், நினைக்கப் படுகின்ற பழைய போறிவு தோன்ற அக்குழந்தை சங்காகி, இலக்குமியைச் சேர்ந்திருக்கும் விட்டுணுவினது சிவந்த கையினடைந்தது. (௪எ)

ஆயதாய்வுற்ரர்மகனறலாழ்ந்தனனென்றுப்
போயறைந்திடப்பயந்தவர்வேரறப்பூவிற்
சாயுநீண்மரம்போல்விழுந்தயர்ந்துகண்டருநீர்
பாயும்யாற்றினுந்துயர்ப்பெருங்கடலினும்படிந்தார்.

இ-ள். அவ்வாறாய தன்மையை யறியாதவர் அக்குழந்தை நீரினுள் முழுகிறுனென நினைத்து, வணிகனிடஞ்சென்று தெரிக்க, அவனும் மனைவியும், வேரறுந்துபோகப் பூமியில் விழும் நீண்டமாம் போலவிழுந்து சோர்ந்து, கண்ணினின்றும் பொழிகின்ற நீராகிய நதியினும் துயரமாகிய சமுத்திரத்தினிடத்தும் முழுகினர். (௩அ)

விழ்ந்துவிழ்ந்தடிக்கடியெழுந்துமின்வாளாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினராயினர்பொய்கைவாய்ப்புகுந்து
சூழ்ந்தகேளிரும்புனலிடைத்துருவியுங்காணு
ராழ்ந்துபூழ்தியின்மாழ்கிவாய்விண்டரற்றினரால்.

இ-ள். அடிக்கடியெழுந்து விழுந்து விழுந்து ஒளிபொருந்திய வாளாயுதத்தாற் பிளக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவரான தாய் தந்தையர்கள் தேனுதீர்த்தக கரைக்குச்சென்று தம்மைச் சுற்றிவந்த சுற்றத்தாருடன நீரிடத்தே தேடியுங் காணுதவராய், நிலத்தில் விழுந்து புரண்டு மயங்கி யிரங்கினர். (௩௯)

கோச்சகக் கலிப்பா.

தாவியோடிச்சிறுவர்தம்பால்விளையாடி
மேவியோடியொர்கன்னல்வருமுன்விளிந்தாயோ
பாவியேநோற்றபயனிதுவோபாலாநீ
ராவியோகூற்றோநின்னுவியள்ளியுண்டதுவே.

இ-ள். பாய்ந்து ஓடிச்சென்று சிறுவரிடத்து விளையாடி, நாம் வீடுசென்று ஒருநாழிகைக்குள் வருதற்குமுன்னாக, நீ இறந்தனை

யோ? ஹே குழந்தாய் பாவியேமாகிய யாம்செய்த தவம் இதுவோ? உனது உயிரையுண்டது தீர்த்தடாகமோ யமனோ? யாதோ அறி கிலேம். (௨0)

பேராயெமைநின்பிராயத்தாராயமினிச்
சாராய்சிறிதுந்தனிபிரியாயிபபோதெம்
மாராவமுதேயென்றூர்வத்தழைக்கினுநீ
வாராயெங்குற்றாய்மகவேமகவேயோ.

இ-ள். எமமை விட்டுப் பிரியாதே, உன்னுடைய பருவத்தின ரான சிறுவர் கூட்டங்களைசசாராதே, சிறிதுமதனியேசெல்லாதே, இப்போது எமமுடைய தெவிட்டாத அமிர்தமே யென்று அன புடன் அழைத்தாலுமநீ வாராது எஙகுச சென்றனை, புத்திரனே! புத்திரனே. (௨௧)

பொன்னையிழந்தாலும்புவியிலோர்கோலோச்சு
மன்னையிழநதாலும்வணிகாகுலமரபு
தன்னையிழநதாலுந்தமியேந்தவத்தீன்ற
வுன்னையிழந்துமற்றுய்யேமுய்யேமே.

இ-ள். திரவியத்தை யிழந்தாலும் பூமியின்கண் ஒப்பற்ற செங கோல்செலுத்தும் அரசனை யிழந்தாலும், வைசியகுல மரபினையிழந் தாலும், தனித்தவராகிய யாஙகள் தவத்தினாற்பெற்ற உன்னை யிழந்து பிழைததிருகக மாட்டேம், பிழைததிருகக மாட்டேம்.

பூணுமார்புமழலைவாய்ப்புன்னகையும்
வாணுடுகோலமுகமும்வடிக்குழையுந்
தாணுடுகிண்கிணியுந்தண்டோட்சிறுதொடியுங்
காணுமலாவிகழிவையோகண்மணியே.

இ-ள். ஆபரணங்களசைகின்றமார்பமும், குதலைச சொற்களை வசனிக்கின்றவாயினின்றுந்தோன்றுங் குறுநகையும், ஒளிகொண்ட

அழகியமுகமும், தேய்க்கப்பட்ட குண்டலமும், பாதங்களிற் சூழ்ந்துள்ள கிண்கிணியும் தண்ணியபுயத்திலணிபப்பட்டவளேயும் ஆகிய இவைகளேயாகள் காணமல் எமது கண்மணியே இறப்பாயோ?

ஈன்றேம்பெரிதுவகையெய்தினேம்யாவருநிற்
சான்றேனெனசசொற்றருமுன்றணிபிரிந்தா
யூன்றேயுயிர்தாங்கியுய்யேமுனைநேடி
வான்றேய்நிலையின்வருகின்றேமழகளிறே.

இ-ள். (தவஞ்செய்து) பெற்றேம், மிகவுஞ் சந்தோஷத்தையடைந்தேம, எவர்களும் நின்னைப்பெரியோன் என்றுகூறுஞ்சொல்லைச சொல்லுதற்கு முன்னர்தனியே எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாய், தசைபொருந்திய உயிரைத்தாங்கிப் பிழைத்திருக்கமாட்டேம். உன்னைத்தேடி ஆகாயததில் விளங்கும் சுவர்க்கலோகததிற்கு வருகின்றேம். இளமைபொருந்திய யானைபோன்றவனே.

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச
சான்றே னெனக்கேட்ட தாய்.

எனத் திருக்குறள் கூறுமாகலின் "ஈன்றேம் பெரிதுவகையெய்தினேம் யாவருநிற் - சான்றே னெனசசொற தருமுன் றணி பிரிந்தாய" என்றார். "மழகளிறே" என்றது உருவகம். (௨௪)

வெந்திரயவீரைநடுவீழாதுமீமிசைச்செம்
பொன்னுலகிலேற்றுவதுபுத்திரனென்றஃதுணர்ந்து
பன்னெடுநாளேற்றுபபயந்தேமுனைநீங்கி
யின்னுயிர்கொண்டாறியிருப்பேமோமழகளிறே.

இ-ள். கொடியநரகமென்னுஞ் சமுத்திரத்தின் நடுவேவிழாமல் மேலிடத்துள்ள சிவந்த பொன்மயமான சுவர்க்க லோகத்திலேற்றுவது புத்திரனென்று அறிந்து, பலநீண்ட நாளாகத் தவஞ்செய்து

பெற்றேம், அவ்வாறுய உன்னை விட்டுப் பிரிந்து, இனிய உயிரைக் கொண்டு ஆறியிருப்பேமோ, இளைய யானைக்கன்றையொத்தவனே.

என்றின்னனவுள்ளிரங்கியிருவோரும்
பொன்றும்பொருளேபொருளாய்ப்பொருண்முழுதும்
வென்றியயலோர்க்கும்வேதியரோடாதுலர்க்கு
முந்தியிடையினின்றுமுகந்துமுகந்துநல்கி,

இ-ள். என்று இவ்வாறுயவற்றை மனத்தின்கணினைந்து இரக்க முற்றுப் புலம்பித் தாய் தந்தை யென்னும் இருவோரும் இறக்குந் துணிபே தமக்கு உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு, தம்மிடத்து இருந்த பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், அயலிலுள்ளவர்க்கும் பிராமணர்களுடன் வறியவர்களுக்கும் முற்பட்டு இடத்திலிருந்து மொண்டு மொண்டு கொடுத்து. (௨௬)

கேளுங்குடியுமழுங்கியழக்கேள்வனுடன்
வாளுண்கண்ணாளும்வருந்திமகவாசைபற்றி
பாளுங்கதிர்வேலடிகளையுள்ளாதரித்து
மூளுங்கொழுந்தழலின்மூழ்கமனமூளுங்கால்.

இ-ள். சுற்றத்தாரும் ஏனையமக்களும் வருந்திப்புலம்ப, வாளாயுதத்தையும் வெற்றிகொண்ட கண்ணையுடையவளாகிய மகேசை யெந்நாளும்வருத்தமுற்றுப் புத்திரசோகங்கொண்டு, தங்களையாளாநின்ற கதிர்வேற் பெருமானை மனத்தின்கண் ஆதரவுசெய்து, தன் நாயகனுடன் மூண்டகொழுமையாகிய அக்கினியின் இடத்து முழுகும்படி மனத்தில் நினைக்குங் காலத்தில். (௨௭)

மட்டவிழ்பூஞ்சிறுகுஞ்சிமாலையும்வாணுதலொட்டி
விட்டமணிச்சுட்டியும்வில்வீசுமணிப்பூங்குழையுங்

கட்டெழின்மென்கொடிமூக்குங்கருணைபொழிவிழிநோக்குஞ்
செட்டார்தொழுங்கனிவாயுமிளநகையுஞ்செவ்விதர.

இ-ள். தேன்பாந்த பொலிவாகிய சிறிய குடுமியிற்றரித்தமாலையும், வெள்ளிய நெற்றியிற் றரித்த இரத்தினச் சுட்டியும், ஒளி வீசுகின்ற பொலிவாகிய இரதினக் குண்டலமும், மிக்க அழகினையுடைய மிருதுவான கொடிபோன்ற நாசியும், அருளைப் பொழிகின்ற கண்களின்பார்வையும், பெரியோர்களால்வணங்கப்படுகின்ற கோவைப்பழம்போன்ற வாயும், இளமுறுவலும அழகைச செய்ய.

வேணித்தண்பிறையைமுறித்திணக்கியிழைத்தெனமிளிரு
மாணிப்பொற்புலியுகிரினைம்படையுமழகெறிப்பத்
தூணொப்பித்தன்றோளும்பசுந்தொடியுஞ்சுடரமணி
மாணிக்கசிறுவிரலின்மணியாழிவெயில்விரிப்ப.

இ-ள். சடாமுடியின்கண் தரித்த குளிர்ந்தபிறைச சந்திரனை, ஒடித்து இணக்கிவைத்தாற்போன்று விளங்குகின்ற, மாற்றுயர்ந்த பொன்னாற் செயயப்பட்ட புலிநகத்தோடுகூடிய பஞ்சாயுத மணியும் அழகைசசெயய, தூணையொப்பினை செயதாறபோனற தோளும் பசிய வளையல்களும் ஒளியைசசெய்ய, அழகிய மாணிகக ரத்தினம் போலுஞ் சிறுவிரலின்கண் இரத்தினமோதிரம் ஒளியை வீச. (௨௧)

சீதமணிவிளிம்புடைக்கோசிகமுமரைஞாணணியுங
கீதமுரைபரிக்குரற்கிண்கிணிமிழற்றுஞ்சீறடியு
மேதகமுன்விளிந்தோன்மீண்டனனென்றுவிருவோருங்
காதலிப்பமுன்னுதித்தான்கடவுணுதற்கண்ணுதித்தான்.

இ-ள். குளிர்மையாகியஇரத்தினவிளிம்பினையுடையபட்டுடையும், அரைஞாண் ஆபரணமும், கீதத்தைச் செய்கின்ற சனைக்குங் குரலினையுடைய சதங்கைகள் ஒலிக்கின்ற சிறியபாதங்களும், மேலான தகுதியைக்கொண்ட முன்னர் இறந்தபாலகன் திரும்பவும்

வந்தனுனென்று, சுவணகுத்தனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவ ரும் விருப்புறும்படி, சிவபெருமானது அக்கினிக் கண்ணினின்றுந் தோன்றிய குமாரக் கடவுள் அவர்க்குமுன் தோன்றினர். (௩0)

கண்டனர்கண்களிகூரக்கான்முளையென்றெடுத்தணைத்துக்
கொண்டனரெங்குற்றுயெங்குலக்குன்றேயெமையீர்த்துச்
சண்டனிரயக்குழியிற்றூழ்த்தாதெய்தினையெனவாய்
விண்டனர்யாருணர்வார்செவ்வேள்விளையாடலைமன்னோ.

இ-ள். (வணிகனும் மனைவியுமாகிய இருவரும்) கண்டார்கள், கண்கள் ஆனந்தங்கொள்ளும்படி, தமது புத்திரனென்று எடுத் தணைத்துக்கொண்டு, எமது குலமலையே எவ்விடத்து அடைந்தனை, யமன் எங்களையிழுதது, நரகக் குழியில்தாழச்செய்ய விடாது வந்து விட்டனை, என்று வாயாற்சொன்னார், கந்தக் கடவுளின் திருவிளை யாடலை யாவரறிவார். (௩௧)

எடுத்தணைக்குமதுபோழ்தினிருவரையுமுலகறியத்
தடுத்தடிமைகொளவேண்டிச்சண்முகமாய்ப்பன்னிருகை
தொடுத்தபடைகளுங்கருணைசுரந்தநயனமுந்தோகை
மடுத்தமயிலுந்தோன்றநின்றனன்வானவர்கோமான்.

இ-ள். எடுத்து அணைத்த அந்தச சமயத்தில், சுவண குத்தன் அவன் மனைவியென்னும் இருவரையும் உலகம் அறியும்படி தடுத் தாட்கொள்ள விரும்பி, ஆறு திருமுகங்களும், பன்னிரு திருக்கரங் களும், அவற்றிற்பொருந்திய ஆயுதங்களும் அருளூறிய திருக்கண் களும், கலாபம் பொருந்திய மயில்வாகனமும் தோன்றும்படி தேவர் கட்குத் தலைவராகிய சிவசுப்பிரமணியப் பெருமான் நின்றனர்.

பெய்தார்பூமாரிவிண்ணோர்பேரியியங்கினவிசும்பிற்
கைதலைகூப்பினரறவோர்கண்டனிதேக்கினர்தொண்ட

ரெய்தரியதனிக்காட்சியிடைப்பட்டாரிருவருந்தாம்
பைதலொழிந்துளம்வெருவிப்பணிதலும்வேற்கிறைபகரும்.

இ-ள். தேவர்கள் பூமழையைப் பெய்தனர், தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன, முனிவர்கள் ஆகாயத்தை நோக்கிக் கைகளைத் தலையிற் குவித்தார்கள், அடியவர்கள்யாவரும கண்ணினின்றும்நீர்த்துளியை நிலைறத்தார், அடைதற்கரிய ஒப்பற்ற காட்சியினிடத்துப் பரவசப் பட்டனர், சுவணகுத்தனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவரும, துன்பம் நீங்கி மனம் அச்சமுற்று வணஙகுதலும், வேலாயுதத்தை யுடைய தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் திருவாய மலாநதருளுவார்.

முன்னீர்மாதவநெடுநாண்முயறலுமுந்நீருறங்கு
மைந்நீர்மேனியன்றோன்றிமகபபெறின்மற்றில்லை யென்றான்
பின்னீர்பெற்றிறநதாலுமகபபேறலருள்கவென்றே
சொன்னீராதலின்மகவாய்த்தோன்றியதொண்கரச்சங்கம்.

இ-ள். முன்னர் நீஙகள்பெரியதவத்தை நெடுநாளாகச செயத லும் திருப்பாற் கடலினிடத்தே துயிலுகின்ற கார்மேகம்போலும் மேனியையுடைய கோவிந்தன் பிரசனனனாய், புத்திரப்பேறு உஙக ளுக்கு இல்லையென்றான், பின்னர் நீங்கள் பெற்றுச செத்தாலும் புததிரப்பேற்றை கொடுகக வேணடு மென்று கேட்டீர், அதனால் அவனது கையின்கணுளள பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சஙகானது குழநதையாகத் தோன்றியது.

பாற்கடல் கடையுங்காலத்தில் ஆலாலந் தோன்றிற்று. அது கண்டதேவர்களும் அசுரர்களுமோடினர். மாயவன் யாம்காக்கின்று மென்று நஞ்சிற்கு முன்னர்ச செல்லுதலும் அதன்வேகம் பட்ட வளவிலே பவளவண்ணமாயிருந்த இவர் தேகம் நீலநிற மாயிற் றாக லின் "மைந்நீர் மேனிய" னென்றார் ?

சிவபெருமானாற் கொடுக்கப்பட்ட சங்கரதலின் ஒண்கரச்சங்க மென்றார் அது.

செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வுதைத்தனையே
சங்காழி முகுந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே.

என்னுந் திருவருணைக் கலம்பகச் செய்யுளாற் பெறுதும். (௩௪)

ஏவலினம்பருவம்வைகியடைந்ததுமீண்டதுபுரிமால்
யாவதும்யாமளியுடையீராதலினிவ்வாறுநம்பாற்
றூவறவாற்றினமென்றுச்சாற்றிவரம்பலநல்கித்
தேவதேவன்றிருவாவினன்புரிச்சேதிமஞ்சென்றான்.

இ-ள். சங்காளது விட்டுணுவின் ஏவலாலே ஐந்து வயதுவரைக்கு மிருந்து பின்னர்ச்சென்றது, அன்பினை யுடையீர் யாம் அதுநோக்கி நம்மிடத்து இவ்வனம் குற்றமறக் குழந்தையாய் வந்தேம் என்று கந்தக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பலவரங்களையுங் கொடுத்துப் பழநிப்பதியிலுள்ள திருக்கோயிலையடைந்தனர். (௩௫)

அருமெரிநாயகனுமுல்லைபணைக்குமாவினான்குடியிற்
றெருடருசில்பகலவைகித்தேமலர்ததாடிளைததடைந்தார்
மருடமிமாதவமுயன்றுவசுமந்தன்கலியுகத்தி
லிருவினையொததடைந்தவாகேணமெனமாமுனியிசைத்தான்.

இ-ள். திருவருளையுணர்ந்த சுவணகுத்தனென்பானுமகர்பினையுடைய அவன்மனைவியும் அப்பழநிப்பதியினிடத்தேசிலகாளிருந்து தேன்பொருந்திய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையடைந்தின்புற்றார், அதுநிற்க, முனிவர்களே! கலியுகத்தில் வசுமந்தனென்பவன் மயக்கத்தை நீக்குகின்றபெரியதவத்தைச் செய்து நல்வினை தீவினை என்னு மிரு வினைகளுந் துலைபோ லொன்று பட்டு முத்தியடைந்த சரித்திரத்தைக் கேட்பீராகவென்று சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். (௩௬)

சுவணகுத்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௯௨௪.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினேழாவது,

வசுமந்தச் சருக்கம்.

கலிநிலைத் துறை.

அங்கிவளர்ப்போர்முதலியமூவர்க்கருளேவல்
வெங்கலிநீரப்புவிதருவேளாண்டொழின்மிக்கோன்
சங்கரிபாகன்சிறுபிறைவேணித்தலைவாழ்வின்
மங்கைதொல்குலவன்மண்மகள்புதல்வன்வசுமந்தன்.

இ-ள். அக்கினியை வளர்க்கின்ற அந்தணர் முதலிய முக்குலத்தாருக்கும் அருளுடனே ஏவல் புரிதலினும், கொடிய துன்பமானது நீங்கப் பூமியிற் பொருந்திய வேளாண்மைத் தொழிலிலும் மிகுந்தவன், உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானது பாலசந்திரனைத் தரித்த சடாமுடியின்கண் வாழ்தலையுடைய கங்கையினது பழைய குலத்திற் றோன்றினவன், பூமி தேவியின் புத்திரன் அவன் பெயர் வசுமந்தனாகும்.

பிராமண ரிருவகைப் படுவர். அவருள் அநாதி சதாசிவப் பெருமானது ஐம் முகத்தி னின்றும் தோன்றிய பஞ்ச விருடிகள் கோத்திரத்து உதித்த அந்தணரே உயர்ந்தவ ராவார். அவரே ஆதி சைவப் பிராமணரென்றழைக்கப்படுவர் மற்றையோர். பிரமனது முகத்தினின்றுந் தோற்றியவராம் அவர் பலவகைப் படுவர். ஈண்டு அங்கி வளர்ப்போ ரென்றது ஆதிசைவப் பிராமணரை யன்க.

வேளாளர் மூன்றுங் குலமாகிய வைசியரென இக்காலத்துள்ளார். சிலர் மயங்கி இடர்ப் படுகின்றாராதலின் அது வேதாகமாதி

உண்மைநூல்களுக்கும் பண்டையாசிரியராய் உள்ளிட்டா ரெல்லா ருக்கும் விரோதமாகலின் அது அன்றெனமறுத்து நூலின்றுணி பும் தொல்லாசிரியரின் கருத்தையும் விளக்குவான் மூவர்க்கருளேவ லென்றும், மங்கை தொல்குலன், மண்மகள் புதல்வன் என்றும் வலியுறுத்தினு ராயிற்று. இதனுனே வேளாளர் நான்காம்வருணத்த ரென்பது வெள்ளிடை மலைபோற் றெள்ளிதின் உணரக் கிடக் கின்றது. இவற்றின் விரிவெல்லாம் வருணசிந்தாமணி மறுப்பிற் பாக்கக் காணக.

வேளாளர்க்கு ஏவல் புரிதல் பயிரிடுத லென்னு மிருதொழி லோடு, ஓதல், ஈதல், வாணிகம், பசுகாத்தல், என்னும் நான்கும் கூட்டி அறுதொழிலுரித் தென்பர் உச்சிமேற் புலவர் கொளும் நச்சினர்க் கினியரும். அதனை "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பன பாக் கமும்" என்னுந் தோல்காப்பியத்து வாகைத்திணைச சூத்திரத்தா னறிக.

ஏவல் புரிதல் உழுவித் துண்போர் உழுதுண்போர், என்னு மிருவகை வேளாளருள் உழுதுண்போர்க் குரியதாக விதிக்கப்பட் டுள்ளது. உழுவித் துண்போர் அரசரிடத்து ஏனதி, காவிதி, வேளிர், காவலர் என்னும் சிறப்புப் பட்டங்கள் பெற்றும் மந்திரித் துவம் பூண்டும் சேனபதிகளாக நின்றும் ஒழுகுவரென்க. (௧)

அறநெறிபிறழானுசில்குலத்தோனன்பினும்
பொறையுடையாளன்மேவியவீதோர்புரந்தன்னி
னுறைசிவயோகாதிபர்பணியோர்போதினுமோவா
னறியனகனிமூலாதிகடினநன்னரினுய்ப்பான்.

இ-ள். தருமமார்க்கத்தி னின்றும் வேறுபடான், குற்றமில் லாத கோத்திரத்தை யுடையவன், அன்பைத்தருகின்ற பொறு மைக் குணத்தையுடையவன், நன்மை பொருந்திய பழநிப் பதியின் கண் வசிக்கும் சிவயோகத்தில் வல்ல அடியார்களது ஏவலினின்,

றும் ஒருகணமும் நீங்கான், நல்மையுள்ளன வாகிய பழம் கிழங்கு முதலியவைகளை நாடோறும் நன்மையுடன் கொடுப்பான். (உ)

பாலடியானைத்தாரகனுயிருண்படையொள்வேற்
றேவர்கடேவன்கதையமுதுண்டான்செவிவாயான்
மேவினனோர்பாலானவரைப்பான்மிளிர்நெல்லிக்
காவிலடைந்தான்றபதர்குழுவைக்கண்ணுற்றான்.

இ-ள். பருத்த கால்களை யுடைய யானைபோன்ற தாரகாசுானது உயிரையுண்ட படைக்கலமாகிய அழகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த தேவர்கட்கு அதிபனாகிய கந்தக்கடவுளின் சரித்திரத்தைத் தனது செவிகளே வாயாகக் கொண்டு பருகினவன், இங்ஙனமிருப் போனாகிய வசுமந்தன் ஒருநாள் வாரகமலைக்கு ஒரு பக்கத்திலுள்ள விளங்காநின்ற நெல்லிவனத்தை யடைந்து முனிவர் கூட்டத்தைப் பார்த்தான்.

தாரகன் என்றது காசிப முனிவர்க்கும் மாயை யென்பாட்குந் தோன்றிய, சூரபன்மனது துணைவனன்று. ஈண்டுக் கூறப்பட்ட தாரகன் திரிபுரத்தசுரர்களின் றந்தையா யுள்ளவன். அவனொடு பொருதுகொன்ற சரிதத்தைக் கூர்மபுராணம் திரிபுரதகன அத்தி யாயக்கண்காணக. இவனைக், கொன்றமையால் எந்தை கந்த வேள் தாரகாந்தகன் எனப் பெயர்பெற்றார் எனக் குமாரதந்திரங் கூறிற்று. (௩)

மொய்த்தவர்புரியுந்தவநெறிகாணூமுகிழ்நெஞ்சம்
வைத்தலர்தூவாவநதனைபுரியாவழிநின்றா
னத்தவரிவனேதீவிரதரனன்கருளானு
னெத்தகருத்தன்புடையினனென்றோகையரானார்.

இ-ள். நெருங்கிய முனிவர்கள்செய்யுந் தவநெறியைக்கண்டு அருள் அரும்பிய மனங் குவித்து புட்பங்களைச் சொரிந்து வணக் கஞ் செய்து ஒருவழிப் பட்டு நின்றான், அதுகண்ட அம்முனிவர்.

கன் இவன் தீவிரதாளு யிருக்கின்ருன். நன்மையான அருள்வடி வாளுன். ஒத்தமனத்தையுடையவ ளுயினன் என்று மகிழ்ச்சி கொண்டார். (௪)

னாவசுமந்தாபூவினள்கோவின்மணிவாஞேர்
தாவிறவங்கூர்தலனிதுமுத்தித்தலளுமான்
மூவிருதிருமாமுகவனெவர்க்கும்முதளுனென்
றேவரும்வம்மின்பணியுமினும்மின்னெனநின்ருன்.

இ-ள். வசுமந்தனே இங்கே வாக்கடவாய், இலக்குமி தேவியும் காமதேனுவும் சூரியனும் ஏனைய தேவர்களும் குற்றமில்லாத தவத்தைச்செய்த தலமிதுவாகும். இதுவே முத்தித் தலமுமாம். அழகிய ஆறுதிருமுகங்களை யுடைய குமாரக் கடவுள் எல்லார்க்கும் முதற் பொருளாயுள்ளவன் நானே, ஆதலால் யாவர்களும் வாருங்கள் வணங்குங்கள் உய்ந்துபோதிர் என்று நின்றனர். (௫)

வீறுவைகாசிவிசாகம்பூரணைவிரவுங்கா
லாறுமுகச்செவ்வேண்மயின்மேல்வந்தருணல்குங்
காறுமிழைக்குதிமாதவமென்றுகரைந்தார்பாற்
கூறருமேவல்குயிற்றினன்வேளாண்குலதீபன்.

இ-ள். பெருமை பொருந்திய வைகாசி மாதத்திலே விசாக நட்சத்திரமும் பௌர்ணிமைத் திதியும் வருங்காலத்தில், கந்தக் கடவுள் மயில்வாகனத்தின்மீது இவர்ந்து காட்சி கொடுத்தருளுவர். அந்நாள் வரையும பெரியதவத்தை செய்யக் கடவாய் என்று கூறினுர் அப்பாற் சொல்லுதற்கரிய அத்தவத்தை வேளாளகுலதீபமாகிய வசுமந்தன் செய்தான். (௬)

சொற்றிடுநாளிற்கார்மயின்மீதிற்சுடர்வேலோ
னுற்றிடுவில்வக்காடதினுட்பாலொளிர்நேமி
பற்றிடுசெங்கைப்புயல்பதிகோயிற்குணபானுற்
சுற்றிடுவோரெண்சண்முகதீர்த்தக்கரைசார்ந்தான்.

இ-ள். முனிவர் சொன்னநாளிலே நீலநிறம் பொருந்திய மயில் வாகனத்தின்மீது ஒளிகொண்ட வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரவேள் வில்வவனத்தின் பக்கத்திற் பிரகாசிக்கின்ற சக்கராயுதத்தைத் தரித்த சிவந்த கையையுடைய திருமால் இருக்கின்ற கோயிலின்கீழ்ப்பக்கத்தில் நூல்பயினறறிந்த பெரியோர்களால் எண்ணப்படும் சண்முக தீர்த்தக்கரையை யடைந்தார். (எ)

இரவிவிண்ணிரதப்புரவிகளொருசாரிடைசாய
வரநதிமீமேலுயரியமணிமண்டபநாப்ப
ணுரகனுமரியுங்கண்டதிசயமுற்றுளம்வெள்க
வரவுமிழ்மணியினிமைப்புறுமணியாதனமுற்றான்.

இ-ள். சூரியனுடைய ஆகாயத்திற் செல்லுந் தேர்களிற் கட்டப்பட்ட குதிரைகள் ஒருபக்கத்தில் இடையிற்சாய்ந்து நிற்குமாறு, ஆகாயகங்கைக்கு மேலும் உயர்ந்துள்ள அரிய இரத்தின மண்டபத்தினடுவே, ஆதிசேடனும் சூரியனுங் கண்டு வியந்து மனம் வெட்கமுறும்படி, சர்ப்பங்களால் உமிழப்பட்ட இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினாசனத்தை யடைந்திருந்தார்.

சூரியனது குதிரையைப் பற்றிச் சொல்லுங் காலத்துச் சிலர் சப்தாசுவம் என்னும் பெயரை யுடைய குதிரை யென்றும், சிலர் ஏழ்வகை நிறங்களையுடைய குதிரை யெனவும் கூறுவார். ஏழு குதிரைகள் உளவெனனுந் துணிபோதுவான் "இரவி விண்ணிரதப் புரவிகள்" எனப்பன்மைப் பால் கொடுத்து ஓதினர். இதனைக் கூர்மபுராண விருத்தியுரைக்கண் நன்கு வலியுறுத்தினம் ஆங்குக் கண்டு தெளிக. (அ)

கவிரிதழரமங்கையர்புடைகவரிக்கால்சாய்ப்பப்
பவமறுதொண்டர்திரண்டயல்வீசணிபணிமாற
வவிர்சுடர்மணிவிண்ணவர்தருமலர்தண்ணலர்தூவப்
புவனவரோதையர்பணிவிடைவேட்டுப்புடைபோற்ற.

இ-ள். முருக்க மலர்போன்ற உதடுகளை யுடைய தேவப்பெண்கள்பக்கத்தில் ஆலவட்ட மிரட்டவும், பாவமற்ற அடியவர் ஒருங்கு சேர்ந்து பக்கத்திற் சாமரம் வீசவும், விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய இரத்தினங்களையணிந்ததேவர்கள் கற்பக தருவினது அலர்ந்த குளிர்மையாகிய புட்பங்களைச் சொரியவும், புவனத்திலுள்ளவர்கள் தமது மனைவியருடன் வந்து குற்றேவல் கேட்டுப் பக்கத்திற் றுதித்து நிற்கவும். (௯)

விசிமணிமுழவத்தொனிகளைகடல்விள்வாய்மூடக்
கசிதருகுரல்யாழ்முனிவராமுறைகானம்பாட
வசியிடுவாளுண்கண்ணியரசதியின்வழியாடப
பொசிநறவூறும்பூமலையங்காலபுடைமேபாத

இ-ள். வாரினாற் கட்டப்பட்ட அழகிய முரசி னொலியானது ஒலிக்கின்ற சமுத்திரத்தின் திறந்த வாயைமூடவும், கசிவைக் கொடுக்கின்ற குரலினைக் கொண்ட யாழிசையில் வல்ல முனிவர்கள் முறையே பாட்டுக்களைப் பாடவும், கூர்மை பொருந்தி வாளாயுதத்தையும் வென்ற கண்களை யுடைய பெண்கள் யுவதியாக நின்று நடனஞ் செய்யவும், பொசிகின்ற தேன்சுரக்கும் பூமாலையானது, அழகியபாதங்களின் கீழேயுயர்ந்து விளங்கவும். (௧0)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மழகதிரிரவியளவில்பலகோடிமேற்செலு
 மாமையுமழுங்க
வழகுவீற்றிருந்துமணிகிடந்திமைக்குமணிகெழு
 மவுலியுமாலோன்
குழைமுயுடற்கலைகளெண்ணிரண்டோரிலொன்பதுண்
 டென்றுகாமணத்தின்
விழைமிறும்பூதுவிழைப்பவாணுதன்மேல்விளங்குபுண்
 டரமும்வில்வீச.

இ-ள். இளங் கிரணங்களை யுடைய சூரியர்கள் அளவில்லாத பலகோடியின்மேற் கூடியவொளியும் குறைய, அழகானது வீற்றிருந்து இரத்தினங்கள் இருந்து பிரகாசிக்கின்ற வரிசையாக விளங்கும் முடிகளும், சந்திரனது குறைந்த உடலினுள்ள பதினாறு கலைகளுள் ஆராயுமிடத்து ஒன்பது கலைகள் தாமுளவென்று மனத்தின்கண் வியப்பை யுண்டாக்கும்படி ஒளிகொண்ட நெற்றியின் மீது விளங்குகின்ற முக்குறிகளும் ஒளியை யெறிக்க. (௧௧)

மின்றிருநுதலிற்புண்டரங்கிலவுவெள்ளமும்
விழியருணதியு
மொன்னெனக்கலவாதிடைவரம்பிட்டாங்கொளிர்புரு
குடிவடிவோங்க
முன்றனித்தனியாய்க்கட்கடைக்களிகண்முழுவது
மொருங்கிமைத்திருப்ப
நின்றிமைக்கோடுகடந்தலையெறியுநீள்விழி
யருட்கடனீட.

இ-ள். ஒளிர்கின்ற அழகிய நெற்றியின்கண் முக்குறிகளாகிய சந்திரிகைப் பிரவாகமும், கண்களினின் றொழுகும் ஆறும், ஒன்றாகிக் கலவாதிருக்கும்படி இடையில் வரம்பிட்டாற்போல, பிரகாசிக்கின்ற புருவவடிவும் விளங்க, முன்னர்த் தனித்தனியாகக் கடைக்கண்ணினின்றும் ஆனந்த வருவிகள் ஒன்றுசேர்ந்து காணப்படவும், நிலைபெற்று இமையாகிய கரையினிடத்தைக் கடந்து திரை வீசுகின்ற நீண்ட கண்களினின்றும் அருட்சமுத்திரஞ் சுரக்கவும்.

வாண்முகவனப்புக்கொழுந்துவிட்டாங்குமணிச்சிரந்
துண்டங்கள்வாய்ப்பத்
தாணுவுக்கொருசொற்சாற்றுசேயிதழ்மாதுளையிதழ்
தனித்தனிதயங்கப்

பூணிளமுலைத்தாய்புகட்டுபாறேக்கெப்பொசிந்தன
புன்னகைபொடிப்பத்
தோண்மிசைசெவிதாழ்சுருட்குழைதுயலச்சூழ்முக
மாறுமேதோன்ற.

இ-ள். ஒளிகொண்ட முகத்தின் அழகானது கொழுந்துவிட்டாற்போல, அழகிய தலைகளும் மூக்குகளும் பொருந்தவும், சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப் பொருளின் உண்மையை யுபதேசித்த சிவந்த உதடுகள் மாதுளைய பூவினிதழ்கள்போல வேறுவேறு விளங்கவும், ஆபரணங்களை யணிந்த இளமை பொருந்திய முலைகளினின்று தாயாராகிய உமா பிராட்டியார் ஊட்டிய பாலை யுண்டு பொசிந்தாற்போன்ற குறுமுறுவல பூப்பவும், திருப்புயங்களி னிடத்துக் காதுகளிற் றூங்குகின்ற சுருளினை யுடைய குண்டலங்கள் தூங்கவும, ஒளிசூழ்ந்த ஆறுமுகங்கள் தோன்றவும். (௧௬)

மாலைவெள்ளருவிநறுமணிகொழித்தமணிமுடி
வடகிரிசிவணப்
பாலொளிநூலுமதாணிமாவணியும்பகட்டெழின்
மார்பமுந்தயங்க
நீலமுங்கடப்புங்குரவமும்வெண்கூதாளமு
நிறைமணமுயிர்ப்பக்
கோலவாள்வயிரக்குலவினந்தோளுங்கோமள
வலயமுங்குலவ.

இ-ள். தூங்குகின்ற வெள்ளிய அருவிகள் கொழித்த நல்ல இரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்ட அழகிய கிரீடங்கள் மேருமலையையொத்து விளங்கவும், பால்போன்ற நிறத்தை யுடைய பூணூலும் மார்பி லணியாகிய சிறந்த ஆபரணமும், பெரிய அழகை யுடைய

மார்பும் விளங்கவும், குவளைமாலையும் கடப்பமாலையும் குராமாலையும், வெள்ளிய வில்வமும் நிறைந்த வாசனையை வீசவும், அழகிய ஒளி பொருந்திய வயிரத்தினங்கள் போன்ற சிறந்த இளந் தோள்களும் முத்து மாலைகளும் விளங்கவும். (௧௪)

மாமுதறடிந்தவேலுமொள்வாளும்பலகையும்
வயிரவாட்படையுங்
காமர்பொற்கதையுமிருதலைச்சூலுங்கதமெறித்
திகிரிவான்படையுந
தோமில்கார்முகமும்வாளியும்வரதாபயமும்வா
ரணச்சுடர்கொடியுந
தாமரைமுகிழ்ப்பமலர்ந்தபன்னிருகைத்தலங்களு
நலங்கிளர்ந்தோங்க.

இ-ள். மாமரமாகிய சூரபன்மனைக் கொன்ற வேலாயுதமும், ஒளிபொருந்திய வாளாயுதமும், கேடகமும் வைரமுற்ற வாளாயுதமும், அழகிய பொன்மயமான தண்டும், இருதலையையுடைய சூலப்படையும், சினங்கதுவும எரிகாலும் பெரிய சக்கராயுதமும், குற்றமில்லாத வில்லும் அம்பும் வரதமும் அபயமும் ஒளிகொண்ட கோழிக் கொடியும் தாமரைமலருக்குவியும்படி விரிந்து விளங்கும் பன்னிரண்டுதிருக்கைகளும் நன்மை மிக்கு விளங்கவும. (௧௫)

பன்னிறமணியினுதரபந்தனமும்பரவொளிப்
பசும்பொனிற்குயிற்று
மின்னிவர்கலிங்கமருங்கினும்விளங்கவிண்ணவர்
மவுலியில்வேதச்

சென்னியிற்கிடந்தசேவடிப்போதுந்திரண்மணிச்
சில்லரிச்சிலம்பும்
பொன்னிறங்கெழுபூஞ்சதங்கையுந்திகழப்பொலிந்தனன்
காட்சியிற்சிறந்தே.

இ-ள். பல்நிறங்களையுடைய இரத்தினங்கள் குயிற்றிய ஒட்டியாணமும், பரந்தகிரணத்தையுடையபசியபொன்னாற்செய்யப்பட்ட மின்னல்போன்ற பட்டாடையரையில் துலங்கவும், தேவர்களது முடியினும் வேத சிரசினும் கிடந்த செவ்விய திருவடி மலர்களும், திரண்டமணிகள் பெய்யப்பட்ட சிறநுண்கற்களையுடைய சிலம்புகளும், பொன்னினது நிறங்கொண்ட பொலிவாகிய சதங்கைகளும் விளங்கத் தோற்றத்திற்பொலிந்து வீற்றிருந்தனர் குழந்தைவேலாயுதனார். (கசு)

அப்பெருங்காட்சியளிப்பவானோருமருமறைத்
தாபதக்குழுவு
மெய்ப்பெருந்தன்மையோருமைம்புலனுமெறிவசு
மந்தனும்போற்றி
மைப்பெருங்கடலின்மாட்டியமதுகைமணிநெடுஞ்
சுடரிலைவேலோன்
மெய்ப்பெருவரங்கணல்கிடவேண்டிமீளவும்
விசசையினின்றே

இ-ள். அத்துணைசசிறப்புடையகாட்சியைசசிவசுப்பிரமணியப் பெருமான் கொடுத்தருள, தேவர்களும் அரியவேதங்களை யுணர்ந்த முனிவர் கூட்டங்களும், உண்மைப்பொருளையுணர்ந்த ஞானியரும் மெய் வாய் கண் மூக்குச செவியென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அறவெறிந்த வசுமந்தனென்பானும் துதித்து, கரிய பெரிய சமுத்திரத்தில் சுவறவிட்ட வலியுடைய அழகிய நீண்டவொளிகொண்ட

இலைத்தொழின் முற்றிய வேலாயுதக்கடவன், உண்மையான பெரிய வரங்கள் அளிக்கப்பெற்று, பின்னரும் விருப்பத்துடனின்று.

கண்முகமிருமூன் றிணையொருமூன் றாகவினியோ
னருளுருவாய்
சண்முகதீர்த்தங்குடைந்துநின்றாடிச்சரவண
பவனெனுமெழுத்தாற்
பண்முகமறையின்பாற்படுநாமம்பாடியு
மாடியும்பணிந்து
மொண்முகமலர்ந்துகைம்மலர்முகிழ்ப்பவுளங்குதிர்
குதிர்ப்பவேநின்றார்.

இ-ள். கண்களும் முகமும் பதினெட்டாகப் படைத்த சுப்பிரமணியப் பெருமானாது திருவருள்வடிவான சண்முக தீர்த்தத்திற்றோய்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடிநின்று சரவணபவன் என்னும் சடக்கர மந்திரத்துடன் கீதவுருவாகவுள்ள வேதங்களி னிடத்துள்ள ஆயிர நாமங்களையும் சொல்லித் துதித்தும் பாடியும் வணங்கியும் அழகிய முகமலர்ச்சி கொண்டு கையாகிய புட்பங்கள் தலையிற்குவிய மனம் நடுநடுங்க நின்றார். (௧அ)

நின்றவர்மீளநெறிதிரைக்கடல்சூழ்நீணில
முழுதொருங்களிக்கு
மன்றலஙதுழாய்மாலாவதுநீயேயெனத்துதி
வழுத்தினர்முன்ன
ரன்றுவெண்சங்கும்பதுமமுங்கதையுமவிர்சுட
ராழியுந்தோன்ற
முன்றிகழ்ந்தனன்யாருணர்வர்வேன்முருகனுடலை
முழுத்தவமுனிவீர்.

இ-ள். நின்றதொண்டர்கள் முதலாயினோர் பின்னர், ஒழுங்
காகியதிரைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பட்ட நீண்ட நிலமுழுவதை
யும் காக்கின்ற வாசனைபொருந்திய துழாய்மாலையைத்தரித்த திரு
மாலாவதுந் தேவரீரே யென்று தோத்திரத்தைச சொன்னார்,
[illegible]ர்க்கு முன்னர் அப்போது குமாரக்கடவுளானவர் வெள்ளிய சங
கும் உதித்தாமரையும் தண்டாயுதமும் விளங்காநின்ற ஒளியை
யுடைய சுதரிசன சக்கரமுந்தோன்ற முன்விளங்கினர், மிக்க தவத்
தையுடைய முனிவர்களே! கதிரைவேற் பெருமானது திருவிளை
யாடலை யாவருணர வல்லவர். (௧௯)

கலி விருத்தம்.

பண்டையினறுமுகந்தோன்றப்பன்னிரு
திண்டிறற்புயனருடிளைத்துச்சூகற
விண்டுவைநோக்கினனுய்யமேதினி
யொண்டிரைநதிகளாறுதித்தெழுந்தவே.

இ-ள். பழமையாகிய ஆறு திருமுகங்கள் தோன்றவும், மிக்க
வலிமையையுடைய பன்னிருதிருப்புயங்களையும் அருளிறகொண்டு,
வாரகமலையைத் திருநோக்கஞ்செயதார், உலகமெலாம் உய்யும்படி
அழகியதிரைகளையுடைய ஆறுநதிகள்தோன்றியெழுந்தன. (௨௦)

உதித்தவந்நதியுமுந்தியொன்றெனக்
கதித்தெழுசண்முகதீர்த்தங்கைக்கொளீ
விதித்தபாலோடையின்மேவியாப்பிர
வதிப்புனலடைந்துகாவிரிமரீஇயதே.

இ-ள். தோன்றிய அந்நதிகள் ஆறும் ஒருநதியென்று சொல்
லும்படி மேற்பட்டெழுந்து சண்முக தீர்த்தத்தைக் கைக்கொண்டு,
தோயும்படி விதிக்கப்பட்ட தேனு தீர்த்தத்திற்சென்று, சூததீர்த்
தத்தை யடைந்து காவிரியாற்றைக் கலந்தது. (௨௧)

பொருவின்மாதவர்வசுமந்தன்போற்றநன்
கருளியாறுறுவந்தடிபணிநதிடப்
பெருவரநல்கிவெண்பிறைமுடிப்பிரான்
குருபரனுவினன்குடியிலெய்தினன்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத முனிவர்களும் வசுமந்தன் என்னும் வேளானமுனிவனும் துதிக்க அவர்க்கு நன்மையுடன் அருள் செய்து, ஆறு நதிகளும் வந்து பாதங்களைப்பணிய, பெருத்த வரங்களைக் கொடுத்து, வெள்ளிய பிறைச சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவபெருமானுக் குருவாய் விளஙகும் அறுமுகப் பெருமான் திருவாவினன்குடியை யடைநதனர். (உஉ)

வேலுடைக்கடவுடன்காட்சிமிக்கமுக்
காலமுமுணர்வசுமந்தன்காசுதீர்
நூலுணர்முனிவரைநோக்கிமுன்பியான்
வாலியகாசிபமரபிலாயவன்.

இ-ள். வேலாயுதத்தைததரித்த கந்தக்கடவுளின் திருக்கோலத்தைத்தரிசித்தலில், மிக்க திரிகால சம்பவஙகளையு முணர்ந்த வசுமந்தன் என்பான், குற்றநீங்கிய வேதசிவாகமங்களாகிய உண்மைநூல்களையுணர்ந்த இருடிகளைப்பாரதது, (அறவீர் எனது முன் வரலாற்றைக் கூறுவன் கேட்பீராக) நான் முன்னர்ப் பரிசுதத முடைய காசிப கோத்திரத்திற் பிறந்தேன். (உங)

அறுதொழிலாற்றுவேனன்றிமற்றொரு
சிறுதொழிலாற்றிடேன்றீமையாற்கதி
பெறுதொழினீத்தொருகன்னல்பின்னவ
ருறுதொழில்கோட்டினுனுற்றனுற்றனன்.

இ-ள். ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் ஆறு தொழில்களையுஞ் செய்வேனன்றி, வேறொரு

றமைகொண்ட தொழில்களைச் செய்யேன், முன்னர்ச் செய்த தீவினையினாலே முத்தியையடைதற் கேதுவாய அத் தொழில்களை விடுத்து, பின்பு ஒரு கடிகைப் பொழுது நான்காங் குலத்தாராய வேளாளர்க்குரிய தொழில்களைக் கொண்டு நான் செய்தேன். (உச)

இக்குலமாய்தலினெய்தினனென்றவ
மக்குலமிழைத்தலினடைந்துநும்மையங்
கைக்குலக்களிற்றினுக்கிளையகாளையை
மைக்குலவினைதபவழுத்திவாழ்ந்தனன்.

இ-ள். அப் பிறவிமுடிய, இவ் வேளாளகுலத்தில் வந்து பிறந்தேன் என்னுடைய தவத்தை, அந்தக் குலத்தவர் செய்தலால் மீண்டும் பெற்று நுங்களையும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடையசிறந்தயானையாகிய விநாயகக் கடவுளுக்கு இளைய களிறுபோன்ற விசாகமூர்த்தியையும், இருள்போலச செறிந்த வினைகளெல்லாம் ஒழியத்துதித்து வாழ்ந்தேன். (உரு)

கதியுமெய்துவனினிக்காண்டிரென்றுவண்
பதியினில்யோகமோர்பருவமுற்றிவே
ளதிர்கழலடிமலரடைந்தனன்மறைத்
துதிமுனிவீரெனச்சூதன்சொல்லினான்.

இ-ள். இனிமேல்முத்தியையும் அடைவேன், அதனைக்காண்பீராகவென்று, வளப்பமுடைய அத்தலத்திலே ஒருவருடம் சிவயோகத்தைச்செய்து கந்தக்கடவுளின் ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளையடைந்தனன், வேதங்களாகிய தோத்திரங்களைச சொல்லுகின்றமுனிவர்களே இதனையறிவீராகவென்றுசூதமுனிவர்கூறினார்.

வசுமந்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கூ௲௦.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினெட்டாவது,

சண்முகநதிச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணியசாந்தமேனிச்சூதனைமுனிவர்போற்றி
யண்ணரும்பிறவித்தீயையறிவெனும்புனலுய்த்தாற்றுந்
தண்ணளியுடையையன்றேசண்முகநதியினுற்ற
வுண்மையைவிரிவினெங்கட்குரையெனவறையலுற்றான்.

இ-ள். தருமவடிவினதாய திருநீற்றிணொளிகொண்டமேனிவை யுடைய சூதமுனிவரை நைமிசாரணிய விருடிகள் துதித்து, அடை தற்கரிய பிறவியாகியநெருப்பை அறிவென்கின்றநீரைசெலுத்தித் தணிக்கும் கிருபையையுடையீரன்றே, சண்முகதீர்த்தத்தின் பெரு மையினுண்மையை விரிவுடன் அடியேங்கட்கு எடுத்து வகுக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச சூதமுனிவருஞ் சொல்வாராயினர்.

சுழித்தசண்முகதீர்த்தத்தின்கரையில்வேற்சுதனிஞ்ஞாலஞ்
செழித்திடமேவிச்சூகராசலச்சிகரிநோக்கு
முழுத்தவெண்டிங்களன்னமுவிருமுகங்கடோறுங்
கொழுத்தபேரருளாறயநதியெனக்குலவிற்றன்றே.

இ-ள். சுழித்தலையுடைய சண்முகதீர்த்தத்தின்கரையிலே வே லாயுதப்பெருமான், இப்பூமியுய்யும்படி வீற்றிருந்து, வராகமலையின் கொடுமுடியைப் பார்த்தருளிய பூரண சந்திரனைப்போன்ற ஆறுதிரு

முகங்கடோறும் பெரியதிருவருள்மிக்க ஆறுநதிகள் தோன்றி நதி யாக விளங்கிற்று. (உ)

சத்தியோசாதமாதிமுகங்களிற்கொன்றைசாமஞ்
சுத்தமாயார்த்தஞானநதியிவைதோன்றிமூல
வத்திரந்தனிற்பைங்தோகைமாநதிதோன்றிக்கங்கை
பொத்தசண்முகதீர்த்தத்திற்கூடியொன்றாயதன்றே.

இ-ள். சத்தியோ சாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம் என்னும் ஐந்துமுகங்களினின்றும்முறையேகொன்றைநதி சாமதீர்த்தம், சுத்தநதி, மாயார்த்தம், ஞானநதி என்னும் ஐந்து நதி களும் தோன்றியும, மூலமுகத்தினின்றும் பசிய மயூரநதி யுற்பவித் தும கங்காநதியையொத்த சண்முக தீர்த்தத்திற்சேர்ந்து ஒன்றாய்க் கலந்தது. (௩)

நாடிவந்திறைஞ்சும்யாற்றைநகுமணிவேற்சேய்நோக்கி
நீடுலகீரேழுள்ளுங்கழறுபான்மீதாறுங்
கோடிமேலுள தீர்த்தங்களுருவுகொண்டும்பர்கூடி
யாடுமென்றியும்யாரேனுமாடினோர்வீடுசேர்வார்.

இ-ள். தேடிவந்து வணங்கிய சண்முகதீர்த்தத்தைக்கதிர்வேற் பெருமான்பார்த்து, நீண்டபதினன்கு உலகத்தினுள்ளுமிருக்கின்ற அறுபத்தாறு கோடியென்னும் எண்ணுக்கு மேலாகவுள்ள தீர்த்தங் களின்வடிவுகொண்டுமேலேசேர்ந்துவிளங்கும், அல்லாமலும்யாவரா யினும் அந்நதியினிடத்துத் தோய்ந்தோர் முத்தியையடைவார்.(௪)

அருளினிவ்வாறுவேண்டும்வரங்களுமளித்துச்சென்றான்
முருகனதருளினாற்சண்முகநதியாகிக்கோங்கந்
தருவனஞ்செறிபாலோடைசார்ந்துசங்கரன்றாள்போற்றிப்
பெருகுபாலாறாய்ச்சூதநதியினிற்பேர்ந்ததன்றே.

இ-ள். கிருபையுடன் இவ்வாறு வேண்டிய வரங்களை யெல்லாங்கொடுத்துச் சென்றனர். சண்முகக் கடவுளின் றிருவருளினாலே அவைசண்முக நதியெனப் பேர்பெற்று, தருக்கள் பொருந்திய கோவக வனத்தின்கணுள்ள தேனுதீர்த்தத்தை யடைந்து, ஆங்கு வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து, பெருகுதலுடைய பாலாறுஆகிச சூதநதியிற் பெயர்ந்தோடிற்று. ()

மனமொழிமெய்களானுமன்றியும்புரிந்தபாவந்
தினையளவேனுமில்லாவேகிடுந்தினமொன்றாடிற்
புனலிடைதோய்ந்தக்கால்யாண்டுத்திசைபோயிற்றங்க
ணனிசராசரமுமுத்திவீட்டினைநணுகுந்திண்ணம.

இ-ள். ஒருநாள் அதிற்றோய்ந்தால் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலுஞ் செய்தபாவங்கள் தினையளவு தானும் நிற்கமாட்டா, அகலும் இந்த வழியாகச்சென்ற அந்நதியினிடத்தே மிக்க சாசரங்கள ஓர்வருடம் தோயின் முத்திவீட்டை யடைதல் சத்தியம். (௬)

ஆதலினாண்டுவைகியந்நதிகுடைந்துமாநதிற்
றாதலர்நீபன்றாட்டாமரைதொழுநதக்கோர்பெற்றி
யோதுதலரிதுசத்திவடிவமொன்றாகநன்னீர்
சீதநுண்மணலினீட்டந்திகழ்சிவலிங்கமாமே.

இ-ள். ஆதலால் அவ்விடத்திருந்து அந்தத்தீர்த்தநதிற் குளித்தும்பருகியும், மகரந்தம் பொருந்திய கடப்ப மலர்மாலையை யுடைய கந்தசுவாமியின் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்குகின்ற அடியாரது பெருமைகளை எடுத்துச் சொல்லுதல் மிக அரியதாகும், நல்ல நீரானது சிவசத்தி வடிவமாக விளங்க, அதன்கணுள்ள குளிர்ந்த நுண்ணிய மணல்களின் தொகுதி விளங்காநின்ற சிவலிங்க மாகும். (௭)

மூரிதிரைமுழக்கறுச்சண்முகநதிக்கரையின்மொய்த்த
வரிமலர்ப்பொதும்பருமபர்முனிவர்பைங்கொடிகள்வானத்
தரிவையர்கிளியும்புள்ளுமமறைவனமறைகளென்றால்
கிரிவினன்னதியினுற்றல்யாவர்வாய்விள்ளுகிற்பார்.

இ-ள். மடங்குந் திரைகளின் ஒலி நீங்கப்பெறாத சண்முக தீர்த்தத்தின் கரையினிடத்தே சூழ்ந்திருக்கின்ற தேன்பொருந்திய புட்பங்களை யுடைய சோலைத்தருக்கள் எல்லாம் தேவர் முனிவர் ஆகும், பசிய கொடிகள் தேவப் பெண்களாகும், கிளிகளும் நாகணவாய் முதலிய பறவைகளும் கூறுவன வேதங்களாகும், என்றால் அந்நதியின் பெருமையை யவர் வாயாற் சொல்ல வல்லவர். (அ)

அண்ணலம்பதிகடம்மிலாவினன்குடியுமாடுந்
தண்ணமர்நதிகடம்மிற்சண்முகநதியும்போற்று
மெண்ணரும்தேவர்தம்மின்முருகனுமேற்றமென்று
நண்ணிநின்றடியுள்ளேநவின்றருச்சிப்போர்முத்தர்.

இ-ள். பெருமையிற் சிறந்த சுதலங்களுள் திருவாவினன்குடியென்னும் பழநிப்பதியும், ஆடுகின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆறுகளுள் சண்முக தீர்த்தமும், துதிக்கப் படுகின்ற தேவர்களுள் முருகவேளும் உயர்வுடையன வாகுமென்று, அத்தலத்தை யடைந்து தீர்த்தத்திலாடி மனத்திற் றியானித்து அருச்சனை செய்பவர் சீவன்முத்த ராவர். (க)

தென்பரங்குன்றங்குன்றுச்சீரலைவாய்தென்னாவி
னன்குடியேரகஞ்சூழ்குன்றுதொறாடலுமே
மெனபழமுதிர்தண்சோலைமலையிவையாறுமேனாட்
டன்பழம்பதிகளாகவைகினன்றனிவேற்செம்மல்.

இ-ள். அழகிய திருப்பரங் குன்றம், அழியாத திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்) தென்றிசைக்கணுள்ள திருவாவினன்குடி;

திருவேரகம் குன்றுதோறாடல், ஈரடோறும் மிருதுவான பழமுதிர் சோலைமலை என்னும் இவ்வாறு தலங்களுமே தமது பழமையான திருத்தலங்களாகக் கொண்டு, முன்னர்க் காலத்தில் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

இவ்வாறு தலங்களுந் திருப்படைவீட்டுத் தலங்கள் எனப் படும். இவற்றை முறையே ஆதாரதலங்கள் எனவும் கூறுப எங்ஙன மெனில்,

௧ - திருப்பரங் குன்றம் - மூலாதாரத் தலம் எனவும்,

௨ - திருசசெந்தூர் - சுவாதிட்டானத் தலம் எனவும்,

௩ - திருவாவினன் குடி - மணிபூரகத் தலம் எனவும,

௪ - திரு வேரகம் - அநாகதத் தலம் எனவும்,

௫ - பழமுதிர் சோலை - விசுத்தித் தலம் எனவும்,

௬ - குன்று தொருடல் - ஆக்ஞைத் தலம் எனவுங் கூறுப.

இவ்வாதாரங்கட்கு மேலான துவாதசாந்தத் தலம் யாதெனில், இலங்கையிலே இந்து சமுத்திரம் என்னும் மகேந்திரக் கடலுக்கு வடக்கே இருக்கும் கதிர்காமம் என்னுந் தலமேயாகும். இது சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன் முதலிய அசுரரைக் கொல்வதற்குக குகப்பெருமானுர் பாடிவீடாகக் கொண்ட தலம் என்பது கந்தபுராணத்தின்கருத்து எமகூடத்தலம் என்று சிவாகசியங் கூறுகிற்கும் அக் கதிர்காமத்தின் பெருமைகளை யெல்லாம் விரித்துறுத்திக் கதிர்காம மான்மியம் ஒன்று செய்துள்ளாம். அதிற் றெற்றெனக் காண்க. (௪0)

நிலநெய்போ லுயிர்கடோறுஞ் செறிகதிர்வடிவேற்செம்மண்
மலர்தலையுலகின்மேய தலநதொறும்வைகுவேனுந்
தலனிவையாறுநீங்கான் றலத்துளாவினன்குடிப்பாற்
பலர்புகழ்சிவாசலத்திற்பரஞ்சுடர்வடிவிளுேங்கும்.

இ-ள். எள்ளினு ளெண்ணெய்போல ஆன்மாக்க டோறும் வியாபித்திருக்கின்ற ஒளியுள்ள கூரிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த,

குகப்பெருமான், பரந்த இடத்தையுடைய நிலவுலகத்தின்கணுள்ள தலங்கடோறும் வீற்றிருப்பர் ஆயினும், இத் திருப்படைவீட்டுத் தலம் ஆறனையும் நீங்கியுறையார், அவ்வாறு தலத்துள்ளும் இத் திருவாவினன் குடியென்னும் பழநிப்பதிக்கண் உள்ள, பலரும் புகழுகின்ற சிவகிரியின்கண் மேலான சோதிவடிவாய் ஒரு கண மேனும் நீங்காது எழுந்தருளி யிருப்பர்.

குகப் பெருமான் ஆன்மாக்களின், புண்டரிகவீடு, தகராலயம் உள்ளக் குகை என்னும் பெயர் கொண்ட இருதய கமலத்தில் வீற்றிருந்தருளலாற் குகன் எனப்பட்டார் அதனிய லெல்லாம் தகராலய ரகசிய விருத்தியுரையின் உரைத்தாம்.

எங்ஙனம் உயிர்கடோறும் வியாபித் திருப்பாரெனில் எள்ளினுள் எண்ணெய் இருப்பது போல வென்க.

சாமவேதம்-வாசுதேவ உபநிடதம்.

ஸ்தலங் திலேஷு காஷ்டேஷு வஹ்நி: க்ஷீரே க்ருதம் ததா!
கந்த புஷ்பேஷு பூதேஷு ததாதமா வஸ்திதோக்யகம்!
ப்ரஹ்ம ரந்திரே ப்ருவோர் மத்யே ஹிருதயே சித்ரவிம ஹரிம்.!

யசுர்வேதம் - சுவேதாச்சுவத ரோபநிடதம்.

திலேஷு தைலம ததி நீவ சர்ப்பிரா பசரோத ஸ்வரணீஷு சாக்னி!
எவ மாத மாத மகிஜாயதே ஸௌஸத்யேனைநம்தபஸாயோ நுபசயதி!

மாதவப்பெருந்தகைச் சிவஞான யோகிகள் திருவாக்கு.

பண்ணிசையெனப் பரிதிமதி திலதயிலந் தீயிருமை பாணியுப்பு விண்ணனில முடலுயிர்நீர் கிழலுசசிட் பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர், கணணிரவி புணர்வொளிபோற் பிரிவரிய வத்துவிதக் கலவி காட்டித், தன்னளிவைத்தெனையாண்ட துறைசைசமசிவாயகுரு சரணமபோற்றி.

உயிர=(உடற்கு) உய்தலைக் கொடுப்பது, சீவிப்பது, உயிர்ப்பது எனவும பொருள் கூறுப. தோறும் - இடப்பன்மைப் பொரு

ளில் வந்தது. செம்மல்—பெருமையிற் சிறந்தவன். தலம்-தலன் எனப்போலி. சிவாசலம் - வடநூன் முடிபு. (௧௧)

நிலையுருத்தரித்தநீத்தநீணிலமுந்தன் மற்றெல்லாந்
தலையுருத்தரிப்பவேண்டிச்சத்தியுஞ்சிவமுமாகி
மலையுருத்தரித்தவந்தத்தலமையார்வகுப்பதென்னுக்
கலையுருத்தரித்தசூதமுனிவரன்கழறலுற்றான்.

இ-ள். நிலைமையான வடிவத்தைக் கொண்டுள்ள சண்முக தீர்த்த மானது, நீண்ட பூமி முதலாகிய உலகத்துள்ளவர்கள் யாவரும, முதன்மை பெற்ற திருவருள் வடிவாக வேணடுமென்று விரும்பிச சத்தியாகியுஞ் சிவமாகியும மலைவடிவத்தைக கொணட அந்தப் பழிதத தலத்தின பெருமையை யார்கூறுவா என்று, கலையி னியல்களைககொணட சூதமுனிவா சொல்வாராயினர். (௧௨)

சண்முக நதிச் சருக்கம முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—௬௬௨.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பத்தொன்பதாவது,

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

தவமலைப்பெருஞ்சூதனைநோக்கிமா தவத்தோர்
பவமலைப்பெருங்குவடுபட்டுருவவேல்விடுத்தா
னவமலைப்பெருங்கிரிகளினலங்கெழுசத்தி
சிவமலைப்பெருங்காதைசெப்பெனத்தெரித்திடுவான்

இ-ள். நைமி சாரணியத்து வசித்த முனிவர்கள், தவக்குன்றாகிய பெருமையையுடைய சூதமுனிவரைப் பார்த்து, பாவமென்கின்ற வருத்தஞ்செய்யும் பெரிய கிரவுஞ்ச மலையுருவும்படி வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய குகக்கடவுளது, ஒன்பது பெருமலைகளுள், சத்திகிரி சிவகிரி என்னும் இருமலைகளின் சரித்திரத்தையுங் கூறியருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். (க)

நவிலின்மாதவிர்நலங்கெழுபுராணமுன்னவில்கா
லவிர்சடைப்பிராணரும்பிளநகையவருருவங்
கவினியோங்கிடுமவைகதைநீபிறர்க்கோத
றவிர்திருப்பமாகும்பமென்றனன்பராசரன்சேய்.

இ-ள். பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! பாராசர முனிவரது புத்திரராகிய வியாசமுனிவர் முன்னர்க் காலத்து நன்மைமிக்கபதினெண் புராணங்களையும் எனக்கு உபதேசித்த காலத்தில்,

விளங்காநின்ற சடையை யுடைய சிவபெருமானதும், அரும்பிய குறுமுறுவலையுடைய சிவசத்தியினதும் வடிவத்தைப் பெற்று அழகுற்று விளங்கும் இம்மலைகளின் மான்மியத்தைநீ பிறர்க்குச்சொல்லுதலை யொழிப்பாயாக, அது மிகவும் இரகசியம் இரகசியம் ஆகும் என்று கூறினர். (உ)

உய்த்துநீபிறர்க்குரைத்திடேலென்றதையெண்ணி
யுத்திரிக்குவடுகடொழச்சேணெறியனுகு
முத்திநல்குமென்றிடினவைமான்மியமுற்றும்
வைத்தகேள்வியர்பயனையாரவரையறுத்திசைப்பார்.

இ-ள். தேவரீர் உபதேசித்து, இதனைநீ பிறர்க்குச் சொல்லாதேயென்றதை நினைத்து, அந்த மலைகளை வணங்க, வான்வழிச செல்லும பேரின்ப முத்தி கைகூடு மென்று கூறினால், அம்மலைகளின் மான்மியமுழுவதும தங்காதி னிறைத்த கேள்வியை யுடையவாது பெருமபயனையாவா வரையறுததுக் கூற வல்லவர். (௩)

உரைத்தமாதலனவிரிரண்டோங்கலுஞ்சேணிற்
கருத்துறுதுகாண்பினும்வலஞ்சூழினுங்காதை
யருத்தமோதிடாதிசைப்பினுங்கேட்பினுமவையி
லிருப்பினுங்கதியடைவிகுமிஃதுண்மையுண்மை.

இ-ள். சொலலப்பட்ட பழநிப் பதியிலே விளங்குகின்ற சிவகிரி சததிகிரி என்னும் இருமலைகளையும தூரத்தி லிருந்து கருத்தின்றிக் கண்டாலும பிரதக்ஷிணம செய்தாலும, அவற்றின் சரித்திரத்தைப் பொருள்விரிக்காது சொன்னாலும, அவற்றைக் கேட்டாலும, அம்மலைகளில் வசிததாலும், முததியிற் சேர்க்கும், இது சததியம். சததியம. (௪)

உனக்குணர்த்தினமெனப்பெருங்குரவனன்றுரைப்ப
மனத்துணர்ந்துமீளவுஞ்செழுமலர்ப்பதம்வழுத்திக்

கனத்தபேரருட்கடவுளின் றிருவுளக்கிடையை
யினைத்தெனச்சிறியேன்றெரிதற்கெளிதன்றே.

இ-ள். சூதமுனியே! உனக்கே யிதனைக் கூறினேம், என்று பேராசிரியராகிய வியாசமுனிவர் கூற, யான் அதனை மனத்திற் றெளிந்து, பின்னரும் அவரது செழுமையாகிய தாமரை மலர் போன்றதிருவடிகளைத் துதித்து, மிக்கபெரிய திருவருளை யுடைய தெய்வத்தின் உட்கருத்தை இத்தன்மைத் தென்று சிறியவனாகிய யான் அறிதற்கு எளிதன்று. (௯)

என்பதைபுன்னிக்கருத்தென்புகலென்னவிக்காதை
மன்பதைக்குளோர்கீடம்யானுய்ந்திடவுரைத்தா
யன்புருத்தரித்தோய்பிறர்க்கறைந்திடேனென்றேன்
பின்புதண்ணருள்புரிந்தொன்றுபேசலுற்றனனால்.

இ-ள். என்ற விதனை யினைத்தது தேவரீரது கருத்தென்னை சொல்வீராக வென்று வியாசமுனிவரை யான் கேட்ப, இந்தச சரித்திரத்தை, மக்கட் கூட்டத்துள் ஒரு புழுப்போன்றவனாகியயானை உய்யும்படி சொற்றனர், அன்பே வடிவமாகக் கொண்டவரே இக் கதையைப் பிறர்க்குச் சொல்லமாட்டேன் என்று உரைத்தேன், அதன் பின்னர்த் தண்ணிய அருள் கொண்டு ஒன்று சொல்லத் தொடங்கினேன். (௬0)

கோற்றுயர்ந்தநோன்மையர்க்கிதுநாவலுகின்றனனாற்
சிற்றவைம்புலச்செங்கெறிச்செம்பொருளுணர்ந்த
வாற்றநுண்ணறிவுடையநும்பாலறைகுதலே
யேற்றமென்றுளத்தெழுதியவாறிசைக்கின்றேன்.

இ-ள். தவஞ்செய்து உயர்வுற்ற முனிவர்க்கு இது சொல்லுவே னென்று கூறினேன், வியாசமுனிவர் அதற் கிசைந்தமையால், ஐம் புலன்களையும் வெறுத்துச் செவ்வியஞான வழியின்கணின்று உண்

மைப்பொருளையறிந்த, மிக்க நுட்பமான அறிவையுடையநும்மிடத்துச சொல்வதே உயர்வாகுமென்று, மனத்தி னினைத்தவாறு கூறுகின்றேன். (எ)

வெய்யசூர்ப்பகைவிளிவுறக்கடவுளர்விசும்பி
னுய்யவெம்பிரானுதற்கண்ணிலுதித்தறுகூறாய்ச்
செய்யகாலனலுங்கினர்புகுத்திடதிருநீர்த்
தையலுய்த்திடச்சரவணப்பூநதடஞ்சாரநத.

இ-ள். கொடிய சூரபன்மனாகிய பகைவன் அழியவும், தேவலோகததி லிருக்கின்ற விண்ணவர் உயயவும், எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணினின்றுந்தோன்றி, ஆறு கூறாகி, வரம்பெற்ற வாயுதேவனும் அககினிதேவனும தாஙகிசசென்று கங்கையில்விட, அழகிய கஙகையானவள் பொலிவாகிய சரவணவாவியில் விட ஆஙகுச சேர்நதது.

சிவபெருமானைநீககி, விட்டுணுவையே முதல்வராக வைத்துத் தக்கன் என்பான் செயத யாகததிறகுச சென்று அவனுடன் கூடி விலாப்புடைக்க அவிப்பாகமுண்ட மகாபாதகததினாலே விட்டுணு முதலியதேவர்களும முனிவர்களும் அசுரராற்றுனபப்படநேர்நதது. அஃதுணர்ந்த அசுரகுரு, அசுரேநதிர னெனபானது புததிரியாகிய சுரசையென்னும் இயறபெயரையுடைய மாயையென்பாளைக் காசிப முனியிடம அனுப்ப, இருடியவர் மயஙகி அவளுடன் சேர்நது சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாரகன், அசமுகிமுதலிய எண்ணிலாரைப் பலவடிவுற்றுப் பயந்தனர். அவர்கள் மாயை யென்பாள் போதனையின் மயங்கிச, சிவபெருமானை நோககிப் பலகாலம் வீரமகம் புரிந்து ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் நூற்றெட்டியுகம் அரசாண்டார். விட்டுணு பிரமன் இநதிரன், தேவர்முதலாய யாவரும் சூரபன்மனேவிய சிறுதொழில்களையெல்லாஞ் செய்துவருவாராயினர். இநதி

ராணியின் மோகங்கொண்ட சூரபன்மன் வானுலகுசென்று அவட்கொடு வருகென்றான். அதுகேட்ட இந்திரனும் மனைவியும் வேற்றுருக்கொண்டு சண்பையிற் சார்ந்துபூசிக்க, தேவர்கள் துன்பத்திற்காற்றாது இந்திரனிடம் வந்து முறையிட்டார். இந்திரன் வருந்தித் தன்றுணையாட்கு அரிகர புத்திரனைக் காவல் வைத்துக் கயிலை செல்லா நின்றான்.

அதுகாலை யசமுகி யென்பாள், துன்முகி யென்னுந் தோழியுடன் காடு சென்றாள். அயிராணியைக் கண்டதிசயித்து அண்ணனார்க்கிம் மங்கையன்றோ ஈடாவுள்ளாள் என்று கரதலம்பற்றியீர்க்க இந்திராணி யோலமிட்டாள். வீரமாகாளர் ஓடிவந்து அசமுகி கையைத்துணித்துப் பின்னஞ்செய்ய, சூரபன்மன் தேவரை யெல்லாம் பற்றுவித்துப் பலபலதண்டஞ் செய்வித்தும் அமிர்தமுண்டாராகலின் அவருயிரகலாமைகண்டு சிறைசெயவித்தான். அதனை மீட்டற்காகவே சிவபெருமானது ஆறுதிருமுகங்களி னின்றும் ஆறுபொறிகளாகத் தோன்றியுலகத்துப் பரவ, அவற்றை வாயுதேவனும் அக்கினி தேவனும் வாபலத்தினாலே சுமந்து கங்கையுட் புகுதந்த, அவளுந் தாங்கமுடியாது சரவணவாவியுட் புகுத்தினள். ஆங்கு ஆறு திருப்பொறிகளும் ஆறு குழந்தை வடிவாகத் தோன்றின.

கந்தபுராணம் - திருவவதாரப் படலம்.

அருவமு முருவு மாகி யநாதி யாய்ப் பலவா யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர் மேனி யாகிக்
கருணைகூர் முகங்க ளாறுங் கரங்கள்பன் னிரண்டுங் கொண்டே
யொருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தன னுலக முய்ய.

சூர்ப்பகை-சூராகிய பகை என விரிதலின் இருபெய ரொட்டுப் பண்புதொகை கடவுளர்-மனத்துங் கடந்தவர் இது உபசாரமென்க. ஆறுகண்களி னின்றும் ஆறுதிருப் பொறிகளாகத் தோன்றினவாகலின் "அறுகூறாய்" என்றார். "அறு வேறு வகையினஞ்சுவர மண்டி" எனத் திருமுருகாற்றுப் படையும் உரைத்தது. இங்

ஙனமே, "பாயிரும் பனிக்கடல்" என்னும் பரிபாடல் ஐந்தாவது செய்யுளுங் கூறுமாறுணர்க. "துய்யகங்கை வெண்டிரைக்கையிற் றுங்கியத் தாரீர்" எனவும் பாடம். சரவணம்—சரம்=நாணற் புல், வனம்=நீர். நாணற்புற் செறிந்த நீரையுடையது. இத்தடாகம் இமயமலையின் அருகிலுள்ள தென்றறிக. (௮)

வான்றயங்குறுமீன்முலைப்பாலுண்டுவளர்ந்து
தேன்றளிர்க்கையாற்றிரிபுரைதிரட்டவோர்வடிவாய்
மூன்றிரண்டுமுந்நான்குமாமுகமொய்ம்பும்வயங்கத்
தோன்றினான்கயிலையிறசிவன்சிலைதந்தவோர்தொல்லோன்

இ-ள். ஆகாயத்தில் விளங்காநின்ற கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரதும் முலைப்பாலுண்டு வளர்ந்து, இனிமையாகிய தளிர் போன்ற திருக்கரங்களால் உமையம்மையார் திரட்டி யொன்றாக்க ஒருருவுற்று, ஆறு திருமுகங்களும் பன்னிரு திருப்புயங்களும்விளங் கத் தோன்றினார், யாவரெனில், கயிலை மலையின்கண் உள்ள இறை பெருமானும் உமாதேவியாரும் பெற்ற பழமையினராகிய அறுமுகக் கடவுள்.

சரவணவாவியில் அறுகுழந்தைகளாகஇறைவனிருந்தறிந்திரு மால் முதலியதேவர்கள் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரைப்போற் றும்படி யனுப்பினர். அவர் ஒவ்வோர் குழந்தைகளை யெடுக்க, இறையவன் அழுவார்போல் அழுது, பாலை யுண்பார்போ லுண்டு திருவிளையாடல் செய்திருந்தனன். இறைவியாகியசங்கரி சிவபெரு மானுடன் சென்று ஆறு குழவிகளையுந் தன்கரத்தாற்சேர்த்தணைக்க ஆறும் ஒருவடிவாயின அவ்வாறு சேர்க்கப்பட்டமையாற் கந்தன் எனப் பெயர் பெற்றான். ஸ்கந்தம்=கலத்தல், சேர்தல்.

கந்தபுராணம் - சரவணப் படலம்.

எந்தை சத்திக ளுயிரெலா மொடுங்குறு மெல்லை
மூர்த்தி போல வொன் றாகியே கூடிய முறைபோ

லந்த மில்ல தோர் மூவிரு வடிவு மொன் ருகிக்
கந்த னென்றுபேர் பெற்றனன் கவுரிதன் புதல்வன்.

கார்த்திகைப் பெண்களாற் போற்றப்பட்டமையாற் கார்த்திகேயன் எனவும், கங்கையால் விடப்பட்டமையாற் காங்கேயன் எனவும், சரவணவாவியி லுதித்தமையாற் சரவணோற்பவன், சரவணபவன், எனவும் பெயர்பெறுவர்.

சிவபெருமானிடஞ் சென்று போற்றிய திருமால் முதலினோர் நின்னைப்போல நின்வயின் ஓர் குமாரனைத் தந்தருள்கவென்று வேண்டினர் எனவும், அங்ஙனேயிறைவன் ஐந்து முகத்தோடு அதோமுகமுஞ்சேர்த்து ஆறுதிருமுகங்கொண்டு ஆறுதிருப்பொறிகளைவெளிப்படுத்தினர் எனவும், அதனால் இறைவியார் சினந்து நம்வயினுதிக்காது தடுத்தமையால் எமமைப்போலவே தேவர்மாதருங்கருப்பெறாரகவெனச் சபித்தாளெனவும் கந்தபுராணம், சங்கர சங்கிதை, சிவரகசியங் கூறுமாக. இந்நூலார் "சிவன் சிவை தந்தவோர் தொல்லோன்" என்றதென்னையெனின், சிவபெருமான் சதாசிவ வடிவங்கொள்ளுதற்குக்காரணஞ்சத்தியாகலின் அவ்வாறுஉரைத்தாரென்பாரும், இஃது உபசாரமா மென்பாரு முளர்.

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர், பத்துப் பாட்டின் உரைக்கண்.

"இறைவன் உமையை வதுவைசெய்து கொண்டநாளிலே இந்திரன் சென்று, நீ * தவிர வேணடுமென்று வேண்டிக் கொள்ள, அவனும் அதற்குடம்பட்டுத் தப்பானுகித் தவிர்ந்து, கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற் கொடுப்ப, அதனை யிருடிகளுணர்ந்து அவன் பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்த லரிதாகையினாலே, இறைவன் கூறிய முத் தீக்கட்பெய்து, அதனைத் தம்மனைவியர் கையிற்கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுங்கிச் சூன் முதிர்ந்து, சரவணப் பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தா

ராக, ஆறுகூறுகி வளர்கின்றகாலத்து, இந்திரன் றனிருடிகளுக்குக் கொடுத்த நிலைமைமறந்து, ஆண்டுவக்து வசமிரத்தாரெனறிய, அவ் வாறுவடிவு மொன்றாய், அவனுடனே பொருது, அவனைக் கெடுத் தப்பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவ மாறுகிய வேறு பட்ட கூற்றாலே மனைடிச சென்ற தென்று புராணங் கூறிற்று" என்று உரைததபடி இந்நூலாசிரியருங் கூறினரெனலுமாம்.

அந்தமில்பல்விளையாட்டயர்ந்தறுமுகக்கடவுள்
சிந்தைதேர்கயிலைக்கிரிஞாங்கரிற்சிவன்சீர்
தந்தசத்திபுத்தேளிர்தமபலபெயர்தயங்கி
வந்தபன்முடிக்கந்தமால்வரையில்மைவகினஞல்.

இ-ள். அளவில்லாத பல திருவிளையாடல்களைச் செய்து, சண் முகக்கடவுளானவர், மனத்திஞராயப்பட்ட கயிலைமலையின் பக்கத் திற் சிவனதும் சிறப்புடைய சத்திகள தேவர்களதும் பலபெயர் களைக்கொண்டு விளங்கும் பலசிகரங்களையுடைய பெரிய கந்த மலை யின் கண் வீற்றிருக் தருளினர். (௧0)

இமைமறைந்தகணிமையவர்நினைவுளந்திரியா
தமைவில்வந்தனைபுரிந்தனைவருந்தொழுங்காலஞ்
சிமயமால்வரைச்சினகரமொருவிவெள்விடையோ
னுமைவிளங்குபூங்கயிலையின்சிகரியிலுயர்ந்தான்.

இ-ள். இமைத்தலில்லாத கண்களையுடைய தேவர்கள், நினைத் தலையுடைய மனம்வேறுபடாது, அமைவோடு கூடிய வணக்கத்தை யாவருஞ் செய்யுங்காலத்தில், கொடு முடிகளையுடைய பெரிய கந்த மலைக்கணுள்ள கோயிலினின்றும் நீங்கி, வெள்ளிய இடபவாகனத் தையுடைய சிவபெருமானும் உமா தேவியாரும் வீற்றிருக்கின்ற பெருமைவாகிய கயிலைமலையினுச்சியில் உயர்வுடனிருந்தனர். (௧௧)

உறைந்துநாரதனுற்றுமொள்ளெரிப்பிறந்தடற்று
மறந்தருந்தகரிவர்ந்துவானவர்க்கருள்சுரந்து
சிறந்ததாதைபொற்சிணகரச்செழுமணிவாயி
லறந்தவாதபேராலயத்தரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். அங்ஙனமிருந்து நாரதமுனிவர்செய்த ஒளிபொருந்திய அக்கினியினின்றுந்தோன்றி, உயிர்களைவருத்திய கொலைத்தொழிலைக்கொண்ட ஆட்டு வாகனத்தின்கணேறி, தேவர்க்குக் கிருபைபுரிந்து சிறப்புடையதந்தையார் வீற்றிருக்கின்ற அழகியகோயிலின் முன்வாயிலில், தருமம்விட்டுநீங்காத பெரிய ஆலயத்தின்கண் வீற்றிருந்தனர். (சஉ)

ஒருபகற்பரம்பரமனையும்பரும்பிறரு
முருகுயிர்த்தசெந்தாமரைக்கிழவனுமுயன்று
மருவிமாமலர்த்தாடொழவிடைகொண்டுமலர்ந்து
பொருவிலோகைநெஞ்சுடையராய்வருகின்றபோழ்தில்.

இ-ள். ஒருநாள், சிவபெருமானைத்தேவர்களும்பிறரும்,வாசனைவீசுகின்ற சிவந்த தாமரைமல ராசனராகிய பிரமதேவரும், முயற்சிகொண்டு அடைந்து பெருமை பமைந்த மலர்போலுந் திருவடிகளைவணங்குதற்காக நந்திதேவரிடமுத்தரவுபெற்றுமுகமலர்ச்சியுடையராய் ஒப்பில்லாத மனவுவகையுற்று வருகின்ற காலத்தில். (சங)

வானவர்க்கொருமுதல்வனுமன்னுயிர்த்தொகைக
ளானவைக்கொருதந்தையுமாரணமனைத்தும்
யானெனும்பெருஞ்செருக்குமுற்றிதயத்துவைத்த
நான்முகன்றனையறுமுகனகைபுரிந்தழைத்தான்.

இ-ள். தேவர்களுக்கு ஒருதலைவரும், நிலைபெற்ற உயிர்க்கூட்டங்களுக்கு ஒருபிதாவும், வேதங்கள்முழுவதினும் சொல்லப்பட்டபரம்பொருள்யானே யென்னும் அகங்காரமுழுதையுந்தன்மனத்தில்

வைத்தவருமாகிய பிரமதேவரைக் கந்தக்கடவுள் முறுவல் பூத்து அழைத்தனர். (கச)

கூம்புகைக்கமலங்களைக்குளத்திடைகாட்டி.
மேம்படத்திருமுன்புகும்வேதவேதியனைக்
காம்பமென்சிறுதோளிசெய்கடைக்கணுவிருத்தித்
தேம்பொதிந்தசெம்பவளவாய்திறந்தொன்றுகேட்டான்.

இ-ள். குவிந்த கைகளாகிய தாமரை மலர்களை நெற்றியிலே காண்பித்து, மேம்பாட்டுடன் தமது திரு முன்னர்த்தோன்றிய பிரமனை, மூங்கிலையும் வென்ற சிறியதோள்களையுடைய உமாபுத்திரர் கடைக்கண்ணை விருக்கச செய்து, தேன்பொதிந்த சிவந்த பவளம் போன்ற வாயைத்திறந்து ஒன்று கேட்பாராயினர். (கரு)

நீயிழைப்பதியாதெனநிருமலனருளான்
மாயிரும்புவிமுழுவதும்வருக்குவதென்று
ளையெவ்வுறித்தடலினின்றுற்றுவையென்றற்
சேயுரைப்பவேதாமறைச்செநநெறித்தென்றான்.

இ-ள். பிரமனே நீசெய்யுந்தொழில்யாதென்று பகவன்கேட்ச, மலரகிதராகிய சிவபெருமானது திருவருளினலே கரிய பெரியபூமி முழுவதையும் படைப்பதாகும் என்று கூறினன், அவ்வாறாய நீஎவ் விடத்திலிருந்து எந்தப்பலத்தினற் படைப்புத தொழிலைச செய்வா யென்று குமாரக்கடவுள்கேட்ப, பிரமன் வேதத்தின் செவ்வியவழி யினலாகுமென்று கூறினன். (கசு)

நல்லதாய்மறைவல்லையேனவிற்றெனவகத்தி
னெல்லெனத்தெரிந்தோமெனமுதலெடுத்துரைப்ப
நில்லிதன்பொருணிகழ்த்திமற்றனநிகழ்த்தென்றான்
புல்லெனக்கவலித்தயன்றுளங்கிவாய்புலர்ந்தான்.

இ-ள். நல்லது, ஆராயும் வேதத்தில் வல்லவனாயின் அதனைச் சொல்க என்று சண்முகப்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருள, பிரமன் தன் மனத்தின்கண் விரைவாகத் தெரிந்துகொண்டு "ஓம்" என்று முதல்வாக்கியத்தை யெடுத்துச் சொல்ல, பிரமனே நிற்கக்கடவாய், இந்தப் பிரணவத்தின் பொருளை முதற்கூறி, அப்பால் மற்றவற்றைச் சொல்வாயாக என்றனர், இடரொன்று கவலைகொண்டுபிரமன் நடுக்கமுற்று வாயுலரப் பெற்றான். (௧௭)

மூலநாதனெனுமான்மகன்மொழியுமாறெளிதோ
மூலகாரணனுதல்விழிமூவிருசுடராய்
மூலமாய்வருமூவிருமுகனன்றியந்த
மூலமாமனுப்பொருளையார்முழுதொருங்குணர்ந்தார்.

இ-ள். பரம்பொருள் நானேயென்று அகங்கரித்த திருமாலின் புத்திரன் சொல்வது எளிதோ? மூலகாரணராகியசிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் ஆறு திருப்பொறிகளாகி, அநாதி மூலப் பொருளாய்வந்த அறுமுகக்கடவுளல்லாது அந்தப்பிரணவத்தினுண்மைப் பொருளை முழுதாக அறிந்தவர் வேறு யாவருளர். (௧௮)

பெற்றிவெண்குடிலைப்பொருளென்னெனப்பிறிதொன்று
சொற்றிலாதிருந்திலன்பொருட்சோர்வுகொண்டிசைத்துக்
கற்றிலேனெனக்கற்றுணராமையிற்கற்றோர்க்
குற்றதோதிடாதில்பொருளுரைத்தவனொத்தான்.

இ-ள். பரவெளியாகிய பிரணவப்பொருள் யாதென்றுகேட்க, வேறொன்றுஞ் சொல்லாதிருந்தானல்லன், பொருளைத் தவறாகச் சொல்லி, யானறிந்தேனல்லேனென்று, படித்து உணராமையினால் படித்தோர்க்கு உண்மையான பொருளைச் சொல்லாமல், இல்லாத பொருளைச்சொன்ன மூடனைப் போன்றான். (௧௯)

பிரணவங்கடைப்பிடித்திலையுணர்ந்திலையந்தக்
கரணசித்திகைவரத்தவமுயன்றிலைகடல்சூழ்
தரணியாதியதந்ததெவ்வாறுசாற்றிடினோர்
திரணநீசிவன்றொண்டருக்கென்றுசெவ்வேற்சேய்.

இ-ள். பிரணவப் பொருளை யுறுதியாகக் கொண்டாயல்லை, அறிந்தாயல்லை, மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக் கரணங்களுன்குஞ் சித்தி வரும்படியாகத் தவஞ் செய்தாயல்லை, சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமி முதலாயவற்றைச் சிருட்டித்த தெப்படி, சொல்லுமிடத்துச் சிவனடியாருக்கு நீ ஒரு துரும்பு போல்வாய் என்று சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக் கடவுள் கூறிச் சினந்து. (௨௦)

பொன்னினன்முடிகுருதிகொப்பளிக்கவேபுடைத்துத்
தன்னிருசிலம்படியினால்வீழ்வுறத்தள்ளிக்
கன்னிவந்ததோட்கணங்களைநோக்கலிற்கடிதிற்
றுன்னியன்னவரயன்றனைச்சூழ்ந்துகைப்பற்றி.

இ-ள். பிரமனது நான்கு தலைகளும் இரத்தங் கொப்பளிக்கும் படிகுட்டித் தமது பெரிய சிலம்புகள்தரித்த பாதத்தினால் விழும் படி தள்ளி, கல்லினு முயர்ந்த தோள்களை யுடைய கணங்களைப் பார்த்ததனால், விரைவாக அவர்போய் பிரமனைச சுற்றிக் கையாற் பிடித்து. (௨௧)

செல்லிவர்ந்தகந்தாசலச்சிவசிருங்கத்தில்
வல்லியிற்பிணித்திட்டபினந்தமால்வரைசென்
றெல்லிருஞ்சுடர்வேலினோனினிதுவீற்றிருந்து
பல்லுயிர்த்தொகைநல்கினன்பங்கயன்வெள்க.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற கந்த மலையின்க ணுள்ள சிவ சிருங்கத்திலே, விலங்கிற் பூட்டிய பின்னர், அந்தப் பெரிய மலை சென்று, ஒளிகொண்ட பெரிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமார

கடவுள் இனிமையுடன் வீற்றிருந்து, பிரமனும் வெட்க முறும்படி பல உயிர்க் கூட்டங்களை யெல்லாம் படைத்தனர். (உ௨)

காலமுஞ்சிலகழிதரக்கார்முகில்வண்ணன்
மேலைவானவர்குழீஇயினர்வெள்ளியஞ்சிலம்பிற்
சூலபாணியைத்தொழுதயன்றுயருழந்ததுவு
ஞாலநாரிசேய்பயந்ததுநடந்ததுநவின்றார்.

இ-ள். சிலகாலஞ் செல்ல, கரிய மேகம்போன்ற திருமால் முதலிய தேவர்கள் கூடி, திருக் கயிலை மலையிற் சென்று சிவபெருமானை வணங்கி, பிரமன் துன்பத்தை யநுபவிக்கின்றதையும் பூமி முதலாயவற்றை உமாபுத்திரர் சிருட்டிக்கின்றதையும் இன்னும் நடந்த காரியங்களையுங் கூறினர். (உ௩)

ஆதிநந்தியைநோக்கியந்தணன்சிறைவிடப்போ
யோதிவாவெனச்சென்றுரைத்தனன்வெருண்டுமைசேய்
போதினேனுடனிருத்தியோபோதியோகயிலைக்
கேதியம்பெனவெருக்கொடுமீண்டிறைக்கிசைத்தான்.

இ-ள். அவற்றைக் கேட்ட சிவபெருமான் முதன்மையான திருநந்தி தேவரைப் பார்த்து, பிரமனது சிறையை விடும்படி சொல்லி வருவாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர், அதனை நந்தி தேவர் போய்க்கூறினர், சரவணபவ மூர்த்தி கோபித்து, பிரமனுடன் கூடச் சிறையிருக்கின்றாயோ, அல்லதுகயிலைமலைக்குப் போகின்றாயோ? உன்னெண்ணம் யாது சொல்வாயாக வென்று கேட்ப, பயமுற்று அங்குநின்று மீண்டு கயிலைக்குவந்து சிவபெருமானுக்குத் தெரிவித்தனர். (உ௪)

நன்றெனச்சிறுமுறுவலித்திகல்விடைநடாத்திச்
சென்றிழிந்துகந்தாசலச்சினகரம்புகச்சே

யன்றிறைஞ்சிநின் றரியணையிருத்தியர்ச்சனைகூர்ந்
தின்றெழுந்தருளற்கெவனிமித்தமென் றிசைத்தான்.

இ-ள். நல்ல தென்று சிறுமுறுவல் கொண்டு வலிய இடபத்தைச்செலுத்திச், சென்று இறங்கி, கந்தமலையின்கணுள்ள கோயிலின்கண்செல்ல, குமாரக்கடவுள் அப்போது வணங்கி நின்று சிங்காசனத்தி லிருக்கச் செய்து, அருச்சனை செய்து, இப்போது இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்குக் காரணம் யாதென்று கூறினர்.

அயன்றனைச்சிறைவிடுகெனவையநீயிவனை
வியந்துகொண்டதெனகந்தையென்குடிலையென்பொருட்கு
மயங்கிநின்றுமற்றொன்றினைவழங்கினோன்ஞாலம்
பயந்ததெந்தவாறுவனகம்பறிப்பதேயறனும்.

இ-ள். குமாரனே! பிரமனைச் சிறை விடுவாயாக வென்றுகூற, ஐயனே! நீ இப்பிரமனை வியந்து கொள்வ தென்னை? அவனது அகங்கார மென்ன? பிரணவத்தினது உண்மைப் பொருட்கு மயக்கங்கொண்டு நின்று வேறோர் பொருளைச் சொன்ன தெப்படியாகும்? அவனது அகங்காரத்தைப் பிடுங்குவதே தருமமாகும். ()

சிறைவிடேனெனத்திருகுவெஞ்சினங்கொளீஇநிகழ்த்த
நறைவிடாமலர்க்கொன்றையோனவிற்றுநம்மாற்ற
முறைவிடாதொழுகென்றனன்முருகவேளுணர்ந்து
மறைவிடாமலரயன்சிறைமாற்றிமுன்னுய்த்தான்.

இ-ள் சிறையை விடமாட்டே னென்று மாறுபட்ட கொடிய கோபங் கொண்டுசொல்ல, தேனொழியாத கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபெருமான் கூறுவார், நம்முடைய சொல்லின் முறை தவறாது நடக்கக் கடவாய் என்று கூறினர், முருகக் கடவுளறிந்து,

வேதவொழுக்கம் நீங்காத தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரமனது சிறையை விடுத்து முன்னர்க் கொண்டு வருவித்தார். (௨௮)

வந்துதாழ்ந்தெமையாளுடைவள்ளலேதண்டங்
கந்தவேளெனைப்புரிந்திடறகந்தையுங்களைந்தா
னுய்ந்தனனென்றுச்சதுமுகனுரைத்தலுமொருவன்
முந்தைநின்றொழிலாற்றெனமொழிந்தருள்புரிந்தான்.

இ-ள். பிரமனானவன் வந்து வணங்கி, எம்மை யடிமையாக வுடைய வள்ளலே! கந்தக் கடவுளானவர் தண்டனையை எனக்குச் செய்து, முற்றள்ளிய அகங்காரத்தையும் நீக்கினர், பிழைத்தன னென்று பிரமன் கூறுதலும், ஒப்பற்றவராகிய சிவபெருமான் நின்னுடைய தொழிலைச் செய்கவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அருகுநின்றபேரொளிதிரண்டருளுருவாய
முருகன்வாண்முகநோக்கினன்முறுவலித்திறைவ
னிருகையாலெடுத்தணைத்துமார்பிறுகிடப்புல்லி
யொருகவான்மிசையிருத்தினனுச்சிமோந்துயிர்த்தான்.

இ-ள். பெருஞ்சோதிவடிவானது திரண்டு ஒரு அருள் வடிவுற்ற முருகக்கடவுளது ஒளி பொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, சிவபெருமானானவர் நன்மையான திருமுறுவல் பூத்து இரு திருக்கரங்களாலுமெடுத்துச் சேர்த்து மார்பு இறுகும்படி தழுவி, ஒப்பற்ற தமது தொடையின்மீது இருத்தி உச்சிமோந்தார். (௨௯)

ஐயநீகுடிலைப்பொருள்விளம்பியந்தணனைப்
பொய்யெனச்சிறைமடுத்தனையுனக்கதுவருமேற்
செய்யவாய்திறந்தறையெனச்சபையிடைச்செப்பக்
குய்யமோவெளிப்படைகொலோகூறெனத்தொழுதான்.

இ-ள். ஐயனே நீ பிரணவப் பொருளைப் பிரமனிடம் கேட்டு அவன் சொன்னபொருள் பொய்யென்று சிறைச்சாலையில் வைத்தாய், உனக்கு அப்பொருள் வருமாயின் சிவந்த வாயைத்திறந்து கூறுதியென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள, குமாரக் கடவுள், தந்தையே! அது இரகசியமோ வெளிப்படையோ சொல்வீராக வென்று வணங்கினர். (௯0)

எனத்திருச்செவிதாழ்த்தினன்றாதைசேயிசைத்தா
னுனக்குதித்தவாறுரையெனவுலகெலாமீன்ற
வனைக்குணர்த்தஞான்றடியனுமுணர்ந்தனனென்றான்
மனத்துணர்ந்தனன்மறுத்தெதிர்மொழிந்திலன்வள்ளல்.

இ-ள். என்றிவ்வாறுகூறச சிவபெருமான், அழகிய தமது திருசசெவியைத்தாழ்த்திநின்ருர், குமாரக் கடவுளும் அப்பொருளையுரைத்தார், குமாரனே உனககு இது வந்தவழியைத் தெரிப்பாயாக வென்று சிவபெருமான் கூற, உலகமெல்லாவற்றையும் பெற்ற தாயாராகிய பிராட்டியார்கு உபதேசித்த காலத்தில் அடியேனுமுணர்ந்தேனென்று கூறினர், அருள் வள்ளலாகிய சிவபெருமான் அதனை மனதது அறிந்து மறுதது எதிர் மொழியொன்றுங கூருராயினர். (௯௧)

எவர்க்குமோர்முதலெவனவனீயெனவியம்பித்
துவர்ச்சடாடவித்தொன்மையோன்சுரரயன்றுளவோன்
றவத்தர்சூழ்தரக்கயிலையந்தடங்கிரிசார்ந்தான
கவர்த்தபன்முடிச்சிலம்புசேய்காணிகொண்டிருந்தான்.

இ-ள். பவளம்போன்ற சடைக்காட்டினை யுடைய பழம்பொருளாகிய சிவபெருமான், எவர்களுக்கும் ஒப்பற்ற முதற்பொருள் எந்தப்பொருளோ அந்தப் பொருள் நீயாகுமென்று கூறி, தேவர்களும் பிரமனும் விட்டுணுவும் முனிவர்களும் தம்மைச சூழ்ந்துவர, பெருமைபொருந்திய திருக்கைலாயமலையை யடைந்தார். இனை

கொண்ட பல சிகரங்களை யுடைய கந்தமலையைக் குமாரக்கடவுள் காணியாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தனர். (௧௨)

கும்பமாமுனிவிழைந்தமாமனுக்களுங்குடிலைச்
செம்பொருட்டெளிவுந்திசைமுகன்சிறையிருந்த
பைம்பொனீள்சிவசிருங்கத்தின்பான்மையும்பாங்க
ரம்பைபேர்பெறுசிருங்கத்திறலுமருளி.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் விரும்பிய மகா மந்திரங்களையும் பிரணவத்தின் உண்மைப்பொருட் டெளிவையும் பிரமதேவன் சிறையிலிருந்த பசிய பொன்மயமான நீண்ட சிவமலையின் பெருமையையும் பக்கத்தில் உள்ள அம்மையாரின் திருநாமத்தைக் கொண்ட சத்திகிரியின் வலிமையையும் உபதேசித்து. (௧௩)

இமயமால்வரைச்சிகரியிலருந்தவமிழைக்கு
மமுதவல்லிசுந்தரிக்கருள்வழங்கிமீண்டடைந்து
சிமயவெள்ளியஞ்சிலம்பிடைச்சிவன்சிவைநாப்பண்
குமரவேளமுதாசனர்குழாந்தொழவைகி.

இ-ள். வெள்ளிய இமயமலையி னுச்சியில் அரிய தவத்தைச் செய்த அமுதவல்லி சுந்தரவல்லி என்னும் இருவருக்குந் திருவருள் புரிந்து மீண்டுவந்து சிகரங்களையுடைய கைலாயமலையினிடத்திற் சிவபெருமானுக்கும் உமாதேவியாருக்கும் நடுவே தேவகூட்டங்கள் வணங்கும்படி குமாரக்கடவுள் வீற்றிருந்து. (௧௪)

தந்தையீன்றவள்பணித்திடத்தாரகற்காய்ந்து
புந்திமாலுறமயக்குறும்புள்வரைபொடித்துச்
செந்தில்வைகிநீர்க்கடலொரீஇமகேந்திரஞ்செறுத்து
வெந்திறற்றைத்தியர்தமைவேரொடுங்களைந்து.

இ-ள். பிதாவாகிய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் ஆஞ்ஞாபிக்கத் தாரகாசுரனைக்கொன்று, மனம் மயங்கும்படியாக மாயை

யினைச்செய்கின்ற கிரவுஞ்சமலையைப் பொடிபடுத்தி திருச்செந்தூ ரின்கண் எழுந்தருளி நீர்பொருந்திய சமுத்திரத்தைக் கடந்து மகேந்திரபுரியையடுத்து, மிக்கபலத்தையுடைய அசுரர்களை வேரோ டும் அழித்து. (௩௫)

மடங்கன்மாமுகத்தவுணனைவாட்டிவண்டிரைநீர்க்
கிடங்குவீழுருட்சூரிருண்மாவுருக்கீண்டு
குடங்கையிற்பொறிவாரணக்கொடியென்றுதாங்கி
யிடங்கொளுஞ்சிறைக்கார்மயிலூர்தியென்றேறி.

இ-ள். சிங்கமுகாசுரனை வதைத்து வளப்பம் பொருந்திய திரைகளை யுடைய சமுத்திரத்தில் விழுந்த வரபலத்தை யுடைய சூரபன்மனுகிய இருளைச செய்த மாமர வடிவத்தைக் கிழித்து உள் ளங்கையினிடத்திலே புள்ளிகளை யுடைய கோழிக் கொடியைத் தரித்துப் பரந்த சிறகுகளை யுடைய கரிய மயிலை வாகனமாகவேறிச் செலுத்தி. (௩௬)

தேவர்வெஞ்சிறைதீர்த்தொரீஇத்தென்பரங்குன்றின்
மேவுதெய்வவாரணந்தனைமிளிர்மணம்புரிந்து
யாவரும்புகழ்வலாரியைவிண்குடியேற்றிப்
பாவைபங்கர்பாற்கயிலையிற்பணடுபோலிருந்தான்.

இ-ள். தேவர்களுடைய கொடிய சிறையைநீக்கி, திருப்பரங் குன்றினிடத்திற் பொருந்திய தெய்வயானை யம்மையாரைத் திரு மணஞ்செய்து எவர்களாலும் புகழப்படுகின்ற இந்திரனைச் சுவர்க்க லோகததிற் குடியாக வைத்துச சிவபெருமானிடத்திலே கைலாய மலையின்கண் பழமைபோல வீற்றிருந்தார். (௩௭)

நிகழ்பலகாலந்தன்னிலொருபகனிலவுவேணிப்
பகவனையிறைஞ்சவெள்ளிச்சிலம்புறைபவர்கடம்மிற்
புகல்குறுமுனியையங்கிராமுனிபுரிதருக்கத்
திகழ்வனவிகழ்ந்துஞ்சாலக்குறியைநீயென்றுஞ்சொன்னான்.

இ-ள். இவ்வாறு காலங்கள் செல்ல ஒருநாள், சந்திரன்பொருந் திய சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானை வணங்கும்படி கைலாய மலையின்கண் இருக்கின்றவர்களுக்குள் அங்கிராமுனிவர் சொல்லப் பட்ட அகத்திய முனிவரோடு செய்தவாதத்தில் அவரைப் பலவா றிகழ்ந்தும் நீ மிகவும் குள்ளனென்றுஞ் சொன்னார். (௩அ)

அறிவின்மாகுறியையென்றுவங்கிராமுனியைச்சீறி
யுறுவர்தந்தொழிலினீத்தோருழிவைகியொருவற்சுட்டிக்
குறுமுனிநோக்கும்போழ்திற்குழகன்மாவிடையிற்றோன்றி
பெறுவதியாதுநீமுன்னோதெனவுண்டேயென்றான். [ப்

இ-ள். அதுகேட்ட அகத்திய முனிவர், அறிவிலே நீ மிகவும் குறியவன் என்று அங்கிரா முனிவரைக் கோபித்து முனிவர்க ளுடைய தொழில்களை செயயாது விட்டு நீங்கி, ஓரிடத்தி லிருந்து ஒப்பற்ற சிவபெருமானை நினைத்துத் தவஞ்செய்யும போதில், மணக் கோலத்தையுடையாராகிய அவர் வெள்ளிய இடபத்தின் மீதேறி நீ பெறவேண்டியதியாது அதனை முன்னாக சொல்லக் கடவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, பெறுவது உண்டென்று அகத்தியர் கூறுவார். (௩௧)

எம்பெருமானேநீயுமெம்பெருமாட்டிதானு
மும்பராலிறைஞ்சிரண்டுகிரியெனவொருங்குநிற்ற
னம்பயாண்டுளவோவாயேன்வழுத்திடநவிற்றுகென்றான்
கும்பமாமுனிவோன்கூப்பக்குளிர்மதிமிலைந்தோன்கூறும்.

இ-ள். எமது அடிகளே தேவரீரும் எமது தாயாராகிய உமா பிராட்டியாரும் தேவர்களால் வணங்கப் படுகின்ற இரண்டு மலை யாக ஒன்று சேர்ந்து நிற்றல், நம்பரே எவ்விடத்துள்ளதோ அத னைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும். புழுத்த நாயினுங் கடை யேனாகிய யான் பூசித்தற்கு அனுமதி செய்யவும் வேண்டும் என்று

கும்பத்திற் பிறந்த அகத்தியமுனிவர் கைகூப்பிக்கேட்கக் குளிர்ந்த சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான கூறுவார். (௪0)

எரிவிழித்தோற்றுஞ்சேய்வீற்றிருப்பதோர்கந்தவெற்பிற்
றெரிகொடுமுடிகடம்மிற்சிவஞ்சத்தியெனும்பேர்பெற்ற
வரியநன்முடியிரண்டாயமர்குவமுமையும்யாமும்
புரிதிவந்தனையெஞ்ஞான்றம்புரிவர்வான்முதலோர்பூசை.

இ-ள் முனிவனே நமது அக்கினிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய குமாரன் வீற்றிருப்பதாகிய கந்தமலையினிடத்தில் காணப்படுகின்ற கொடுமுடிகளுள் சிவம், சத்தி என்னும் பெயரைப் பெற்ற அருமையான நல்ல சிகரங்கள் இரண்டாக யாமும் உமையும் இருப்போம். அவ்விரண்டனையும் தேவர்முதலாயினோர் வழிபாடும் வணக்கமும் எந்தக்காலத்துஞ் செயவார்கள். (௪௧)

குடிலைமுன்புனகுச்செவ்வேள்கூறினன்யாமின்றோது
முடிகளின்பெருமைசொற்றுமெனவருள்வழங்கிமுன்னோன்
வடிவிழிமயிலினோடுமறைநதனன்போற்றியந்தப்
படிமுடியிரண்டுங்கண்டான்பாய்திரைப பரவையுண்டான்.

இ-ள். நமதுகுமாரன் முன்னர்க் காலத்தில் உனக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தான் யாம இப்போது சொல்லப்பட்ட சிவகிரி, சத்திகிரி என்னும இருமலைகளின் பெருமைகளையுங் கூறினேமென்று, மாவடுவைவொதத கண்களையுடைய உமாபிராட்டியாரோடும் முன்னோராகிய சிவபெருமான் மறைநதருளினர். தாவுகின்ற திரைகளையுடைய சமுத்திரத்தை யுண்டவராகிய அகத்தியமுனிவர் அவ்விருவரையுந துதித்துச சிவபெருமான் கூறியபடி அந்தக் கொடுமுடிகள் இரண்டனையும் பார்ததார். (௪௨)

போற்றினன்றாழ்ந்தெழுந்துசூழ்ந்தனன்பூந்தண்மாரி
தூற்றினன்குடைந்தம்பட்டுத்துதித்தனன்றருமெழுத்துச்

சாற்றினனருவிபாரிற்றாழ்வதுகடுப்பக்கண்ணீ
ரூற்றினன்சிவமுஞ்சத்தியுருவமுமுருவங்கண்டான்.

இ-ள். அகத்தியமுனிவர் (அக்கொடுமுடிகள் இரண்டனையும்) கண்டுதுதித்தார் விழுந்துவணங்கி எழுந்து வலம்வந்தார். குளிர்ந்த புட்பமாலையைப் பொழிந்தனர். கைகூப்பித்துதித்தனர். தக்கபஞ் சாக்காத்தை உச்சரித்தார். மலையருவியானது பூமியின்கண் விழு வதுபோல, கண்ணினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பத்தைச் சொரிந்தார். சிவரூபத்தையும் சத்தி வடிவையுங் கண்டார்.

"போற்றினன்" முதலாயவற்றை எச்சமாக்கிப் பொருள்கோட லுமாம். குடந்தம் என்பது வழிபடுதல் வணக்கம் பண்ணுதல் என் னும் பொருட்டு. குட என்பது தட வென்பதுபோல வளைவை யுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின் அதனடியாகப்பிறந்தபெயரு மாம் என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகூறினார். அதனை:—

சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பியை துரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழு மலர் சிதறி.

என்னும் பத்துப்பாட்டுச் செய்யுளிற் காண்க.

இங்ஙனமன்றி, குடந்தமாவது—"நால் விரன் முடக்கிப் பெரு விர னிறுத்தி - நெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாகும்" என்றது மொன்று. கூர்மபுராணத்தார் இம்மொழியைப்பன்முறையெடுத்து ஆங்காங் குரைத்துளார்.

வடமொழி அமர நிகண்டுள் அந்நூலார் "குடம்" என்னும் மொழியை அம்மொழியாகக் கொண்டு உரைத்தலின்; வடவியற் சொல்லுமாம். ஆயினும் அஃதாண்டுத் தமிழ் மொழிக்கட் போலப்

பெருவரவினதாக வழங்கப்படாது அருகி வழங்குவாறுதாண்டுமாக லானும், கடம், படம், கடாகாயம் என்றித் தொடக்கத்தனவாவழங் குவதன்றிக் குடம், படம் குடாகாயம் என வழங்கலின்மையானும் அதனை வடசொல்லென வைத்து முடிபுகூறுது, தமிழ்ச சொல் லெனக்கொண்டு அவ்வாறு உரைப்பார் ஆசிரியர் பலரு மென்க. குடம் பொது வெழுத்தானுய சொல்லாகலின், இருமொழிக் கண் ணும் அங்ஙனம் வெவ்வேறுபொருள் குறிகரு மொழியாகு மென வைத்துக்கொள்க. உலகம், காலம் என்னுஞ் சொற்கள் போல.

குடம் என்னு மொழியை, ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள், தாம் அருளிச்செய்த திராவிடமா பாடியத்திலே,

அரவுதன் றோலுரிவு மக்கணவும் வேறு
பாகாயம் போயவருமப் பணபும்—பாவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
தடாதுள்ளம் போமா றது.

என்னுஞ் சிவஞான போத வெண்பா வுரைக்கண், இங்ஙனங் கிளாதன்றி, "குடாகாயம்" வட நூன் முடி பெனக் கோடலு மொன்று. எனவும் உரைத்தமை தெற்றெனக் காண்க. (சக)

முடிதொறுங்கவினுந்தெய்வத்தாமரைமுகமுமூரல்
விடுசிறுநிலவுங்கண்ணுங்கருணையங்கடலுமெண்சீ
ரடிமலர்ச்சதங்கையுந்தாரகலமுநாலுந்தோளும்
வடிசுடர்வேலுங்கொண்டோர்மதலைநின்றலவக்கண்டான்.

இ-ள். முடிகளினிடந்தோறும் அழகைசசெய்கின்ற தெய்வத் தன்மையையுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருமுகங்களும், பற்கள் காலுகின்ற இளநிலவும், விழிகளும், அவற்றினின்றும்பொழிகின்ற அருள்வெள்ளமும் எண்ணத்தகுந்த சிறப்பினையுடைய பாதங்களா கிய தாமரைமலர்களிற் றரித்துள்ள சதங்கைகளும், மாலை தரித்து

மார்பும், உபவீதமும் புயங்களும் கூர்மை பொருந்திய கதிர்வேலுங் கொண்டு ஒருபிள்ளையுலாவுவதைப் பார்த்தார். (௪௪)

சித்தருமியக்கரும்பூதேசருந்தேவரும்யாழ்
வித்தியாதரருமவேதபோதருமவேள்வியோரு
முத்தரும்யோகர்தாமுமுனிவரும்பிறருமகூடித்
தத்தமினெருங்கியாற்றுந தவங்களுமருங்கிற்கண்டான்.

இ-ள். நவசித்தர்களும் இயக்கரும் பூதத்தலைவர்களும், தேவர்களும், வீணையில்வல்ல வித்தியாதாரகளும், வேதத்தை யெடுத்துப் போதிப்பவரும், யாகத்தைச்செய்வோரும், சீவன்முத்தர்களும், சிவயோகிகளும் இருடிகளும்பிறருஞ்சோந்து தங்கடங்களுள் நெருங்கியிருந்துசெய்யுந்தவங்களையும்பக்கத்திற்கண்டார் அகத்தியமுனிவர்.

காண்டோறுங்காண்டோறும்வேறதிசயங்களிப்பிற்கண்டான்
பூண்டபேரன்புபொங்கிப்புறம்பொசிந்தொழுகப்பூசை
வேண்டியவேணவாவோடிழைத்தலும்விடையின்மேலோன்
சேண்டிகழிமயவல்லிசேயெதிர்திகழக்கண்டான்.

இ-ள். காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் வேறு வேறு வுள்ள அதிசயங்களைக் களிப்போடுபார்த்தனர், கொண்டபெரிய அன்பானது சுரந்து புறத்திற்றதும்பி யொழுக, பூசையைமிக்க அன்புடன் செய்தலும், சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்மீது உமாதேவியாரும் கந்தசுவாமியினெதிரே தோன்றக் கண்டனர். (௪௫)

ஆடினன்மலர்க்கைகொட்டியருமறைச்சாமகானம்
பாடினன்பழிச்சியோர்பாற்பான்மொழிப்பாவைதோன்ற
நீடினனிலநாப்பணிலவநேர்ந்தெனவெள்ளேற்றி
னேடிலகிதழியோயானிழைத்ததொன்றுண்டேயென்றான்.

இ-ள். கூத்தாடினார், பூப்போலுங் கையையடித்து அரிய வேதங்களிலுள்ள சாமகீதத்தைப்பாடினார், அவ்வாறுசெய்து துதித்து, ஒருபக்கத்திற் பால்போலும் இனிய சொற்களையுடைய உமாதேவியார்விளங்க, வேளாகிய சூரியன்நடுவே தோன்ற வெள்ளிய இடபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளிவருதற்கு, இதழ்களையுடைய கொன்றைப் பூமாலையையுடைய கடவுளே யான்செய்த தவமு முண்டோ வென்றார். (சஎ)

உருகியின்னனநின்றேத்துமுனிவனையொருவனோக்கி
யரியவபுரியும்பூசைக்ககமலர்ந்தனன்வரங்க
ளுருகுதுமறைதியென்னத்தருகவிக்குவடிரண்டும்
பொருவிறென்றிசையினுய்த்துப்பூசனைபுரிகவென்றான்.

இ-ள். மனமுருகி இவ்வாறாய புகழைச சொல்லித் துதித்து நிற்கும் அகத்தியமுனிவனை, ஒப்பற்ற சிவபெருமான்பார்த்து, அருமையானவனே நீசெய்தபூசைக்கு மனமகிழ்ச்சி கொண்டேம், வரங்கள் கொடுப்பேம் சொல்லக்கடவாயென்றுகூற, ஐயனே! இச்சிகரங்கள் இரண்டும், ஒப்பில்லாத தென்றிசையிற் சேர்த்துப் பூசைசெய்யும் வரத்தைததருள்க வென்று கூறினார். (சஅ)

தந்தனங்கோடியென்றுமறைந்தனன்றலைவனெங்கள்
கந்தவேளுணர்த்துமுண்மையுணர்ந்ததாபதன்விண்காறு
முந்துறவளரநீட்டுங்கரங்களின்முடியிரண்டும்
வந்தனவென்றாலாற்றுந்தவங்களில்வலியதுண்டோ.

இ-ள். முனிவனே அவ்வாறே வரத்தைக் கொடுத்தேம் என்று தலைவராகியசிவபெருமான்மறைந்தனர், எமதுகடவுளாகிய குமாரக் கடவுள்போதித்த உண்மைப்பொருளை உணர்ந்த அகத்திய முனிவர் ஆகாயமளவாக வளரநீட்டிய கைகளினிடத்து அச்சிகரங்கள்

இரண்டும்வந்து சேர்ந்தனவென்றால் தவத்தைப்பார்க்கினும் வலிய தொன்று இருக்கின்றதோ. (௪௧)

தாங்கியசெங்கைக்குத்தண்ணந்தாமரைப்போதும்பானற்
றேங்கமழ்போதும்போன்றவன்றிச்சீர்சிறந்தசெங்கே
ழோங்குமாமணியினீலவொளிமணியினிற்குயிற்றி
யாங்கமைத்தாடவானேந்தம்மனைத்துணைகள்போன்ற.

இ-ள். அங்ஙனம் சிகரங்கள் இரண்டும் தரித்த சிவந்த கைக ளுக்கு குளிர்ந்த அழகிய தாமரைப்புட்பமும், வாசனை கமழுகின்ற குவளைமலரும்போன்றன, அன்றியும் விளையாடுகின்ற குமாரக்கட வுள் சிறப்பின்மிக்க சிவந்த நிறத்தையுடைய மாணிக்கரத்தினத்தி னாலும், இந்திரநீலரத்தினத்தினாலும் செய்து காத்திற் பொருத்தி வைத்து ஆடுதற்காக ஏந்திய இரண்டு அம்மனைகள் போன்றன.

சாங்புறுசத்தியீதுதலைமைசார்சிவமீதார்வ
மேலுறுபோகமீதுவிழைத்திடுபுத்தியாமீ
தேல்புறத்தொழுமினும்மினென்றறிவிப்பான்போற்சீர்
கோலியகுவடிரண்டுங்குடங்கையிற்கொண்டான்கும்பன்.

இ-ள். மேன்மைமிக்க சத்தியிதுவாகும், முதன்மை வாய்ந்த சிவம் இதுவாகும், அன்பு மிகுந்தபோகத்தான மிதுவாகும், அதனை யுண்டாககும் புத்தியிதுவாதும், அவற்றைப் பொருந்தும்படி இதனை வணங்குங்கள், வணங்கியுய்யுங்கள் என்று அறிவிப்பவரைப்போலச் சிறப்புமிக்க இருமலைகளையும் அகத்தியமுனிவர் தமது உள்ளங்கை யிற் கொண்டனர். (௫௧)

வாரியுண்டுமிழ்ந்துவிந்தமடக்கிவில்வலன்வாதாபி
யாருயிர்வாட்டிஞாலஞ்சமன்செய்ததன்றியம்மை

கார்மணிமிடற்றோனுமவரைகளுங்கையுளேந்திப்
பார்விசும்பினினின்றான்யார்குறுமுனிபான்மைசொல்வார்.

இ-ள். கடலைப் பருகியுமிழ்ந்தும், பெரிய விந்தமலையையடக்கி யும் வில்வலன் வாதாவி என்னு மவாது அரிய உயிரை வாட்டியும் பூமியைச சமப்படுத்தியும் செயததல்லாமல், சிவசத்தியினதும் சிவ பெருமானதும் பெயர்களையுடைய மலைகளையுங் கையினிடத்துத் தரித்து, பூமியிலும் ஆகாயததிலும் நின்றவர் யாவர், ஆகலால் அகத் திய முனிவரின் றன்மையைச சொல்லவல்லவர் எவர். (௫௨)

மாதவர்வழுத்தக்கந்தவரையினின்றருவிதாழுஞ்
சீதமூர்கேதாரச்செநநெறியிடைப்படர்ந்துவேதத்
தேவதேவன்கூர்பூர்ச்சவனமங்கெழீஇயிசானத்திற்
பூதரநிறுவியன்னோன்பூசனைபுரிநதான்மன்னோ.

இ-ள். பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்கள் துதிக்கக் கந்த மலையினின்று அருவிதாஙகுகின்ற குளிர்மைமிக்க திருககேதாரத் தலததின செவ்விய வழியாகச சென்று வேதத்திற கூறப்பட்ட தேவ தேவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பூர்சச வனத்தில் அடைநது வடகிழககுத்திசையில் மலையைநிறுவி அகத் தியமுனிவர் பூசை செயதாா. (௫௩)

அரனருணெறிகொலோமேல்வருவதைபதனுளாய்ந்தோ
தெரிவருநதவனிரண்டுசிருங்கமுமிருப்பநீங்கி
வருதிரிபதகைவைகும்வாரணசியைவணங்கி
விரவினன்பொதியயபுக்கான்வீரையைமடுத்தமேலோன்.

இ-ள். சிவபெருமான் அருளிசசெய்த நல்வழியோ, மேலேவரு கின்றதை ஆராய்ந்தோ, அறிதற்கரிய பெருமையினையுடைய முனி வர், இரண்டு சிகரமும் அப்பூர்சச வனத்திலிருக்குமாறு வைத்து,

அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி, பாய்கின்ற கங்கையாறு பொருந்திய காசித்தலத்தை வழிபட்டு, கடலையுண்ட முனிவர் பொதியமலையை யடைந்தார். (ருச)

கண்ணுதல்கவுரிநாமங்கவினியசிகரமேனு
மண்ணிடைப்போந்துசத்திமலைசிவமலையெனும்பேர்
நண்ணினவவைகளாவினன்குடியடைந்தவாறு
புண்ணியமுனிவர்கேண்மோவென்றனன்பொருவில்சூதன்.

இ-ள். சிவபெருமான் உமாதேவியார் என்னு மிருவரது பெயரைக் கொண்ட சிகரங்களா யிருந்தாலும், பூமியி னிடத்தே வந்து சத்திமலை சிவமலை யென்னும் பெயரை யடைந்த வவைகள் இரண்டும் திருவாவினன் குடியடைந்த சரித்திரத்தைப் புண்ணியத்தை யுடைய முனிவர்களே கேட்பீராக வென்றார் ஒப்பில்லாத சூதமுனிவர். (ருரு)

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—எ௪எ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபதாவது,

மலைகள் பழநியடைந்த சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நெடும்பெருங்கடலினுப்பணீணகர்புரிந்துவைகுங்
கொடுந்தொழிற்சூரனாதிகொலைகணியவுணர்க்கென்று
மடும்படைத்தொழில்பயிற்றுமடற்பெருங்குரவர்கோமா
னிடும்பனெனன்பவன்கொல்சியதெறுழ்வலிதடந்தோள்வீரன்.

இ-ள். நெடிய பெரிய சமுத்திரத்தி னடுவிலே பெரிய நகரஞ் செய்து இருந்த கொடுந் தொழிலை யுடைய சூரபன்மன் முதலிய மறத்தொழிலை விரும்பிய அசுரர்களுக்கு எப்போதும் ஆயுத வித்தையைப் பழக்குகின்ற வலிய பெருமை கொண்ட குருவா யுள்ளவனாகிய இடும்பனென்பவன், கொல்லுகின்ற சிங்கத்தின் மிக்க வலிமையையுடைய வீரனானேன். (க)

தயித்தியனென்னுநீதிதிறம்பிடான்சரவணச்சே
யயிற்படைக்கடல்வெஞ்சூரனுயிர்விருந்தளிக்குநாளி
னுயிர்த்துளங்கவன்றுமாழ்கியொருவித்தன்மனைவியோடும்
பயிற்சியினுருமற்றொன்றுபயின்றுகான்படர்வதானான்.

இ-ள். அசுர நீதிகளிற் சிறிதுங் குறைவுபடாதவன், குமாரக்கடவுள், தமதுவேலாயுதத்திற்கு வலிமையுடைய கொடிய சூரனுயிரை விருந்தாகக் கொடுத்த நாளிலே, பெருமூச்சு விட்டு மனந்

வருந்தி அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கித் தன்மனைவியோடும் பழக்கத்தினால் வேறோர் உருவத்தைக் கொண்டு காட்டிற் செல்வானாயினான்.

அடவிகடொறுந்தண்சோலையசலங்கடொறுங்கார்வேலைப்
புடவிகடொறுந்திரிந்துபுல்லெனநிழலினீங்கா
மடவியோடருந்தவங்களாற்றியுமலயவெற்பி
னிடவியசாரலின்கணிருந்தவருடனிருந்தான்.

இ-ள். காடுகள் தோறும் சோலைகள் தோறும் மலைகள்தோறும் கரிய சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமியி னிடங்கடோறும் திரிந்து, நிழலைப்போல நீங்காது வருகின்ற தன்மனைவியோடு அரியதவங்களைச் செய்தும், பொதிய மலையின்கண் பரந்தசாரலின்கண் பெரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களோடும் இருந்தனன். (௩)

காலையின்முனிவர்மொய்ப்பக்கலசமாமுனிவன்பண்டை
யூலியகிரியிரண்டுங்கொணர்துமென்றெழுந்துவானங்
கோலியகுறும்பலாவாய்க்குழகன்வாழ்குற்றாலத்தோர்
பாலணைந்திடலுங்கண்டான்பணிந்தனனிடும்பனென்போன்.

இ-ள். அது சமையத்தில், முனிவர் கூட்டங்கள் சூழ, அகத்தியமுனிவர் பழமையாகிய பரிசுத்தமான மலைகள் இரண்டனையும் கொண்டு வருவே மென்று எழுந்து, ஆகாய மளாவிய குறும்பலாவுருவத்தைக் கொண்டு சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருக்குற்றாலத் தலத்தினோரிடத்தை யடைதலும் இடும்பாசுரனென்பான் கண்டு வணங்கினான். (௪)

தனதுதொல்வடிவந்தோன்றத்தாழ்ந்தவன்றன்னைநோக்காக்
கனல்விழிநிருதிநீபாரடைந்ததென்கழறுகென்னப்
பனவவெஞ்சூரனாதிபடிறுடைத்தகுவர்க்கெல்லாந்
தினமடுபடைபயிற்றுந்தீமையேனிடும்பனென்பேர்.

இ-ள். தன்னுடைய பழைய வுருத் தோன்றும்படி வணங்கிய அவனைநோக்கி, அக்கினிபோன்றசிவந்தகண்களை யுடையதிருநியே நீ இப்பூமியினிடத்தே வந்ததற்குக் காரணம் யாது கூறுவாயாக வென்ன, முனிவரே! கொடிய சூரபன்மன் முதலிய அசுரர்கள் யாவருக்கும் நாடோறும் கொலைத் தொழில் கொண்ட அத்திர சத்திர வித்தைகளைப் பழக்குவேன், எனது பெயர் இடும்பன் ஆகும்.

இயன்முனிவரனே சூரன்சேயிரணியன்போரேற்று
வயமிகுமொய்ம்புக்காற்றாதுடைந்துதற்பயந்தமற்றோர்க்
குயர்கடன்புரிவானுள்ள ததுணர்ந்துகார்க்கடலுட்புக்கான்
செயலொழிந்தகன்றியாமுஞ்செறியிருட்கானம்புக்கேம்.

இ-ள். இலக்கணத்தைச செய்தருளிய முனிசிரேட்டரே! சூரபன்மனது புத்திர னாகிய இரணிய னென்பவன், போர்செய்து, வீரவாகுதேவருக்கு முன்னிற்க முடியாமல் தோற்று தன்னைப் பெற்றவர்களுககு உயர்ந்த பிதிரர் கடன்களைச செய்ய நினைத்துக் கரிய கடலுட் புகுந்து ஒளித்தான், செய்யுந தொழில் யாதுமன்றி யாங்களும் இருள்நெருங்கிய காட்டினுட் சென்றேம். (௬)

தேனலர்கடம்பன்செங்கைப்படைகளாற்செருவில்வீந்து
வானகம்புக்கார்யானையரிமுகன்முதலமற்றோ
ரானவெஞ்சூரனூர்திகொடியெனவடையலுற்றூ
ஞனவிவ்வினையேன்வாழவிருந்தனனிறந்திலேனால்.

இ-ள். தேன் பாயத கடப்ப மலர் மாலையை யுடைய குமாரசுவாமியின் சிவந்த திருக்கரத்துள்ள ஆயுதங்களினால், தாரகன், சிங்கமுகன் முதலிய அசுரர்கள் யாவரும் மேலுலகத்தை யடைந்தனர், தலைவனான சூரபனமன் கோழிக் கொடியாகவும் மயில் வாகன மாகவும் சேர்ந்தான், மிக்க தீவினையை யுடையே னாகிய யான், இறக்காமல் வாழற்கு இருந்தனன். (௭)

காக்குநாயகனென்றுன்பாலடைந்தனன்கருணையங்க
ணேக்கினுற்பணித்தயாவுங்குயிற்றுவனுவவிரென்ற
வாக்கினுனுளமுந்தூயனென்பதைமுனிமனத்தாற்
றாக்கினனினதுவெய்யதுயரெலாந்துடைத்துமென்றே.

இ-ள். அடியேனைக் காக்கின்ற தலைவர் தேவரீரே யென்று அடைக்கலம் புகுந்தனன், தேவரீர் திருவருட்கண் பார்வையால் ஏவிய யாவற்றையும் செய்வேன், சொல்வீராக என்ற இடும்பாசுரன் மனமும் பரிசுத்த முடைய னென்பதை; அகத்திய முனிவர் தமது மனத்தில் ஆராய்ந்து, உன்னுடைய கொடிய துன்பமெல்லா வற்றையும் போக்குவேமென்று. (அ)

உத்தரதிசையிற்பூர்ச்சவனமடைந்தும்பர்போற்றுஞ்
சத்தியுஞ்சிவமுமுற்றதடவரைக்குவடிரண்டு
மித்தலைக்கொணர்ந்துவல்லைவருதியேலிருமைகூற
வைத்தனபோகமுத்திவருமென்முன்மலயமேலோன்.

இ-ள். வடதிசையிலுள்ள பூர்ச்ச வனத்தை யடைந்து, தேவர்கள் துதிக்கின்ற சத்தியுஞ் சிவமும் பொருந்திய பெரிய மலைச் சிகரங்கள் இரண்டையும் இவ்விடத்துக் கொண்டு வருதியேல், இம்மை மறுமையிற் சொல்லப்பட்ட போகம் முத்தி யென்பன வருமென்று சொன்னார் அகத்தியமுனிவர். (கூ)

உரைத்ததுகேளாவோகையுளங்கொளாவிடும்பன்முழ்ந்து
திரைக்கடல்குடித்தவண்மைச்செழுந்தவக்குருவேசத்தி
வரைப்பெருமையுஞ்சிவாசலத்தின்மான்மியமுநன்காய்
விரித்தறியாறுநாயேற்கருள்கெனவினவலோடும்.

இ-ள். அகத்தியமுனிவர் சொன்னதைக் கேட்டு மனமகிழ்ச்சி கொண்டு, இடும்பாசுர னுவன் வணங்கி, திரைபொருந்தியசமுத்

திரத்தைக் குடித்த வளப்பத்தை யுடைய செழியதலத்தைக் கொண்டகுருவே, சத்தி மலையின் பெருமையும் சிவகிரியின் மான்மி யங்களையும் நன்றாக விரித்து அடியேன் அறியும்படி நாய்போன்ற வஞ்சிய எளியேனுக்கு அருள்புரிய வேண்டுமென்று வினவுதலும்.

உமிழ்மணியருவிதாழுமுயர்பெறுங்கநதவெற்புச்
சிமயவொண்சிகரஞ்சததிகிரிசிவகிரியெனச்சே
யமுதுறுவாக்காற்சொற்றவாறுமன்றியும்வேதண்டங்
கமழ்பொழிற்சாரல்வைகுங்காய்புலமாவர்தம்மில்.

இ-ள். ஒளியைக் காலுகின்ற இரத்தினங்களைக் கொழித் தோடும அருவி பாய்கின்ற உயர்ச்சியுள்ள கநதமலையி னுச்சிக்க ணுள்ள இருகுவடுகள் சத்திகிரியும் சிவகிரியு மாகுமென்று கந்த சுவாமி யானவர் தமது அமுதம் போன்ற திருவாக்கினாற் சொன்ன வற்றையும், மணங்கமழும் வெள்ளிமலைச சாரலின்க ணிருநத முனி வர் கூட்டங்களுள். (௧௧)

இருக்குமங்கிராமுனிக்குந்தனக்குநானிமித்தமேன்ற
தருக்கமுங்கிழ்நதவாறுநதணந்துநோன்பிழைத்தவாறு
முறுக்கிதழ்ப்பவளசெவ்வாய முருநதுவெண்முறுவலொண்கண்
மருக்கமழோதிவாமன்மகிழ்நதருள்புரிந்தவாறும்.

இ-ள். இருந்த அங்கிரா முனிவர்க்கும் தமக்கும் சாத்திர வாராய்சசிகாரணமாக நடந்த தருக்கத்தையும், அதிற் சொன்ன வற்றையும், தாம் அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்கித் தவஞ்செய்த வாலாற்றையும், முருக்க மலர்போன்ற சிவந்த வாயினையும் இறகி ணடி முட்போலும் வெள்ளிய பற்களையும், அழகிய விழிகளையும் வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையும் உடைய உமாதேவியாரின நாயகர் உவகை கொண்டு அருள் புரிந்த வரலாற்றையும். (௧௨)

அருண்மொழிவழங்குகந்தகிரியடைந்தம்பையண்ண
லுருகெழுகுவடிரண்டுகொண்டொடாறுமிறும்பூதுள்ளம்

பெருகியவாறும்பூசைபெட்புறவிழைத்தவாறுங்
கருமணிமிடற்றோன்வேற்சேய்கவுரியோடெதிர்ந்தவாறும்.

இ-ள். அருள் செறிந்த பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த இடமாகிய கந்த மலையைச் சேர்ந்து, சத்தி, சிவம் என்னும் பெயரையும் உருவத்தையு முடைய சிகரங்கள் இரண்டனையும் காணுந்தோறும் மனததின்கண் வியப்புத தோன்றிய தன்மையினையும், பூசையைத் தாம்விரும்பிச் செய்ததையும், நீலகண்டராகிய பரசிவப் பெருமான் குமாரக் கடவுள் உமையம்மையார் என்னு மிவருடன் தோன்றிய வாலாற்றையும். (௪௩)

அக்குவடிரண்டுங்கேட்பவண்ணலன்றளித்தவாறு
மக்குவடிரண்டுந்தாங்கியாயிடையகன்றவாறு
மக்குவடிரண்டும்பூர்ச்சவனத்தூழியமைத்தவாறு
மக்குவடிரண்டுநீங்கிமலயத்தினடைந்தவாறும்.

இ-ள். அந்தச் சிகரங்கள் இரண்டனையுந் தாமகேட்ப, சிவபெருமானருள்செய்த வாலாற்றையும், அச் சிகரங்கள் இரண்டனையுங் கையிற் றங்கிக் கொண்டு அவ்விடத்தி னின்றுந் தாம் நீங்கிய வாலாற்றையும், அவைகள் இரண்டையும் பூர்ச்சவனத்தில் வைத்ததையும், அவற்றைவிட்டு நீங்கிப் பொதியமலைக்கு வந்த வாலாற்றையும். (௪௪)

போரிடையிகல்வெங்கோபப்பொருநர்களிறிரியவென்ற
வார்கழலிடும்பனென்னும்வாளுழைமடங்கல்கேட்பக்
காருவராழியுள்ளங்கையினொருங்குதமிழ்ந்து
நீரெனவடக்கியுண்ணுங்குறுமுனிநனிநிகழ்த்தி.

இ-ள். போர்க்களத்தி னிடத்து வெவ்விய கோபத்தையுடைய பகைவர்களாகிய யானைகள் பயந்தோடும்படி வெற்றி கொண்ட, நீண்ட வீரக்கழலை யுடைய இடும்ப னென்னும் சிங்கமானது கேட்

கும்படி, கரிய உவர்ப்பினை யுடைய சமுத்திரத்தை யுள்ளங்கையில் ஒரு உழுந்தளவாக்கி யடக்கி யுண்ட அகத்திய முனிவர் மிகவும் விரித்துக் கூறி (இனி, பூர்ச்சவனத்திலுள்ள அம் மலைகளிரண்டனையும் கொண்டு வருதற்கு அகத்தியமுனிவர் போகுமார்க்கங்களையுங் கூறுகின்றார்.) (௧௫)

அத்தலையருவிக்குன்றின்வடாதுபாலருவிதீந்தேன்
கொத்தலைத்தெறியுஞ்சந்தக்குறடுகொல்யானைக்கோடும்
பைத்தலைமணியும்வாரிப்பாய்புனல்யாறுட்பாய்ந்து
தத்தலையெறிதண்சாரற்சதுமுகவரையுட்சார்ந்து.

இ-ள் அவ்விடத்தை விட்டுநீங்கிப் பொதியமலையின் வடக்குப் பக்கத்திலுள்ள, அருவியானது இனிய தேனையும் கிளைகள் நெருங்கிய சந்தனக் கட்டைகளையும், கொல்லுந தொழிலையுடைய யானைக் கொம்புகளையும், பசியதலைகளையுடைய நாகரத்தினங்களையும், அள்ளிக்கொண்டு பாய்கின்ற நீரையுடைய நதியுள்ளே கலக்கும் தாவுகின்ற திரைகளைக்கொண்ட தண்ணிய சாரலையுடைய பிரமமலையை யடைந்து. (௧௬)

சிலம்பதன்சாரற்சித்தநதியின்பாற்செறுநர்த்தேய்த்த
வலம்படுதடக்கைவைவேல்கவிரலர்மலர்ந்தசென்னித்
தலன்செழுகுருதிச்சூட்டுவாரணமுயர்த்தோன்றண்டைப்
பொலனபுனைகனைகழற்காப்புதுமலர்தூவிப்போற்றி.

இ-ள். அம்மலையின் சாரலில் சித்தநதியின் பக்கத்தில், பகைவரையழித்த வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தையும் முருக்கமலர்போலுஞ் சூட்டைக் கொண்ட சேவற் கொடியையு முடைய குமாரக் கடவுளினது, பொன்னாலாய தண்டைகளையும் வீரக்கழலையு மணிந்த திருவடிகளைக் காவிலுள்ள அன்றலர்ந்த புட்பங்களைச சொரிந்து துதித்து. (௧௭)

ஒருவியவ்வுழிவழிக்கொண்டுலவையந்திசையிலுள்ளம்
வெருவியபசுவினின்னலதனுயிர்வாங்கவேங்கை

சருவியவைரஞ்சாபந்தணித்துவிண்ணளிக்குமேரு
பொருவியபசுமலைக்கண்ணடைந்திறுபூதும்பார்த்து.

இ-ள். அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வழிநடந்து, வாயு திசையாகிய வடமேற்குத் திசையில், மனம் பயமுற்ற பசுவினது உயிரை வாங்கும்படி புலியானது தாக்கிய கோபத்தையும் சாபத்தையு நீக்கிச் சுவர்க்கத்தைக்கொடுத்த, மேருமலையை யொத்த பசுமலையை யடைந்து அங்குள்ள அதிசயங்களையும் பார்த்து. (கஅ)

நீங்கிவெள்ளருவிவள்வாய்முழவமாஞ்மிறினீட்டந்
தூங்குதெள்ளிசைமிழற்றநதோகைகூத்தயருந்தொல்சீர்
தாங்குவல்லுளிவரைத்தென்றலையதாச்சார்ந்துதீந்தேன்
றேங்குதண்மலர்ப்பைங்கானந்திகழ்குடநாடுஞ்சேர்ந்து.

இ-ள். அப்பசு மலையை விட்டு நீங்கி, வெள்ளிய அருவியானது வாராற் கட்டப்பட்ட முரசவாத்தியமாக, கரிய வண்டுக் கூட்டங்கள் நீண்ட தெளிவாகிய இசையை யொலிக்க, மயில்கள் நடனத்தைச செய்கின்ற பழமையாகிய சிறப்புக்களையுடைய வராக மலையின் அழகிய இடத்தை யடைந்து, இனிய தேன் நிறைந்த குளிர்ந்த பூவையுடைய பசிய சோலைகள் சூழ்ந்த குடக நாட்டை யடைந்து. (கக)

பனிநெடுங்கிரியினுப்பண்மணமுள்ளிப்படர்ந்தஞான்றிற்
றனிமுதல்பணிப்பத்தென்பால்சமன்செய்யச்சாருநந்தம்
புனிதநீர்க்கரகஞ்சாய்த்திம்புனலொழுகருவிக்குன்றி
னனிவளங்கெழுதண்சாரற்குறியின்கணடந்துசென்று.

இ-ள். நீண்ட இமய மலையின் நடுவே உமையை மணஞ் செயும்படி இறைவன் சென்ற நாளிலே, வடபுலந் தாழ்ந்து தென்புலமுயா அதனைச சமஞ் செய்யும்படி எம்மை யேவ, யாம் வரும்போது கொங்கு மலையிற் றங்கினேமாக, ஆங்கு விநாயகக் கடவுள் இந்திர

னுக்காகக்காக வுருவெடுத்துவந்து நமது கமண்டல நீரைக் கவிழ்ப்ப அது பரய்ந்த குடகமலையின் மிக்க வளப்பம்பொருந்திய சாரல்வழி யாக நடந்து சென்று. (உ0)

பொய்ப்பொருடிளைப்போரின்னற்புணர்த்துவெங்கிரயத்துள்ளு
மெய்ப்பொருடிளைப்போரோகைவியப்புறுசுவர்க்கத்துள்ளு
முய்ப்பனபோகமொப்புநிறுத்தருளுந்திக்குமின்பந்
துய்ப்பவரிருக்குமூதூர்ச்சுப்பிரமணியமெய்தி.

இ-ள். பொய்ப்பொருளில் முழுகினவரைத் துன்பத்துட்சேர்க் கின்ற கொடிய நகரத்தினுள்ளும், மெய்ப்பொருளில் திற்பவரை மகிழ்ச்சிகொண்டு வியப்பைத் தருகின்ற சுவர்க்க லோகத்தி னுள் ளும் செலுத்துகின்ற தீவினை நல்வினை யென்னும் இருவினைகளுஞ் சமப்பட்டு, தோன்றுகின்ற பேரின்பத்தை யநுபவிக்கும் சிவஞானி யர்கள் வாழுஞ் சுப்பிரமணியம் என்னுந் தலத்தை (இடும்பனே நீ) அடைந்து. (உ௧)

கடிநறுங்கமலம்பூத்துக்கருநெய்தலமர்ந்தவள்ளிக்
கொடிபடர்தருவையோர்பாற்குஞ்சரந்தழுவுமாறு
முடியுடைவைரக்குன்றைமுடிவிலாமுக்கட்கன்னல்
வடிவுறவுயிர்த்தமுத்தைமனங்குவித்திறைஞ்சிவாழ்த்தி.

இ-ள். (இடும்பனே நீ) வாசனை பொருந்திய நல்ல தாமரை மலர்ந்து, கருங் குவளை இருந்த வள்ளிக் கொடியானது படர்கின்ற கற்பக தருவும், ஒருபக்கத்தில் தேவயானை தழுவும் ஆறு சிகரங் களையுடைய வைரமலையும், அழிவில்லாத மூன்று கண்களை யுடைய கரும்பு போன்ற சிவபெருமான் அழகு பொருந்தப் பெற்ற முத்தும் ஆகிய சுப்பிர மணியப் பெருமானை மனத்தை யொருமைப்படுத்திக் கைகூப்பி வணங்கித் துதித்து. (உ௨

அங்கதுவகன்றுவிண்டேங்கடலெயின்மூன்றும்வேவப்
பொங்கழலுமிழ்புன்மூரற்புயங்கனும்புயங்கநல்கும்
பங்குபெற்றுயர்ந்தபீதாம்பரனுமோர்வடிவுதாங்கித்
தங்குசங்கரநாராயணந்தனைத்தழுவிநீங்கி.

இ-ள். அந்தச சுப்பிரமணிய தலத்தை விட்டு நீங்கி, ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்த திரிபுரங்களும் வெந்தழியும்படி மிக்க அக்கினியைக் கான்ற குறு முறுவலை யுடைய சங்கரனும், சர்ப்ப சயனத்தை யுடைய திருமாலும் ஒரு வடிவுகொண்டு வீற்றிருக்கின்ற சங்கரநாராயணர் கோயிலைச சார்ந்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி. (உங)

வெள்ளைவெண்கமலப்போதில்வீற்றிருப்பவளைச்செங்கேழ்
வள்ளவாய்ப்பொகுட்டினும்பர்வாழ்ந்திருப்பவளையோங்க
லொள்ளிழைமகளையொண்கண்மகேசையையுதவினாளைப்
புள்ளலர்புரிந்துகொல்லாபுரியினையொருவிப்போகி.

இ-ள். வெண் தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற சரசுவதியையும், இன்னம் போன்ற செந்தாமரைப் பூவில் இருக்கும் இலக்குமி தேவியையும் மலையரசன் மகளாகிய பார்வதி தேவியாரையும், அழகிய கண்களையுடைய மகேசுவரியையும்பெற்ற பராசத்தியை விரிந்த பூக்களைத் தூவி வழிபட்டுக் கொல்லாபுரி யென்னும் அத்தலத்தை விட்டு நீங்கி. (உச)

வருடைசென்றுழக்குகோற்றேனுடைந்துவார்ந்தொழுகுதீந்தேன்
பெருகுதண்கிரியுந்திங்கண்மருப்பையொண்பிணையென்றுன்னித்
திருகுகோட்டிரலைபாயும்பிறங்கலுஞ்சீயஞ்செல்லி
னுருகெழுகரிவெண்கோட்டின் குருத்துடைத்துண்ணும்வெற்பும்.

இ-ள். (இடும்பனேநீ) ஆடுகள்சென்று உழக்கியதனாற் கொம்பிலுள்ள தேன்கூடானது உடைந்து ஒழுகுகின்ற இனிய தேனானது பெருகுகின்ற குளிர்ந்த மலையையும், பிறையின் சிருங்கத்தை

அழகிய பெண்மா னென்று நினைத்து முறுகிய கொம்பர்களை யுடைய கலைமான் பாயகின்ற மலையையும, சிஙகங்கள் மேகத்தின் வடிவைக் கொண்ட யானைகளினது வெள்ளிய தந்தங்கள் பொருந் திய அடியைத் தகர்த்துத்தின்னும் மலையையும். (௨௫)

நஞ்சுமுற்றெயிற்றுப்பாந்தள்வழங்குகல்லளையுஞாங்கர்
வெஞ்சினப்பேழ்வாயவேஙகைமிடைபெறும்பொறையும்வீழ்ந்து
குஞ்சரம்பிடியோடாடுங்குறுஞ்சுனைவரையுந்தீம்பர்
நெஞ்சினுட்கிடந்தவன்பாற்பதுக்கைநீணெறியுநீந்தி.

இ-ள. (இதும்பனே நீ) விடமிக்க பற்களையுடைய பாம்புகள் சஞ்சரிசகும் கலலளைகளும், பககத்திலே மிக்க கோபத்தையுடைய பெருத்தவாயைக் கொணட புலிகள் நெருஙகி யிருக்கும் சிறுமலை களும, ஆண்யானைகள் பெண்யானைகளோடு விளையாடுகின்ற சிறிய சுனைகள் பொருந்திய மலைகளும், கொடியவர்களுடைய மனத்தைப் போலப் பருக்கைக்கற்க ணிறைந்த வலிய பாலைநிலமும் கடந்து. ()

சிதடியினொலிவழங்குமடவியும்பகர்ந்தசென்று
விதநெறிதவழ்ந்துதூமமுமிர்ப்பவெம்புலிங்கஞ்சிந்துங்
கதழெரிவனமுமக்களுயிர்ப்பலிகவர்வெஞ்சூலி
சுதரிசனங்கைக்கொண்டான்றன்சூழலும்யாறுமூழ்கி.

இ-ள். சிசிலி ஒலிசெய்யும் வனங்களையும் சொல்லப்பட்ட பலவகை வழிகளையும் தாண்டிச சென்று, புகைகள் மேலெழ வெவ் விய அக்கினிப் பொறிகள் சிந்துகின்ற நெருங்கிய நெருப்புக் காடு களும், நரபலியை யுண்ணுகின்ற வெவ்விய சூலாயுதத்தைத் தரித்த காளி தேவியும் சக்கராயுதத்தைத் தரித்த விட்டுணுவும் வீற்றிருக் கின்ற இடங்களையுந் தாண்டிச் சென்று நதியினிடத்துந் தோய்ந்

காரகிற்குலமுஞ்சந்தக்குறடுங்காய்கனற்கண்வேழக்
கூர்மருப்பினமுந்தேறநறகொழுங்கழைத்துணியும்வேர
லேர்மணிக்குவையும்பொன்னும்வரன்றியெம்மருங்குஞ்சிந்தி
வார்சிலைக்கணையின்செல்லமுன்செல்லுமணிநீர்யாறும்.

இ-ள். கரிய அகிற் றெருகுதியையும், சந்தனக் கட்டையையும், வருத்துகின்ற கோபத்தை யுடைய கண்களைக் கொண்ட கூரிய கொம்பினவாகிய யானைக் கூட்டங்களையும், தேன் பொருந்திய கொழுமையான மூங்கிலரிசியையும், அம்மூங்கிலின் அழகிய முத்துக் கூட்டங்களையும் பொன்னையும் கொழித்து எப்பக்கத்தூஞ் சிதறி, நீண்ட வில்லினின்றும் விடப்படும் அமபுகள் பின்செல்லத், தாம் அவற்றிற்கு முற்பட்டுச் செல்லும் மணிமுத்தாநதியும். (உஅ)

மடுக்களுமடுவிற்றண்டாமரைகளும்வனசப்போதி
னடுத்திகழ்பொகுட்டுமன்னநாடுமெந்நாட்டினிஞ்சி
யுடுத்தவன்பதிகளந்தப்பதிச்சினகரமுமோங்கு
மடுத்துநீர்படிந்தடைந்துவணங்கியவ்விடங்கணீங்கி.

இ-ள். தடாகங்களும் தடாகங்களிற் பொருந்திய குளிர்ந்த தாமரைமலர்களும், அத்தாமரை மலர்களி னுள்ளி னுள்ள பூங்கொட்டையும் போன்ற அந்நாட்டையும், அதன்கண் மதிலாற் சூழப்பட்ட நகரங்களையும், அந்நகரங்களினுள்ள கோயில்களையும் உயர்ந்த நதியினது பரிசுத்தமான நீரையும் அடுத்து வணங்கியும் தோய்ந்தும் அவ்விடங்களை யெல்லாம் விட்டு நீங்கி. (உகூ)

அடைந்தவர்கதியைச்சார்வதலதுசார்தராதுநாளுந்
தடைந்ததொல்காசியெய்திச்சதமகன்முதலோர்வேலை
[illegible]ந்ததெள்ளமுதங்கைப்பச்சுவைதருகங்கைநன்னீர்
[illegible]டந்தகிலேசர்தாள்கைகுவித்தறுதிங்கள்வைகி.

இ-ள். (இடும்பனே நீ) தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் முத்தியை யடைவதல்லாமல் அடையாதவர் அம்முத்தியைச் சாராது தடைப்பட்டு நிற்றற்கேதுவாய பெருமையை யுடைய காசிப்பதியை யடைந்து, இந்திரன் முதலாயினோர் பாற்கடலைக் கடைந்தெடுத்த தெளிந்த அமிர்தமுங் கசக்கும்படி அத்துணை யினிமைப் பண்பை யளிக்கின்ற கங்கையினது சிறந்த நீரிற் றோய்ந்து, விசுவநாதப் பெருமானது திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்கி, ஆறுமாதம் அத்தலத்தின்கண் வசித்து. (௯0)

விழுத்தகுகடவுட்காசிவியனகர்துறந்துமேலை
முழுத்தவரிருக்கைமிக்கமுரண்வரைக்குலமும்வென்றி
பழுத்தவில்மிலேச்சர்வாழ்க்கைப்பதிகளுமளறுபாய்ந்து
சுழித்தலையெறியுங்கண்டல்சூரல்பம்மியகான்யாறும்.

இ-ள். சிறந்த தகுதியான தெய்வத்தன்மையை யுடைய காசி என்னும் பெரிய நகரத்தை விட்டு நீங்கி, மேன்மையான தவமூர்த்திகளொழுகும் முனிவர்களுடைய ஆசிரமங்கள் மிகுந்துள்ள வலிய மலைக்கூட்டங்களையும், வெற்றிமிக்க வில்லினைத் தரித்த மிலேச்சர்கள் இருக்கின்ற நகரங்களையும், சேறுகொண்டு சுழித்துத் திரைகள் எறிகின்ற தாழைகளும் பிரம்புகளும் பரந்துள்ள கான்யாறுகளையும். (௯௧)

தெற்றியபிறழ்பற்பேழ்வாயலகையுஞ்செறிபுன்குஞ்சி
வற்றியநரம்பின்யாக்கைமண்ணையுங்குழிகட்பேயுஞ்
சுற்றியகுடர்செந்நீர்வெண்ணிணந்தசைவழும்புதோண்மேற்
பற்றியகடியுந்துய்த்தபழுவமுங்கழியச்சென்று.

இ-ள். தெறித்த மாறுபட்ட வக்கிரதந்தப் பற்களையும் திறந்த வாயினையும் உடைய அலகைக் கூட்டங்களும், நெருங்கிய குறுத்த மயிரினையும், உலர்ந்த நரம்போடு கூடிய உடம்பினையுமுடைய பிரேதங்களும், ஆழ்ந்த கண்களை யுடைய பேய்களும் ஒன்றோடொன்று சுற்றிய குடர் இரத்தம் வெள்ளிய நிணம் சதை வழும்பு என்னும்

மிலைகள் கைகளிற் படிக்துள்ள வேதாளங்களும் (அல்லது பிணந் தின்னும் பேய்களும்) நெருங்கியுள்ள வனங்களுங் கழியுமாறு சென்று. (௯௨)

முடங்குளேயரிமானேறுமுடைப்புலிபுழைக்கையாளி
கடங்கவிழ்கவுண்மால்யானைகரியகோட்டிரலைநவ்வி
தடங்கெழுகேழற்பன்றிசல்லியங்கடமாப்பல்ல
மடங்கலிலவிலங்குநீங்காவடவியங்கடறுநீங்கி.

இ-ள். மடங்கிய பிடர்மயிரினையுடைய சிங்கேறுகளும் புலால் நாற்ற முடைய புலிகளும உட்டுளை பொருந்திய கைகளை யுடைய யாளிகளும், மதம் பாய்கின்ற கதுப்பினை யுடைய மதமயக்கங் கொண்ட யானைகளும், பெரிய கொம்புகளை யுடைய ஆண்மான் களும் பெண்மான்களும், பெருமை மிக்க பன்றிகளும், காடிகளும் கடமைகளும் முட்பன்றிகளும அடங்குத லில்லாத இன்னன மிரு கங்களும பிரியாது உறையும காட்டுவழிகளையுங் கடந்து சென்று.

பேர்தரலின்றிப்பெய்யும்பெரும்பனிக்குடைந்துசார
லார்தருவிலங்கும்புள்ளும்பிறவுமாங்கணைந்துகாயக்
கூர்தருபுயங்கமீன்றகொழுமணிசுடர்தீயென்று
சார்தரும்பொழிற்கேதாரத்தடங்கிரியடைந்தாழ்ந்து.

இ-ள். நீங்குத லின்றி (இடைவிடாது) பெய்யும் பெரிய பனிக்கு வருந்தி, மலைச்சாரலின்க ணுள்ள மிருகங்களும் பறவை களும் ஏனையவும் அவ்விடத்தடைந்து குளிர்காயும்படி, மிகவும் நிறைந்த பாம்புகள் ஈன்ற அழகிய இரத்தினங்களை ஒளிகொண்ட நெருப்பென்று வருகின்ற பெரிய திருக்கேதாரமலையைச் சார்ந்து வணங்கி. (௯௩)

திணைந்ததன்வடகீழ்ப்பாலிற்றயங்கியவொருகான்மாக்கட்
டிணைந்திகழ்புலமுமேனைக்கல்கெழுகடறுந்தள்ளி

மணந்திசைதிகழும்பூர்ச்சவனங்கெழுமிலிங்கம்வந்தித்
துணர்ந்துதொல்கிரியிரண்டுங் கொணர்ந்திலனுறுத்தியென்றே.

இ-ள். (இடும்பனே நீ) கடந்து செல்லும் அவ்விடத்திற்கு வடகிழக்குத் திசையில் ஒற்றைக் காலையுடைய மனிதகூட்டங்கள் இருக்கின்ற இடத்தையும் மற்றைய மலைகள் செறிந்த வனங்களையும் விட்டு நீங்கி, வாசனை வீசி இசை விளங்காநிற்கும் பூர்சச வனத்தில் உள்ள இலிங்கத்தை வணங்கி, அம்மலைகள் இரண்டும் இருக்கு மிடத்தை யறிந்து, அப் பழைய மலைகள் இரண்டனையும் கொண்டு வந்து இவ்விடத்தி லிருத்தக் கடவாய் என்று. (௩௫)

செந்நெறியுணர்த்திமற்றுமற்றுளசிலநவிற்றிப்
புன்னெறிமாற்றுமூலமனுநெறிபுகுத்திக்காதி
லிந்நெறிவழாமனிற்றியெனச்சொலிவிடுத்தானென்று
நன்னெறியினரைச்சேர்ந்தார்தமக்கொருநவையுமுண்டோ

இ-ள். போகும் மார்க்கங்கள் பலவற்றையும் அறிவித்து, இன்னும் என்னென்ன அறிவிக்க வேண்டுமோ அவற்றையு மறிவித்து, பாவவழிகளை நீக்குகின்ற பிரணவ மந்திரத்தை அவனது செவியில் உபதேசித்து இந்நன்னிலைதவறாது இருப்பாயாக வென்று சொல்லி அகத்தியமுனிவர் இடும்பனை யனுப்பினர், எக்காலத்துஞ் சன்மார்க் கத்தினரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒரு துன்பமுண்டாகுமோ? ()

கலி விருத்தம்.

சாற்றுமறைகொண்டுசதுமாமுகவரைக்க
ணேற்றமுறுசித்தநதியின்கரையுதக்கின்
றேற்றுகுகனைத்தொழுதுதொல்பசுவரைச்சென்
றுற்றவொடுசைபகிரியொய்யெனவடைந்தே.

இ-ள். இபேம்ப ஞனவன், அகத்திய முனிவர் கூறிய இரகசியப் பொருளை யெல்லாம் மனத்திற் கொண்டு பிரமகிரிக்கணுள்ள மேன்மைபொருந்திய சித்தநதியின் கரைக்கு வடக்கின்கண் விளங்காநின்ற சுப்பிரமணியப் பெருமானை வணங்கி, பழமையாகிய பசுமலையையடைந்து, வலிமையுடன் சையமலையைவிரைவினடைந்து.

தண்ணடைகண்மற்றுளதணந்துதனிவேற்கை
யண்ணலுறைசுப்பிரமணியம்பரவியேகிப்
புண்ணியர்தவம்புரிகொல்லாபுரியொரீஇமுக்
கண்ணன்மணிவண்ணனுறைகாமர்பதியேகி.

இ-ள். குளிர்ந்த சோலைகளா யுள்ளனவற்றைக்கடந்துசென்று, ஒப்பில்லாத வேலாயுதத்தைத் தரித்த கைகளை யுடைய குகப்பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற சுப்பிரமணியம் என்னுந் தலத்தைத் துதித்தகன்று, தருமவழியினிற்பவர் தவத்தைச செய்கின்ற கொல்லாபுரியையும் விட்டு நீங்கி, உருத்திர மூர்த்தியும் விட்டுணுவும் ஒரு வடிவாயிருக்கின்ற சங்கர நாராயணர் கோயில் என்னும் அழகிய தலத்தையுந் துதித்துச சென்று.

தண்டை=குளிர்மையாகிய நடைகளை யுடையது என விரித லின் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. நல்ல ஒளிவடிவா யிருத்தலிற் சுப்பிரமணியம் என்று பெயராயிற்று. ஒரீஇ-சொல்லிசை யளபெடை. சிவபெருமானும் நாராயண மூர்த்தியும் பாதியுருவா யிருத்தலால் சங்கர நாராயண ரெனப் பட்டார். இம்மூர்த்தத்தை அரியர்த்தர் என்று ஆகமங்கள் கூறுகிற்கும். (கஅ)

கல்லருவியங்கிரிகளுங்கரைகொல்யாறுஞ்
செல்வனமும்வேறுபலதேயமுதல்யாவும்
வல்விரைவினெய்திமறைவாணர்புகழ்காசித்
தொல்பதியிலீசர்முடிசூடுநதியாடி.

இ-ள். *கல்லென்று ஒலிக்கின்ற அருவிகளை யுடைய அழகிய மலைகளும், கரையை மோதுகின்ற நதிகளும் செல்லுதற் குரிய காடு களும் வேறு பலதேசங்களும் இவை முதலான இடங்க ளெல்லா வற்றையும் மிக்க விரைவி னடைந்து, வேதங்களை யுணர்ந்த பிராமணர்கள் புகழுகின்ற பழமை யாகிய காசிப்பதியை யடைந்து சிவ பெருமான் திருமுடியிற் றரித்த கங்கையில் தோய்ந்து. (௧௯)

அங்கணாறுதிங்களகிலேசனைவணங்கி
வெங்கடறுமேனவும்விராவிவிரைவிற்போய்த்
தங்குபனிமூழ்கியகேதாரநெறிபோகிப்
புங்கவரினம்பரவுபூர்ச்சவனமேவி.

இ-ள். அவ்விடத்தில் ஆறுமாதம் விசுவநாதப் பெருமானைத் தரிசித்து வழிபட்டு, கொடிய வனங்க ளெல்லாந் தாண்டி விரை விற்சென்று, நிலைத்த பனியினால் மூடப்பட்ட திருக்கேதார வழி சென்று, தேவ கூட்டங்கள் துதிக்கின்ற பூர்சச வனத்தை யடைந்து. (௨0)

கோமுனிமுனோதியதுணர்ந்துகுறியங்க
ணேமுறவிருந்ததலனெய்தியெதிர்போற்றி
மாமலர்கடூவினன்மனம்புனிதனானான்
றூமுனிவர்போற்றுசிவசத்திமலைகண்டான்.

இ-ள். தலைமை பெற்ற அகத்திய முனிவர் முன்னர்ச் சொன் னதனை யறிந்து சிவலிங்கம் இன்பம் பொருந்த இருந்த தலத்தை யடைந்து எதிரிற் றுதித்து, அழகிய புட்பங்களைச் சொரிந்து மனம் பரிசுத்தமுடையனானான், முனிவர்கள் துதிக்கும் சிவமலை சத்தி மலைகளைக் கண்டான். (இடும்பன.) (௨௧)

தண்டெனவிழுந்தனனெழுந்துதவமிக்கோன்
றெண்டெனவலித்தருள்சுரநதிதலாலே

கண்டனமிவ்வா றுபிறர்கண்டிலர்கொல்யாஞ்செய்
பண்டைவினைநல்வினையல்லாதுபயனுமோ.

இ-ள். தண்டத்தைப் போல விழுந்து வணங்கினவனுய்எழுந்து தவத்தின் மிக்க அகத்திய முனிவரது அடிமையாகு மென்று மனம் பிடித்திழுத்துச செலுத்தியருள் பெருகலாலே இவ்வாறு சிவபெருமானைத் தரிசித்தேம், ஏனையோர் தரிசித் திருக்கமாட்டார், நாம் செய்தபழவினை நல்லவினை யல்லாது தீவினை யாகுமோ? (ஆகாது என்றபடி.) (௪௨)

என்றனனிடும்பிபணியாவதுமிழைப்ப
மன்றன்மலராய்ந்துமுறைவந்தனைபுரிந்தான்
றென்றல்வரையோன்மொழிவழாதுதெளிவோடாண்
டொன்றுபதமைந்தையுமுளத்தெழுதிவைத்தே.

இ-ள். என்று இவ்வாறு இடும்பன் என்பான் சொல்லி, தன் மனைவி யாகிய இடும்பியென்பவள் எல்லாப் பணிகளையுஞ் செயய, வாசனைபொருந்திய புட்பஙகளைக் கொய்து முறையே வணக்கஞ் செய்தான் தென்றற்காற்றுனது தோன்றும் பொதியமலையில் வசிக்கும் அகத்தியரது சொற்றவறாது மனத் தெளிவுடனே ஒருவருடம் வரையும் பஞ்சாக்கரத்தைத தன்னுள்ளத்திற் பதித்து வைதது. ()

ஆங்கவனருந்தவமுஞற்றிடுமவ்வேளை
யோங்குபுயதண்டமெனவொண்பிரமதண்டுந்
தாங்குநிலைசூழுரகர்தாம்பினமுமாகப்
பாங்கரினடைநதிடுதல்பார்த்ததிசயித்தான்.

இ-ள். அவ்விடும்பன் ஆனவன் அரிய தவத்தைச செய்யும் காலத்தில், மிக்க புயதண்டமென்று சொல்லும்படி அழகிய பிரம தண்டும், சுமக்கப்படுகின்ற திக்குக ளோறுமுள்ள பாம்புகள் கயிற்றாக கூட்டங்களும் ஆக, பக்கத்தில் வருதலைப் பார்த்து ஆச்சரிய முற்றான்.

பிரமதண்டு புயதண்டமாகவும் அட்ட நாகங்கள் கயிறாகவும் வருதலைக் கண்டு இடும்பன் ஆச்சரியமுற்றான் என்பது கருத்து.

புயதண்டாவது சுமை சுமப்போர் தோளில் வைக்கும் தண்டு. அதனைக் காவுதடியென்பர். (௪௪)

கொண்டலினெழுந்துகைகுவித்திருதுவட்டின்
மண்டுரகராசியுறிவாய்ப்புறவிசைத்துத்
தண்டொடுபிணித்தெழுதடங்கடலைவாரி
யுண்டவனுரைத்தமனுவுண்டதையுணர்ந்தான்.

இ-ள். மேகத்தைப்போல இடும்பனானவன் எழுந்து கையை யஞ்சலித்து, இருமலைகளினும் நெருங்கிய பாம்புக் கூட்டங்களை உறிபோலப்பொருந்தும்படி பிணைத்து, புயதண்டத்துடன் கட்டி, சத்த சமுத்திரங்களையு மள்ளி யுண்ட அகத்திய முனிவர்கூறிய மூல மந்திரத்தை மனத்தின்க ணுச்சரித்தான். (௪௫)

மண்ணினிடைசானுவுறவூன்றிவருதண்டந்
திண்ணியபுயத்துமிசைசேர்த்திமலயத்துப்
புண்ணியன்வழங்குபுரைதீருருவநெஞ்சு
ளெண்ணினனெழுந்தனனெழுந்தகிரிரண்டும்.

இ-ள். பூமியினிடத்து முழந்தாள் பொருந்த வூன்றி, வந்த பிரமதண்டத்தை வலிய தன்றோளின்மேல் வைத்து அகத்திய முனிவர் உபதேசித்த திருவுருவத்தை மனத்துள் நினைத்து எழுந்தனன், மலைகள் இரண்டும் மேல் எழுந்தன. (௪௬)

அன்னதுணைமால்வரைகளன்பினனிகாவின்
மன்னிடுமிடும்பன்மணிநீலமொருதட்டுந்
தன்னிகரின்மாமணியொர்தட்டினுநிறைந்து
நன்னரினிறுக்குமொருநாயகனைநிகர்த்தான்.

இ-ள். அவ்வாறாய பெரிய இருமலைகளையும் அன்புடன் மிக்க சுமையிற் கொண்ட இடும்பனானவன் இந்திர நீலரத்தினத்தை யொரு தட்டிலும் தனக்கு ஒப்பில்லாத மாணிக்கரத்தினத்தை யொரு தட்டிலுமாக நிறைத்து, நன்மையுடன் நிறுக்கின்ற வைசி யனை யொத்தனன். (௪௭)

தேவர்திகழ்தென்றிசைதிளைத்ததவமோசீர்
மேவுமுனிவாய்மைவிளைவோவிறலிடும்ப
னாவலின்முனாற்றுதவனோவணிகொள்காசிக்
காவடியர்போல்விரைவுகொண்டதர்கடந்தான்.

இ-ள். தேவர்கள் விளங்குகின்ற தெற்குத் திசையானது செய்ததவமோ, சிறப்பு மிக்க அகத்திய முனிவர்சொன்ன உண்மை யின்பயனோ? வீரத்தை யுடைய இடும்பனானவன் விருப்புடன் முன் னர்ச் செய்த தவத்தின் பிரயோசனமோ, அழகைக் கொண்ட காசிக் காவடியர்போல விரைவின் அம்மலைகள் இரண்டனையுஞ் சுமந்து கொண்டு வழிகளைத் தாண்டினான். (௪௮)

வந்தநெறிகண்டிலன்மயங்கிநெடுவிந்த
மந்தநெறிசென்றுமலிகார்ச்சுனமடைந்து
சிந்தைதெளிதிண்ணர்புரிதென்கயிலைபோகி
யுந்தருவிதாழ்கனலினொண்கிரியுறைந்தே.

இ-ள். வந்தவழி தெரியாதவனாய் மயங்கி நீண்ட விந்த மலை வழியாகச் சென்று மல்லிகார்ச்சுனத்தைச் சார்ந்து மனத் தெளி வுற்ற கண்ணப்ப நாயனார் வழிபட்ட சீகாளத்தி சென்று, மணிமுத லியவற்றை யெறிகின்ற அருவி தூங்குகின்ற திருவண்ணாமலையை யடைந்து. (௪௯

முத்தநதிநீடுமுதுகுன்றநெறியேறி
நத்திலகுபொன்னிநதிநன்கரைகடந்து
புத்தமுதபானர்புகழ்புட்பகிரியுற்றான்
மத்தனெனநின்றுளமயங்கிவழிகாணான்.

இ-ள். மணிமுத்த நதிபொருந்திய நீண்ட விருத்தாசல வழி சென்று, சங்குகள் விளங்குகின்ற காவிரி நதியினது நல்ல கரையைக்கடந்து சென்று, புதிய அமிர்தத்தை யுண்ட தேவர்களாற் புகழப் படுகின்ற புட்பமலையை யடைந்தான், அங்கு உன்மத்தனைப் போல நின்று மனமயங்கி வழிதெரியாதவனாய். (௯0)

ஆவயினடுக்கலுறைபள்ளிலைவெள்வேலோன்
காவலனெனக்கரியகச்சையிடைவீக்கித்
தூவடியின்மீதுதொடுதோல்கழல்புனைந்தே
யேவயில்வைவாளிவிலெடுத்தெதிர்புகுந்தான்.

இ-ள். அவ்விடத்தில் உள்ள மலையின்கணெழுந்தருளியிருக்கின்றகூறிய இலைத்தொழில் முற்றிய வெள்ளிய வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக் கடவுள். அரசனென்று சொல்லும்படி கருநிறம் பொருந்திய வாரினை யிடையிற் கட்டி, பரிசுத்தமாகிய பாதங்களின் மேல் செருப்பையும் வீரக் கழலையும் தரித்து, செலுத்துகின்ற வேல், கூரிய அம்புவில்லில்என்னு மிவற்றை யெடுத்துக் கொண்டு எதிரிற் சென்றார். (௯௧)

புகுந்தனனெவன்கொலெழில்பூத்தவன்விற்போர்
மிகுந்தவனிருங்கழன்மிலைந்தவன்வில்வல்லோன்
முகுந்தன்மருகன்பொருவினுண்முருகனென்றுண்
ணெகிழ்ந்துகுலம்யாதுதனிநின்றதுரையென்றான்.

இ-ள். இடும்பன் கண்டு, இவ்விடத்து வந்தவன் யாவன், அழகுடையவனாக இருக்கின்றான், வெற்றி பொருந்திய போர்த்தொழிலில்மிகுந்தோன், பெரிய வீரக்கழலை யணிந்தவன், வில்லில் வல்லவனாயிருக்கின்றான், திருமாலின் மருகனாகிய முருகக் கடவுளை நிகர்த்தவனாயிருக்கின்றானென்று மன நெகிழ்ச்சி கொண்டு உன்னுடைய குலமென்ன? தனியே வந்ததற்குக் காரணம் என்ன சொல்வாயாக வென்றுகேட்டனன். (௯௨)

யானுலகமாளுமிறைவன்றனயனீண்டைக்
கான்மிருகவேட்டைகருதித்தனிபுகுந்தே
னீநிருதனோவரைகடாவியெதிர்நின்றாய்
மேனதெவனோதெனவினாவினன்வெள்வேலோன்.

இ-ள். நான் இவ்வலகத்தை யாளுகின்ற அரசனது குமாரனுகும, இவ்விடத்திற் காட்டிலே மிருகவேட்டை யாடுமபடிக்னேத் துத தனியேவந்தனன், நீ, இராக்கதனோ மலைகளை யெடுத்துக் கொண்டு எதிரில்வந்து நின்றாய். வந்தது யாது சொல்வாயாக வென்று, வேலாயுதப்பெருமான வினாவினர். (௫ட)

வீரைநுகர்மாமுனிவிடுத்தபணிவெஃகி
வாரையிவைகொண்டுமலயம்புகுதுகின்றேன்
றாரையறியாதுதடுமாறியிவண்வந்தேன்
பாரையினிதாளிறைபயந்தவிறலோயே.

இ-ள். கடலையுண்ட அகத்திய முனிவர் அனுப்பிய ஏவலை விரும்பி, மலைகளைக் கொண்டு பொதியமலைக்குச செல்கின்றேன், வழிதெரியாது தடுமாறி யிவ்விடத்தில் வந்தேன, பூமியை நன்றாக அரசாளுகின்ற அரசனது குமாரனே! (வரை-வாரைஎன நீண்டது)

மைவழியுமேனியன்வழங்குமொழிகேளாச
செவ்வழிபயின்றளிசெறிந்திமிர்கடம்ப
னிவ்வழியினெய்தியெழிலேனவரைவைகி
யவ்வழியணைந்துமலயத்தடைதியென்றான்.

இ-ள். செவ்வழி என்னும் பண்ணைப் பழகி வண்டுகள் பாடலைசெய்கின்ற கடப்ப மலர்மாலையினராகிய கந்தக் கடவுள், கருமை தங்கிய சரீரத்தை யுடைய இடும்பன் சொன்ன வார்த்தைகளைக்

கேட்டு, இவ்வழியாகச் சென்று அழகிய வராகமலையை யடைந்திருந்து, அந்த வழியாகப் போய்ப் பொதிய மலையை யடைவாயாக வென்றார். (௩௫)

ஏவினனிவன்கருணைவள்ளலெனவெண்ணி,
மேவினன்விரைந்தனன்விசும்பினுயாகேழன்
மாவினசலத்துவடபாலருகுமாவோ
டாவினன்வலம்புரியுமந்நகரடைந்தான்.

இ-ள். செல்லுதற் குரிய வழியை யறிவித்தான் ஆதலால் இருபைக் குணமுடைய வள்ளலாகு மிவன் என்று நினைத்து, அவ்விடத்தை விட்டு விரைந்து சென்று ஆகாயத்தி னுயர்ந்த வராகமலைக்கு வடபக்கத்திலுள்ள, இலக்குமியுடன் காமதேனு, சூரியன் என்னும் இவர் பூசித்த திருவாவினன்குடி யென்னும் நகரத்தை யடைந்தான். (௩௬)

தாளுடறளர்ந்துதவனம்பசியுழற்றத்
தோள்வலிதொலைந்தவனையொத்ததுயரெய்தி
நீளிணைவரைச்சுமைநிலத்தினிடைவைத்தா
னாளுடையவேலர்செயலாரறிவரம்மா.

இ-ள். காலுஞ் சரீரமும் தளர்ச்சி கொண்டு, தாகமும் பசியும் வருத்த, புயவலிமை குறைந்தவன் நிகர்த்த துன்பத்தை யடைந்து, நீண்ட இருமலைகளின் சுமையை நிலத்தினிடத்து வைத்தனன், எம்மை யடிமையாக வுடைய வேலாயுதக் கடவுளின் செய்கையை யாவரறிவார். (௩௭)

ஆவதுணரானருகடைந்துதவவாம
தேவனுறைகானிடைசெறிந்தவணிருந்தா
னேவலினிடும்பிதருமின்கனிகிழங்கு
மேவுமசனம்பிறவும்வேண்டுவறுகர்ந்தான்.

இ-ள். மேற்செய்வதை யறியாதவனாய், பக்கத்திலுள்ள காட்டையடைந்து, வாமதேவமுனிவர் இருக்கின்ற ஆச்சிரமத்தினிடத்தி லிருந்தனன், குற்றேவலைசெய்யும்இடும்பியினாற் கொடுக்கப்பட்ட இனியபழம் கிழங்கும் பொருந்திய உணவாயுள்ளன பிறவும் ஆகிய விரும்பி யனவற்றைப் புசித்தான். (௯௮)

நித்தனுமைவெற்பிலொருசார்நெடுநிலத்திற்
கைத்துணையினுலவளகங்கடிதுதொட்டுத்
துய்த்தனனறும்புனறெனிக்கடல்வறப்ப
வத்திருவரைத்துணையடுத்தனனெடுத்தான்.

இ-ள். சிவமலை சத்திகிரி என்னும் மலைகளின் பக்கத்திலுள்ள நீண்ட நிலத்தில், தனது இருகைகளாலும் பள்ளத்தை விரைவாகத் தோண்டி, ஒலிபொருந்திய சமுத்திரமும் வற்றிப்போக, நல்ல நீரை யுண்டனன், அதன்பின் அந்த அழகிய மலைகள் இரண்டையும அடுத்து மேலெடுத்தான். (௯௯)

கலிநிலைத் துறை.

தோண்முரிந்தனநெறிந்தனசுவற்புறஞ்சானு
தாண்முரிந்தனவெரிந்தனதடங்கண்கள்பிதுங்கிப்
பாண்முரிந்துநம்மடுதிறன்முரிந்ததென்னென்று
நாண்முரிந்திடர்நின்றுளநடுங்கினனிடும்பன்.

இ-ள். புயங்கள் முரிந்தன பிடரின் பக்கம் நெறிந்தன, முழந்தாளும் கால்களும் முறிந்தன, நீண்ட விழிகள் பிதுங்கி யெரிந்தன, பெருமைகெட்டு நமது வலிமையுங் கெட்டதுகாரணம் யாதென்று, பலநாள் நீங்கித் துன்பங் கொண்டு மனநடுக்க முற்றான் இடும்பன்.()

அரிமனைச்சிவனுக்குநீடருந்தவனடிமைக்
குரியனென்றிடுந்தொழிலுமன்றுதவுமந்திரமும் .

பிரியநம்முடைவலிகளும்பெயர்தரவீண்டுத்
திரியுமாறெவனெனவுளம்புழுங்கினன்சீறி.

இ-ள். விட்டுணுவை மனைவியாக வுடைய சிவபெருமானுக்கு அடியவரான மிக்க தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவரது அடிமைக்கு உரியவனென்னுந் தொழிலும், அற்றைத் தினம் உபதேசித்த மந்திரமும் பிரிந்து போகவும், நம்முடைய வலிமைகளும் நீங்கவும், இவ்விடத்தில் வேறுபட்ட தெவ்வாறென்று கோபித்து மனம் புழுகக மடைந்தான்.

"அரியினைச சிவனுக்கு நீடருந்தவனடிமை" எனவும் பாடம். அதற்கு விட்டுணுவைச சிவனுகசசெய்த மிக்க தவதமையுடைய அகத்தியமுனிவற்கு அடிமை என்க. அதனை மேற்கூறுதும், அரி= பகைவர்களை யழிப்பவன் விட்டுணு, சிவன்=சுகரூபமுடையவன். மந்திரம் - மந்=நினைப்பவனை, திர=காப்பது.

திருமால் சிவபெருமானுக்கு மாயா சத்தி யென்னும் ஆண் சத்தியாகலின் மனையாம. என்னை? காளிதேவி கோபச சத்தியும், துர்க்கை அழித்தற்சத்தியும், உமாதேவியார் இன்பசசத்தியும, திருமால் ஆண்சத்தியும் என்று புராணங் கூறலால் "அரியினைச சிவன்' என்றார். இதற்கு மேற்கோள் வருமாறு—

கந்தபுராணம் - மாசாத்தாப் படலம்.

காலவ கைப்பட நண்ணிய சத்தியுண்
மாலுமொன் றுதலின் மற்றது காட்டுவா
னுல கண்டத்த னசசுத னசகுறங்
கோல மெய்திக் குறுகின னவ்விடை.

சிவபெருமானுக்குத் திருமால் சத்தியாகலி னன்றோ, தாருகவனத்திற்குச் சென்ற காலத்து விட்டுணு மோகினி வடிவுற்றுச சென்றதும், அமுதமளித்த காலத்து மோகினி வடிவாகிகிற்ற

அரன்சேர்ந்து ஐயனாரைப் பெற்றதும், ஊழிக் காலத்தில் இறைவன் பேருருக் கொண்டு மாயனைச் சேர்ந்து பிரமனை யீன்றதும் என்க. இதுபற்றியே,

திருவருணைச் தமிழ் வேதமும்,

எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற மில்லை
கரியலாற் போர்வை யில்லை காண்டகு சோதியார்க்குப்
பிரிவிலா வமரர் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் றேத்தும்
அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற னார்க்கே. எனவும்,

கூர்ம புராணமும்,

வள்ளக் கமல வட்டவனைக் கடவு டக்கன் முகநோக்கி
யென்ன வீசன் றனை மறந்து நெடுமாலீச னெனுமவர்க
ளுள்ளி லொருவர் திருநெடுமா லுமைபோ லீச னுயர்சத்தி
வெள்ளை யறிவின் மாயோனை வெகுளி லீசன் வெகுளுமால்.

இரட்டைப் புலவர் பாடலும்,

வருக்கைத் தடம்பொழி லாமாதை யையர்க்கு மாசொன் றில்லா
முருக் கொத்த மேனி யழகிய நாதர்க்கு மூச்சரவத்
திருக்கைக் கமல வாணர்க் கரிதிருத் தேவி யன்றே
லரிக்குப் பொருளுரை யீர்கெடு வீர்நும் மறிவின்மையே.

எனவுங்கூறின. (௬௪)

கொறுகொறுத்துளஞ்சிவகிரிக்குவட்டின்மேலேறி
யுறுகணெங்கணும்பரப்பலுமூங்கொருசாரின்
மறுவறுங்குராவடியினோர்மழலையங்கனிவாய்ச்
சிறுகுழந்தைநின்றிடுவதுதெரிதரத்தெரிந்தான்.

இ-ள். மனங் கொறு கொறுத்து, சிவகிரிச் சிகரத்தின்மே லேறி, தனது பெரிய கண்களை யெவ்விடத்துஞ் செலுத்தலும், அவ்விடத்தினொருபக்கத்தில், குற்ற மற்ற குராமரத்தின்கீழே குழ

லைச சொற்களைவசனிக்கின்ற கோவைப் பழம்போன்ற வாயினை யுடைய சிறிய குழந்தை நிற்பது தெரியக் கண்டான். (௬௨)

எற்றெனுன் றுயில்லாததின் றிஃதிறும்பூதொன்
றுற்றதொண்சிறுபிள்ளையன் றியக்கனேவும்பர்
மற்றையோர்தமிலொருவனேமந்திரமகுடிலம
கற்றவன்கொலோவிவன்வலிகாண்டுமென்றடைந்தான்.

இ-ள். எக்காலத்தும் இல்லாத ஒருவியப்பு இற்றைத்தினங் காணப்பட்டது ஆசசரியம், இவன் சிறுபிள்ளை யன்று, இயக்கர் களுளொருவனே, அல்லது தேவர்களுள ஒருவனே? மந்திரம்,மாயை எனனுமிவற்றைப் பயினறவனே? இவனது வலிமையை அறிவே மெனறு போயினன். (௬௩)

பிடர்கிடந்தபுன்குஞ்சியும்பெருகியகருணைக்
கடலலம்புகண்களுங்கவினொழுகியமுகமும்
வடிவுநூலுமார்புமகைவொண்கோலுமவயங்க
நெடியகோவணவுடையுடனின்றதுகண்டான்.

இ-ள். பிடரிலே தூங்கும் குடுமியும், சுரந்த அருட்கடல் ததும்புகின்ற விழிகளும, அழகு ஒழுகுகின்ற திருமுகங்களும, சிறந்த உபவீதமும, மாா்பும், கையினிடத்து அழகிய தண்டாயுத மும் விளஙக, நீணட கோவண வுடையுடனும நினறதைப் பாாத் தான். (௬௪)

உருகினன்பெயர்த்தொன்றும்விண்டுரைத்திலனன்பு
பெருகிநின்றுழிப்பிறைமதிககண்ணியோன்றருசேய்
முருகனின்றிவன் றிறலினைமுருக்கியபின்னர்
மருவுநன்கருளுறுத்தமானல்கினன்மாதோ.

இ-ள். பிறைமதியாகிய கொழுந்தைத்தரித்த சிவபெருமான் பெற்றகுமாரக்கடவுள், மனமுருகி, மீண்டொன்றுஞ் சொல்லாதவ

ஞய், அன்புகூர்ந்து இடும்பனிற்பதைப் பார்த்து இவன் வலிமை யைக் கெடுத்தபின்பு நன்மைபொருந்திய தமது அருளைச் செய்வே மென்று மாயையைச் செய்தனர். (சரு)

குறுமுனிப்பிரான்பணித்தகுற்றேவலுக்கிடையூ
றுறுமிடத்திலென்னுயிரினைவிடுத்துமாற்றுதுமென்
றுறுதியிட்டிடும்பாசுரன்சேயைநேர்ந்தியார்நீ
நெறிபிழைத்தனையோதனிநின்றதென்னென்றான்.

இ-ள். (இங்ஙனம் குகக்கடவுளின் மாயையிற்சிமிழ்ப்புற்ற) இடும்பாசுரன், அகத்திய முனிவர் கட்டளை யிட்ட குற்றேவலுக்கு இடையூறு வருமிடத்தில், எனது உயிரைவிட்டு அப்பாவத்தை நீக்குவேமென்று தீர்மானித்து, குமாரக்கடவுளை யடைந்து, நீ யாவனை? வழிதவறி வந்தனையோ? தனியே நிற்பதற்குக் காரணம் யாது என்று கேட்டான். (சுசு)

என்றதற்கெதிரிசைத்திலனகைத்தனனெங்கோன்
வன்றிறற்றயித்தியன்மனங்கொதித்திளமைந்தா
நின்றுபுன்னகைவிளைப்பதற்கேதுவென்னிகழ்த்தாய்
குன்றுவிட்டுநீபோதியான்கொலைத்தொழிற்றகுவன்.

இ-ள். என்று இவ்வாறு கேட்டதற்கு எமது தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் மாறுத்தரங் கூறினாரல்லர், நகைத்துநின்றார், மிக்க வீரத்தை யுடைய இடும்பாசுரன், மனங் கொதித்து, இளஞ்சிறுவனே! இவ்விடத்திற் றனிநின்று புன்முறுவல் செய்வதற்குக் காரணம் யாது சொல்லக் கடவாய், இம்மலையை விட்டுச் செல்வாய், யான் கொலைத் தொழிலைச் செய்யும் அசுரனென்பதை அறிதி யென்றான். (சுஎ)

தருவனீகொணர்ந்திட்டவிச்சயிலநம்மிருக்கை
யிகதுனக்குளதேற்கொடுபோகெனவிசைப்ப

நகைபுரிந்தனனன்றிதுநன்றிதுசிறுவ
புகரிலாயொருபொய்மையும்புகன்றிடாப்பெரியை.

இ-ள். அசுரனே! நீ கொண்டுவந்த இம்மலைகள் நம்முடைய இருப்பிடமாகும், வலிமை நினக்கிருந்தாற் கொண்டு செல்லுதி யென்று (குமாரக்கடவுள்) சொல்ல, இடும்பன் சிரித்து இது நன்று இதுநன்று, சிறுவனே நீ குற்றமில்லாதவன, ஒரு பொய் வார்த்தையுஞ் சொல்லாத பெரியவனைவை. (சஅ)

மஞ்சவஞ்சனைவல்லைநீயென்றுளமதித்தே
னஞ்சிடேன்றிருமாயனையரனெனவகுத்த
விஞ்சையன்றனக்கடிமையான்வெய்யவன்முன்ன
ருஞ்சுநிற்றியோவென்றனனுருமெனவுருத்தான்.

இ-ள். மைந்தனே! நீ வஞ்சனையிற் பெரியவன் என்று என் மனத்தில் மதித்தேன், அதனால் யான் பயப்படேன், இலக்குமியை யுடையவிட்டுணுவைச சிவலிங்கப் பெருமானாகச செய்த வித்தையில் வல்ல அகத்திய முனிவர்க்கு அடியவனயானாகும், கொடியவனகிய என்முன்னர் உய்ந்து நிற்பாயோ வென்று இடியைப் போலக் கோபித்தான்.

மைந்தன் - மஞ்சன் எனவும், உய்ந்து - உஞ்சு எனவும் எதுகைநோக்கிப் போலியாய் நின்றன. வல்லை - வல்லமை யுடையை. அரன் - பாசத்தை யழிப்பவன். அதனை "உயிர்கருண் மலமொடுகக லாவேயுயிர்க்கு - ளுயிர்க்கு மானொனும்பேருண்டு" என்ற சைவசமயநெறித் திருக்குறளா லுணர்க.

விட்டுணுவைச சிவலிங்கப் பெருமானாகச செய்தசரித்திரமாவது - அகத்திய முனிவர் விந்த மலையின ஆற்றலை யடக்கும்படி வரும்வழியில் கிரவுஞ்சமலைக்குச சாபஞ்சொல்லி, வில்வலன் வாதாவி யென்னும் அசுரரைக் கொன்று, கொங்குநாடு அடைந்து

தமது கமண்டலநீரை விநாயகக் கடவுள் கவிழ்க்க, பின்னர் அவரருள் பெற்று அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கித் திருக்குற்றாலஞ் சார்ந்தார் ஆங்குத் திருசசத்தி முற்றம் என்று ஒருதல முளது. பிராமணர்களோ விபூதியை நீக்கிக், கோபிச் சந்தனத்தையே உண்மைக் குறியென நம்பியிட்டு முன்னர்சசெய்த பவத்தினாலே சிவனையும் அடியாரையும் வெறுத்துத் திருமாலினையே கடவுளாக் கொண்டிருந்தனர். விபூதி ருத்திராக்கங்களை யணிந்த சிவனடியாராம் அகத்திய முனிவரைக் கண்டு, பகைவரைப் போல நிந்தித்து முகநோக்காரா யிருந்த தன்மையை யறிந்து, முனிவரர் மாயவன் உடைய ஆலய வீதிவழியாகச சென்றார். அங்கே யுள்ள குரூர வைணவர்கள் பார்த்து மிக்கோபங்கொண்டு முனிவரை மறித்து, நீ கோபிச் சந்தனம் துளசிமணி யாகிய விட்டுணுவின் முத்திரைகளை விடுத்து, விபூதி ருத்திராக்க மாகிய பிசசனுடையாளங்களைத் தரித்துள்ளாய். ஆகலால் இவ்வீதிக்கண் வாராதகலுதி. வருவையேல் னுயிரை வாங்குவே மென்று இடிபோல ஒன்றுசேர்ந்து கூறினர். அகத்திய முனிவர் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வைணவரது குறும்பினை நீக்கி யுண்மை யுணர்த்தத் திருவுளங் கொண்டு * கோபிசசந்தனம் துளசிமணி யிவைதரித்துப் பாகவத வுருவைத் தாங்கி, கோவிந்த! கோவிந்த! என்று கூவிச சென்றார் வைணவர் கேட்டுப் பித்தனடியனைக்கண்ட குற்றம் நீங்க, பெருமாளின் ருசனைத் தரிசிக்கப் பெற்றே

* முன்னர்க் காலத்து வைணவர்களுக்குத் திருமண தாரணம் இல்லை. உடையவர் என்னும் இராமாநுசர் காலத்திற்றான் மண் ஏற்பட்டது என்றறிக அதன பின்னர்த் தான் வடகலை நாமம், தென்கலை நாமம். ஸ்ரீ சூர்ணம் என்னுங் குங்கும நாமம், அரித்திரா சூர்ணம் என்னும மஞ்சணுமம், சுவேத மிருத்து என்னும் வெள்ளை நாமம் ஏற்பட்டனெனக. இவைகளுள் ஒன்றாவது வேதத்திற் கூறப்பட்டில. இவைநவீன மென்பதை "சைவபூஷண சந்திரிகை" என்னும் நூலிற் றெளிவாகக் காட்டி யுள்ளாம். ஆங்குக் கண்டுணர்க.

மென்று மனமகிழ்ச்சி கொண்டு முன்வந்து உபசரிப்ப, முனிவர் நாரணனைப் பூசிக்கவந்தே மென்ன. வைணவர் பூசைத் திரவியங் கொண்டு வந்தனர். அகத்தியர் பூசை செய்யச் சென்று.

அறுகு மதி நதி புனையுஞ் செஞ்சடையெம்
பெருமானை யகத்துட் கொண்டு
சிறுகு முரு வுடைய முனி நாரணனார்
திருமுடிமேற் செங்கை யோச்சிக்
குறுகுகுறு கெனவிருத்தி யொள்ளாகத்திற்
புனைபாவைக் கோல மீது
மறுகுதழ லுற்றென்னக் குழைவித்தோர்
சிவலிங்க வடிவஞ் செய்தான்.

என்ற கந்தபுராணத் திருவிருத்தப்படி, நாரணன் முடியில் தம்கையை வைத்துக் குறுகு குறுகு என்று அரக்கிற் செய்யப்பட்ட கோலம்போலச் சிவலிங்கப் பெருமானைச் செய்தார், அவ்வாறு ஆக்கியது மன்றிச் சிவபெருமானது மந்திரங்களைச் சொல்லியு மருச்சித்தார் வைணவர்கள் இவன் பெரிய மாயஞ் செய்தான். இவனைப் பிடித்து வதையுங்கள் என்று வளைந்தார். முனிவர் கோபத்தீயை விட அதற்காற்றாது எவ்விடத்துஞ் சிதறி யோடினர் இவ்வாறு நாரண னுருவத்தைச் சிவமாக்கிய பெருவன்மை யுடையார் அகத்திய முனிவர் என்பார் "திருமாயனை யரனென வகுத்த விஞ்சையன" என்றார். (௯௬)

பிசைந்தகையினனெயிறுமென்றுறபபுகப்பேழ்வா
யசைந்தசென்னியனனலுமிழ்தீக்கணனடுபோர்க்
கிசைந்தநெஞ்சினன்குமரனென்றறிவனோவெழுந்து
பசைந்தபூங்குரவடியினின்முடிவுறப்பாய்ந்தான்.

இ-ள். ஒன்றோ டொன்று பிசையப்பட்ட கையினை யுடையவனும், கடிக்கும் பற்களை யுடையவனும் மிகவும் பெருத்த வாயை

யும், அசைகின்ற தலையையும் உடையவனும், அக்கினிப் பொறியைச் சிந்துகின்ற கண்களை யுடையவனுகியும், கொல்லுகின்ற போர் செய்தற்குச சம்மதித்த மனத்தனுகியும் (இடும்பனுனவன்) எழுந்து, குமாரக்கடவுளென்று அறிவானே, பசிய புட்பங்களை யுடைய குரா மரத்தடியிலே அழியும்படி பாய்ந்தான். (எ0)

நிலமதிர்ந்திடவதிர்ந்தறநெருங்கியகாலை
வலமிகுஞ்சுடர்வேல்கொலோகோல்கொலோமற்றைச்
சிலதடிந்தனவோதெரிந்திலன்றிறலிடும்ப
னலறிவீழ்ந்தனனசனிபோலிழந்தனனுவி.

இ-ள். பூமி யசையும்படி ஆர்ப்பரித்து மிகச சமீபமாக நெருங்கிய காலத்து வெற்றிமிக்க ஒளிபொருந்திய வேலாயுதமோ, தண்டாயுதமோ? மற்றையன வெவையோ கொன்றதை யறியேம், வலிமை யுள்ள இடும்பன் அலறி இடிபோல விழுந்தனன், விழுந்து உயிரை விட்டான். (எக)

இருந்தநாகமுந்தண்டமுமெழுந்தனவிருநீ
ரருந்துமாமுனிக்குற்றவாறறைந்தனதத்தம்
பொருந்திருக்கையிற்புகுந்தனபொன்றுதானவன்பாற்
றிருந்துவேளருள்புரிந்தவர்செப்புகின்றனமால்.

இ-ள். அவ்விடத்து இருந்த பாம்புகளும் பிரமதண்டமுமெழுந்துசென்று, பெரிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் குடித்த அகத்திய முனிவர்க்கு நிகழ்ந்தவைகளைச சொல்லித் தாங்கள் தாங்களிருக்கும் இடங்களுக்குச சென்றன, இறந்தஇடும்பாசுரனிடத்தில் திருத்த முடைய குமாரக் கடவுள் திருவருள் செய்த வரலாற்றைச சொல்கின்றேம் என்ருர் சூதமுனிவர். (எஉ)

உலம்பெருந்தடந்தோளிடும்பாசுரனுயிர்பூஞ்
சிலம்பில்வீழொலிவாமதேவனுஞ்செழுந்தவத்தோ

னிலம்புகுந்தநீள்வனத்திடைநிலைத்தபேரிடும்பி
புலம்புமாறுகேட்டெழுந்தனள்பொருக்கெனப்போந்தாள்.

இ-ள். திரண்ட கல்லினை யொத்த பெரிய புயங்களை யுடைய இடும்பாசுரன் தனது உயிரானதுநீங்க, பொலிவாகியமலையின்மேல் விழுந்த ஒலியை, வாமதேவர் என்னு முனிவரது ஆசிரம மிருந்த நீண்டகாட்டினிடத்து நிலைபெற்றிருந்த இடும்பி யென்பாள் தன் செவிப்புலத்தாலறிந்து புலம்பும்படியெழுந்து விரைவிற்சென்றான்.

ஒலியெழுந்தவந்நெறியிடைப்படர்ந்தனளோடிச்
சலிலவேணிபூதரத்தினோர்தாழையிற்சார்ந்து
வலிதொலைந்துகாதலன்றனிமாய்ந்ததுகாணாப்
பொலிவழிந்துயிர்போயினளெனப்புலர்ந்தனளால்.

இ-ள். ஒலிமிக்க அந்த வழியினிடமாகச சென்று ஓடி, சிறு கிரியினொரு பக்கத்திற்போய், வலிமையழிந்து, தனது நாயகனாகிய இடும்பன் தனியே இறந்திருத்தலைப் பார்த்துப் பொலிவுகெட்டு உயிர் நீங்கப் பெற்றாளபோல வாடினான். (எச)

நெடிதுயிர்த்துவேரற்றதோர்நீள்பெருங்கரிய
கொடிசரிந்துகீழ்விழுந்தெனக்குழைந்தனள்கொழுங்கண்
வடிவுமாறநீர்வெள்ளத்துளாழ்ந்தனண்மலர்க்கைத
தொடிமுரிந்திடப்புடைத்தனடுணைமுலைவருந்த.

இ-ள். பெருமூசசுவிட்டு, வேரறுந்த ஒருபெரியகொடியானது சரிந்து கீழேவிழுந்தாற்போல விழுந்தாள், கொழுமையாகியதனது கண்கள் உருவமாற நீர் வெள்ளத்துள் முழுகினள், மலர்போலுங் கைகளினல்வளையல்கள்முரியவும், இருதனங்கள்வருந்தவும் (மார்பினிடத்திலே) அடித்தாள். (எரு).

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மாற்றலர்மாக்கரிகள்வென்றவயப்புலியேமலயமா
முனிவழாமை
யேற்றபணிபுரியுமுனக்கித்தனையோபலித்தபய
னிகல்வெங்கானி
லாற்றுமருந்தவமுடையையடியேனுக்கொருதுணையா
ரந்தோவந்தோ
கூற்றுவனுமுயிர்பருகக்குறுகினனோநின்வலுவுங்
குறுகிற்றேயோ."

இ-ள். பகைவராகிய பெரிய யானைகளை யெல்லாம் வென்ற சிங்கமே, அகத்திய முனிவரது சொற்றவறாது குற்றேவலைச்செய்த வுனக்கு விளைந்த பிரயோசன மிவ்வளவோ? மாறுபட்ட கொடிய காட்டினிடத்திற்செய்த அரியதவத்தையுடையவனே! அடியவனாகிய எனக்கு இனித்துணையாகவுள்ளவர்யாவர், ஐயோ! ஐயோ! யமனும் உன்னுடைய உயிரையுண்ணும்படி அடைந்தனனே, உன்னுடைய வலிமையும் அழிந்ததோ. (௧௬)

யாரிதுசெய்தாரவுணர்குரவனெனவிறைஞ்சிடுவெ
ரிகலொன்றுற்றார்
தார்கெழுபன்னிருதோட்சேய்சார்பினின்றாய்தருமத்தின்
றலைமைநீங்காய்
சூர்முதலோர்விளிந்தநாட்படாந்தலையினியுமுயிர
துறந்தால்யானுஞ்
சீர்விரவுதகுவியரோடிறந்தவரோடிருந்துணையுஞ்
சேர்ந்திட்டேனே.

இ-ள். எவர் இச்செய்கையைச் செய்தார், அசுரர்களோ தம்முடைய குருவென்று நின்னை வணங்குவாரன்றி மாறுபாடொன்றுஞ் செய்யமாட்டார், மாலையைத்தரித்த பன்னிரு திருப்புயங்களையுடைய கந்தக்கடவுளின் அடிமைத் தன்மையினின்றனையே, அறவழியினின்றுஞ் சிறிது மகலாய், சூரபன்மன்முதலாயினோர் இறந்தகாலத்தில் யுத்தகளத்தில் நீயும் உயிரை விடுவாயாயின், நானுஞ் சிறப்புமிகுந்தபதுமகோமளைமுதலிய அசுரப்பெண்களுடனிறந்து அவருடனிருந்து உன்னையுஞ் சேர்ந்திருப்பேனன்றோ. (௭௭)

தானவர்கோன்பயந்தபடைத்தொழிலின்ற்றலையாய
துணர்ந்துதூது
வானவர்கோன்பயில்வதற்குவிடுத்தனனோமறுதுபுகுந்
தனையோவல்லாற்
கோனகரிலவுணர்குடிபுகுந்ததுகண்டடைந்தனையோ
கொடியைபோலும்
யானளியளொருதமியள்பிரிந்திரேனெனவறிந்து
மிதுசெய்தாயே.

இ-ள். அசுரர்தலைவனாகிய சூரபன்மன்பெற்ற ஆயுத வித்தைத்தொழிலினாலே தலைமையாயிருப்பதை யறிந்து, இந்திரனானவன்தானும் அவ்வித்தையைப் பழகுவதற்குத் தூது விட்டு அழைத்தானோ, அதனை மறுக்கமுடியாமற் சென்றனையோ, அதுவல்லாமல் சுவர்க்க லோகத்தில் அசுரர்கள் குடியேறியதை யறிந்து நீயுமங்குச் சென்றனையோ, நீ கொடுமையையுடையை போலும், ஏனெனில், அன்புடையாளாகிய யான் ஒரு தனித்தவளாய்ப் பிரிந்திருக்க மாட்டேனென்பதையறிந்திருந்து மிச்செய்கையைச்செய்தனையே.

உன்னினைவெவ்வாறேயோயாம்போதுமுழியிவளு
முழன்றுவாடிப்
பின்னுலையத்தகுமோபெண்பிறப்பன்றோவறிவுபெறும்
பேதைத்தன்றோ
பன்னிடிலென்றகன்றனையேபங்கயத்தோனுலகினிடைப்
படர்ந்தாயேனு
மன்னுயிர்நீயுடல்யானின்பிரிவெங்கேயங்கோடி
வருகின்றேனால்.

இ-ள். உன்னுடைய எண்ணம் எவ்வாறிருந்ததோ யானறிகிலேன, நாம்போவேம், போகும்போது இவளும் வருந்தி வாட்டமுற்றப் பின்னர் வருந்தத்தகுமோ பெண் பிறப்பல்லவோ, அதனால் அறிவுஞ்சொல்லுமிடத்து வெறுமையான மூடத்தன்மையேயென்றோ என்னை விட்டுநீங்கினும், நீபிரமனது உலகத்தையடைந்தாயானாலும், நிலைபெற்ற உயிர் நீ, யான் நினது உடலாகும், ஆதலால் நீ பிரிந்து சென்றவிடமெங்கே, அங்கு யானும் ஓடி வருகின்றேன. (எக)

இவ்வாறுபுலம்புமிவள்செவியில்விசும்பெழுமுழவ
மிரங்கல்கேளா
வவ்வாறுள்ளதிசயமுற்றயலகன்றுளதுபோழ்தி
னமரர்போற்றச்
செவ்வானமேனியும்வேற்செங்கையுந்தோன்றத்தோன்றுஞ்
சேயைக்காணுச்
சைவாகமத்தெளிவேதடுத்தாளவந்தனையோ
வென்றுதாழ்ந்தாள்.

இ-ள். இங்ஙனம் இரங்குகின்ற இடும்பி யென்பவள் காதிலிடத்தே ஆகாயத்தினின்றுந் தோன்றும் முரசவாத்தியத்தினொலி

யைக்கேட்டு, அதற்குள் மனத்தி லதிசயங்கொண்டு, பக்கத்திற் சென்றாள், அதுகாலத்தில், தேவர்கள் துதிக்க, செக்கர் வானம் போன்ற திருமேனியும், வேலாயுதத்தைத் தரித்த சிவந்த கையும் விளங்க, வெளிப்பட்ட கந்தக்கடவுளைக் கண்டு, சைவாக மங்களின் தெளிவுப் பொருளா யிருப்பவரே, அடியேனைத் தடுத் தடிமைக் கொள்ள எழுந்தருளினையோ என்று வணங்கினாள்.

வைணவ ஆகமம், புத்தாகமம் முதலியனவும் உளவாதலின், அவற்றை விலக்கற்குச் சைவம என்னும பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம் வைத்துக் கூறினா. சைவாகமங்கள இருபத்தெட்டா கும். அவையாவன—

காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகசிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம, சுவாயம்புவம, ஆக்கினேயம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோத்தமம், பாரமேசுரம, கிரணம, வாதுளம் என்பனவாம் இவற்றின் பிரிவுகளும், கிரந்த எண்களும், கேட்டவர்பெயர்களும.

காமிகாகமம் - தந்திராவதாரப்படலத்தில்,

காமிகம் ப்ரண வாக்யஸ்ய பரார்த்தக் கிரந்தம் ஸங்கியா !
ப்ரணவாத் திரிகல: ப்ராப்த: த்ரிகலாசச ததோ ஹர: ! !
கிரயச் சைவோப பேதாஸ்ஸியுர் வக்திராரம் பைரவோத்தரம் !
நார சிங் கஞ்ச விப் ரேசுதிரா: கத்யதே காமிகத்ரயம !!

எனவரூஉம் சுலோகங்களால் அறிக. இவ்வாகமங்கள் இருபத்தெட்டும் உபதேசித்தகாரணத்தினாற் சிவபேதம் எனவும், உருத்திரபேதம் எனவும் இருவகைப்படும். அன்றியும், இவை சிவபெருமானுக்கு அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டன. எங்ஙனமெனில்,

க.	காமிகம்	இருதிருவடிகள்	ஆகவும்,
உ.	யோகசம்	கணைக் கால்கள்	,,
ங.	சிந்தியம்	திருவடி விரல்கள்	,,
ச.	காரணம்	கெண்டைக் கால்கள்	,,
ரு.	அசிதம்	முழங்கால்கள்	,,
சா.	தீப்தம்	தொடைகள	,,
எ.	சூக்குமம்	குஹியத் தானம்	,,
அ.	சகசிரம்	திருவரை	,,
கூ.	அஞ்சுமான்	திருமுதுகு	,,
க0.	சுப்பிரபேதம்	திருவுந்தி	,,
கக.	விசயம்	வயிறு	,,
கஉ.	நிசசுவாசம்	இருதயம்	,,
கங.	சுவாயம்புவம்	இருதனங்கள்	,,
கச.	அனலம் (ஆக்கினேயம்)	திருக்கண்கள்	,,
கரு.	வீரம்	திருக்கண்டம்	,,
கசா.	இரௌரவம்	செவிகள்	,,
கஎ.	மகுடம்	கிரீடம்	,,
கஅ.	விமலம்	திருக்கரங்கள்	,,
ககூ.	சந்திரஞானம்	மார்பு	,,
உ0.	விம்பம்	திருமுகம்	,,
உக.	புரோத்கீதம்	திருநா	,,
உஉ.	இலளிதம்	கபோலங்கள்	,,
உங.	சித்தம்	நெற்றி	,,
உச.	சந்தானம்	குண்டலம்	,,

உ௫.	சர்வோத்தம்	உபவீதம்	ஆகவும்,
உ௬.	பாரமேசுரம்	ஆரம்	,,
		இரத்தினபாணங்கள்	,,
உ௭.	ஓரணம்	இருபதஇரண்டு	,,
	காலோத்தரம்	நாடிகள்	
		பிராணவாயு	,,

உ௮. வாதுளம் நைவேத்தியம் ஆகவுஞ் சொல்லப்பட்டன. அதற்கு மேற்கோள் வருமாறு:—

காமிக ஆகமம் - தந்திராவதாரப் படலம்.

காமிகம் பாத யுக்மம் வியாத் யோகஜம் குல்ப மேவச !
சிந்தியம் பாதாங்குலி: ப்ரோக்த: காரணம ஜம்பிகா பவேத் !! ()
அஜிதம் ஜாநு தேசம் வியாத் தீதத மூருப்ர தேசகம் '
குக்ஷ்மந்து குஹ்ய மேவம் வியாத் சகஸ்ரம் கடிதேசகம் !! (கச)
அம்சுமாந் வியாத் ப்ருஷ்ட தலம் சுப்ரபேதந்து நாபிகம்
விஜயம் குக்ஷிதேசம் வியாந் நிசவாசம் ஹ்ருதம் பவேத் !! (க௫)
ஸ்வாயம்புவஸ் தநௌ தவௌது அநலம் நேத்ர மேவச !
வீரம் கண்ட பரதேசஸ்து ரௌரவம் சரோத்திர மேவச !! (கசு)
மகுடம் மாகுடம் தந்த்ர மஙகப் பிரத் யங்க மேவச !
பாகூது விமலம் ப்ரோக்தம் சந்த்ரஜ் ஞான மூரஸ்த தலம் !! (கஎ)
பிம்ப நந்திரம் சுவதநம் புரோத்கீதம் ஜிக்வசஞ் ஞிதம் !
லளிதம் வியாத் கபோலந்து சித்தாந்த்வை லலாடகம் !! (கஅ)

எனவருஉஞ் சுலோகங்களால் அறிக. (அ0)

விண்ணவர் தஞ்சிறைமீட்கப்போந்தனையோசூரனுடல்
வீட்டிச்சேவ
றண்ணமயிலெனவுவந்துதம்பியரைவாட்டிவெள்ளிச்
சயிலநல்கிப்

பண்ணவராகப்பிறரைமுருக்கிமைந்தர்பழுதிழைப்பின்
முனிந்துமீள
மண்ணிலருள்புரிதாதைதபோற்கருணை தரவன்றோ
வந்தெந்தாய்.

இ-ள். தேவர்களுடைய சிறைமீட்கும்படிவந்தனையோ, அன்று, பின்னர்வந்த தெறறுக்கு எனில், சூரபன்மனுடைய சரீரத்தை அழித்துச சேவலாகவும், குளிர்ந்த அழகிய மயிலாகவும் விரும்பிக் கொண்டு, அவனது துணைவர்களாகிய சிங்கமுகன் தாரகன் என்ப வரைக்கொன்று, அவர்க்குக கயிலைமலையை யாட்சியாகக்கொடுதது, அவர்களுடைய சேனைகளையும் தேவராகும்படி கொன்று, புத்திரர் கள் குற்றஞ் செய்தாற் கோபித்து, பின்னரும் பூமியின்கண் அரு ளைச செயகின்ற தந்தையைப்போல அருளைக் கொடுத்தற்காக வன்றோ எமது தந்தைபோல்வாய நீ யெழுந் தருளியது. (அ௯)

இன்றுதடுத்தாண்டனையென்கொண்கனையென்றுலுமிரு
நிலத்தில்வானி
லுன்றனடிச்சேரியரிற்றமியளுமோர்தொழும்பியன்றோ
வும்பர்கோவே
மின்றவழுமங்கலியப்பிச்சையிடவேண்டுமென
விழிநீர்சிந்தி
முன்றொழுதாடனக்குவிழிக்கடையளித்தான்முடிந்தானு
மெழுந்தான்மன்னோ.

இ-ள். இற்றைத் தினத்தில் தடுத்து எனது நாயகனை அடிமைக் கொண்டாய் என்றாலும், பெரிய பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் உள்ள தேவரீரது அடிக்குடிலாருள் தனித்தவளாகிய யானும் அடியவளன்றோ, தேவ நாயகனே! ஒளிவிளங்கிய திருமங்கலியப்

பிச்சை கொடுத்தருளவேண்டு மென்று கண்களினின்றும் நீரைப் பொழிந்து நின்றனள், அவளுக்குக் குமாரப் பெருமான் தமது திருக் கடைக்கண் செய்தருளினர் இறந்த இடும்பனு முயிர்பெற்று எழுந் தான். (அஉ)

கண்படைகூர்ந்துணர்ந்தெழுந்தாங்கெழுந்தனனைம்புலாதிநெறி
கடந்ததூய
பண்படையுஞானநெறியடைந்தபரவசனாகிப்
படர்விண்ணோரு
மொண்படையானீன்றமலரோனுமிறைஞ்சிடுங்குரவி
னுவந்துவைகுந்
திண்படைவேற்குழகனெதிர்தேமலர்தூய்த்துதிபலவுஞ்
செப்பலுற்றான்.

இ-ள். நித்திரை செய்தெழுந்தவனைப்போல இடும்பனு மெழு ந்து, ஐம்புலவழி முதலாய தீயவைகளை வென்ற பரிசுத்தமாகிய குணத்தையடைந்த ஞான மார்க்கத்தை யடைந்த பரவச முடைய னாய், கூடவந்ததேவர்களும், அழகிய ஐந்தாயுதங்களையுடைய விட் டுணுவும், அவர்பெற்ற பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற, குராமரத்து நிழலின்கண் மகிழ்வுகொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கும், திண்ணிய வேற்படையைத் தரித்தகுமாரக் கடவுளின் முன்னர்த் தேனை பொருந்திய புட்பங்களைத் தூவிப் பலதுதிகளையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர். (அங)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வானந்துதேவர்தெரிதருவேதமறையின்கணீறில்பொருளாய்
நானந்துயோகரிதயங்களாயநளினந்தவாதவொளிநீ
யூனந்தியோனிதொறுநின்றுலாவியுழல்கின்றதீயவினையே
னீனன்பொலாதகொடியன்களுடலெளிதோகிறுடலினைறயே.

இ-ள். ஆகாயத்தில் வளர்கின்ற தேவர்கள் அறிந்த வேத உபநிடதங்களின் முடிந்த அழியாத சித்தாந்தப் பொருளாகி, நான் என்னும் அகங்காரங்கெட்ட சிவயோகிகளது மனமென்கின்ற தாமரை மலர்களை விட்டுநீங்காத சோதிவடிவாகிய தேவரீர் ஆகும் தசை வளர்ந்த யோனிகள் தோறும் பொருந்தி வருந்துகின்ற கொடியவினையை யுடையவனும், இழிந்தோனும். பொல்லாத கொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஒன்றனையாயினும் அறித லெளியதோ? (௮௪)

மழையூடுநீடுவரையூடுவேதவழியூடுகானல்வனமூ
டழலூடுகூடுதவவாணர்தேடவறியாதஞானவொளிநீ
பழியூடுகாமவழியூடுபேசுபடிறூடுநீடுநரகூ
டிழிபாவியாவிகழிதீயனுடவெளிதோநினுடலிறையே.

இ-ள். மழையினிடத்தும் நீண்ட மலைகளினிடத்தும் வேத மார்க்கத்தினிடத்தும், கழிகானச சோலையினிடத்தும், அக்கினி மத்தியினும் சஞ்சரிக்கின்ற தவத்தையுடைய முனிவர்களுந்தேடியும் அறியாத ஞானப் பிழம்பாயிருப்பவர் தேவரே யாகும், பழியினிடத்தும் காமவழியினிடத்தும் பேசுகின்ற வஞ்சகத்துடன் மிக்க நரகத்தினிடத்தும், இறங்குகின்றதும் பாவியும, உயிர்விடுகின்றகொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாட்டுள் ஓர் இலேசந்தானும் அறிதல் எளியதோ? (௮௫)

பூதங்கடந்துகரணங்கடந்துபொறியுங்கடந்துகடவா
நாதங்கடந்துவெளியூடுநின்றுநடனங்கடந்தவொளிநீ
வேதங்கடந்தவிமையோருமியாருமிரணங்கிடந்துமெலிய
வேதங்கடந்தகொடியேன்களுடலெளிதோநினுடலிறையே.

இ-ள். பூதங்களைக் கடந்தும், அந்தக் கரணங்களைக் கடந்தும் ஐந்து இந்திரியங்களையுந் தாண்டி அப்பாற் சென்றும், முடிவான நாதத்தத்துவத்தையுங் கடந்தும், பரவெளியின்கணின்று திருநட

னத்தைச் செய்கின்ற பரஞ்சோதி தேவரீரானும், வேதத் துதிகளைச் சொல்லித் துதிக்கும் தேவர்களும் மற்றையோரும் புண்பட்டுவருந்த, சிறுமையை யுடைய குற்றங்களைச்செய்த கொடியவனாகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓர் இலேசந்தானும் கண்டுணர வெளியதோ.

பூதமாவன - பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்.

காணமாவன - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன.

இவற்றுள் சித்தத்தைப் புத்தியுள் அடக்கி மூன்றெனறு சர்வாத்ம சம்புசிவாசாரிய சுவாமிகளும், இந்நான்களோடு தொழில் வேறு பாடு பற்றி உள்ளம் என்னும் ஒன்றனைச் சேர்த்து ஐந்தென்று திருச் சிற்றம்பல நாடிகள் முதலாயினோருங் கூறுப அவை யாயவுழி யொன்றற் கொன்று முரணு மெனக.

பொறி எனப் பொதுவிற் கூறினமையால், ஞானேந்திரியமும், கன்மேந்திரியம் என்னும் இரண்டுங் கொளக.

ஞானேந்திரிய மாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன.

இவற்றை முறையே துவக்கு, சிங்குவை, சட்சு, ஆக்கிராணம், சுரோத்திரம் எனபர் வடநூலார்

கன்மேந்திரிய மாவன - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்னும் ஐந்துமாம்.

நாதத்த்துவமாவது முப்பத்தாறாந் தத்துவமாகிய சிவதத்து ...த்தை அதனியலைச் சிவஞான சித்தியார் முதலியசித்தாந்த நூல் ...ிற்காண்க.

"இமையோர்க்கு விரணங் கிடத்தல்" எதனால் எனின், தாம் ...ாக்கடவுளை யுணராமையால் என்க.

பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல
   வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல வினை யன்றி நின்ற பிறிதல்ல
   வென்று பெருநூல்
வேதங் கிடந்து தடுமாறும் வஞ்ச வெளி யென்ப
   கூடன் மறுகிற்
பாதங்க ளோவ வளையிந் தனுநி பகர்வாரை
   யாயு மவரே.

என்ற திருவிளை யாடற் புராணக் கருத்து மிதுவே. (அசு)

ஒன்றன்றிரண்டுபொருளன்றுமூன்றினுருவன்றுநான்குகரண
மன்றைந்துபூதமறையங்கமாறுபொழிலேழெண்யோகமுடனீண்
டின்றங்குஞானவடிவென்பதன்றவெளியன்றமேலொளியன்
றென்றென்றுநின்றபொருணீகளுடலெளிதோ நினுடலிறையே.

இ-ள். ஒன்று மல்ல, இரண்டு மல்ல, மூன்று பொருளு மல்லா மல், நான்கு கரணங்களு மல்ல, ஐந்து பூதங்கள், ஆறு அங்கங்கள், ஏழு உலகங்கள், எண்வகை யோகங்கள் என்னு மிவற்றுடன் நீண்ட ஒளிகொண்ட அறிவுருவு மல்ல, பரவெளியுமன்று, பரவொளியு மன்று, என்று என்று எண்ணக் கிடந்த பரமபொருள் தேவரீரே யாகும், தமது திருவிளை யாடலுள் ஓர் சிறிது தானும் யான் கண் டுணர வெளியதோ.

எளிதோ என்றதன்க ணுள்ள ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு, அருமை யென்ற வாறு. இரண்டு பொருள் - சத்தி, சிவம். மூன் றுருஎன்றதற்கு—அருவம், அருவுருவம், உருவம்என்னலுமொன்று,

வேதாங்கம் ஆறு - சிக்ஷை, வியாகரணம், கற்பம், நிருத்தம். சோதிடம், சந்தோ விசிதி என்பன.

ஏழுபொழில் - கீழேழுலகம், மேலேழுலகம். நாவலந் தீவு முத லிய எழுவகைத் தீவென்று உரைத்தல் அத்துணைச் சிறப்பன்று.

எண்வகை யோகம் - இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி யென்பன, இவற்றின் விரிவெல்லாம் சூத சங்கிதை யினும், பாதஞ் சலத்தும் சிவாகமங் களினுந் தெற்றெனக் காண்க.

வெளி - சுத்தமாயை ஒளி - மாயாதீதச சோதி வடிவு. இச செய்யுட்கண் ஒன்று முதல் எட்டுவரையும் கூறினமையான் மாலை யணியும் முரணணியும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க இங்ஙனமே உள்ள வேறோர் பாடலும் தருகின்றாம்.

கூர்ம புராணம் - விசுவரூப அத்தியாயம்.

இதுவன்று நின்ற திதுவன்று நின்ற தெனவோத
 லன்றி மறையு
மிதுவென் றுரைக்க முடியாது நின்ற வெரிதும்மு
 வெய்ய மழுவோய்
பதியாகு நின்னை யடைகின்ற தூய பசுமாயை
 தீர வருள்வாய்
முதலீற தினறி யுறைவோய நின் மாயை யெவரே கொன்
 முற்று மறிவார். (அஎ)

அறிவாலறிந்தவறிவுங்கடந்தவறிவாலறிந்தவறிவிற்
பிறியாதிருந்துதுயில்வோர்முகந்துபிரியாதருந்துநறைநீ
பொறிவாயிலைந்துநெறியோடுழன்றுபுலையூனருந்துமவனே
வெறியாதபுன்கணுடையேனுநாடலெளிதோகிளுடலிறையே.

இ-ள். பசுஞான பாசஞானங்களா லுணர்ந்த தற்போத வறி வையுங் கடந்த பதிஞானமாகிய உண்மை யறிவினால் உணர்ந்த அருளுருவினிடத்து நீங்கா திருந்து நீட்டை கூடுகின்ற சிவஞானி கள் மொண்டு இடைவிடாது பருகும் ஆனந்தத் தேனையிருப்பவர் தேவரீரே யாகும். பொறியின் பாற்படும் ஐந்து இந்திரியங்களின்

வழியிற் சென்று வருந்தி, இழிந்த தசையை யுண்ணுகின்ற வனும், துன்பங்களை நீக்காத இழிவை யுடையவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓரிறையளவைத்தானும் கண்டுணர்தல் எளிதோ.

இறை - என்றது சிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது. "பொறி வாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க - நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்" என்று திருக்குறள் இருத்தலால், "பொறிவாயிலைந்து நெறி யோடுழன்று" எனறார். ஐந்து நெறியாவன - காண்டல், உண்டல், உறுதல், உயிர்த்தல், கேட்டல் என்னும் பஞ்சப் புலன்களுமாம்.

பாச ஞானத் தாலும், பசுஞானத்தாலும் குகப் பெருமானை யறிதல் கூடாதென்பதற்கு மேற்கோள்.

சிவப்பிரகாசம் - பத்தாஞ் சூத்திரம்.

பாசமா ஞானத் தாலும் படர்பசு ஞானத் தாலும்
மீசனை யறிய வொண்ணு திறையருண் ஞான நண்ணித்
தேசுறு மதனுன் முன்னைச சிறறறி வொழிந்து சேர்ந்து
நேசமோ டியர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை.

பாச ஞானம், பசு ஞானம் இத்தகைய வென்பதை, "வேத சாத்திர மிருதி புராண கலைஞானம, என வரூஉம் சிவஞானசித்தியார்ச் செய்யுளா னறிக. (அஅ)

கோச்சகக் கலிப்பா.

ஞானகுணனுடனிவ்வாறேத்திநவின் றிடுமேல்லை
யீனவினைதொலைநதோய்கேள்யாதுமீகுதுமெனச்சேய்
தானவிலயாதுபெறுவதுதமியேன்றணவாதுன்
பானவிரமிசையேவல்பணித்திடலேபணியென்றான்.

இ-ள். ஞான குணத் துடனே இடும்பன் இவ்வாறு துதிக்குங் காலத்தில், குற்ற முள்ள வினைக ளெல்லாங் கழியப் பெற்ற இடும்

பனேகேட்பாய், எது கேட்பினுங் கொடுப்பே மென்று குமாரக கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருள, சுவாமி! எளியேன் எதனைப் பெறுவது, தனித்தவனாகிய யான் நீங்காது தேவரீரது மலையினிடத்திலிருந்து குற்றேவல் செய்யுமாறு விதிப்பதே வரமாகு மென்றான் ()

சொற்றவரால்கியெழுந்தருளினன்சூரப்பகைதொலைததோன்
மற்றவனபபடிநின்றுமறைமுனிபாறகுறுகுதலும்
பெற்றபெரும்பேறுடையையடைநதனையோவெனப் பேசிக்
கற்றிகள்கொலாசலமார்க்கண்டசிருஙகததனைநதான்.

இ-ள் சூரபன்மனாகிய பகைவனை யழிதத கடவுள், இடும்பனை சொன்ன வரஙகளைக கொடுததருளி மறைந்தருளினர் இடும்பன் அநதவிடத்தினின்றும் அகததிய முனிவரை யடைதலும், பெறுதற்கரியபெரும் பேற்றைப் பெறற இடுமபனே, வநதனையோ வென்று சொல்லி, கல்லைப் போல விளஙகாநினற மாரககண்டேய மலையை யடைநதனர். (௧0)

அங்கண்மலரிருமூன்றீராறுவதனங்களுடை
யெங்கணிருமலனையாயிரநாமத்தருச்சித்துப்
பைங்கணிலவியசத்திசிவகிரியின்பாற்சோநது
செங்கணகுவிடையோனைத்தேவியைவிணமிசைநின்றே

இ-ள். அழகிய மலா போனற கண்கள பன்னிரண்டும், திருமுகஙகள ஆறுங கொணடெழுந தருளிய எமது கடவுளாகிய குகப்பெருமானைச சகத்திர நாமததால் அருசசனை செய்து, பசுமையாகிய ஒளிவிளங்கின சததிகிரி சிவகிரி என்னு மலைகளை யடைந்து, சிவநத கண்களை யுடைய இடப வாகனராகிய சிவபெருமானையும் உமாதேவியாரையும் ஆகாயததின் மீதுநின்று. (௧௧)

சுத்தநதிப்புனல்கொடுதூமலர்கொடுசீருருத்திரங்கொண்
டொத்தகருத்தொடுபூசையுஞற்றியபின்குறுமுனிவன்

பத்திதிகழசுரனைப்பார்த்தயில்வேலோன்பணித்தபணி
யத்திரியிற்புரிமுத்தியடைவையெனவருள்புரிந்தான்.

இ-ள். சுத்த முடைய யாற்று நீர் கொண்டும், சிறந்த புட்பங் களை கொண்டும், சிறப்பாகிய உருத்திராக்ஷங் கொண்டும், ஒரு மைப்பட்ட மனத்துடன் அகத்திய முனிவர் பூசையைச் செய்த பின்பு, அன்பு விளங்காநின்ற இடும்பாசுரனைப் பார்த்து, கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் ஏவிய ஏவலை அம்மலை யின்க ணிருந்து செய்வாய, அதனால் முத்தி யடைவா யென்று கூறினர். (கஉ)

ஆயமொழிபிறழாமையவுணர்கோன்சிவகிரியிற்
சேயருளும்பணிநின்றனினிவாமதேவனென்னுந
தூயமுனிவரன்வனத்திற்றுருவாசன்சிறுவரைமுன்
காயுமுனியடைந்ததுவுநிகழ்ந்ததுவுங்கழறுவாம்.

இ-ள். அவ்வாறான சொற்களினின்றுந் தவறாது அசுரர் குரு வாகியஇடும்பன், சிவமலையினிடத்திலேயிருந்து கந்தசுவாமி யேவிய திருப்பணிகளை செய்து நின்றான. இனிமேல், பரிசுத்த முடைய வாமதேவமுனிவரது வனத்திலே துருவாசர், விசுவாமித்திரரது குமாரர்களைக் கொன்ற வசிட்டமுனிவர் வந்ததுவும், அங்கு நடந்த சரித்திரத்தையுஞ்சொல்வாம். (கங)

மலைகள் பழநி யடைந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—அகO.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்தொன்றாவது,

அகத்தியச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

பரிதிவிண்டொடுசிவகிரியின்பாங்கரி
னிருதியந்திசையினீடியதுநீற்றொளி
வருதிருமேனியின்வாமதேவனென்
றொருதவமுனிவரனுறையுளாயது.

இ-ள். சூரியன் சஞ்சரித்தற்கிடமாய ஆகாயத்தையளாவியசிவ கிரியின் பக்கத்திலே, நிருதி திசையாகிய தென்மேற்குத் திசையி லுள்ளது, திருநீற்றி னொளி விளங்குகின்ற திருமேனியை யுடைய வாமதேவன் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு முனிவரது இருப்பிட மாக வுள்ளது. (க)

மறைபயிலோதையும்வாசநீர்த்தடந்
துறைதொறுமாடுநர்சும்மையுஞ்சிறு
பிறையணிமௌலியெம்பிரான்பெருந்துதி
யறைகுநரரவுமறாததவ்வனம்.

இ-ள். வேதங்களை யத்தியயனஞ் செய்யும் ஒலியும், மணங்கம ழும் நீரையுடைய விசாலமான துறைதோறும் நீராடுவாரது சத்த மும், சிறிய பிறைச் சந்திரனையணிந்த திருமுடியை யுடைய எமது

சிவபெருமானது பெரிய துதிகளைச் சொல்கின்றவாது ஒலியும் நீங்காதது அந்த வனமாகும். (உ)

தரித்தகுண்டிகையினர்பிடித்ததண்டினர்
விரித்தபுன்சடையினர்முடித்தவேள்விய
ரிரித்தவைம்பொறியினரில்லறத்தினைத்
திரித்தவரருமறைதெளிந்தசிந்தையர்.

இ-ள். கமண்டலத்தைத் தரித்தவர், ஏந்திய யோக தண்டத்தையுடையவர், பரந்தசடையை யுடையவர், நிறைவேற்றிய யாகத்தையுடையவர், ஐந்து இந்திரியங்களையும்வென்றவர், இல்லறத்தை விட்டு நீங்கியவர், அரியவேதங்களை ஆராய்ந்து தெளிந்த மனத்தை யுடையவர். (ஙு)

செய்யநற்றாசினர்செறிந்தசீரியர்
துய்யவெண்பல்லினர்முதலதூமறை
யையரும்வியாதனாதியரும்யாவரு
மொய்யறம்புரிந்தருண்முகிழ்ப்பவைகுவார்.

இ-ள். சிவந்த வத்திரத்தையுடையவர், மிக்க சிறப்பை யுடையவர், சுத்தமாகிய வெள்ளைப்பற்களையுடையவர், இவர்முதலாய பரிசுத்தமுள்ள வேதத்தில் வல்ல அந்தணர்களும், வியாசர் முதலாயினோரும் எல்லாரும் மிக்க தருமத்தை நடாத்தி அருள் கூடும்படி இருப்பாராயினர். (சு)

அப்பெருவனத்திடையறவின்மாணவர்
துப்புரவினர்மனந்துகளில்கேள்விய
ரொப்பின்மாமுனிவரரொருங்குசூழ்வர
முப்பொருளுணர்குறுமுனிவன்மேவினான்.

இ-ள். அந்தப் பெரிய வனத்தினிடத்து மிக்க இனிமையையுடைய மாணாக்கர்களான, நல்லொழுக்கத்தையுடையவரும், மனக்

களங்க மில்லாத கேள்வி யறிவினை யுடையவரும் ஆன ஒப்பில்லாத இருடியர்கள் சேர்ந்து தம்மைச் சூழ்ந்தவர, பதி பசுபாசம் என்னும் முப்பொருள்களையும் அறிந்த அகத்திய முனிவர் வந்தனர்.

அகத்தியரது மாணக்கர் பன்னிருவர் - அவர் பெயர் வருமாறு— செம்பூட் சேஎய், வையாபிகர், அதங்கோட்டாசிரியர், அவிநயனா, காக்கை பாடினியார், தொல்காப்பியனார், துராலிங்கர், வாய்ப்பியா, பனம்பாரனார், கழாரம்பர், நற்றத்தர், வாமனர் இவருட் சிறந்த முதன்மாணக்கர் திரண தூமாக்கினி முனிவர் என்னும் தொல்காப்பியனரே. அதுவருஞ் செயயுள்களா லினிது விளங்கும்.

பன்னிரு படலம்.

வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத்
தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்கு விளக் காகென
வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக
ழானாப் புலமை யகத்திய னென்னு
மருந்தவ முனிவ னாக்கிய முதனூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்
நல்லிசை நிறுத்த தொல் காப் பியன்.

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை.

மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
றன்பாற் றென்றமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்திதொல் காப்பியன் முதற்
பன்னிரு புலவரும்.

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்.

கூறிய குன்றினு முதனூல் கூட்டித்
தோமின் றுணர்த றொல்காப் பியன்ற
னாணையிற் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே.

மேற் சொல்லிய மாணாக்க ரன்றிச் சிகண்டி யென்னும் ஒரு மாணாக்கருளர் என்றும், அவர் சயந்த குமாரன் காரண மாக இசை நுணுக்கம் என்னும் இசை நூலைச் செய்தா ரென்றும் அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்துளார். அது வருமாறு.

"இனித் தேவ விருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்டமாணாக்கர் பன்னிருவருட் சிகண்டி யென்னும் அருந்தவமுனி, இடைச் சங்கத்து அநாகுல னென்னும் தெய்வப் பாண்டியன் றேரொடு விசும்பு செல்வோன்றிலோத்தமை யென்னுந் தெய்வமகளைக்கண்டு, தேரிற் கூடினவிடத்துச் சனித்தானைத்தேவரும் முனிவரும் சரியாகிற்கத் தோன்றினமையிற் சாரகுமார னென அப்பெயர்பெற்ற குமரன் இசையறிதற்குச் செய்த இசைநுணுக்கமும்" என்பதாம்.

"பலகலை யாகம வேதம்யாவையினுங் கருத்துப் பதி பசுபாசம் தெரித்தல்" எனச் சிவப்பிரகாசமும், "சான்றவ ராய்ந்திடத் தக்க வாம் பொருண் மூன்றுள" எனக் கந்த புராணமும் உரைத்ததனுல் முப்பொருள் கண்டு கொள்க. இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்று கூறுவாரு முளர் அது பொருந்தாமை யறிக. (௫)

வருவதை யுணர்ந்தெதிர் புகுந்து வாமதே
வொருமுனி புரிவன வுஞற்றி யுள்ளுவந்
தரியதோர் தவிசில்வைத் தருக்கியம் முதற்
பெருநலனல்கியோர் முகமன் பேசினான்.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் வருவதையறிந்து வாமதேவ முனிவர் எதிரே சென்று, செய்யவேண்டியன வற்றைச்செய்து, மன மகிழ்ச்சியுற்று, அருமையாகிய ஆசனத்தில் இருத்தி, அருக்கியம் முதலாகிய மிக்க உபசாரங்களைச்செய்து, முகமன் வார்த்தைகளை யுஞ் சொற்றார். (௬)

இந்தமாநிலத் திடையிறையு மன்னையும்
வந்துருவாயதோர் வரையிரண்டையுங்

தந்தனை குகனையும்பணியத் தந்தனை
யுய்ந்தனம்யாருமென் றுரைக்குமேல்லைவயே.

இ-ள். இந்தப்பெரியபூமியினிடத்தில், சிவபெருமானும் உமை யம்மையாரும் வந்து வடிவான மலைகள் இரண்டையும் எங்கட்கு அளித்தருளினீர், சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் வணங்கும்படி செய தருளினீர், யாங்களெல்லவரும் உய்ந்தேமென்று கூறும்சமயத்தில்.

வரன்முறையேழிசைமகதியாழின்மேல்
விரலுளமுனிவரனெழுந்துவேணியஞ்
சிரமிசையிருகரமுகிழ்ப்பச்சேர்த்தியுள்
ளுரனுறுமாதவிரொன்றுகேண்மினே.

இ-ள். வரலாற்றுமுறைப்படி ஏழு இசைகளையு முடைய மகதி யாழின்மீது விரல்வைத்துள்ள முனிசிரேட்டராகியநாரதர் எழுந்து சடையையுடைய தமது தலையின்மேல் இருகைகளுங் குவியும்படி வைத்து, உண்மையறிவுடைய இருடிகளே (யான் சொல்லும்) ஒரு வார்த்தையைக் கேட்பீராக.

இசை தோன்றுமிடத்து, ச ரி க ம ப த நி எழுத் தொலி தோன்றும். இவ்வேழு எழுத்துக்களையும் மாத்திரைப் படுத் தித் தொழில்செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழுஇசையும்பிறக்கும். ஏழிசை யாவன:-சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம, மத்திமம் பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் என்பன இவற்றுள்ளேபண்கள்பிறக்கும். மேற்கோள்—

இசைநுணுக்கம்.

சரிக மபதநி யென் றேழெழுத்தாற் றானம்
வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத்—தெரிவரிய
வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்
சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை.

இனி குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்றுங்கூறுப. இவைவீணையில் ஏழ்நரம்பெனப்படும். இவற்றிற்கு ஓசையுவமை-மயில், இடபம், ஆடு, கொக்கு, குயில், குதிரை, யானை. சுவை யுவமை—பால், தேன், கிழான், நெய், ஏலம், வாழைக்கனி, மாதுளம்பழம் வாசனையுவமை—மௌவல், முல்லை, கடம்பு, வஞ்சி, நெய்தல், பொன்னுவிரை, புன்னை. ஏனைய வியல்களை யெல்லாம் தமிழ்ப் பேரகராதிக்க ணுரைத்துளளாம். (அ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தெய்வமுனிவீர்நீவிர்நும்மிற்சிறந்தோன்
யாவன்வைதிகமா
சைவநெறியிற்றவமுயன்றோன்யாவன்
வருசத்திநிபாதந்
கைவநதவன்யாவன்வேதச்சிரமுங்
கடந்துகாண்பரிய
மெய்வந்துடையோன்யாவனருளுருவம்
விளங்கவிளங்கினோன்

இ-ள். தெயவத் தன்மையையுடைய முனிவர்கள் நீவிராகும், நுங்களுககுட் சிறந்தமுனிவன்யாவன்? வைதிக சைவ நெறி நின்று தவத்தைச செய்தவன் எவன்? இருவினையொப்புவந்தகாலத்தில்சத்திநிபாதங் கைகூடப் பெற்றோன் எவன்? உபநிடதமும் அறிதற் கரிய உண்மைப் பொருளை யடைந்தவன் எவன்? அருள் வடிவம் விளங்க இலங்குகின்றவன் யாவன்?

இருடிகள் தேவ விருடி, பிரம விருடி, இராச முனி, வைசிய முனி, சூத்திர விருடி என ஐவகைப் படலான் "தெய்வமுனிவீர்" என்று விளித்தார். வைதிகம்=வேத சம்பந்தம். இது வடமொழித்

தந்திராந்தபதம். சைவம்=சிவசம்பந்தம் ஈண்டுச் சித்தாந்த நெறியைக் குறித்தது சத்திநிபாதம்=சத்தி=சிவசத்தி, நிபாதம்=பதிதல். (௯)

அவனெம்மிறைவன்முழுதுலகுமவனே
யகண்டபூரணமா
யுவமமிலாதாய்விகாரமுரையிறந்தபொருளா
யுறைந்ததொரு
சிவமுமவனேயென்றுதுதியவன்பாற்செல்
கதமியேற்குப்
பவமில்கதிவந்தடைகவெனப்பகர்ந்தான்பசும்
பொன்றுலகடைந்தான்.

இ-ள். அஙஙன முன்னவனே நம்முதல்வனுகும், அவனே கண்டிக்கப்படாத நிறை வுடைத்தாய, ஒப்பிலாத தாகி, விகாரம், வாக்கு என்னும் இவை கடந்த உண்மைப் பொருளாகி, விளங்குகின்ற தனிப் பொருளாகிய சிவமும அவனே யாகும் என்றுகூறி நான் சொல்லுந் துதிகளும் அவனிடத் தடைக. தனித்தவனுகிய எனக்குப் பிறப்பில்லாத முத்திவந்து பொருந்துக என்று சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தார். (௧0)

மறைந்தகாலைத்தாபதரும்வாமதேவ
முனிவரனுஞ்
சிறந்துளோன்றென்பொதியவரைச்செல்வனவன்பா
னாரதனின்
றறைந்தமாற்றமடையுமெனுமவ்விலகந்தை
யுடன்வேத
நிறைந்தகேள்வியாதமுனிவெகுண்டோர்மாற்ற
நிகழ்த்தினனால்.

இ-ள். இங்ஙனம் நாரதமுனிவர் மறைந்த சமயத்தில், ஏனைய முனிவர்களும் வாமதேவ முனிவரும், முனிவர் கூட்டங்களுட்

சிறப்புடையோன் அகத்திய முனிவரே யாகும். அவரிடத்தேநாரத முனிவர் இப்போது கூறியசொற்கள் சென்றடையும் என்று சொல் லும் போது, வேத வுணர்ச்சி நிறைந்த வியாசமுனிவர் கோபித்து ஒருவார்த்தை சொல்வாராயினர். (கக)

என்னைநீவிரிதுபுகன்றீரிருநீருலகிற்
குறுமுனிவன்
றன்னதிடத்திற்றுதிசார்தலெவண்கொலிஃதோர்
தடுமாற்றனு
சொன்னதலதுமுகமனுரைசொற்றீர்சொல்லிற்
கலைவாணி
யன்னையுழிச்சென்றடைந்திடுமற்றவளேவீடு
மளித்திடுமால்

இ-ள். முனிவர்களே நீவிர் யாதுரைத்தீர், பெரிய கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகில், அகத்திய முனிவனிடத்து மாத்திரந் துதி யடைதலெவ்வாறு, இது முறை பிறழ்ந்த உரையன்றி உபசார வார்த்தையுமாகும், சொல்லுமிடதது கலைகளுக்கெல்லாந் தலைவி யாகிய சரசுவதியாந் தாயினிடத்தே துதிகள் அடையும், அவளே முத்தியையும் கொடுப்பாள். (௬௨)

என்னுவிசைப்பமலயமுனியெதிர்ந்தவாணி
யிடத்தோதும்
பன்னுன்மறையும்பிறகலையுமுயிரின்பொருட்டுப்
பரமசிவன்
றென்றுடொருத்தவரலவற்றோர்துகளுண்டோகற்
றனைமுனிவா
நன்னுவழுவமனவயிரநவின்றாய்நவிரன்
றோவெனலும்.

இ-ள். என்றிவ்வாறு வியாதமுனிவர் உரைக்க, அகத்தியமுனிவர் கூறுவார், முனிவனே! நீகூறிய சரசுவதியினிடத்து, சொல்லப்பட்ட நான்குவேதங்களும் பிற சாத்திரங்களும் ஆன்மாக்களாகிய நமதுகாரணமாகப் பரமசிவன், முன்னர்க் காலத்திற் றொகுத்துச் செய்த அந்நூல்களுள் ஓராறுவளவாவது உண்டோ? நீ கற்றுள்ளாயன்றோ? நல்ல நாவானது வழுப்பட மனவைராத்தைக் கூறினை, அங்ஙன முரைத்தல் குற்றமன்றோ? (௧௩)

நொய்தாலும்யான்கற்றதென்றனுவலுமவடநூன்
மொழியவற்றை
யைதாயுணர்ந்துநீயுமுயர்ந்தனையல்லாலுண்
டோவெனத்தன
கைதானெடுத்துவியாதமுனிகழறக்கலச
மாமுனிவன்
வெய்தாய்மோனமடைந்தவைவையைநீங்கியகன்றான்
வெகுளியினால்.

இ-ள். நான்படித்தது அற்பமாகும், ஆயினும் என்றுற் சொல்லப்பட்ட வடமொழிகளுள்ள நூல்களை அழகாக நீயும் அறிந்து உயர்ந்தனையல்லாது வேறுயாதேனுமுண்டோ? என்றுதன்னுடைய கையையெடுத்து வியாசமுனிவர் சொல்ல, அகத்தியமுனிவர்விரைவில் மௌனங்கொண்டு அச்சபையைவிட்டு நீங்கிக் கோபத்துடன் சென்றார். (௧௪)

வாமதேவன்முதலியமாமுனிவர்மலய
மாமுனிவன்
காமனுயிர்வவ்வியநுதற்கட்கடவுளுருவம்
வியாதமுனி

தோமில்காசைமணிவண்ணனுருவமென்றுற்
சொல்வதெவன்
யாமெல்லாமேல்வருவதனையறிதுமெனவீற்
றிருந்தனரால்.

இ-ள். வாமதேவர் முதலாய இருடிகள் அகத்திய முனிவரோ, மன்மதனுயிரைக் கவர்ந்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானுருவமாகும், வியாசமுனிவரோ, குற்றமில்லாத காயாம்பூ வண்ணராகிய திருமாலின வடிவமாகும எனறால் யாம சொல்வது என்ன இருக்கின்றது, நாஙகள் யாவரும் இனிமேல் நடப்பதை யறிவேமெனறு வாளாவிருநதனர். (சஙு)

சந்தவரைக்கோமுனிவரன்றுய்த்தலைவானரந்தாக்
குபுவுழக்க
வந்தவருக்கையுடைநதுநறுஞ்சுளைத்தேன்பசும்பொன்
றசும்பொழுகிச்
சிந்திமிளிர்நதுகிடப்பதெனத்திகழுஞ்சிவமா
மலையொருசா
ரிநதுமுடியோன்வரந்தரநோற்றிருந்தானிருந்தா
ரணிவியப்ப.

இ-ள். சந்தனுசல முனிவராகிய அகத்தியர் சிறிய தலையையுடைய குரஙகுகள் பாயந்து உழக்குதலினால், பொருந்திய பலாப் பழங்கள் பிளப்புற்று நல்ல சுளைகளின்தேன் பசிய பொற்குடத்தினின்றும் மது ஒழுகிச சிதறிப் பரந்து கிடப்பதுபோல விளங்காநின்ற சிவகிரியின் ஒருபக்கத்தே, சந்திரசேகரக் கடவுள்வரமளிக்குமாறு இந்நிலவுலகம் வியக்கும்படி தவஞ் செய்திருந்தனர். (சசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கடவருந்தவங்களாற்றிக்கந்தர்தம்மருங்கிறைற்குங்
குடமுனியெதிர்வெள்ளேற்றிற்குழகன்மாதுடன்சென்றுள்ளத்
தொடர்புசொல்கெனவியாதமுனிவரன்சொற்றவாறு
முடனிகழ்ந்ததுவும்போற்றியுரைப்பமீண்டிறைவன்சொல்வான்.

இ-ள். செயதற்கரிய தவத்தைச செய்து மலையின் பக்கத்தே வசிக்கும் அகத்தியமுனிவர்க்கு முன்னர் வெள்ளிய இடபவாகனத்தின்கண் சிவபெருமான் உமையம்மையாருடன் தோன்றி, முனிவ னினதுமனத்திலுள்ளதைச சொல்வாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந் தருள, வியாசமுனிவர்சொல்லிய வாலாற்றையும், உடனே நடந்த வாலாற்றையும, துதித்துச சொல்ல, பின்னர் இறைவன் கூறும்.

கோதிலோய்வடாதுபான்மூன்குரோசமற்றகல்காற்றண்ணம்
போதினீள்வனமும்பானுதீர்த்தமும்பொலிவினோங்கு
மூதெயிலுடுத்ததுர்க்காபுரியெனுமூதூர்தன்னிற்
போதுகென்றகன்றனண்ணான்முனியுமப்புரியிற்போனான்.

இ-ள். குற்றமில்லாத முனிவனே வடக்குப்பக்கத்தில் மூன்று குரோசதூரஞ் செல்லுங்காலத்தில், குளிர்ச்சிபொருந்திய புட்பவனமும்பானுதீர்த்தமும் பொலிவுடனே விளங்கும், பழமையாகிய மதிலாற் சூழப்பட்ட துர்க்காபுரி என்னும் பெரிய ஊரிற் போகக்கடவாய் என்று மறைந்தருளினர், அவ்வாறு அகத்தியமுனிவரும் அத் தலத்திற்குச சென்றனர். (க அ)

அணிநகரதனின்மூலவிலிங்கமுள்ளதுமாயோனும்
பணியெனவயனும்போற்றிப்பணிவதெஞ்ஞான்றுமன்றி
மணிமலிவனசமாலேமுற்கவன்மனைவிமாசிற்
பிணிமுகமயிலஞ்சாயலிந்திரைபிணைமேவற்கண்ணாள்.

இ-ள். அழகியாகரத்தில் மூலவிலிங்கம் ஒன்றுள்ளது. விட்டுணுவும் பிரமனும் அடிமையென்று துதித்து எப்போதும் வணஙகப் பெறுவது, அஃதல்லாமல், அழகுநிறைந்ததாமரைமலர்மாலையையுடைய முற்சவன் என்னும் பிராமணன் உளன், அவனது மனைவி மயில்போன்ற சாயலையும, வேலாயுதம்போன்ற கணகளையுமுடைய இந்திரை யென்பவளாகும். (கக)

நன்மகவின் றிமேவுறுநகிலமொன் றினைவளர்த்துப்
பின்மகவுயிர்த்திரண்டும்பிள்ளைகளாகப்போற்றுந்
தன்மகிழ்வினளோர்ஞான் றுதண்புனற்ககன்றகாலை
யின்மனையிடத்துவெய்யநாகமொன்றெய்திறறன்றே.

இ-ள். நல்லகுழந்தைகளில்லாமையாற் கீரிப்பிள்ளையொன்றை வளர்தது, பின்பு பிள்ளை யொன்றைப்பெற்று, அதனோடு இரணடையும் பிள்ளைகளாக வளர்க்கின்ற மகிழ்ச்சியையுடையவள், ஒருநாள் குளிர்ந்த நீர்மொள்ளச சென்றகாலத்தில், இனியவீட்டினிடத்துக் கொடிய நாகப்பாம்பு ஒன்று வந்தது. (உ0)

வருவதையுயிர்செகுதது வளர்த்தவளெதிர்செல்கீரிக்
குருதிவாய்காணுமாழ்கிக்கொன்றதுமகவையென்று
வருவிகணிரநதபைமபொற்றசும்பினலதனைமாய்த்து
வெருவியிற்புக்காளாங்குவிளைழந்தனவினயங்கண்டாள்.

இ-ள். வருகின்ற அசசர்ப்பத்தைககொன்று, தன்னை வளர்த்த பார்ப்பினிக்கு எதிரேசென்ற கீரியினது இரத்தமொழுகியவாயைக் கண்டு, எனதுகுழந்தையைக கொன்றதெனறுநினைதது, அருவி நீர் நிறைந்த அழகியகுடததினல் அதனைக்கொன்று, அசசங் கொண்டு தனவீட்டிற்குசசென்றுள் அஙகே நடநத காரியஙகளை யெல்லாம் பார்த்தாள். (உக)

உளங்கனன் றுயிர்ப்புவீங்கியோவெனவரற்றியுள்ளந்
துளங்கினடோராதாற்றுந்தொலைவில்பாதகந்தீர்மாறென்
றுளங்கெழுகேள்வன்காண்முன்மாள்வதென்றெழுந்துதீய
களங்கவல்விடங்கைக்கொண்டாள்கந்தனைமனத்துட்கொண்டாள்.

இ-ள். மனம் எரிந்துபெருமூச்சு அதிகப்பட்டு, ஓஎன்று அழுது மனநடுக்கங்கொண்டவளாய், அறியாதுசெய்த இவ்வழியாதபாதகம் நீங்காதென்று மனமொருமைப்பட்ட தனதுகணவன் பார்த்தற்கு முன்னர் இறப்பதே கடனென்று எழுந்து, கொடிய கரிய நஞ்சைக் கையிற்கொண்டனள், பழநிப் பெருமானாகிய கந்தக்கடவுளை மனத்திற் கொண்டவளாகிய இந்திரை என்னும் பார்ப்பனத்தியானவள்.

பெரும்பெருமானேவெய்யேன்பெண்ணறிவிருந்தவாற்றால்
வரும்பழியொழித்தியென்னுவல்விடம்வாயிற்பெய்காற
கரும்புறழ்மொழியினாரோடெதிர்ந்துநங்கந்தவேளு
மரும்பிளநகைமென்சொல்லாயஞ்சலென்றபயநல்கு.

இ-ள். பெரியபெருமானே, கொடியவளாகிய யான் பெண்ணறிவு உடையளாக இருந்தமையால், வந்தபழியை நீக்கியருளுதி யென்று வலியநஞ்சை வாயிலிட்ட காலத்து, கரும்புபோன்றசொற்களையுடைய வள்ளியம்மையார் தெய்வயானையம்மையார் எனனும் இருவருடன் எமது கந்தக்கடவுள்தோன்றி, முல்லையரும்புபோன்ற பற்களையும் மிருதுவாகிய சொற்களையுமுடைய மாதே அஞ்சற்க வென்று அபயங் கொடுத்தருளி.

சிலப்பதிகாரம் பதினைந்தாவது அடைக்கலக் காதையில்,

“பிள்ளை நகுலம் பெரும்பிறி தாக
வெள்ளிய மனையோ ளினைந்து பின்செல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யாளன்”

என்னுஞ் செய்யுளில் ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் வேறு விதமாக உரைத்துளார். இன்னும் இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாஞ் சுப்பிரமணியபராக்கிரமத்திற் கூறியுள்ளாம். அதிற்கண்டுதெளிக.

பைந்தொடிமுற்பவத்திற்பயந்தநின்னன்னைகீரி
வஃததநன்மகளென்றுதுவதைத்தலின்மனதெண்ணாது
சிந்தினையுயிரையன்றிமுந்துதீவிடப்பைந்நாகம்
வெந்திறலிரவிதோன்றலனாவிரன்வெய்யகோமான்.

இ-ள். பசிய வளையலை யணிந்த கோதாய், கீரிப்பிள்ளை யுன்னை முற்பிறப்பிற் பெற்ற தாயாகும், தனக்குப் பெறுபேறாகத் தோன்றிய புத்திரியென்று எண்ணாது நின்னைக் கொன்றாள், அவளே யிப்போது கீரியாயினள, ஆதலால் நீயும் மனத்திற் சிறிதும் யோசனையின்றிக் கொன்றனை, அஃதல்லாமல், கொடியவிஷத்தை யுடைய சர்ப்பம் மிக்கவீரத்தையுடைய சூரியசேனன் புத்திரனாகும். அவன் பெயர் அனாவிரன் எனப் படுவான். (௨௪)

தாதையைக்கொல்வான்சீறித்தனதுயிர்தணத்தலாற்றன்
போதமினாகமென்னவிழிந்ததிவ்விரண்டும்போந்து
மாதவத்துயிர்துறந்தபெற்றியால்வானஞ்சேர்ந்த
நீதுயர்தவிர்தியென்றுநிகழ்த்திமாவரங்கணல்கி.

இ-ள். அநாவிரன் என்னும் அவன், தன் றந்தையைக் கொல்லும்படி கோபித்தெழுந்து தனதுயிரை விடுதலால் தன்னுணர்ச்சியில்லா நாகமெனப் பிறந்தான். கீரி, பாம்பு என்னும் இரண்டும் உன்னிடத்து வந்து பெரியதவத்தினாலே யிறந்தமையாற் சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தன, ஆதலால் நீ துன்பத்தை விடக்கடவாய் என்று வழிபாடுஞ்சொல்லிப் பெரியவரங்களையு முதவி. (௨௫)

குறியினுண்டமறைந்தானண்ணல்கோதிலிந்திரையுமீன்ற
சிறுவனுநதிவேட்டுன்னுங்கேள்வியிற்றிருவினோங்கி
யுறுவனபோகமுற்றுநதுப்த்துயர்விசும்பினுற்று
ரறைநகிலேசநாமமடைநததுகுறிக்குமன்றே.

இ-ள். கந்தக்கடவுள் சிவலிங்கததுள மறைநதருளினர், குறற மில்லாத இநதிரை என்னும பிராமணததியும, அவள்பெற்ற புதல வனும் சண்முகதீர்த்தத்துள் முழுகிப் பூசிதது, மதிககப்படுகின்ற கேளவியறிவினும் செல்வததினும் உயாநது (யாததிரை சென்று இலஙகையினுள்ள கதிர்காமததலத்தினும் நகுலகிரியினும் பூசிதத கணவனையுமபெற்று) அநுபவிககவேண்டிய போகஙகளெல்லாவற் றையும் அநுபவிதது, உயாவான மேலுலகததை யடைநதனர், அவர்கள் பூசித்த இலிங்கததிற்கும நகுலேசன என்னுந திருநாமம் உணடாயிறறு. (௨௧)

துகளிலிவ்விலிங்கபூசைசுரபியினுருவுதாங்கிச்
சகமகள்போற்றிஞாலநதரிததுயர்நதனள்பிலத்தோர்
புகழ்பணிகவுசிகனசாபநதபபபோற்றும்பூசை
மகிழ்வினுகீசர்நாமமகிதலம்விளஙகிற்றன்றே

இ-ள். குற்றமில்லாத இவ்விலிஙக பூசையைக் காமதேனுவி னுருவததைக் கொண்டு பூமிதேவியானவள் செயது, பூமியைப் பெற்று உயர்வடைந்தாள, பாதலவாசியாயுள்ள புகழப்படுகின்ற ஒரு சர்ப்பமானது விசுவாமித்திர சாபம் நீஙகப்பெற்று, துதித்துப் பூசித்ததனுல், நாகீசனென்னும் பெயரும் இப்பூமியில் விளங்கிற்று. ()

தொல்பவந்துடைக்குமநதச்சுடரொளியிலிங்கந்தன்னை
வில்வலனுயிர்நாய்தூயவிரதமாமுனிவனேந்து
வல்வலந்தணநதவாறுவழுத்தலும்பிரமமாக
நல்லெழில்விளங்குகாட்சிநல்கிநாகீசன்மன்னோ.

இ-ள். பழைய பாவங்களை யெல்லாம் அழிக்கின்ற அந்த ஒளியையுடைய இலிங்கத்தை, வில்வலன் என்பவனது உயிரைக்கொன்ற பரிசுத்தமாகிய தவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவர், ஐந்திரவு கழியுங்காறும் பூசித்தலும் நாகேசப்பெருமான் பிரமமாக நல்ல அழகு விளங்குங் காட்சியைக் கொடுத்தது. (௨௮)

தென்றிசைவிளங்குமாறுமுனிவரன்செவியின்மூல
நின்றதோர்மாயாபீசநிழ்த்தியின்றமிழ்தெல்லா
மொன்றறவேற்சேய்நின்பாலுணர்த்துவன்சிவாசலத்தை
மன்றநீயடைதிபின்னுங்கேட்டியோர்மாற்றமென்று.

இ-ள். தெற்குத் திசையானது நன்மையுற்று விளங்கும்படி, அகத்திய முனிவரது காதினிடத்து, மூலமந்திரத்தையும் அதற்கு முன்னர் நிற்கின்ற மாயாபீசமந்திரத்தையும் உபதேசித்து, இனிய தமிழ்மொழி யிதுவேயாகும். அதனை யொன்றும் விடாது, நமது குமாரன் உனக்கு உபதேசிப்பான் நீ சிவகிரியை விருப்புடனே அடைதி, பின்னரும் ஒருமொழி கேட்பாயாக. (௨௯)

உதக்கினிலாதிகேசவம்பராசராச்சிரமங்
கதித்துளம்புரிதிபூசையாண்டெனக்கரந்தானண்ணான்
மதித்தமிழ்மனுவழங்குநெறியினன்மழுவல்லோற்கு
நதித்திருமுடிவாகீசனெனும்பெயர்நடந்ததன்றே.

இ-ள். வடக்குத் திசைக்கணுள்ள ஆதிகேசவம், பராசராச்சிரமம் என்னு மிவைகளையடைந்து ஒருவருடங்காறும் பூசைசெய்க வென்று நாகேசப்பெருமான் மறைந்தருளினர், அறிவை விளக்கும தமிழ் மந்திரத்தைப் பெற்ற பெருமையினால், சிவபெருமானுக்குக் கங்கையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய வாகீசர் என்னும திருநாமம் வழங்கிற்று. (௩௦)

கலிநிலைத் துறை.

ஆதிகேசவத்தணுகியான்பொருநையந்துறைவாய்ப்
போதிநீழலிற்குறிநிறீஇப்பூசனைபுரிகாற்
சோதிவிண்டுபாகத்தருள்சுரந்திடத்தொழுது
தீதின்மாமுனிசென்றனன்பராசராச்சிரமம்.

இ-ள். ஆதிகேசவமென்னுந் தலத்தையடைந்த அகத்தியமுனிவர் தாமிரவன்னியாற்றுத் துறையினிடத்து, அரசநீழலில், சிவலிங்கஸ்தாபிததுப் பூசனைசெய்தபோது, விட்டுணுவை யொருபாகத்திலுடைய ஒளிவடிவாகிய சிவபெருமான் கிருபைசெய்ய, வணங்கிக் குற்றமில்லாத அகத்தியமுனிவர் பராசர ஆசிரமத்தையடைந்தார்.

அந்தநீள்வனத்தருட்குறியுருவுகொண்டமலன்
வந்தவாறுசொல்வாங்கங்கைமாநதிக்கரையிற்
பந்தமில்பராசரன்முதல்யுகத்திலெம்பரனைச
சிந்தைசெய்தனன்பருவமீரிரண்டுசென்றதன்பின்.

இ-ள். அந்த நீண்டபராசர ஆசிரமத்தில், திருவருட் சிவலிங்கவடிவுகொண்டு வந்தமர்ந்த வரலாற்றையுங் கூறுவாம, பெரியகங்கையாற்றங் கரையில, பாசபந்தமில்லாத பராசரமுனிவர் முதல் யுகத்தில் எமது கடவுளை மனத்திற் றியானித்தனர், நான்குவருடஞ் சென்றதன்பின்பு. (ருஉ)

அகிலநாயகனிச்சைபெற்றகன்றகோங்கதனின்
மகிழ்வுகொண்டொர்மாலதிவனத்தெய்திமால்விடையோ
னிகரில்பெட்டகங்குண்டிகைதண்டுவின்மலமார்
தகுதிகொண்டதோர்தானத்திலமைத்துமாதவத்தோன்.

இ-ள். விசுவநாதப் பெருமானது மகிழ்வை யடைந்து நீங்கி, கோரகவனத்தின்கணுள்ள உவகை பிறத்தற் கேதுவாக வுள்ள

முல்லை வனத்தையடைந்து, திருமாலாகிய இடபத்தையுடைய சிவ லிங்கம் இருந்த பெட்டகத்தையும் கமண்டலத்தையும் தண்டினை யும், பரிசுத்தமாகிய ஓரிடத்தில்வைத்து, அதன்பின்னர்ப் பராசர முனிவர். (௩௩)

கடன்களாற்றிவந்தனை புரிவான்வருங்காலை
யிடங்கொடான்முன்பமைத்தனவிலிங்கமுங்கிணறும்
படர்ந்துவானுறாஉம்பலாசமுமாயினகாணுத்
தடங்கொடாமரையெனமுகமலர்ந்ததிசயித்தான்.

இ-ள். நித்திய கடன்களைசசெய்து வணக்கஞ்செய்யும்படி வரு தற்கு முன்னர், தாம் அவ்விடத்தில் வைத்தபெட்டகம், கமண் டலம், தண்டு என்பன மூன்றும் இலிஙகமும் கிணறும், பாந்து ஆகாயத்தில் வளர்ந்த பலாசமரமும் ஆயின, அவற்றைக்கண்டு தடா கத்தில் உள்ள தாமரை மலரைப்போல முகமலர்ந்து அதிசயங் கொண்டார். (௩௪)

மொய்த்தமானவர்தமைமுகநோக்கிமாமுனிவன்
வைத்தநற்குறிமூலமாய்வளர்நததேனையவு
முய்த்ததானத்திலின்னணமுதித்தனவோதி
யித்தலஞ்சிவபுண்ணியத்தலமெனவிசைத்தான்.

இ-ள். வந்துநெருங்கிய மனிதர்களைப் பார்த்துப் பராசர முனி வர்கூறுவார், இவ்விடத்தில்வைத்த நல்லபெட்டகம் மூலலிஙகமாகி வளர்ந்தது மற்றைய தணடு கமணடலங்களும் அவற்றை வைதத இடத்திலேயே பலாசமரமும் கிணறுமாயின என்று நிகழ்நதவற் றைச சொல்லி, இந்தத்தலஞ் சிவபுண்ணியத் தலமென்றுகூறினார்.

மற்றையோர்பராசரனைநிர்வணங்கிமாசில்லா
துற்றகாரணமுயிர்களுய்ந்திடும்பொருட்டன்றோ
முற்றுணர்ந்தமாமுனிவரிற்பெரியைமுனோற்றுப
பெற்றபேறுநின்பெருமையும்யார்பிரித்துரைப்பார்.

இ-ள். அங்குநின்ற மனிதர்கள் பராசரமுனிவர் முன்விழுந்து வணங்கி, குற்றமில்லாமல் இங்கேயவையுண்டானதன்காரணம் ஆன்மாக்களுய்ந்திடுங்காரண மன்றோ? முழுவதையு மறிந்த முனிவர்களுள் பெரியவர் நீரன்றே, தேவரீர் முன்னர்த் தவஞ்செய்து அடைந்த பேற்றினையும் பெருமையையும் யாவர் வகுத்துச சொல்ல வல்லவர். (௬௬)

என்றமைந்தரோடிருந்தவனிருந்தவமிழைத்துக்
கொன்றைவார்சடைக்குழகனைவந்தனைகுயிற்றி
யொன்றிவைகலாற்பராசராச்சிரமமென்றுலக
மன்றுரைக்கவேவிளங்கியதவ்வனமின்றே.

இ-ள். என்று சொல்லப்பட்ட பராசர முனிவர் தமது புத்திரர்களோடு இருந்து தவததைச செயது, கொன்றை மாலையைத் தரித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானை வணக்கஞ்செய்து, ஒருமைப் பாட்டுடன இருத்தலால் பராசர ஆசசிரமம் எனறு அன்றைநாட் டொடஙகி யுலகஞ்சொல்லும்படி அவ்வனம் விளஙகினது.

பொங்குதீம்புனற்கூபத்திற்பொறிப்பிடர்புயங்கந
திங்களைக்கதிரவியைததீண்டிடும்போழ்தில்
வெங்கனுளினிற்றிங்களில்வெய்யவன்றினத்தி
லங்கணீர்குடைந்தாடினோர்கயிலையையடைவார்.

இ-ள். மிக்க இனிய நீரை யுடைய அக்கிணற்றினில், புள்ளிகளைக்கொண்ட பிடரை யுடைய இராகு கேதுககள், சந்திரனையும் ஒளியையுடைய சூரியனையும் பரிசிக்கின்ற கிரகண காலத்திலும், மங்கல வாரத்திலும் சோமவாரத்திலும் ஆதி வாரத்தும் முழுகினோர் திருக்கயிலையை யடைவார்கள். (௬௮)

கோமகன்பழிதுடைப்பவானவர்தொழுங்குரவன்
வீமலர்கொடர்ச்சனைபுரிந்தனனறுமீன்சேய்

தேமலர்பொழிந்தருச்சனை திருத்தலாற்கேச
நாமமேயதுபராசரர்நவிலுநாயகர்க்கே.

இ-ள். இந்திரனது பழியை நீக்குதற்காகத் தேவர்களால் வணங்கப் படுகின்ற வியாழப் புத்தேள், புட்பங்களைக் கொண்டு அருச்சனை செய்தார், கார்த்திகேயக் கடவுளைத் தேன்பொருந்திய மலர்கள்கொண்டு அருச்சித்தலால், ஆதிகேசம் என்னும் பெயரைக் கொண்டது. அவ்விலிங்கத்திற்கே பராசர லிங்கம் எனவும் சொல்லப்படும். (௩௯)

அக்கணிந்தவக்குறியினிலசலமாமுனிவ
னெக்குநெக்குருகியாற்றியப்பூசனைநிகழ்விற்
செக்கர்மேனியிற்றிழைத்துநீற்றொளிநிலாவிரிக்குந்
தொக்ககாட்சியிற்றுவக்குண்டுதுவள்கின்றகாலை.

இ-ள். உருத்திராக்கத்தை யணிந்த அகத்திய முனிவர், அங்கூச சிவலிங்கத்தில் மனம் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந் துருகிச் செய்த அப்பூசைக்காலத்தில், செக்கர் வானம் போன்ற திருமேனியிற் பூசப்பட்டு விபூதியின் ஒளி பரந்து காணப்படும காட்சியிலே கட்டுப்பட்டுத் தியானித்திருக்குங் காலத்தில். (௪௦)

நளிரிளம்பிறைக்கண்ணியனவிலுமாமுனிவ
தெளிசெழுந்தமிழாற்றிகழ்மந்திரசித்தி
யுளதுநின்றனக்காகுமாவெனக்குறியுற்று
னளிகொடென்மலையரசனன்சிவாசலமடைந்தான்.

இ-ள். குளிர்ந்த இளமை யாகிய பிறைக கொழுந்தைத் தரித்த சிவபெருமான் தோன்றிக் கூறுவார், சிறந்த முனிவனே, தெளிந்த இனிய தமிழினாலே விளங்கும் மந்திரசித்தி யிருக்கின்றது, அது நினக்குக் கைகூடுமாக என்று சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர், பெருமையைக் கொண்ட பொதிய மலைக்கு முதல்வ ராகிய அகத்தியர் அதன்பின்னர்ச் சிவகிரியை யடைந்தனர். (௪௧)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சாரலிற்றிருவாவினன்குடியினிற்
சார்தமிழ்முனிமேவி
யாரவோர்பதுமாதனத்திருந்தெழுத்தா
றையுமனவேட்டிற்
றீரமாமதிநதியெழுத்தாணிகொண்
டவைதிகழ்வுறத்தீட்டிப
பாரணங்கொளாவுளங்கொண்டகண்கொண்டு
பார்த்திருந்திடுமேல்லை.

இ-ள். சாரலையுடைய திருவாவினன் குடியின் ஓர்பக்கத்தே தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர் சென்று, பொருந்தும்படி பதுமாசனத்தி லிருந்து சடக்கர மந்திரத்தை மனமென்னும் ஏட்டினிடத்து, உறுதிகொண்ட மதியென்னுங் கூறிய எழுத்தாணியால் விளங்கும்படி யெழுதிப் பாரணஞ் செய்ய, மனத்திற் கொண்டவற்றைக் கண்கொண்டு பார்த்திருக்குங் காலத்தில். (சஉ)

தந்தைதாயெனவாருயிர்முழுது
மளித்தவனுதற்கண்ணில
வந்துதோன்றியமணிநெடுஞ்சுடர்வைவேல்
வானவன்மறைபோற்று
மந்தஞானதேசிகன்வடிவாகிவந்
தருந்தவனெதிர்புக்கா
னெந்தையிங்கெழுந்தருளினனெனத்தெரிந்து
சேவடிதாழ்ந்தான்.

இ-ள். பிதாவும் மாதாவுமென்று சொல்லும்படி அரிய உயிர் வர்க்கங்கள் எல்லாவற்றையும் படைத்த சிவபெருமானது நெற்றிக்

கண்ணில் இருந்து அவதரித்த அழகிய நீண்ட ஒளியை யுடைய வேலாயுதக் கடவுள் வேதங்களால் துதிக்கப் படுகின்ற அந்த ஞானசாரியனது வடிவத்தைக் கொண்டு அகத்திய முனிவரின் எதிரிற் சென்றார், எமது தந்தை யிங்கே யெழுந்தருளினான் என்றறிந்து திருவடிகளை வணங்கினார். (௪௩)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பான்மொழிப்பசும்பாவைசேய்போற்றி
பூஞ்சரவணபவபோற்றி
வான்சுரர்க்கருள்கந்தவேள்போற்றிபுள்
வரைபொடித்தவபோற்றி
தேன்மலர்ப்பொழிற்சிவாசலபோற்றி
சேவலங்கொடியோய்போற்றி
நான்மறைப்பொருளுபகபோற்றிமெய்ஞ்
ஞானதேசிகாபோற்றி.

இ-ள். பால்போலு மினிய மொழிகளை யுடைய பார்வதிபுத்திரரே வந்தனம், பொலிவாகிய சரவண வாவியிற் றோன்றினவரே வந்தனம். விண்ணுலகத்தைத் தேவர்க்குக் கொடுத்தவரே வந்தனம், கிரவுஞ்சமலையைப் பொடியாகச் செய்தவரே வந்தனம், தேன் பொருந்திய புட்பங்களையுடைய சோலைக ணிறைந்த சிவகிரிக் கடவுளே வந்தனம், கோழிக்கொடியை யுடையவரே வந்தனம், நான்கு வேதங்களின் உட்பொருளுக் குரியவரே வந்தனம் மெய்ஞ் ஞான குருவரே வந்தனம். (௪௪)

போற்றிபோற்றியென்றேதியமுனிவனைப்
பொருவில்போதகனோக்கிச்
சாற்றுவேண்டியதருகுதுமெனச்சது
மறையவன்சிறதொன்மை

யேற்றவெம்பிரானறமியனேற்கருளிய
வின்றமிழதன்கூற்றை
வீற்றுருவிரித்தருகென்றலும்
விளம்பலுற்றனன்மேலோன்.

இ-ள். வந்தனம் வந்தனம் என்று துதித்த அகத்திய முனிவரை ஒப்பற்ற ஞானசாரிய ராகிய கந்தவேள் திருநோக்கஞ் செயது, வேண்டியவற்றைச சொல்வாய், அவற்றை யீருதும என்று திருவாய மலர்ந்தருள, பிரமனது ஐந்து தலைகளுள் ஒன்றைப் பிடுங்கிக் கொண்டஎமது முதல்வன் தனியேனுகிய எனககு அருளிய வினிய தமிழின் பாகுபாட்டினை, ஒன்றும் விடாது விரித் துபதேசித் தருள்க என்று பிரார்த்தித்தலும், மேலவ ராகிய குமாரக்கடவுள் சொல்வாராயினர். (சரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

நந்துவிந்துவிலுயிர்த்தசூக்குமைமுதல்
வாக்குநால்வகைத்தாகி
யுந்துதானனோடுதித்தவனங்களோ
டொன்றுடனைம்பானில்
வந்தவின்பமேதமிழதுமந்தண
மாமறைப்பொருளா
வெந்தைநல்கநீபெற்றனையருந்தவ
மெத்துணைமுயன்றாயோ.

இ-ள். வளர்கின்ற விந்துவி னின்றுந் தோன்றிய சூக்குமை, பைசந்தி மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்குகள் நால்வகைப் பட்டு, முற்பட் டெழுகின்ற உதானன் என்னுங் காற்றி னுடன் பிறந்த எழுத்துக்கள் ஐம்பத் தொன்றினுள், இனிய ஒலியுள்ள எழுத்துக் களா லானது தமிழ் மொழியே. இரகசிய மான வேதத்தின் பொரு

னாக மெது தந்தை உபதேசிக்க நீ பெற்ருய், அதனைப் பெறற்கு எவ்வளவு அரிய தவத்தைச செயதனையோ. (சசு)

தானவர்த்தெறுநேமியோன்முதலாபாற்
 சங்கரன்களிதூங்கி
யானதோரகராதிபல்லுருவுகொண்
 டடங்கிநின்றனன்வானின்
மாநிலததலைவருவதுகாரணம
 வழங்கினனின்பாலெங்
கோனதன்றொகைவகைவிரிகூறுதுங்
 கோடியென்றருள்செய்வான.

இ-ள். அசுரர்களைக கொல்கின்ற சககராயுதத்தை யுடைய விட்டுணு முதலாயினேரிடத்து, சிவபெருமான களிபபுக கொண்டு, முதன்மையான அகரமுதலாகப் பலவடிவுகொண்டு அடங்கிகின்றனன், மேலுலகத்தும் பூமியினும் அவ் வெழுத்துககள வருவதன பொருட்டு நின்னிடதது உபதேசிததார் எமது தநதையார், அவ வெழுததுககளின தொகை வகை விரிகளைக் கூறுகின்றேம, அவறறையுங கொளளுதியென்று திருவாய மலாந்தருளுவா ராயினா ()

வடமொழிக்கணச்சல்லெனவழங்கியவ
 வகையிரண்டினுட்சிக்கா
விடையிஞன்கையுமிறுதியிலிரண்டையு
 மொழித்துநினறனபத்தி
னுடன்விளங்கவேயெகரமுமொகரமு
 மோமுறவேசேர்த்தி
யடைவினுயிரீராறெனவகுத்தன
 ஞதிஞான்றெமதையன்.

இ-ள். வடமொழிக்கண் அச்சு, அல் என்று வழங்கப்பட்ட உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்து என்னும் இரண்டனுள், பொருந்தாத இடையிலுள்ள இரு இரூ இலு இலூ என்னும் நான்கெழுத்துக்களையும், கடையிலுள்ள அம், அகா என்னும் இரணடெழுத்துக்களையும நீககினின்ற, அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஐ ஒ ஔ என்னும பத்தெழுத்துக் களுடன் விளஙகும்படி, எ ஒ எனனும் எழுத்துக்களையுஞ் சேர்த்து முறையுடன் உயிரெழுததுப் பன்னிரண்டென்று எமது தநதையார் செயதருளினர். (௪அ)

அல்லிலைவரிவருக்கத்துளுரப்பியு
மெடுத்தணைத்தாஙகு
சொலலெழுததவையொழித்துமுன்னின்றவு
மிறுதிதொக்கனவநது
மெல்லெழுத்துமேலிடையரலவளவும
விளங்கியவடநூலி
னில்லவாயினறனழவுஞ்சேர்த்திமெய்
யீரொன்பதெனச்செய்தான்.

இ-ள். அல் என்னும் மெய்யெழுததுக்களுள் கவ்வர்க்கம், சவ்வர்க்கம, டவ்வர்ககம, தவ்வர்ககம, பவ்வர்ககம் எனனும் ஐநது வர்க்கங்களில உரப்பியும் கனைததும நீட்டியும் கூறுகினற எழுத்துக்களான இடைநின்ற மூன்றெழுத்துக்களையும் ஒழித்து, முதலினும் இறுதியினும் நின்றவை வநது தொகுக்கப் பட்டனவும், அம்மெல்லெழுததுக்களுக்குமேல், இடை யெழுத்துக்களான ய ர ல வ ள என்பனவும் வநது விளஙகின, வடமொழியில் இல்லாதன வாகிய ற ன ழ என்னும் மூன்றெழுத்துக்களும் ஆகியவற்றைக் கூட்டிய பதினெட்டு மெய் யெழுத்துக்களாகச் செய்தார். (௪௯)

ஒதிரண்டையுமுறழ்ந்துதந்திடிவிரு
நூற்றொருபத்தாறு
பேதமாய்நடப்பனவுயிர்மெய்யும்பெற்றி
யின்வருஞ்சார்பு
நீதெரிநதிடென்றவற்றுளவிரி
நிகத்திநீடதிகாரங்
கோதிலைந்தெனவரன்முறையுணர்த்திவேற்
குழகனேகினன்கோயில்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட உயிர் பன்னிரண்டையும், மெய் பதினெட்டினையும் பெருக்கிச் சேர்க்கின் இருநூற்றுப் பதினாறுவகையாக நடக்கும் அவ்வெழுத்துக்கள் உயிர்மெய் எனப்படும், அத தன்மையாகப் பிறக்குஞ் சார்பெழுத்துக்களை நீ யுணரக்கடவாய் என்று அவற்றினது விரிவெல்லாவற்றையுந் தெரித்து, பெரிய அதிகாரம் குற்றமில்லாத எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்று ஐந்தாகவைத்து அவற்றையும் உபதேசித்துக் கந்தக்கடவுள் திருக் கோயிற்கு எழுந்தருளினர். (௬0)

இறைஞ்சிமாமுனிவாமதேவன்றவ
மிழைக்குநீள்வனஞ்செல்கா
னிறைந்தநான்மறைவியாதனுதியரெதிர்
நேர்ந்துபூந்தவிசேற்றி
யறஞ்செய்கேள்வியைநினைக்கிலாததூ
முண்டுகொலருண்ஞானத்
திறஞ்செய்மாதவர்சிகாமணிமேலவான்
தெய்வமுநீயன்றோ.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் கந்தக்கடவுளை வணங்கி வாமதேவ முனிவர் தவஞ்செய்திருக்கும் ஆசிரமத்திற்குப் போகும்போது, நான்கு வேதங்களும் நிறைந்த மனத்தையுடைய வியாசமுனிவர் முதலாயினோர் எதிர்சென்றுபசரித்து, பொலிவாகிய ஆசனத்தி லிருத்தி, தவத்தைச செய்கின்ற கேள்வியறிவை யுடையவரே, தமக்கில்லாத பொருளு முலகத்திலுளதோ? சிவஞானப் பகுதியி னின்றொழுகும் பெரிய தவ சிகாமணியே மேலான பெரிய தெய்வ முந தேவரீரன்றோ? (ருக)

முன்புநீபுரியாதசொன்றிலைமலை
முனிவவிந்நாண்முன்னித
தென்பெருந்திசைவிளங்கவுத்தரதிசைச்
சிவைசிவகிரிதந்தாய்
பின்புதீந்தமிழமுதியாவருமுணப்
பெருக்கிநல்கினையானின்
றன்பெருந்தகைமெளியதோவென்றனன்
பராசரன்றருளுசெம்மல்

இ-ள். பொதியமலைமுனிவரே! முன்பு நீர்செய்யாததொன்று மில்லை, இந்நாளில், திருவுளத் துன்னி, பெரிய தெற்குத் திசை யானதுவிளங்கும்படி, வடதிசைக்கணிருந்த சத்திகிரிசிவகிரியென் னும் இரண்டையுந் தந்தருளினீர், அதன் பின்னர் இனியசெந்தமி ழாகிய அமிர்ததை எவர்களும் உண்ணுமாறு வளர்த்துக் கொடுத் தீர் நுமது பெருந்தகைமை எளியதாகுமோ என்றார்பாராசரமுனிவர் புத்திரராய வேதவியாதர். (ருஉ)

எத்தியிந்தவாறிசைத்திடும்வியாதனு
தியரைபேத்துபுஞானக்
கூத்தனன்புடைறுங்களையடைகுநர்க்
கொருகுணமுண்டோநீ

ராத்தரேயெனத்துதித்தவனொருவியா
　　வினன்குடிதொழுதார்வம்
பூத்தசெந்தமிழந்தணனடைந்தனன்
　　பொதியமால்வரைமீதில்.

இ-ள். துதித்து இவ்வாறு சொன்ன வியாசர்முதலாய முனிவர்களைப் புகழ்ந்து ஞானநாடகஞ் செய்தருளும சிவபெருமானிடத்து அன்புடைய நுங்களை யடைகின்றவாக்கு யாதுங் குறையுளதோ? நீவிர்கள் நமக்கு ஆப்தர்களேயாவிர் என்று துதித்து, அவ்விடத்தை விட்டுநீங்கி, பழநிப்பதியாகியதிருவாவினன்குடியை வணங்கி, விருப்பமிக்க செந்தமிழ்முனிவராகிய அகத்தியர் பெரிய பொதியமலையின்கட் சென்றார். (௩௩)

தூயமுத்தமிழையுமகத்தியமெனச்
　　சூத்திரவகையாற்செய்
தாயதொல்வடவேங்கடந்தென்குமரியி
　　னளவதுநிறப
மாயிரும்புவிநிறுத்திமாணவரிரு
　　திருவர்மாமதிநூலின்
மேயினோர்க்கருளினனெனவிளம்பினன்
　　வியாதனின்மேலோன்.

இ-ள். சுத்தமாகிய இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்னு முத்தமிழையும், அகத்தியம் என்னும் பெயர் வைத்துச சூத்திரவகையால் ஒருநூல்செய்து, பழமையாகிய வட வேங்கடமலை, தெற்கட் குமரியென்னும் இவ்வெல்லைக்குள் அதுவழங்கும்படி, பெரியபூமியின்கண் அதனைநிறுத்தி, பன்னிருமாணவர்களுக்கும்நூலிற் பொருந்தியுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் கூறினரென்று வியாசமுனிவரின் மாணாக்கரான சூதமுனிவர் சொன்னார்.

அகத்தியமே தமிழ்க்குமுதனூலாகும் அது தலைச்சங்கப் புலவர்க்கும் இடைச்சங்கப் புலவர்க்கும் முதனூலாயிற்று. "இசைத் தமிழ்நூலாகிய பெருநாரை, பெருங்குருகும் பிறவும், தேவவிருடி நாரதன்செய்த பஞ்சபாரதீய முதலாயுள்ள தொன்னூல்களு மிறந் தன. நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாயுள்ளதொன் னூல்களுமிறந்தன" என்று அடியார்க்கு நல்லார் முதலாயபண்டை யாசிரியருரைத்தவற்றானே அகத்தியம் அக்காலத்தே மறைந்தன. இக்காலத்துச் சிலர் சிற்றகத்தியம், பேரகத்தியம் என்னு மிருநூல் களே யதுவெனமயங்குப. அவையன்றெனக. சில சூத்திரங்கள் மட்டும் ஆங்காங்குப் பழைய வுரையிற் காணப்படுகின்றன. (௩௪)

அகத்தியச் சருக்கம் முற்றிற்று.

௩௪ செய்யுள்—௮௯௪.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்திரண்டாவது,

தீர்த்தச் சருக்கம்.

கோச்சகக் கலிப்பா.

தொடர்ந்தபுலப்பகைகடிந்தோர்சூதனைமீளவுநோக்கித்
தடந்திகழுஞ்சத்திசிவசயிலமான்மியமுணர்ந்தே
மிடங்கொளவற்றுளதீர்த்தமான்மியமுமியம்புகென்று
மடங்கலில்கேள்வியனகனன்பூறிநனிமகிழ்தூங்கி.

இ-ள். சூழ்ந்துவருகின்ற ஐம்புலங்களாகிய பகையை வென்ற முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப்பின்னரும்பார்த்து, சுனைகள்விளங்கா நின்ற சத்திகிரி சிவகிரி என்பவற்றின் பெருமையை யறிந்தேம், பெருமைகொண்ட அம்மலைக்களுள்ள தீர்த்த மகிமைகளையுஞ் சொல்லியருள வேண்டுமென்றுகூற, குறைதலில்லாத கேள்வியை யுடைய சூதமுனிவர். (க)

நீவிர்தவக்கடல்குளித்தீர்நிகழ்கேள்வித்துகள்படிந்தீர்
தேவிசிவமலைத்தீர்த்தங்குடையமனநதிளைப்புற்றீ
ராவலித்திரதன்சரிதைகேட்பதும்மையனையபிறர்
யாவருடைந்தேனுமுய்கவேண்மினெனவிசைக்கலுற்றான்.

இ-ள். முனிவர்களே நீவிர் தவமாகிய சமுத்திரத்தில் முழுகி னீர், நிகழ்ந்த கேள்வியறிவாகிய துகளிற்படிந்துள்ளீர், சத்திகிரி, சிவகிரி என்னும் மலைக்களுள்ள தீர்த்தத்திற் குளிக்க மனங்கொண்

டீர், அசசரித்திரங்கேட்க விருப்பமுற்றீர், உம்மைப்போன்ற பிறர் எவரேனும் அடைந்து உய்யக்கடவர், கேளுங்கள் என்று சொல்வா ராயினர். (உ)

திங்கண்முடியிலைந்தசிவகிரியிலைந்துதீர்த்தமுள
வங்கவற்றுளாயிரஞ்செங்கதிர்க்கடவுளளித்ததொரு
கொங்கவிழ்பூந்தடஞ்சூசிமுகதீர்த்தங்குணவரைப்பாற்
றங்கியதாடுநர்கொடுநோய்தணித்துநலத்ததுதருமால்.

இ-ள். பிறைசசந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவகிரியில் ஐந்து தீர்த்தங்களுள்ளன. அவைகளுள், சிவந்த ஆயிரங்கிரணங்களை யுடைய சூரியன் உண்டாக்கியது ஒரு தீர்த்தமுளது. ஒப்பற்ற வா சனைபரந்த பொலிவாகிய தடங்களாற் சூழப்பட்ட சூசிமுக தீர்த்த மாகும். கிழக்குத் திசையின்க ணிருப்பது, அது தன்னிற்றோய வார்க்குக் கொடிய நோயைநீக்கி நன்மையானதைக் கொடுக்கும்.

சிகரியின்றென்பாற்றேவதீர்த்தமமருலகநல்கும்
பகரமுதத்தடமதன்பச்சிமத்தநோய்மூப்பொழிக்கு
நிகரறுதென்பால்வரைக்கீழ்நிகழ்ஞானமடுவுளதொன்
றகநெகமூழ்குநர்சீவன்முத்தராகுவர் திண்ணம்.

இ-ள். சிவமலைகுத் தென்றிசையில் உள்ள தேவ தீர்த்தம் விண்ணுலகத்தை யளிக்கும், அதற்கு மேற்றிசையில், சொல்லப் பட்ட அமுத தீர்த்த முள்ளது, அதுநோயையும் விருத்தாப்பியத் தையும் நீக்கும், ஒப்பற்ற தென்றிசை மலைசாரலினகீழ் விளங்கு கின்ற ஞான தீர்த்தமுள்ளது, அதன்கண் மனமநெகிழத்தோய்கின்ற வர் சீவன் முத்தராகுவர். இது உண்மை. (௩)

அறிஞர்புகழொருதடமுத்தரபாலுண்டதுகுய்யம்
வெறிகமழ்தாமரைகிழவன்விண்ணவர்மெய்கொளப்போந்து

பொறியழலாற்றியகுண்டம்போர்கெழுவேற்கிறைவனருட்
செறியுநறுமலர்ப்பிரமதீர்த்தமெனச்சிறந்துளதால்.

இ-ள். அறிஞர்களாற் புகழப்படுகின்ற ஒருதீர்த்தம் வடக்குத் திசையின்கணுள்ளது, அதன்பெருமை இரகசியம், வாசனை வீசுகின்ற தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமன், தேவர்கள் தன்னை நெருங்கிவாசசென்று, பொறிகளையுடைய அக்கினிகொண்டுசெய்த குண்ட முள்ளது, போர்த தொழிலையுடைய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமாரகடவுளின் அருளமிகுநத நல்லபூக்களையுடைய பிரமதீர்த்தம் எனச சிறநதுளது. (௫)

பரியமுறிசினைதழையப்பரிடியகின்னரர்சுடரி
னெரிமணிசேர்மவுலிபுனையிமையவர்மென்சருகுநுகர்ந்
தெரிதவநோற்றோரறவோரநதணரெண்டிசைக்காவற்
புரிதருபுத்தேளிர்புகுந்தாடியபுண்ணியதீர்த்தம்.

இ-ள். மரத்தின் இலைகளும் கொம்பர்களும் தழையும்படிபாடிய கந்தருவர்களும், சூரியனைப்போன்ற பிரகாசிககினறி இரத்தினஙகளழுத்திய கிரீடத்தைத் தரிதத தேவர்களும், மிருதுவான சருகை யுண்டு அக்கினி மத்தியினின்று தவத்தைச செய்த முனிவர்களும், அந்தணர்களும், அட்டதிககுப் பாலகரும் புகுநது குளித்த புண்ணிய தீர்த்தமுமுளது. (௬)

மஞ்சுமணிமுடிதடவுசிவகிரியின்வடதிசைப்பாற்
கஞ்சன்மலருவளகமான்மியங்கழறுமாறெளிதோ
வஞ்சலர்மாமடவார்கைம்முகிழ்ப்பவடல்வாள்விதிர்க்கும்
பஞ்சவனீணெறிநடத்தும்பாண்டிவளநன்னாட்டின்.

இ-ள். மேகஙகள் அழகிய சிகரத்தைப் பொருந்திய சிவமலையின் வடக்குத் திககினிடததே, பிரமதேவாது பாஙக கோயிலின்

பெருமைகள் சொல்வதற்கு எளிதோ? ஐந்து இலக்குமிகள் கைகூடும்படி வலிய வாளாயுதத்தைத் தாங்குகின்ற பாண்டியன்றரும நீதியை நடத்துகின்ற வளப்பம் பொருந்திய நல்ல நாட்டிலே. (எ)

திரையெறிதாம்பிரவன்னித்தெய்வநதித்தீம்புனல்சூழ்
கரைசெறியில்வாழ்க்கைநலங்கவினியநான்மறைக்கிழவன்
விரைசெறிதாமரைத்தாமமிலைநதபுரிநூன்மார்பன்
புரையெறிபுந்தியன்வேள்விபுரிநதவன்புண்ணியமூர்த்தி.

இ-ள். அலைகளை வீசுகின்ற தாம்பிர பர்ணியாகிய தெய்வத் தன்மையை யுடைய ஆற்றினது நல்ல நீரானது சூழ்ந்த, கரையின் கண்பொருந்திய இல்வாழ்க்கையுடன் நன்மைமிக்க நான்குவேதங்களில் வல்லவன், வாசனை மிக்க தாமரைப் பூமாலையையும் உபவீதத்தையுந் தரித்த மார்பினை யுடையவன், குற்றங்களைந்த மனத்தையுடையவன், யாகஞ்செய்தவன், தருமமே வடிவாக வுள்ளவன்.

தன்றாதையுயிர்துறப்பத்தன்றாற்செய்கடன்யாவு
மன்றாற்றியென்புபகீரதியிழிச்சுவானகன்று
பின்றாழ்செஞ்சடையினிளமபிறையாடப்பெயர்ந்துவெள்ளி
மன்றாடும்பரன்மதுரைவைகைநதித்துறையடைந்தான்.

இ-ள். தனது தந்தை யிறக்க, தன்னாலே செய்யப்படும் கடன்கள் எல்லாவற்றையும் அற்றைத்தினம் செய்து, எலும்பைக் கங்கை நீரிற் போடும்படி சென்று, பின்னர்த் தூங்குகின்ற சடையின்கண் இளஞ் சந்திர னாடச் சென்று வெள்ளியம்பலத்திற் றிருக்கூத்தாடும் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற மதுரையின்கணுள்ள வையையாற்றின் துறையைச் சார்ந்தான். (க)

அத்துறையினாற்றுகடன்முடித்தணிகொங்கைடைந்துபொன்னி
த்துதிரைதவழ்பாண்டிக்கொடுமுடியிற்சார்ந்தொரில்லம்

கைத்தமறையோர்க்கொடுநன்கடனாற்றிக்கங்கையிலெலன்
புய்த்திடசசெல்வோனைமறுத்தலுமறையோனென்றுரைப்பான்.

இ-ள். அந்த வையைத் துறையிற் செயய வேண்டிய கடன்களைசசெய்து முடித்து, அழகிய கோங்க வனத்தைச சார்ந்து, காவிரியின் தாவுகின்ற திரைகள தவழும் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியிற் சென்று, இல்லறததை விட்டுத துறவடைந்த ஒரு அந்தணனைக் கொண்டு நல்ல கடன்களைச செயது, கங்கையாற்றில் எலும்பையிடுமாறு செல்வோனைத தடுத்துப் பின்னரு மொரு வார்த்தையைப் பிராமணன் கூறுவான். (கo)

கங்கையிலெலன்பிடின்முத்தியடைதற்கோர்காரணமென்னச
செங்கழுநீர்மலரெனவத்தீர்த்தத்தினெடுத்தாலோ
வங்கமெனத்தோன்றுமேற்பவங்தொலைபத்தருங்கதியுண்
டிங்குனதுதாதையிறையடியடைமாறிசைக்குறுங்கேள்.

இ-ள் கஙகையிலே எலும்பிட்டால், முததியைச சேர்தற்கு ஒருகாரணமென்று, செஙகழுநீர்ப் புட்பமென்று அத் தீர்த்தத்தில் எடுத்தால், முன்னர்ச செயத பிறவியாகிய சமுத்திரத்தைக் கடத்தற்கு மரக்கலததைப் போலக் காணப்படும், அரிய முத்தியையுங் கொடுக்கும், இவ்விடததில் உனதுபிதா, சிவபெருமானது திருவடியை யடையும வழியைச சொல்வேங கேட்பாயாக. (கக)

குழவியிளம்பிறைக்கோட்டுக்குன்றிமணிவிழக்கேழ
லொழுகருவிவரைச்சாரலோங்குசிவகிரிக்கோட்டி
னெழில்வரிவிற்கிடைபதி" ரநதெனவடபாலெரிகுண்டம்
பழமறைவேதியருமம்படைத்துடையதொருதீர்த்தம்.

இ-ள். மிகக இளம்பிறை யானது உரிஞ்சுதலாற் குன்றிமணியானது சொரிய அருவியானது ஒழுகுகின்ற வராகமலையின் பக்கத்தில் உயர்ந்து விளங்காநின்ற சிவகிரிச சாரலின், அழகிய வரிந்த

பதினைந்து விற்கிடை தூரத்தி லுள்ள தென்று சொல்ல, வடபக் கத்தில் அக்கினிக்குண்டத்தி னருகில், பிரமதீர்த்தமென்று பெய ருடையது ஒருதீர்த்தமுள்ளது. (௪௨)

கலி விருத்தம்.

பண்டிரண்டுபோபடிறாநன்னெறி
விண்டநெஞ்சினர்வெய்யகூற்றுருக்
கொண்டுவந்தனகொல்சினத்தின
ருண்டடைந்தவாறுரைத்துங்கேட்டியால்

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் இருவர் இருந்தனர், அவரோ வஞ்ச வொழுக்கத்தை யுடையவர், தருமமெனபது சிறிதுமில்லாத மனத்தை யுடையவர், கொடியயமனே அந்தவுருவத்தைக் கொண்டு வந்தாற்போன்ற வருத்துகின்ற கோபத்தை யுடையவர், இத் தீர்த் தத்தைப் பருகிப் பரகதியைச் சேர்ந்த வரலாற்றையுங் கூறுவேம் கேட்பீராக. (௪௩)

ஒருவனுத்தரபுரியினுண்மறை
யிருபிறபபரிற்பிரியனென்பவ
னருமறைக்குலத்தவதரித்துமால்
பெருகுவெவவினைப்பிரியனாயினன்.

இ-ள. அவ்விருவருள் ஒருவன உத்தர புரியிலே வேதமோதும் பிராமணகுலத்திற் பிறந்த பிரியன் என்பவன், அரிய பிராமண குலத்திற் பிறந்தும, மயக்கம மிக்க தீவினைசெய்தலில் விருப்ப முடையவனானன். (௪௪)

இழிதொழிற்குலத்திழிஞரோடடுந்
தொழிலிழைத்துவெஞ்சூனரோடையி
னுழுகியூர்தொறுங்கரவுகொண்டுழன்
றழியுநெஞ்சனோனுவுமன்பிலன்.

இ-ள். தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்த சண்டாளருடன் கூடி, கொலைத் தொழிலைச் செய்து வெவ்விய ஊன்விற்பவராது மதுமடுவி னடைந்து ஊர்கடோறுங் களவு செய்து, சுழன்று திரியும் மனத்த னாகி ஓரணுவளவாயினும் மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவ னாயினான்.

மண்ணடைந்தபின்மரபில்வந்துமுன்
விண்ணடைந்துளோர்மீண்டுகும்பியின்
கண்ணடைந்துவெங்கனல்கனற்றவெம்
புண்ணடைந்துவாய்புலம்பலுற்றனர்.

இ-ள். அவன் பூமியிற் பிறந்தபின்பு, அவன் மரபிற் றோன்றி யிறந்து சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்த பிதிரர்கள், அங்குநின்றும் நரகத்திலடைந்து கொடிய அக்கினியானது சுட, கொடிய வருத்தத்தை யடைந்து வாயலறி யிரங்குவா ராயினர். (௧௬)

தீயவன்பெயர்செப்பினோர்மனந்
தூயராயினுஞ்சுடும்வெங்கும்பியிற்
காய்வரென்றிடிற்கழறுமாறெவ
னோயில்பலபதியுழன்றுசில்பகல்.

இ-ள். கொடியவனாய அப்பிரியன் என்பவனது பெயரைச் சொன்னவர்களும், மனஞ் சுத்தமுடையவரா யிருந்தாலும், சுடுகின்ற கொடிய நரகத்தில் வருந்துவா ரென்றால் அவன்றன்மையை நாம்சொல்லும் விதமெப்படி? ஒழிதலின்றிப் பலவூர்கடோறுந் திரிந்து சிலநாள். (௧௭)

கொங்குநாடதின்குணதிசைக்கணோர்
பொங்குவெஞ்சுரம்புகுந்துநாடொறுந்
தங்கியாறலைத்துண்டுசார்விலா
தங்கிறந்தனனரியபோயினால.

இ-ள். கொங்கு தேசத்தின்கண் கிழக்குத் திசையிலேயுள்ள மிக்க வெப்பத்தை யுடைய பாலைவனம் ஒன்றிற் புகுந்து தங்கி, தினந்தோறும் வழிபறித்து உணவுகொண்டு, யாதோர் துணையு மின்றி, அரிய நோய்கொண்டு அங்கே யிறந்தான். (௧௮)

கரியமேதியூர்காலன்றூதுவர்
பரிவிலோனனைப்பாசத்தார்த்துறீஇப்
புரியுந்தண்டமுள்ளனபுரிந்துதீ
யெரியின்மாட்டினாரிரவுரவத்தினில்

இ-ள். கரிய எருமைக் கடாவை வாகனமாக வுடைய யமனது தூதர்கள், உயிர்களிடத்து அன்பில்லாத பிரியன என்பவனைக் கயிற்றினாற் கட்டிச் சென்று, செய்ய வேண்டிய தண்டனைக ளெல்லாவற்றையுஞ் செய்து இரௌரவ நரகத்தில் உள்ள அக்கினியிற் காய்ச்சினர். (௧௯)

கிருமிமொய்ப்பினங்கிடப்பநரியுங
கரியகாரியுங்கழுகுந்தின்றுசூழ்
செருமுங்காற்றசைசெறியொரென்பையோ
ரெருவைகொண்டுவானிவர்ந்தகன்றதே

இ-ள். புழுக்களையுடைய அவனது உடலானது கிடப்ப, நாயும் கருநாயும் கழுகுந்தின்று சூழ்ந்து போர் புரியும்போது, தசை செறிந்த ஓரெலும்பை, ஓர் பருந்தானது கொண்டு ஆகாயத்திற் சென்றது. (௨௦)

செல்லுங்காற்சிவகிரியிற்போகினோ
னல்குவாவியினழுவவீழ்த்திநீர்
மல்குபூவினைக்கவர்ந்துவானிடை
யொல்லையிற்பறந்தொருவிப்போயதே.

இ-ள். இவ்வாறு பருந்து கௌவிச் செல்லும் போது, சிவா சலத்தின்கண் தாமரை மலராசனனாகிய பிரமன் உண்டாக்கிய

'ர்த்தத்தில், கழுவ விழுத்தி அக்கினியிடத்து நிறைந்த புட்பத்துள் ஒன்றைக் கவர்ந்துகொண்டு ஆகாயத்தினிடத்து விரைவிற் பறந்து சென்றது. (உக)

என்புவாவிதாழ்ந்திடுநலத்தினின்
முன்புகும்பியின்மூழ்குவேதிய
னின்பவீடுசென்றெய்தினனவன்
றென்புலத்தருந்தேவராயினர்.

இ-ள். எலும் பானது தடாகத்தில் விழுந்த நன்மையினால், முன்னர் நரகத்திலே மூழ்கிய பிராமணன், இன்பத்தை முத்தியிற் சென்று அநுபவித்தான், அவனது பிதிரர்களும் தேவராய்ச சுவர்க்க மடைந்தனர். (உஉ)

கழுகுமுன்கவர்காலையத்தட
முழுகுநீர்மையாலுயிர்முடிந்துநீ
ரொழுகுதெய்வநல்லுருவுகொண்டுவான்
றொழுதுசூழ்வரத்துறக்கமுற்றதே.

இ-ள். கழுகானது முன்னர்க் கவர்ந்து சென்ற போதில் அப்பிரம தீர்த்தத்தில் முழுகிய தன்மையினால், உயிர் விட்டு வேத வொழுக்க முடைய சிறந்த தேவ வடிவத்தைக் கொண்டு, சுவர்க்கத் துள்ளவர் சூழ்ந்துவர இந்திர லோகத்தை யடைந்தது. (உங)

வேறு.

மற்றொருவனித்தலும்வனத்திடையிருப்போன்
கற்றதுபொருட்டரிடர்த்தொழில்கருத்தி
லுற்றதுகொலைத்தொழிலுயிர்ப்பலவழித்தோன்
சொற்றிடிலுரப்பொடுசுடச்சுடவுரைப்போன்.

இ-ள். மற்றொருவன் நாடோறும் காட்டினிடத்தே யிருப்பவன், அவன் பழகியது வழியில் நின்று பொருளைக் கவர்ந்து தன்

ஞ் செய்தலாம், அவன் மனத்திற் பொருந்தியது கொலைத் தொழி லாகும், அதனல் பல உயிர்களையுங் கொன்றவன், சொல்லுங் காலத்து உரப்புதலோடு சுடும்படி சுடும்படி சொல்பவன். (உச)

மதுக்கடன்மடுத்துடல்வளர்த்தவுதரத்த
னிதழ்க்கறியெயிற்றினனிரக்கமிலுளத்தன்
கொதித்தவடவைக்கனல்கொடுத்தனவடுத்தோர்
வெதுப்புறவிழிப்பவன்விடக்குணவுதுய்ப்போன்.

இ-ள். கள்ளாகிய சமுத்திரத்தை நிறைத்துத் தன் சரீரத்தை வளர்த்த வயிற்றை யுடையன், உதடுகளைக் கடித்த பற்களை யுடையவன், இரக்க மில்லாத மனதனை யுடையவன், கொதித்த வடவாமுகாக்கினியைக் கொடுத்தாற போலத் தன்னை யடைந்தவர் வெதும்புமபடியாகக் கண்களைத் திறப்பவன், இறைச்சி யுணவை யுண்பவன். (உரு)

சிவத்தலமுதற்பலதிருப்பதிகண்முற்று
மவத்தொழிலிழைத்துளவறுப்பனபொருட்பூ
ணுவப்பொடுபகற்பொழுதெடுத்தவணொளிப்போ
னிவற்கிரவிடைக்கரவியற்றலருமைத்தே.

இ-ள். சிவ பெருமானது திருத்தல முதலாக பற்பல திருத்தலங்கள் தோறுஞ் சென்று, கேடான தொழில்களைச் செய்து, மன விருப்பமான பொருள்களையும் ஆபரணங்களையும் பகற்காலத்திலேயே எடுத்து அவ்விடத்தில் ஒளித்து இருப்பவன், இவனுக்கு இரவிலே களவுத தொழில் செய்தல் அருமையாகும். (உசு)

மறைக்குலமுதற்குலமனைக்கொடியர்கற்போ
டிறைப்பொழுதினிற்சிதைவுறப்படிறிழைப்போன்
பொறைக்கொடுமையைப்புவிபொறுக்கரிதெனக்கீ
ழுறைத்திடவிடப்பணிநெளித்துடலுருக்கும்.

இ-ள். அந்தணகுல முதலாகிய சாதிகளிற் பிறந்த கற்புடை மகளிர்கள் யாவரும் ஒருகணப் பொழுதினிற் றங்கற்பு அழியும்படி வஞ்சகத்தைச செய்பவன், இவனது பாரக் கொடுமையைப் பூமியானது பொறுக்க முடியாதென்று, கீழிருக்கின்ற ஆதிசேடனானது தன்னுடலை நெளித்துக் கோபிக்கும். (உஎ)

சகதனுறுவினைத்தொடர்புரிந்தவர்தமக்கே
மிகுத்தநிரயத்தொகைவிரித்தனவிருப்பப
புகுத்துபவனைப்பொடிபடுத்தநரகின்னும்
வகுத்திடவிறற்சமன்மனத்திலுண்மதிக்கும்.

இ-ள். பூமியின்கணுள்ள தீவினைகளைச செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை செய்தற்காக மிகுத்துள்ள நாகக் கூட்டங்கள் பரந்துள்ளனவாக இருப்பவும், இன்னும் நரகங்களில் வீழ்த்தி அவனைப் பொடியாக்கற்காகப் புதிய நாகங்களை யுண்டாக்கற்கு வலியயமன் றன்மனத்துள் மதிப்பான். (உ...)

கலிநிலைத் துறை.

மண்ணில்யாரவன்கரவினைவகுத்துரைக்கிற்பார்
புண்ணியன்றிருவாவினன்குடியினிற்போந்து
நண்ணிடுஞ்சிவகிரியிறுண்மலர்நறுங்குரவக்
கண்ணியோன்புனைகலன்கவர்ந்தகல்கின்றகாலை.

இ-ள். பூமியி னிடத்தில் அவனது களவுத் தொழில்களைச சொல்லவல்லவர், தரும சொரூபராகிய குமாரக் கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பழநித் தலதிற் சென்று, பொருந்திய சிவகிரியின்கண் வீற்றிருக்கின்ற நறிய குராமாலையைத் தரித்த வேற்பெருமானது ஆபரணங்களைத் திருடிச் செல்லுங்காலத்து. (உகூ)

நெருங்குதொண்டினரவன்றனைநெருமுங்குறப்பிணித்துச்
சிருங்கநீள்சிவகிரித்திசைமுகன்றடந்தாழ்ப்பச்

*ருங்குழூச்சொடுகிடப்பவிருவனெனத்துறந்தார்
மருங்குசார்ந்தனர்வீந்திலன்மறுபுலத்திருந்தான்.

இ-ள். அவனை நெருங்கிய, அநேகேயுள்ள திருப்பணி செய்வோர், சரீரத் திறகும்படி கட்டி, சிகரங்கள் நீண்ட சிவமலையின்கணுள்ள பிரமதீர்த்தத்தினை முழுக அமிழ்த்தினர், அவன் குறைந்த சுவாசத்துடனே கிடப்ப, இவன் இனி இறந்து விடுவானென்று நினைத்து அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினர், அவன் உயிர் பிழைத்து மறுதேசத்திற் சென்று இருந்தான். (ருO)

பண்டுபோற்களவளவிலபுரிந்துபன்னெடுநாளு
மண்டுமாரணியத்திடைவருந்தநோய்மாய்ந்து
விண்டுவேதியன்றெழுதிருக்கயிலையின்மேவி
யண்டர்கோன்சிவகணத்துடனரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். பழமையைப் போலக் களவுத் தொழிலை அளவில்லாதனவாகச் செய்து, பல நெடுநாளாக, நெருங்கிய காட்டினிடத்தில் நோயானது வருத்த இறந்து, அப்பிராமணனானவன் மாலு, பிரமரால் வணங்கப்படுகின்ற திருக் கயிலாய மலையை யடைந்து, தேவாதிபராகிய சிவபெருமானது கணங்களுடன் அரசு வீற்றிருந்தான். (ருக)

நீக்குணத்தினர்பெறும்பயனிதுவெனிற்றெளிந்த
வாக்கும்யாக்கையுமனமுமாண்புறபுலனைந்தின்
போக்கெறிந்தயன்பொய்கையிற்புனிதநீர்படிந்தோர்
பாக்கியத்தையாருணர்த்துவர்வேதபாரகனே.

இ-ள். வேதத்தைப் பாராயணஞ் செய்யும் அந்தணனே! பாவக்குணத்தினை யுடையவர், அடைகின்ற பிரயோசனம் இதுவாயின், தெளிந்தமொழிகளும், உடலும் மனமும் மாட்சிமை

பொருந்த ஐம்புலவழிச்செல்லும் விடயங்களை நீக்கி, பிரமதீர்த்தத்துட் படிந்தவர்களது செல்வத்தை யாவரறிந்து சொல்ல வல்லவர்.

நியமத்தடங்குடைந்துநின்றந்தைதனென்பை
யெயவீழ்த்தினுமெடுப்பினுமென்கழுநீரா
மாயகாலைவீடெய்துமென்றறைந்தபற்போற்றிப்
போயினன்சிவகிரியினிற்புனிதநீர்குடைந்தான்.

இ-ள். பிராமணனே நீயும் அப்பிரம தீர்த்தத்துள் முழுகி, நினது பிதாவின் எலும்பைப் பொருந்தும்படி விழுத்தினாலும், தோய்த்து எடுத்தாலும் அது உடனே மிருதுவாய செங்கழுநீர்ப் புட்பமான காலத்தில் முத்தியை யடைவான் என்று கூற, அவனைத் துதித்துச் சென்று சிவகிரியின்கணுள்ள பிரம தீர்த்தத்தில் முழுகினான். (௧௧)

தாதையென்பைமாமறையவன்சாற்றியவாக்காற்
சீதவாவியிற்றாழ்த்தினனசெங்கழுநீர்ப்போ
தாதல்காண்டலுமதிசயித்தாண்டருந்தவங்கூர்ந்
தோதுதற்பயநதோன்பெறும்வீடடைநதுய்ந்தான்.

இ-ள். தன் பிதாவினது எலும்பைப் பெரிய பிராமணன் கூறிய வாக்கின்படி, குளிர்ச்சி பொருந்திய பிரமதீர்த்தத்தில் அமிழ்த்தினான், செங்கழுநீர்ப் பூவாதலும் அதனைக் கண்டதிசயித்து, அவ்விடத்தில் அரிய தவத்தைச்செய்து, சொல்லப்பட்ட தன்னைப்பெற்ற பிதாவடைந்த முத்தியைத் தானும் அடைந்து உய்ந்தனன். (௧௪)

ஈறில்சத்திமால்வரையிலீரிரண்டுளவவற்றுட்
கூறுசித்ததீர்த்தங்குணபாற்குகைவைகும்
பேறுசித்தருக்களிப்பதுபிறரஃதாடா
மாறுசித்தியின்மயக்கினர்மற்றையோரன்றே.

இ-ள். அழிவில்லாத சத்திகிரியின்கண் நான்கு தீர்த்தங்கள் உள்ளன, அவைகளுள், சொல்லப்பட்ட சித்த தீர்த்தமானது கிழக்குத திசைக்கணுள்ள குகையினிடத்து இருக்கும், சித்தர்களுக்குச செல்வத்தைக் கொடுப்பது, பிறர் அதில் முழுகாதபடி தம்முடைய சித்தியினால் மற்றையோர் மயககிறார். (௫௫)

வெய்த்தவுச்சியிற்றருமதீர்த்தம்விரைந்தாடில்
வாய்த்தநன்மகவுதித்திடும்வடாதுபான்மாயா
தீர்த்தநல்குமல்கியதிருதிசைய்தன்கீழ்ப்பா
லார்த்தவித்தியாதீர்த்தநற்கலைமுதலளிக்கும்.

இ-ள். மூங்கில்களை யுடைய மலையினுச்சியில் உள்ள தரும தீர்த்தத்தில் விரைந்து முழுகினால், அறிவுடைய புத்திரப் பேறுண்டாகும், வடக்குப் பக்கத்தில் மாயா தீர்த்தமானது செல்வங்களைக் கொடுக்கும், அத்தீர்த்தத்திற்குக் கிழக்குப் பக்கத்திலே ஒலிக்கின்ற வித்தியா தீர்த்தமானது கல்வி முதலாயவற்றைக் கொடுக்கும். ()

இன்னமோர்பெருந்தீர்த்தமுண்டிருஞ்சத்திவரையின்
றென்னரிற்கருங்கேழலஞ்சிலம்பிடைச்சிறந்து
மன்னுகன்னமாபுரியினோர்வடாதுபால்வைகு
மின்னிலங்குதத்தாத்திரிவிளங்குமாச்சிரமம்,

இ-ள். இன்னும் ஒருபெரிய தீர்த்தம் இருக்கின்றது, பெரிய சத்திமலையில், தென்றிசைக்கணுள்ள பெரிய வராகமலையினிடத்துச சிறப்புற்றிருக்கும் கன்னமாபுரியின்கண் வடக்குத்திசையினிடத்து இருககும் ஒளி விளங்காநின்ற தத்தாத்திரி முனிவர் வசிக்கும் ஆசிரமம் உண்டு. (௫௭)

ஆங்கணாயவெள்ளங்தொழவரசுவீற்றிருக்குங்
கோங்கரும்பிளமுலைப்பசுங்கொடிபுரைநுசுப்புத்

தேங்கமழ்ந்தபூங்குழலுமைதிருக்கோட்டிரலை
தாங்குமூர்திபாற்கடைக்கணோக்களித்தொன்றுசாற்றும்.

இ-ள். அவ்விடத்தி லிருக்கும் சேனைவெள்ளங்கள் வணங்க அரசுவீற்றிருந்த, கோங்கு அரும்பு போன்ற இளமை பொருந்திய முலைகளையும், பசிய கொடிபோன்ற இடையையும், வாசனை வீசுகின்ற பூக்களைத்தரித்த கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியார், முறுகிய கொம்பரைக்கொண்ட மான்வாகனத்தை யுடைய வாயுதேவனிடத்திற் கடைக்கண் நோக்கஞ் செய்து ஒருவார்த்தை கூறுவார்.

இரசதக்குவடோடொருகுறியிறையொன்றிற்
றரவெனக்கொணர்ந்தளித்தலுந்தாங்கினடாபித்
தரியமாதவந்தினைத்தறம்புரிதல்கண்டமலன்
மரைமலர்க்கண்மால்வரையுருக்கொண்டுகைதாங்க.

இ-ள். வெள்ளி மலையின்கண் ஒரு சிவலிங்கம் உளது, இறைப் பொழுதினுள் தருவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபிக்க, வாயுதேவன் கொண்டுவந்து கொடுத்தலும், அதைவாங்கித் தாபித்து, அரிய பெரிய தவத்தைச்செய்து, தருமத்தைச் செய்தல் கண்டு, நிருமலராகிய சிவபெருமானது தாமரைக் கண்ணாகிய மலரையுடைய திருமால், மலை வடிவத்தைக்கொண்டு கையாற் றாங்கிநிற்க. (௩௯)

ஊன்றுதண்டினன்முற்றநரைத்துடல்கூனிக்
கான்றபல்லினனடுக்குறுசென்னியன்கண்க
ளான்றிருண்டவன்றளர்நடைத்தூகினனாகத்
தோன்றிவந்தனனெம்மையாட்கொண்டமலைக்கிழவன்.

இ-ள். ஊன்றிய தண்டினை யுடையவராய், முழுதாக நரைத்து, உடம்பு வளைந்து, விழப்பட்ட பற்களை யுடையவராய், நடுக்குற்ற தலையை யுடையவராய், கண்கள் அகன்று இருண்ட நிறத்தை

யுடையவராய், தளர்ந்த நடையை யுடைய வத்திரமு முடையவர் ஆகி, தோன்றிவந்தனர் எம்மை யடிமையாக வுடைய பெரிய மலைத் தலைவராகிய சிவபெருமான். (௪0)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டடிவணங்கினள்வள்ளல்
பெருவிருந்தினேனென்றலுந்தலைவிகைபபிடித்துத்
திருவிருநதினர்துய்த்திடத்துய்த்திடத்தேவி
யொருவிருநதுநல்கியதுபேரண்டமுமுண்ட.

இ-ள். வந்தவிருந்தை யெதிர்கொண்டு திருவடிகளை உமை யம்மையார் வணஙகினா, வள்ளலாகிய சிவபெருமானை பெரிய விருநதாக வநதேனென்று சொல்லுதலும், தலைவியாராகிய உமா தேவியார் கையைப்பிடித்து, அழகிய விருநதாக வநத சிவபெருமான், உண்ணும்படி யுணணும்படி, உமாதேவியார் ஒப்பறற விருந தைக கொடுததது பெரிய அண்டஙகள் யாவுமுணடன போன்றன.

அன்னநல்கிவெள்ளிலைதுவர்க்காயுடனநதச்
சென்னியன்செழுமபொன்னெனசசெய்யதக்கிணையு
மென்னையாளுடையாடரவெம்பிரானெனறுன்
முன்னைநல்லெழில்காட்டினன்முராரிகைம்முகிழ்ப்ப.

இ-ள். சோறறையுங கொடுதது, வெற்றிலை பாககுடனே அநதச சோழராசனது அழகிய பொன்னைப்போலச சிறநத தக் கிணையையும், என்னை யடிமையாக வுடைய பிராட்டியார் கொடுகக, எமது பெரிய கடவுளாகிய சிவபெருமான் முனனருளள தமது திருவுருவத்தை விட்டுணுவுங் கைகூப்பி வணஙகக காட்சி கொடுத் தார். (௪௨)

காமர்பூங்கழற்சேவடிகைதொழப்பணியுந்
தாமவார்குழற்கன்னியைத்துணைக்கையாற்புல்லி

வாமநல்கினன்சுரர்மலர்மாரிபெய்தார்த்தார்
சாமகானங்கடுமித்தன துந்துபிதழங்க.

இ-ள். அழகிய பொலிவாகிய திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்க, அவ்வாறு வணங்கிய புகைபோன்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய கன்னிப பருவத்தினராகிய உமையம்மையாரை, இருகைகளானுந்தழுவி, தமது இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தருளினர், தேவர்கள் புட்பமாரியைப் பொழிந்து ஆரவாரித்தார், தேவதுந்துபிகள் ஒலிக்க, சாமகீதங்கள் பொழிந்தன. (௪௩)

தேவிகேண்மதிவரமெனத்தினஞ்செழுமறையோர்க்
கோவினல்விருந்தளித்திடவுங்கருளென்னக்
காவிமாமணிமிடற்றினோன்கடைக்கணோக்கருளி
மேவிவேறொராடலையுளங்குறித்திடும்வேலை.

இ-ள். தேவியே வரத்தைக் கேள்என்ன, நாடோறுஞ் செழுமையாகிய பிராமணர்க்கு ஒழிதலில்லாத விருந்துகொடுக்கும்படி, இவ்விடத்தில் அருள்வீராக வென்று சொல்ல, நீலோற்பலம் போன்ற கரிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான், கடைக்கணோக் கஞ்செய்து, வேறொரு திருவிளையாடலை மனத்தின்கண் நினைத் தருளுங் காலத்தில். (௪௪)

நெறித்தபுன்சடைப்பரப்பினனிலாமதிக்கற்றை
யெறித்தநீற்றொளிமேனியனெடுத்தகட்டங்கன்
குறித்தசித்தரிற்கோரக்கனெனப்பெயருடையோன்
மறிக்கணுளையெண்டோளனைவலங்கொடுபணிந்தான்.

இ-ள். நிமிர்ந்த புல்லிய சடைப் பரப்பை யுடையவனும், நிலவினையுடைய சந்திரனது கிரணக் கூட்டங்கள் வீசிய திருநீற்றி னொளிவிளங்கும் திருமேனியை யுடையவனும், தாங்கிய வாளை யுடையவனும், உள்ள சொலலப்பட்ட சித்தர்களுக்குள் கோரக்

கன் என்னும் பெயருடையவன், மான்போன்ற கண்களையுடைய உமாதேவியாரையும் எட்டுப் புயங்களை யுடைய சிவபெருமானை வலம்வந்து வணங்கினான். (௬௫)

திளைத்துளஞ்சிலவிநோதங்கள்செய்பவனுதரத்
துளைத்தவெம்பசியுணர்ந்திறையுமைமுகநோக்கி
யிளைத்தவர்க்கமுதளித்திடலறனெனவிசைப்ப
விளைத்துநின்றமற்றளித்தனள்வேண்டுமோதனங்கள்.

இ-ள். மனம் விரும்பிச சிலவிநோதங்களைச செய்கின்ற அவனது வயிற்றின்கண் எழுந்த கொடிய பசியை யறிந்து, சிவபெருமான் உமாதேவியாரது முகத்தைப் பார்த்து, பசித்தவர்களுக்குச சோறுகொடுத்தல் தருமமென்று சொல்ல, சமைத்துநின்று வேண்டும அன்னங்களைக் கொடுத்தனர் (உமையம்மையார) (௬௬)

ஐயனேவலிற்சிலபகலருத்துவாளொருநாட்
டுய்யசித்தனன்றெய்துமுன்சூடகக்கையா
ணெய்யினூறுசுவையனபாகத்தினிறைத்துப்
பெய்துவைத்தனடுப்பனபெருமலைச்சொன்றி.

இ-ள். சிவபெருமானது கட்டளையின்படி சிலதினங்களாக உண்ணக் கொடுத்த பெருமாட்டியார் ஒருநாள், சுத்தமாகிய சித்தர் அற்றைத்தினம் வருதற்கு முன்னர், வளையலைதரித்த கையினால், நெய்கொண்டு மிக்க சுவையுடையனவற்றை அப்பாகத்தில் நிறைத்துச சமைத்து வைத்தனர். உண்ணத்தக்க பெரியமலைகள்போன்ற சோற்றையும் சமைத்துவைத்தனர்.

ஐயன் - ஆர்ய என்னும் வடமொழி ஐயன் எனத்திரிந்து நின்றது. வணங்கப் படத்தக்கவன் என்பது பொருள். சித்தன் — கோரக்க சித்தர். இவர் நவசித்தர்களுள் ஒருவர். உறு - உரிச்சொல். (௬௭)

ஆயபோதுதத்தாத்திரியடைந்திடுமூரல்
வேயனிசசையின்மேன்பலனெய்தினன்யோகி

காயழற்பொறிகட்கடைதெறிப்பனகாணு
வேயமாமுனித்தலைவனும்வெகுளியின்மிக்கான்.

இ-ள். அவ்வாறாய சமையத்தில், தத்தாத்திரேய முனிவர், அடைந்து இடப்பட்ட சோற்றில் இச்சைக் கொண்டவராய் விரும் பிய மேலான பலனை யடைந்தனர், யோகியாகிய கோரக்க சித்தர்க் குச் சுடுகின்ற அக்கினிப்பொறிகள் கடைக்கண்ணினின்றும் வீசுவ தைப்பார்த்து, அங்கிருந்த பெரிய முனித்தலைவரும் கோபத்தின் மேற்பட்டார். (சஅ)

வெகுளிமிக்கவர்தம்முனிநாரதன்மேவித்
தகுபெருஞ்சித்தியுடையரேற்றடங்கிரிதோறுந்
தொகுவிநோதங்கள்புரிகுதிரெனச்சொற்றவாற்றாற்
றிகழகந்தையிற்சுழலுநர்தமிற்சித்தனோர்நாள்.

இ-ள். கோபம் மிக்கவர் இடத்தில் நாரதமுனிவர் வந்து, தகுந்த பெரிய சித்தியுடையவர்களாயின், பெரிய மலைகள் தோறும் பலபல வியப்பைத்தரும் விளையாட்டைச செய்திரென்று சொன்ன படியால், விளங்காநின்ற அகங்காரத்துட் சுழலுகின்றவர்களுக்குள் கோரக்க சித்தர் ஒருதினம். (சக)

சுத்தமாநதிமூலத்திற்றொல்பெருந்தடத்தின்
மொய்த்தநீரினோர்சேலெனமூழ்குதறெரிந்து
மெய்த்தவத்துமாமுனிவரன்மீனெறிபறவை
யத்திறத்ததோருருக்கொடுகொத்தினனன்றே.

இ-ள். சுத்தமுடைய பெரிய யாற்றிற்கு முதலாயுள்ள பழைய பெரிய தடாகத்தில், மிகுந்தநீரின்கண் ஓர் சேல்மீன்போல முழுகு தலை, உண்மையான தவத்தையுடைய சிறந்த தத்தாத்திரி முனிவ ரும் மீன்கொத்திப் பறவை யென்னும் அத்தன்மையையுடைய ஓர் வடிவத்தைக்கொண்டு கொத்தினர். (ருo)

இனையரத்தலம்படிதலினிகலொரீஇமுன்னை
வினையின்கொட்பிறைலகங்ைதமீக்கொண்டனமென்று
நினையுமார்வத்தினருந்தவநினைப்பநோர்ந்தமல
னனையருக்கருள்வழங்கிநல்வரங்களுமளித்தான்.

இ-ள். இவர்கள் அந்தத் தலத்தினிடத்திலே பகையை நீக்கி, முன்னர்ச செய்த தீவினையின் வலியினாலே அகங்காரத்தை மிகுதியாகக்கொண்டே மென்று, நினைதத அன்பினாலே அரியதவத்தைச செய்ய, பரமசிவன் வநதருளி, அவ் விருவருக்கும் தமது கிருபையைக் கொடுத்து வரஙகளையும் அளித்தருளினார். (௫௧)

அன்றருநதவமுனியொடுமொறுகொண்டடைந்து
வென்றயோகியுமவிநோதங்கள்புரிநதிடுகாலைச்
சென்றுமீனெனபபடிதலிற்றிகழ்மற்சதீர்த்த
மென்றுசொற்றிடப்பெற்றதுபெயர்சித்தனென்றும்.

இ-ள். அக்காலததில் அரிய தவததையுடைய தத்தாத்திரி முனிவருடன் பகை கொண்டு, வெறறி கொணட சித்தனும் அதிசய விளையாட்டைச செயயுங காலததில், தடாகத்துட்போய மீனாகப் பொருநதுதலால், விளஙகாநினற மறசதீர்தத மென்னும் பெயரையும் சித்ததீர்ததமென்னும் பெயரையும் பெறறது. (௫௨)

யாவராயினுந்தினநதினம்படிந்துளோரிழிந்த
பாவகாரியராயினும்படர்மருபபுவாரை
யூர்வர்தென்புலநகருறுவார்களோவுறார்மெய்த்
தேவதேவனற்சிவகதிசேருதறிண்ணம.

இ-ள். எவர்களா யிருநதாலும் நாடோறும் நாடோறும் மூழ்கினவர், இழிந்த பாவச செய்கையை யுடையவரானாலும், பரந்த கொம்பர்களை யுடைய அயிராவத யானையை வாகனமாகச செலுத்

தும் இந்திரப் பட்டத்தைப் பெறுவார்கள், யமனது நகரத்தை யடைவார்களோ, அடைய மாட்டார், உண்மைப் பொருளான தேவர்களுக்கு அதிபனான சிவனது கதியை யடைவது சத்தியம். ()

ஆரநீரொலித்தீர்த்தங்கள்பெருமைகளுரைந்தாங்
கூரயிற்படைக்குமரவேளருணெறிகுறித்துச
சேராகோன்பணிபுரிநதவாசெப்புதுங்கேண்மி
னேரருநதவத்தீரெனவிசைத்தனன்சூதன்.

இ-ள். முதநுக்கள் பொருந்திய நீரையுடைய தீர்த்தங்களையும் அவற்றின் பெருமைகளையுங் கூறினும், கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக்கடவுளின திருவருண் மார்க்கத்தைநினைத்து, சேர ராசன் திருப்பணியைச செய்தவரலாற்றையுங் கூறுவேம். அழகிய அரிய தவத்தையுடையமுனிவர்களே கேட்பீராகவென்று சூதமுனி வர் கூறினர்.

அறைநதாம் - தனித் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. படை= படுத்தற்குக கருவியா யுள்ளது. படுத்தல் ஈணடு அழிததல குமான= மன்மதனது அழகையும வென்றவன், பூமியில் மன்மதனைப் போல விளஙகுவோன், அஞ்ஞான விருளை யழிப்பவன். வேள்=யாவரா லும் விரும்பப்படுபவன. புரிநதவாறு என்பதுபுரிநதவாஎனக் கடைக குறைநது நின்றது. கோன் - இதன்கண், ன் - சாரியை. (ருச)

திர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச செயயுள் ககஅ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்துமூன்றாவது,

சேரர்கோன் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

துடிக்கும்வரிச்சேலடவியின்கட்டொருகுவெம
    புலியாகுலிபடியப்
படிக்குண்மிடையுங்கலியிருளைப்பருகிப்
    புகழ்வெண்ணிலவுதட்பக
கடிக்கொன்றையுங்கூன்பிறைகொழுந்துமுடிதரித்தோன்
    கடிமும்மதில்பொருநாட்
பிடித்தசிலையிற்சிலையெழுதும்பெருமான்
    சேரர்பெருமானே.

இ-ள். துடிக்கின்ற வரிகளை யுடைய மீனக் கொடியும், காட்டின்கண் இருக்கும் கொடிய புலிக் கொடியும் துன்பத்திற் பொருந்தவும், பூமிக்குள்ளே நெருங்கிய துன்ப மென்னும் இருளையுண்டு கீர்த்தி யாகிய வெள்ளிய நிலாவானது குளிர்ச்சை செய்யவும், வாசனை பொருந்திய கொன்றை மாலையினையும் வளைந்த பிறைக் கண்ணியையும் தரித்தவராகிய சிவபெருமான், துன்பத்தைச் செய்த திரிபுரங்களையும் எரித்த காலத்திற் பிடித்த வில்லாகிய மேருமலையின் கணை விற்கொடியை யெழுதிய பெருமான் யாரெனில் சேரராசனே யாம்.

பாண்டியனது கொடியாகிய மீனக்கொடியும், சோழ ராச்னதுகொடியாகிய புலிக் கொடியும் வருந்தும்படி விற்கொடியை மேருமலையிலெழுதிய சேரன் என்பது கருத்து. (௪)

கற்றைச்சடையோன்கனைகழற்காலலது
பணியாக்கதிர்முடியோன்
சொற்றக்கடனூற்கடலமுதமலது
சுவையாத்துணைச்செவியோன்
மற்றையோன்பொற்பொதுவினடமலது
காணுமலர்விழியோன்
முற்றுமவனதருச்சனையேயலது
முயலாமனமுடையோன்.

இ-ள். தொகுதி யாகிய சடையை யுடைய சிவபெருமானது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடிகளை யல்லாமல் வேறொன்றனையும் வணங்காத ஒளிகொண்ட கிரீடத்தை யுடையவன். கேள்வி சமுத்திரம், கல்வி சமுத்திரம் என்னும் கடல்களிற் றோன்றிய அமுதமல்லாது வேறொன்றனையுஞ் சுவைத்தறியாத இருசெவிகளை யுடையவன், அச்சிவபெருமான் கனக சபையின்கண் செய்தருளுந் திருக்கூத்தை யன்றி வேறொன்றனையுங் காணாத தாமரை மலர் போன்ற கண்களை யுடையவன், முழுவது மப்பெருமானது பூசை யன்றி வேறொன்றற்கும் முயற்சிசெய்யாத மனத்தை யுடையவன்.

ஆரமணியுமரனுவக்குமணியு
நீறுமணிமார்பன்
பாரினவெவுபயின்றாலும்பரமோ
ரைந்தும்பயிலுவன்

காரிநிதிபெய்யினுங்கடவுடாளிற்
கடிவீபொழிகையன்
போரில்வலியனுயினும்பல்லுயிர்கட்
கிரக்கம்புரியிதயன்.

இ-ள். மாலைகளை யணிந்த சிவபெருமான் விரும்பிய உருத்திராக்கத்தையும் விபூதியையுந் தரித்த அழகிய மார்பினை யுடையவன், பூமியின்கண் நடுவிடத்தைப் பொருந்திநின்றும் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபிக்கும் நாவினை யுடையவன், காரி என்றும் வள்ளலது திரவியத்தைக் கொடுத்தாலும் சிவபெருமானது திருவடிகளில் மணமுள்ள பூக்களைத் தூவுகின்ற கையையுடையவன், போர்த்தொழிலில் வல்லவனா யிருந்தாலும் பலஉயிர்களுக்கும் இரக்கத்தைக்காட்டுகின்ற மனத்தை யுடையவன். (௫)

உற்றவிடத்தாருயிரொடும்பற்றின்றி
முனையும்படைக்குழுவும்
பெற்றகூறைந்தினிற்பிரிந்துண்குடியும்
பிரியாப்பசுங்குழுவும்
பற்றுமறிவுதொடரமைச்சுமுயிர்போற்
பரிவும்புரிநண்பு
மற்றும்பிறபல்லுறுப்பரணுமுடையோன்
மலைநாட்டுடையோனே.

இ-ள். துன்பம் வந்த விடத்தில் அரிய உயிரோடும் பற்றில்லாது, பகைவருடன் போர்புரியும் சேனைக் கூட்டங்களும், தாம் அடைந்தபொருள்களை யைந்தாகப் பகுத்துண்கின்ற குடிகளும், தன்னை விட்டுநீங்காத பசுக்கூட்டங்களும், அன்பும் அறிவும் வைத்துள்ள மந்திரிமார்களும், தன்னுயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடத்து

அன்புடையாரையும், விரும்புகின்ற நட்பும், ஏனைய பிறபலவகை யுறுப்புக்களும் அரனுமுடையவன் மலைநாட்டை யுடைய சோராச னாகும்.

அரசனது செல்வங்கள் எல்லாவற் றுள்ளுந் தலையாய செல்வம் சேனையாகலின் அதனை முதற்கண் விதந்து கூறினர். அது "உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் - வெறுக்கையு ளெல்லாந்தலை" என்ற திருக்குறளா னுணர்க.

அப்படைதான் மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படையென அறுவகைத்து. அவற்றுள் மூலப்படையே எல்லாப் படைகளுள்ளுஞ் சிறந்தது. அதற்கு அரசன் வேணடியன கொடுத்து வைத்தல் வேண்டும்.

வெண்பாமாலை-தும்பைப் படலம். (உ)

வெல்பொறியு நாடும் விழு பொருளுந் தண்ணடையுங்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப்
பன்மணிப் பூணான படைக்கு.

படைகள் யானையாலும், இரதத்தாலும், குதிரைகளானும், காலாட்களானும் நிறைந்தனவாகும்.

பிதிரர், தேவர், அதிதிகள், சுற்றத்தார், தான் என்னும் ஐவர்கும் வரும் பொருளை யைந்து கூறுக்க விதித்தலின் "பெற றகூ றைந்தினிற் பிரித்தூண் குடியும்" எனறூர். அதனைத "தென் புலத்தார்" என்னுந் திருக்குறளா னுணர்க.

"பிரியாப் பசுங்குழு" என்றது ஐம்பெருங் குழுவையும், எண் வகைப் பேராயங்களையுமாம். அவை யரசற் கின்றியமையா தென் பதற்கு மேற்கோள்.

சிலப்பதிகாரம் - ஐந்தாவது காதை.

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமு
மரச குமரரும் பரத குமரருங்

கவர்பரிப் புரவியர் களிற்றின் றொகுதிய
ரிவர் பரித் தேரின ரியைந்தொருங் கீண்டி.

ஐம்பெருங் குழுவாவன:—

அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர்
தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர்
பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே.

(திவாகரம் - ௧௬௩)

எண்பேராய மாவன:—

கரணத் தியலவர் கரும விதிகள்
கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பாளர்
நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர்
யானை வீர ரிவுளி மறவர்
ரினையவ ரெண்பே ராய மென்ப.

(திவாகரம் - ௧௬௪)

தச்சன், கொல்லன், அரசன் என்பன விகுதி கெட்டு, தச்சு, கொல், அரசு என நின்றாற் போல அமைச்சன் என்பதும் அமைச்சு என நின்றது. அரணாவன - மலையரண், காட்டரண், நீரரண், நிலவரண் என்பன. (௩)

உள்ளத்திறைவனடம்புரிவானுவகைப
புணரிபடிந்தனிக
வெள்ளக்கடலுமிகுநெடுந்தேர்மிளிர்பொற்
கிரியும்விலாழியுமிழ்
இள்ளைக்கிளையும்பிறையெனக்கேழ்கிளர்கிம்
புரிவெண்கோட்டொருத்தற்
கொள்ளைக்குவடும்புடைநெருங்கக்குணபா
லடைந்தான்குடநாடன்.

இ-ள். இருதய கமலத்தி னிடத்திலே சிவபெருமான் திருக் கூத்தாடுதலாலே சேர அரசன் மகிழ்ச்சி யாகிய சமுத்திரத்தி னிடத்திலே படிந்து, சேனை வெள்ளச சமுத்திரங்களும், மிக்க நீண்ட இரதங்களாகிய பொன் மலைகளும், வாய் மதத்தைப் பொழி கின்ற குதிரைக்கூட்டங்களும், பிறைச சந்திரனைப் போல நிறம் விளங்குகின்ற கிம்புரிப்பூ ணணிந்த வெள்ளிய கொம்பர்களை யுடைய யானைக ளாகிய மலைககூட்டங்களும் பக்கத்தில் நெருங்கி வரக் கிழக்குத் திசையை யடைந்தான். (௫)

முரிமணிமாமுழவதிரமுரிவெண்
டிரைத்தீமபுனனாட்டி
லரினறுநதாரபயனெதிர
ளவளாயோர்புடைபோத
வேரிமலர்த்தண்பொழிற்றில்லைமிளிர்மா
மணிப்பொற்பொதுவினருள
வாரிபுரிநாடகவமுதைக்கண்ணான்
முகநதுமகிழ்ந்துண்டான.

இ-ள். எருத்தின் றோலாற் கட்டப்பட்ட அழகிய மயிர்க்கண் முரசானது ஒலிகக, மடஙகுகின்ற வெள்ளிய திரைகளை யுடைய இனியசோழ நாட்டிலே, ஆத்தி மாலையைத் தரித்த சோழராசன் எதிர்வந்து அளவளாவி யோர் பக்கத்தில் வர, தேன்கொண்ட புட் பங்களை யுடைய குளிர்ந்த சோலைகளாற் சூழப்பட்ட சிதம்பரத்தின் கண் விளஙகும் அழகிய கனகசபையின்கண அருட் கடலாகிய சிவ பெருமான் செய்தருளுந் திருக்கூத்தாகிய அமிர்தத்தைக் கண்களி னாற் பருகி யுண்டு மகிழ்ந்தான.

மயிர்க்கண் முரசம் பேரரசர்க் குரியது அதுபற்றியே "உயிர்ப் பலி யுண்ணுமுருமுக் குரன் முழக்கத்து-மயிர்க்கண் முரசொடுவான் பலி யூட்டி" என்றார் பிறரும். அஃதாவது புலியுடன் போர் புரிந்து

அதனைக் கொன்று நின்று சிலைத்துக் கொம்பினிடத்தே மண் கொண்ட எருது இறந்தகாலத்தில், அதன்றோலினை மயிர் சீவாமற் போர்த்த முரசம். அதனை,

சீவக சிந்தாமணி - முத்தியிலம்பகத்தில்,

புனைமருப் பழுந்தக் குத்திப் புலியொடு
பொருது வென்ற
கனைகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை
யுரிவை போர்த்த
துனைகுரன் முரசத் தானைத் தோன்றலைத்
தம்பி னென்றான்". என்றதனாற் காண்க.

அபயன்=பயமில்லாதவன். அளவளாவுதல்=கலத்தல் அது "அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய" என வருதலா லறிக. தில்லை=ஓர்மரம் அது தானியாகு பெயராய அதனை யுடைய தலத்திற் காயிற்று இது உருவக வலங்காரம். (௬)

அந்நாட்டுளதொல்பதிமுழுதும்வழுத்தி
யாய்பைந்தமிழ்வழங்குந்
தென்னாட்டடைவாய்வேம்பினறுங்கண்ணி
யோன்சென்றெதிர்கொளப்போய்க்
கொன்னார்கணிச்சிப்படையோன்பொற்கோயி
லுட்கைகூப்பிமணிப
பொன்னார்மவுலியரசரோடும்புக்கான்
றிருவாதவூரன்குடியில்.

இ-ள். அந்தச் சோழநாட்டின்கணுள்ள புராதன தலங்கள் எல் லாவற்றையும் வணங்கி, செந்தமிழ் வழங்கும் பாண்டியநாட்டைச் சேர்ந்தபோது, கறிய வேப்பம்பூ மாலையைத்தரித்த பாண்டியன் எதிர்கொண்டு உபசரிக்கச் சென்று, பெருமை நிறைந்த மழுவா

யுதத்தை யுடைய பரமசிவனது அழகிய கோயிலுட்சென்று கை குவித்து வணங்கி, இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்னாற் செய்யப் பட்ட கிரீடத்தையுடைய அரசர்களோடும் சென்று பழநித்தலத்தை யடைந்தான். (எ)

கலி நிலைத்துறை

மறைபயிலங்கிராவுமாசிலத்திரியுஞானத்
துறைபயில்வாமதேவமுனியுநதோடியர்பூம்போந்தி
னறைபயிலிறைவனுதிருபர்பாலனுங்கிவைவே
லிறைபயில்பழநிமூதூர்ச்சரிதையாவையுமிசைத்தார்.

இ-ள். வேதத்தை யறிந்த அங்கிரா முனிவரும், குற்றமில்லாத அத்திரி முனிவரும, ஞான மார்க்கத்தி லொழுகும் வாமதேவமுனி வரும், இதழ்களா லுயர்ந்த பனம்பூ மாலையைத் தரித்த சேராசன் முதலாகிய அரசரிடத்தை யடைந்து, கூரிய வேலா யுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற கோயிலை யுடைய பழைய பழநித் தலத்தின சரித்திரங்க ளெல்லாவற்றையுஞ் சொற்றனர். (அ)

தொன்மைசால்காதைகேட்டசுடர்மணிமவுலிவேந்தர்
பொன்மலர்மகளுந்தேனும்புலியின்பைம்புரவியோனு
நன்மைசால்பதியும்வில்வவனமுநாண்மலர்ப்பூங்கோங்கின்
றன்மைகூர்வனமும்பூசித்துறைந்தனர்தவத்தின்மிக்கார்.

இ-ள். பழமை மிக்க அசசரித்திரத்தைக்கேட்ட ஒளியுடைய இரத்தின கிரீடத்தை யணிந்த அரசர்கள், தாமரை மலராசனியாகிய இலக்குமியும் காமதேனுவும் சூரியனும் பூசித்த சிவகிரியையும், வில்வாரணியத்தையும், அன்றலர்ந்த புட்பங்களையுடைய கோங்க வனத்தையும் வழிப்பட்டுத் தவத்தின் மேம்பட்டவரா யிருந்தனர்.()

காவலர்தமிலார்த்தார்ப்பூங்கண்ணியோன்கன்னிகார
மேவுதொல்வனத்தடத்தோருருத்திரதிசையின்மேலோ

ஞ்ராவறவுவகைமீக்கொளொருகுறிஞ்சிறுவியோர்ந்து
பூவலர்பொழிந்துபுந்திமுகிழ்ப்பவந்தனைபுரிந்தான்.

இ-ள். அரசர்களுக்குள் ஆத்திமாலையைத் தரித்த சோழராசன் கன்னிகாரவனத்திலேயுள்ள தடாகத்திற்கு வடகீழ்த் திசையில் தேவர்களெல்லாம் ஒழிதலில்லாத மகிழ்வைக் கொள்ளுதற்குரிய ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து, சிவாகமவிதியை யறிந்து புட்பங்களைத் தூவி மனங்குவியும்படி அருச்சனை செய்தனன். (௪0)

மைம்மணிக்கண்டன்வைகும்வளம்பதிபிறவும்போற்றிக்
கைம்மணிநெடுவேலண்ணலகடிநகரதனின்மீளப்
பைம்மணிச்சேடனுச்சிப்பரிந்தபார்முழுதுந்தாங்கு
மொய்ம்மணிமவுலிமன்னர்மூவருமேவலுற்றார்.

இ-ள். இந்திரநீலரத்தினம்போன்ற திருக்கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தலங்களெல்லாவற்றையும் துதித்து, கையினிடத்துள்ள அழகிய வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பழநித் தலத்தின்கண் மீளவும் வந்து, படத்தில் நிறைந்த இரத்தினங்களையுடைய ஆதிசேடனது தலையிற் றாங்கிய உலகத்தை யாளும் நெருங்கிய இரத்தினங்களையுடைய கிரீடத்தையணிந்த தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் அவ்விடத்தில் வசித்தனர். (௪௧)

மதிதவழ்கந்தநீங்கிமணிமுடியிரண்டும்பாரிற்
பொதியமாமுனிவன்றந்தவாறும்பொற்பொடுமிடும்பன்
பதியிடைக்கொணர்ந்தவாறும்பாண்டியன்பசுந்தார்க்கிள்ளி
யதிர்கழலுதியன்கேட்பவங்கிராமுனிவன்சொற்றான்.

இ-ள். சந்திரன் தவழுகின்ற கந்தமலையை விட்டு நீங்கி, அழகிய சிகரங்கள் இரண்டும் பூமியின்கண் அகத்தியமுனிவர் கொண்டு

வந்தவாலாற்றையும், அழகுடனே இடும்பாசுரன் அத்தலத்தினிடத்திலே கொண்டுவந்த வரலாற்றையும பாண்டியன், பசிய மாலையையணிந்த சோழன், ஒலிக்கின்ற வீரகழலையணிந்த சேரன் என்னும் வேந்தர்கள் கேட்கும்படி அங்கிராமுனிவர் கூறினர். (கஉ)

விளம்பியமாற்றங்கேளாவேந்தரிற்போந்தின்றூரோன்
வளம்பெறுவரையினுற்றல்வகுத்தெமக்கருணீயென்ன
வுளம்பரிவெய்தியோதற்கெளியதோபரையுருபந்
தளம்பொலிகமலப்புத்தேள்சாற்றருஞ்சத்திவெற்பு.

இ-ள். அங்கிரா முனிவர் கூறிய சொற்களைக்கேட்டு, பனம்பூமாலையையுடைய சேரவரசன், வளப்பத்தைக்கொண்ட மலைகளின பெருமையை விரித்து எமக்கு அருளிச் செய்வீராக வென்று கூற, மனவன்புற்று, அவற்றின் மகிமைகளை யெல்லாஞ் சொல்லுதற்கெளியதாகுமோ? இதழ்கள் பொலிந்த தாமரை மலரின்மேல் வசிக்கும் சத்திமலையானது பராசத்தி வடிவமாகும. (கங)

வேதன்மாலரனேயீசன்சதாசிவனோடுநாத
மோதருஞ்சத்திரூபஞ்சிவரூபமொடுங்குந்தானம்
பேதமினிலயஞ்சோதிபிறங்குதொல்குருவின்ரூப
மாகவிப்பன்னிரண்டாயமர்சிவகிரியின்ரூபம்.

இ-ள். பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளுடன், நாதமும, சொல்லுதற்கரிய சத்தி வடிவமும், சிவவடிவமும், இலயிக்கின்ற இடமும், வேறுபாடில்லாத மந்திரவடிவும, ஒளி வடிவமும், குருவுருவமும் ஆகிய பன்னிரண்டாக விளங்குஞ் சிவகிரியின் வடிவமாகும். (கச)

செழுமலர்ப்போந்தைமொய்ம்பசிவகிருங்கத்திறைற்றல்
கெழுமியவரலாறெம்மாற்கிளர்த்துதற்கெளிதோகேள்வி

யெழுதிடாமறைகளின்னமிசைக்கரிதெனவின்வாக்கான்
மொழிதருகுருவுருபமுடியின்மேன்முருகன்வைகும்.

இ-ள். செழிய பனம்பூ மாலையைத் தரித்த தோளையுடைய சேரமன்னனே! சிவமலையின் பெருமையைக் கொண்ட வரலாறுகளை, எம்மாலே சொல்லுதற் கெளிதாகுமோ? கேள்வியி லறியப் படும் எழுதப்படாத வேதங்களும் இன்னமும் சொல்லுதற் கரியது, அசரீரி வாக்கினாலே சொல்லப்பட்ட குருவடிவாகிய அதன்முடியின்மீது முருகக் கடவுள் எழுந்தருளி யிருப்பார். (சஇ)

ஏலவின்னணமென்றோதுமெழின்முனிவனிச்சைபெற்றுத்
தாலமாலிகைதாழ்மார்பன் சிவகிரிச்சாரல்சார்ந்து
மூலமுமுடிவுமுற்றுமொழிதருதானந்தோறு
மேலவருவகைபொங்கவந்தனைபுரியும்வேலை.

இ-ள். பொருந்தும்படி யிவ்வாறு அங்கிரா முனிவர் மகிமையைச சொல்லுங்காலத்தில், அம்முனிவரது விருப்பத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பனம்பூமாலை தாழுகின்ற மார்பினையுடைய சேரன், சிவகிரிச சாரலையடைந்து, முதலும் முடிவும் ஆகிய எல்லாவிடமுமாக, சொல்லப்பட்ட இடங்கள்தோறும தேவர்களுககு மகிழ்ச்சி அதிகரிகக வணககத்தைச செய்யுங காலத்தில். (சரு)

அறுசீரடிச் சந்த விருத்தம்.

மூசுவண்டிமிர்ந்துதேனிறுலின்மூழ்குமொய்பொழில்
வீசுதென்றலஞ்சிவாசலசிருங்கமீமிசைத்
தேசிலங்குசெய்யவேள்சிறந்தபச்சிமத்தினின்
மாசில்காட்சிசேரர்கோன்மகிழ்ந்துபோற்றநல்கினன்.

இ-ள். மொய்க்கின்ற வண்டுகள் ஒலித்துத் தேன்கூடுகளிற் மூழ்கின்ற நெருங்கிய சோலைகளையும் வீசுகின்ற தென்றற் காற்றை

யும் உடைய சிவகிரியினிடத்து, ஒளி விளங்குகின்ற அழகிய கந்தக் கடவுள் சிறந்த மேற்குத் திசையின்கண் குற்றமில்லாத காட்சியைச் சோராசன் மகிழ்ந்து துதிக்க வழங்கினர். (கஎ)

போற்றியெந்தைதந்தகந்தபோற்றிகார்த்திகேயனே
போற்றிகங்கைமைந்தபைந்தளிர்க்கைநாரிபுதல்வனே
போற்றிபூதரம்பொடித்தபூமணிச்செவ்வேலனே
போற்றிதென்சிவாசலேசபுனிதபோற்றிபோற்றியே.

இ-ள். எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் பெற்ற கந்தக்கடவுளே வந்தனம், கார்த்திகையின் புத்திரரே வந்தனம், கங்கையின் புத்திரரே வந்தனம், பசுமையாகிய தளிர்போன்ற கையையுடைய உமாகுமாரரே வந்தனம், மலைகளைப் பொடியாகச்செய்த அழகிய சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடையவரே வந்தனம், தென்றிசைக்கணுள்ள சிவகிரிக்கண் எழுந்தருளி யிருக்கின்றவரே வந்தனம், பரிசுத்த முடையவரே வந்தனம். (கஅ)

என்றுகண்கணீர்சொரிந்திறைஞ்சிவீழ்ந்தெழுந்துமு
னின்றுவையமுய்யவையநீள்சிவசிருங்கமேன
மின்றயங்குசேதிமம்விரைந்திழைப்பவருளென
வன்றுசேரனுக்கருட்கணருளிவிண்மறைந்தனன்.

இ-ள். என்று கண்களினின்றும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிந்து வீழ்ந்து வணங்கி யெழுந்து, அவர்முன நின்று, ஐயனே! உலகத்தவர் உய்யும்படி நீண்ட சிவகிரியின்மீது, ஒளிவிளங்கும் கோயில் விரைவுற்றுச செய்தற்குக் கிருபைபுரிதல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அப்போது சோராசனுக்குத் திருவருணோக்கஞ் செய்து ஆகாயத்தின் மறைந்தருளினர். (கக)

என்னையாளுமெம்பிரானெனக்குநன்களித்திடு
மந்நிலைக்கணாலயங்குயிற்றுவோமென்றன்புகூர்

தன்னுளங்களிப்புமிக்கிருந்ததாலமாலிகை
மன்னவன்றெரிக்குமேல்வைமயனும்வந்துதோன்றினன்.

இ-ள். என்னை யடிமையாகவுடைய கந்தவேள், எளியனேனுக்குக் காட்சியளித்த அந்த இடத்தின்கண் ஆலயத்தைச் செய்வோமென்று அன்புமிக்க தனது மனம் களிப்பானது உறவிருந்த பனம்பூமாலையைத் தரித்த அரசன் தெரிக்குஞ் சமயத்தில் மயன் என்பானும் வந்தனன். (உ0)

வானகந்தணந்தடைந்தமயனை வானவன்றழீஇ
நானருந்தவம்புரிந்தநன்னர்நீபுகுந்தனை
தேனலர்ந்தசோலைசூழ்சிவாசலத்தின்மேற்செவ்வேற்
கோனவற்குமந்திரங்குயிற்றுகென்றுகூறினன்.

இ-ள். ஆகாயத்தி னின்றும் வந்து சேர்ந்த தேவத்தச்சனை, சேரராசன தழுவி, நான் அரியதவத்தைச் செய்த நன்மையினாலே நீ வந்து சேர்ந்தனை, தேன் பாந்த சோலைகளாற் சூழப்பட்ட சிவகிரியின் மீது, சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்கடவுளுக்கு ஆலயத்தைச் செய்கவென்று சொன்னான். (உக)

உதியர்கோனுரைத்தவாறுமொள்ளிலைச்செவ்வேலினான்
முதிர்பசும்பொனமேனிகாட்டிமுன்மறைந்துநின்றது
மதியினாலுதித்துணர்ந்துவாயில்பச்சிமத்ததாய்
விதியினாலிழைத்தனன்விமானமொன்றுமேலையோன்.

இ-ள். சேர ராசன் சொல்லியவற்றையும், ஒளி பொருந்திய இலைத்தொழில் முற்றிய சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் மாற்றுயர்ந்த பசிய பொன்போலுந் தமது வடிவத்தைக் காட்டி முன்மறைந்து நின்றதையும், தன்னறிவினால் ஆராய்ந்து, தேவத் தச்சன் ஆனவன் மேற்கு வாயிலுடையதாக, சிற்பவிதிப்படி ஒரு விமானமொன்றைச் செய்தனன். (உஉ)

சேரர்கோனியற்றுமாதவச்செழுந்திரட்சியோ
வாரணத்தினந்தமோவெம்மண்ணலன்பர்சிந்தையோ
தாரகத்தினுட்பொருட்டயங்கியோங்குகுடிலையின்
பூரணத்ததோமயன்புனைந்ததந்தகோயிலே.

இ-ள். சேரராசன் செய்த பெரிய தவத்தினது செழிய கூட்டமோ? வேதத்தின் முடிபோ? எமது பெருமையிற் சிறந்த குமாரக் கடவுளின் அன்பர்களது உள்ளமோ? பிரணவத்தினது உண்மைப் பொருள் விளங்கப் பெற்றோங்கிய சுத்தமாயையின் நிறைவோ? தேவத்தச்சன் செய்த அந்தக கோயிலானது. (உக)

கண்டகண்களோடுளங்களுங்கவர்ந்துகொண்டுமூ
தண்டரண்டகூடமும்பரந்துபாரடங்களுங்
கொண்டிலங்குசோதிவீசுகோயிலுட்செவ்வேற்செவேள்
பண்டைமாமறைக்குணின்றபரிசுகாட்டிநின்றனன்.

இ-ள். பார்த்த விழிகளுடன் மனமும் ஆகிய இவற்றைக் கொள்ளைகொண்டு, பழைய அண்டங்களினும் வெளியணடங்களினும் பரவி, பூமிமுழுவதையும் உள்ளடக்கிப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியானது வீசுகின்ற கோயிலினுள்ளே சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய குமாரக்கடவுள், பழமையாகிய வேதத்திற்குள்ளே நின்ற கோலத்தைக் காட்டி நின்றனர். (உ௪)

பஞ்சதுந்துபிக்குழாமதிர்ந்தபைந்தருக்களு
மஞ்சிறைச்சுரும்புறைவிண்ணவர்கண்மாரிசிந்தினர்
விஞ்சுமஞ்சொலித்தெனத்தொல்வேதவோதைவிம்மின
வஞ்சகங்கடிந்துளோர்கைவனசமுச்சிகூம்பின.

இ-ள். ஐந்து தேவ துந்துபிகளு மொலித்தன, பசிய தருக்கள் யாவும் அசைந்தன, அழகிய சிறகுகளை யுடைய வண்டுகள் வீழாத அத்தருக்களினீழலிலே வசிக்குந் தேவர்கள் கண்மழை பொழிக,

தனர், மிக்க ஐந்து வாத்தியங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து முழங்கினாற் போல, வேதவொலிமிக்கன, வஞ்சகத்தை நீக்கிய அடியவருடைய கரங்கள் ஆகிய தாமரைமலர்கள் உச்சியிற் கூம்பின. (உரு)

சேலுருக்குறுங்கழுத்தகூர்மநாரசிங்கமைக்
கோலமோடுவாமனங்குலாவிராமர்மூவர்நீர்
நீலமாலெனத்திகழ்ந்துநின்றுகற்கிவடிவுதான்
மேலுதிக்குமாயனைத்தெடுத்தொர்சார்விளங்கவே.

இ-ள். மீன், உருக்கிச செய்யப்பட்ட கழுத்தையுடைய ஆமை, நரசிங்கம், கரிய பன்றியுடன், வாமனம், விளங்காநின்ற தசரத ராமன் மற்றைய பலராமன பரசுராமன் நீலநிறத்தையுடைய கண்ணன் என்னும் ஒன்பது வடிவங்களையுங் கொண்டுநின்று, இனி மேல் குதிரை வடிவத்தைக் கொள்ளும் நாரணமூர்த்தி துதிகூறி யொருபக்கத்தில் விளங்கவும். (உசு)

தோடவிழ்ந்ததாமரைச்சுரும்பினஞ்சுலாயதோ
ராடகப்பொகுட்டுவட்டவணையில்வைகுமந்தணன்
மாடணைந்துமாமணிப்பொன்மவுலிதாழ்த்தியேபராய்
நாடருந்தொல்வேதநான்குநன்னரின்னவிற்றவே.

இ-ள். இதழ்கள் விரிந்த தாமரை மலரின்கண், வண்டுக் கூட்டங்கள் சுற்றியுள்ள பொன்மயமான கொட்டையாகிய வட்டமுள்ள ஆசனத்தின் மீது வீற்றிருக்கின்ற பிரமன், பக்கத்திற் சேர்ந்து சிறந்தபொன்னாற் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தைத் தாழ்த்தித்துதித்து, அறிதற் கரிய பழமை யாகிய நான்கு வேதங்களையும் நன்மையுடன அத்தியயனஞ் செய்யவும். (உஎ)

மருவுநான்மருப்பமும்மதத்தவெண்பகட்டினான்
கரியமேனிமுற்றுறக்கவின்படைத்தகண்களாற்

றெரியநோக்கினூபுரத்தசெய்யசீரடிக்கணல்
வரிகொள்பாரிசாதமாமலர்க்குழாநிறைக்கவே.

இ-ள். பொருந்திய நான்கு கொம்பர்களையும் மூன்று மதங்களையும் உடைய வெள்ளையானை வாகனத்தனாகிய இந்திரன், கருநிறமுடைய மேனியின்கணுள்ள அழகுபெற்ற கண்களினாலே, அறியும்படியார்த்து, சிலம்புகளை யணிந்த சிவந்த திருவடிகளிலே, சிறந்த வரிகளையுடைய பாரிசாத புட்பத் தொகுதிகளை நிறைக்கவும். (உஅ)

ஏனையோர்கடத்தமேவலிற்றிளைப்பவெம்பிரான்
றானைவாணர்மகுடகோடிதரணிதாழவேழிசைத்
தேனைவீணைவாணர்செஞ்செவிக்கருத்தவாரெனீ
மானைமீனையோட்டுவேல்வடிக்கணார்நடிக்கவே.

இ-ள். மற்றையோர்கள் தங்கள் தங்களுடைய பணிவிடைகளில் இருப்பவும், எமது கடவுளாகிய குகனது சேனை வீரர்களது கிரீடபந்திகள் பூமியின்கண் வணங்கவும், ஏழிசையாகிய தேனை வீணையில்வல்ல கந்தருவர்கள் செவிகளாகிய திற்கு ஊட்டவும், மானையும் மீனையும் ஓட்டவல்ல வேலாயுதம்போன்ற அழகிய கண்களையுடைய தேவப்பெண்கள் ஆகாயத்தை விட்டு இறங்கிவந்து நடனஞ்செய்யவும். (உக)

விண்ணுளாரினெண்டிசைக்கண்மேயினாரின்மேதினிக்
கண்ணுளாரின்மாசுணக்கணங்களிற்கணக்கிலா
வெண்ணுளாரின்வீரவாகுவின்கையிற்பிரம்படிப்
புண்ணுளார்களாய்மிகடந்துவந்துவந்துபோற்றவே.

இ-ள். மேலுலகத் துள்ளவர்களுள்ளும், எட்டுத் திக்குகளிலும் பொருந்திய இந்திரன் முதலாயினோருள்ளும், பூமியின்கண் வசிப்பவர்களுள்ளும், நாகர்கூட்டத் தவர்களுள்ளும், மதிக்கப்படாத அளவில்லாத கணத்தவர்களுள்ளும், அளவிலார் வீரவாகு தேவரது

கையிற் றரித்த பிரம்புகொண்டு அடிபட்டவர்களாய் நெருங்கி வந்து வந்து துதிக்கவும். (௯0)

போற்றினோர்க்கும்பூசைதான் புரிந்துளோர்க்கும்பொங்குசீ
சாற்றினோர்க்குமாறெழுத்தகந்தரித்துளோர்க்கும்வெண் [ர்
ணீற்றினோர்க்குநெஞ்சவேநினைந்துளோர்க்குநீபனோன்
பாற்றினோர்க்குநோக்கருள்சுரந்தளிக்குமெல்லையில்.

இ-ள். துதித்தவர்களுக்கும், பூசையைச் செய்தவர்க்கும், மிக்க சிறப்புகளை யெடுத்துச் சொன்னவர்க்கும், சடக்கர மந்திரத்தை மனத்தின்கண் நிறுத்தித் தியானித்தவர்களுக்கும், வெள்ளிய திருநீற்றைத் தரித்தவர்களுக்கும், கடப்பமாலையை யணிந்த கந்தக்கடவுளானவர் தவத்தைச் செய்தவர்க்குந் திருநோக்கஞ் செய்து கிருபை சுரந்து வழங்குங் காலத்தில். (௯௧)

கலி நிலைத்துறை.

தாதைவெண்ணிலாத்திங்கட்சூடினோனெனத்தானு
மாதவஞ்செறிசெவ்வொளிப்பரிதிகளனந்த
மீதொறுங்குரவணிந்தனவெயில்விரிசெழும்பொற்
சீதமாமணிநிழலுமிழ்மவுலிமேற்றிகழ.

இ-ள். தந்தையாராகிய பரமசிவன் வெள்ளிய சந்திரிகையை யுடைய பிறையைத் தாமுந் தரித்தவரைப்போலவும், பெரிய தவம் மிகுந்த சிவந்த ஒளியையுடைய அளவில்லாத சூரியர்கள் தம உடம்புகடோறுங் குராமாலையைத் தரித்தாற்போலவும், ஒளிவிரிந்த சிறந்த பொன்னாலாகிய, குளிர்ந்த அழகிய இரத்தினங்கள் கிரணத்தைக் காலும் கிரீடங்கள் சிரமீது விளங்கவும். (௯௨)

பெற்றதங்கைபோற்பிறங்கழல்விழியுமைந்நீல
மூற்றகண்டமுமிவர்க்குமுண்டோவெனக்கோதி

ஆற்றநெற்றியிற்சுடர்மணிச்சுட்டியுங்கழுத்தின்
மற்றிழைத்தகோமளக்கட்டுவடமுமேவாய்ப்ப.

இ-ள். தம்மையீன்ற பிதாவைப்போல, விளங்குகின்ற அக்கினிக்கண்ணும், மேகத்தின் கரியநிறமுள்ள திருக்கண்டமும், இவர்க்குமுள்ளதோ வென்றுசொல்ல, குற்றமில்லாநல்லிலக்கணம் பொருந்திய நெற்றியினிடத்து, ஒளிகொண்ட இரத்தினசுட்டியும், திருக்கண்டத்தில் இரத்தினமிழைத்துச செய்யப்பட்ட நீலரத்தின வடமும் பொருந்தி யழகுசெய்யவும். (௧௧)

பார்த்தகண்களும்பரசினோரிதயமும்பார்க்குங்
கூர்த்தகட்பெருங்கடலருட்டரங்கநீர்கொழிப்பச்
சீர்த்தவாண்முகக்கதிர்நிலாமுழுத்தவெண்டிங்கள்
வார்த்தைதமாமறைவாய்ச்சிறுநகையமுதொழுக.

இ-ள். தரிசித்த விழிகளும், துதித்தவர்களுடைய மனமும், காண்கின்ற ஒளிமிக்க திருக்கண்களினின்றும் பெருமைகொண்ட அருட்சமுத்திரத்தே திரைகளாகிய நீர் ஊறவும், சிறப்புடைய ஒளி பொருந்திய முகமாகிய சந்திரிகை பொருந்திய பூரணசந்திரனிடத் துள்ள, பெரிய வேதவசனங்களை வசனிக்கின்ற திருவாயினின்றும் குறுமுறுவலாய அமிர்தம் ஒழுகவும். (௧௨)

முதுமறைக்கடலமுதினைமுகந்துண்டுதேக்கி
யெதிரெடுத்தனமான்மதந்தவழிணைச்செவியிற்
பதுமராகமும்விசும்புறிபசும்பொனும்பழுத்துக்
கதிர்மிடைந்தபூங்கொடுங்குழைகவின்றொடுங்கிடப்ப.

இ-ள். பழமையாகியவேதமென்னுஞ்சமுத்திரத்திற்றோன்றிய அமிர்தத்தை மொண்டு பருகி நிறைத்துத், தேக்கெடுத்தாற்போல, கஸ்தூரி பொருந்திய இருகாதுகளினும் பதுமராகமும், மாற்றுயர்ந்த

பசியபொன்னும் முதிர்ந்து ஒளிமிக்க பொலிவாகிய விளைந்த குண்டலங்கள் அழகுடனே கிடப்பவும். (கரு)

பச்சுருப்பரையருத்துபால்பவளவாய்சிந்தி
வச்சிரத்திருமார்பிடைபபரந்தனமணித்தார்
முச்சகந்திகழ்முத்தவாணிலவுமிழ்குழிததண்
செச்சையுங்கமழ்செச்சையுஞ்சிறுவெயில்விரிப்ப.

இ-ள். பசுமையாகிய உருவத்தை யுடைய உமாதேவியார் ஊட்டிய பாலானது, பவளம்போன்ற திருவாயினிறுஞ் சிந்தி. வைரமென்ன அழகிய மார்பினிடத்தே பரந்தாற் போல், மூன்று உலகத்தும் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய முத்துமாலையினது ஒளியுங் காலுகின்ற குளிர்ந்த வெட்சிமாலையுங் குராமாலையும் சிறிய ஒளியை எறிப்பவும்.

புயங்களிற்செழுந்தாமரைபூத்தெனவலயம்
வயங்கமுன்கையிலங்கையந்தாமரைமலர்க்குப்
பயங்கொள்பாசடைபபோலொளிபழுத்தபொற்கடகந்
தயங்குகோமளப்பசுங்கதிர்தழைத்துவில்விளைப்ப.

இ-ள். திருத்தோள்களி னிடத்தே அழகிய தாமரைமலர் பூத்தாற் போல, வாகுவலயங்கள் விளங்கவும், முன்கையில், கையாகிய தாமரைமலருக்கு நீரினிடத்துள்ள பசிய இலைபோல ஒளிவிளங்கிய பொற் கங்கணங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மரகத ரத்தினத்தின் பசிய ஒளிபோலமிகுந்து ஒளியைச செயயவும். (கஎ)

மணிவிளிம்பெறிகோசிகமவிளங்கவான்மருங்கி
லணிதிகழ்ந்தொளிர்திருவரைஞாணழகெறிப்பத்
தணிவின்மாமறையொலிச்சிறுதண்டைநூபுரங்கிண்
கிணிசரோருகங்கவற்றுசேவடிமிசைச்செழும்.

இ-ள். இரத்தின விளிம்புசெய்தபட்டாடை, இடையினிடத்தே விளங்கவும், அழகுமிகுந்து விளங்கும் திருவரையின்கண் நாண் அழகைவீசவும், ஒப்புதலில்லாத சிறந்த வேதவொலியும், சிறிய தண்டைகளும், சிலம்புகளும், கிண்கிணியும், தாமரைமலர்களையும் வருத்துகின்ற சிவந்ததிருவடிகளினிடத்தே பொருந்தவும். (க௮)

நிலைத்தகோலமும்பேரொளிவடிவமுநிறைந்தே
நிலத்ததாமமுங்காமர்பேரணியுநீண்முடிமே
னிலைத்தவாகியுஞ்செய்திருவருளுநேர்தோன்ற
நிலத்தசேரர்கோனெடுங்கணீர்நிலைப்பிலனானான்.

இ-ள். நிலைபெற்றுள்ள அழகும் பெரிய ஒளியை யுடைய திருவுருவமும், நிறைவுற்று நிலத்த மாலைகளும், அழகிய சிறந்த ஆபரணங்களும், நீண்ட திருமுடிகளினிடத்து நிலைபெற்றுள்ள மாலையும், செய்கின்ற திருவருளும் நேரிற் காணுமாறு குகனார் தோன்றச் சேரராசன் நீண்ட கண்களினின்றும் நீரை யிடையறாது பொழிந்தான்.

குவித்தகைகளுங்கொலைமுதற்றரும்புலனைந்து
மவித்தநெஞ்சமும்வஞ்சம்வேரறுத்தவாரெழுத்துஞ்
செவித்தசிறதையுஞ்சிற்றுயிர்த்தன்மைபோய்த்தெளிந்துற்
பவித்தஞானமுந்தலைப்படப்பரவசனானான்.

இ-ள். அஞ்சலி பண்ணிய திருக்கரங்களும், கொலை முதலிய பாவத்தைத் தருகின்ற ஐம்புலன்களையும் போக்கிய மனமும், வஞ்சகத்தின் வேரைகளைந்த சடக்கர மந்திரத்தைச் செவித்த மனமும், சிறியபசுத்துவம் நீங்கித் தெளிவுற்றுத் தோன்றிய சிவஞானமுந் தோன்றப் பரவசமடைந்தான் (சேரராசன்.)

"கொலை முதல்" என்றதனாற் பாதகங்களெல்லாங் குறிக்கப்படும். புலனைந்தாவன—சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம்.

ஆறெழுத்தின் விவரங்கள் யாவுஞ் சிவராத்திரி புராணப் பாயிர வுரைக்கண் இனிது விளக்கியுள்ளாம் "ஞானமென்ப தவனருண் ஞானம்" என ஞானேந்திரங் கூறுமாகலின், ஈண்டு "ஞனம்" என்பதற்குச சிவஞான மென வுரைத்தாம் அருண் ஞானம், பரஞானம், தத்துவ ஞானம், மெய்யுணர்வு, பரோக்க ஞானம், திருவடி ஞானம், அத்துவித ஞானம், பதிஞானம் எனபவு மதுவே. (சO)

ஐயன்வாண்முகநகைமதியமுதுண்டுமேதக்கி
மெய்துகாமரில்வைத்தகணிமைபபிலனுகிச்
செய்யபானுவிற்பிறங்கிடததோன்றவுஞ்சேரன்
மையிறேவரிலொருவனென்றுரைரபமன்னினனால்.

இ-ள். குமாரக் கடவுளது ஒளிபொருந்திய முகத்தி னின்றுந் தோன்றும் புன்முறுவலாகிய அமிர்தத்தைப் பருகி நிறைத்து, இயற்கையாகப் பொருந்திய அழகினிடத்திலேவைத்த கண்கள் இமைத்த லில்லாதவனுகி, சிவந்த சூரியனை போல விளங்கித் தோன்றவும், சேரன்குற்றமில்லாத தேவருள் ஒருவனென்று கண்டோர் கூற நின்றான். (சக)

கோச்சகக் கலிப்பா.

மாமணிச்செவ்வேற்சேய்நின்வாசச்சரோருகச்செங்
தேமலர்ப்பொற்றாள்வணங்காச்சென்னியுஞ்சென்னியோ[க்
தூமறைத்தொல்லோனுதற்கட்டோன்றமுந்தன்சோதியுரு
காமரெழில்காணப்புன்கண்களுங்கண்களே.

இ-ள். அழகிய இரத்தினம் போன்ற சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய கடவுளே, தேவரீரது வாசனையை யுடைய தாமரை மலரைப்போன்ற அழகிய திருவடிகளைப் பணியாததலையுந் தலையாகுமோ? சுத்தமாகிய வேதங்களுட் கூறப்பட்ட பழம்பொருளாகிய சிவபெருமானதுநெற்றிக்கண்களி னின்றுந் தோன்றிய தேவரீரது, ஒளி டிவின் எழிலைக்காணுத இழிந்த கண்களும் ஒரு கண்களெனப் பேமோ?

மணி=அலங்காரத்தையுடையது மண்=அலங்காரம். வேகடியாற் கழுவப்படுவது எனினுமாம். வேல்=பகைவரை வெல்வதற்குக் கருவியாயுள்ளது. சேய்=செந்நிறமுடையவன், சிவகுமாரன் சென்னியோ, கண்களோ என்றவற்றின்கணுள்ள ஓகாரங்கள் எதிர்மறைப்பொருளின்கண் வந்தன

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.

என்று திருக்குறள் கூறுதற் கேற்ப, "சென்னியுஞ் சென்னியோ" என்றார். "கண்களுங் கண்களோ" என்றார், மண்ணினும் மரத்தினும் கல்லினுங் கண்கள் இருப்பனவன்றிப் பீலிக் கண்ணுமுண்டாகலின். எனவே குமாரக்கடவுளின் ஒளிவடிவின் அழகைக் காணுங் கண்களே, கண்களெனப்படு மென்றாராயிற்று இங்ஙனமேயுள்ள செய்யுள் ஒன்று தருதும்.

சூதசங்கிதை - முத்தி காண்டம்.

அரியானை யாவருக்கு மன்பருள மேய
பெரியானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணுநெடு வேதப்
பரியானைப் பண்ணவர்கள் பண்ணவனைக் கண்டங்
கரியானைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
காலகா லனைக்காணுங் கண்ணென்ன கண்ணே. (௪௨)

வேள்வி தருதகரூர்வேலோய்நின்னுறெழுத்தின்
கேள்விநறவருந்தாக்கேள்வியுங்கேள்வியோ
மூளுநிருதர்முரணடக்கிநின்றோய்நின்று
ளம்புயமுகவாநாசியுநாசியோ.

இ-ள். யாகத்தினின்றும் உண்டான ஆட்டுவாகனத்தை நடாத்தும்வேலாயுதக்கடவுளே! தேவரீரது சடக்கர மந்திரத்தின்கேள்வியாகிய தேனையுண்ணாத செவியும் ஒருசெவியாகுமோ? பகைமூண்ட

அசுரர்களது வலியை யடக்கின்ற கடவுளே! தேவரீரது அன்றலர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை முகவாத மூக்கும் மூக்காகுமோ?

ஆட்டுக் கடாவாகனத்தில் ஏறியருளிய சரிதத்தைக் கந்தபுராணத்தும், எம்மாற் செய்யப்பட்ட குமார தரிசனம், சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் என்னு நூல்களினும் பார்க்கக்காணைக.மற்றையவற்றிற்கு உரைத்தாங்கு உரைக்க இங்ஙனமே "கொங்கையோர் வண்டினங்கள் தேன்கூட்டுணும் பூங்கூந்தன்-மங்கையோர் பங்குடையோன் மான் புலித்தோலுடையோன் - கங்கையோ டரவணியுங் கவின்சடையோன் கனலார்-செங்கையோன் சீர்கேளாசசெவியென்னசெவியே சிவபிரான் சீர்கேளாச செவியென்ன செவியே" என்று சூதசங்கிதையுங் கூறிற்று. (சச)

அண்டர்சேனாபதிநின்சீர்பாடியாரணமூந்
தண்டமிழுநுவலாததாலுவுநாவோ
பண்டைமறைதொடராப்பண்ணவநின்பாதமலர்
கண்டுசிரமுகிழாதகைகளுங்கைகளோ.

இ-ள். தேவசேனாபதியே! தேவரீரது சிறப்பைப் பாடி, வேதங்களையும் இனியதமிழையும் கூறாதநாவும் நாவெனப்படுமோ? பழமையாகிய வேதங்களும் கண்டறியாத கடவுளே! தேவரீரது தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைத் தரிசித்துத தலைக்கட் குவிவுறாத கைகளும் கைகளெனப்படுமோ.

தேவசேனாபதி மூர்த்தம் சோடசமூர்த்தத்துள் மூன்றாவது மூர்த்தம். அதனியல்பை, "ஞானசக்தி தரஸ்கந்தோ தேவசேனாபதிஸ்ததா" எனவரூஉம குமார தந்திரசுலோகத்திற் காணைக.

ஆரணம்-ஆரண்யகத்தை யுடையது, அருணசம்பந்தமான கீதங்களை யுடையது, வேதம். பண்டை மறைகளாவன - தைத்திரியம், பௌடிகம், தலவகாரம், சாமம் என்பன இவ்வாறு தொல்காப்பியப் பாயிர வுரைக்கண் ஆசிரியர் நச்சினார்க் கினியர் உரைத்தனார்

"தாலுவுந்தாலுவோ" என்றார், மரம், மண், கல்லென்னும் இவற்றின் நாசகளுடன் சிற்கைகா, கலப்பைபகா என்பவு மூளவாகலின் என்க. இவ்வாறேயுள்ள மேற்கோ ளொன்று தருதும்.

சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.

நான்கடியின் மிக்குவந்த கலித்தாழிசை.

அவஞான மதுசேர்ந்திங கலையாமற் சைவ
சிவஞான மெய்ம்மையெனத் தெளிவியுய நம்மூர்
நவமான சந்நிதியி னணைவியெமை யாளுந
தவமானன் சீருரையாத நாவெலன்ன நாவே
சரவணன சீருரையாத் நாவெலன்ன நாவே. (௬௪)

பன்னிருதோட்சேவற்பதாகையெஃகுவேற்செவ்வே
ணின்னிருபூநதாட்கிரங்காநெஞ்சமுநெஞ்சமோ
பொன்னிவர்பூங்கோயிற்புறஞ்சூழறங்காவற்
கன்னிமதில்சூழாதகால்களுங்கால்களோ.

இ-ள். பன்னிரு திருப்புயங்களையுடைய சேவற்கொடியையும் கூரிய வேலாயுததையுமுடைய கடவுளே! தேவரீரது பொலிவாகிய இருதிருவடிகளுக்கும் இரங்காத உள்ளமும் உளள மெனப்படுமோ? அழகுமிகக பொலிவாகிய கோயிலின் பக்கததிற்சூழ்ந்த தருமக்காவலையுடைய புதியமதிலைச சூழாதகால்களுங் கால்களோ?

பைங்கண்மயிலோய்நிற்பரசநாவாய்குவிப்ப
வங்கையெழில்காணக்கணாயிரமாயிரமா
யுங்குவைபெற்றோரிருப்பவோர்வாயுமிவ்விரண்டு
செங்கையுங்கணும்படைத்தோர்செல்வமுஞ்செல்வமோ.

இ-ள். பசிய கண்களையுடைய மயில்வாகனத்தையுடைய கடவுளே! தேவரீரைத் துதித்தற்கு நாவுடைய வாய்களையும், கூப்பு

தற்கு அங்கையையும், அழகைத்தரிசித்தற்குக் கண்களையும் ஆயிரம் ஆயிரமெனக் கூட்டமாகப் பெற்ற அடியவர்கள் இருப்பவும், ஒரு வாயும் இரண்டு இரண்டாகிய சிவந்தகைகளும் கண்களும் பெற்றவரது செல்வமும் ஒரு செல்வமெனப்படுமோ. ? (௪௬)

தோளாமணிநிற்றொழும்பெந்தஞான்றுமுற்றுந்
தாளாளர்தேவர்முடிதாழ்த்தத்தலைசிறந்தாய்
கோளாரவன்னெஞ்சங்குழையாதிந்நாள்காறும்
வாழாதிருந்தவென்வாழ்கையும்வாழ்க்கையோ.

இ-ள். துளைசெய்யப் படாத இரத்தினமே! தேவரீரது பணித்தொழிலை எந்தநாளுஞ்செய்யும் அடியவர்களைத் தேவர்தலைதாழ்த்தி வணங்க அவரிடத்துச் சிறந்து நின்றீர், வலிய மனமானது அன்பங்களைக் கொள்ளாதிருக்கவும், அது இளகாதாக இத்தினம்வரையும் என்னிடத்துக் குடிகொள்ளா திருந்தவரே அடியேனுடைய வாழ்க்கையும் வாழ்வாகுமோ ? (௪௭)

பாயொளியொண்கோனல்கிப்பச்சிமத்துவாரமணிக் [ய்
கோயிலிடங்கொண்டென்னையுங் குடிகொண்டெனுளம்புக்கா
சேயொளிவேற்சேய்நின்செயலிதுவென்றாலினைப்புன்
ஞயுமரியணையினண்ணியுலகாளாவோ.

இ-ள். பரந்த ஒளியையுடைய அழகிய தலைவரே! காட்சி கொடுத்த இந்த மேலைவாயிலையுடைய கோயிலை வீற்றிருக்கு மிடமாகக் கொண்டு, என்னையும் அடிமையாக ஆண்டு, மனத்தைக்கோயிலாகக்கொண்டு உறைந்தருளினீர், சிவந்த நிறத்தையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கடவுளே! தேவரீரதுசெய்கை யிதுவேயாயின், மிகவும் இழிந்த நாய்களும் சிங்காசனத்தை யடைந்து வீற்றிருந்து உலகத்தை யாளமாட்டாவோ. (௪௮)

கலி விருத்தம்.

இனையனதுதிபுரியிறைவனெஞ்சினு
ணினைவனவரம்பலவாங்கினின்மலன்
றனையனதனுமதிதலைசுமத்திவான்
புனைதருமலர்பெய்பூம்புரையிற்போயினான்.

இ-ள். இவ்வாறாய துதிகளைச் செய்த சோழராசன் தன் மனத்துள் நினைத்த வரங்கள் பலவற்றையும் பெற்று, சிவகுமாரரது திருவுருவுணர்வைத் தன் சிரத்திற் றரித்துக்கொண்டு, தேவலோகத்துள்ள புட்பங்களைத் தேவர்கள் பெய்கின்ற பூம்புரை என்னுந் தலத்துட் போயினான். (௪௯)

சென்றதிசயம்பலதெரிசித்தைம்புலன்
வென்றவர்தொழுஞ்சிவகிரியின்மீக்குக
னன்றருளருளுருவளிப்பக்கண்டுகண்
டுன்றறல்சொரிதரத்துதிநிரப்பினான்.

இ-ள். பூம்புரை என்னுந் தலத்திற்போய அதிசயம் பலவற்றையுந் தரிசித்து, ஐம்புலன்களையும் வெற்றிகொண்டமுனிவர்கள்வணங்குஞ் சிவமலையின்மேல், குககடவுள் அற்றைத்தினம் வழங்கியதிருவருள் வடிவத்தைக் காட்டியருளத் தரிசித்து, கண்ணினின்று மிகுந்த நீர்பொழியத் துதிகளைக் கூறினான். (௫௰)

மயில்வலோனருணெறிவழாதுபூழியன்
பயில்வொடுமுணர்த்தமாமயன்படைத்ததோர்
செயிரறுகோயில்சேர்ந்தருளினன்சிவ
சயிலவாலயநடுத்தயங்குமேலையோன்.

இ-ள். மயில்வாகனத்தில் வல்லகுமாரக் கடவுள்திருவருள்நெறி வழுவாமல், சோழராசன்பழக்கத்துடன் அறிவிக்க, பெரியதேவத்தச்

சன் செய்ததாய், குற்றமற்ற கோயிலை யடைந்தருளினர், சிவகிரியின் ஆலய நடுவிலே விளங்கும் மேலவராகிய கந்தப்பெருமான். ()

புரந்தரன்முதலியோர்போற்றும்பூம்புரை
நிரந்தரம்மைகும்வேற்கிறைவனீடருள்
வரந்தரவாங்குபோய்மன்னர்மூவரு
மிரந்தரனெனப்பணிநதெய்திமீளவும்.

இ-ள். இந்திரன் முதலினோர் துதிக்கும பூம்புரை என்னுங் கோயிலின்கண் வீற்றிருக்கும் வேலாயுதக் கடவுள மிசக அருளையும் வரத்தையும் கொடுக்கும்படி, அவ்விடத்தில் மூவேந்தரும் சென்று, குறையிரந்து சிவபெருமானெனப் பாவித்துப் பெற்றுப் பின்னரும்.

நீங்கருமேவலினினைத்தமிச்சைசயிற்
றேங்கமழ்பூம்புனந்திகழுமேனமா
லோங்கலின்வளம்பலவுவற்றினோர்சொல
வாங்கவர்காண்டொறும்வாமிக்காயினர்.

இ-ள். பிரித்தற்கு அரிய பணிவிடைசெய்ய நினைத்து, ஆம் இச்சையுடன் வாசனை வீசுகின்ற பொலிவாகிய தினைப்புனங்கள் விளங்குகின்ற, பெரிய வராகமலையினது வளப்பங்களையெல்லாம அங்குள்ள முனிவர்கள் சொல்ல, அவர்கள் காணுந்தோறும் ஆசை மிககவரானார். (ருஉ)

தமிழ்ப்பயில்பூம்புரைதனிற்றருததரு
மமுதருவியிற்படிந்தமலன்றூயபா
லுமிழ்மலேகேழலம்பறழுக்கூட்டிய
கமழ்மலர்ச்சிகரமுங்கண்டுபோற்றியே.

இ-ள். தமிழ் பொருந்திய பூம்புரை யிடத்தில் மாமானது கொடுத்த அமுதம்போன்ற அருவிச சுனையின்கண் மூழ்கி, நிருமலராகிய சிவபெருமான், சுத்தமாகிய பாலினை வருத்த முற்ற பன்றிக் குட்டிகளுக்கு ஊட்டிய பூமணங்கமழும் வராகமலையையுங் கண்டு துதித்து. (ருச)

அந்தநாளவழுதியர்சித்தலிங்கமும்
வந்தனைபுரிந்துதொல்வராகமாமுனி
முந்தொருபகற்சிவயோகமுற்றுறத்
தந்தநற்குறியையுந்தாழ்ந்துபோற்றியே.

இ-ள். அந்தக் காலத்திலே பாண்டியாாசன் அருச்சனை செய்த இலிங்கத்தையும் வணக்கஞ்செய்து, பெரிய வாாகமுனிவர் முன்னர் ஒருநாள் சிவயோகங் கைகூடும்படி தாபித்துப் பூசித்த நல்லசிவலிங்கத்தையும் வணங்கித் துதித்து. (௫௯)

முடிபுனைமன்னவர்முன்புறையக்கரங்
கொருமுடிவளனுமுட்கொண்டுபார்த்தனுங்
கடவுளும்பொருநதுமார்க்கண்டயந்தனின்
மடலவிழ்தடவனீள்வனமுமபோற்றியே.

இ-ள். கிரீடத்தைத் தரித்த அாசர்கள், முன்னர்க்காலத்திற் சிவன் வீற்றிருந்த அழகிய ஒரு சிகாத்தின்வளப்பத்தையும் மனத்தினுணர்ந்து, அருச்சுனனும் குமாரக்கடவுளும் இருந்த மார்க்கண்டயம் என்னும் மலையில் உள்ள இதழ்கள் விரிந்த பெருமையையுடைய நீண்ட முல்லைவனத்தையுந் துதித்து. (௬௰)

மேதகுபூதமோரைந்துமேலைநாட்
போதுதூவிலிங்கமோரைந்தும்போற்றிவண்
சீதவாவியும்படிந்தமலைதேனுவாய்
மாதவமபுரிபசுமலையும்போற்றியே.

இ-ள். மேன்மையான தகுந்த பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் முன்னர்ப் புட்பங்களைத் தூவியருச்சித்த இலிங்கங்களைந்தையும் துதித்து, அவ்விடத்திலுள்ள குளிர்ந்த தடாகத்திலும் தோய்ந்து, திருமலையாகிய உமாபிராட்டியார் பசுவாகிப் பெரியதவத்தைச் செய்த பசுமலையையுந் துதித்து.()

மிக்கிருவகைத்திரிவேணிசங்கமர்
தொக்கதீர்த்தமுமரன்சடையிற்றோன்றிய
தெக்கணமேவுகேதாரதீர்த்தமு
மொக்கமூழ்கிப்பிரணவவொண்பாறையும்.

இ-ள். மேற்பட்ட இருவகைத்தாய, திரிவேணி சங்கமம் என்னும் தீர்த்தத்திலும், சிவபெருமானது சடையினின்றுந் தோன்றிய தெற்குத்திசையின்கணுள்ள கேதாரதீர்த்தத்திலும் ஒருசேரமுழுகி, அழகிய பிரணவப் பாறையினையும். (ருஅ)

வணங்கிமங்கலசிருங்கத்தின் வள்ளிதோள்
புணர்ந்தசேய்புனைமணக்கோலம்போற்றியே
ணிணங்கியசித்தவெற்பிறைஞ்சிவேளனை
யணங்குறுபுண்ணியபபுனலுமாடியே.

இ-ள். பணிந்து, மங்கல சிருங்கத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும், வள்ளியம்மையாரது தோள்களைசசேர்ந்த குமாரக் கடவுள் தரித்த திருமணக்கோலத்தைத் துதித்து, அழகுபொருந்திய சித்தமலையைவணங்கி, குமாரக் கடவுளதும் அம்மையாரதும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய புண்ணிய தீர்த்தஙகளினும் முழுகி.

குகப்பிரான் மங்கலக் (கல்யாண) கோலத்தைக் கொண்டு வீற்றிருத்தலின் அம்மலை மங்கல சிருங்கம்எனப் பெயர்பெற்றதுவள்ளி-வள்ளிக் கிழங்கெடுத்த குழியினிற் பிறந்தமையால் வள்ளியெனப் பெயர்பெற்றார். "பாத்திபடுவள்ளிப் படுகுழியில் வந்திடலால்-வாய்த்த விவளுமம் வள்ளியெனக் கூறினரே" என்றது கந்தபுராணம். வள்ளியம்மையாரை இலவலி நாயகி யென்ப வடநூலார். ()

சந்திரகிரிச்சசிதீர்த்தமும்பிற
வந்ததீர்த்தங்களுமலரயன்கிரிக்

ஏகாந்தவிழ்தடங்களுங்குடைந்துமால்கிரி
யுந்துதொல்வளங்களுமுவந்துபோற்றியே.

இ-ள். சந்திரகிரியின்கணுள்ள சசிதீர்த்தத்திலும், ஏனைய தீர்த்தங்களிலும், தாமரைமலரின்மேலிருக்கின்ற பிரமமலையின்கணுள்ள பூங்கொத்துகள் மலர்ந்த தீர்த்தங்களிலும் மூழ்கி, நாராயண கிரியின்கணுள்ள மேற்பட்ட பழைய வளங்களையும் மனமகிழ்வுற்றுத் துதித்து.

சந்திரன்=உலகங்களை மகிழ்விக்கப் பிரகாசிப்பவன். சசி=சசத்தையுடையது. சசம்=முயற் களங்கம். சந்திரனு லுண்டாக்கப் பட்டதாகலின் அப்பெயர்பெற்றது. அயன்=பிறந்த லில்லாதவன். இது அமரர், இமையவர், வெள்ளாடு, பசி என்பன போன்ற உப சார மொழியாம். மால்=பெருமையை யுடையவன். (சO)

திரிபுரைவரையினுஞ்சிவாசலத்திலும்
வருவனதீர்த்தமுமற்சதீர்த்தமு
மருமறையறைதிருவாவினன்குடி
தருசரவணமெனத்தயங்குதீர்த்தமும்.

இ-ள். சத்திகிரியினும் சிவகிரியினும் உள்ள தீர்த்தங்களையும் மற்சதீர்த்தத்தையும், அரியவேதங்களைப் பாராயணஞ்செய்தற்கிடமாய திருவாவினன்குடி என்னுந் தலத்தில் உள்ள சரவணம் என்னும் பெயருடன் விளங்கிய தீர்த்தத்தையும்.

திரிபுரை—திரி=மூன்று, புரை=புரத்தை யுடையவள். புரம் என்பது ஈண்டு வடிவத்தையுணர்த்திற்று. மூன்றுவடிவமாவன-அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்பன. வரை என்னுங் கீற்றின் பெயர், உவமையாகுபெயராய்க் கணுவிற்காகி, அது சினையாகுபெயராய் மூங்கிலுக்கு ஆகி, அது தானியாகு பெயராய் விளைதற் கிடமாகிய மலையை யுணர்த்தலின் மும்மடியாகுபெயர். சிவாசலம்-வடமொழி முடிபு. தீர்த்தம்=திருத்தத்தைச் செய்வது. (சக)

சிறந்தவில்வாடவித்தேனுதீர்த்தமு
முறைந்தசண்முகநதியொலிகொடீர்த்தமு
நிறங்கொள்பாலோடையுநேர்ந்துசென்றுசென்
றறந்தவாதாடிவந்தனைகளாற்றியே.

இ-ள். சிறப் புற்ற வில்வா ரணியத்தின்க ணுள்ள தேனு தீர்த்தத்தும், நன்மை யுற்ற சண்முக நதி என்னும் ஒலிகொண்ட தீர்த்தத்தும், நிறத்தையுடைய பாலாவியினும் மனமொருமைப் பட்டுப் போய்ப்போய, அறநெறி தவறாது முழுகி வணக்கங்களைச் செய்து.

வில்வ=அடவி, வில்வாடவி எனத் தீர்க்க சந்தியாய்ப் புணர்ந்தது. சண்முகம் என்பதற்கு முன்னர் உரைத்தாம். நதி யாவது— மேற்கினின்று கிழக்கு முகமாக ஓடி வருவது ஓடை=ஓடி நிறைந்தது சென்று சென்று என்னும் அடுக்குத் தொழிற் பன்மைப் பொருளில் வந்தது. (௬உ)

முன்புபோலாவினன்குடியின்மூவரு
மன்புமீதூரவந்தடைந்துவைகுநாட்
கொன்கொள்வேற்கிள்ளியுங்குமரிச்சேர்ப்பனு
மின்கொடந்நாட்டிடைவிடைகொண்டெய்தினர்.

இ-ள். முன்னர்ப் போலத் திருவாவினன் குடியென்னும் பழநித்தலத்தில், சேரன் சோழன் பாண்டியன் என்னு மூன்று ராசர்களும் அன்பானது அதிகரிக்கவந்து சேர்ந்து இருக்குங் காலத்தில், பெருமையைக்கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்த சோழனும், குமரித் துறையையுடைய பாண்டியனும், ஒளி மிக்க தமது நாட்டினிடத்து உத்தரவு பெற்றுச் சென்றார்.

முன் என்னு மிடைச்சொல், பு - என்னுஞ் சாரியை பெற்று முன்பு என்றாயிற்று. இது காலப் பொருட்டு. மூவர் - தொகைக் குறிப்பு. மீதூரல் - மிகுதியாதல். (௬௩)

அரசர்கணட்பகலாதகன்றபின்
புரசைமால்யானையம்பூழியர்க்கிறை
விரைசெய்பூம்பொழிற்குடநாடுமேவியேழ்
தரையுமோர்வெண்குடைநிழலிற்றங்கியே.

இ-ள். சோழபாண்டிய அரசர்களின்சிநேகம் நீங்காது இருந்து, அவர் தம்மூர்க்குச் சென்றபின்பு, கழுத்திடு கயிற்றைக்கொண்ட பெரியயானை சேனையை யுடைய சேர ராசன், வாசனை வீசுகின்ற பொலி வாகிய சோலைகளை யுடைய குடகநாட்டை யடைந்து ஏழு தீவுகளையும் ஒரு வெண் கொற்றக் குடையின் நீழலில் வீற்றிருந்து அரசு செய்து.

அரசர்=குடிகளை ஆளுதலாற் பிரீதிப் படுத்துவோர். மகத்தாற்கதஞ் சிறந்தது தானும போர்செய்தற் குரிய யானை, சேனைகளுட் சிறத்தலான், "புரசை மால்யானையம் பூழியர்க்கிறை" என்றார். இங்ஙனமே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். தும்பைத் திணை கூற வந்தார் "தானை யானை குதிரை யென்ற - நோனாருட்கு மூவகை நிலையும், என்று சூத்திரந்தார். யானை யுடைய படைகாணடன் முன்னினிதே" என்றார் இனிய நாற்பதுநூலாரும் ஏழ்தரை - நாவலந்தீவு, குசதீவு சான்மலித் தீவு முதலிய ஏழ்நிலங்களாம். ஏழ் - என்றதை மெய்யீற் றெண்ணுப் பெய ரென்பர் தொல்காப்பியனார். நன்னூலார் உகர வீற்று எண்ணுப் பெயரென்ப. (௩௪)

அருந்தவராசிகளறையவானவர்
விருந்தெதிர்கொளமுழவதிரவிண்மிசைக்
கருந்தடங்கண்ணிசேயொடுந்தங்கண்ணுத
லிருந்தவொண்கயிலையங்கிரியிலெய்தினன்.

இ-ள். அரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்துக்களைச் சொல்ல, தேவர்கள் விருந்தாக வந்து எதிர்கொண்டுவர, முழவுக ளொலிக்க, ஆகாயத்தி னிடத்துக் கரிய நீண்ட கண்களையுடைய

உமையம்மையாருடனும் குமாரக் கடவுளோடும் சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, அழகிய கயிலை மலையை யடைந்து இன்புற்றான்.

தவர் - தப் என்னுந் தாதுவின் அடியாகப் பிறந்த வடமொழிப் பன்மைப்பெயர் தவம் என்றது, ஈண்டுச சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவற்றை அது,

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தனை
தமமுதல் குருவு மாயத தவததினி லுணர்த்தவிட்
டநகிய மினமையி னானகழல செலுமே.

என்ற சிவஞான போத சூத்திர உரையா னுணர்க. விருந்துபுதுமை. அஃதாகு பெயா முழவு எனினும தண்ணுமை எனினும் ஒக்கும் முழவு எனவே பேரிகை, படகம, இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை, காடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தமருகம், தண்ணுமை தடாரி, அந்தரி, முரசு, சந்திர வலையம், மொந்தை, பதலை, கணவிடுதூம்பு, நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிசசம, விரலேறுபாகம், உபாஙகம, நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறை முதலிய தோறகருவிக ளெல்லாம் பெறப்படும் அது "பேரிகை படகமிடக்கை யுடுக்கை" எனவரூஉஞ் சூத்தானத்தப் பிரகாச பரத நூற் சூததிரததா னுணரப்படும். கண்ணுதல்இரண்டாம் வேறறுமைத் தொகைப் புறததுப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. (கரு)

கலி நிலைத்துறை.

சேய்பழுநிபபுராணமோதுவோாசெவிதாழ்த்துள்ளே
யாய்பவரிமபருமபரளப்பிலபோகமாாந்து
தூய்மறையவன்பால்வைகுஞ்சூழலிற்றிருவந்துய்த்து
வேய்புரைதோளிபங்கன்வீட்டின்பங்கவாவர்தாமே.

இ-ள். குமாரக் கடவுளினது பழநித் தலபுராணத்தை யோதுவாரும், செவிகளைத் தாழ்த்தி மனத்தின்கண் ஆராய்ந் தறி

வோரும், இவ்வுலகத்தும் மறுமையினும் அளவில்லாத போகங்களை யநுபவித்து, சுத்தமாகிய வேதத்தில் வல்ல பிரமதேவர் வாழுஞ் சத்திய லோகத்தி னிடத்திருந்து செல்வங்களை யநுபவித்து, மூங்கிலை யொத்த தோளையுடைய உமாபாகராகிய சிவபெருமானோடு இரண்டறக் கலக்கும் அத்துவித முத்தியின்பத்தைப் பெறுவார்கள்.

புராணம்=பழமை. அஃதாகு பெயராய்ப் பழைய வரலாற்றை யுடைய நூலிற்கு ஆயிற்று. இம்பர் என்றதனால் அரசபோகம் முதலியனவும், ஆதி யரிவஞ்சம், நல்லரிவஞ்சம், ஏமத வஞ்சம், ஏமவஞ்சம், உத்தர குருவம், தேவ குருவம் என்னும் அறுவகைப் போக பூமியினவைகளும், உம்பர் என்றதனால் நாகலோகம், விஞ்சையருலகு, இந்திர போகம் என்பவும் பெறப்படும். வேய்புரை தோளிபங்கன் எனக் கிளந்தது, அது மங்கலச் சொல்லாதலின் கோளறுதற் கென்ப அவ்வாறே "வேயுறு தோளிபங்கன், எனத் திருவருணெறித்தமிழ்வேதத்தும் அருளப்பட்டமை யறிக. வீடு. முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர் விடுதல் என்பது பொருள் விடுதலாவது-அநாதியே பந்தித்த மலத்தினின்றும் விடப்படுதல். (சு௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

செங்கைவேற்படையுஞ்செவ்வித்திருமுகமலரும்வாழி
கொங்கவிழ்கதம்பத்தாருங்குலவுதோள்வரையுமவாழி
சங்கரன்சேய்நூன்மார்புஞ்சதங்கையுந்தாளும்வாழி
பைங்கண்மாமயிலுஞ்சேவற்பதாகையும்வாழிவாழி.

இ-ள். சிவகுமாரராகிய குழந்தைவேற் பெருமானது, சிவந்த திருக்கரத்திற் றரித்துள்ள வேலாயுதமும், அழகுடைய ஆறு திருமுகங்களாகிய தாமரை மலரும் வாழ்க, வாசனை பரந்த கடம்ப மலர் மாலையும், அது விளங்கப் பெறும் திருப்புயங்களாகிய மலைகளும் வாழ்க, உபவீத நூலுடைய திருமார்பும் சதங்கைகளும் அவற்றைத்

ரித்த திருவடிகளும், புதிய கண்களையுடைய சிறந்த மயில்வாகனமும், கோழிக்கொடியும் வாழ்க வாழ்க.

படைகளுக்குட்சிறந்த தாகலானும், ஞானசத்தி யெனப்படலானும் வேற்படையை முதலில் விதந்தார். முகமலர், தோள் வரை உருவகம் சங்கரன்=சுகத்தைச செய்பவன். முருகக் கடவுள் உபவீதம் தரித்தமை, வேதாந்தத்தால் வரும் சிவஞானப் பொருளா யிருப்பவரும், அதனை யளிப்பவரும் தாமே யென்பதனை யுணர்த்தற் கென்க. என்னை ?

நூலுஞ் சிகையு நுவலிற் பிரமமோ
நூலது காற்பாச நுண்சிகை கேசமா
நூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமா
நூலுடை யந்தணர் காணு நுவலிலே

என்று திருமந்திரங் கூறிற் றாகலின். (சு எ)

விண்முகில்பொழிகவேதம்விளங்குகமறையோர்வாழ்க
மண்முகவரசர்நீதிவிளர்கவானினங்கணல்க
பண்முதனல்வர்பாடல்பதிதொறுநிறையபார்மேற்
தண்முகராருளுஞ்சைவசமயமுந்தழைகமன்னோ.

இ-ள். ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும்மேகங்கள்மழையைப்பொழிக, நான்கு வேதங்களும் பொலிக, அந்தணர்கள் வாழ்க, நிலவுலகத்தினுள்ள அரசர்களுடையசெங்கோல் வளருக, பசுக் கூட்டங்கள் விருத்தியாகுக, பண்களைக் கொண்ட முதன்மையை யுடைய சமய குரவர்நால்வருடைய திருப்பாடல்கள்நகரங்கடோறும் பொருந்துக, பூமியின்மேல் ஆறுமுகக் கடவுளது திருவருளும், சைவ சித்தாந்த சமயமுந்தழைத் தோங்குக.

முகில்=நீர் முகத்தலை யுடையது. வேதம் - வித் என்னுந் தாதுவினடியாகப் பிறந்த பெயர். அறிதற்குக் கருவியாயுள்ளது என்பதுபொருள். உலகியலற்குமுதற்கருவிமழையாகலின் மழையைமுற்

கூறினர். "மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை" என்றார் நான்மறை கடிகையிறும் அம்மழையும் வேதமந்திர பலத்தால் இடையறாது பொழிதலின் "வேதம் விளங்குக" என்றும், அம்மந்திரத்தை யோதி யாகம்வளர்ப்பவர் அந்தணராகலின் "மறையோர் வாழ்க" என்றும், அவர் இடையறு தொழுதற்கு அரசர் செங்கோல் காரணமாதலின் "மன்முக வாச நீதிவளர்க" என்றும், இவை நடத்தற்குப் பசுக்களின்பஞ்சகௌவியம்இன்றியமையாததாகலின் "ஆனினங்கணல்க" என்றும், இவைகளெல்லாம் விருத்தியாவதற்குத் தேவார திருவாசகங்களே காரணமாகலின், "பணமுத ஞல்வர் பாடல்" என்றும், அவை நான்குஞ் சைவ சித்தாந்தப பொருளை அருள் வழிநின்று விளக்கலின் "சைவசமயமுந் தழைக" என்றுங் கூறினர். இசசெய்யுள் காரணமாலையணி.

நால்வர் ஆவார் - திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனர், திருநாவுக்கரசு நாயனர் சுந்தர மூர்த்தி நாயனர், மாணிக்க வாசக சுவாமிகள். அவர்பாடிய பாடல்கள் இவ்வளவின வென்பது திருமுறைகண்ட புராணத்தானும் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தானும் உணர்க. பாடல்கள் - தேவார திருவாசகங்கள். இவை இருக்கு யசுர் சாம அதர்வணங்கள் போல, தமிழ் வேதம் எனப்படும். இவற்றின் அருமைகளை யெல்லாம் திருவருணைக் கலம்பக விருத்தியின் உரைத்துள்ளாம். சைவம் என்பது ஈண்டுச சைவ சித்தாந்தத்தை யாகும். ()

நல்லனபுரிவைகாவூர்நாடுசீர்நாளும்வாழ்க
செல்விமாதவங்கூர்கன்னிகாரமுநதிருநதிவாழ்க
பல்கலைதெரியுந்தானம்பயிலுமூதறிஞர்வாழ்க
மல்லலம்பழநிமூதூர்வாழ்கபல்வளஞ்சிறந்தே.

இ-ள். நல்லனவற்றைச செய்கின்ற திருவைகாவூர் என்னும் நாட்டின் சிறப்பு எக்காலும் வாழ்க, பரமேசுவரி பெரிய தவத்தைச் செய்த கன்னிகாரவனமுஞ் சிறப்புற்று வாழ்க, பல சாத்திரங்களை

ஆராய்ந்தறிந்த அத்தலத்தின்கண் வசிக்கும் பேரறிவுடையார் ழக, வளம்பொருந்திய அழகிய பெரிய பழநித் தலம் ஆனது பல வளங்களாலுஞ் சிறப்புற்று வாழ்க.

இந்நூலாசிரியர் தாம் பிறந்த இடம் சோழநாட்டி லுள்ள திருவைகாவூர் ஆகலின் "நல்லனபுரிவைகாவூர்" என்று விதந்தாரென்ப வைகாவூர் என்பது வில்வாரணியத்தையாம். ஈண்டு எழுந்தருளியிருக்குங்கடவுள் வில்வவனேசுரர் அம்மையார் வளைக்கை நாயகி, பூவைவல்லியம்மை தீர்த்தம், கூறுமவ தீர்த்தம், வில்வ தீர்த்தம். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாற் றேவாரம் பெற்றுள்ளது இது சோழநாட்டிலே திருவிசய மங்கைக்கு வடமேற்கே ஒருமைல் தூரத்துள்ளது. நாடு=யாவராலும் நாட்டப்படுவது. அன்றியும் அத்தலக்கண் இருப்பவர் வேறொரு வூரையும் விரும்பாமல் தன்னிடத்தே எல்லா வளங்களும் இருத்தலின "நாடு" எனப்பட்டது. கூர் என்னும் உரிச்சொல் உள்ளது சிறத்தற பொருளில் வரும் "கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்" என்றது தொல்காப்பியம். (சரு)

சேரர்கோன் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கூஅள.

பழநித் தலபுராணம்

முற்றிற்று.

சித்திரை நாயகன் திருவருள் வாழ்க.